This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

+ *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.

+ *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.

+ *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.

+ *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse `http://books.google.com`

Digitized by Google

J
ii
77

Stack

XXX. C. 7
VIII B.

Ex libris
Caroli Thomae Newton, I.C.D.
Ord. Balnei Eq. Comm.
Academiae Oxoniensi
in usum archaeologiae studentium
D D D
amici quidam
in piam memoriam
viri illustris
MDCCCXCV.

Digitized by Google

302315540N
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ESSAI

SUR

L'ÉPHÉBIE ATTIQUE.

Digitized by Google

DU MÊME AUTEUR.

Fastes éponymiques d'Athènes, nouveau mémoire sur la chronologie des archontes postérieurs à la CXXII^e olympiade. Tableau chronologique et liste alphabétique des éponymes. Gr. in-8°. Thorin, éditeur, rue de Médicis, 7.

Inscriptions céramiques de Grèce 1 fort vol. gr. in-8°. Bois nombreux dans le texte; 14 planches sur acier. Imprimerie nationale et chez Thorin.

Rapport sur un voyage archéologique en Thrace. Gr. in-8°. Thorin, éditeur.

Inscriptions et monuments figurés de la Thrace. Gr. in-8°. Thorin, éditeur.

Les Vases peints de la Grèce propre. Gr. in-4°. Thorin, éditeur.

Journal de la campagne que le grand vizir Ali-Pacha a faite en 1715 pour la conquête de la Morée, publié pour la première fois d'après le manuscrit de Brue. Thorin, éditeur.

La Population de l'Attique, d'après les inscriptions récemment découvertes. Mémoire, in-4°. Thorin, éditeur.

Mélanges archéologigues. 2 fascicules. 1872-1873. Didier et Cie.

Le Balkan et l'Adriatique, études d'ethnographie et d'histoire. 1 vol. in-8°. Didier et Cie.

POUR PARAÎTRE :

Les Céramiques de la Grèce propre, vases peints, terres cuites, etc. 2 vol. pet. in-folio; 100 planches, bois nombreux dans le texte..

Les Banquets funèbres, études d'archéologie figurée. (Ouvrage couronné par l'Institut.)

PARIS. — TYPOGRAPHIE FIRMIN-DIDOT ET Cie, RUE JACOB, 56.

Digitized by Google

ESSAI

SUR

L'ÉPHÉBIE ATTIQUE

PAR

ALBERT DUMONT

TOME II

TEXTES ÉPHÉBIQUES CLASSÉS PAR ORDRE DE DATES
CHRONOLOGIE DES ÉPONYMES ATHÉNIENS
SUCCESSION DES FONCTIONNAIRES DE L'ÉPHÉBIE ATTIQUE
TABLEAUX DONNANT LA SUITE DE CES FONCTIONNAIRES
PAR ARCHONTATS

PARIS
LIBRAIRIE FIRMIN-DIDOT ET Cie,
IMPRIMEURS DE L'INSTITUT
RUE JACOB, 56
1875

Digitized by Google

Digitized by Google

Ce volume contient les inscriptions relatives à l'Éphébie attique.

Sauf quelques exceptions qu'il était utile de faire, les textes sont reproduits en caractères courants. L'usage s'établira de plus en plus de donner sous cette forme les inscriptions grecques. De courtes remarques suffisent le plus souvent pour faire connaître les détails de paléographie que présentent les marbres.

Ces inscriptions se divisent en trois classes :

1° Celles qui figurent depuis longtemps dans le *Corpus inscriptionum græcarum;*

2° Celles qui ont été publiées, surtout depuis 1860, dans les journaux d'Athènes ;

3° Les textes inédits.

Pour les inscriptions du *Corpus,* on s'est borné à les rappeler à leur place chronologique, en les accompagnant des remarques indispensables.

Les textes déjà édités en Grèce, en particulier par M. Koumanoudis, qui a rendu tant de services à l'épigraphie, ont été revus sur les monuments originaux en 1872, et ensuite presque toujours sur des estampages.

Quand aucune autre indication ne les accompagne, les inscriptions inédites sont conservées au Musée de la Société archéologique d'Athènes.

Les principaux renseignements de bibliographie se

Digitized by Google

trouvent réunis dans l'*Introduction,* à propos des remarques chronologiques auxquelles chaque texte a donné lieu.

Le but scientifique qu'on s'est proposé dans ce recueil est surtout de classer les marbres par ordre de dates, de restituer les noms des magistrats, aussi bien ceux des éponymes que ceux des fonctionnaires du collége, et d'établir la succession de ces éponymes et de ces fonctionnaires durant une période de cinq siècles.

Ce volume est donc avant tout un travail d'histoire érudite et de chronologie. Bien qu'il fasse suite au tome Ier, il offre une véritable unité et peut être étudié à part.

Des recherches qui s'éloignent de l'histoire de l'Éphébie, mais qui ont eu pour point de départ celles qu'on lira dans cet ouvrage, ont permis de préciser l'époque d'un certain nombre de nouveaux éponymes. Il a été nécessaire de consacrer à ces archontes un mémoire particulier sous ce titre : *Fastes éponymiques d'Athènes.* L'étude des *Fastes* doit compléter celle du présent volume.

En se limitant à un objet précis, il a fallu laisser de côté des sujets auxquels cet ouvrage conduit naturellement. Si les savants reconnaissent l'exactitude des résultats qui leur sont soumis dans ce volume, il est évident que l'histoire des principales familles d'Athènes, pour la période qui commence à la CXXII^e^ olympiade, est aujourd'hui facile; ce travail, qui n'est plus qu'une œuvre de patience, rendrait de grands services. Le clas-

Digitized by Google

sement des inscriptions éphébiques a une autre conséquence : il permet de fixer la date de la plupart des marbres athéniens qui furent gravés en si grand nombre dans le même temps.

Le dernier ouvrage sur les *Dèmes* est celui de L. Ross. Il doit être repris à l'aide des catalogues dont l'époque est déterminée dans les pages qui suivent.

Ce recueil a pour complément naturel celui des textes relatifs aux colléges qui se fondèrent dans le monde grec à l'image de l'Éphébie attique, et qui le plus souvent en prirent la constitution. Ces textes, quand on les considère isolément, sont obscurs et insignifiants ; si on les compare entre eux, surtout si on les rapproche des décrets et des catalogues athéniens, ils se comprennent sans peine ; ils offrent dès lors un réel intérêt.

Plusieurs de ces travaux sont déjà commencés; il y a lieu de croire qu'ils paraîtront prochainement.

Si ce volume, comme il est peut-être permis de l'espérer, sert de base à un certain nombre de mémoires et de livres originaux sur plusieurs parties encore obscures de l'histoire grecque, ce sera la meilleure preuve qui se puisse souhaiter qu'il apporte vraiment à la science une somme importante de faits nouveaux et précis.

Digitized by Google

Digitized by Google

TABLE DU TOME II.

Essai sur la chronologie des archontes athéniens postérieurs à la CXXII^e olympiade et sur la succession des magistrats éphébiques 1

CHAPITRE I. De l'olympiade CXXII à l'olymp. CLXXXVII, 2. 16
1. Μενεκλῆς, Νικίας, Πολύευκτος 16
II. Olympiades CLXI, 4, à CLXIV, 2 24
III. Olympiades CLXXVII à CLXXXVII 33
IV. Archontes de la première ennéétéris délienne 40
V. Archontes de l'inscription 1238 des *Antiquités helléniques* 46
VI. Décret en l'honneur de Φαῖδρος 49
VII. Inscription de l'*Éphéméride archéologique*, n° 578 (*Fastes*, p. 13) 52
CHAPITRE II. De l'année 41 ap. J.-C. à l'année 83. Inscription de l'*Éphéméride* n° 3793 (*Fastes*, p. 52) 56
CHAPITRE III. Paidotribats de Δημήτριος et Ἄριστων 74
CHAPITRE IV. I. Paidotribat d' Ἀδάσκαντος 78
II. Λυκομήδης, Ἡρακλείδης, Λυσιάδης, Στράτων et Σύλλας 95
CHAPITRE V. Paidotribats de Λεύκιος, Ἐπίκτητος, Νικόστρατος et Τελεσφόρος 100
CHAPITRE VI. Paidotribats de Σεραπίων et Κράτων 108

Index des archontes athéniens postérieurs à la CXXII^e olympiade 110
Textes éphébiques 135-418

Digitized by Google

Addenda. 419-456
Supplément à l'Essai sur la chronologie des archontes. 457

Tableaux des magistrats éphébiques (aux magistrats donnés par ces tableaux doivent être ajoutés ceux qui figurent dans les inscriptions supplémentaires et aux *Addenda*).

Tab. I. Archontats de Νικίας et
de Πολύευκτος.

Tab. II. Archontats d' Ἱππαρχος
Δημήτριος
Μενοίτης
Ἀρίσταρχος
Ἐχεκράτης
Ἡράκλειτος
Νίκανδρος.

Tab. III. Archontats de Σωσικράτης
Ἡρώδης
Ἀριστόξενος
Ἀπόληξις
Πολύχαρμος
Μένανδρος
Θυμοχάρης
Ἀγνίας.

Tab. IV. Archontats de Μιθριδάτης
Ῥοιμηταλκῆς
Ζήνων
Ἀντίπατρος
Αἰολίων
Λούκιος
Διονυσόδωρος
Μητρόδωρος
Καλλικρατίδης
Θράσυλλος
Δημόστρατος?
Δομετιανός.

Digitized by Google

Tab. V. Paidotribats de Δημήτριος et Ἀρίστων.
Γάϊος Ἰούλιος Κάσιος Στειριεύς
Λεύκιος Οὐιβούλλιος Ἵππαρχος
Δείδιος Σεκοῦνδος Σφήττιος
Πόπλιος Αἴλιος Ἀδριανός
Φλάβιος Μακρεῖνος Ἀχαρνεύς
Τιβ. Κλαύδιος Ἡρώδης Μαραθώνιος
Φούριος Μητρόδωρος Σουνιεύς.

Tab. VI. Paidotribat d'Ἀβάσκαντος.
Πο. Αἰλ. Βιβούλλιος Ῥοῦφος
Αἰλ. Φιλέας Μελιτεύς
Φλ. Ἀλκιβιάδης Παιανιεύς
Ἀρριανὸς Παιανιεύς
Πραξαγόρας Μελιτεύς
Ποπίλλιος Θεότιμος Σουνιεύς
Τι. Αὐρήλιος Φιλήμων
Μέμμιος ἐπὶ βωμῷ Θορίκιος
Φιλειστείδης Πειραιεύς
Κλ. Ἡρακλείδης Μελιτεύς
Σέξτος Φαληρεύς
Τινήϊος Ποντικός
Λυκομήδης
Λυσιάδης
Φλάβιος Στράτων
Σύλλας.

Tab. VII. Paidotribats de Λεύκιος, Ἐπίκτητος, Νικόστρατος et Τελεσφόρος.
Βιήσιος Πείσων Μελιτεύς
Φλ. Σωσιγένης Παλληνεύς
Μηνογένης
Κλ. Βραδούας Μαραθώνιος
Φιλότειμος Ἀρχεσιδήμου Ἐλευσίνιος
Γ. Ἐλβίδιος Σεκοῦνδος Παλληνεύς
Γ. Κάσ. Ἀπολλώνιος Στειριεύς
Γάϊος Κύϊντος Ἵμερτος Μαραθώνιος
Année qui suit l'archontat d' Ἵμερτος

Digitized by Google

Αὐρ. Διονύσιος Ἀχαρνεύς
Γ. Πεινάριος Πρόκλος Ἀγνούσιος
Φιλιστείδης Φιλιστείδου Πειραιεύς.

Tableau VIII. Paidotribats de Σεραπίων et de Κράτων.
Φλάβ. Ἀσκληπιάδης
Αὐρ. Λαυδικιανός
Λ. Φλά. Φιλόστρατος Στειριεύς.

Digitized by Google

ESSAI SUR LA CHRONOLOGIE

DES

ARCHONTES ATHÉNIENS

POSTÉRIEURS

A LA CXXII^e^ OLYMPIADE

ET SUR

la succession des magistrats éphébiques.

La chronologie des archontes athéniens compris entre la LXXIe olympiade et l'olympiade CXXII est depuis longtemps fixée. Dans l'état actuel de la science, les fastes éponymiques présentent deux grandes lacunes :

1° De l'olymp. VII à l'olymp. LXXI;

2° De l'olymp. CXXII jusqu'à la fin de l'empire romain.

Il est peu probable qu'on parvienne jamais à compléter les listes pour la première de ces périodes; je crois que la seconde doit aujourd'hui faire l'objet

Digitized by Google

de nouvelles études; qu'il est possible non-seulement d'y fixer la date d'un grand nombre d'éponymes, mais, ce qui est plus important, d'y établir des séries où les archontes se suivent sans interruption, et ainsi de constituer un certain nombre de cadres bien définis, que les nouvelles découvertes permettront chaque jour de remplir. C'est ce travail qu'on trouvera exposé dans les pages qui suivent.

Il n'est pas besoin de remarquer que la découverte de monuments nouveaux explique seule pourquoi je reprends, avec quelque espérance d'arriver à des résultats précis, des recherches déjà tentées par des érudits d'un rare mérite. Les savants qui ont étudié l'histoire d'Athènes se sont sans cesse préoccupés de la chronologie des archontes. Les inscriptions, en effet, qui nous fournissent un si grand nombre de renseignements précieux, sont datées par les éponymats; ces chartes de l'antiquité perdent une partie de leur valeur si on ne sait à quelle époque les rapporter.

Les principaux documents qui me paraissent permettre d'établir en partie la chronologie des archontes postérieurs à la CXXII^e^ olympiade, sont les marbres éphébiques mis au jour depuis environ dix ans. Les recueils épigraphiques contenaient depuis longtemps des inscriptions relatives à ce collége; mais ces textes, peu nombreux et très-incomplets, n'ont acquis toute leur valeur que par les récentes découvertes.

Digitized by Google

Les inscriptions éphébiques :

1° font connaître un grand nombre d'éponymes, à peu près la moitié de ceux que nous possédons pour cette longue période;

2° permettent de les classer;

3° éclairent par cela même l'ensemble de la chronologie athénienne.

Le plan suivi dans ce travail était indiqué par les nouvelles découvertes. Je classe d'abord les archontes qui figurent sur les stèles éphébiques; je cherche ensuite si cet essai chronologique peut fournir des données précises sur la succession des éponymes qui ne sont pas nommés par les marbres du collége.

Chronologie des archontes *éphébiques*.

J'appelle *archontes éphébiques* ceux qui sont inscrits sur les stèles du collége. Cette expression pourrait désigner les *archontes éphèbes*, mais elle a l'avantage d'être brève, et, du reste, il suffit d'avertir le lecteur du sens dans lequel je la prends.

Les stèles éphébiques appartiennent à des époques très-différentes. Les plus anciennes doivent être rapportées aux environs de l'olymp. CXXII; les plus récentes sont contemporaines de l'empereur Gordien. Si on examine ces marbres avec attention, on y remarque de notables variétés de rédaction; il est donc

Digitized by Google

facile de les diviser en séries, selon les analogies que présentent les formules des décrets ou des catalogues. C'est là un premier élément de chronologie. Mais dans chaque série le classement relatif est presque toujours possible.

Classement relatif. L'usage de l'éphébie a été, à toutes les époques, d'inscrire sur les marbres le nom de ses principaux fonctionnaires et celui des éphèbes. Ces fonctionnaires sont nombreux; on en compte quelquefois jusqu'à dix et douze. De plus, dès le début de l'histoire du collége, quelques-uns d'entre eux restent plusieurs années dans la même charge. Il est évident que nous devons rapprocher les marbres qui portent les mêmes noms, et que, si nous comparons à une époque donnée les titulaires des différentes charges, nous arrivons le plus souvent à un classement chronologique des marbres assez précis. Mais d'autres éléments viennent à notre secours. 1° Au premier siècle après notre ère, le paidotribe indique sous chaque archontat combien d'années il a déjà passées dans sa charge; d'autres fonctionnaires font de même.

2° Il n'y eut jamais, il est vrai, un *cursus honorum* éphébique régulier; cependant le soin de garder un ordre presque constant à chaque époque dans l'inscription des fonctionnaires sur les stèles, prouve que les charges étaient subordonnées selon l'importance et la dignité. Quand nous voyons un citoyen passer d'une charge inférieure à une charge plus élevée,

Digitized by Google

par exemple du paidotribat au cosmétat, il y a là un fait dont nos calculs doivent tenir compte (1).

3° Les paidotribes à vie s'adjoignent, sur la fin de leur carrière, des suppléants qui par la suite deviennent titulaires; autre source de renseignements.

Je ne m'arrête pas pour le moment à un grand nombre d'éléments chronologiques accessoires fournis par les catalogues; je les signalerai dans le cours de mon travail. J'indique seulement la méthode générale qui permet presque toujours d'établir la succession relative des magistrats, et par conséquent celle des archontes.

Classement absolu. Les archontes une fois classés dans l'ordre relatif pour une série particulière, il suffit de trouver dans cette série un point fixe pour établir la chronologie absolue des éponymes. Ces points fixes sont fournis ou par des allusions à des événements dont la date est connue, ou par la chronologie de la série précédente.

Tels sont les éléments dont il était facile de prévoir l'importance dès le début du travail; mais mes recherches mêmes m'en ont fait découvrir d'autres qui n'ont pas moins de prix, et dont je dois parler dès maintenant, bien que leur valeur ne puisse être démontrée que par la suite même de ce mémoire.

L'archonte éponyme qui avait été tiré au sort pendant toute la période démocratique est évidem-

(1) On remarquera que sur nos tableaux nous avons toujours suivi dans l'énumération des fonctionnaires l'ordre même dans lequel les stèles les nomment.

Digitized by Google

ment élu dès le milieu du deuxième siècle avant notre ère. Comment sans cela expliquer que le même personnage soit trois fois de suite éponyme (cf. catalogue Μήδειος, par exemple); que les éponymes exercent les sacerdoces et les fonctions les plus importantes (cf. Ἀργεῖος); qu'un grand nombre d'entre eux appartiennent certainement aux premières familles de la cité (cf. surtout tout le chapitre I)? Les archontes ne sont donc pas des citoyens pris au hasard, mais des personnages notables. Or il se trouve que dans l'éphébie les fonctions importantes, agonothétat, gymnasiarchie, cosmétat, anticosmétat, etc., sont toujours remplies par les membres des grandes familles. *Ainsi, d'une part, par l'étude des stèles nous connaissons assez bien l'histoire des grandes familles; et de l'autre, c'est à ces familles qu'appartiennent le plus souvent les éponymes.* Ce principe, dont la certitude peut être regardée comme incontestable, est une des bases de ce travail.

On a toujours attaché dans les travaux de chronologie beaucoup de prix à la date de certaines institutions athéniennes, souvent citées sur les marbres. Ces dates fournissent en effet des éléments de calculs importants, et surtout permettent de vérifier le classement auquel on s'arrête (création du sénat des cinq cents, par exemple ; date des jeux germaniques et philadelphes, etc.). Nous devons tenir compte de ces éléments chronologiques, mais nous ne pouvons toujours garder à leur sujet la doctrine reçue.

Digitized by Google

Je rappellerai ici celles de ces institutions athéniennes que je cite le plus souvent :

1° Première *ennéétéris* délienne. 3e année de la CLXIIIe olymp. J'en fixe la date. Cf. p. 42.

2° *Institution à Athènes du culte de Rome.* Opinion de Meier, *Com.* I, p. 35; véritable date, cf. p. 45; dès la CLXIIIe olympiade.

3° Suppression des tribus Démétriade et Antigonide : Dittemberger, *Hermès*, t. II, p. 288; CXXVIIIe olymp. 3 (307-266).

4° Dates du culte de Drusus, consul. Il n'y a aucun doute sur l'époque où ce culte fut institué. Bœckh croit qu'il cessa après la mort de Drusus, 23 apr. J.-C. (1). Il n'en est rien; ce culte se retrouve jusque sous les empereurs Antonins. T. Φλάβιος Ἀλκιβιάδης, archonte l'an 139, est prêtre de Drusus, consul (2). Cf. p. 87.

5° Jeux philadelphes et germaniques. Bœckh admet que les jeux philadelphes furent institués par Septime Sévère en l'honneur de Caracalla et de Géta (*C. I. G.* 245). M. Neubauer a démontré qu'on les trouve à Athènes dès le temps de Commode. Ils paraissent avoir été institués en l'honneur de Marc-Aurèle et de Lucius Vérus (Neub., p. 62).

Bœckh (*C. I. G.* 246) rapporte les jeux germani-

(1) Bœckh, C. I. G. 264. Meier, Comment. II, p. 88.

(2) C'est du reste ce que remarque M. Neubauer, p. 29. Meier se trompe quand il admet que le sacerdoce de Drusus était le privilége de l'éponyme.

Digitized by Google

ques à Caracalla. Nous les trouvons sous l'archontat d'Ἀντίπατρος. Cf. p. 68, 69, 45 apr. J.-C.

6° Création du sénat des cinq cents. On retrouve le sénat des six cents sous l'archontat d'Ἀλκιβιάδης (139 apr. J.-C.; cf. p. 84). Il ne fut donc pas supprimé lors de la création de la tribu Adrianide.

7° Ère athénienne à partir du premier voyage d'Adrien à Athènes, 111, cf. p. 81, et Tabl. VI, 3.

Ère athénienne à partir du premier voyage solennel d'Adrien, comme empereur, à Athènes, 130; cf. p. 77, et les remarques de M. L. Renier citées à cette page.

8° Nouvelle ère des Panathénées, à partir de l'année 111; cf. p. 109.

Archontes qui ne figurent pas sur les stèles du collége.

Pour chaque période, la chronologie des archontes éphébiques fixe la date d'un certain nombre d'archontes : 1° elle limite le nombre des dates hypothétiques auxquelles nous devons rapporter un magistrat qui ne figure pas sur nos stèles, et dont l'époque est connue à quelques olympiades près. Quand ces archontes non classés présentent une longue série, les calculs sont encore simplifiés, car les dates auxquelles nous pouvons les attribuer dans les fastes sont moins nombreuses. Cf. chap. I, sect. V.

2° Telle série d'archontes se rattache exactement aux archontes éphébiques, chap. I, sect. IV.

3° Nos recherches sur les archontes éphébiques, en

Digitized by Google

établissant la généalogie des familles importantes, permettent par là même de classer un grand nombre d'éponymes, qu'ils aient été éphèbes ou qu'ils aient exercé des charges dans le collége.

Cependant, pour un certain nombre d'éponymes depuis longtemps connus je n'ai pu arriver à aucun résultat précis; dans ce cas, je renvoie aux travaux de mes prédécesseurs.

Les numismatistes ont admis parfois comme hypothèse que le premier magistrat inscrit sur les tétradrachmes est un archonte éponyme (1). Je n'ai pas tenu compte de cette opinion dans mes calculs. A deux ou trois exceptions près, nous ne connaissons la date précise d'aucune série monétaire. Après avoir établi avec la plus grande exactitude possible la succession des éponymes postérieurs à la CXXII^e^ olympiade et celle de leurs contemporains les plus distingués, en particulier des magistrats financiers, il sera possible de reprendre cet important problème et peut-être d'arriver à une solution définitive. Le second magistrat des tétradrachmes est certainement monétaire. La question ne demande donc pas qu'on retrouve seulement sur les listes d'archontes les premiers magistrats; il faut démontrer :

1° Que plusieurs magistrats certainement finan-

(1) Cf. Dumont, *Revue critique*, 9 juillet 1870.

Digitized by Google

ciers, et qui peuvent par conséquent avoir exercé des fonctions monétaires, sont contemporains d'archontes éponymes connus ;

2° Que l'éponyme et le magistrat monétaire figurent l'un à côté de l'autre sur les mêmes tétradrachmes.

J'ai cru aussi devoir m'interdire les données chronologiques qu'on a coutume de demander aux années intercalaires. Les recherches sur la chronologie des archontes seraient, il est vrai, très-simplifiées, si nous savions exactement :

1° La combinaison qui fut adoptée lors de la succession du cycle de Callippe à celui de Méton ;

2° L'ordre dans lequel se succédaient les années intercalaires ;

3° L'époque où on revint au cycle de Méton.

Il paraît certain que le cycle de Méton fut institué la première année de la LXXXVIIe olympiade, et probable que celui de Callippe le remplaça la troisième année de la CXII^e^ olympiade. Mais on n'a pas encore pu déterminer si la première année du nouveau cycle fut intercalaire, et c'est là le point capital. Tant que cette question n'est pas résolue, il importe assez peu de savoir que les années intercalaires se succédaient dans le cycle de soixante-seize ans comme dans celui d'une seule *ennéadékaétéris*, question du reste sur laquelle, à mon avis, les opinions peuvent être partagées.

L'exactitude très-facile à laquelle on arrive en

Digitized by Google

adoptant le calendrier de Bœckh ou celui d'Ideler, est donc toute spécieuse.

Les années intercalaires ne doivent pas entrer dans nos calculs; mais notre travail permettra peut-être d'étudier à nouveau la question des deux cycles.

Je ne pense pas non plus qu'en règle générale on puisse fixer la date d'un seul des monuments que nous devons étudier, d'après le style des lettres. A quelques années d'intervalle, on rencontre les styles les plus différents (cf. en particulier l'inscription de Kallikratidès et celle de Thrasyllos, catalogue des archontes, à ces deux noms). Si cette sorte de *critérium* a une valeur pour les textes archaïques, et jusqu'à l'archontat d'Euclide, pour la période dont nous avons à nous occuper, il ne saurait rendre que peu de services. C'est ce qu'a très-bien remarqué déjà M. Neubauer, *Commentationes epigraphicæ*, p. 40 (1).

Bibliographie. — Outre les ouvrages de Scaliger, de Corsini, de Clinton, et les remarques de Bœckh dans le *Corpus :*

Dittemberger. *Attische Archonten zwischen Olymp. CXXII und CXXX.* Hermès, 1867, p. 285 à 306.

Meier. *Commentatio epigraphica.* Halis, 1852. *Commentatio secunda.* Halis, 1854. Ces deux mé-

(1) Cf. Annuaire de la Société pour l'encouragement des études grecques, 1870 : *Notice sur un poids grec inédit : attribution de la formule* ἀγορανομοῦντος *aux villes de la Syrie et de la Propontide.* — Revue archéologique, 1870 : *Deux tessères grecques inédites.*

Digitized by Google

moires sont le seul ouvrage où soit étudiée dans son ensemble la chronologie des éponymes postérieurs à la CXXII^e^ olympiade.

Westermann. *Article archonte.* Pauly's *Real-Encyclopedie*, 1866. M. Westermann s'abstient de toute discussion; il se borne à faire connaître les dates proposées par ses prédécesseurs.

Hermann. *Lehrbuch der Griechischen Staatsalterthümer.* Heidelberg, 1855, p. 569. Même remarque que pour le catalogue de Westermann.

Rossopoulos. Καταλογος τῶν ἐν Ἀθήναις γενομένων ἀρχόντων. Ἐγχειρίδιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογίας. Ἀθήν., 1861. Il est regrettable que M. Rossopoulos fasse figurer sur son catalogue des archontes connus par des inscriptions qui n'ont jamais été publiées.

Komanoudis. *Philistor*, t. I-IV. Remarques à propos des stèles éphébiques. Ces commentaires très-courts abondent en observations presque toujours très-exactes.

Eustratiadis. *Dissertation sur la stèle éphébique de Nicias.* Athènes, 1857. Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι, 1852-57, 1860; commentaires faits avec soin, et que nous citerons plusieurs fois.

Grasberger. *Verhandlungen der philologischen Gesellschaft in Würtzburg*, 1862. Dissertation sur les trois premières stèles éphébiques publiées dans le *Philistor.*

Curtius. *Nachrichten von der Georg-Augusts Universität und der Kõnigl. Gesellschaft der Wissenschaf-*

Digitized by Google

ten zu Göttingen, 1860, p. 323. Remarques sur quelques stèles antérieures à l'établissement de l'empire.

Neubauer. *Commentatio epigraphica.* Berolini, 1869. Travail très-important, où l'auteur essaye de classer les archontes de l'époque romaine.

Hertzberg. *Geschichte der Griechenland unter Herrschaft der Römer.* Hall, 1866-68. M. Hertzberg résume sur la chronologie des archontes les travaux antérieurs; mais il fait des remarques intéressantes sur ceux de ces éponymes qui figurent à d'autres titres sur les inscriptions ou dans les historiens.

Scheibel. *Scaligeri* Ὀλυμπιάδων ἀναγραφή. Berlin, 1852. Reproduction avec notes de l'ouvrage de Scaliger. La partie la plus remarquable de ce travail est celle où l'auteur étudie les traités de chronologie consacrés dans l'antiquité aux vainqueurs olympiques et aux archontes athéniens, et résume le débat relatif aux deux cycles.

A. Kirchhoff. *Ist in Athen iemals Priestern der Soteren datirt worden? Hermès,* t. II, p. 161. Dissertation définitive sur une question de détail.

On verra facilement que ce travail doit en avoir plusieurs autres pour corollaires. J'ai déjà signalé deux questions importantes qu'on peut reprendre après cet essai chronologique : celle de savoir si le premier magistrat inscrit aux revers des tétradrachmes est un archonte, et la question des cycles de

Digitized by Google

Méton et de Callippe. Mais une étude plus longue, plus certaine et peut-être plus intéressante dont ce mémoire fournit les éléments, est l'histoire des principales familles d'Athènes depuis la CXXII^e^ olympiade. Comme nous fixons la date précise d'un très-grand nombre de catalogues sur lesquels figurent certainement tous les jeunes gens des grandes familles, et souvent même les principaux magistrats de la république, il est possible d'établir une longue suite de tableaux généalogiques. J'en ai donné quelques-uns quand ils pouvaient fournir des éléments à mes calculs; mais je n'ai fait qu'effleurer un sujet si vaste; ce n'était pas ici le lieu de m'y arrêter. Ce travail, il est vrai, serait considérable et demanderait de grands efforts. On peut être certain cependant qu'il ne manquera pas de tenter quelque érudit. Je n'ai pas besoin de remarquer quels services nous rendrait un livre des *familles d'Athènes*, où on suivrait l'histoire de chaque citoyen et la succession de ses magistratures, et quel parti l'épigraphie tirerait d'un pareil ouvrage pour classer les fragments très-mutilés qui ne peuvent être rapportés pour le moment à aucune date certaine, et même nombre de marbres bien conservés (1).

Les travaux de chronologie, quand les documents sont comme ici très-incomplets, ne peuvent jamais

(1) Cf. à ce sujet *Revue archéologique*, 1870: *Inscription des murs d'Athènes*, essai sur la généalogie de quelques familles du troisième siècle avant notre ère.

Digitized by Google

être définitifs. J'offre aux savants une base pour de nouvelles recherches, que j'essayerai de compléter moi-même à mesure que les découvertes le permettront, à mesure aussi que par une nouvelle étude des textes je reconnaîtrai la valeur d'éléments chronologiques que j'ai cru pour le moment devoir négliger. Ce qui me donne quelque confiance dans les résultats que je soumets à la critique des érudits, c'est la méthode que les inscriptions éphébiques m'ont permis de suivre; cette méthode est très-simple et d'une certitude incontestable : c'est aussi, et surtout, l'accord que présentent entre eux les résultats auxquels je suis arrivé. Chaque série est liée étroitement à celle qui la précède et à celle qui la suit. Réunies, elles forment un ensemble où tout est subordonné et se tient; cet ensemble même me paraît être le meilleur argument en faveur des dates que j'ai adoptées. D'une part les éponymes se suivent dans l'ordre qu'indique la succession d'un certain nombre de fonctionnaires; de l'autre, pour chaque charge particulière nous établissons une série de titulaires qui se remplacent les uns les autres, sans qu'on puisse le plus souvent trouver dans cette succession rien qui ne soit d'une explication naturelle et facile. Les huit tableaux joints à ce travail présentent la suite des archontes et des fonctionnaires. Ils simplifient singulièrement nos démonstrations; ils sont notre démonstration même, et le mémoire, dans toute la partie où nous traitons des archontes éphébiques,

Digitized by Google

n'est le plus souvent que la rapide explication de ces tableaux.

CHAPITRE PREMIER.

De l'olympiade CXXII à l'olympiade CLXXXVII, 2.

I.

Ménèklès, Nicias et Polyeuktos.

Environs de la CXXIV^e^ olympiade. *Cf.* Tableau I.

Aucun des marbres éphébiques découverts jusqu'ici n'est antérieur à la CXXII^e^ olympiade.

(*Inscription I*) (1). Archontats de Nicias et de Ménéklès.

Eustratiadis. *Compte rendu de la distribution des prix faite aux élèves de M. G. G. Pappadopoulos.* Broch. in-8°, Athènes, 1857. Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι, Ath., 1851, n. 7, 17, 19, 22. Meier, *Commentatio epigraphica*, I, p. 26; *Antiquités helléniq.*, t. II, p. 117, 118, 231, 709, etc. Philologus, t. XII, p. 735(2).

(1) Cette indication renvoie au catalogue des stèles éphébiques.

(2) Plusieurs fragments de cette stèle ont été publiés à différentes reprises avant la dernière recension de M. Eustratiadis. Pour la bibliograph. de ce marbre, cf. *Philol.* l. l. Kirchhoff, et, en particulier, *Éphém. Arch.* 2456, 2485, 2487, 2467, 2628, 2627, 2782, 2464, 2466, et *Philolog.* t. XIII, p. 107, Addenda importants. M. Kirchhoff revient avec raison sur plusieurs des opinions qu'il avait exprimées précédemment.

Digitized by Google

Décret rendu sous l'archontat de Nicias en l'honneur des jeunes gens qui ont été éphèbes sous l'archontat de Ménéklès.

Nous connaissons deux archontes du nom de Nicias. D'après les travaux antérieurs, l'un est en charge la première année de la CXXI^e^ olympiade, l'autre aux environs de la CLXXXVIII^e^ olympiade.

Notre stèle porte que les jeunes gens honorés sous l'archontat de Nicias furent éphèbes sous l'archontat de Ménéklès. L'éponyme de la quatrième année de la CXX^e^ olympiade est Antiphatès (1).

Corsini fixe l'année du second archonte Nicias à la deuxième année de la CLXXXVIII^e^ olympiade, parce que cet éponyme fut de toute évidence en charge à une époque où Octave avait pris le titre d'Auguste (2).

Le marbre éphébique dont nous recherchons la date n'est pas postérieur à la troisième année de la CXXVIII^e^ olympiade. Ce fut en effet à cette époque (3) que les Athéniens supprimèrent les tribus Αντιγονίς et Δημητριάς pour les remplacer par les tribus Ἐρεχθηὶς νεωτέρα et Πτολεμαΐς. Or les tribus Anti-

(1) *Catalogue* d'Hermann. Rangabé, *Ant. Hell.* II, 443. *Philolog.* X, p. 296. *Archeo. Zeit.* 1855, p. 84. Clinton, t. II, p. 198. Cf. aussi plus bas, page 65.

(2) T. II, p. 161. — IV, p. 138. Meier, *Comm. secun.* p. 88. Bœckh, n. 477. Bœckh croit que Nicias, fils de Sarapion, fut archonte entre les années 742 et 754 de Rome. Je détermine plus loin la date de cet archonte, cf. p. 65.

(3) Hermès, 1867, p. 288.

Digitized by Google

gonide et Démétriade figurent sur les marbres de Nicias, successeur de Ménéklès.

Nous n'avons donc à rechercher la place de Nicias qu'entre la deuxième année de la CXXII^e^ olympiade (1) et la troisième année de la CXXVIII^e^ olympiade.

Mais notre inscription porte un détail précieux; elle dit que les éphèbes furent chargés de la garde de la colline du Musée. M. Eustratiadis a très-bien montré que les Athéniens ne rentrèrent en possession de cette colline que la deuxième année de la CXXIII^e^ olympiade (2).

Entre la deuxième année de la CXXIII^e^ olympiade et la troisième année de la CXXVIII^e^, nous connaissons un certain nombre d'archontes dont la date a pu être fixée.

123. 3. Διότιμος.
4. Ἰσαῖος.
124. 1. Εὐθίας.
2. Κίμων?
3.
4.
125. 1. Γοργίας.
2. Ἀναξικράτης.

(1) L'archonte de la première année de cette olympiade Φλιππος est connu. Hermès, 1867, p. 305, et Westermann.

(2) Διατριβή ἐπιγραφική citée plus haut. Plut. *Dem.* 46. Rangabé, *Ant. hell.* t. II, p. 121. Kirchhoff et Dittemb. l. l.

Digitized by Google

3. Δημοκλῆς.
4. Πολύευκτος?

126. 1. 2. 3. Ξενοφῶν, Εὔβουλος, Ὄλβιος.

127. 1. 2. 3. 4. Πυθάρατος.

128. 1. 2. 3.

Pour ces archontes, cf. le catalogue et tout le chapitre premier en particulier, p. 20 et suiv. On verra (sect. VI de ce chapitre) que l'archonte Κίμων est antérieur aux archontes Ξενοφῶν et Εὔβουλος, qui paraissent appartenir à cette période, ainsi que l'éponyme Ὄλβιος. Nous devons chercher pour Nicias et Ménéklès deux années qui se suivent et soient sans éponyme. Nous trouvons sur le catalogue ci-dessus la troisième et la quatrième année de la CXXIV^{e} olympiade, les quatre années de la CXXVII^{e}, et les trois premières années de la CXXVIII^{e}. Toutefois Πυθάρατος appartient à la CXXVII^{e} olympiade.

Je me détermine pour celle de ces dates qui se rapproche le plus de la deuxième année de la CXXIII^{e} olympiade, parce qu'il était naturel qu'au lendemain

Digitized by Google

de la conquête du Musée, le peuple rappelât ce fait important dans les décrets (1). Mais cette hypothèse est une certitude, comme je vais le démontrer.

En effet, la stèle de Nicias ne peut être séparée de celle de Πολύευκτος que par un très-petit nombre d'années (cf. p. 21) : la date de Πολύευκτος est connue (CXXV, 4).

Nicias est certainement le prédécesseur de Gorgias, comme on le verra plus loin. Cf. catalogue Γοργίας.

— Ménéklès. Ἐπιγ. Ἑλλ., 1860, p. 2, n. 3. Décret de l'archontat de Ménéklès relatif à des sacrifices. *Philologus*, t. XII, p. 735; t. XIII, p. 207. Cet archonte est celui qui figure sur la stèle éphébique n. 1.

(*Inscription II*). Archontat de Polueuktos. Rang., t. II, 996 *a*.

L'inscription n. 996 *c* paraît être un fragment de la stèle de Nicias (*Philologus*, t. XII, p. 735). Mais le fragment 996 *a* appartient à une autre inscription ; le nom du cosmète n'est pas Ἀμεινίας Αντιφάνους. L'archonte Πολύευκτος est contemporain de Nicias, car nous retrouvons sous son éponymat un paidotribe déjà connu : Ἑρμόδωρος Ἑορτίου Ἀχαρνεύς (cf. Tab. I). Πολύευκτος, du reste, figure sur une seconde inscription (Επιγ. ἀνέκδ., 1860, n. 75). Ce second texte fait mention d'une ambassade envoyée à Athènes par l'assemblée des Étoliens, pour l'institution des *Sotéria*. Ces fêtes, comme on le sait,

(1) Cf. plus loin, Κίμων, section VI.

Digitized by Google

furent établies, après la défaite des Galates, en l'honneur de Jupiter Sauveur et d'Apollon Pythien. Les Galates furent défaits sous l'archontat d'Anaxikratès (1), la deuxième année de la CXXV^e^ olympiade; l'archonte de l'année suivante, Démoklès, est connu. On ne peut pas supposer que les *Sotéria* aient été établis longtemps après la victoire des Grecs; c'est donc à l'année suivante qu'il est naturel de rapporter l'ambassade des Étoliens, et nous fixons avec beaucoup de vraisemblance la date de Πολύευκτος à l'olymp. CXXV. 4 (2). (Dittem. l. l., p. 299).

Cette date confirme celle que nous avons adoptée pour les éponymats de Nicias et de Ménéklès. Cf. encore catalogue Ὄλβιος.

(*Inscription III*). Fragments non datés.

Éph. arch. N. 2482, 2483. Marbre du Pentélique. Fragments trouvés en 1852 dans les fouilles dites du *Vouleftirion,* catalogue de noms propres. Le caractère éphébique du document est certain. Cf. lig. 12, couronne décernée à l'akontiste.

Il est probable que sur le second marbre nous avons la fin d'un catalogue. Il se termine par la tribu Antiochide.

(1) Paus. X, 19-23.

(2) Le décret fait mention du stratége des Étoliens Charixénos; bien que l'inscription soit très-mutilée en cet endroit, il semble que ce soit l'année même de l'archontat de Πολύευκτος que Charixénos ait été en charge. Charixénos est antérieur à l'époque où les inscriptions de Delphes permettent de classer les stratéges d'Étolie. En 221, les vieillards spartiates se souvenaient des exploits de Charixénos. Poly. IV, 34.

Digitized by Google

L'inscription publiée par Pittakis sous le n° 2481 est également éphébique. Toutefois on n'y trouve aucun nom de fonctionnaire. Cf. le commentaire de Pittakis sur les inscriptions 2481, 2482, 2483.

Au début du premier fragment une ligne est écrite en caractères plus grands que le reste du texte, et doit avoir fait partie de l'en-tête du catalogue.

Il faut classer ces trois fragments dans l'ordre suivant :

Lacune.	A droite, au haut de la stèle, fragment 2481.
A gauche, fragment 2482.	Au-dessous du fragment 2481, le fragment 2483.
	Entre ces deux fragments, lacune de quelq. lignes (tribu Æantide).

Cette restitution de la stèle nous permet de reconnaître que ce catalogue a été gravé avant la troisième année de la CXXVIII^{e} olympiade.

En effet, la colonne de droite est complète ; il n'y manque que la tribu Æantide. Elle contenait six tribus.

Le fragment 2482 occupait évidemment le bas de la colonne de gauche, puisque de la tribu Léontide nous passons à la tribu Acamantide.

Cette colonne conserve encore le nom de deux tribus : la tribu Léontide et la tribu Pandionide ; il reste donc ou à supposer, ce qui est peu probable,

Digitized by Google

que les tribus Ægéide et Érechtéide contenaient à elles seules autant d'éphèbes que quatre tribus, ou, ce que j'admets sans hésitation, que la colonne de gauche contenait, comme celle de droite, les éphèbes de *six* tribus. Dans ce second cas, le début du catalogue était occupé par les tribus Antigonide et Démétriade (1), ce qui détermine avec précision la date du monument.

(*Inscription IV*). *Eph. arch.* n. 2462. Fragment. Marbre du Pentélique trouvé en 1852. Fouilles dites du *Vouleftirion*. Catalogue. Deux tribus martelées (cf. n. 2464); ce sont évidemment les tribus Antigonide et Démétriade (2); la troisième tribu est l'É-

(1) Cf. C. I. G. n. 111. Rangabé, *Antiq. hell.* n. 478. Décret relatif à des sitônes athéniens, n. 993, — catalogue éphébique. — Diod. XX, 46. Plutar. *Demetr.* 11. Pollux, VIII, 110. Steph. Byz. V, Βερενικίδαι. Dittemberger, *Op. laud.* p. 3. Cf. encore, *Eph. arch.* 2462-2464. Hermès, *loc. laud.* — Il est difficile de fixer avec plus de précision la date de ce catalogue. Si on compare les noms qu'il nous conserve et ceux gravés sur la stèle de Nicias, on ne trouvera, je crois, aucune lumière nouvelle. Toutefois on remarquera que sur l'inscription de Nicias les noms propres sont précédés du démotique qui ici ne vient qu'après le nom du père : ce qui semble indiquer des habitudes différentes, et, par suite, un intervalle de plusieurs années entre les deux textes.

Sur le catalogue nous voyons quelques noms assez rares, comme ceux de Leptinès, d'Onétor et de Pantaklès; mais nous ne les retrouvons pas sur d'autres documents avec une date précise.

Un fils de Ktésiklès figure comme éphèbe de la tribu Cécropide; il est du dème d'Aixoné. Le nom de Ktésiklès n'est pas très-fréquent; le plus célèbre des personnages qui l'aient porté est l'archonte souvent nommé sur les inscriptions qui fut en charge la troisième année de la CXI^{e} olympiade (Rang. n. 415, 863-1161).— Si on voulait reporter notre texte aux environs de cette date, il ne pourrait être antérieur à la CXVIII^{e} olympiade, mais resterait encore un des plus anciens catalogues éphébiques découverts jusqu'ici.

(2) On n'aura aucun doute sur ce point, si on considère les dèmes classés

Digitized by Google

rechthéide. La tribu Démétriade contient sept éphèbes, tandis que la tribu Érechthéide et la tribu Hippothoontide en renferment l'une deux et l'autre trois. Ce fait permet de penser que le catalogue se rapporte à une époque où l'influence de Démétrius Poliorcète était encore prépondérante à Athènes.

Aucun nom de fonctionnaire ni de magistrat. L'ethnique suit le nom de chaque éphèbe et le nom patronymique. Ce fragment appartient donc à la même période que le précédent.

II.

CLXI[e] olymp. 4; CLXIV, 2. Cf. tableau II.

1. (*Inscription V*). *Philistor*, t. I, fasc. 3, p. 90. *Eph.*, 4107, etc. Décrets et catalogue. Archontat de Lénaios.

2. (*Inscription VI*). Philistor, t. I, fasc. 1, ins. 2. *Eph. Arch.* 4098. *Actes de l'Acad. de Würtz., ouvr. cité*, 1862. Décrets et catalogue. Archontat de Nikodémos.

3. (*Inscription VII*). Philistor, t. I, fasc. 6 et 7, p. 289. Décrets et catalogues. Archontat de Sarapion.

dans ces deux tribus. Il est vrai qu'on sait fort mal quels furent les dèmes qui, de l'olymp. CXVIII, 2, à l'olymp. CXXVIII, 3, firent partie des tribus Antigonide et Démétriade. Mais l'étude des stèles éphébiques éclaire cette question de lumières toutes nouvelles, surtout si on s'aide de l'inscription relative aux *sitônes* athéniens (*Rang.* 478) et d'un en-tête de décret publié et expliqué par Bœckh, sous le n. 111.

Digitized by Google

4. (*Inscription VIII*). Philist., t. I, fasc. 1, insc. 1. *Eph. Arch.* 4097. *Actes de l'Acad. de Würtz., ouvr. cité*, 1862. Décrets et catalogue. Archontat d'Agathoklès.

5. (*Inscription IX*). Philistor, t. I, fasc. 1, insc. 3. *Eph. Arch.* 4104. *Actes de l'Acad. de Würtz., ouvr. cité*, 1862. Décrets et catalogues. Archontat de Médeios.

Classement relatif. Ces cinq inscriptions appartiennent à la même époque. Nous y retrouvons les mêmes formules, et surtout les mêmes fonctionnaires.

Le tableau ci-joint (tab. II) fait connaître les magistrats de chaque archontat. Le problème se réduit donc à classer les stèles dans un ordre tel que la succession des magistrats s'explique naturellement. Les combinaisons qui se présentent sont d'autant moins nombreuses que les mêmes noms reviennent plus souvent sur ces cinq marbres.

Sur la stèle de Médeios le cosmète est Τίμων Τιμαρχίδου Βουτάδης. Cet Athénien est paidotribe sur la stèle de Nikodémos. Le second marbre est donc antérieur au premier.

Un autre fonctionnaire a exercé deux charges différentes : c'est Ἱέρων Ἡρακλείδου Ἀναγυράσιος, *hypérétès* sur la stèle de Nikodémos, *acontiste* sur celle de Lénaios. Mais la charge d'acontiste est assez modeste, et rien ne prouve qu'avant l'époque impériale elle fût supérieure en dignité à celle d'hypérétès. Il n'y

Digitized by Google

a donc là aucun élément nouveau pour ordonner nos inscriptions par ordre chronologique.

Les fonctionnaires que nous voyons exercer les mêmes charges sous différents archontes sont les suivants :

Καλχηδὼν Καλχηδόνος, Περιθοίδης, aphétès et katapaltaphétès sur les stèles de Lénaios et de Nikodémos;

Νίκανδρος Δημητρίου Εὐωνυμεύς, acontiste sur les stèles de Nikodémos et de Sarapion ;

Ἡρόδοτος Εἰτεαῖος, hoplomaque sur les stèles de Sarapion, d'Agathoklès et de Médeios ;

Καλλίας Αἰγιλιεύς, aphétès sur les stèles de Sarapion et d'Agathoklès.

De plus, comme je l'ai remarqué, l'archontat de Médeios est certainement postérieur à celui de Nikodémos. En tenant compte de ce fait, je ne trouve qu'une combinaison qui permette de classer les stèles de telle sorte que la succession des magistrats s'explique sans difficulté; c'est celle que je propose, et qui donne :

1° Éphèbes de l'archontat d'Hipparchos ; décrets rendus sous son successeur Lénaios.	*Acontiste*, Ἱέρων.	*Aphétès*. Καλχηδών.	
Éphèbes de l'archontat de Démétrios; décrets rendus sous son successeur Nikodémos. Paidotribat de Timon.	*Acontiste*. Νίκανδρος.	*Katapalt*. Καλχηδών.	*Hypérétès*. Ἱέρων.
3° Éphèbes de l'archontat de Ménoitès ; décrets rendus sous son successeur Sarapion.	*Hoplom*. Ἡρόδοτος.	*Acontiste*. Νίκανδρος.	*Aphét*. Καλλίας.
4° Éphèbes de l'archontat d'Aristarchos ; décrets rendus sous son successeur Agathoklès.	*Hopl*. Ἡρόδοτος.		*Aphét*. Καλλιας.

Digitized by Google

5° Éphèbes de l'archontat d'Échécratès; décrets rendus sous son successeur Médeios. Cosmétat de Timon.	*Hoplom.* Ἡρόδοτος.	*Aphet.* ....

J'ajouterai que sous l'archontat d'Aristarchos l'acontiste est Διονύσιος Ἀζηνιεύς; sous l'archontat d'Échécratès, le nom de l'acontiste manque, mais le démotique qui accompagnait ce nom nous est connu : Συπαλήττιος. Plutôt que de multiplier les remarques de ce genre que le lecteur fera facilement, je renvoie au tableau ci-joint. Tabl. II.

Classement absolu. J'ai fixé la date de ces deux archontes aux environs de la CLXIII^e^ olympiade; M. Westermann, pour des raisons qu'il n'expose pas, propose la seconde moitié du premier siècle avant J.-C. Voici les arguments par lesquels je crois pouvoir justifier l'époque à laquelle je me suis arrêté :

Il n'est pas besoin de remarquer que nos stèles, sur lesquelles figure la tribu Attalide, sont certainement postérieures à la CXLV^e^ olympiade. Mais il est facile de montrer qu'elles ne doivent pas s'éloigner beaucoup de cette date. Les noms romains sont encore très-rares sur les catalogues des éphèbes athéniens; les Romains qui figurent sur les catalogues suivent l'usage grec et s'appellent par exemple Μάαρκος Μαάρκου, Δέκομος Δεκόμου. L'influence romaine n'est donc pas encore prépondérante à Athènes.

De plus, les Romains sont appelés φίλοι, σύμμαχοι. M. Curtius pense, et avec raison, croyons-nous,

Digitized by Google

que cette formule fait allusion au traité qu'Athènes fit avec Rome la première année de la CXLV^{e} olympiade (200 av. J.-C.). Nous savons qu'aux environs de cette époque, Rome donna à la république d'Athènes des marques signalées de son amitié. Ainsi, la deuxième année de la CLIII^{e} olympiade, elle lui concéda la possession de Lemnos, de Délos et d'Haliarte (1).

C'est à la même date qu'on rapporte l'institution en Attique du culte de Rome (2). Les Romains se montraient les amis, les protecteurs du peuple athénien, φίλοι, εὐεργέται, et la vanité hellénique pouvait leur donner le titre d'*alliés* que justifiait un récent traité. (Curtius, l. l.)

L'archontat d'Agathoklès nous fournit un élément plus précis. Un éponyme de ce nom est connu par un décret cité dans les *Antiquités judaïques*.

Mais les épigraphistes ont admis deux archontes Agathoklès (cf. Westermann). Il faut donc démontrer que l'éponyme cité par Josèphe et celui de la stèle éphébique sont le même personnage.

Les décrets étrangers, auxquels Josèphe a donné place dans ses *Antiquités*, ne sont pas reproduits tels qu'ils ont été rédigés primitivement ; les secrétaires chargés par lui de transcrire ces actes officiels ont abrégé ou supprimé quelques détails des formules ; les copistes ont altéré les noms des personnages qui leur étaient inconnus. De là des omissions et des

(1) Meier, *Comm.* 1, p. 35. Ahrens, p. 59.
(2) Sur ce culte, cf. Meier, p. 35, et notre essai, p. 45, note.

Digitized by Google

changements qui ont singulièrement tourmenté les critiques ; de là les doutes qui se sont produits sur l'authenticité de ces décrets.

Celui que nous citons n'est pas rédigé de tous points selon les usages athéniens. Mais on reconnaît facilement sous le texte des *Antiquités judaïques* les formules primitives (1).

Ce décret non-seulement nomme un archonte dont le nom est aujourd'hui donné par une inscription, mais il fait mention d'un secrétaire du sénat Εὐκλῆς que nous retrouvons sur la stèle éphébique. L'inscription donne : Εὐκλῆς Ξενάνδρου Αἰθαλίδης; le décret de Josèphe : Εὐκλῆς Μενάνδρου Ἁλιμούσιος. L'altération qu'a subie le nom de Μένανδρος est insignifiante. Quant à la substitution d'un dème à un autre, cette erreur est trop facile à expliquer. Le décret nomme un troisième personnage contemporain d'Agathoklès, un orateur : Θεοδοσίου τοῦ Θεοδώρου Σουνιέως εἰσηγησαμένου, *Theodosio Theodori filio Suniensi referente* (p. 539, éd. *Did.* lig. 34). Cet orateur propose plusieurs décrets éphébiques sous l'archonte Agathoklès (cf. Tab. II), mais l'inscription lui donne son vrai nom : Θεόδοτος Διοδώρου Σουνιεύς.

Corsini et Meier ont fixé avec toute certitude l'éponymat de l'archonte Agathoklès, cité par Josèphe,

(1) Je renvoie sur ce sujet au travail que M. Paul Foucart va publier sur un sénatus-consulte inédit. M. Foucart étudie en détail la question de savoir avec quelle exactitude on traduisait pour les villes grecques les sénatus-consultes; il s'occupe à cette occasion des actes officiels cités dans les *Antiquités judaïques*.

Digitized by Google

à la troisième année de la CLXIII^e olymp. Ainsi Aristarchos est en charge la deuxième année de la même olympiade.

L'archonte de la quatrième année de la CLXIII^e olymp. est connu. (Cf. Catalogue Ἰάσων.) Nous voyons facilement par l'examen des listes de magistrats qu'il n'est pas encore dans l'usage de l'éphébie de continuer longtemps dans la même charge le même fonctionnaire; aussi le tableau que nous proposons ne doit pas s'éloigner beaucoup de la vérité.

Hipparchos, CLXI^e,	4.
Lénaios, CLXII^e olymp.	1.
Démétrios,	2.
Nikodémos (1),	3.
Ménoïtès,	4.
Sarapion, CLXIII^e olymp.	1.
Aristarchos,	2.
Agathoklès,	3.
Iason,	4.
Echékratès, CLXIV^e olymp.	1.
Médeios,	2.

Les dates que nous adoptons seront confirmées par d'autres preuves dans le cours de ce travail. J'insisterai toutefois sur les considérations suivantes : 1° L'archonte Ἡράκλειτος, que Corsini fixe aux envi-

(1) Inscription d'Haliarte datée par cet éponyme, cf. Catalogue Νικόδημος.

Digitized by Google

rons de la CLXII^e^ olymp., est le cinquième successeur de Médeios, comme nous le démontrerons, section IV de ce chapitre.

2° Sous l'archontat de Démétrios les éphèbes ont suivi les leçons du philosophe Zénodote; ce philosophe fut l'élève et le successeur de Diogène le Babylonien, qui enseignait aux environs de la CLV^e^ olympiade (1). Son disciple devait l'avoir remplacé quelques années plus tard, vers l'époque où nous plaçons l'archontat de Démétrios;

3° Cf. section IV, détails sur Médeios, descendant de l'orateur Lycurgue, sur Argeios et Sarapion;

4° Cf. Histoire de l'éphébie, ch. III, sur les décrets de Dioscoridès et de Métrophanès, et sur leurs dates, et ch. I, sur les caractères de la seconde période de l'histoire du collége.

(*Inscription X.*) Journal d'Athènes *la Minerve*, 29 septembre 1860. *Éphéméride archéologique*, n° 4041.

Fragment de stèle ne contenant qu'un seul décret en l'honneur du collége. Presque tous les noms de magistrats ont disparu.

L'archonte nommé sur ce document est Ἡράκλειτος ὁ μετὰ Ἀργεῖον.

Un Ἡράκλειτος Ἀθμονεύς figure comme archonte à la fin d'une liste de magistrats publiée dans les *Antiq. helléniques*. Cet archonte ne saurait être le nôtre;

(1) Diogène Laër. VII, 26, 29. *Philist.*, t. I, p. 49.

Digitized by Google

son prédécesseur n'est pas Ἀργεῖος, mais Εὐφίλητος (1).

Meier se borne à dire qu'Argeios, qui a été prêtre de Rome, doit être placé entre la première année de la CLII[e] olympiade et la deuxième année de la CLXXXVIII[e] olympiade (cf. p. 8). Nous pouvons être plus précis. Argeios est le quatrième successeur d'Echékratès (cf. section IV), et sa date doit être fixée à la première année de la CLXV[e] olymp.

(*Inscript. XI*). *Minerve*, 29 septembre 1860. *Eph. Arch.*, 4042.

Fragment de décret très-endommagé. Aucun nom d'archonte ni de magistrat. L'ethnique d'un des fonctionnaires éphébiques paraît être Καρύστιος. La rédaction est celle des décrets des environs de la CLXIII[e] olympiade; elle se rapproche en particulier beaucoup de celle de la stèle d' Ἡράκλειτος. Mention du décret de Διοσκουρίδης.

(*Inscript. XII*). *C. I. G.*, n. 117. Rangabé, *Antiq. hellén.*, n. 798. Pittakis, *Eph. Arch.*, n. 855.

Fragments de décrets. Éphèbes de l'archontat de Nikandros. Aucun nom de magistrat n'est certain. Aucun détail particulier. Rédaction des environs de la CLXIII[e] olympiade, sauf quelques légères variantes (cf. en partic. ligne 9), qui me font classer cette inscription après la précédente.

(1) *Ant. hell.* 1238, 33. Meier, n. 66.

Digitized by Google

III.

De l'olympiade CLXXVII à l'olympiade CLXXXVII.

(*Inscript. XIII*). *Eph. Arch.*, n. 295. *Antiquités Hellén.*, II, 1070. Ross. *Dèmes*, n. 16.

Piédestal. Marbre du Pentélique trouvé au Pirée. Éphèbes de l'archontat de Sosicratès. Aucun nom de magistrat éphébique, si ce n'est celui du paidotribe Νέων Ἀφιδναῖος. Belles lettres très-soignées. Cette inscription est de quelques années antérieure à celle de l'archontat de Polycharmos (cf. page 35). Sur la stèle de Polycharmos, nous trouvons comme hoplomaque Μητρόδωρος Μητροδώρου Μυρρινούσιος, qui est éphèbe sous l'archontat de Sosicratès.

Sosicratès doit donc être archonte environ vingt ans avant Polycharmos, vers la première année de la CLXXVII^e^ olymp. (72 av. J.-C.).

(*Inscript. XIV*). Olymp. CLXXX, 1. Ἐπιγρ. ἀνέκδ., 1860, n. 14.

Dédicace faite par un gymnasiarque. Archontat d'Hérodès.

Le paidotribe de cette année est Φιλίας Διοκλέους Φρεάρριος; le marbre est brisé à droite, et nous ne savons pas si le nom de Φιλίας n'était pas suivi des mots ὁ νεώτερος. Toutefois, si on se reporte à l'inscription d'Apolexis (cf. p. 34), il paraîtra, croyons-nous, que ce n'est pas à cette dédicace, mais à celle

Digitized by Google

datée de l'archontat d'Aristoxénos, qu'il faut comparer le marbre publié par la Société archéologique (cf. inscr. XIV et XV). L'inscription XIV et l'inscription XV paraissent écrites par le même personnage, et ne doivent être séparées l'une de l'autre que par deux ou trois années tout au plus. L'archonte Hérodès est connu par un passage de Diodore, 1, 4, 2; il doit être fixé à la première année de la CLXXX• olympiade, 60 av. J.-C. Cf. encore p. 53.

(*Inscript. XV*). *Eph. Arch.*, 1384. *Corpus inscr. græc.*, 255. Ἐπιγ. ἀνέκδ., 1860, p. 11.

Dédicace faite par un gymnasiarque sous l'archontat d'Aristoxénos.

Cet archonte est contemporain d'Apolexis (cf. plus loin, p. 35); le paidotribe de l'éphébie, sous Apolexis comme sous Aristoxénos, est également Φιλίας Φρεάρριος. Mais nous trouvons pour les deux années deux hypopaidotribes différents.

Ancienne Athènes, p. 466. Le nom de l'archonte Aristoxénos est donné sur un marbre consacré par un gymnasiarque : Διονύσιος Ποσειδωνίου Φλυεύς.

(*Inscript. XVI*). *Minerve*, 1er octobre 1860. *Eph. Arch.*, 4043, 4044.

Fragments de deux décrets éphébiques. Archontat d'Ἀπόληξις Τιμοκράτους ἐξ Οἴου. Fragm. A, lig. 14; fragm. B, lig. 8.

(*Inscript. XVII*). *Philist.*, t. II, fasc. 16, p. 187; Hermès, même archontat.

Le paidotribe est Φιλίας ὁ νε[ώτερος]. Pour cette

Digitized by Google

abréviation, cf. Rhémétalkès, p. 67. Apolexis est donc postérieur aux deux archontes précédents.

Bien que les noms des fonctionnaires de cet archontat aient presque tous disparu, nous trouvons l'ethnique Μυῤῥινούσιος (B, lig. 25), qui ne peut s'appliquer ni au paidotribe ni à l'hypopaidotribe, mais qui doit se rapporter à un hoplomaque de cette époque, Μητρόδωρος Μυῤῥινούσιος (cf. inscr. XVIII). L'inscription XVII est donc contemporaine de l'inscription XVIII, fait, du reste, qui nous avait été démontré par d'autres preuves.

(*Inscript. XVIII*). *Chrysalide*, 1867, pag. 375. (CLXXXII^e^ olymp. 1).

Fragments de décrets. Nous ne trouvons de complet sur ce monument que le nom de l'hoplomaque Μητρόδωρος Μυῤῥινούσιος. Mais, de toute évidence, cette stèle n'énumérait pas une liste de magistrats aussi étendue que celle inscrite sur les marbres de la CLXIII^e^ olympiade.

L'archonte Polycharmos, qui figure sur cette inscription, a été classé par Corsini à la première année de la CLXXXII^e^ olympiade (52 av. J.-C.), d'après un passage des lettres de Cicéron (Cicér., *ad Atticum*, V, 11, 6) (1). Cf. aussi les remarques de Meier, *Comment. sec.*, p. 89. Cicéron donne à Polycharmos le

(1) « Cum Patron mecum egisset ut peterem a vestro Areopago, ὑπομνηματισμὸν tollerent, quem Polycharmo prætore fecerant. » 5, 11. Sur les différentes traductions du titre archonte par les Latins, cf. Meier, l. l. — Corsini, t. I, p. 366.

Digitized by Google

titre de *préteur*, mais il cite son nom comme celui d'un magistrat éponyme (cf. Cat. Ξενοκλῆς).

La rédaction et les formules de cette stèle se rapprochent beaucoup de celle de l'inscription de Kallikratidès, dont la date peut être fixée avec exactitude. Le choix dans l'énumération des titres des magistrats est le même ; le toxotès, l'aphétès et l'acontiste paraissent omis. Ces deux marbres appartiennent à des époques peu éloignées l'une de l'autre. C'est ce qui nous engage à reconnaître le préteur Polycharmos comme archonte, et à rapporter cette inscription à son éponymat.

(*Inscript. XIX*). *Phil.*, t. I, p. 328.

Marbre éphébique consacré par un vainqueur aux lampadophories, sous l'archontat de Μένανδρος. Marbre classé par l'archontat de Καλλικρατίδης, successeur de Μένανδρος ; cf. inscr. XX.

Sur l'archonte Μένανδρος, que Pittakis a cru à tort trouver déjà sur une stèle éphébique, cf. *Philist.*, t. I, p. 328 ; *Eph. Arch.*, n. 2456 et 3375, et plus haut, stèle de Nicias.

(*Inscript. XX*). *Chrysalide*, 1867, page 356.

Décrets et catalogue. Les décrets sont rendus sous l'archontat de Kallikratidès, en l'honneur des jeunes gens qui furent éphèbes sous l'archontat de Ménandros.

Nous connaissons deux archontes, l'un du nom de Kallikratidès, l'autre du nom de Ménandros, tous les deux postérieurs à la CXXII[e] olympiade. Les dates

Digitized by Google

auxquelles il faut les rapporter n'ont pas été déterminées. (*Eph. Arch.*, n. 640; *Philist.*, t. I, fasc. 8, inscr. II; *Eph. Arch.*, n. 2456, 3375) (1).

L'archonte Kallikratidès, déjà connu, figure en tête d'un hermès éphébique; il n'est pas celui de notre stèle, comme on le voit en comparant les fonctionnaires nommés sur les deux documents (conf. tab. III et IV).

Du reste, nous trouvons sur une liste d'archontes de l'époque romaine un éponyme du nom de Kallikratidès, dont le prédécesseur n'est pas Ménandros. *Eph. Arch.*, 3793; cf. p. 59.

Ainsi deux Kallikratidès ont été éponymes après la CXXII^e^ olympiade. Pour le second, cf. plus loin, page 65.

La date du premier doit être fixée à l'olympiade CLXXXV, 3.

En effet, la stèle fait mention des jeux d'Antoine, et appelle le triumvir nouveau Dionysos.

Antoine fit quatre séjours principaux à Athènes. Il y vint d'abord dans sa première jeunesse, quand il fut forcé de quitter Rome pour échapper à ses créanciers (Plut., *Ant.*, 3). « Il employa le temps partie aux exercices militaires, partie à l'étude de l'éloquence. »

La quatrième année de la CLXXXIV^e^ olympiade (41 av. J.-C.), il fit un séjour assez long à Athènes,

(1) Corsini, XCIX, 3. Ménandros, archonte, qui ne peut être le nôtre.

Digitized by Google

présida aux fêtes publiques, combla de ses faveurs le peuple athénien, et reçut le nom de *Philhellène* (Plut., 34).

La deuxième année de la CLXXXV^e^ olympiade, il passa tout l'hiver à Athènes et y célébra des fêtes magnifiques (Plut., 41).

Il y était de nouveau la troisième année de la même olympiade.

Enfin, ce fut à Athènes que le surprit la dernière guerre civile, qui devait se terminer à Actium.

La troisième année de la CLXXXVII^e^ olympiade, les Athéniens reçurent un hôte bien différent, le vainqueur d'Antoine. Les jeux Antonins n'ont pas dû se continuer après cette date.

C'est donc entre la quatrième année de la CLXXXIV^e^ olympiade et la troisième année de la CLXXXVII^e^ olympiade qu'il faut placer l'archontat de Kallikratidès; mais, comme Antoine ne prit le titre de Dionysos, au lieu de celui d'Héraklès qu'il avait porté jusque-là, qu'à son voyage en Asie, la première année de la CLXXXV^e^ olympiade, ce n'est guère que la deuxième année de la CLXXXV^e^ olympiade que ce titre put lui être donné à Athènes. Ménandros est donc tout au plus de la deuxième année de la CLXXXV^e^ olympiade et Kallikratidès de la troisième année de la CLXXXV^e^. Toutefois nous ne pouvons pas descendre beaucoup plus bas que ces deux dates. Antoine tient une telle place dans ces décrets, qu'ils se rapportent évidemment à l'époque de ses plus

Digitized by Google

grandes libéralités pour les Athéniens. Telles sont les raisons pour lesquelles nous plaçons les archontes Ménandros et Kallikratidès, l'un à la deuxième année de l'olympiade CLXXXV, l'autre à la troisième année de la même olympiade.

L'hoplomaque de la stèle de Kallikratidès, Ἀντιφάνης Νικάδα Μελιτεύς, est de la famille de Νικάδας Νικάδα Μελιτεύς, hoplomaque sous l'archonte Hipparchos.

(*Inscript. XXI*). *Eph. Arch.* n. 322. *Antiq. hellén.* n. 997.

Début d'un décret éphébique sous l'archontat de Θυμοχάρης. Ces quelques lignes ne fournissent aucun détail qui permette de classer la stèle.

L'archonte Thymocharès doit appartenir à la famille de Phaidros (cf. p. 49).

Bien que le décret en l'honneur de Phaidros soit très-mutilé, il est peu probable que Thymocharès, père de Phaidros, stratége la deuxième année de la CXVI^e^ olympiade, ait été éponyme; le marbre ne fait nulle mention d'un pareil honneur. Le nom Θυμοχάρης se transmettait dans cette famille de deux générations en deux générations; mais nous ne pouvons songer au grand-père de Phaidros, mort avant la CXXII^e^ olympiade, et qui ne figure pas dans les listes. Reste le fils de Phaidros, celui qui éleva la statue de son père, peut-être l'éponyme de notre stèle. (Cf. section VI sur cette famille.)

(*Inscript. XXII*). *Eph. Arch.* n. 3479.

Digitized by Google

Fragment très-mutilé d'un décret du sénat sous l'archontat d'Ἀγνίας. Aucun nom de magistrat; rédaction de cette époque. Différents Ἀγνίας connus. Cf. Pittakis, l. l.

IV.

Archontes athéniens de la première *ennéétéris* (ἐννεατηρίς) délienne.

Les résultats auxquels nous sommes arrivés dans les sections précédentes vont nous permettre de classer plusieurs archontes auxquels on n'avait pu jusqu'ici assigner aucune date certaine.

Ces éponymes sont inscrits sur une stèle qui consacre le souvenir des offrandes faites à Délos par les principaux magistrats d'Athènes durant la première *ennéétéris*. (Ἐπιγ. ἀνέκδ., fasc. III, Dissertation de M. Eustratiadis. Cf. surtout la planche où l'éditeur réunit les fragments de la stèle.)

M. Eustratiadis fixe la date des archontes nommés sur le marbre entre les années 146 et 87. Il se fonde sur les arguments suivants : 1° Polybe dit que les Romains donnèrent l'île de Délos aux Athéniens la deuxième année de la CLIII^e^ olympiade (1) (167 av. J.-C.). La stèle suppose que Délos dépend d'Athènes; 2° sur ce marbre, le stratége ἐπὶ τὰ ὅπλα est évidemment le premier magistrat de la cité. La révo-

(1) Polybe, 30, 18; 32, 17. Cf. plus haut p. 28.

Digitized by Google

lution qui donne cette importance exceptionnelle au stratége ἐπὶ τὰ ὅπλα n'est pas antérieure à l'olympiade CLVIII, 2 (146 av. J.-C. Ahrens, *de Ath. stat. polit.*, p. 42).

3° L'inscription fait mention de la δημοσία τράπεζα de Délos, et indique que le commerce de cette île était florissant. On sait que Sylla fit ravager l'île et détruire ses comptoirs.

M. Eustratiadis ne s'est pas trompé, la date de la première *ennéétéris* doit être cherchée dans la période qu'il fixe; mais nous pouvons arriver à une complète précision, et en marquer le début à une annéeprès.

Le catalogue d'offrandes est contemporain d'Échékratès et de Médeios; ces deux archontes figurent sur la stèle (*ouvr. cité*, p. 79). Médeios est certainement postérieur à Échékratès, fait que nous avons déjà constaté. Il le suit immédiatement; tout au plus pourrait-on supposer entre lui et Échékratès une année d'intervalle, ce qui n'est pas nécessaire. Cette hypothèse ne pourrait, du reste, modifier nos calculs que d'une façon insignifiante.

Voici la liste des éponymes de la première ennéétéris :

Première année, l'éponyme manque. Liste des magistrats très-incomplète. (Archontat d'Agathoklès?)

Deuxième année, *ibid.* (Archontat de Jason?)

CLXIV, 1. Troisième année, Echékratès.

Digitized by Google

2. Quatrième année, Médeios.
3. Cinquième année Théodosios (Θεοδόσιος).
4. Sixième année, Proklès (Πρόκλης).

CLXV. 1. Septième année, Argeios (Ἀργεῖος).
2. Huitième année, Argeios pour la seconde fois.
3. Neuvième année, H..., qu'il faut restituer Ἡράκλειτος. Cf. p. 43.

Ainsi la première ennéétéris commence deux ans avant l'archontat d'Échékratès, c'est-à-dire, selon nos calculs, la troisième année de la CLXIII^e^ olympiade, très-peu de temps après le don que les Romains firent de Délos à la république d'Athènes, et, selon toute probabilité, les deux archontes aujourd'hui effacés sur le catalogue doivent être Jason et Agathoclès.

Hérakleitos. La restitution que nous proposons pour le dernier archonte est importante; nous la croyons certaine. Le texte épigraphique porte (n. 67, pag. 16) :

. . Χ Ω Ν Η lacune de neuf ou dix lettres, ΗΤΤΙΟΣ

ce qu'il faut lire :

Α Ρ]Χ Ω Ν Η[ΡΑΚΛΕΙΤΟΣ Σ]ΦΗΤΤΙΟΣ.

Digitized by Google

Cette restitution, du reste, est indiquée par l'inscription du journal *la Minerve*, citée plus haut (pag. 31) : Ἡράκλειτος ὁ μετὰ Ἀργεῖον, dit ce texte. Or, sur le marbre de la première *ennéétéris* délienne, Argeios précède immédiatement l'archonte dont le nom a disparu, et que nous croyons être Hérakleitos.

Mais voici une dernière preuve.

Le texte de l'inscription d'Hérakleitos reproduit presque mot pour mot celui du marbre daté par l'archontat de Médeios. Cf. p. 25.

Corsini admet, mais non sans hésitation, dans la liste des archontes athéniens, à l'époque dont nous nous occupons, un magistrat du nom d'Hérakleitos. Cet Athénien est connu par un texte de Paul Diacre (1), qui le nomme comme stratége en Attique, durant une année où les esclaves se révoltèrent. Cette révolte, d'après la discussion de Corsini, doit être fixée aux environs de l'olymp. CLXII. Il est très-probable que le titre de préteur a été donné quelquefois par les Latins aux archontes éponymes d'Athènes (2); mais ici il est dit que le préteur Hérakleitos apaisa la révolte; le caractère militaire du magistrat est nettement marqué. La date fixée par Corsini pour cet archonte incertain, date qui s'éloigne fort peu de la nôtre, ne peut donc être citée ici pour confirmer par une preuve nouvelle notre opinion. Mais nous reconnaissons dans l'archonte Hérakleitos des stèles

(1) Cf. Meier, p. 89; Corsini, ol. CLXII; Paul Diac. *Hist. mis.* IV.
(2) Cf. p. 86.

Digitized by Google

éphébiques le stratége cité par Paul Diacre, et, comme il est en charge la première année de la CLXII^e^ olympiade, il peut très-bien avoir été archonte durant la CLXV^e^ olympiade.

Médeios. Ce citoyen a tenu une place importante dans la république (Ἐπιγ. ἀνέκδ., III, p. 30). Son nom entier est Μήδειος Μηδείου Πειραιεύς. Sous le premier archontat d'Argeios, il est préposé à la banque publique de Délos; agonothète des jeux Déliens; épimélète de Délos et des Panathénées (cf. encore Ross. *Dém.* 14, 28). Nous savons par la *Vie des Orateurs* (Pseud. Plut., p. 256, Hut.) qu'il fut prêtre de Neptune. Il descendait de l'orateur Lycurgue à la huitième génération. Son père, Μήδειος Φιλίππου, avait été exégète des Eumolpides (Pseud. Plut., *l. l.*). Si on admet le calcul ordinaire des générations, en supposant trente ans entre chacun des descendants de Lycurgue, on arrivera pour la date de Médeios à l'époque que nous avons fixée (1).

Le second magistrat des tétradrachmes d'Athènes était certainement *monétaire*. Médeios possédait une fortune considérable, puisqu'il avait pu être agonothète en une année des Panathénées et des jeux de Délos; la charge d'épimélète du grand comptoir de Délos et celle de préposé à la banque de cette île (2)

(1) Nous croyons que la date que nous avons déterminée pour l'archontat de Médeios fixe l'époque de l'inscription 14 des Dèmes de Ross, texte très-important.

(2) Cf. Meier, t. I, p. 31, n. 43. C. I. G. 123. Inscr. de Tinos, t. II, p. 250.

Digitized by Google

nous prouvent que ses richesses le désignaient pour des fonctions financières. Nous trouvons un Médeios second magistrat sur les tétradrachmes de la série de Dioklès. Cette série est une de celles dont la date est fixée; MM. Beulé et Rathgeber l'attribuent à l'année 176. La famille de l'archonte, à en juger par les charges que cet éponyme a remplies, était (1) désignée par sa fortune pour les fonctions financières.

On ne peut guère hésiter à reconnaître ici le descendant de Lycurgue. M. Beulé remarque que la série de Dioklès appartient à l'époque où la monnaie d'Athènes commence à subir l'influence de Rome, fait qui rend notre conjecture encore plus probable.

Argeios. Personnage également important; stratége du Pirée sous l'archontat d'Hérakleitos.

Sarapion (cf. p. 66). Son nom entier est Σαραπίων Σαραπίωνος Μελιτεύς (Ἐπιγ. ἀνέκδ., p. 31, l. 34); il fut stratége ἐπὶ τὰ ὅπλα sous Échékratès, agonothète des Éleusinies sous Argeios, une seconde fois stratége sous le même éponyme, épimélète de Délos sous Théodosios. Ainsi en quelques années, d'après les renseignements incomplets que nous fournit une stèle mutilée, il remplit les charges les plus importantes.

Un Sarapion, probablement le père de l'archonte, est nommé comme troisième magistrat sur la série des tétradrachmes d'Antiochos. (Beulé, *Monn. d'Ath.*, p. 206) (2).

(1) Ann. de l'Inst. de corr. arch. 1838, p. 32. *Monnaies d'Athènes*, p. 259.
(2) Le culte de Rome figure sur le marbre de la première *ennétéris*.

Digitized by Google

V.

Liste d'archontes conservée par l'inscription 1238 des *Antiquités helléniques* Meier, *Comm.* II, n. 66. Ἐπιγ. ἀνεκδ., fasc. II, n. 66.

Cette liste nous a conservé les noms de plusieurs archontes.

1. ... Διομεύς.
2. Λεωχάρης Παλληνεύς.
3. Θεόφιλος ἐξ Οἴου.
4. Ἐργοχάρης Σφήττιος.
5. Νικήτης Σκαμβωνίδης.
6. ... ς Ἐρχιεύς.
7. Διοκλῆς Κυδαθηναιεύς.
8. Εὐφίλητος Προβαλίσιος.
9. Ἡράκλειτος Ἀθμονεύς.
10. .....
11. Ἀντίφιλος Ἀφιδναῖος.

Sur un fragment qui paraît avoir appartenu à la même stèle, sans qu'il soit possible de déterminer avec certitude la place qu'il occupait:

1. .....
2. Μενεκράτης Οἴθεν.
3. ....ων Ἀλωπεκῆθεν.

Ce marbre est certainement antérieur à celui que nous avons étudié dans la section précédente. Il

Digitized by Google

suffirait pour s'en convaincre de remarquer l'absence de noms ou prénoms romains. Le stratége ἐπὶ τὰ ὅπλα n'a pas encore la prépondérance qui lui sera donnée après l'olympiade CLVIII.

Mais nous avons une preuve matérielle de l'antériorité de ce marbre sur le précédent. L'archonte Ἡράκλειτος nommé ici ne fait pas suivre son nom de la mention μετά. L'éponyme du même nom, que nous avons classé à l'olympiade CLXV, 3, s'appelle ὁ μετὰ Ἀργεῖον; il rappelle naturellement son prédécesseur, pour ne pas être confondu avec son homonyme, qui avait succédé à Εὐφίλητος. Nous avons donc une date extrême au-dessous de laquelle nous ne pouvons pas chercher à placer ce catalogue. Cette date est déterminée par les deux sections précédentes. Aucun des éponymes de ce catalogue n'est postérieur à la troisième année de la CLXV^e^ olympiade. Mais aucun même ne peut être classé après la CLXI^e^ olympiade, époque où commence la liste que nous venons de restituer pour une période de quatre olympiades. Si on admettait dans nos calculs une erreur de quelques années, il serait cependant impossible de trouver sur le tableau que nous avons donné place pour quatorze éponymes.

Le catalogue écrit à l'occasion de la première *enneétéris* nous a conservé les noms des principaux citoyens de l'époque. Un grand nombre d'entre eux reviennent plusieurs fois sur cette stèle, dans différentes charges. L'inscription ne mentionne pas seu-

Digitized by Google

lement les éponymes, mais aussi les autres archontes. Leurs noms sont tout à fait différents de ceux inscrits sur le marbre de la première ennéétéris. C'est une hypothèse naturelle que de supposer que l'inscription 1238 est sensiblement antérieure à celle de l'olympiade CLXIII, et de reconnaître entre elles un intervalle d'au moins quarante ans.

Nous avons une date extrême au-delà de laquelle nous ne pouvons pas remonter. Le marbre fait mention de l'ethnique Βερενικίδης, qui ne figure pas dans l'épigraphie athénienne avant la CXXX^e^ olympiade (cf. Meier, *Dis.* II, p. 71). Mais en l'absence de cet ethnique, il serait impossible de chercher à classer ces archontes avant l'olympiade CXXX ; car, entre l'olympiade CXXII et l'olympiade CXXX, la liste des éponymes est assez remplie pour que nous ne puissions songer à y placer un aussi grand nombre de noms nouveaux.

Ainsi les résultats acquis dans les deux chapitres précédents et les observations particulières auxquelles donne lieu le monument fixent la date de ces éponymes entre la CXXX^e^ olympiade et la CLI^e^ (1).

(1) Je fixe les archontes Aristodémos et Anthestérios (cf. Catalogue, 113, 115) à la CXLII^e^ olympiade ; et je ne crois pas que l'archonte Phaidrias (cf. Catalogue) leur soit de beaucoup d'années postérieur. Nous ne trouvons sur notre liste aucun de ces trois éponymes. Ce fait engagera peut-être, à titre d'hypothèse provisoire, à considérer les éponymes conservés par l'inscription 1238 comme antérieurs à la CXLII^e^ olympiade : ce qui ne laisserait plus aux conjectures qu'une période relativement très-courte.

Digitized by Google

VI.

Décret en l'honneur de Phaidros, fils de Thymocharès.

Une inscription du Philistor, t. I, p. 132, mentionne un certain nombre d'archontes; elle rappelle les services d'un citoyen appelé Φαῖδρος Θυμοχάρου Σφήττιος, et ceux de ses ancêtres immédiats. La généalogie de ce personnage s'établit ainsi qu'il suit :

Φαῖδρος, lig. 3.
Θυμοχάρης, lig. 3.
Φαῖδρος.
Θυμοχάρης.

Le premier Phaidros est inconnu. Son fils Thymocharès, stratége ἐπὶ τὸ ναυτικόν, fit la guerre à Chypre, sous l'archontat de Πραξίβουλος et vainquit Glaukétès (Γλαυκέτης), lig. 12, olym. CXVI, 2, 315. Diod. XIX, 55. Un peu plus tard il figura au siége d'Oréos par Cassandre (deuxième année de la CXX^e^ oly.? 299).

C'est là le dernier acte connu de la vie publique de Thymocharès, qui meurt sans doute peu après.

La vie de son fils Phaidros est également très-remplie. En voici les principales dates : sous l'archonte Νικίας, il est stratége ἐπὶ τὴν παρασκευήν. Il remplit ensuite différentes fonctions et va en ambassade près de Ptolémée ὁ πρεσβύτερος (Ptolémée ὁ Λάγος).

Je ne crois pas que l'épithète πρεσβύτερος indique qu'à l'époque du décret ou de l'ambassade, le père

Digitized by Google

vivait encore. Ptolémée I s'associa son fils la quatrième année de la CXXIII^e^ olymp. (285). — Cf. Clinton, CXXIII^e^ olymp. — CXXIV^e^ olymp., 2, mort de Ptolémée ὁ πρεσβύτερος. Sous l'archontat de Κίμων Phaidros est de nouveau stratége, mais cette fois ἐπὶ τὰ ὅπλα. L'inscription a suivi l'ordre naturel dans la mention des stratégeats. Le stratégeat ἐπὶ τὰ ὅπλα était plus important que tous les autres.

De cette partie du texte nous concluons que l'éponymat de Nicias est antérieur à la mort de Ptolémée; que celui de Cimon lui est probablement postérieur; que dans tous les cas, à l'époque où est écrit le décret, Ptolémée Soter est déjà mort.

Le Nicias que nous rencontrons ici n'est donc pas l'archonte de la CXXIV^e^ olympiade, mais celui de l'olympiade CXXI^e^, 1.

Sous l'archontat de Cimon, le texte dit que la république traversa des épreuves cruelles; mais que Phaidros maintint la paix dans les campagnes : διεφύλαξεν τὴν εἰρήνην τῇ χώρᾳ; qu'il veilla à la continuité des approvisionnements et qu'il transmit à ses successeurs la ville libre, καὶ τὴν πόλιν ἐλευθέραν καὶ δημοκρατουμένην αὐτόνομον παρέδωκεν καὶ τοὺς νόμους κυρίους τοῖς μεθ' ἑαυτόν. Ici une lacune nous prive sans doute de lumières précieuses.

On ne peut songer à l'invasion gauloise (CXXV^e^ ol. 2 et 3), car les archontes de cette époque sont connus. Le décret rappelle peut-être quelque tentative de révolution, dont nous devons chercher la date

Digitized by Google

après la deuxième année de la CXXII^e^ olymp. La troisième année de la CXXII^e^ olymp. Démétrius est à Athènes où il célèbre les jeux Pythiques (Plut. *Demet.* 40). D'autre part, Cimon est antérieur au second Nicias, et par conséquent à Ménéklès (lig. 53). C'est donc entre la quatrième année de la CXXII^e^ olymp. et la première année de la CXXV^e^ olymp. que nous plaçons Cimon. Peut-être la mort de Démétrius (CXXIV, 2. Plut. *Démét.* c. 52) fut-elle l'occasion à Athènes d'une tentative du parti oligarchique; mais les historiens, que je sache, n'en font nulle mention.

Phaidros fut ensuite stratége une seconde fois ἐπὶ τὰ ὅπλα sous l'archontat de Ξενοφῶν, archonte qui n'est pas connu, que je sache, par d'autres textes. Cf. p. 18.

Sous le second Νικίας, le peuple élut Phaidros agonothète. Comme nous savons que deux éponymes ont porté dans le même temps le nom de Nicias, il est naturel de reconnaître ici le second d'entre eux et non l'éponyme de la CXXI^e^ olymp. cité plus haut.

Vient ensuite la mention d'un agonothétat de Thymocharès, fils de Phaidros, sous l'archonte Εὔβουλος (lig. 56, remarq. le mot ὕστερον). Phaidros aide son fils à célébrer dignement cette liturgie.

Aucun indice ne nous permet de fixer avec précision la date d'Εὔβουλος, contemporain des archontes qui précèdent.

L'intérêt de ce texte est de nous donner la car-

Digitized by Google

rière à peu près complète d'un Athénien de distinction, et la succession des magistratures ou des dignités par lesquelles il est passé.

M. Dittemberger a proposé, mais *à titre d'hypothèse* et avec beaucoup de réserve, une chronologie de ces archontes plus précise que celle que nous donnons (1). Je ne crois pas que le texte fournisse des renseignements chronologiques autres que ceux sur lesquels nous avons insisté. Mais, en tenant compte des résultats acquis dans le chapitre I, nous pouvons arriver à plus de précision. En effet, Xénophon et Euboulos ne peuvent appartenir ni à la CXXIV^{e}, ni à la CXXV^{e} olymp., et la date la plus reculée à laquelle nous puissions les rapporter est la CXXVI^{e} olympiade. Cf. p. 19 et suiv.

VII.

Inscription de l'Éphéméride 578.

Bien que cette inscription soit très-mutilée, il me paraît impossible de ne pas la rappeler dans ce chapitre. Elle est gravée sur une plaque de marbre du Pentélique, découverte en 1840 non loin d'Athènes; en voici le texte en caractères courants, tel qu'il est donné par Pittakis :

(1) Cf. Hermès, l. l.

Digitized by Google

[Ἀρι]σταῖος
. . .ἐπὶ Θεοφήμου. .
. . .ἐπὶ Κλησεπτίτου
. .ἐπὶ Ἡρώδου
. .υς Δέκμος Αὐφίδιος
ἐ[πὶ] Λευκίου
. .ς Πόπλιος Οὔφριος
. .ἐπὶ Καλλιφάνους
ἐπὶ Διοκλε. . .
. .Πο. .ξένου. . .
Σαγασίου, ἐπὶ Κλησε. . .
. . .ασίου ἐπὶ Ἀριστοκ
. . .ου ἐπὶ Ζήν. .
. . . .ἐπὶ Γεν. . .

Je dois démontrer que ce texte conserve le nom d'archontes athéniens.

Ligne 2. Θεόφημος; un archonte de ce nom est connu (cf. catalogue); sa date a été fixée à la troisième année de la CLXXIX^e^ olympiade.

Ligne 4. Ἡρώδης. Nous avons vu plus haut un archonte de ce nom (cf. p. 33). Cette double coïncidence ne prouverait pas que les noms de notre marbre précédés d'ἐπὶ sont ceux d'éponymes; mais on arrivera sur ce point à la certitude si on considère qu'Hérodès et Théophémos, d'après les travaux antérieurs, se suivent à une année d'intervalle; Théophémos est en charge en 62, Hérodès en 60. Notre texte rapproche ces deux noms, et place entre eux

Digitized by Google

un troisième éponyme, Κλησέπτιτος, sans doute l'archonte de l'année 61. Je n'hésite donc pas à reconnaître sur l'inscription 578 une série d'archontes athéniens. Toutefois il m'est impossible d'affirmer qu'ils se suivent sans interruption dans l'ordre chronologique.

1° Θεόφημος, 62 av. J.-C.
2° Κλησέπτιτος, 61 av. J.-C.
3° Ἡρώδης, 60 av. J.-C.
4° Λεύκιος.
5° Καλλιφάνης.
6° Διοκλῆς?
7° Κλησε..
8° Ἀριστο[κλῆς].
9° Ζήν[ων].
10° Γεν..

Je ne veux pour le moment que signaler un texte précieux, qui paraît avoir échappé à Meier comme à tous les autres savants qui se sont occupés de la chronologie des archontes. La copie de Pittakis est évidemment très-imparfaite; mais, après avoir revu le marbre lui-même, je serai peut-être à même d'entrer dans des développements qui seraient aujourd'hui prématurés.

Digitized by Google

CHAPITRE II.

41 à 83 ap. J.-C. — Inscription 3793 de l'Éphéméride archéologique. Ἐπιγ. Ἑλλην. 1860, n. 11.

(Inscription XXXIV). *C. I. G.* n. 264. Texte aujourd'hui à Cannes. Nouvelle copie de M. P. Foucart. Liste d'éphèbes, ἐπὶ Μιθριδάτου ἄρχοντος.

(Inscription XXXV). *C. I. G.*, n. 265. Franz. *Elem. epig.*, p. 253. Liste d'éphèbes, ἐπὶ βασιλέως Ροιμητάλκα.

(Inscription XXXVI). *Philisi.*, t. III, *fasc.* 4, p. 359, catalogue ἐπὶ Ζήνωνος ἄρχοντος.

(Inscription XXXVII). *C. I. G.*, n° 282. *Philist.*, t. IV, *fasc.* I, p. 73. Liste d'éphèbes, ἐπὶ Ἀντιπάτρου ἄρχοντος.

(Inscription XXXVIII). *C. I. G.*, n. 267. Liste de gymnarsiaques, ἐπὶ Διονυσοδώρου ἄρχοντος.

(Inscription XXXIX). *C. I. G.*, n. 266. Listes d'éphèbes, ἐπὶ Μητροδώρου ἄρχοντος.

(Inscription XL). *Eph. Arch.*, n. 640. Liste d'éphèbes, archontat de Καλλικρατίδης.

Ces marbres appartiennent à une même époque. Ils présentent tous la même rédaction, sauf le n. 267 dont le caractère est particulier, mais que nous classons à cette place pour des raisons sur lesquelles nous insisterons plus bas. Ce sont des catalogues qui portent les noms d'un nombre choisi d'éphèbes, ap-

Digitized by Google

pelés en général φίλοι, γοργοὶ, γνήσιοι. Cette rédaction n'est pas celle des stèles que nous avons étudiées jusqu'ici et qui commencent par un ou plusieurs décrets pour finir par une liste de jeunes gens, rangés par tribus; elle n'est pas non plus celle des époques suivantes où les catalogues, presque toujours très-riches, énumèrent à la fois une série très-complète de magistrats et une longue suite de jeunes gens.

Voici les noms des fonctionnaires ou des magistrats qui se rencontrent en même temps sur plusieurs marbres :

Φιλόστρατος, hégémon sur l'inscription de Καλλικρατίδης et sur celle de Μητρόδωρος.

Διονυσόδωρος, cosmète sur l'inscription de Μητρόδωρος, archonte sur la stèle précédente.

Νικίας Ἀντιγόνου Παλληνεύς, hoplomaque sous l'archontat de Μητρόδωρος, et sous celui de Καλλικρατίδης, pylore sous celui de Ῥοιμητάλκας.

Εὐφρόσυνος Εὐφροσύνου Φαληρεύς sur les inscriptions, n° 640 de l'*Éphém.* et n. 266 du *C. I. G.* (1).

De ce tableau, il résulte déjà pour nous qu'évidemment Καλλικρατίδης et Μητρόδωρος ne sont séparés l'un de l'autre que par un très-petit nombre d'années, et que les autres archontes appartiennent à la même période.

(1) Remarquez aussi la fréquence du nom Ἀθηναΐς sur ces marbres (C. I. G. n. 282; n. 267-265). Sur les marbres d'une même époque, on rencontre souvent les mêmes noms.

Digitized by Google

Mais nous pouvons arriver à plus de précision, grâce à un document publié par Pittakis : inscription, n° 3793 de l'*Éph. arch.*, rééditée en 1860 dans les *Inscriptions inédites* de la Société archéologique.

M. Neubauer a très-bien mis en lumière le caractère éponymique de cette inscription dont voici le texte :

			ΑΓ∠	
ΛΥΚΙCΙ			ΠΥΘΑΓ ΑC	Μ
ΔΙΟΝΥCΙΟC	ΜΗΔΕΙΟC	ΔΙΟΔΩΡΟC	ΑΝΤΙΟΧΟC	ΧΑΡΙ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗC	ΜΗΔΕΙΟC	ΛΥCΑΝΔΡΟC	ΠΟΛΥΑΙΝΟC	ΚΑΛΛΙΚΙ
ΔΙΟΤΙΜΟC	ΜΗΔΕΙΟC	ΛΥCΙΑΔΗC	ΖΗΝΩΝ	ΠΑΜΦΙΛΟC
ΙΑCΩΝ	ΑΝΑΡΧΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟC	ΑΘΩΝΙΔΗC	ΖΗΝΩΝ
ΝΙΚΙΑCΚ▨Ι	ΦΙΛΑΝΘΗC	ΔΗΜΟΧΑΡΗC	ΘΕΟΦΙΛΟC	ΘΕΜΙCΤΟΚΛΗC
ΙCΙΓΕΝΗ▨C	Λ C ΛΠΙC	ΙΛ		ΟΙΝΟΦΙΛΟC
ΟΗ?Τ				ΒΟΗΘΟC

5e colonne 2, le dernier trait visible est peut-être le jambage de gauche d'un M.

1° A la deuxième colonne, ligne 5, de ce catalogue, on lit le mot ἀναρχία qui indique une année sans éponyme;

2° Plusieurs des noms qui figurent sur ce catalogue sont ceux d'archontes athéniens connus.

Colonne 1, lignes 2, 3. Λυκίσ[χος] - Διονύσιος. Ces deux éponymes sont donnés par un marbre qui indique que Lyciscos a été le prédécesseur immédiat

Digitized by Google

pelés en général φῖλοι, γοργοὶ, γνήσιοι. Cette rédaction n'est pas celle des stèles que nous avons étudiées jusqu'ici et qui commencent par un ou plusieurs décrets pour finir par une liste de jeunes gens, rangés par tribus; elle n'est pas non plus celle des époques suivantes où les catalogues, presque toujours très-riches, énumèrent à la fois une série très-complète de magistrats et une longue suite de jeunes gens.

Voici les noms des fonctionnaires ou des magistrats qui se rencontrent en même temps sur plusieurs marbres :

Φιλόστρατος, hégémon sur l'inscription de Καλλικρατίδης et sur celle de Μητρόδωρος.

Διονυσόδωρος, cosmète sur l'inscription de Μητρόδωρος, archonte sur la stèle précédente.

Νικίας Ἀντιγόνου Παλληνεύς, hoplomaque sous l'archontat de Μητρόδωρος, et sous celui de Καλλικρατίδης, pylore sous celui de Ῥοιμητάλκας.

Εὐφρόσυνος Εὐφροσύνου Φαληρεύς sur les inscriptions, n° 640 de l'*Éphém.* et n. 266 du *C. I. G.* (1).

De ce tableau, il résulte déjà pour nous qu'évidemment Καλλικρατίδης et Μητρόδωρος ne sont séparés l'un de l'autre que par un très-petit nombre d'années, et que les autres archontes appartiennent à la même période.

(1) Remarquez aussi la fréquence du nom Ἀθηναῖς sur ces marbres (C. I. G. n. 282; n. 267-265). Sur les marbres d'une même époque, on rencontre souvent les mêmes noms.

Digitized by Google

Mais nous pouvons arriver à plus de précision, grâce à un document publié par Pittakis : inscription, n° 3793 de l'*Éph. arch.*, rééditée en 1860 dans les *Inscriptions inédites* de la Société archéologique.

M. Neubauer a très-bien mis en lumière le caractère éponymique de cette inscription dont voici le texte :

			ΑΓ∠	
ΛΥΓΙCΙ			ΠΥΘΑΓ ΑC	Μ
ΔΙΟΝΥCΙΟC	ΜΗΔΕΙΟC	ΔΙΟΔΩΡΟC	ΑΝΤΙΟΧΟC	ΧΑΡΙ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗC	ΜΗΔΕΙΟC	ΛΥCΑΝΔΡΟC	ΠΟΛΥΑΙΝΟC	ΚΑΛΛΙΚΙ
ΔΙΟΤΙΜΟC	ΜΗΔΕΙΟC	ΛΥCΙΑΔΗC	ΖΗΝΩΝ	ΠΑΜΦΙΛΟC
ΙΑCΩΝ	ΑΝΑΡΧΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟC	ΑΘΩΝΙΔΗC	ΖΗΝΩΝ
ΝΙΚΙΑCΚ▨Ι	ΦΙΛΑΝΘΗC	ΔΗΜΟΧΑΡΗC	ΘΕΟΦΙΛΟC	ΘΕΜΙCΤΟΚΛΗC
ΙCΙΓΕΝΗ▨C	Λ C ΛΠΙC	ΙΛ		ΟΙΝΟΦΙΛΟC
ΟΗ?Τ				ΒΟΗΘΟC

5e colonne 2, le dernier trait visible est peut-être le jambage de gauche d'un M.

1° A la deuxième colonne, ligne 5, de ce catalogue, on lit le mot ἀναρχία qui indique une année sans éponyme;

2° Plusieurs des noms qui figurent sur ce catalogue sont ceux d'archontes athéniens connus.

Colonne 1, lignes 2, 3. Λυκίσ[χος] - Διονύσιος. Ces deux éponymes sont donnés par un marbre qui indique que Lyciscos a été le prédécesseur immédiat

Digitized by Google

de Dionysios, *C. I. G.*, 2296. *Ce seul fait suffirait pour prouver que la liste dont nous parlons est bien un catalogue d'archontes.*

Colonne 1, ligne 7. Νικίας. *C. I. G.*, 6477, archonte sous l'empire. La date de cet archonte a été fixée par Corsini à l'année 727 de R.; mais Bœckh, d'après l'inscription du *C. I. G.*, n° 312, place avec raison cet archonte entre les années 742 et 754 (olymp. CXCII, 1, olymp. CXCV, 1).

Colonne 1, ligne 6. Ἰάσων, cf., p. 66. Toutefois on peut douter que cet archonte soit un des éponymes de ce nom déjà connus. Cf. catalogue Ἰάσων.

Colonne 4, ligne 5. Ζήνων. *Phil.*, t. III, 359, 3.

Colonne 6, ligne 3. Καλλικρ[ατίδης], restitution certaine. Cf., plus bas, page 59. *Éph. arch.*, 640.

Colonne 3, ligne 7. Δημοχάρης donné dans le catalogue de M. Rossopoulos.

Ainsi nous trouvons sur ce marbre, outre la mention d'une ἀναρχία, six noms d'archontes certains.

M. Neubauer, dans tous ses calculs, a pris pour base le texte publié par Pittakis. Il ne connaissait pas le fac-simile donné par les *Inscriptions inédites;* il a donc supposé le marbre complet. *La stèle est brisée à la partie supérieure* (1), et rien ne prouve

(1) Cette liste devait être précédée d'un en-tête explicatif; nous n'aurions pas le fac-simile publié par la Société archéologique, qu'il nous serait cependant impossible d'admettre que l'inscription, telle que l'a donnée Pittakis, soit entière. Une fois l'hypothèse admise que le marbre est complet, le raisonnement de M. Neubauer est très-simple; il cherche à placer sur le catalogue quelques-uns des archontes dont les dates sont connues, et il en dé-

Digitized by Google

que chaque colonne ne contenait pas plus de dix noms; la vraisemblance engage à croire le contraire. C'est assez dire que nous ne pouvons suivre M. Neubauer dans sa dissertation.

Tout ce que nous admettons avec M. Neubauer, c'est que l'inscription 3793 est une liste d'archontes et que la dernière colonne contient des magistrats contemporains du règne de Claude. Le nom ΚΑΛΛΙΚΙ inscrit à la troisième ligne sur cette colonne doit se lire Καλλικρατίδης; à la première ligne le *mu* est, selon toute vraisemblance, la lettre initiale du mot Μητρόδωρος. Nous avons montré que cet éponyme fut en charge à peu près dans le même temps que Καλλικρατίδης, à deux ou trois années d'intervalle tout au plus. Διονυσόδωρος est placé par Phlégon l'année 52/53 ap. J.-C. (année I de la CCVIII^e^ olymp.). Nous devons donc le classer près de Μητρόδωρος, archonte sous le règne de Claude. Nous n'avons aucune raison certaine de le placer avant ou après cet éponyme; la vraisemblance est cependant qu'il fut en charge avant Μητρόδωρος. En effet, après Μητρόδωρος nous connaissons les noms de six éponymes parmi lesquels ne figure pas Διονυσόδωρος.

La date d'Ἀντίπατρος est donnée par Phlégon, 44/45 après J.-C. Cf. catal.

Telles sont les dates les plus précises que nous puis-

duit la chronologie des autres éponymes. Mais ses calculs ne s'accordent pas avec le texte de l'inscription, qu'il est obligé de modifier.

Digitized by Google

sions proposer pour les archontes dont nous venons de rappeler les marbres.

Examinons maintenant s'il n'est pas possible d'arriver à quelques résultats plus certains sur la chronologie des éponymes conservés par l'inscription 3793 de l'Éphéméride.

Les données du problème sont les suivantes : Nous avons un marbre sur lequel un certain nombre d'archontes sont classés par ordre chronologigue, et divisés en colonnes. Ces colonnes sont incomplètes; la partie supérieure de chacune d'elles a disparu, et nous ignorons le nombre des éponymes que contenait l'en-tête du catalogue.

Selon l'usage sur les catalogues de ce genre, les cinq séries commençaient à la même hauteur. De la première et de la cinquième série, il reste huit noms; de la seconde, six noms; de la troisième, six noms également; de la quatrième, sept noms.

Mais les listes qui commençaient sur la même ligne n'étaient pas toutes d'égales longueurs; la seconde et la troisième contenaient un nom de moins que la première et la cinquième; la quatrième, deux noms de moins.

Il reste à déterminer le nombre des éponymes enlevés par la fracture de la pierre.

Sur la cinquième colonne nous avons deux archontes dont la date est fixée entre les années 41/42 et 54/55, Καλλικρατίδης et Μητρόδωρος; sur la première colonne un archonte Νικίας qu'il faut placer entre

Digitized by Google

l'année 11 avant notre ère, et l'année 1 après J.-C. (1). De plus, nous connaissons cinq archontes contemporains de ceux inscrits sur notre liste et qui doivent y avoir figuré :

Ἀντίπατρος,	45 av. J.-C.	(206 olymp. 1).
Δεινόφιλος,	49 av. J.-C.	(207 olymp. 1).
Διονυσόδωρος,	52 av. J.-C.	(208 olymp. 1).
Κόνων,	57 av. J.-C.	(208 olymp. 4).
Ροιμητάλκας,	37 41 ou 54 apr. J.-C.	

Le problème devient donc une question très-simple de mathématiques et peut s'énoncer de la manière suivante (2) :

Un tableau se compose de cinq colonnes de nombres qui se suivent :

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				»	
	»			»	b
	»	»	»	»	$b + 1$
	»	»	»	»	$b + 2$
x	»	»	»	»	$b + 3$
	»	»	»	»	$b + 4$
	a	»	»	»	$b + 5$
	$a + 1$	»	»		$b + 6$
	$a + 2$				$b + 7$

(1) Cf. p. 17.

(2) Je dois cette page et la suivante à mon ami M. Bourgeois, ancien élève de l'École polytechnique, professeur de mathématiques.

Digitized by Google

Les différences des colonnes 1 et 2, 1 et 3, sont d'un nombre; celle des colonnes 1 et 4 de deux nombres; 1 et 5 ont la même longueur. Dans les colonnes 1 et 5 on connaît les nombres a et b, a étant le troisième nombre à partir de la base de la première colonne, et b le huitième à partir de la base de la cinquième colonne. Il faut réformer d'après ces données le tableau.

x étant le nombre des nombres de la première colonne, ceux des autres colonnes sont $x-1$, $x-1$, $x-2$ et x; le tableau entier se compose donc de $5x-4$.

Il y a $x-3$ avant a, et 7 après b, ou $x+4$ en dehors de a et de b.

De a à b, il y aura donc $4x-8$. Mais de b à a, il y a aussi $b+1-a$; donc $4x-8=b+1-a$, ou $4x=b-a+9$ et $x=\frac{b-a+9}{4}$

Les nombres a et b ne sont qu'approximativement connus. a peut avoir 12 valeurs et b 14, ce qui donnerait 168 formes au tableau. Le nombre de ces formes se réduit à 42, parce qu'il faut prendre pour a et b les combinaisons qui donnent pour x des *nombres entiers*.

D'ordinaire, dans la chronologie, on ne considère pas l'année o, mais nous sommes obligés de l'introduire dans nos calculs pour la continuité des nombres. Les années qui précèdent la naissance de J.-C.

Digitized by Google

sont représentées par des nombres négatifs, — 1, — 2, — 3, etc.

Les 42 combinaisons du tableau sont les suivantes :

$b=41$ ($a=-10$ $x=15$), ($a=-6$ $x=14$), ($a=-2$ $x=13$)
$b=42$ ($a=-9$ $x=15$), ($a=-5$ $x=14$), ($a=-1$ $x=13$)
$b=43$ ($a=-8$ $x=15$), ($a=-4$ $x=14$), ($a=0$ $x=13$)
$b=44$ ($a=-7$ $x=15$), ($a=-3$ $x=14$), ($a=1$ $x=13$)
$b=45$ ($a=-10$ $x=16$), ($a=-6$ $x=15$), ($a=-2$ $x=14$)
$b=46$ ($a=-9$ $x=16$), ($a=-5$ $x=15$), ($a=-1$ $x=14$)
$b=47$ ($a=-8$ $x=16$), ($a=-4$ $x=15$), ($a=0$ $x=14$)
$b=48$ ($a=-7$ $x=16$), ($a=-3$ $x=15$), ($a=1$ $x=14$)
$b=49$ ($a=-10$ $x=17$), ($a=-6$ $x=16$), ($a=-2$ $x=15$)
$b=50$ ($a=-9$ $x=17$), ($a=-5$ $x=16$), ($a=-1$ $x=15$)
$b=51$ ($a=-8$ $x=17$), ($a=-4$ $x=16$), ($a=0$ $x=15$)
$b=52$ ($a=-7$ $x=17$), ($a=-3$ $x=16$), ($a=1$ $x=15$)
$b=53$ ($a=-10$ $x=18$), ($a=-6$ $x=17$), ($a=-2$ $x=16$)
$b=54$ ($a=-9$ $x=18$), ($a=-5$ $x=17$), ($a=-1$ $x=16$)

Ainsi la formule que nous avons établie donne 42 combinaisons possibles; mais quatre combinaisons seulement placent l'année 45 dans la cinquième colonne, où elle doit se trouver forcément, et l'une d'elles doit être écartée, parce que, si nous l'adoptions, Μητρόδωρος ne serait point archonte sous le règne de Claude. Restent trois combinaisons : la première fait commencer le catalogue en l'année 26 av. J.-C., et le fait finir en l'année 60 apr. J.-C. Elle comprend 86 éponymes.

D'après la seconde, le catalogue commence à l'année 21 av. J.-C. et finit à l'année 60 (81 éponymes).

Digitized by Google

D'après la troisième, le catalogue commence à l'année 16 et finit à l'année 60 (76 éponymes).

Nous devons nous déterminer pour la troisième combinaison. L'archonte Rhémétalkès (cf. p. 67) a été en charge ou en 37, ou en 41 ou en 54.

Si nous adoptons les deux premiers tableaux, ces trois années ont chacune un éponyme autre que le roi de Thrace. La troisième combinaison seule laisse libre une des trois années où nous devons placer Rhémétalkès.

Digitized by Google

Voici les résultats auxquels nous arrivons :

T. II. 5

De l'année 16 av. J.-C. à l'année 8 avant J.-C., lacune; CXCIe olymp. 1, CXCIIe olymp, 4.	De l'année 1 apr. J.-C. à l'année 9, lacune; CXCVe olymp. 1, CXCVII, 1.	De l'année 15 à l'année 24, lacune; CXCVIIIe olymp. 3, CCe olymp. 4.	De l'année 31 à l'année 37, lacune; CCIIe, 3. CCIV, 1.	CCVIe ol. 1, 45 ap. J.-C. [Ἀντίπατρος].
				CCVIe ol. 2, 46 ap. J.-C.
				CCVIe ol. 3, 47 ap. J.-C.
				CCVIe ol. 4, 48 ap. J.-C.
				CCVIIe ol. 1, 49 ap. J.-C. [Δεινόφιλος].
				CCVIIe ol. 2, 50 ap. J.-C.
				CCVIIe ol. 3, 51 ap. J.-C.
				CCVIIe ol. 4, 52 ap. J.-C. [Διονυσόδωρος].
CXCIIe ol. 4, 9 av. J.-C. [Ναυσίας].			CCIVe ol. 1, 37 ap. J.-C.] Ῥοιμητάλκας.]	CCVIIIe ol. 1, 53 ap. J.-C. Μ[ητρόδωρος].
CXCIIIe ol. 1, 8 av. J.-C. Αυκίσκος.			CCIVe ol. 2, 38 ap. J.-C. Ἀγ..	CCVIIIe ol. 2, 54 ap. J.-C. ΧΑΡ...
CXCIIIe ol. 2, 7 av. J.-C. Διονύσιος.	CXCVIIe ol. 2, 10 ap. J.-C. Μήδειος.	CCIe ol. 1, 25 ap. J.-C. Διόδωρος.	CCIVe ol. 3, 39 ap, J,-C. Πύθα..	CCVIIIe ol. 3, 55 ap. J.-C. Καλλ[ικρατίδης].
CXCIIIe ol. 3, 6 av. J.-C. Θεοδωρίδης.	CXCVIIe ol. 3, 11 ap. J.-C. Μήδειος.	CCIe ol. 2, 26 ap. J.-C. Λύσανδρος.	CCIVe ol. 4, 40 ap. J.-C. Ἀντίοχος.	CCVIIIe ol. 4, 56 ap. J.-C. Πάμφιλος.
CXCIIIe ol. 4, 5 av. J.-C. Διότιμος.	CXCVIIe ol. 4, 12 ap. J.-C. Μήδειος.	CCIe ol. 3, 27 ap. J.-C. Αυσιάδης.	CCVe ol. 1, 41 ap. J.-C. Πολύαινος.	CCIXe ol. 1, 57 ap. J.-C. [Κόνων].
CXCIVe ol. 1, 4 av. J.-C. Ἰάσων.	CXCVIIIe ol. 1, 13 ap. J.-C. Ἀναρχία.	CCIe ol. 4, 28 ap. J.-C. Δημήτριος.	CCVe ol. 2, 42 ap. J.-C. Ζήνων.	CCIXe ol. 2, 58 ap. J.-C. Θεμιστοκλῆς.
CXCIVe, ol. 2, 3 av. J.-C. Νικίας.	CXCVIIIe ol. 2, 14 ap. J.-C. Φιλάνθης.	CCIIe ol. 1, 29 ap. J.-C. Δημοχάρης.	CCVe ol. 3, 43 ap. J.-C. Ἀθωνίθης.	CCIXe ol. 3, 59 ap. J.-C. Οἰνόφιλος.
CXCIVe. ol. 3, 2 av. J.-C. Ἰσιγένης.	CXCVIIIe ol. 3, 15 ap. J.-C. ..ΔΠΙC.	CCIIe ol. 2, 30 ap. J.-C. ..ΙΛ. Μιθρι]δά[της.	CCVe ol. 4, 44 ap. J.-C. Θεόφιλος.	CCIXe ol. 4, 60 ap. J.-C. Βόηθος.
CXCIVe. ol. 4, 1 av. J.-C. ..ΟΗΤ.				

Digitized by Google

L'archonte de l'année 61 est connu : Θράσυλλος, donné par Phlégon ; il ne figure pas sur notre marbre, fait qui est un argument en faveur de nos calculs. (Phlégon, l. l., c. 20.)

Colonne 1. Ναυσίας. Dans la partie disparue de la première colonne doit se trouver l'archonte Ναυσίας, contemporain de Λύκισκος. *C. I. G.*, 2295, 2296.

Διονύσιος. Aucun éponyme du nom de Διονύσιος, postérieur à la CXXII[e] olympiade, n'a encore été classé par les travaux précédents sur la chronologie des archontes de ce nom. Cf. p. 119.

Ἰάσων. *Éph. Arch.*, n. 1458 ; *Anc. Ath.*, p. 292 ; Rang., *Ant. hell.*, 558, 783. Ἐπὶ Ἰάσονος ἄρχοντος, sans autre déterminatif. Belle écriture antérieure à l'époque romaine ; cet archonte n'est pas celui de l'année 4 avant J.-C. (Cf. Neubauer, l. l.). Sans doute celui de la CLXIII[e] olymp. 4, cité par Phlég., c. 10. n. 1459.— Ἐπὶ Ἰάσονος ἄρχοντος τοῦ μετὰ Πολύκλειτον. Cf. encore l'*Anc. Ath.*, p. 145 ; *Ant. hell.*, t. II, p. 559. Archonte qui doit appartenir à l'époque macédonienne.

Νικίας. *C. I.* 477. *L'Anc. Ath.*, p. 115. Ἐπὶ ἄρχοντος Νικίου τοῦ Σαραπίωνος Ἀθμονέως. Cette inscription se rapporte à l'archonte de notre catalogue (*C. I. G.* 312 ; Neubauer, p. 140), objections qui tombent devant la date à laquelle nous arrivons (*Eph. Arch.*, n. 2583 et 2603) (1).

(1) Nous avons vu dans le chapitre précédent qu'à partir de l'époque macédonienne, toutes les grandes familles arrivent à l'éponymat. On peut donc

Digitized by Google

Colonne 2. Μήδειος. Ce Μήδειος, comme le veut M. Neubauer, est sans doute descendant de l'archonte du même nom, qui fut en charge durant l'olympiade CLXIV, 2, mais ne saurait être son père. Cf. p. 44.

Ἀναρχία. Exemples nombreux d'années sans archonte. Cf. catalogue.

Λυσιάδης. Appartient à une famille connue (cf. p. 97). Un archonte de ce nom est nommé par une inscription éphébique. (*Philist.*, III, 282, 2; *Eph. Arch.*, nouv. sér., 200, etc.). Généalogie de cette famille. (Bœckh., *C. I. G.*, n. 385, 11; Lenormant, *Rhein. Mus.*, XXI, p. 510; *Éph. Arch.*, n. 521; Dittemberger, *Op. laud.*; Neub., p. 144. Cf. p. 97.)

Μιθριδάτης. Un archonte de ce nom appartient à cette période. La restitution que nous proposons n'est pas certaine. (Cf. *Éph. Arch.*, 3860 (1).

Δημήτριος. Autre archonte de ce nom. Cf. p. 117; *C. I.* 195.

Δημοχάρης. Il est regrettable que M. Rossopoulos, qui donne déjà le nom de cet archonte, n'ait pas publié l'inscription qui le fait connaître.

Colonne 4. Ποιμητάλκης. Le marbre éphébique daté par cet archonte porte le nom d'un hypopaidotribe et de deux paidotribes qui ne figurent pas sur d'au-

avec quelque probabilité rattacher Nicias à la famille de Sarapion, archonte, et personnage important aux environs de la CLXIII^e^ olympiade. Même remarque pour Μήδειος.

(1) Remarquez les trois lettres qui restent encore du nom du paidotribe sur le marbre de cette année. Peut-être faut-il lire Ἀπο[λλώνιος], ce qui fournirait un élément nouveau de chronologie. Cf. tabl. IV, Αἰολίων.

Digitized by Google

tres inscriptions. Ross, *Dèmes*, p. 36, même archonte, mais son nom est suivi du sigle Ν νεώτερος. Cet archonte n'est donc pas le premier Rhémétalkès, contemporain d'Auguste, mais son neveu, fils de Rheskuporis, qui devint roi l'an 772 de Rome (19 apr. J.-C.) (1). L'inscription publiée par Ross ajoute que Rhémétalkès le jeune fut archonte l'année de l'avénement d'un empereur. Caligula devint empereur l'an 37, Claude l'an 41, Néron l'an 54. Les archontes des années 41 et 54 sont connus. Reste donc l'année 37, à laquelle nous fixons cet éponyme.

Sur les inscriptions XXIV et XL, qui sont certainement du temps de Claude, Νικίας Ἀντιγώνου Παλληνεύς, hoplomaque; il figure comme pylore sur un texte daté par l'éponymat de Rhémétalkès. (Ross., *Dèmes*, n. 10).

Ζήνων. Une stèle éphébique est datée par le nom de cet éponyme. Sa rédaction est celle de cette période; nous croyons donc qu'elle doit être attribuée à l'année 42 (cf. p. 55).

Colonne 5. Ἀντίπατρος. Bœckh (n. 282) attribue cet archonte à une date beaucoup plus réccnte (époque de Caracalla), en considérant surtout le style des lettres de l'inscription. Cet argument ne saurait être admis (cf. p. 11). Mention des jeux germaniques.

(1) Corsini, t. II, p. 194; t, IV, p. 147. Cary, *Histoire des rois thraces*, p. 66. Tacite, *Ann.* II, 67; III, 38; IV, 5, 47. Eckhel, t. II, p. 59. Franz. *Elem. epig.* 253. Neubauer, 141. Ross, *Dèmes*, 10. Sur le sigle Ν, cf. C. I, G. n 194, l. 29, 270, l. 20. *Philistor*, t. II, fasc. 16, p. 187. *Minerve*, 1, oct. 1860.

Digitized by Google

(cf. p. 72). Toutefois, sur l'inscription du Philistor, le nom de l'archonte est certainement suivi du sigle qui signifie νε[ώτερος]. Si nous n'admettons pas un archonte Ἀντίπατρος, postérieur à celui cité par Phlégon, le sigle que nous rappelons nous autorise à inscrire dans les listes un premier Ἀντίπατρος prédécesseur de l'éponyme de l'année 45.

Un Ἀπολλώνιος, nommé comme παιδευτής sous l'archontat d'Antipatros le jeune, est peut-être le paidotribe qui figure sur la stèle d'Aiolion. — *C. I. G.* 282. Texte de cet archontat qui fait mention des Γερμανίκεια. Dittemb., p. 74, not. 3. Neubauer, p. 68 et chap. XVIII.

Μητρόδωρος. Autre archonte du même nom. Cf. p. 127. Pittakis, l'*Anc. Ath.*, p. 52; Neub., p. 145.

Κόνων. M. Komanoudis, dans la transcription en caractères courants, écrit Ζήνων; le *fac-simile* épigraphique ne porte à cette ligne aucun nom. L'erreur est évidente. Le texte de Phlégon est formel et autorise notre restitution (l. l., c. 27).

Θεμιστοκλῆς. Cf. Neubauer, p. 146; *Éph. Arch.*, n. 18. Ἐπὶ (Θεμιστοκλ)έους ἄρχοντος (?).

(*Inscript. XLI*). Αἰολίων. *Philistor*, t. I, fasc. 10, p. 428. Catalogue d'éphèbes.

Le cosmète, le paidotribe et le serviteur, inscrits sur ce marbre, ne sont pas connus par d'autres inscriptions. Toutefois la rédaction de ce texte se rapproche beaucoup de celle des catalogues que nous avons étudiés dans les pages précédentes. Elle est

Digitized by Google

presque de tous points celle de l'inscription d'Antipatros. Un des *paideutès* sur les deux marbres s'appelle également Ἀπολλώνιος.

Αἰολίων est certainement contemporain des archontes Μητρόδωρος et Διονυσόδωρος. Le nom Αἰολίων est assez rare; nous le retrouvons sur le marbre de Μητρόδωρος, Αἰολίων Ἀντιπάτρου Φλυεύς. Il me paraît facile de rattacher cet éphèbe à la famille de l'archonte Antipatros.

1° On remarquera tout d'abord la rareté du nom Αἰολίων.

2° L'éphèbe Αἰολίων est cité sur le catalogue de l'archontat de Métrodoros, à une place exceptionnelle, au début de la liste et hors rang, honneur qui à cette époque s'accordait surtout aux membres des grandes familles.

Il paraîtra naturel de reconnaître dans l'éphèbe de l'année 53 l'archonte de notre stèle, et de placer ce document aux environs de l'année 73. Cf. Neubauer, p. 149.

(*Inscript. XLII*). Λούκιος. *C. I. G.* 287. Catalogue. Rédaction semblable à celle des stèles précédentes.

Le paidotribe n'est pas encore Ἄριστων (cf. plus bas, pag. 74).

Les caractères épigraphiques sur ce marbre semblent indiquer la complète décadence : Λ, Ε, ligatures, etc. Cf. inscript. XL. Je ne crois pas qu'il puisse y avoir de doute sur la date du monument; mais, malgré les preuves qu'apporte Bœckh, l'attri-

Digitized by Google

bution de ce marbre à Athènes peut paraître incertaine. Plusieurs villes avaient des éphébies calquées sur celles de l'Attique. Je renvoie aux inscriptions de Cyzique. Il serait facile de citer un grand nombre d'autres exemples. Je reviendrai sur l'attribution de ce catalogue en étudiant les colléges éphébiques institués, à l'imitation de celui d'Athènes, dans le monde grec.

Si le marbre de Λούκιος est athénien, il faut le classer avant le début du paidotribat du second Ariston; ce paidotribe était en charge en 109; mais, sur l'année exacte où il entra dans l'éphébie, nous n'avons aucune donnée précise. Cf. p. 74.

(*Inscript. XLII a*). *Philist.*, t. IV, fasc. 4, p. 332. Catalogue. Ἐπὶ Θρασύλλου ἄρχοντος.

Selon M. Komanoudis (*Philist.*, t. IV, p. 332), un Θράσυλλος aurait été éponyme entre les années 41 et 53, et un second Athénien du même nom en l'année 61. Admettre deux éponymes du même nom à des dates si rapprochées est une hypothèse très-peu probable, surtout quand les textes relatifs à ces magistrats n'indiquent entre eux aucune différence. Nous ajouterons que parmi les archontes déjà très-nombreux du règne de Claude, que nous avons cru pouvoir classer, ne figure aucun Θράσυλλος; or, si nos calculs sont exacts, nous connaissons presque tous les éponymes de ce règne. Cf. p. 65.

L'erreur de M. Komanoudis vient de ce qu'en tenant à l'en-tête de la stèle, qui porte Κλαυδίου Καί-

Digitized by Google

σαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ, il attribue le marbre au règne de Claude. Mais, ligne 3, nous lisons : ἀρχιερέως Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Γερμανικοῦ : la stèle peut donc appartenir à l'année 61.

Sur la stèle de Θράσυλλος, mention de Γερμανίκεια (cf. Neub., p. 68).

L'hégémon de cet archontat est Ἀρτέμων Νικίου Παλληνεύς. Nous reconnaissons ici le fils de Νικίας Ἀντιγόνου Παλληνεύς, fonctionnaire éphébique important, qui était en charge en 53.

Θράσυλλος est prêtre de Drusus, consul (cf. p. 87). On verra plus loin qu'il est nécessaire d'admettre deux paidotribes du nom d'Ariston. Cf. p. 74.

(*Inscript. XLIII*). Paidotribat de Δωρόθεος Ὑβάδης et de Μικύλιος Κόπριος. *Éph. Arch.*, n. 1970. Hermès. Inscription de cette période qui nomme deux paidotribes. A l'époque du second paidotribe, l'archonte est ΔΗ..ΣΤ.., peut-être ΔΗ[ΜΟ]ΣΤ[ΡΑΤΟΣ]. Un archonte, Démostratos, connu par Phlégon, CCXI^{e} olymp. 1=65. — Le style des lettres sur l'inscription XLIII est celui de cette époque.

Sur un archonte Démostratos, qui ne saurait être le nôtre, cf. *C. I. G.*, 184, 185, 186, et rem. de Bœckh, Neubauer, p. 25. Deux autres archontes ont certainement porté le nom de Démostratos; cf. les listes olymp. XCVI, 4; olymp. XCVII, 3. Diod. Sic. 14, 90; 14, 99. En attendant de nouvelles découvertes, je propose d'attribuer l'inscription XLIII à l'année 65.

Digitized by Google

(*Inscript. XLIV*). *Éph. arch.*, nouv. série, 10 avril 1870, n. 413. Ἐπὶ αὐτοκράτορος Καίσ[α]ρος Θεοῦ Οὐεσπασιανοῦ υἱοῦ Δομετιανο[ῦ] Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Διὸς ἐλευθερίου ἄρχοντος. Liste d'éphèbes, marbre incomplet. Le catalogue des magistrats est très-mutilé; on y lit cependant encore ..... Μαρα-παιδοτρίβης (col. 2, lig. 10). Je ne connais pour cette période aucun paidotribe du dème de Marathon. — Col. 2, lig. 15. .... τρίβης ....στρατος Θε... Je crois qu'il faut restituer ici ὑποπαιδοτρίβης. Ce fonctionnaire est également inconnu.

L'importance de ce marbre est de montrer que, sous Domitien, Ἀρίστων, collègue de Δημήτριος, n'est pas en charge. Nous devons donc admettre deux paidotribes du nom d'Ἀρίστων dans les listes, et le premier ne peut être que le grand-père du second; car le second est fils d'Ἀφροδίσιος, ce qui nous donne pour quatre générations la généalogie suivante :

Ἀφροδίσιος.

Ἀρίστων, paidotribe en 61.

Ἀφροδίσιος.

Ἀρίστων, paidotribe vers l'année 111, et collègue par la suite de Δημήτριος.

Domitien prit le titre de Germanique l'an 836 de Rome, 83 ap. J.-C. (Eckhel, t. VI, p. 396). Notre marbre est donc postérieur à cette date.

Digitized by Google

CHAPITRE III.

Paidotribats de Démétrios et d'Ariston.

(*Inscript. XLV*). *C. I. G.* 270. Catalogue. Ἐπὶ τῆς Γαΐου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς.

(*Inscript. XLVI*). *C. I. G.* 269. Catalogue. Ἐπὶ Λευκίου Οὐιβουλλίου Ἱππάρχου.

(*Inscript. XLVII*). *C. I. G.* 268. Catalogue. Ἐπὶ Δειδίου Σεκούνδου Σφηττίου ἄρχοντος.

(*Inscript. XLVIII*). *Philist.*, t. III, fasc. 11, p. 350. Catalogue. Ἐπὶ Ποπλίου Αἰλίου Ἀδριανοῦ ἄρχοντος.

(*Inscript. XLIX*). *Philist.*, t. III, fasc. 1, p. 60. Catalogue. Ἐπὶ Φουρίου Μητροδώρου Σουνιέως.

(*Inscript. L*). *Philist.*, t. IV, fasc. 5, p. 458. Catalogue. Ἐπὶ Φλαβίου Μακρείνου Ἀχαρνέως ἄρχοντος.

(*Inscript. LI*). *Philist.*, t. I, fasc. 9, p. 381. Catalogue. Ἐπὶ Τιβ. Κλαυδίου Ἡρώδου Μαραθωνίου.

(*Inscript. LII*). *Philist.*, t. III, fasc. 1, p. 62. Même archontat.

Chronologie relative des archontes. — Ces marbres présentent presque tous la même rédaction. Cf. en particulier les inscriptions XLVIII et L, qui peuvent être prises comme type des stèles de cette période.

Sur tous ces marbres nous trouvons les mêmes paidotribes, ou seuls ou associés : Ἀρίστων Ἀφροδεισίου Ῥαμνούσιος et Δημήτριος Εἰσιγένους Ῥαμνούσιος. Quand ils

Digitized by Google

figurent ensemble sur une même inscription, dans quel ordre sont-ils nommés ? La date de l'archontat d'Adrien et celle de l'archontat de Μακεδεῖνος étant connues, nous constatons qu'Ἀρίστων est le plus ancien des deux paidotribes ; devenu vieux, il ne figure plus sur les stèles qu'à titre de magistrat honoraire. Son successeur est nommé le premier.

Sur la stèle de Κάσιος Στειριεύς, Ariston ne prend pas encore le titre de paidotribe à vie. Le kestrophylax Πυθικός figure sur ce marbre ; nous le retrouvons sur le suivant. L'inscription de Κάσιος doit donc être classée près de celle d'Ἵππαρχος ; mais celle d'Ἵππαρχος est certainement la seconde en date, parce que sur cette stèle Ἀρίστων ajoute à son nom les mots διὰ βίου.

Sur les marbres d'Adrien et de Δείδιος Σεκοῦνδος, le collége inscrit Δημήτριος, successeur d'Ἀρίστων. Ἀρίστων toutefois continue à figurer dans les catalogues ; comme il est paidotribe pour sa vie durant, il est naturel de supposer qu'il arrive un moment où, sans perdre son titre, il doit s'adjoindre un suppléant. Sur ces deux inscriptions, l'hoplomaque est le même. Je classe Δείδιος Σεκοῦνδος le premier, par conjecture, sans pouvoir justifier cet ordre par des raisons certaines. Je me fonde sur ce fait, qu'à l'époque de l'archontat d'Adrien, Ἀρίστων est déjà paidotribe depuis un certain nombre d'années.

Les trois dernières stèles portent le nom d'un seul paidotribe ; elles appartiennent à une même époque ;

Digitized by Google

mais l'étude des catalogues qu'elles nous ont conservés ne permet pas d'en fixer la chronologie relative. Leur date nous est indiquée par des témoignages pris en dehors des inscriptions.

Classement absolu. Deux des archontes que nous rencontrons ici sont déjà connus, ou par les auteurs ou par les textes épigraphiques. La date de chacun d'eux a été déterminée :

Adrien est éponyme l'an 111 ; Μακρεῖνος, l'an 116. (Cf. Meier, *Comment. epigraph.*, II, pages 79-87). Hérode Atticus. Cf. notre *Essai*, p. 77.

La date de Κάσιος Στειριεύς n'est pas certaine ; mais nous trouvons sur les catalogues de cette année, parmi les παιδευταί, Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφισιεύς, qui sera paidotribe vers 138, et qui restera en charge au moins trente-quatre ans (cf. p. 78).

Il a au moins vingt et un ans sous Κάσιος Στειριεύς ; nous ne pouvons pas supposer qu'il ait beaucoup plus, parce que, arrivé au paidotribat en 138, il y est resté de longues années. On voit qu'il faut placer Κάσιος Στειριεύς vers l'année 109, ce qui fait mourir Ἀβάσκαντος dans une vieillesse très-avancée.

Le cosmète de l'archontat de Φλ. Ἀλκιβιάδης est éphèbe sous Κάσιος Στειριεύς (cf. Tab. VI). L'archonte Ἀλκιβιάδης doit être fixé à l'année 139 (cf. p. 87). Ἀρχέλαος Ἀπολλωνίου Πειραιεύς, éphèbe en l'année 109, serait donc arrivé au cosmétat vers l'âge de cinquante ans.

Je remarquerai en dernier lieu que, sous Κάσιος Στειριεύς, le mois intercalaire en usage s'appelle en-

Digitized by Google

core Ποσειδεὼν β′; nous ne savons pas exactement quand fut créé le mois Ἀδριανιών; mais nous ne pouvons nous étonner de ne pas le trouver sur un marbre que nous classons avant l'année 111.

D'après la date que nous attribuons à Κάσιος Στειριεύς, nous ne pouvons placer Ἵππαρχος et Σεκοῦνδος que dans les années 109 et 110.

L'archonte Μακρεῖνος Ἵππαρχος, (cf. *C. I. G.* 376; *Éph. Arch.*, 1386; *Rhein. Mus.*, XVIII, p. 66) est fixé, par un passage de Phlégon, à l'année 116; Ἡρώδης Ἀττικός, par le texte épigraphique, qui place son éponymat la troisième année après le voyage solennel d'Adrien empereur à Athènes. Le second voyage d'Adrien à Athènes, qu'on place ordinairement en 132, doit être fixé en 129, comme l'a démontré M. Léon Renier, et comme M. Waddington avait déjà permis de le supposer en déterminant la date du passage d'Adrien à Palmyre. (*Le Bas et Foucart*, partie II, Mégaride et Péloponnèse, n. 49. Communication de M. L. Renier. *Le Bas et Waddington*, n. 2585.)

Je propose de classer Μητρόδωρος entre les deux archontes, parce qu'en 135 Δημήτριος est déjà paidotribe depuis vingt-quatre ans. Dans tous les cas, Μητρόδωρος ne saurait être descendu plus bas que l'année 137 (cf. section suivante). Le nom entier de cet archonte est Φούριος Μητρόδωρος. Cf. Pittakis, l'*Anc. Ath.*, p. 52; Neub., p. 145.

Digitized by Google

En résumé, les archontes de ce chapitre doivent se classer ainsi qu'il suit :

Γάϊος Ἰούλιος Κάσιος Στειριεύς, 108.

Λεύκιος Οὐιβούλλιος Ἵππαρχος, 109.

Αἴλιος Ἀδριανός, 111.

Φούριος Μητρόδωρος, entre 111 et 135.

Φλάβιος Μακρεῖνος Ἀχαρνεύς, 116.

Τιβ. Κλ. Ἡρώδης Ἀττικός, 133.

CHAPITRE IV.

Paidotribat d'Abascantos.

(*Inscript. LIII*). *Philist.*, t. IV, fasc. 3, p. 265. Ἐπὶ Πο. Αἰλίου Βιβουλλίου Ῥούφου. Catalogue.

(*Inscript. LIV*), *Philistor*, t. I, fasc. 12, p. 516; *Éph. Arch.*, nouvelle série, n. 186. Ἐπὶ Π. Αἰλίου Φιλέου Μελιτέως.

(*Inscript. LV*). *C. I. G.*, n. 281. Le nom de l'archonte a disparu. Il n'en reste plus que la première lettre T. Catalogue.

Philist., t. I, fasc. 11, p. 479; t. II, p. 184. Le nom de l'archonte manque. Fragments de catalogue. Ces deux fragments appartiennent à la même inscription. Cf. Neubauer, *Op. laud.*, pl. I.

(*Inscript. LVI*). *Philist.*, t. IV; fasc. 2, p. 164. Ἐπὶ ἄρχοντος Φλ. Ἀλκιβιάδου Παιανιέως.

Digitized by Google

(*Inscript. LVII*). *C. I. G.*, n. 258. Dédicace en l'honneur d'un cosmète. Même année.

(*Inscript. LVII a*). *C. I. G.*, n. 256. Dédicace.

(*Inscript. LVIII*). *Philist.*, t. III, fasc. 3, p. 283. Le nom de l'archonte manque. Fragment de catalogue.

(*Inscript. LIX*). *Éph. Arch.*, n. 2235. Ἐπὶ Φλ. Ἀρριανοῦ Παιανιέως. Marbre en l'honneur de quelques éphèbes.

(*Inscript. LX*). *Philist.*, t. IV, p. 85. Hermès en l'honneur du cosmète. Même année.

(*Inscript. LXI*). *Philist.*, t. IV, p. 344, inscr. 3. Même année. Catalogue.

(*Inscript. LXII*). *C. I. G.*, n. 262. En-tête de catalogue. Ἐπὶ ἄρχοντος ΤΙΥΜ.

(*Inscript. LXIII*). *Philist.*, t. I, n. 9. Ἐπὶ Πραξαγόρου Μελιτέως. Catalogue.

(*Inscript. LXIV*). *Philist.*, t. IV, fasc. 3, inscr. 2. Ἐπὶ Ποπιλλίου Θεοτίμου Σουνιέως ἄρχοντος. Catalogue.

(*Inscript. LXV*). *C. I. G.*, 271. Ἐπὶ ἄρχοντος Τι. Αὐρ. Φιλήμονος Φιλαΐδου. Marbre en l'honneur de quelques éphèbes. Fragment de catalogue.

(*Inscript. LXVI*). *C. I. G.*, 425. Monument en l'honneur d'un éphèbe. Même année.

(*Inscript. LXVII*). *Éph. Arch.*, n. 2596, 3235. En-tête d'un marbre éphébique, même année. Les deux numéros reproduisent la même inscription. Lenormant, *Rhein. Museum*, t. XXI, p. 237.

(*Inscript. LXVIII*). *C. I. G.*, n. 272 B. Ἐπὶ ἄρχοντος Μεμμίου ἐπὶ βωμῷ Θορικίου.

Digitized by Google

(*Inscript. LXIX*). *Philist.*, t. III, fasc. 5, p. 444. Ἐπὶ ἄρχοντος Φιλιστείδου. Catalogue.

(*Inscript. LXX*). Catalogue de vainqueurs. Même archontat.

(*Inscript. LXXI*). *C. I. G.*, n. 273. Catalogue de φίλοι, ἐπὶ ἄρχοντος Κλ. Ηρακλείδου.

(*Inscript. LXXII*). *Philist.*, t. II, fasc. 118, p. 268. Ἐπὶ Σέξτου ἄρχοντος Φαληρέως. Catalogue.

(*Inscr. LXXIII*). Ross, *Dèmes*, p. 55. Monument d'un gymnasiarque. Même archontat. (Neub., p. 91).

(*Inscript. LXXIV*). *Philist.*, t. I, fasc. 12, p. 523. Année qui suivit l'archontat de Τιννῖος Ποντικὸς Βησαιεύς. Catalogue.

Classement relatif. — Tous ces marbres appartiennent au paidotribat d'Abascantos. J'examinerai d'abord ceux dont la place relative est indiquée par les renseignements que fournissent les stèles.

Sur plusieurs stèles, après le nom du paidotribe, nous trouvons indiqué le nombre d'années que ce fonctionnaire a déjà passées dans sa charge.

Ἀλκιβιάδης, quatrième année du paidotribat d'Abascantos.

Stèle sans nom d'archonte, septième année.

Ἀδριανός, dixième année.

Τι..., onzième année.

Πραξαγόρας. dix-neuvième année.

Θεότιμος, vingtième année.

Φιλήμων, vingt-troisième année.

Μέμμιος, vingt-sixième année.

Digitized by Google

Φιλιστείδης, vingt-huitième année.

Année qui suit l'archontat de Ποντικός, trente-quatrième année.

De plus, si l'indication des années a disparu sur certaines stèles, il est évident qu'elle n'a jamais figuré sur un petit nombre d'autres. Tels sont le marbre de Βιβούλλιος et celui de Φιλέας (pour ce second marbre, cf. le dessin publié par l'*Éph. Arch.*, nouv. sér., l. l.). Ces inscriptions sont donc antérieures à l'époque où on commença à noter les années d'Abascantos. Elles doivent figurer au début de cette série.

Classement absolu. — Notre troisième inscription est datée par la vingt-septième année après le premier voyage d'Adrien à Athènes; l'expression ἀπὸ τῆς θεοῦ Ἀδριανοῦ πρώτης εἰς Ἀθήνας ἐπιδημίας est précise; elle indique que l'ère, tout exceptionnelle du reste, par laquelle on compte sur ce marbre commence à l'année 111 (1), et, de plus, que vingt-sept ans après ce premier voyage Adrien est mort. Notre marbre se rapporte à l'année 138. En 138 Abascantos est magistrat à vie, mais ne marque pas encore les années de son paidotribat (2).

Trois de nos marbres sont antérieurs à l'époque où Abascantos commence à inscrire les années de son paidotribat sur les monuments éphébiques; et la première date que nous trouvions indiquée est celle de sa quatrième année.

(1) Clinton, *Fasti Romani*, année 111.

(2) La seconde ère d'Adrien à Athènes, cf. p. 77.

Digitized by Google

Dans quel ordre faut-il classer ces trois stèles? De toute évidence, ce paidotribat commence après l'année 133, où Δημήτριος est encore en charge. Il est commencé en 138. Mais, comme Abascantos exerce déjà une charge dans l'éphébie en 10[illegible], qu'en 136 il a au moins quarante-cinq ans (cf. p. 76), et qu'il restera dans le collége trente-quatre ans et peut-être plus, il est naturel de préférer la date la plus rapprochée de celle du paidotribat de Δημήτριος, c'est-à-dire l'année 136. Nous ne pouvons prendre 134. Cf. p. 93. — L'étude de chacune des stèles de cette série confirme la date que nous adoptons.

(*Inscr. LIII et LIV*). Aucun indice, croyons-nous, ne permet de déterminer avec certitude la place relative des archontes Βιβούλλιος Ῥοῦφος (1) et Αἴλιος Φιλέας. Nous ne possédons de l'éponymat de Φιλέας qu'un simple Hermès dont l'inscription est très-courte, tandis que la stèle de Βιβούλλιος porte une inscription étendue. Aucune comparaison n'est possible entre ces deux documents. Sur la stèle de Βιβούλλιος, après le titre du cosmète, liste des fonctionnaires éphébiques, probablement οἱ συνάρχοντες. Cf. le catalogue des éphèbes : deux fils d'Ἐλευσίνιος, avec l'ethnique Κοδ-, qui figurent parmi les quatre noms propres inscrits après celui du cosmète, ne sont pas des éphèbes, puisque nous ne les retrouvons pas dans la liste de la tribu Pandionide, qui est complète. Pour les

(1) Stèle de Βιβούλλιος : dans la partie encore lisible du catalogue aucune trace des jeux Antonins.

Digitized by Google

autres noms suivis de l'ethnique Κηφι. et Λαμ., nous ne pouvons rien affirmer. Le catalogue de la tribu Érechthéide a disparu. Ce ne sont pas non plus des sophronistes. Cf. ligne 50, Διοκλῆς, sophroniste (1).

Ainsi nous regardons ces noms comme ceux de fonctionnaires du collége, et nous remarquons Ἀ]θή-[ναιος Ἀρι]στοβούλου Κηφι. qui, inscrit immédiatement après le cosmète, doit être anticosmète. Il appartient à une famille connue.

Sur la stèle de Πραξαγόρας (cf. plus bas, p. 88), nous trouvons : Ἀθήναιος Ἀριστοβούλου Κηφ., cosmète; Ἀριστόβουλος Ἀθηναίου Κηφ., anticosmète; Εἰρηναῖος Ἀθηναίου Κηφ., gymnasiarque; enfin Ἀθήναιος Κηφ. Ce dernier nom n'est pas accompagné du patronymique, soit parce que, placé immédiatement au-dessous de celui d'Εἰρηναῖος, on a jugé inutile d'indiquer une seconde fois que le personnage qui le porte était également fils d'Ἀθήναιος, soit parce qu'il était suivi du signe ↄ qui a facilement disparu.

La généalogie de ces personnages s'établit ainsi qu'il suit :

Ἀριστόβουλος.
|
Ἀθήναιος,
cosmète en 154. Cf. plus bas page 88, et Tab. V.

Ἀριστόβουλος,	Ἀθήναιος,	Εἰρηναῖος,
fils aîné	second fils	qui a 18 ans en 154.
qui porte le nom	qui porte le nom	Éphèbe et prêtre
de son grand-père.	de son père.	d'Antinous.
Anti-cosmète en 154.		

(1) Exemple des quatre sophronistes, C. I. G. 277.

Digitized by Google

Ἀθήναιος, cosmète en l'année 154, aurait été anti-cosmète en 136 ou 137, dix-huit ans auparavant. En 154, il a déjà un âge assez avancé, puisque deux de ses fils exercent des charges importantes dans l'éphébie, et que l'un même est hégémon, fonction qui n'était pas purement honorifique, comme l'anti-cosmétat.

L'inscription 324 de l'*Éph. Arch.* paraît être datée par l'archontat de Βιϐϐύλλιος.

(*Inscr. LV*). Le nom de l'archonte paraît commencer par un T; mais ce n'est là qu'une conjecture. Ἀϐάσκαντος est nommé après l'hoplomaque : dérogation très-rare à la règle, qui paraît générale à cette époque, de nommer le paidotribe avant l'hoplomaque. Il est peu probable qu'on eût oublié l'habitude constante, si Ἀϐάσκαντος n'eût pas été tout nouveau dans sa charge. Ce marbre doit appartenir au début du paidotribat d'Abascantos.

(*Inscr. LVI*). Ἀλκιϐιάδης est connu par plusieurs inscriptions. (*Éph. Arch.*, 4008; *Rhein. Museum*, XVIII, p. 65; *Journal du Philomathôn*, 14 janv. 1865; inscription où il figure avec les titres de stratége des hoplites, de gymnasiarque, d'archonte, de prêtre de la Victoire aptère, Νίκης τῆς ἀκροπόλεως; dédicace en l'honneur de sa fille, femme de Δομίτιος Ἀριστοδημιανοῦ, *id.*; troisième dédicace, *id.* Cf. encore le journal la *Minerve*, 25 août 1860.) Westermann place cet archonte au début de l'empire, induit sans doute à cette erreur par le titre de pontife de Drusus consul, et

Digitized by Google

par les noms de Τι. Φλαούιος. Sur le culte de Drusus consul, cf. p. 72. Le père d'Ἀλκιβιάδης porte déjà le nom de Φλαούιος; ce nom se continue dans sa famille à la troisième génération; la fille d'Ἀλκιβιάδης s'appelle Φλαουία. La date de cet éponyme étant fixée, Λεωσθένης est né sous Titus; Ἀλκιβιάδης a environ quarante-neuf ans à l'époque où nous le rencontrons comme archonte sur nos stèles.

Nous retrouvons deux éphèbes de la même famille sous l'archontat de Θεότιμος, et, ce qui est intéressant, ils portent le nom de Φλαούιος, Φλ. Ἀλκιβιάδης, stratége de l'éphébie, Φλ. Λεωσθένης, archonte du collége. Tous les deux sont gymnasiarques. La généalogie de cette famille s'établit ainsi qu'il suit :

Τι. Φλ. Λεωσθένης Ἀλκιβιάδης.
|
Τι. Φλ. Ἀλκιβιάδης.
Φλαουία. Φλ. Λεωσθένης. Φλ. Ἀλκιβιάδης.

Il est probable que Λεωσθένης est l'aîné (cf. p. 83).

A cette époque les éphèbes qui exercent des fonctions dans le collége peuvent, par exception, avoir plus de dix-huit ans. Ces deux jeunes gens ne figurent pas dans la partie qui nous reste du catalogue des éphèbes pour l'année 155; je ne trouve pas même sur ce catalogue l'ethnique Φαλ. Sur la perpétuité des mêmes noms *romains* dans une même famille pendant quatre et cinq générations, cf. p. 89.

(*Inscr. LIX*). Sur la restitution Φ]λ et non Κ]λ, cf.

Digitized by Google

C. I. G. 193. Prytane, Φλ. Ἀῤῥιανὸς Παιανιεύς. Neubauer, p. 96. Bursian, *Berichte der Kl. sächs. Gesellsch. d. Wissensch.*, 1860, p. 225.

(*Inscr. LXII*). Le fragment de stèle qui se rapporte à cette année est un en-tête de décret qui nous est parvenu en très-mauvais état. Nous n'en avons qu'une copie imparfaite donnée par Fourmont. Voici la ligne qui contient le nom de l'archonte :

ΟΣΤΙΥΜΑΚΛΙΑΙ

ἄρχοντ]ος. Τι. . . .

Il est impossible de lire ce nom avec certitude; je proposerai, à titre d'hypothèse, la restitution suivante :

ΑΡΧΟΝΤ]ΟΣΤΙΦΛΑΛΚΙΒΙ[ΑΔΟΥ.

Il est de toute évidence que le nom de l'archonte a été mal copié par Fourmont. Les lettres qu'il donne, même en transformant les Λ en Δ ou en Α, ne permettent d'arriver à aucun nom propre.

La syllabe ΤΙ est une abréviation pour Τίτος; nous trouvons ensuite facilement ΦΛ; il suffit de restituer la moitié supérieure du Φ qui a disparu; les premières lettres qui suivent nous donnent ΑΛΚ I. I.

Le prénom Τίτος est rare à cette époque (146 apr. J.-C.); mais nous savons qu'une famille, celle d'Ἀλκιβιάδης, le portait, et se l'est même transmis à deux générations. Cette famille conservait de plus, sous

Digitized by Google

les Antonins, le nom Φλαούιος, que nous voyons porté à la même époque par deux de ses membres, et que son ancêtre Λεωσθένης avait porté également. Ce sont là les raisons qui me font supposer que nous retrouvons ici un second éponymat d'Ἀλκιβιάδης ou l'éponymat de son fils. Si on consulte les inscriptions relatives à ce personnage (page 84), on verra qu'il avait réuni un grand nombre de dignités, et qu'il était certainement un des personnages les plus importants de son temps. Il n'est pas sans exemple qu'un Athénien sous l'empire ait été deux fois archonte. Trois années du calendrier d'Athènes sont datées par le nom de Μήδειος, deux par celui d'Ἀργεῖος (cf. catalogue).

Il faudrait donc, si notre conjecture paraissait avoir quelque vraisemblance, lire :

Ἐπὶ ἄρχοντ]ος Τι. Φλ. Ἀλκιβι[άδου τὸ δεύτερον].

La chronologie des charges d'Ἀλκιβιάδης s'établirait ainsi qu'il suit :

139. Archonte pour la première fois; prêtre de Drusus consul. Ce sacerdoce n'était pas à vie (cf., entre autres preuves, *Journal du Philomathón*, l. l.).

Entre 139 et 146. Stratége, gymnasiarque, prêtre de la Victoire ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως (cf. *Journal du Philomathón*, l. l.).

146. Archonte pour la seconde fois.

(*Inscr. LVIII*). Πραξαγόρας. Nous trouvons sur cette

Digitized by Google

stèle un éphèbe qui tient une grande place dans le collége, Αἴλ. Γέλως Φάλ. Il est agonothète des jeux περὶ ἀλκῆς et des jeux germaniques, gymnasiarque pour le mois de Métageitnion; il figure à la tête de la tribu Æantide. Nous le verrons archonte dans quelques années (cf. page 100).

Le même catalogue nous montre les noms empruntés aux premiers Césars, en particulier aux Flaviens, preuve que la famille d'Ἀλκιβιάδης ne faisait pas exception en conservant le souvenir de princes morts depuis de longues années, et que le nom de Τι. Φλ. n'est pas un argument suffisant pour classer un éponyme aux environs des règnes de Titus et de Domitien. Les Cocceius ne sont pas rares non plus sur cette inscription.

L'archonte Πραξαγόρας est du bourg de Mélité. Nous reconnaissons dans cet éponyme le dadouque Αἴλιος Πραξαγόρας II (1), qui, comme descendant de Dioclès, devait appartenir au dème de Mélité (Pseudo-Plut., *Vit. Decem Orat.*, p. 845), et qui, du reste, vivait au milieu du deuxième siècle. Il est célèbre, avec son gendre Démostratos, comme un des principaux adversaires d'Hérode Atticus (Philost., *Vit. Soph.*, II, 1, 8, 11).

(*Inscr. LXIV*). Les jeux de cette année sont les mêmes que ceux de l'année précédente. — Sur Φλ. Λεωσθένης et Φλ. Ἀλκιβιάδης, cf. page 85.

(1) C. I. G. 385, Lenorm. *Rech. arch. à Éleusis*, n. 37.

Digitized by Google

(*Inscr. LXV*). Le nom de l'archonte n'est pas donné par le catalogue, mais par les inscriptions 425 du *C. I. G.* et 3233 de l'*Éphéméride* (cf. inscription 2596).

Τι. Αὐρ. Φιλήμων est stratége à l'époque de Marc-Aurèle et de Vérus (*C. I. G.*, 191) en 166, huit ans après avoir été archonte. La dignité de stratége, à cette époque, suivait souvent celle d'archonte (cf. page 93).

Γ. Ἰούλιος Κάσ. Ἀπολλώνιος Στειριεύς est anticosmète en 158. Ce personnage appartient à une famille qui a joué un rôle important au deuxième siècle. Bœckh a essayé de classer ceux des membres connus de cette famille (*C. I. G.*, l. l.), mais les découvertes récentes permettent de reprendre son travail. Il importe d'abord de bien distinguer deux noms qui se ressemblent beaucoup, d'autant plus qu'ils sont souvent écrits en abrégé : Γ. Ἰούλιος Κασιανὸς Ἀπολλώνιος Στειριεύς et Γ. Ἰούλιος Κάσιος Ἀπολλώνιος Στειριεύς. Le nom Κάσιος était fréquent à cette époque dans la tribu Pandionide, et en particulier dans le dème de Steiria (cf. *Éph. Arch.*, n. 3830).

Le premier Γάϊος Ἰούλιος Κάσιος Απολλώνιος Στειριεύς connu est archonte en l'année 109 (cf. p. 76); en l'année 161 (cf. p. 94), nous trouvons un Γ. Ἰούλιος Κάσιος archonte, roi de l'éphébie (*C. I. G.*, 272 A). Il ne saurait être le fils du précédent.

En l'année 158, une stèle porte le nom suivant : Κασι. Ἀπολλώνιος Στειριεύς, anticosmète (*C. I. G.*,

Digitized by Google

liste de prytanes (*Éph. Arch.*, 3830) (1), qu'il faut rapporter aux environs de 192; il est éponyme de la tribu Pandionide. La date de ce document est fixée par l'inscription 353 du *C. I. G.* Nous retrouvons sur le marbre 3830 de l'*Éph.* au moins cinq Athéniens connus par le n. 353 du *Corpus*.

Après l'année 198, je ne connais aucun Κασιανὸς Ἀπώλλονιος cité par les inscriptions.

Les remarques qui rectifient les généalogies des deux familles Ἀπολλώνιος nous serviront dans la suite de cette étude.

(*Inscr. LXVIII*). Cf. les remarques relatives à l'inscr. LXV. Μέμμιος. Prytane, *C. I. G.*, 192, marbre qui doit être rapporté à l'année 168. Cf. Ποντικός.

Memmios est épibome; l'épibome, ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τῷ βωμῷ (2), ὁ ἐπὶ τῷ βωμῷ (3), ὁ ἐπιβώμιος (4), était le quatrième en rang des prêtres d'Éleusis. La liste des épibomes est très-incomplète; nous n'en connaissons que trois : Memmios de Thorikos, Sospis et Claudius de Mélité.

Le début de l'épibomat de Memmios a été fixé aux environs de l'année 150 (5). Cette date s'accorde

(1) Pittakis lit : ΚΛ...ΟΟΣΑΠΟ ΛΩΝΙΟΣ ΚΑΣΙΑΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, ligne 11, cf. encore lig. 12 et 15.

Cf. C. I. G. col. II, 17. *Éph.* lig. 25. C. col. II, 21. *Éph.* lig. 26, C. col. III, 14. *Éph.* lig. 27. *Corp.* col. II, 21. *Éph.* lig. 32. *Corp.* col. II, 20. *Éph.* lig. 35. Le Σ, lettre initiale de l'ethnique, est une faute : il faut lire K.

(2) C. I. G. n. 71.

(3) Philost. *Vit. Sophist.* II, 11. C. I. G. 192-194, etc.

(4) Eusèbe, *Præp. evang.* III, 12.

(5) Lenormant, *Rech. arch. à Éleusis*, p. 175. C. I. G. 184, 185, 187, 192, 193, 194.

Digitized by Google

avec celle que nous proposons pour l'éponymat de ce citoyen.

(*Inscr. LXXII*). Mention sur ce marbre de deux empereurs, ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν αὐτοκρατόρων, M. Aurèle et Lucius Verus. Ces empereurs n'ont pas encore les titres que nous trouverons plus tard (cf. C. I. 191), mais qu'ils ne prirent qu'en 166.

Pour déterminer la date de Σέξτος Φαληρεύς, il est indispensable de comparer la stèle éphébique qui nous a conservé cet éponyme et le n. 191 du *C. I. G.*

Sur l'inscription 191 du *Corpus,* nous trouvons la formule suivante : Ἀγαθῇ τύχῃ τῶν Σεβαστῶν Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου καὶ Λ. Αὐρηλίου Βήρου, Ἀρμενιακῶν, Παρθικῶν, μεγιστῶν τοῦ μετὰ Μαμερτεῖνον ἄρχοντα ἐνιαυτοῦ. Ce marbre ne peut être placé qu'entre l'olympiade 236, 1 $\frac{165}{166}$ et l'olympiade 236, 4 $\frac{168}{169}$. Le marbre éphébique daté par l'éponymat de Σέξτος débute par la même formule. Ces deux inscriptions sont de la même époque. Le n. 191 du *C. I. G.* doit être classé le premier. En effet, l'archonte Μαμερτῖνος figure en tête d'une liste de prytanes (*C. I. G.*, 190), qui ne porte pas la formule citée plus haut. Ainsi Μαμερτῖνος est éponyme en 165. L'année 166 n'a pas d'archonte, et Σέξτος est en charge entre les années 167 et 169. Sur la stèle de Σέξτος, nous devrions trouver mention des années d'Ἀβάσκαντος (30e, 31e ou 32e). Cette mention a disparu. (Cf. l'inscription publiée par M. Komanoudis, ligne 14; Neub., p. 24.)

(*Inscr. LXXIV*). La date de cette stèle est déter-

Digitized by Google

minée par la mention très-précise de la trente-quatrième année du paidotribat d'Ἀβάσκαντος.

En résumé, nous arrivons aux résultats suivants :

CCXXVIII[e]	olymp. 4.	$\frac{135}{136}$.	Πο. Αἴλιος Βιβούλλιος Ῥοῦφος.
CCXXIX[e]	olymp. 1.	$\frac{136}{137}$.	Πο. Αἴλιος Φιλέας Μελιτεύς.
CCXXIX[e]	olymp. 2.	$\frac{137}{138}$.	Τ....
CCXXIX[e]	olymp. 3.	$\frac{138}{139}$.	Φλ. Ἀλκιβιάδης.
CCXXX[e]	olymp. 2.	$\frac{141}{142}$.	Archonte inconnu. Χρύσιππος, cosmète.
CCXXXI[e]	olymp. 1.	$\frac{144}{145}$.	Φλ. Ἀρριανὸς Παιανιεύς.
CCXXXI[e]	olymp. 2.	$\frac{145}{146}$.	Τι. Φλ. Ἀλκιβιάδης τὸ β'.
CCXXXIII[e]	olymp. 2.	$\frac{153}{154}$.	Πραξαγόρας Μελιτεύς.
CCXXXIII[e]	olymp. 3.	$\frac{154}{155}$.	Ποπίλλιος Θεότιμος.
CCXXXIV[e]	olymp. 2.	$\frac{157}{158}$.	Τ. Αὐρ. Φιλήμων.
CCXXXV[e]	olymp. 1.	$\frac{160}{161}$.	Μέμμιος ἐπὶ βωμῷ.
CCXXXV[e]	olymp. 3.	$\frac{162}{163}$.	Φιλιστείδης Πειραιεύς.
CCXXXVI[e]	olymp. 1.	$\frac{164}{165}$.	Μ. Βαλέριος Μαμερτῖνος.
CCXXXVI[e]	olymp. 2.	$\frac{165}{166}$.	Ἀναρχία.
CCXXXVI[e]	olymp. 3.	$\frac{166}{167}$.	Σέξτος Φαληρεύς.
CCXXXVI[e]	olymp. 4.	$\frac{167}{168}$.	Τινῆιος Ποντικός.
CCXXXVII[e]	olymp. 5.	$\frac{168}{169}$.	Ἀναρχία.

Il nous reste, pour terminer ce chapitre, à classer un certain nombre de stèles éphébiques très-incomplètes qui se rapportent à cette période, et à déterminer la date de plusieurs archontes contemporains de ceux que nous venons d'étudier.

Digitized by Google

II.

(*Inscript. LXXV*). Ἐπὶ Λυκομήδου ἄρχοντος. *C. I. G.*, n. 263. Marbre en l'honneur d'un cosmète, du reste inconnu, II. Αἴλιος Θεόφιλος, etc. Les années d'Ἀβάσκαντος étaient inscrites sur ce monument.

Le nom que porte cet archonte nous indique qu'il appartient à une des familles sacerdotales les plus célèbres de l'Attique, celle des Lycomèdes (1), qui succéda dans la *dadouchie* à la famille de Callias.

Au deuxième siècle, la famille des Lycomèdes se divisait en trois branches qui, aux environs de l'année 135, étaient représentées : 1° par Ælius Praxagoras, dadouque (2), marié à Bassa, fille de l'hiérokéryx Nigrinus, descendant de Dioclès, second fils de Thémistocle ; 2° par Tibérius Claudius Sospis, dadouque, descendant de Tibérius Claudius Léonidès, dadouque (3) ; 3° par Tibérius Claudius Lysiadès II, descendant de Tibérius Claudius Patro I (4). Tous les membres connus de ces deux dernières branches portent toujours les prénoms de Tibérius Claudius. Nous sommes donc conduits à rattacher Lycomède à la première branche et à le faire frère d'Ælius Praxagoras II et fils de Thémistocle III. De nouvelles dé-

(1) Bossler, *de Gent. attic. sacerd.* p. 41.
(2) C. I. G. 385, 438.
(3) C. I. G. 385. Lenormant, *Rech. arch. à Éleusis*, p. 156.
(4) C. I. G. 435.

Digitized by Google

couvertes justifieront peut-être l'hypothèse que nous proposons.

(*Inscript. LXXI*). *C. I. G.*, 273. Ἐπὶ ἄρχοντος Κλ. Ἡρακλείδου Μελιτέως. Monument élevé par quelques éphèbes.

Κλ. Ἡρακλείδης Μελιτεύς est cosmète en 163 (cf. tab. VI).

En 111 (cf. T. V), nous trouvons parmi les magistrats éphébiques un Τι6. Κλαύδιος Ἡρακλείδης Μελιτεύς, et un éphèbe du même nom, sans doute son fils. Nous avons donc :

Un magistrat éphébique en 111, T. Κλ. Ἡρακλείδης.

Son fils, éphèbe en 111.

Τι6. Κλ. Ἡρακλείδης, cosmète en 163, archonte vers la même époque.

Le père du cosmète Ἡρακλείδης s'appelait certainement Ἡρακλείδης (cf. Phil., I, 384, où nous voyons après le nom du cosmète le signe ɔ, dont le sens est certain). Si on suppose que le cosmète est l'éphèbe de l'année 111, il arrive au cosmétat à soixante-dix ans, ce qui me paraît tout à fait invraisemblable pour un membre d'une famille illustre. Il est au contraire tout naturel d'admettre que le cosmète est fils de l'éphèbe; je placerai Ἡρακλείδης très-près de Φιλιστείδης; bien qu'on trouve quelques exemples du contraire, l'archontat suivait d'ordinaire le cosmétat. Or, après l'année 163, les archontes des années 165, 166, 167, 168, 169, sont connus; il est donc naturel de fixer Ἡρακλείδης à l'année 164.

Digitized by Google

Sur l'inscription du *Corpus* 273 figure comme éphèbe Τελέσφορος Μενεκράτους (Φιλαΐδης), personnage très-connu, dont nous fixerons la date plus bas (cf. p. 103).

Le père de cet éphèbe est Μενεκράτης Τελεσφόρου Φιλαΐδης, éphèbe en 145, sous l'archontat d'Ἀρριανὸς Παιανιεύς (cf. p. 94). Μενεκράτης a dix-huit ans en 145; son fils Τελέσφορος, éphèbe en 164, doit être né en 146; ces calculs confirment la date à laquelle nous nous arrêtons.

(*Inscript. LXXVI*). *Éph.* (nouvelle série), n. 200; *Philist.*, t. III, n. 282. Hermès daté par l'archontat de Λυσιάδης. Cf. plus haut sur cette famille, p. 67. D'après le style de l'Hermès, fin du deuxième siècle. Le paidotribe n'est pas nommé.

Fragment d'inscription sur le même Hermès et de la même époque (cf. *Éph. Arch.*, n. 521). L'archonte qui figure ici prend simplement le nom de Λυσιάδης; son nom complet est Τι. Κλ. Λυσιάδης Δαδοῦχος; il est cosmète sur une stèle du même temps, où on lui donne tous ses noms (cf. inscript. LXXVII). Nous avons déjà vu un dadouque ne pas porter ce titre en tête d'un marbre où il est inscrit comme éponyme. L'usage général, sauf de rares exceptions, est de désigner l'éponyme par son nom particulier, sans ajouter ni patronymique, ni démotique, ni titre quelconque.

Tibérius Claudius Lysiadès, fils de Claudia Philoxena et de Tibérius Claudius Patro II, naquit vers

Digitized by Google

l'année 120. Son éponymat appartient à la seconde moitié du deuxième siècle.

Nous avons déjà déterminé la date d'un archonte Lysiadès, que nous avons fixée à l'année 27, en nous fondant sur une inscription de l'éphéméride jusqu'ici mal expliquée (cf. p. 65). Nous pouvons donc compléter la généalogie encore fort obscure de la troisième branche des Lycomèdes.

Au milieu du premier siècle, on rencontre deux branches de la famille des Lycomèdes qui présentent une complète communauté de prénoms et de *gentilitium ;* l'une est celle de Tibérius Claudius Léonidès, dadouque (Lenormant, *Rech. arch. à Éleus.*, n. 29); l'autre celle de Tibérius Claudius Patro I (*C. I. G.*, 435). Ces deux branches doivent avoir un auteur commun, qui n'a pris les noms de Tibérius Claudius que sous Tibère. L'éponyme de l'année 23 nous paraît être cet auteur.

(*Inscript. LXXVII*). *Éph. Arch.*, n. 862. Archontat de Στράτων. Le cosmète est de la famille de Λυσιάδης, Τιϐ. Κλ. δᾳδοῦχος Λυσιάδης, archonte cité plus haut, p. 97), et contemporain de Marc-Aurèle, cf. *C. I. G.*, n. 423.

(*Inscript. LXXVII a*). Fragment de cette époque, même archonte. *Éph. Arch.*, n. 241 ; Meier, *Comm.*, II, p. 91; *Real. encycl.*, 1866, p. 1480; — n. 1850, même inscript., copie qui corrige la première pour quelques détails.

(*Inscript. LXXVIII*). *Éph. Arch.*, nouvelle

Digitized by Google

série, n. 107. Catalogue éphébique. Ἐν ἄρχοντι Σύλλᾳ (1).

(*Inscript. LXXIX*). *C. I. G.*, n. 246, colonne 2. Inscription en l'honneur d'un cosmète. Pittakis, l'*Anc. Ath.*, p. 475.

Je n'ai aucune date certaine à proposer pour l'archonte Sylla. Il semble appartenir à l'époque du paidotribat d'Abascantos; cependant on remarquera que sur l'inscription de l'*Éph.* n. 107, il n'est pas fait mention d'Abascantos.

Col. 2, ligne 29. Λεωνίδης Ἡρώδου Χολλείδης, éphèbe. Un éphèbe de ce nom est anticosmète sous Φιλιστείδης (cf. t. VI), en 163. Mais on parvenait à l'anticosmétat à tout âge. Tout ce que nous pourrions affirmer, c'est que Σύλλας est antérieur à Φιλιστείδης; encore faudrait-il être sûr que l'éphèbe de notre stèle est le fonctionnaire de l'année 163. Les objections ici sont faciles. — *Éph. Arch.*, 3833, Λεωνίδης Ἡρώδου. Mais, 1° nous ignorons ce que sont les noms gravés sur cette inscription; 2° la date de ce texte est tout à fait incertaine. Nous y rencontrons un Μουσώνιος Ῥοῦφος, éphèbe en 139 (*Phil.*, IV, 164, 1, l. 34). Cette coïncidence toutefois ne suffit pas pour prouver que Λεωνίδης et Μουσώνιος, sur l'inscription 3833, sont des magistrats, et que ce texte est antérieur de vingt années environ à l'année 140,

(1) *Éph. arch.* n. 2878. Fragment de décret très-mutilé qui paraît être daté par l'archontat de Sylla, bien que ce nom et le titre d'archonte soient écrits en caractères différents ce qui est une grave objection.

Digitized by Google

comme le veut M. Neubauer. (Cf. Neub., ouv cité, p. 113.)

Αἴλ. Γέλως Φαληρεύς. Une stèle du *Philistor* (III, 444, 1) fait connaître un archonte nouveau.

Αἴλ. Γέλως Φαληρεύς, Αἴλ. Γέλωτος ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἄρχην υἱός.

L'archonte Αἴλ. Γέλως est antérieur à l'année de l'éponymat de Φιλιστείδης (163 av. J.-C.; cf. p. 94); il est donc contemporain d'Ἀβάσκαντος; mais nous ne saurions en déterminer la date avec exactitude (1).

CHAPITRE V.

Paidotribats de Leukios, d'Épictétos, de Nicostratos et de Télesphoros.

1. *Paidotribat de* Λεύκιος.

(*Inscription LXXX*). *Philist.*, t. IV, 168, 2.

Catalogue éphébique daté de la troisième année du paidotribat de Λεύκιος et de l'archontat de Βιήσιος Πείσων Μελιτεύς. Ce paidotribe ne figure sur aucun autre marbre. Mais la stèle est de très-peu postérieure à l'année 169. Nous n'y trouvons ni les jeux de Commode ni ceux de Sévère.

(1) Le nom de Γέλως est très-rare à Athènes. Stèle funèbre d'un personnage de ce nom signalée à M. Pape par M. Komanoudis. Dict. de Pape et Benseler au mot Γέλως.

Digitized by Google

Le paidotribat de Λεύκιος suit celui d'Ἀβάσκαντος, et commence vers l'année 170. De sorte que notre document doit être attribué aux environs de l'année 173.

Sur l'inscription de Πείσων, Ἀλέξανδρος Ἀχωρίστου Παιονίδης est hyposophroniste; il sera hégémon sous le paidotribat d'Ἐπίκτητος; le même personnage est éphèbe en 163. Il a donc, en 173, environ trente-huit ans. Κλ. Σωκρατής est hégémon sous Πείσων; il est éphèbe en 161. Cf. p. 94.

(*Inscription LXXXI*). *C. I. G.*, n. 285. Pittak., *Anc. Ath.*, p. 475 Neubauer, p. 123, archontat de Φλα. Ζωσιγένης Παλληνεύς. Monument élevé par des systremmatarques.

(*Inscription LXXXII*). *Éph. arch.* (nouv. série), n. 214. — Phil., t. IV, p. 76; catalogue, même archontat.

(*Inscription LXXXIII*). *Éph. arch.*, 3240. Marbre daté du même archontat; très-endommagé; aucun nom de fonctionnaire, si ce n'est celui du cosmète. La rédaction de cette stèle indique la fin du deuxième siècle, mais nous ne donnons cette date que sous toute réserve. Même observation pour les deux inscriptions suivantes.

(*Inscription LXXXIV*). *C. I. G.*, n. 246, lig. 20 à 35. Monument commémoratif de victoires éphébiques, archontat de Μηνογένης.

(*Inscription LXXXV*). *C. I. G.*, n. 245. Liste de vainqueurs.

Digitized by Google

Les inscriptions 245 et 246 sont de la même année ; cf. les noms des éphèbes Μάξιμος et Ἀσκληπιάδης, 245, col. III, l. 5, l. 22. Μάρκελλος, plusieurs fois vainqueur sur la liste, n. 245, paraît être le fils du cosmète de cette année (n. 246, lig. 2).

La date de l'archontat de Μηνογένης n'est pas fixée. Le style de l'inscription et sa rédaction me paraissent indiquer la fin du deuxième siècle. M. Neub. se détermine aussi pour cette date (cf. *op. laud.*, p. 122).

L'éphèbe Οὐαλ. Μαμερτεῖνος est peut-être le fils d'un personnage connu qui a été archonte en 165, cf. pag. 93, et stratége en 168, cf. pag. 94.

Toutefois nous savons combien un argument de ce genre, quand il est isolé, doit être accepté avec réserve.

(*Inscription LXXXVI*). *C. I. G. Éph. arch.*, n. 2600. Catalogue de vainqueurs. Même année que les deux inscriptions précédentes. Cf. 245, col. II, 2600, lig. 6 et 7.

II. *Paidotribats d'*Ἐπίκτητος, *de* Νικόστρατος *et de* Τελέσφορος.

Ἐπίκτητος.

(*Inscription LXXXVII*). *Phil.*, t. IV, p. 272, arch. de Τι6. Κλ. Βραδούας.

(*Inscription LXXXVIII*). *C. I. G.* n. 276, arch. de Φιλότειμος Ἀρχεσιδήμου Ἐλευσίος.

Digitized by Google

Νικόστρατος.

(*Inscription LXXXIX*). *C. I. G.*, n. 274. *Éph. arch.*, nouv. série, n. 199, arch. de Γάϊος Ελβίδιος Σεκοῦνδος Παλληνεύς.

(*Inscription XC*). *C. I. G.*, n. 286, fragment.

Τελέσφορος.

(*Inscription XCI*). *Philist.*, t. III, p. 1277. Γ. Κάσσιος Απολλώνιος Στειριεύς.

(*Inscription XCII*). *Philist.*, t. I, p. 518, arch. de Γάϊος Κύϊντος Ἰμερτος.

(*Inscription XCIII*). *Éph. arch.*, n. 2831, Ἀναρχία — μετὰ Γάϊον Κύϊντον Ἰμερτον.

(*Inscription XCIV*). *Philist.*, t. III, p. 553. Αὐρ. Διονύσιος ὁ Ἀχαρνεύς.

(*Inscription XCV*). *Philist.*, III, 356.
(*Inscription XCVI*). *Philist.*, III, 451.
(*Inscription XCVII*). *Philist.*, IV, 547, 2.
} fragments.

Le nom de Τελέσφορος ne figure pas sur ces trois dernières stèles; mais nous y retrouvons les mêmes magistrats que sur les inscriptions précédentes.

Classement relatif. — Tous ces marbres sont de la même époque. Les jeux que nous y voyons nommés y reviennent dans le même ordre; ce sont ceux de Sévère, de Caracalla et même de Commode.

Digitized by Google

Le greffier de l'éphébie ἱερεὺς Στράτων ne change pas durant les trois paidotribats.

Lequel des trois paidotribes précède les deux autres; et dans quel ordre faut-il ranger ses deux successeurs?

La place relative d'Ἐπίκτητος et de Νικόστρατος est fixée par l'hypopaidotribat de Νικόστρατος, que nous trouvons sous l'archontat de Τιϐ. Κλ. Βραδούας, à une époque où Ἐπίκτητος est paidotribe (cf. tab. VII).

Nous avons donc :

$$\left.\begin{matrix}\text{Ἐπίκτητος}\\ \text{Νικόστρατος}\end{matrix}\right\} \text{Τελέσφορος.}$$

Mais Τελέσφορος ne peut être que le premier ou le troisième. En effet, le greffier ἱερεὺς Στράτων, qui figure sur toutes les stèles d'Ἐπίκτητος et de Νικόστρατος, ne se trouve pas sur toutes celles de Τελέσφορος.

Ἐλευσίνιος Κίττου, sophoniste sous Ἐπίκτητος, est aussi cosmète sous Τελέσφορος. Nous en concluons que Τελέσφορος suit Ἐπίκτητος.

Je place l'archonte Βραδούας le second, parce que, sur la stèle où nous le voyons éponyme, Νικόστρατος est hypopaidotribe, et que nous ne retrouvons pas ce fonctionnaire sur le marbre, du reste très-mutilé, de Φιλότειμος.

L'anti-cosmète ἱερεὺς Ἀρχείδαμος figure sur deux stèles, l'une datée de l'année qui a suivi l'archontat de Γάϊος Κύϊντος Ἴμερτος, l'autre de l'archontat d'Ἀπολ-

Digitized by Google

Λώνιος; ces deux stèles se suivent à une ou deux années d'intervalle. Il serait naturel de croire qu'elles sont postérieures à celles d'Ἰμετρος; mais on verra plus bas les raisons qui ne nous permettent pas d'admettre cet ordre chronologique. Les listes de magistrats ne me paraissent fournir aucun indice qui permette de fixer la place relative de Διονύσιος.

Classement absolu. — Déterminer la date absolue de ces stèles est impossible. Mais nous pouvons arriver à un classement approximatif qui s'éloignera peu du classement absolu.

Φιλότειμος est archonte la dixième année du paidotribat d'Ἐπίκτητος; Λεύκιος est paidotribe en 173. — C'est donc tout au plus en 183 que Φιλότειμος peut être archonte. Φιλότειμος est éphèbe en 169 (*Phil.*, I, 522, n. 7), ce qui ne permet guère de placer son archontat avant l'année 190; et nous admettons dès lors que le paidotribat de Λεύκιος se prolonge plusieurs années après 173, jusqu'aux environs de 180. Les jeux de Commode sont rappelés sur la stèle de Φιλότειμος; ce qui limite encore le nombre des années parmi lesquelles nous pouvons placer l'archontat de cet Athénien. Il est évident que, selon toute probabilité, il faut le fixer entre les années 190 et 192.

C'est aux environs de la même date que je place l'archontat de Βραδούας. Sur la stèle de cet archonte, les jeux de Commode ont été effacés, puis gravés à nouveau; effacés à la mort de l'empereur, puis gravés

Digitized by Google

une seconde fois par l'agonothète Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου Μαραθώνιος, qui ne voulait pas laisser perdre le souvenir des grandes libéralités qu'il avait faites à cette occasion.

Toutefois, comme le nombre des années du paidotribat d'Ἐπίκτητος n'est pas marqué sur cette stèle, je la classe, en attendant que des documents précis permettent d'en fixer la date avec plus d'exactitude, avant la stèle précédente.

M. Neubauer croit que ce marbre se rapporte à l'année même de la mort de Commode : ce n'est là qu'une hypothèse. (Ouvr. cité, p. 119.)

Γάϊος Ἑλβίδιος Σεκοῦνδος. Archonte sous le paidotribat de Νικόστρατος. Nous avons vu que le prédécesseur de Νικόστρατος, Ἐπίκτητος, est en charge jusqu'aux environs de l'année 192. Helvidius Secundus ne peut être classé avant cette année; mais on ne saurait le placer beaucoup plus bas, puisque nous ne trouvons pas sur sa stèle mention des jeux de Sévère institués vers 194.

Γάϊος Κύϊντος Ἴμερτος. La date de cet archonte est fixée à l'année 210. En effet, sur l'inscr. 2831 de l'*Ép. arch.*, nous trouvons que pendant l'année qui suivit son éponymat (ligne 12), il y eut à la fois à Rome deux empereurs : τῶν μεγίστων καὶ θειοτάτων αὐτοκρατόρων, ce fait se rapporte à l'année 211; ces deux empereurs sont Géta et Caracalla.

Κάσιος Ἀπολλώνιος Στειριεύς. Ce personnage, avant d'être archonte, alla en ambassade près de l'empe-

Digitized by Google

reur Sévère (cf. Catal.). Son archontat ne peut donc être postérieur à l'année 211. Les archontats des années 210/211 sont fixés ; Κάσιος Ἀπολλώνιος ne saurait donc être éponyme avant 209. Nous avons vu qu'en 194 Νικόστρατος est encore paidotribe. C'est donc entre 194 et 209 que nous devons placer Κάσιος Ἀπολλώνιος.

Mais, sur la stèle de l'an 211, nous trouvons comme anticosmète ὁ ἱερεὺς Ἀρχίτειμος, qui figure au même titre sur le marbre Κάσιος. Cette coïncidence nous engage à croire que cet éponyme doit être très-voisin de l'année 211, et nous le plaçons avec toute vraisemblance à l'année 209.

M. Neubauer propose de placer quelques années après les deux archontes précédents Αὐρ. Διονύσιος Ἀχαρνεύς.

(*Inscription XCII a*). *Philist.*, t. III, p. 549. Ἐπὶ ἄρχοντος Φιλειστείδου, Φιλιστείδου Πειραιεύς. Catalogue de synéphèbes. Cet archonte est le fils de l'éponyme de l'année 163. Cf. p. 94.

Le cosmète est Ἀβάσκαντος Ἀβασκάντου Κηφισιεύς, fils du paidotribe de ce nom. Ce marbre est donc postérieur d'une vingtaine d'années à celui du premier archonte Φιλειστείδης.

(*Inscript. XCVII a*). *Philist.*, t. IV, 344, 2. Catalogue. Les noms de presque tous les fonctionnaires ont disparu. L'archonte est Πεινάριος Πρόκλος Ἀγνούσιος. Ce personnage est prytane avec Ἀπολλώνιος, sur l'inscript. de l'*Éph. arch.* 3831. Cf. pour l'année de l'archonte Ἀπολλώνιος, p. 106.

Digitized by Google

Cette stèle appartient à cette période, sans qu'il soit possible d'en préciser la date,

---

CHAPITRE VI.

Paidotribats de Sarapion et de Kraton.

Antérieur à 232. *Inscription XCVIII. Philist.*, t. IV, 559. Pas de nom d'archonte.

(241-244). *Inscription XCIX. Philist.*, t. IV, p. 162, 3. Ἐπὶ ἱερέως Φλαβίου Ἀσκληπιάδου.

(244-247). *Inscription C. Philist.*, t. IV, p. 344, 4. Ἐπὶ Αὐρηλίου Λαυδικιανοῦ

(247). *Inscription CI. Philist.*, t. II, p. 428. Ἐπὶ Φλαβ. Φιλοστράτου.

Σύντροφος, greffier sous le paidotribat de Τελέσφορος, est encore en charge sous le double paidotribat de Σαραπίων et de Κράτων. Les stèles sur lesquelles Κράτων figure seul sont donc postérieures à celles où nous le voyons réuni à Σαραπίων. Toutefois, comme nous ne connaissons pas le greffier de l'archontat de Λαυδικιανός, nous ne savons si ce marbre doit être classé après ou avant celui d'Ἀσκληπιάδης.

Stèle 1. Nous ne trouvons plus sur le marbre en très-mauvais état les noms de Σαραπίων et de Κράτων; mais nous y lisons ceux des fonctionnaires qui figurent sur les stèles de cette série. Παλαμήδης, didas-

Digitized by Google

kale sur la stèle de Λαυδικιανός et sur celle d'Ἀσκληπιάδης Ὀνήσιμος, sous-greffier sur la stèle de Λαυδικιανός.

Πολίων, hypopaidotribe sur la stèle de Φιλόστρατος.

Stèle 2. Sous l'archonte Φλάβιος Ἀσκληπιάδης les éphèbes célèbrent les jeux Γορδιάνεια; ce texte appartient donc aux années 241-244. Sur ce marbre, Παλαμήδης est greffier pour la neuvième fois; ce fonctionnaire a donc commencé à exercer cette charge entre les années 232-235.

Sur le marbre de Φλάβ. Φιλόστρατος, Εὐτυχίδης est ὑποζάκορος pour la dix-huitième fois. La date de Φιλόστρατος est fixée entre les années 247-250 (cf. plus bas). Donc Εὐτυχίδης entra en charge entre les années 229-232. Sur le marbre n. 1 de cette série, l'hypozacoros est Ἐπίκτητος : cette inscription est donc antérienre à l'année 232.

Quant à Φιλόστρατος (*Éph. arch.* 2321, même arch. Neubauer, p. 94), postérieur aux archontes Ἀσκληπιάδης et Λαυδικιανός, il se place vers l'année 247.

Sur le marbre de Philostratos, il est fait mention de la trente-cinquième fête panathénaïque. Cette manière de compter doit se rapporter à une époque célèbre. En remontant à l'époque antonine, depuis le milieu du troisième siècle auquel notre stèle appartient, on rencontre une date certainement importante, celle de l'archontat d'Adrien, qui, nous le savons (p. 81), fut le début d'une ère en usage

Digitized by Google

attique. Si, à partir de la 222e olympiade, nous comptons 35 fêtes panathénaïques, nous trouvons la troisième année de la 257e olympiade. Nous savons que les Panathénées se célébraient la troisième année de chaque olympiade. La troisième année de la 257e olympiade correspond à l'année 247/248. Je crois que le texte de l'inscription publiée par le Philistor doit être pris dans son sens le plus précis, et qu'il ne faut pas seulement entendre que Philostratos fut en charge pendant une des quatre années de l'olympiade 157, mais pendant la troisième année de cette olympiade.

(Cf. sur l'archonte Φιλόστρατος, Neubauer, l. l.)

Sur la stèle de Φιλόστρατος, nous voyons comme éphèbe Ἐρέννιος Δέξιππος Ἑρμειος. Faut-il reconnaître ici le général célèbre qui battit les Goths en 269 (Treb. Pol., *Gall.*, 63), et qui fut archonte vers l'année 270 (*C. I. G.*, n. 380. Cors. II, 167, IV. 190, Neub., p. 95)? Si nous supposons qu'il eût dix-huit ans en 247, il avait quarante ans en 269.

Digitized by Google

Archontes athéniens postérieurs à la CXXIIIe olympiade.

Ἀγαθοκλῆς. Olymp. CLXIII, 3 = 131 av. J. C. (Cf. page 1, tableau I). Josèph. *Antiq. jud.* XIV, 8, 5, 2. Meier, *Comm.* II, p. 79. Corsini, t. I, p. 181 ; t. IV, p. 114. Clinton, année 131. Keil, *Rhein. Mus.* t. XVIII, p. 67. Pittakis, *Éph. Arch.* n. 4104. Komanoudis, *Phil.* t. I, fasc. 1. Grasberger, *Actes de l'Acad. de Würtzbourg*, 1862, I. I.

[Ἀγαθοκλῆς]. Le même que le précédent. Classé par Westermann entre les années 47 et 40. *Philistor*, I, 1. Keil, *Rhein. Mus.* XVIII, p. 67. Ce second archonte doit être rayé des listes. Cf. page 29.

Ἀγασίας. Amphore panathénaïque. Formule ordinaire. C. I. G. 2035. Cf. aussi n. 33 ; t. I, p. 888, n. 406. Nous n'avons aucun renseignement sur le style de cette amphore panathénaïque. Toutes les amphores panathénaïques datées, sauf celle d'Agasias, appartiennent à l'époque pour laquelle nous possédons les listes complètes. Il est peu probable que l'usage de ces sortes de vases, et surtout l'habitude de les exporter, se soient continués plus tard que le début du troisième siècle. Ἀγασίας doit donc être assez voisin de la CXXII olympiade. Les nouvelles découvertes faites en Cyrénaïque par M. Denys ont du reste amené M. de Witte à rechercher à quelle époque peuvent être attribuées les amphores panathénaïques les plus récentes. Je renvoie à sa dissertation insérée dans les Comptes rendus de l'Académie des inscriptions et belles-lettres, 1868.

Ἀγνίας (cf. page 40). *Catalogue* Rossopoulos. Inscr. éphéb. Seconde période de l'histoire de l'éphébie.

Ἀγνόθεος. Après l'olymp. CXLIV, 4. C. I. G. 121. Début du décret ; mention de la tribu Attalide.

Ἀγρίππας, cf. Ἀθηνόδωρος..

Πόπλιος Αἴλιος Ἀδριανός (cf. page 74). Olymp. CCXXII, 4 = 111 apr. J. C. Phlégon, *Mirab.* ch. 25. Spart. *Hadr.* 19. Corsini, t. II, 106 ; t. IV, 171. *Éph. arch.*, II, p. 1, *Sér.* n. 124. *Philistor*, III, 4, 1. *Philologus*, XIX, p. 358. Suppl. II, p. 594 et suiv. Scheibel, Ὀλυμπιαδ. Ἀναγρ. p. 210. *Annales de l'Institut. de corresp. arch.* 1862, p. 159.

[Πό. Αἴλ. Ἀδριανός pour la seconde fois]. Corsini (l. l.) admet un second archontat d'Adrien,, olymp. CCXXVII, 4. Réfutation par Meier, *Comm.* II, p. 79. Dion Cassius, 64, 16. Le premier archontat d'Adrien marque le début d'une nouvelle période des Panathénées. Cf. p. 10. Ère athénienne datée du premier voyage d'Adrien à Athènes ; cf. p. 81.

Digitized by Google

Seconde ère athénienne, datée du voyage de l'*empereur* Adrien. Cf. p. 77. Comparez la différence des formules.

Ἀθηνόδωρος Ἀσμένου ὁ καὶ Ἀγρίππας Ἰταῖος, environs de la CCXXXVI^e^ olymp. C. I. G. 194. Catalogue de prytanes. Neubauer, p. 25 et p. 157. Sur ce catalogue, parmi les Ἀΐσιτοι figure un sous-greffier, ὑπογραμματεύς, nommé sur plusieurs inscriptions. C. I. G. n. 184, 193. L'inscription 193, datée par l'archontat de Τινήιος Ποντικός, se rapporte à la quatrième année de la CCXXXVI^e^ olympiade, 168 apr. J. C. (cf. plus haut, page 93). C'est aux environs de cette date qu'il faut placer l'archontat d' Ἀθηνόδωρος. Cf. Bœckh, n. 184, 187, 188, 194 : ὁ ἐπὶ Σκίαδος Ἑρμείας ; 184, 194, Ἱεραύλης Ἀφροδίσιος, et la dissertation à propos de l'inscription n. 190. Μέμμιος ἐπὶ βωμῷ, n. 192, col. II, lig. 13, est prytane sous l'archontat de Τινήιος Ποντικός. Sur la date du même personnage, comme éponyme, cf. page 94. Les preuves surabondent du reste pour démontrer que l'archontat d' Ἀθηνόδωρος appartient à la période à laquelle nous le rapportons. Cf. Neubauer, p. 157, conjecture ingénieuse. Ἀθηνόδωρος Ἀγρίππα et Ἀγρίππας Ἀσ[μ]ένου figurent sur une liste de prytanes non datée (*Éph.* 1624), à côté de Λέων Μειλιχίου. Ce dernier nom est celui d'un sophroniste sur la stèle de Sextos, que nous avons rapportée à l'année 167 (cf. page 94). M. Neubauer admet, avec toute probabilité, qu' Ἀγρίππας Ἀσμένου Ἰταῖος est l'éponyme de l'inscription 194.

[Ἀθηνίων]. Cf. Ἀριστίων.

Α. Αἰλιανός. Cf. Φιλόπαππος.

Αἰολίων, *Philist.* I, 10, 3. Contemporain de Métrodoros, mais éponyme avant cet archonte. Cf. pag. 70.

Αἰσχραῖος, CLXXXV^e^ olymp. Le Bas, *Voy. arch.* part. I, n. 375. *Éph. arch.* 556, 13. Rangabé, II, 813. Welcker, *Rhein. Mus.* 1843, II, p. 318. Fr. Lenormant, *Recherches arch. à Éleusis*, p. 90. Décret de la corporation des artistes dionysiaques. Il a fait l'objet de dissertations étendues. M. Fr. Lenormant, résumant et discutant les travaux de ses prédécesseurs, fixe, avec toute vraisemblance, la date de cette inscription à la CLXXXV^e^ olympiade. Il insiste : 1° sur le style des lettres qui portent des *apices* ; 2° sur la mention dans le décret, de ravages à Éleusis, qui ne sauraient être contemporains de la guerre d'Antigone Gonatas (réfutation de M. Rangabé) ; 3° sur le rôle que les artistes dionysiaques jouèrent dans la lutte d'Aristion contre Sylla (Athénée, V, p. 212). Ces dernières considérations, toutes nouvelles, sont un argument qui nous paraît décisif. Ce serait donc aux environs de l'archontat d'Αἰσχραῖος que les artistes dionysiaques auraient élevé à Éleusis leur premier sanctuaire. Le même marbre nomme l'archonte Σέλευκος, contemporain d'Αἰσχραῖος (cf. page 30).

Αἴσχρων. Pittak., *Anc. Ath.*, p. 492. Rangabé, II, 564. Ἐπιγ. Ἑλλ., I, n. 5. Archonte connu par deux inscriptions ; la première est un fragment de

Digitized by Google

comptes très-incomplet, la seconde un décret des Orgéons. Sur l'inscription n. 564, mention des magistrats nommés οἱ ἐπὶ τῇ διοικήσει. Aucune particularité d'orthographe. Sur le décret des Orgéons en l'honneur de la prêtresse Κράτεια, ει pour η (Meier, *Comm.* I, n. 4). Inscription gravée avec peu de soin ; fautes nombreuses du lapicide. — Troisième siècle av. J.-C. — Ἀθωνίδης, p. 65.

[Ἀλκαμένης]. C. I. G. 283. Archont. éphèbe.

Τ. Φλάβιος Ἀλκιβιάδης Παιανιεύς. Cf. page 94. Ἀθηνᾶ, 25 août 1860. Journal des Φιλομαθῶν, 14 janv. 1865. *Éph. arch.* 4008. *Philist.* IV, 2, 1. *Rhein. Mus.* XVIII, p. 65.

Τ. Φλάβιος Ἀλκιβιάδης, pour la seconde fois. Cf. page 94. C. I. G. n. 262. Sur le double éponymat d'un même personnage, cf. p. 42, et surtout pag. 65.

Ἄλκων ou Λάκων. 62-64, 66-68 ap. J.-C. Pitt. *L'Anc. Ath.* p. 493. *Rhein. Mus.* XVIII, p. 57. Neubauer, p. 147. Cet archonte est contemporain de Néron. Cf. Neubauer, preuves évidentes. Nous devons donc le placer entre les années 54 et 68. De l'année 54 à l'année 60 les éponymes sont connus, Cf. page 65. Nous connaissons également les archontes des années 61 et 65. Restent donc les années 62, 63, 64, 66, 67, 68.

[Ἀναξαγόρας Ἀναξαγόρου (Μελιτεύς)]. *Éph. arch.* 3612. *Rh. Mus.* XVIII, p. 65. Neubauer, p. 104, démontre que cet archonte doit être rayé des listes. Cf. Praxagoras.

Ἀναξικράτης. Olymp. CXXV, 2. = 279 av. J.-C. Paus. X, 22, 9.

Ἀναρχία. Années sans archontes. 13 ap. J.-C. Cf. p. 65, 83. Phlégon. *Mirab.* c. 24, et quelques autres exemples. Cf. p. 94, 103.

Ἀνθεστήριος. CXLII[e] olymp. *Philist.* t. III, p. 156. Catalogue semblable à celui daté par l'archontat d'Aristodémos (cf. page 115). La stèle de l'archontat d'Aristomédos doit être attribuée aux environs de la 142e olympiade (cf. page 115); celle d'Anthestérios est de la même époque. Nous retrouvons plusieurs fois sur les deux monuments les mêmes noms (cf. Comanoudis, l. l. p. 156). Τιμέου Παλαίστρα — Ἄβρων Καλλίου Ἀθηναῖος. Le nom Ἀνθεστήριος est très-rare. Un orateur qui propose un décret éphébique sous l'archontat de Νίχανδρος, cf. Tab. III, est fils d' Ἀνθεστήριος; nous avons classé l'archonte Νίχανδρος aux environs de la 163e olympiade. Si l'orateur que nous trouvons à cette date est de la famille d' Ἀνθεστήριος, comme on l'admettra facilement, il est le fils de l'éponyme.

Ἀντίθεος. Olymp. CLX, 1. = 140 av. J.-C. Paus. VII, 17, 1. — Cors. t. IV, 110, discussion de l'opinion de Scaliger, qui admet deux archontats d' Ἀντίθεος. Scheïbel, p. 157.

Ἀντίμαχος. *Éph. arch.* 219. Rangabé, II, 461. Fragment très-mutilé d'un décret en l'honneur d'un citoyen qui paraît avoir rendu des services à la ville en temps de guerre. Fin de l'époque macédonienne. Archonte probablement antérieur à la mort d'Antigone Gonatas.

Digitized by Google

? Ἀντίπατρος. *Philist.* t. IV, 1, 1. Antérieur à l'éponyme suivant.

Ἀντίπατρος νεώτερος. *Philist.* t. IV, 1, 1. Cf. p. 68. Phlégon, *Mirab.* 6. L'épithète νεώτερος me paraît indiquer qu'un des prédécesseurs de l'archonte de l'année 45 a porté aussi le nom d' Ἀντίπατρος. Au contraire, nous rayons des listes le nom suivant.

[Ἀντίπατρος]. C. I. 282. *Allg. Litter. Zeit.* 1844. *Décemb.* p. 651. Neubauer, p. 144, 145, 157. Bœckh et Meier admettent un second archonte Ἀντίπατρος, contemporain de Caracalla. Ils sont induits en erreur par la présence sur la stèle éphébique, datée par cet éponyme, des jeux germaniques. (Sur la date de ces jeux, cf. p. 68, 70.) Le catalogue publié par Bœckh, sous le n. 282, est de tous points analogue à tous ceux du premier siècle après notre ère. Cf. p. 68,

Ἀντίφιλος Ἀφιδναῖος (cf. page 46). Meier, *Comm. épig.* n. 66. Rangabé, II, 1238, 53.

Ἀπόληξις Φιλοκράτους ἐξ Οἴου. Cf. page 34. *Philist.* II, 16. Personnage du même dème et du même nom sur l'inscription 14 des *dèmes* de Ross.

[M. Ἰούλιος Ἀπελλᾶς. C. I. G. n. 379. Archonte des Eumolpides?]

[Γ· Ἰούλιος Κάσιος Ἀπολλώνιος Στειριεύς]. Cf. pag. 89. C. I. G. 272. Archonte éphèbe.

Γ. Ἰούλιος Κάσιος [Ἀπολλώνιος] Στειριεύς. C. I. G. 270. Cf. p. 78. Cf. la généalogie de cette famille pour la restitution Ἀπολλώνιος.

[Ἀπολλώνιος]. Philost. *Vie des Soph.* II, 20. Corsini, t. IV, 185. Sans doute le même personnage que le suivant. Il alla en ambassade à Rome au temps de Sévère (193-211).

Γ. Κασ. Ἀπολλώνιος Στειριεύς. *Philist.* III, p. 277. Cf. p. 103. Cet archonte appartient certainement au temps de Sévère; c'est ce qui engage à le reconnaître pour l'éponyme du nom d' Ἀπολλώνιος, cité par Philostrate.

Ἀργεῖος Ἀργείου Τρικορύσιος. Cf. pag 42. Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι, fasc. 3. Meier, Index Scholast. 1851, n. 43. *Comm. épig.* n. 43, 23, et n. 81. Bergk, *Zeitsch. f. Alterth.* 1853, p. 278 (*Éphl. arch.* 864). Ross. *Hell.* I, 68.

Ἀργεῖος Ἀργείου Τρικορύσιος. Éponyme pour la seconde fois. Cf. page 42, et charges exercées par ce personnage. Ἐπιγ. ἀνέκδ. fasc. 3, etc.

Ἄρειος Δωρίωνος Παιανιεύς (Ross). C. I. G. Ἄρης Μωρίωνος Παιανιεύς. C. I. G. 478. *Allg. litter. Zeit.* 1838, n. 196. *Éph. arch,* 186. *Anc. Ath.* p. 277. Ross. *Dèm.* 6. Corsini, II, 139. Commencement de l'empire. Mention du temple de Rome et d'Auguste à l'Acropole. Sur la date du culte de Rome à Athènes, puis de celui d'Auguste et de Rome, conjectures de Meier démontrées fausses (*Comm. epigr.* I, p. 35). Nous avons vu (p. 45) que le culte de Rome était institué à Athènes lors de la première *ennéétéris délienne.*

Ἀραβιανὸς? Μαραθώνιος. *Éph. Arch.* 3831. Ἀθηνᾶ, 29 oct. 1860. Neubauer, page 88. M. Neubauer démontre très-bien que cet archonte est

Digitized by Google

contemporain d'Ἵμερτος Μαραθώνιος, dont nous avons fixé la date plus haut; cf. p. 103. Trois textes sont gravés sur le marbre qui porte l'inscription 3831. Cf. *Éph.* 3330, 3831, A. 1-33, B. 34-47. Les textes 3830 et 3831, B, sont probablement de la même année. La restitution proposée par Neubauer est probable, bien que le stratége des hoplites, Ἰσόχρυσος, ait pu être en charge deux fois. L'année qui suivit l'éponymat d'Himertos fut sans archonte; il est donc naturel de classer Arabianos avant Himertos. Cf. sur l'inscription 3830 nos remarques sur la famille d' Ἀπολλώνιος Στειριεύς, p. 89. Πειναρίτο; Πρόκλος Ἀγνούσιος. Eponym. des prytanes, n. 3831. Éphéb. *Phil.* IV, 344, 2.

Ἀρίσταρχος. Cf. p. 30. *Philist.* I, 1, 1. Keil, *Rhein. Mus.* XVIII, p. 66. Rang. II, 976. Victoire chorégique de la tribu Érechthéide. Formule ordinaire, Ἀρίσταρχος ἦρχεν. Ce marbre, d'après Pittakis, était encastré dans une des portes du théâtre d'Hér. Att. où je l'ai en vain cherché (*Anc. Ath.* p. 91). Du reste, les détails trop vagues donnés par Pittakis n'autorisent pas à croire que cette inscription soit postérieure à la construction du théâtre, et qu'elle n'ait pas servi comme pierre de réparation à une époque inconnue. Bœckh croit pouvoir admettre, qu'après l'olympiade 127-2, le peuple se chargea des chorégies; il se fonde sur deux inscriptions de l'archontat de Πυθάρατος (n. 225, 226). Mais les dédicaces chorégiques sont trop peu nombreuses pour que nous admettions ces conclusions, surtout en l'absence de textes précis. Nous ne pensons donc pas avec M. Rangabé que l'archonte Ἀρίσταρχος de l'inscript. 976 soit antérieur à l'olympiade 127, 2, et nous reconnaissons dans ce personnage l'éponyme qui figure sur une stèle éphébique citée plus haut (cf. page 30). Le caractère épigraphique de l'inscription 976 ne s'oppose pas à cette opinion. Cf. Σαραπίων.

? Ἀριστείδης. Rang. *Ant. hell.* II, 1123. Keil, *Rhein. Mus.* XVIII, 66. Dédicace incomplète; lecture douteuse.

Ἀριστόδημος. CXLII^e^ olymp. *Philistor*, III, 2. Catalogue de vainqueurs aux jeux Thésiens. Ει pour η. Parmi ces vainqueurs Ἄβρων Καλλίου Οἰνεΐδος φυλῆς, qui est proxène à Delphes la quatrième année de la 147e olympiade, sous l'archonte de Delphes Ξένων (Wescher et Foucart, *Inscr. rec. à Delphes*, n. 17. Aug. Mommsen, *Delphische Archonten; Philologus*, 1866). L'archontat d'Aristodémos doit donc être antérieur de cinq ou six olympiades à l'année de Xénon, ce qui nous reporte aux environs de la 142e olympiade (169 av. J.-C.). Le catalogue de vainqueurs daté par l'archontat d'Aristodémos présente la même rédaction que le catalogue daté par l'archontat de Phaidrias (cf. page 131). Ἄβρων Καλλίου appartient à une famille connue. L'orateur Lycurgue avait épousé Callisto, fille d'Habron et sœur de Callias. D'autres descendants de Lycurgue s'associèrent à la descendance d'Habron. — La famille de l'orateur Lycurgue était de la tribu Œnéide (*Vit. decem orat.* p. 1027, édit. Didot). Toutefois la *Vie des dix*

Digitized by Google

orateurs ne me paraît pas permettre de retrouver avec certitude la généalogie du personnage qui nous occupe.

[Ἀριστίων]. Posidonius écrit Ἀθηνίων. Cf. Meier, p. 76. Archonte admis par Corsini, t. II, 101 ; t. IV, p. 117. Examen par Meier du texte sur lequel se fonde Corsini, p. 76.

Ἀριστο... *Eph. arch.* 578. 54 ap. J.-C. Cf. p. 54.

Ἀριστόξενος. Cf. p. 34. C. I. G. 255. *Éph. arch.* 1384. *Épigr. hell.* I, n. 14. Pittakis, *l'Anc. Athènes*, p. 466.

Ἀρχ[εσίλαος]. C. I. G. 132. Fragment dont rien ne permet de déterminer la date. Antérieur à l'époque romaine (?).

Ἀρρενίδης. Olymp. CXXX, 1. = 259 av. J.-C. Cette date est probable. Diog. Laert. VII, 10. Cf. Corsini, t. IV, 91. Niebhur, *Klein. Schrift.* p. 459. Zumpt, *Ueber den Bestand der philos. Schulen in Athen.* p. 76. Droysen, *Hell.* II, p. 207. Hermann, *Zeitshrift f. Alt.* 1845, p. 593. Meier, p. 82.

Κλ. Ἀρριανὸς Πατανιεύς (cf. page 79). *Éph. arch.* n. 2235. *Berichte üb. d. Verss. d. sächs. Ges. d. Wiss. phil. Cl.* XII, p. 225.

Ἀρχέλαος. Troisième siècle av. J.-C. *Éph. arch.* 1393. Rang. II, 469. Archonte connu par deux décrets du sénat. Les datifs féminins sont en ει. Le greffier de la prytanie est Μόσχος Μό(σχου) Κυδαθηνιεύς. M. Rangabé restitue Μο[σχίωνος], parce que, dit-il, la lacune est trop étendue pour le mot Μόσχου ; mais le fac-simile épigraphique ne paraît pas justifier cette observation. Μόσχος Θεστίου Κυδαθηναῖος est greffier sur un marbre postérieur de peu d'années à l'archontat d'Euclide (*Ant. hell.* n. 385), et dont M. Rangabé fixe, avec toute vraisemblance, la date aux environs de la 102ᵉ olympiade (archontat d'Ἀλκισθένης, 102ᵉ olymp. 1). Si le greffier de l'archontat d'Ἀρχέλαος est fils de Μόσχος, greffier aux environs de la 102ᵉ olympiade, et petit-fils de Θέστιος, Ἀρχέλαος est de très-peu d'années postérieur à la 122ᵉ olympiade. C'est l'époque que semble indiquer l'orthographe de l'inscription n. 469. (Comparez cette orthographe à celle du n. 385.)

Φλ. Ἀσκληπιάδης. Cf. p. 79. *Philist.* IV, 2, 3.

Φλ. Ἀσκληπιάδης. Second archontat du même. Cf. p. 86.

Κλ. Ἄτταλος. C. I. 274 ; 274 *b*. Τ Κλ. Ἄτταλος Σφήττιος. *Éph. arch.* 428. *Nouv. série*, n. 244. Corsini, t. II, p. 145, olymp. 249 ; t. IV, 140, olymp. 188, 1. Westermann et Bœckh, époque de Caracalla. Mention des jeux germaniques. Neubauer : règne d'Adrien? — Nouvelle série, Inscr. n. 244. Ce texte ne se rapporte pas, comme on l'a cru, à l'archonte Ἄτταλος. Il se lit sur un fauteuil du théâtre de Bacchus, placé à côté du siége de l'évergète Diogène, et réuni à ce siége, comme le sont dans une autre partie du théâtre les fauteuils du stratége et du héraut (*Éph. arch.* p. 101). Ce fait nous indique que les deux personnages auxquels il a été

Digitized by Google

consacré des honneurs publics dans le théâtre sont du même ordre, c'est-à-dire tous les deux bienfaiteurs de la cité. L'inscription est mutilée :

ΙΕ ΛΕΩΣ
ΑΤΤΑΛΟΥ
ΕΠΩΝΥΜΟΥ

Il faut restituer à la première ligne, non, comme on le fait, ἱερέως, mais βασιλέως. Attale est éponyme au même titre que les héros qui avaient donné leur nom aux autres tribus d'Athènes. Le mot éponyme dans ce sens est fréquent (Paus. I, 5, 2-5. Schol. Dem. 24, 8. Esch. 3, 39. Isocr. 18, 61, etc.). *Éph. arch.* 428. Texte très-mutilé qui ne me paraît fournir aucune donnée chronologique. *Corpus*, 274, 274 *b*. Dédicace éphébique : mention des jeux germaniques et des jeux d'Adrien. Le cosmète exerce un sacerdoce. Dans la dernière période de l'histoire de l'éphébie presque tous les fonctionnaires sont des prêtres.

[Ἀττικός.] C. I. G. n. 283. Bœckh admet un archonte du nom d'Ἀττικός, et en fixe la date à la fin du deuxième siècle après J.-C. (C. I. G. t. I, p. 392). Le magistrat athénien cité sur le marbre 283 n'est pas éponyme, mais cosmète.

Ἀχαιός, olymp. CXLV, 4 et CLV, 3. *Éph. Arch.* 386. Rhang. II, 457. Curtius : *Insc. att. duod.* n. 8. La date de cet archonte est fixée par M. Rangabé, auquel je renvoie. Décret en faveur d'un ami du roi Eumène II.

....ΣΟΝΙΚΟΥ Ἐπὶ]..σονίκου, CXLV, 4, CLV, 3. C. I. G. 122. Mention de Philétairos, frère du roi Eumène II. Cf. Σωνικός et Ἰσονικῦς.

Βόηθος, cf. pag. 65.

Tib. Κλ. Βραδούας Ἀττικὸς, Μαραθώνιος. *Philist.* IV, 3, 8. Cf. p. 102.

Γαλλιηνός, vers 260 ap. J.-C. Trebell. Poll. *Gall.* 11. Meier, *Comm. epigr.* I, p. 75, 82.

ΑΔ. Γέλως, cf. p. 100. *Philist.* III, 5, 1. Neub. p. 18, 24.

Γεν... cf. p. 54. *Éph. arch.* 578.

Γοργίας, Olymp. CXXV, 1. — 280 av. J.-C. *Vit. dec. or.*, p. 847 *a*. Corsini, t. IV, p. 81. Le Bas, *Attique*, n. 389. L'inscription 389 est un décret d'un thiase : on y lit ΕΠΙ....ΟΥΓΑΡΧΟΝΤΟΣ. Cet archonte inconnu est le successeur de Νικίας ; d'après nos calculs Νικίας est éponyme la 124e Oly. 4, il a pour successeur Γοργίας. Il faut donc restituer ΕΠΙ[ΓΟΡΓΙ]ΟΥΓΑΡΧΟΝΤΟΣ.

Δεινόφιλος, Oly. CCVII, 1 = 49 ap. J.-C. Phlégon, *Mir.* 22.

Πο. Ἑρέννιος Δέξιππος Πτολεμαίου Ἑρμειος, rhéteur et écrivain, vers 269 ap. J.-C. Treb. Poll. *Gall.* 13. *Anthol.* Ed. Tauchnitz, III, Suid. Phot., 82. Müller, *Fr. hist.* III, 666-687, C. I. G. 380. *Éph. arch.* 559. *All. Litt. Zeit.* 1838, mai, p. 248, n. 9, p. 323. Meier, *Comm. épigr.* n. 2, p. 75, 82. Neub. p. 159, *Intelligenzbl.* 1838, p. 40. Il était de la famille des hérauts (κηρύκων), C. I. G. n. 190, 353. Éphèbe sous l'archontat de Philostratos, cf. p. 109

Δημήτριος, cf. p. 30. D'après Westermann, qui se trompe : seconde moitié du premier siècle av. J.-C. *Philist.* I, 1, 2.

Digitized by Google

Δημήτριος, cf. p. 65.

Δημοκλῆς, Ol. CXXV, 3 = 278 av. J.-C. Pausanias, X, 23, 14. *Éph. arch.* 360. En tête d'une stèle 1143. Cf. encore Rangabé, II, 450, 2310. Fragment des comptes relatifs à des travaux publics exécutés au Parthénon. Dittemberger, p. 305.

Δημόστρατος, *Chrysalide*, 15 janvier 1866. Egger, *Étude historique sur les traités publics*, p. 289. Wescher, *Étude sur le monument bilingue de Delphes*, p. 202-209. Décret des Amphictions envoyé aux Athéniens. La composition du conseil amphictionique n'est plus celle qu'avaient établie les Étoliens. Le décret est postérieur à la victoire de Manius Acilius, mais il paraît antérieur à la réduction de la Grèce en province romaine. Les Amphictions terminent par une phrase de déférence à l'égard des Romains dont la nuance exacte est précisée par M. Egger, ouvrage cité, p. 291, note 1. Ce serait donc entre 189 et 146 qu'on devrait placer Δημόστρατος.

Δ....Α...? *Éph. arch.* n. série, n. 198, l. 26. Contemp. de Φίλων, cf. ce mot.

? Δη[μό]στ[ρατος], *Éph. arch.* 1970, cf. p. 72. Cette restitution n'est pas certaine. Δημόστρατος, ol. CCXI, 1, 65 ap. J.-C. Phlég. *Mirab.* 23. Probablement le même éponyme.

Δημόστρατος Μαραθώνιος? aux environs du règne d'Adrien, C. I. G. 184.

Δημοχάρης, Catalogue de M. Rossopoulos.

Δημοχάρης, cf. p. 65. M. Rossopoulos n'ayant pas fait connaître le texte qui donne l'archonte cité plus haut, j'ignore si ces deux éponymes ne sont qu'un seul personnage.

Φλ. Διογένης Μαραθώνιος, aux environs de l'ol. CCXLIV, 2 = 198 ap. J.-C. Caracalla est déjà associé à Septime Sévère. C. I. C. 353, 1, 11. Pitt. *l'Anc. Ath.* p. 513. L'épistate des proèdres est Ἰουλιανὸς Κασίου. Cf. p. 90. sur la date de ce personnage.

Διόγνητος, olymp. CXXIX, 1 = 264 av. J.-C. C. I. G. 2374.

Διόδωρος, cf. p. 57.

Διοκλῆς, olymp. CXXIII, 2 = 287 av. J.-C. *Vita decem orat.* p. 851, d.

Διοκλῆς Διοκλέους, *Éph. arch.* 861. Rangabé, II, 811. Décret d'éranistes. Le trésorier de la confrérie s'appelle Ἄρπος. Ce nom est très-rare (Ross, *Dèmes*, p. 45. A. lig. 16. B. lig. 18); il se lit sur une monnaie d'Athènes, où il est celui du premier magistrat monétaire. Ἄρπος a pour symbole Éros se couronnant de roses (?) (Beulé, p. 222; Mionnet, II, 118). Peut-être faut-il reconnaître le trésorier des éranistes. Il est remarquable que ce personnage nous soit connu par deux documents qui nous le montrent chargé de fonctions financières. La série des tétradrachmes d'Ἄρπος est classée par M. Beulé avant celle de Μιθριδάτης dont la date est connue; nous avons donc là un élément chronologique d'une véritable valeur. Le patronymique ajouté au nom de Διοκλῆς paraît indiquer que cet éponyme est postérieur à l'olymp. 123, 2 (cf. plus haut); second élément de classification d'accord avec le premier.

Digitized by Google

Ἐπὶ Διοκλε... nom incomplet. *Éph. arch.* 578. Cf. p. 54.

Διοκλῆς Κυδαθηναιεύς. Cf. p. 46. Rangabé, II, 1238, 12. Meier, *Comm. épigr.* n. 66.

Διομέδων, CXXVIII, 4 où CXXIX, 3. Rangabé, II, 880. Meier, *Comm. épigr.* n. 62. Eustratiadès, Ἐπιγ. ἀνεκδ. 1852. Dittemberger, p. 306. Cet archonte a donné lieu à des dissertations étendues. Il figure en tête d'un décret qui fournit deux indications chronologiques très-simples. 1° La cité décerne des honneurs à des citoyens qui ont contribué par dons volontaires à sa défense en temps de guerre. 2° Le philosophe Λύκος est l'un des souscripteurs. Il prend sur le catalogue le titre de φιλόσοφος (exemples de ce titre sur les actes publics; cf. Meier, l. l). Lycos fut chef de l'école péripatéticienne de la 127e à la 138e ol. C'est ce qui résulte des recherches de MM. Rangabé et Meier. A cette époque nous trouvons en Attique une guerre importante, celle d'Antigone Gonatas qui entreprit de ruiner la ville par la famine. Les Athéniens prirent contre la disette les mesures dont parle notre inscription (*Ant. hell.* 880 et 474. Polyen, *Str.* IV, 6, 20). Cette guerre dura sept ans, 127e ol. 4, 129e, 3. Les dates que nous avons rappelées pour l'enseignement de Lycos limitent l'époque où nous devons placer l'archontat de Διομέδων aux années comprises entre l'ol. 127 et l'ol. 129, 3. Sur le marbre de Diomédon figurent Εὐρυκλείδης et Μικίων; ces personnages appartiennent à une famille connue dans laquelle on retrouve plusieurs fois les mêmes noms. Il serait tout-à-fait inutile de chercher à classer Diomédon d'après les renseignements trop vagues que fournit la généalogie de cette famille; mais, la date de l'éponyme une fois admise, cette généalogie s'éclaircit facilement. Les deux Athéniens les plus célèbres qui se soient appelés Εὐρυκλείδης et Μικίων sont ceux qui gouvernèrent la république la troisième année de la 140e olymp. (Polybe, V, 106). Ils furent empoisonnés par ordre de Philippe V de Macédoine (Pausan. II, 9). Εὐρυκλείδης, trésorier sous Diomédon, est fils de Μικίων, mais il a lui-même un fils qui s'appelle également Μικίων (lig. 2, lig. 35). A la ligne 35 il n'est pas admissible que le père soit inscrit après le fils. Le trésorier de l'olymp. 129 ne saurait être le tyran de l'olymp. 140, 3. Du moins l'hypothèse est peu probable; car en 129 Εὐρυκλείδης a déjà au moins quarante ans. Il est donc naturel d'admettre le tableau suivant: Μικίων, père du trésorier; Εὐρυκλείδης, trésorier (129e ol.); Μικίων, souscripteur (129e ol.); Εὐρυκλείδης, tyran d'Athènes (140e ol. 3); Μικίων associé au précédent (ol. 140, 3). Cf. encore Ross, Dèmes, p. 45, B. 16; et sur la perpétuité des mêmes noms dans une famille la généalogie de Phaidros stratége. J'insiste sur ces deux exemples pour montrer combien il est périlleux d'identifier facilement deux personnages qui portent le même nom, le même patronymique et le même démotique. Sur la généalogie des Μικίων, pour plus de détails, cf. Dumont, *Revue arch.* 1870. *Inscript. des murs d'Athènes.*

Διονύσιος ὁ μετὰ Παράμονον, C. I. G. 124. Corsini, t. IV, p. 166. Délos ap-

Digitized by Google

partenait aux Athéniens. L'inscription est donc postérieure à la CLIIe olympiade. Mais, comme le remarquent Bœckh et Meier, la rédaction du décret et la mention du droit de proxénie, qui ne fut plus décerné à l'époque romaine, ne permettent pas de descendre la date de ce marbre plus bas que le premier siècle avant notre ère.

Διονύσιος ὁ μετὰ [Λυκίσκον], cf. p. 65. *Éph. arch.* 365. C. I, 2296. Rangabé, II, 456. Simple en-tête de décret.

Διονύσιος, *Éph. arch.* 4035. Dédicace au héros Polydeukion faite par des rhabdophores. Cf. Keil, *Herode Atticus* (Pauly's Real. Ency.), I, 2, p. 2103. Époque d'Adrien ?

Αὐρ. Διονύσιος Καλλίππου Λαμπτρεύς. C. I. G. 189. Liste des prytanes; temps des Antonins.

Αὐρ. Διονύσιος τοῦ Διονυσίου Ἀχαρνεύς. *Philist.* III, 6, 2. Cf. p.

Διονυσόδωρος, cf. p. 65, ol. CCVIII, 1, 253 ap. J.-C. Phlégon. *Mir.* 7. C. I. G. 267-482.

Διότιμος, ol. CXXIII, 3 = 286 av. J.-C. *Inscr. in Hall. arch. Int. Bl.* 1834, n. 2; 1836, n. 10. Franz, *Elem. epigr. gr.*, n. 69. *Éph. arch.* 176, 1364. Rangabé, II, 446, 447, 2293. Bœckh, *Staatsh.* I, p. 126. K. F. Hermann, *in Zeitschr. für alt. Wiss.* 1845, p. 582.

Διότιμος, cf. p. 65.

Δίφιλος, ol. CXXIII, 1 = 288 av. J.-C. Plut., *Demet.* 46. Kirchhoff, *Hermès*, article cité.

Δίων Γ... Ἐπιγρ. Ἑλλη., I, n. 47. Fragment d'inscription très-mutilé. Mention de la tribu Adrianide (lig. 4). Toutefois le nom de l'archonte n'est pas certain.

Δομετιανός (83 à 96). Philostr. *Vie d'Apoll.*, VIII, 16. Corsini se détermine pour la première année de la CCXVIIIe olymp., mais ses raisons ne nous paraissent pas concluantes (t. IV, p. 161). Cf. Meier, p. 84 et plus haut p. 73.

Ἐπικλῆς, C. I, G. 108. Add. p. 900. *Arch. Zeit.* 1854, p. 466. Rang. II, 675. *Philologus*, suppl. II, p. 536. Raoul-Rochette, *Ant. du Bosph. Cimmérien*, p. 204. Moustoxidi : Journal périodique publié en 1831 sous le nom d'*Éginée*, 1831. Kœhler, *Dœrphtische Beitræge*, 1814, P. I, p. 43, etc. C. I. G. 108. Bœckh et M. Rangabé ont essayé de fixer la date de cet archonte. M. Rangabé se détermine pour les environs de la 123e olympiade. Mais il est évident que le décret du peuple de Salamine daté par l'éponymat d'Épiklès appartient à l'époque où cette île avait été rendue à la république d'Athènes (cf. les dates principales de l'histoire de Salamine pour cette époque, Bœckh, l. l). Salamine, déclarée indépendante la troisième année de la CXVe olympiade, ne rentre définitivement sous la domination d'Athènes que durant l'olympiade CXXXIV. M. Bœckh n'admet pas qu'Épiklès soit antérieur à cette date. Cette conjecture a été confirmée par la découverte d'une seconde inscription datée par le nom du même éponyme, et postérieure à l'institution de la tribu Attalide, CXLV (Meier p. 84). Le

Digitized by Google

décret de Salamine consacré à un gymnasiarque fait mention des fêtes d'Ajax; bien qu'il soit très-développé, nous n'y voyons pas que les éphèbes athéniens aient été à Salamine cette année-là, usage qui devient constant à partir de la CLXI^{e} olympiade. On ne se trompera pas, je crois, en attribuant Épiklès aux environs de l'olympiade CXLIV.

Ἐπικράτης, *Arch. Zeit.* 1860. Anz. p. 109. Ἐπιγ. Ἑλλη. I, n. 34. *Eph. arch.* 3661. Simple dédicace à la mère des dieux, etc. Le style des lettres (ω ϵ) n'est pas une indication suffisante.

Ἐργοκλῆς, prédécesseur d' Ἐπικλῆς (cf. plus haut, p. 20, peu après la CXLIV^{e} olymp.).

Ἐργοχάρης Σφήττιος, cf. p. 46. Rang. II, 1238, 34. Meier, *Comment. epigr.* n. 66.

M. Οὐλπ. Εὐβίοτος et non Εὐβίωτος, C. I. G. 378. Corsini, t. II, p. 158; t. IV, p. 188. Philologus, XIX, 360, *Suppl.* II, p. 629. *Philist.* t. I, p. 199; t. III, 364, n. 21. *Éph. arch.* nouv. série, n. 105. Le même personn. *Éph. Arch.* n. 391. Sur l'inscription 378 du C. I. G. II. Αἴλιος Ζήνων Βαρενεικίδης, qui est éphèbe sur un catalogue. *Philist.* I, 518, 6, arch. d'Himertos, cf. p. 103. On pourrait donc être tenté de placer l'éponymat d'Eubiotos aux environs de l'année 230; mais je ne crois pas que le siége de cet éponyme trouvé dans le théâtre de Bacchus appartienne au milieu du troisième siècle; le style en est encore soigné. Les mêmes noms se perpétuaient sans doute dans la famille de Zénon comme dans celle d'un grand nombre d'Athéniens de cette époque, parmi lesquels je citerai les *Apollonios* (cf. p. 89) du dème de Steiria. M. Ulpius Eubiotos était évergète. Peut-être avait-il mérité ce titre exceptionnel et l'honneur d'un fauteuil spécial dans le théâtre de Bacchus par quelques grands services. M. Neubauer cite une disette qui sévit au temps d'Adrien (Phil. *Vie des Soph.* I, 23, 1). Le style du siége d'Eubiotos me paraît indiquer l'époque antonine.

Εὔβουλος, C. I. G. 115. *Philist.* I, 4. Dittemberger, *Hermès*, 1867, p. 305. Contemporain de Θυμοχάρης (cf. ce mot pour la date).

Εὐεργέτης Ἱαλληνεύς, catalogue de M. Rossopoulos.

Εὐθίας, ol. CXXIV, 1, = 284 av. J.-C. *Philist.* 1862, 5 (*Zeitschr. Eos.* I, 1, p. 25). *Éph. arch.*, nouv. série, n. 109.

Εὐπόλεμος, archonte, communiqué à M. Rossopoulos par M. Komanoudis en juillet 1860. *Pauly's Real Encyclop.* t. I, p. 1478.

Εὐφῶητος Προβαλίσιος, cf. p. 46. Rang. II, 1238. Meier, *Comment. épigr.* n. 66. *Éph. arch.*, nouv. série, 1.

Ἐχεκράτης, cf. p. 30. *Philist.* I, 1, fasc. 1, 3. Meier, *Comm. épigr.* n. 27.

Ζήν[ων], cf. p. 52. *Éph. arch.* 578.

Ζήνων, cf. p. 65. *Philist.* III, 4, 3.

Ζώπυρος Δικαίου Μελιτεύς. *Philist.* III, 6, p. 566. Décret en l'honneur de

Digitized by Google

partenait aux Athéniens. L'inscription est donc postérieure à la CLII^e^ olympiade. Mais, comme le remarquent Bœckh et Meier, la rédaction du décret et la mention du droit de proxénie, qui ne fut plus décerné à l'époque romaine, ne permettent pas de descendre la date de ce marbre plus bas que le premier siècle avant notre ère.

Διονύσιος ὁ μετὰ [Λυκίσκον], cf. p. 65. *Éph. arch.* 365. C. I, 2296. Rangabé, II, 456. Simple en-tête de décret.

Διονύσιος, *Éph. arch.* 4035. Dédicace au héros Polydeukion faite par des rhabdophores. Cf. Keil, *Hérode Atticus* (Pauly's Real. Ency.), I, 2, p. 2103. Époque d'Adrien ?

Αὐρ. Διονύσιος Καλλίππου Λαμπτρεύς. C. I. G. 189. Liste des prytanes; temps des Antonins.

Αὐρ. Διονύσιος τοῦ Διονυσίου Ἀχαρνεύς. *Philist.* III, 6, 2. Cf. p.

Διονυσόδωρος, cf. p. 65, ol. CCVIII, 1, 253 ap. J.-C. Phlégon. *Mir.* 7. C. I. G. 267-482.

Διότιμος, ol. CXXIII, 3 = 286 av. J.-C. *Inscr. in Hall. arch. Int. Bl.* 1834, n. 2; 1836, n. 10. Franz, *Elem. epigr. gr.*, n. 69. *Éph. arch.* 176, 1361. Rangabé, II, 446, 447, 2293. Bœckh, *Staatsh.* I, p. 126. K. F. Hermann, *in Zeitschr. für alt. Wiss.* 1845, p. 582.

Διότιμος, cf. p. 65.

Δίφιλος, ol. CXXIII, 1 = 288 av. J.-C. Plut., *Demet.* 46. Kirchhoff, *Hermès*, article cité.

Δίων Υ... Ἐπιγρ. Ἑλλη., I, n. 47. Fragment d'inscription très-mutilé. Mention de la tribu Adrianide (lig. 4). Toutefois le nom de l'archonte n'est pas certain.

Δομετιανός (83 à 96). Philostr. *Vie d'Apoll.*, VIII, 16. Corsini se détermine pour la première année de la CCXVIII^e^ olymp., mais ses raisons ne nous paraissent pas concluantes (t. IV, p. 161). Cf. Meier, p. 84 et plus haut p. 73.

Ἐπικλῆς, C. I, G. 108. Add. p. 900. *Arch. Zeit.* 1854, p. 466. Rang. II, 675. *Philologus*, suppl. II, p. 536. Raoul-Rochette, *Ant. du Bosph. Cimmérien*, p. 204. Moustoxidi : Journal périodique publié en 1831 sous le nom d'*Éginée*, 1831. Kœhler, *Dœrphtische Beitræge*, 1814, P. I, p. 43, etc. C. I. G. 108. Bœckh et M. Rangabé ont essayé de fixer la date de cet archonte. M. Rangabé se détermine pour les environs de la 123e olympiade. Mais il est évident que le décret du peuple de Salamine daté par l'éponymat d'Épiklès appartient à l'époque où cette île avait été rendue à la république d'Athènes (cf. les dates principales de l'histoire de Salamine pour cette époque, Bœckh, l. l). Salamine, déclarée indépendante la troisième année de la CXV^e^ olympiade, ne rentre définitivement sous la domination d'Athènes que durant l'olympiade CXXXIV. M. Bœckh n'admet pas qu'Épiklès soit antérieur à cette date. Cette conjecture a été confirmée par la découverte d'une seconde inscription datée par le nom du même éponyme, et postérieure à l'institution de la tribu Attalide, CXLV (Meier p. 84). Le

Digitized by Google

décret de Salamine consacré à un gymnasiarque fait mention des fêtes d'Ajax; bien qu'il soit très-développé, nous n'y voyons pas que les éphèbes athéniens aient été à Salamine cette année-là, usage qui devient constant à partir de la CLXI[e] olympiade. On ne se trompera pas, je crois, en attribuant Épiklès aux environs de l'olympiade CXLIV.

Ἐπικράτης, *Arch. Zeit.* 1860. Anz. p. 109. Ἐπιγ. Ἑλλη. I, n. 34. *Eph. arch.* 3661. Simple dédicace à la mère des dieux, etc. Le style des lettres (ω ϵ) n'est pas une indication suffisante.

Ἐργοκλῆς, prédécesseur d' Ἐπικλῆς (cf. plus haut, p. 20, peu après la CXLIV[e] olymp.).

Ἐργοχάρης Σφήττιος, cf. p. 46. Rang. II, 1238, 34. Meier, *Comment. epigr.* n. 66.

M. Οὐλπ. Εὐβίοτος et non Εὐβίωτος, C. I. G. 378. Corsini, t. II, p. 158; t. IV, p. 188. Philologus, XIX, 360, *Suppl.* II, p. 629. *Philist.* t. I, p. 199; t. III, 364, n. 21. *Éph. arch.* nouv. série, n. 105. Le même personn. *Éph. Arch.* n. 391. Sur l'inscription 378 du C. I. G. II. Αἴλιος Ζήνων Βερενεικίδης, qui est éphèbe sur un catalogue. *Philist.* I, 518, 6, arch. d'Himertos, cf. p. 103. On pourrait donc être tenté de placer l'éponymat d'Eubiotos aux environs de l'année 230; mais je ne crois pas que le siége de cet éponyme trouvé dans le théâtre de Bacchus appartienne au milieu du troisième siècle; le style en est encore soigné. Les mêmes noms se perpétuaient sans doute dans la famille de Zénon comme dans celle d'un grand nombre d'Athéniens de cette époque, parmi lesquels je citerai les *Apollonios* (cf. p. 89) du dème de Steiria. M. Ulpius Eubiotos était évergète. Peut-être avait-il mérité ce titre exceptionnel et l'honneur d'un fauteuil spécial dans le théâtre de Bacchus par quelques grands services. M. Neubauer cite une disette qui sévit au temps d'Adrien (Phil. *Vie des Soph.* I, 23, 1). Le style du siége d'Eubiotos me paraît indiquer l'époque antonine.

Εὔβουλος, C. I. G. 115. *Philist.* I, 4. Dittemberger, *Hermès*, 1867, p. 305. Contemporain de Θυμοχάρης (cf. ce mot pour la date).

Εὐεργέτης Ἱαλληνεύς, catalogue de M. Rossopoulos.

Εὐθίας, ol. CXXIV, 1, = 284 av. J.-C. *Philist.* 1862, 5 (*Zeitschr. Eos.* I, 1, p. 25). *Éph. arch.*, nouv. série, n. 109.

Εὐπόλεμος, archonte, communiqué à M. Rossopoulos par M. Komanoudis en juillet 1860. *Pauly's Real Encyclop.* t. I, p. 1478.

Εὐφίλητος Προβαλίσιος, cf. p. 46. Rang. II, 1238. Meier, *Comment. épigr.* n. 66. *Éph. arch.*, nouv. série, 1.

Ἐχεκράτης, cf. p. 30. *Philist.* I, 1, fasc. 1, 3. Meier, *Comm. épigr.* n. 27.

Ζήν[ων], cf. p. 52. *Éph. arch.* 578.

Ζήνων, cf. p. 65. *Philist.* III, 4, 3.

Ζώπυρος Δικαίου Μελιτεύς. *Philist.* III, 6, p. 566. Décret en l'honneur de

Digitized by Google

l'archonte Ζώπυρος, de sa fille canéphore et des épimélètes des Panathénées. Mention de la tribu Ptolémaïde : ει pour η.

Ἡγείας Τιμοκράτους, *Éph. arch.* 2256. Début du cinquième siècle après notre ère. Sur le même monument mention du poëte Πλούταρχος (n. 2257), contemporain d'Herculius, préfet du prétoire d'Illyrie sous Théodose le Jeune, de 408 à 412 (*Cod. Just.* X, 48, 1. *Cod. Theod.* XI, 22, 5; XII, 1, 172; XV, 1, 46. Années 408, 410, 412). Sur Ploutarchos et Herculius cf. Le Bas, *Voyage archéologique :* continuation par M. Paul Foucart, IIe part. inscr. 59 et 60 et la note de M. Waddington. Hégéias, après avoir été éponyme, a présidé à une *panégyrie*, πανηγυριαρχήσαντα : son éponymat est donc antérieur à la constitution de l'année 423 qui abolit les fêtes païennes (*Cod. Theod.* XVI, 10, 22-24).

Ἡλιόδωρος, catalogue Rossopoulos.

Ἡρακλείδης, Rang. 809. *Arch. Zeitung.* 1856, p. 243. Le Bas, 383. Westermann admet sans raison la correction Ἡρακλείτου. Décret relatif aux Orgéons qui adorent la Vénus syrienne. Près du marbre daté par l'année d' Ἡρακλείδης on a découvert (Rang. l. l.) une dédicace faite Ἀφροδίτῃ Εὐπλοίᾳ, et qui paraît provenir du même temple (identification d'Aphrodite Euploia et d'Aprodite syrienne au Pirée, Paus. I, 1, 3. Ἀφροδίτη ἣν Κνιδίαν οἱ πολλοὶ Κνίδιοι δὲ αὐτοὶ καλοῦσιν Εὔπλοιαν). Cette dédicace a pour auteur un personnage dont la date a été déterminée plus haut, Ἀργεῖος Ἀργείου Τριχορύσιος, stratége du Pirée (la date de ce stratégeat, d'après l'inscription de l'ennéétéris délienne, — Eust. l. 2. p. 32, lig. 20, — me paraît devoir être fixée à l'archontat d'Hérakleitos), archonte, éponyme, etc. Ce que nous savons de l'établissement des Orgéons en Attique et le style épigraphique de l'inscription ne s'opposent pas à ce que nous regardions Argios comme contemporain d'Hérakléidès, hypothèse qui ne peut être proposée que sous toute réserve.

Κλ. Ἡρακλείδης Μελιτεύς. C. I. G. 273. Cf. p.

Ἡράκλειτος Ἀθμονεύς, cf. p. 46. Rangabé, II, 1238, 33. Meier, *Comment. epigr.* n. 66. *Éph. arch.*, n. série, 1.— Ἡράκλειτος ὁ μετὰ Ἀργεῖον, p. 42.

Ἡρώδης, ol. CLXXX, 1 = 60 av. J.-C. Diod. I, 4, 2. Stèle éphéb. C. I. G. n. 126. Correction de Schœmann. Cf. Meier, p. 85. *Éph.* 578, cf. p. 52.

Τιϐ. Κλαύδιος Ἀττικὸς Ἡρώδης Μαραθώνιος. 133, cf. p. 77. *Philist.*, I, 9, 1; III, 1, 2. ἦρχε μὲν Ἡρώδης. Philost. *Vita Soph.* II, 1, 5. Burigny : *Mémoire sur la vie d'Hérode Atticus ; Mém. de l'Acad. des inscr. et belles-lettres*, t. XXX. Fiorillo, *Herodis Attici quæ supersunt*, 1801. *Éph. arch.* 2e série, 181. Ἐπιγ. ἀνεκδ. 14. *Philologus*, suppl. II, 592, 596. Théodore Heyse, *Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft*, n. 122, oct. 1839. La chronologie d'Hérode Atticus a fait récemment de la part de M. Vidal Lablache l'objet d'un nouveau mémoire encore inédit, mais sur lequel je renvoie aux éloges sans réserve que lui a accordés l'Académie des inscriptions et belles-

Digitized by Google

lettres. Dehèque, *Rapport sur les travaux de l'École française d'Athènes*, 29 oct. 1869.

Θέλλος ? *Éph. arch.* 2320. *Arch. Zeit.*, 1855, p. 154. Simple dédicace.

[Θεαγένης]. Suidas nomme un Θεαγένης Ἀθηναῖος ἄρχων. Corsini admet dans les listes cet éponyme ; Meier croit avec raison, semble-t-il, que le mot ἄρχων n'a ici que le sens de magistrat. Corsini, t. IV, 201.

[Τιβ. Κλαύδιος Θεμιστοκλῆς Βησαιεύς], C. I. G. 320. Corsini, t. II, 160 ; t. IV, 152. Conjecture insoutenable de Corsini. Meier, p. 76.

Θεμιστοκλῆς, cf. p. 65.

Θεοδωρίδης, cf. p. 65.

[Θόεπομπος Θαλάμου Παιανιεύς], C. I. G. 193. Corsini, t, IV, 180 ; t. II, 201. Corsini admet un archonte de ce nom qui est simplement éponyme de la tribu Pandionide (Meier, p. 77).

Ποπίλλιος Θεότιμος Σουνιεύς, *Philist.* IV, 280. Cf. p. 79.

Θεόφημος, olymp. CLXXIX, 3 = 62 av. J.-C. Euseb. *Armen.* Niebhur, *Kl. Schr.* p. 249. *Éph.* n. 578, cf. p. 54.

Θεόφιλος ἐξ Οἴου, cf. p. 46. Rangabé, II, 1238, 23. Meier, *Comment. epigr.* n. 66. — Θεοπείθης, Pap. de Fourmont, IV, 8, fragment.

Θερσίλοχος, *Éph. arch.* 1056, série II, 220. Rangabé, II, 451. Ussing, *Inscr. inéd.* p. 55. *Philist.* IV, 1, p. 92. Dittemberger, p. 305. L'archonte Θερσίλοχος suit immédiatement l'archonte Καλλιμήδης. Cf. *Philist.* t. IV, p. 92. *Éph. arch.* nouv. sér. n. 220. Cf. p. 124. La date de Καλλιμήδης peut être déterminée. Cet archonte figure en tête d'un décret rendu en l'honneur d'un Athénien, ami de Démétrios Poliorcète (Rang. n. 444). Ce personnage inconnu avait intercédé en faveur de sa ville auprès du roi. Le règne de Démétrios Poliorcète est compris entre les olympiades 118, 2, et 123, 2. Mais nous avons la liste complète des archontes pour les olymp. 118-121. Les arch. des ol. 122, 1 et 2, 123, 1 sont connus. Restent donc les années 122e ol. 3, 122e ol. 4 et 123e ol. 2. La dixième prytanie de cette dernière année est postérieure à la délivrance d'Athènes et nous n'avons pas à nous en occuper. Nous ne pouvons donc attribuer Καλλιμήδης qu'à la troisième année de la 122e ol. et Θερσίλοχος à la quatrième année de la même olympiade.

Θέων, C. I. G. 254. Monument élevé par un gymnasiarque Μάρκος Ἀναφλύσιος sous le cosmétat de Διονύσιος. Parmi les cosmètes du nom de Διονύσιος déjà connus cf. Διονύσιος Σωκράτου Φυλάσιος, arch. de Δημήτριος, p. 30 ; Διονύσιος Μαραθωνιος, arch. d' Ἡρώδης Ἀττικός, p. 74 ; Διονύσιος Ἀζηνιεύς, arch. de Πο. Ὀυιβούλλιος Ῥοῦφος, p. 78.

[Θράσυλλος], d'après M. Comanoudis, temps de l'empereur Claude. *Philist.* IV, 4, 1-2. Même archonte que le suivant.

Θράσυλλος, ol. CCX, 1 = 61 ap. J.-C. Phlégon. *Mirab.*, 20. *Gœttling. ges. Abh.* 1, p. 104.

Θυμοχάρης, cf. p. 39. *Éph. arch.* 322. Rang. II, 337.

Digitized by Google

Ἰάσων, ol. CLXIII, 4 = 129 av. J.-C. Phlégon. *Mir.* 10. *Éph. arch.* 1458. Rangabé, II, 558, 783. Scheibel, p. 159. Corsini, t. IV, p. 115. Les inscriptions 558 et 783 des *Antiquités helléniques* datées par l'éponymat d'un archonte Jason peuvent appartenir à la CLXIII[e] olympiade ; mais elles sont trop mutilées pour que nous ayons sur ce point une certitude.

Ἰάσων ὁ μετὰ Πολύκλειτον, cf. p. 66. *Éph. arch.* II, 1457. Rangabé, 559. Inscriptions dont les caractères épigraphiques se rapprochent beaucoup de ceux du texte 558 des *Ant. hell.* Le second Jason ne doit être postérieur au premier que de peu d'années.

Ἰάσων [ὁ μετὰ Διότιμον], *Éph. arch.* 3793, cf. p. 65.

[Ἰκέσιος Θεογένους]. Corsini, t. IV, p. 181. Éponyme des prytanes et non archonte. C. I. G. t. I, p. 315, 323. Meier, p. 77.

Γ. Κύϊντος Ἰμερτος Μαραθώνιος, cf. p. 103. *Philist.* I, 12, 6.

Ἱππαρχος, cf. p. 30. *Philist.* I, 3,4.

Α. Οὐιβούλλιος Ἱππαρχος Μαραθώνιος, prêtre de Drusus consul, cf. p. 74. C. I. G. 269, 376. *Rheinisch. Museum*, VIII, 124, B. *Éph. arch.* 1385, p. 864. *Rheinisch. Museum*, XVIII, p. 66. Ἐπιγρ. Ἑλλην. 1860, p. 46.

[Ἰκέσιος Θεογένους Σφήττιος], C. I. G. 191. Corsini, t. IV, 181. Éponyme de tribu.

Ἰσαῖος, ol. CXXIII. 4 = 285 av. J.-C. *Éph. arch.* 1364. Rangabé, II, 2293. *Philist.* 1862, 5. *Éph. arch.* nouv. série, n. 109.

Ἰσιγένης, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

Ἰσ]όνικος ? (CXLV, 4; CLV, 3). C. I. G. 122. Décret : Mention sur Φιλέταιρος, frère du roi Eumène. Cf. Bœckh, C. I. G. t. I, p. 164, pour la généalogie des rois de Pergame.

? Ἰσόχρυσος Φλυεὺς ὁ ἄρχων, *Éph. arch.* 3240. Fragment d'inscription n'offrant aucun sens; après le mot ἄρχων τ. probablement τ[ῶν] et peut-être τ[ῶν ἐφήβων].

? Καλλίας Ἀγγελῆθεν, *Éph. arch.* 24. Rang. II, 853. Peut-être Καλλέας, arch. de la quatrième année de la 100e ol. *Ant. Hell.* n. 854, 855. C. I. G. p. 158. Les marbres de Paros donnent Καλλέας, mais Diodore, XV, 28, écrit Καλλίας. Cf. Rang. l. l. En-tête d'un inventaire d'effets sacrés, cf. n. 824. La ressemblance des inscriptions 853 et 824 me paraît devoir faire admettre la conjecture de M. Rangabé qui reconnaît dans le Καλλίας de notre inscription celui des marbres de Paros.

Καλλικρατίδης, cf. page 38.

Καλλικρατίδης, cf. p. 65. *Éph. arch.* 640.

Καλλιμήδης, temps de Démétrius II de Macédoine. *Éph. arch.* 1058, nouv. série, 220. Rangabé, II, 444. *Philist.* IV, 1, 91. Cf. Θερσίλοχος.

Καλλιφάνης, *Éph.* 578, cf. p. 54.

Καλλίφρ[ων] ὁ πρεσβύτερος (Septime Sévère). C. I. G. 395. *Éph. arch.* 907. Neub. p. 161. Monument élevé par un personnage connu, Διονύσιος Νικοστράτου Φαληρεύς, hoplomaque sous l'archontat d'Αὐρ. Διονύσιος (cf. Tab.

Digitized by Google

VIII). Je restitue Καλλίφ[ρων] d'après la copie de Pittakis. C. I. G. 182 ; Καλλίφρων, éphèbe qui appartient à une famille importante ; plusieurs fois agonothète.

? Καλλίφρων ὁ νεώτερος, C. I. G. 395. Cette inscription, qui nous a conservé le nom de l'archonte précédent, semble indiquer qu'un autre éponyme contemporain du premier a porté le même nom Καλλίφρων ὁ νεώτερος.

M. Αὐρ. Καλλίφρων ὁ καὶ Φροντεῖνος. Ross, *Dèmes*, p. 65, n. 65. Pittakis : *l'Anc. Athènes*, p. 479. Époque incertaine. Si cet archonte était le même que le précédent, il eût été inutile de faire suivre le nom de l'éponyme donné par l'inscription 395 du mot πρεσβύτερος ; la multiplicité de noms de ce troisième archonte n'aurait pas permis de le confondre avec un magistrat appelé simplement Καλλίφρων.

Καλλί[φων]. Meier, p. 86, d'après l'inscript. 395 du C. I. G. Cet archonte est celui qui figure sur l'inscr. de l'*Éph. arch.* n. 907. Son nom est Καλλίφ[ρων].

...Καπ[ί]των, *Philist.* t. III, 3, 4. Neub. p. 101. M. Neubauer propose de reconnaître dans cet archonte un citoyen du nom de Kapiton qui fait partie de l'ambassade envoyé à Adrien en 132, C. I. G. 342. Cf. *Philist.* III, 564. Marbre qui honore Κόϊντον Πομπήϊον Κοΐντου υἱὸν Κολλείνᾳ Καπίτωνα ποιητὴν Περγαμηνόν.

Γ. Ἰούλιος Κάσιος Στειριεύς, cf. page 74. C. I. G. 270.

Κίμων, cf. p. 51. *Philist.* I, 4, p. 133. Dittemberger, l. l. p. 305.

Κλεόμαχος, C. I. Gr. 111. Inscription très-incomplète. En-tête de décret. Époque des tribus Antigonide et Démétriade. Cf. Bœckh. Ce décret est donc antérieur à la troisième année de la CXXVIII^e^ ol., et comme, entre la CXXII^e^ ol. et la CXXVIII^e^, nous connaissons presque tous les éponymes, les dates auxquelles nous pouvons rapporter Κλεόμαχος sont très-peu nombreuses (Cf. ch. I, section I).

? Κλησέπτιτος, *Éph.* 578, cf. p. 54. Copie de Pittakis : nom propre, à ma connaissance, jusqu'ici sans exemple.

Κλησε.... *Éph.* 578, cf. p. 54, peut-être le même personnage.

Κόνων, cf. p. 65. Ol. CCVIII, 4 = 56 ap. J.-C. Phlégon, *Mirab.* 27.

Κωνσταντῖνος], Corsini, t. IV, p. 192 se fonde sur un passage de Julien (*Orat.* I, p. 8) qui dit seulement que Constantin fut stratége à Athènes. Meier, p. 74, n. 2.

T. Κοπώνιος Μάξιμος Ἀγνόυσιος (époque antonine?) avant la création du Sénat dès 500. *Éph. arch.* 727. Ross, *Dèm.* p. VII. *Arch. Zeitung.* 1844, p. 247. *Éph. arch.* n. 3328, restitué et commenté par M. Neubauer. Ouvr. cité, ch. XIII.

T. Κοπώνιος Μάξιμος, stratége pour la deuxième fois, gymnasiarque deux fois, prêtre de Mars et de Zeus Géléon, hiérokéryx (?), agonothète des jeux Césariens (*Éph. arch.* 3328), père de T. Κοπώνιος, hiérokéryx. Ross, p. VII. Décret du sénat sacré d'Éleusis. *Éph. arch.* 2328. Dédicace en

Digitized by Google

l'honneur de T. Κοπώνιος Μάξιμος. Le décret a été rendu le 29e jour du 3e mois et le 15e de la prytanie. On peut donc supposer qu'il appartient à une année intercalaire de l'époque des douze tribus ; c'est ce qu'a fait Meier; mais nous ignorons comment on distribuait les années intercalaires à l'époque des douze tribus : objection qui ne permet pas d'admettre les calculs de Meier. Mention du sénat des 600 ; ce n'est pas là non plus un élément chronologique certain.

Κορνηλιανός, C. I. G. 394. *Éph. arch.* 514. Pitt. *l'Anc. Ath.* p. 111. *Rhein. Mus.* XIX, p. 259, après M. Aurèle (Bœckh, l. l.).

Αὐρ. Ἀανδικιανός, cf. p. 108. *Philist.* IV, 4, 4.

Λεύκιος... *Éph.* 578, cf. p. 54.

[Λεύκιος τοῦ Βουλαίου Ἱππάρχου], Corsini, t. II, p. 177 ; t. IV, p. 169. C. I. G. 269, erreur corrigée par Bœckh, 376, et par Meier, p. 77. Cf. Οὐιβούλλιος Ἵππαρχος.

Λεωνίδης, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

Λεωχάρης Παλληνεύς, cf. p. 46. Rangabé, II, 1238, 13. Meier, *Comment. épigr.* n. 66.

Λήναιος, cf. p. 30. *Philist.* I, 3, 4.

Λούκιος, cf. p. 70. C. I. G. 287.

Λυκίσκος, cf. p. 65. C. I. G. 2296. Meier retranche à tort cet éponyme des listes, p. 77.

Λυκομήδης, cf. p. 95. C. I, G. 263.

Λυσιάδης, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

[Τιβ. ?] Κλ. Λυσιάδης, cf. p. 97. *Philist.* III, 2, 2. Lenormant, *Rhein. Mus.* XXI, p. 510, n. 301. *Éph. arch.* 521.

Λυσιθείδης, C. I. G. 109. Décret d'un thiase. Aucun renseignement chronologique. Époque macédonienne ?

[Τι. Ἰούλιος Μάκερ], C. I. G. 339. Archonte de Milet. Corsini, t. II, p. 164 ; t. IV, p. 169. Réf. de Bœckh, l. l. Meier, p. 77.

Μακρεῖνος, ol. CCXXIII, 4 = 116 ap. J.-C. Phlégon, *Mirab.* 9. *Philist.* IV, 458, 1,

M. Βαλέριος Μαμερτῖνος Μαραθώνιος, cf. p. 93. C. I. G. 190, 191.

Μέμμιος ἐπὶ βωμῷ Θορίκιος, cf. p. 94. C. I. G. 272 B.

Μένανδρος, cf. p. 38. *Philist.* I, 8, 11. Chrysalide, 1867, p. 356.

Μενεκλῆς, cf. p. 17. Ἐπιγ. ἀνεκδ. I, 3. *Philolog.* XII, p. 735 ; XIII, p. 207. Stèle de Nicias, cf. cet archonte.

Μενεκράτης Ὀῆθεν, cf. p. 46. Rangabé, II, 1238, 5. Meier, *Comm. épigr.* n. 66.

? [Μενεκράτης], C. I. G. 178. Dédicace en l'honneur d'un stratége de Paralie. Meier admet deux archontes du nom de Ménékratès. Rien ne prouve que le second éponyme ne soit pas le même que le précédent.

Μενοίτης, cf. p. 30. *Philist.* I, 6, 5.

Μήδειος, cf. p. 30. Meier, *Comm. épig.* n. 24, 15. *Philist.* I, 1, 3.

Digitized by Google

Μήδειος, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793, archonte durant trois années. Le même personnage pouvait-il être archonte plusieurs fois? La question a été souvent débattue (cf. Scheibel, Ὀλυμπ. Ἀναγ., p. 136. Corsini, t. IV, 110, 171. Meier, *Comm.* II, 79). Scheibel et Corsini citent Scaliger et Meursius admettant qu'un même personnage pouvait être deux fois éponyme. Les raisons qu'ils donnent sont insuffisantes. Cf. Denys d'Halic. *Ant. Rom.* 5, 37, passage dont la véritable restitution a été donnée par Meier, l. l. archontat d' Ἀντίθεος, page 113; de Φλιππος, page 132; d' Ἀδριανός, page 111. Ni Scaliger, ni Scheibel, ni Corsini, n'ont prouvé par des exemples le double éponymat d'un même citoyen; mais ici nous avons un texte précis qui ne laisse place à aucun doute.

Μηνογένης, cf. p. 101. C. I. G. 246.

Μητρόδωρος, c. p. 65. C. I. G. 266.

Φούριος Μητρόδωρος Σουνιεύς, cf. p. 78. *Philist.*, III, 1, 1. Pitt. *l'Anc. Ath.* p. 52.

Μητροφάνης, Catalogue Rossopoulos. Bien qu'il soit peu scientifique de chercher la date d'un archonte inscrit dans un catalogue sans que l'auteur ait fait connaître le texte qui conserve le nom de cet éponyme, je rappellerai du moins ici un personnage du nom de Μητροφάνης célèbre dans les fastes de l'éphébie. Il fixe l'époque où il vécut. *Hist. de l'éphéb.* t. I, ch. III. Environs de la CLXIII^e^ olymp.

Μιθριδάτης, cf. p. 65. C. I. G. 264. *Éph. arch.* 3860.

Ναυσίας, C. I. G. 2295. Neub. p. 139. Cors. t. IV, 141. Meier retranche cet archonte des listes et le croit Délien. Cf. Αυκίσκος et plus haut page 65. Ce magistrat est contemporain de Αυκίσκος et doit être classé une ou deux années avant cet éponyme.

Ναυσικράτης (?) *Zeitschr. f. Gymnas.* 1853, Suppl. p. 49.

Νεική[ρατος] ? Νεικ[ήσιος] Νεική[φορος]. La restitution est douteuse. *Éph. arch.* 328. Ross. *Rhein. Mus.* 1851, 8, p. 126. Liste de pylores, très-incomplète. Aucun renseignement chronologique. Commencement de l'empire. Neub. p. 162 Νεική[της].

? Νεόμαχος, d'après Pittakis, forme sans exemple dans le dictionnaire de MM. Pape et Benseler. *Éph. arch.* 223. Bœckh et Meier n'admettent cette lecture que sous toute réserve (*Écon. pol. des Ath.*. I, 218 not. f, 2e édit.). Ce marbre est un inventaire des effets sacrés sur lequel est nommé un archonte ΗΓΕΜ... Ἡγέμων ou Ἡγέμαχος, 113e ol. 2, 120, 1. Mention du trésorier de la déesse. Si l'archonte Νεόμαχος doit continuer à figurer sur les listes, il est de très-peu postérieur à la 122e ol.

Νικαγόρας ὁ πρεσβύτερος. L'épithète de νεώτερος semble indiquer qu'un autre archonte a porté le nom de Νικαγόρας; sur l'épithète πρεσβύτερος donnée à un archonte, cf. plus haut Καλλίφρων. Le texte de la vie de Proclus cité plus bas est formel.

Νικαγόρας ὁ νεώτερος, Marin. *Vit. Procl.* 36, 485 ap. J.-C. Meier, p. 75.

Digitized by Google

Corsini, IV, 200 : Ἐτελεύτησε δὲ τῷ δ' καὶ κ' καὶ ρ ἔτει ἀπὸ τῆς Ἰουλιανοῦ βασιλείας ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικαγόρου τοῦ νεωτέρου.

Νίκανδρος, cf. p. 32. *Éph. arch.* 855. Rang. II, 798.

[Νικάρητος], C. I. G. 124. Fausse lecture de Corsini (t. IV, 166). Cf. Meier, p. 88.

Νικήτης Σκαμβωνίδης, cf. p. 46. Rang. II, 1258, 43. Meier, *Comm. épigr.* n. 66.

Νικίας, successeur de Μενεκλῆς, cf. p. 16 pour la bibliographie et la date. J'ajouterai que cet archonte Νικίας me paraît être le second éponyme du même nom cité sur le marbre de Phaidros, cf. p. 49. Cf. Γοργίας.

Νικίας Σαραπίωνος Ἀθμονεύς, cf. p. 65. C. I. G. 477. *Philist.* III, p. 569, ὁ δῆμος ἐ(χο)ρή(γε)ι Νικία[ς Ἀθμονεὺ]ς ? ἦρχε. *Éph. arch.* 3793.

Νικόδημος, cf. p. 30. *Philist.* I, 1, 2. Le Bas, *Voy. arch.* Haliarte, n. 661, archonte postérieur à l'année 170, époque où Haliarte fut donnée aux Athéniens. Cet éponyme est celui que nous trouvons sur la stèle éphébique du *Philist.* I, 1, 2.

Ξενοκλῆς, stratège, nom cité comme éponyme à côté de l'archonte de Delphes Εὐκλῆς. *Inscr. de Delphes*, n. 424. Entre les années 195 et 177, les archontes de Delphes sont classés. Aug. Mommsen, *Philol.* 1866, p. 1 et suiv. *Delphische Archonten*, cf. plus haut, p. 35. Ξενοκλῆς, postérieur à l'année 177, appartient au deuxième siècle.

Ξενοφῶν, cf. p. 19, 51. *Philist.* I, 4.

Ξένων Μεννέου Φλυεύς, C. I. G. 181. Prêtre de Drusus consul. Ce titre n'est pas un élément chronologique, cf. p. 87. Contemporain d'Ἄρειος Δορίωνος, cf. ce mot. Ross, *Dèmes*, 187. C. I. G. 478. Neub. p. 162.

Οἰνόφιλος, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

Ὄλβιος, aux environs de l'ol. CXXVII. Curtius, *Insc. att. duod.* n. 1. *Éph. arch.* 369. Rangabé, II, 799. Dittemberger, p. 305. Décret en l'honneur de Polyeuktos, archonte de la Mésogée. Ce décret est proposé par un personnage connu Ἀμυνόμαχος Φιλοκράτου Βατῆθεν, un des exécuteurs testamentaires d'Épicure (Diog. L. X, 16). Épicure est mort la deuxième année de la 127e ol. Ὄλβιος était contemporain d'Ἀμυνόμαχος.

[Μ. Μουνάτιος Μαξιμιανὸς Οὐόπισκος], Bœckh, C. I. G. 185. Cors. t. II, p. 106 ; t. IV, p. 170. Stratège des hoplites. Meier, p. 77.

Πάμφιλος, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

Παράμονος, C. I. G. 124. Cf. Διονύσιος ὁ μετὰ Παράμονον.

ΠΑ..ΝΟΣ, *Éph. arch.* nouv. série, n. 198, lig. 24. Une copie de M. P. Foucart donne ΠΑ ?..ΝΟΥ ; une autre de M. Ch. Blondel F.ΝΟΥ. Comme on le voit, il n'y a de certaines que les lettres finales. Arch. contemporain de Δημογένης et de Φίλων. Cf. Φίλων.

Πειθόδημος ? Ol. CXXVIII, 3 ou 4. *Éph. arch.* 1. Rangabé, II, 453 (cf. la dissertation de M. Rang. l. l.). Cf. Meier, p. 89. Clariss, *Inscript. græcæ*, III. Alliances des Athéniens et des Lacédémoniens auxquels se réu-

Digitized by Google

nissent d'autres peuples de la Grèce, sous la protection du roi Ptolémée. Mention du roi Aréus.

Βιήσιος Πείσων Μελιτεύς, cf. p. 100. *Philist.* IV, 2, 2. C. I. G. 402.

Πλείσταινος Σωκλέους Κεφαλῆθεν, C. I. G. 374. Antérieur aux temps rom. Simple dédicace.

Ποδύκιπος, Ross, *Dèmes*, n. 10, A, 20. Neubauer, p. 142, propose de lire Πολύκλειτος; mais le texte de Ross donne certainement Ποδύκιπος. Cet archonte est contemporain de Ῥοιμητάλκης. Inscr. citée, ligne 20, cf. Ῥοιμητάλκης.

Πολύαινος, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

Πολύευκτος, cf. p. 20. Rang. II, 996. Ἐπιγ. ἀνεκδ. I, n. 75. Cf. Nicias, successeur de Ménéklès. Πολύευκτος Λυσιστράτου Βατῆθεν, archonte de la Mésogée (*Ant. Hell.* 799), est certainement contemporain de l'éponyme athénien Πολύευκτος. Peut-être faut-il identifier les deux personnages.

Πολύκλειτος Ἀλεξάνδρου Φλυεύς. *Éph. arch.* 1457, nouv. série, 169, Rangabé, II, 559. Cf. Ἰάσων ὁ μετὰ Πολύκλειτον.

Πολύχαρμος, cf. p. 35. Cicer. *Ep. ad Attic.* V, 11. Inscript. éphéb. p. 35.

Τινήϊος Ποντικὸς Βησαιεύς, cf. p. 80. C. I. G. 192, 193. *Philist.* I, 12, 7.

Ποσειδώνιος, temps macéd. (?) *Éph. arch.* 590. Rang. II, 1171. Simple dédicace. Belles lettres de l'époque macédonienne.

Πραξαγόρας Μελιτεύς, cf. p. 79. *Philist.* I, 3, 4. *Éph. arch.* 3612. *Rhein. Mus.* XVIII, p. 64-65. Neubauer, p. 145.

Προκλῆς, cf. p. 42. Meier, *Comm. épigr.* 37, 11.

[Πρόσδεκτος], C. I. G. 399. Corsini, t. II, 211. Archonte des Kéryx, etc.

Γ. Πεινάριος Πρόκλος Ἀγνούσιος, cf. p. 107. *Philist.* IV, 4, 2.

Προξενίδης, Rangabé, II, 471. Fragment de décret en l'honneur des prytanes de la tribu Œnéide. Commencement du troisième siècle. Εὔδουλος, greffier, peut être l'archonte de cette époque (cf. ce nom).

[Πρυλάδης], C. I. G. 373. Fausse lecture de Corsini, t. I, p. 380; t. IV, p. 8.

[Πρῶτος], C. I. G. 3407. Corsini, t. II, 163. Archonte de Magnésie.

Πυθαγόρας, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

Πυθάρατος, ol. CXXVII, 2=271 av. J.-C. Diog. Laert. X, 15. *Vita decem orat.* p. 851, c. C. I. G. 225, 226.

Πυθόδημος, catal. Rossop. cf. Πειθόδημος.

Πυθόκριτος Θράσωνος. Rang. II, 1239. Époque macédonienne. Fragment de catalogue analogue à celui qui est publié dans les *Ant. Hell.* sous le numéro 1238, cf. p. 46. Probablement même époque.

Βασιλεὺς Ῥοιμητάλκας, cf. p. 65. C. I. G. 265. Ross, *Dèm.* n. 10, 10 Le même personnage, mais non éponyme. *Éph. arch.* 3884.

Πόπλιος Αἴλιος Οὐιβούλλιος Ῥοῦφος, cf. p. 78. *Philist.* IV, 3, 1.

Κόϊντος Τρεβέλλιος Ῥοῦφος Λαμπτρεύς. *Éph. arch.* 59. *Philist.* IV, 1, 3.

Σαλλουστιανὸς [? Ἀιο]λίωνος Φλυεύς, *Éph. arch.* 344. M. Neubauer, par conjecture, restitue Αἰολίωνος : personnage de ce nom. C. I. G. 266; archonte

Digitized by Google

Αἰολίων, cf. p. 70. Ἀπελλίων, C. I. G. 2562, 3140. L'inscription qui porte le nom de Σαλλουστιανὸς fait mention du sénat des 500, cf. p. 8 et 94, sur l'époque où il fut institué. Σαλλουστιανὸς Δημοστράτου Φλυεύς, *Éph. arch.* 145 (227e ol. 3, 229, 2). Meier, p. 91. Sans doute parent de l'archonte et son ancêtre. Ce second auteur ne saurait être le père du premier, fils d'[Ἀπελ]λίωνός ; peut-être est-il son aïeul, ce qui placerait l'archonte Σαλλουστιανος à la fin du second siècle.

Σαραπίων, cf. p. 30. *Philist.* I, 6, 5. *Ant. Hell.* 676, lig. 5 : μετὰ Σαραπίωνα ἄρχοντα. M. Rangabé déclare que tout ce qui précède est illisible. Il attribue ce texte à la période comprise entre l'olympiade CXXIII et l'ol. CXXVIII, p. 245. Décret du peuple salaminien qui règle la réparation d'édifices religieux. Trois Athéniens de trois dèmes différents sont honorés par le peuple de Salamine. M. Rangabé remarque qu'après l'olymp. CXXVIII, 1 la mer n'était plus libre, parce qu'Antigone parut dans le golfe de Salamine. Mais cette raison ne nous paraît pas concluante, cf. Ἐπικλῆς. C'est après l'olympiade CXXVIII qu'il faut chercher la date du décret de Salamine, et nous reconnaissons dans l'archonte Sarapion cité plus haut l'éponyme de l'olympiade CLX. Il est donc probable qu'au début de la cinquième ligne on doit trouver le nom d'Ἀρίσταρχος, cf. p. 30. Je n'ai pas vu le marbre ; les traits donnés par la copie épigraphique de M. Rangabé n'offrent aucun sens en cet endroit.

Σεκοῦνδος (Δείδιος Σεκοῦνδος Σφήττιος), cf. p. 74. C. I. G. 268.

Γ. Ἑλβίδιος Σεκοῦνδος Παλληνεύς. C. I. G. 271. *Éph. arch.* 119, 199, nouv. série. Neub. *Comment.* II, tab. II. *Philist.* III, 5 3.

Σέλευκος, *Éph. arch.* 556, 34. Rangabé, II, 8. 3. *Rhein. Mus.* 1843, II, p. 319. Cf. Αἰσχραῖος.

Σέστος (Φαληρεύς), cf. p. 80. Ross, *Dèmes*, 29. *Philist.* II, 268.

Σίμ[ος ὁ Εὐκ]ράτου], C. I. G. 205. L'inscription n'est pas de l'Attique, mais de l'île de Tinos. Cf. C. I. G. t. II, p. 250.

Φλάβιος Στράτων, cf. p. 98. *Éph. arch.* 862. Le cosmète de cette année est Τι. Κλ. δαδοῦχος Μελιτεύς.

Στράτων Καλλικράτους Α[ἰξωνεύς]. *Éph. arch.* 241. Fragment éphébique très-mutilé. Peut-être le même archonte que le précédent.

Σύλλας, cf. p. 99. C. I. G. 246. *Éph. arch.* nouv. série 107 ; ancienne série 2878. — ? Σύμμαχος, *Hermès*, II, 305.

Σώνικος, *Arch. Zeit.* 1856. *Anz.* p. 243. *Éph. arch.* nouv. série, n. 198. Arch. postérieur à Φίλων et à Δημογένης. Environs de la 122e oly. cf. Φίλων.

Σωσιγένης, Catalogue incomplet de citoyens qui ont élevé une tour pour la défense de la ville (*Palingénésie*, 10 janv. 1865). Cette inscription doit être rapprochée de celle qui est datée par l'archontat de Diomédon (cf. ce mot) et qui rappelle les sommes versées par plusieurs citoyens en temps de guerre pour la défense de la république. Bien que les deux textes soient incomplets,

Digitized by Google

nous retrouvons plusieurs fois sur chacun d'eux les mêmes personnages : Μιχίων, Σωσιγένης, Εὐρυκλείδης, Διοκλῆς, etc... L'archonte Σωσιγένης appartient donc à la CXXVIII[e] ou à la CXXIX[e] ol. Cf. au mot Diomédon. Cf. Dumont, *Revue archéologique*, 1870, *Inscriptions des murs d'Athènes*.

Φλ. Σωσιγένης Παλληνεύς, cf. p. 102. *Éph. arch.* nouv. série 214 ; ancienne série, 3240. *Philist.* IV, 1, 2. C. I. G. 285. Neub. p. 124.

Σωσικράτης, cf. p. 33. *Éph. arch.* 295. Rang. II, 1070. Ross, *Dèmes*. 16.

Σῶσπις δαδοῦχος? Meier, *Comm. épigr.* p. 78. C. I. G. 423. Lenormant, *Rech. arch. à Éleusis*, 146. — ΤΤΝ... Papiers de Fourmont, IV, 8, fragm.

Ταυρίσκος. C. I. G. 126. Peut-être, à la ligne 39, faut-il restituer ἐπὶ Ἡρώ-(δ)ου, conjecture de Schoemann. Neub. p. 164. Décret d'éranistes.

Φαιδρίας, *Philist.* I, 15, 1. Cet archonte est conservé par une stèle élevée en l'honneur de Μιλτιάδης Ζωΐλου Μαραθώνιος. Miltiade, fils de Zoïlos, est connu par d'autres inscriptions (*Philist.* t. I, p. 144, inscr. 2 et 3). Une de ces inscriptions nous apprend que la statue de Miltiade avait été faite par deux sculpteurs célèbres, Εὔχειρ et Εὐβουλίδης. La chronologie relative de ces artistes a donné lieu à de nombreux travaux (cf. Brunn, *Geschichte der Griech. Künstler*, t. I, p. 551. Beulé, *Acropole*, t. II, p, 345. Le Bas, *Mémoires de l'Académie des inscriptions et belles-lettres*, t. XXIII, p. 145. Ross. *Arch. Aufs.* t. I, p. 143. *Philist.* t. I, p. 196, 370 ; t. II, p. 141). M. Paul Foucart (*Le Bas et Foucart, Inscript.*, t. II, *Mégare*, n. 39) a repris les recherches de ses prédécesseurs et résolu les questions qu'ils avaient laissées indécises. Euboulidès est proxène à Delphes sous l'archontat de Phainis 191/190 (*Inscr. rec. à Delphes*, n° 18, lig. 71. *Philologus*, 1866, p. 31. Mommsen, Dissertation citée). Eucheir est le père et non le fils d'Euboulidès, les statues signées du seul nom d'Euboulidès sont postérieures à celles faites en commun par Eucheir et son fils. Nous pouvons donc affirmer que l'archonte Phaidrias appartient aux environs de l'olympiade CXLVI. Nous avons attribué à l'ol. CXLII deux inscriptions dont la rédaction est semblable de tous points à celle qui nous a conservé le nom de Phaidrias (cf. Aristodémos et Anthestérios, cat. des Arch. et p. 24). La similitude des trois textes confirme la date que nous proposons ; elle nous engage même à rapprocher Phaidrias d'Aristodémos et d'Anthestérios, et nous croyons le premier archonte de quelques années antérieur à l'olymp. CXLVI. Si ces conjectures sont justes, Εὐβουλίδης aurait reçu la proxénie à Delphes après s'être déjà fait connaître par de nombreux travaux : hypothèse qui n'a rien que de naturel et que de nouvelles découvertes viendront sans doute confirmer.

Φαΐδρος Ζωΐλου [Παιανιεύς], *Arch. Zeit.* 1862. *Anz.* 329. *Philist.* III, 5, p. 461. *Éph. arch.* nouv. série, 164. Ce personnage fit une des dernières restaurations du théâtre de Bacchus. Son nom se lit sur une des pierres de la scène. L'inscription est gravée avec beaucoup de négligence. D'après ce que nous savons du théâtre de Bacchus, cette restauration doit être au

Digitized by Google

plus tôt du temps des empereurs syriens. Cf. Comptes rendus de l'Académie des inscriptions et belles-lettres, nouv. série. Communication de M. Choisy, ingénieur. Φαῖδρος avait inscrit son nom sur un autre édifice. C. I. G. 522; texte également d'une basse époque. Φαῖδρος est appelé ἀρχός, titre qui indique peut-être simplement qu'il fut stratége d'Athènes.

? Φαίδων, cf. Φίλιππος.

Φανα[ρ]χίδης, C. I. G. 113. Restitution incertaine. Décret incomplet. Greffier Προκλῆς, orateur Ξενόφων, cf. ces noms. Époque macédonienne.

Φιλάνθης, cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

Π. Αἴλιος Φιλέας Μελιτεύς, cf. p. 78. *Philist.* I, 12, 4. *Éph. arch.* nouv. série, 186.

Τ. Αὐρήλιος Φιλήμων Φιλαίδης, cf. p. 78. C. I. G. 271, 425. *Éph. arch.* 2596, 3233.

Φιλῖνος, ol. CCXLIX, 4 ou CCL, 1. Afric. Euseb. *chron.* p. 47. *Syncel.* p. 212. Clinton, *Fast. Hell.* I, p. 182. C. I. G. t. II, p. 307. Meier, *Comm. épigr.* p. 74, 92.

Φιλιππίδης, Ross, *Dèmes*, n. 21. Rangabé, II, 1060. Dédicace. Temps macédoniens. Πολύευκτος Ἀχαρνεύς, intendant des sacrifices à Diane. Cf. p. 20, archonte de ce nom.

Φίλιππος, C. I. G. n. 6084. Ol. CXXII, 1. Cf. Meier, p. 92. Φαίδωνος, fausse lecture pour Φιλίππου.

Φιλιστείδης Πειραιεύς. Cf. p. 94. *Arch. Zeit.* 1856. *Anz.* n. 243. *Philist.* I, 384, 3; III, 444, 1.

Φιλιστείδης Φιλειστείδου Πειραιεύς. *Philist.* III, 549, temps de Septime Sévère?

? Φιλόνεως, *Éph. arch.* 1080. *Berichte üb. d. Vers. d. sächs. Ges. d. Wissensch. phil. Clas.* XII, p. 223. Deux premières lignes d'un décret. Aucun indice chronologique. C. I. G. 293, même nom.

Γ. Ἰούλιος Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς Φιλόπαππος Βησαιεύς. C. I. G. p. 433. *Eph. arch.* nouv. sér. 211. *Philist.* IV, 1, 5. Neub. p. 165. Bœckh a établi que cet archontat devait être rapporté aux débuts du deuxième siècle après notre ère. La présence sur l'inscription de l'*Éph.* n. 211 d'un personnage du nom d' Ἀρχικλῆς ne permet aucune conjecture nouvelle; car dans la famille de ce personnage le père s'appelait comme le fils. Cf. Tab. V, arch. de Deidios Secoundos: cosmète Ἀρχικλῆς Ἀρχικλέους Λακκιάδης.

Φιλόπαππος ὁ καὶ Α. Αἰλιανός. C. I. G. 200. M. Neub., p. 165, croit que cet archonte est le même que le précédent, parce que sur l'inscription du *Corpus* on trouve B]ούλων Μοιραγένους Φυλάσιος qui figure sur l'inscript. de l'*Éph.* 211 à côté d' Ἀρχικλῆς; mais le nom de Μοιραγένης se transmettait de génération en génération dans cette famille (cf. Inscr. 200, l. 6 et 7. C. I. G. 305, lig. 6, et, sur Ἀρχικλῆς, l'archonte précédent). Je crois qu'il faut maintenir dans les listes deux archontats de Φιλόππαπος:

Digitized by Google

les noms sont différents (Αἰλιανός), différence qui ne s'expliquerait pas s'il s'agissait du même personnage ; de plus, nous ne trouvons pas le nom Αἰλιανός sur le célèbre monument de Philopappos. Ce second archonte est postérieur au premier. Sur l'inscription du C. I. G. 200 l'agonothète paraît être de la famille de Philopappos, personnage du reste inconnu et qui appartient à l'époque pour laquelle la généalogie de cette famille n'a pu encore être restituée (cf. C. I. G. p. 433).

Α. Φλάβιος Φιλόστρατος Στειριεύς. Cf. p. 109. *Philist.* II, 21. *Éph. arch.* 2321 Neub. p. 95.

Φιλότειμος Ἀρκεσιδήμου Ἐλευσίνιος, cf. p. 102. C. I. G 276. *Éph. arch.* 50.

Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας Κυδαθηναιεύς. *Éph. arch.* 3785. Ἐπιγ. Ἑλλην. I, 76 *a* ; 76 *b*. Tacite, *Hist.* IV, 45. Antonius Flammas, sous le règne de Domitien.

Φίλων. Temps macédoniens. *Arch. Zeit.* 1855. *Anz.* p. 83. *Philologus*, X, p. 295. Le Bas, *Attique*, n. 382. Φίλων doit être contemporain de Δημογένης, 115ᵉ ol. 4. Σίμων Πόριος, orateur sur le décret rendu l'année de Δημογένης, est épimélète sous Φίλων. Toutefois Φίλων ne peut être antérieur à la 122ᵉ olympiade.

Χαρίας (?), C. I. G. 226 *b* (add.). Rangabé, II, 973. Dédicace chorégique incomplète. Lecture incertaine.

Χαρι.... cf. p. 65. *Éph. arch.* 3793.

(Voir à la fin du volume : *Supplément à la chronologie des archontes.*)

Digitized by Google

Digitized by Google

TEXTES ÉPHÉBIQUES.

I.

Pour les caractères épigraphiques, voir le fac-simile ci-joint. Ces caractères offrent des particularités exceptionnelles; de plus le marbre est brisé en un grand nombre de morceaux; il est nécessaire que le lecteur ait toujours sous les yeux l'étendue des lacunes. Pour la bibliographie de ce document, cf. p. 16.

Ἐπ]ὶ Νικίου ἄρχοντος.....ως, ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος τρίτ-
[ης] πρυτανείας ᾗ Ἰσο[κράτης] Ἰσοκράτου Ἀλωπεκῆθεν ἐγρα-
[μμ]άτευεν, Βοηδρομιῶ[νος ἕκτ]ῃ μετ' εἰκάδας, ἕκτῃ καὶ εἰκ-
[οσ]τῇ τῆς πρυτανεία[ς, ἐκκλησ]ία, τῶν προέδρων ἐπεψήφισε-
[ν Λ]εωκράτης Λεωστρά[του Κήττ]ιος καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξ-
[εν] τῇ βουλῇ καὶ τῷ [δήμῳ, Χαιρέσ]τρατος Μυννίσκου Περ-
[γα]σῆθεν εἶπεν· ἐπειδ[ὴ οἱ ἕτεροι οἱ ἐ]φηβεύσαντες ἐπὶ Μεν-
[εκ]λέους ἄρχοντος πρ[οφυλάττ]οντες [τὴν π]όλιν διέμει-
[ναν] πάντες εὐτάκτως.....· πε]ιθόμενοι τοῖς τε νόμο[ις]
[κα]ὶ τῷ κοσμητῇ [καὶ διετέλεσα]ν τὸν ἐνιαυτὸν τάς τε [φυλ]
[ακ]ὰς λειτουρ[γ]οῦντες κ[αὶ ἅπαντ]α τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ
[τοῦ σ]τρατηγοῦ εἰς τὴν τοῦ Μ[ουσ]είου φυλακὴν καθάπερ ἐτά-
[χθησαν ὑπ]ὸ τοῦ δήμου· ὅπως [ἂν ο]ὖν, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ δι-
[αφυλάξ]α[ν]τες τε[τ]ίμηνται κα[τὰ τ]ὴν ἀξίαν, τιμηθῶσι καὶ οὗ-
[τοι], ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι [τῇ] βουλῇ τοὺς προέδρους
[οἳ ἂν] προεδ[ρε]ύωσιν εἰς τὴν [ἐπιο]ῦσαν ἐκκλησίαν προσαγα-
[γεῖν] τὸν κο[σ]μητὴν μετὰ τὰ ἱε[ρὰ κ]αὶ χρηματίσαι περὶ τούτ-
[ων, γνώμην] δὲ ξυμβάλλεσθαι [τῆς β]ουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι δ-

Digitized by Google

[οκεῖ τῇ β]ουλῇ ἐπαινέσα[ι τοὺ]ς ἑτέρους τοὺς ἐφηβεύσαν-
[τας ἐπὶ Με]νεκλέους ἄρχον[τος κα]ὶ στεφανῶσαι αὐτοὺς χρ-
[υσῷ] στ[εφάνῳ] κατὰ τὸν νόμ[ον εὐτ]αξίας ἕνεκεν καὶ φιλοτι-
[μί]ας ἣν [ἔχοντε]ς διατελο[ῦσιν π]ρὸς τὸν δῆμον· εἶναι δὲ αὐ-
[το] ἐς καὶ πρ[οεδρία]ν ἐν τοῖς [ἀγῶσι]ν οἷς ἡ πόλις τίθησιν·
[ἐπ]αινέσαι [δὲ καὶ τ]ὸν κοσ[μητὴν αὐ]τῶν Ἀμεινίαν Ἀντιφάν[ο-
υς] Κηφισιέα· [ἐπαιν]έσαι [δὲ καὶ τὸ]ν παιδοτρίβην Ἑρμόδωρ-
[ον] Ἑορτίου Ἀ[χαρνέα καὶ τὸν ἀκον]τιστὴν Φιλόθεον Στρατ[ί-
ο]υ Λαμπτρέα [καὶ τὸν καταπ]αλ[τα]φέτην Μνησίθεον Μνησι-
[θέ]ου Κόπρειον [καὶ τὸν γρα]μματ[έ]α Ἑρ[μ]ογένην καὶ τὸν το-
[ξό]την Σῶνδρον [Κρῆτα καὶ] στεφα[ν]ῶσαι αὐτοὺς θαλλοῦ στε-
[φά]νῳ εὐταξίας [ἕνεκα καὶ] ἐπιμελ[ε]ίας ἣν ἔχοντες διατελ-
[οῦ]σιν περὶ τοὺς ἐφή[βους], ἀναγρά[ψ]αι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τ-
[ὸν] γραμματέα τὸν κατὰ [πρ]υτανεία[ν ἐν] στήλῃ [λιθίνῃ καὶ
[στ]ῆσαι ἐν ἀγορᾷ, τὸ δὲ [γεν]όμενον [ἀν]άλωμα εἰς τὴν στήλην
[με]ρίσαι τοὺς ἐπὶ τῇ δι[οικήσει

ἡ βουλὴ τοὺς	[ὁ δῆ]μος τὸν	ὁ δῆμος τοὺς
ἐφήβους	κοσ]μητὴν	ἐφήβους
	Ἀμ]ειν[ίαν	
	Ἀντ]ιφάνου[ς	
	Κηφ]ισιέα	

οἱ ἐφηβ[ε]ύσ[α]ντες.

[Ἀντιγονίδος]	Πανδι[ονίδος]	Κεκροπίδος
Αἰθαλίδαι	Μυῤῥ]ινούσιοι	Φλυεῖς
Χα[ρ]ῖνος Θρασωνίδου	Ἀρισ[τοκρά]της? Ἀντιμά[χ]ου	Νικήρατος Νικηράτου
Εἰτεαῖοι	Γ.....	Ἱπποθωντ[ίδος
Λυ[σ]ικράτης Φορμίωνος	Τεισ[αμ]ενός	Ἀζηνιεῖς
Κυδαθηναιεῖς	[Ὀα]θεν	Χά]ρης Πολλίου
Θεόφιλος Θεοξένου	Ἱερο[κ]λῆς Ἀντι	Θυμαιτάδαι
[Δημητριάδος]	Ἀνγελῆθε[ν	Ἀριστόδημος Κλεόλεω
Μελιτεῖς	Χα[ιρ]έστρατος Χαι...	Αἰαντίδος
[Ἀρ]ηιτάδης Προξένου	Λεωντίδος	Μαραθώνιοι
ἐκ Κοίλης	Σουνιεῖς	Β]ούθηρος Φιλωνίδου
...ος Εὐθίου	Ξ]ενοφῶν Θεμιστοκ[λέους	Ε]ὐθύνομος Ἀντιμάχου

Digitized by Google

Cette stèle se compose de 14 morceaux. Un de ces fragments n'a pas pu être retrouvé; il commence à la ligne 11 et finit à la ligne 25; il est limité, sur le fac-simile, à gauche par des crochets, à droite par des points. Nous donnons ce passage d'après la copie de Pittakis que M. Eustratiadis a reproduite, faute du texte original. La partie droite de la stèle, depuis la ligne 8 jusqu'à la ligne 33, forme un fragment que M. Eustratiadis n'avait pu retrouver; ce fragment est aujourd'hui au *Varvakeion* (Eustratiadis, Διατριβὴ ἐπιγραφική, in-8, Athènes, 1856, p. 5). La stèle *est complète à droite*. Au début de chacune des 34 premières lignes du décret, il manque au moins deux lettres. L'inscription est gravée avec soin; le nombre des lettres était le même pour toutes les lignes. La lacune à la première ligne doit être de six lettres. Aucun autre décret ne précédait celui que nous transcrivons. Nous avons le début de la stèle. Les O et les Θ ne sont pas toujours exactement carrés; l'ouvrier les a gravés en frappant quatre et cinq coups de ciseau qui ont donné le plus souvent des lignes droites. On ne saurait confondre l'omicron ainsi formé et celui de l'époque postérieure, qui est parfois un carré voulu comme on le voit en particulier sur certaines monnaies des Arsacides. Consulter la lithographie publiée par M. Eustratiadis; elle fait bien comprendre la différence qu'il est nécessaire de remarquer ici. Ligne 43, colonne 2, après ΑΡΙΣ lacune d'environ cinq lettres.

Digitized by Google

Digitized by Google

	[Ἐρεχθεΐδος]	Πήληκες	Ῥαμνούσιοι
	....	Λυσανίας Λυσάνδ[ρου]	Κλεομέδων Κλεαρέτου
55	. . . ου	Ἀκαμαντίδο[ς	Τηλέσκοπος Ἀριστοκρί-
	.....	Κεφαλῆ[θεν]	Φαληρεῖς [του
	. . . ου	Φιλοκράτης...	Ἀμεινίας Δηλιάδου
	. . . λείδου	Σφή[ττιοι]	Ἀντιοχίδος
	[Αἰγεΐδος]	Εὐκλεί[δης ... ου	Ἀλωπεκεῖς
60	.....	[Οἰνηΐδος]	Διοφάνης Κλεαινέτου
	... δ]ώρου	.....	Χαρίας Ἀρχεριάδου
	...ς		Παλληνεῖς [μου
	Κ]αλλικρ[άτους	.....	Τιμοκράτης Κηφισοδή-
	ιο]ι	.....	Κηφίσιος Κηφισοδήμου
65	.τησίου	.....	
	τὸν παιδο-	.....	
	τρίβην		
	Ἑρμόδωρον		
	Ἑορτίου	couronne en l'honneur	τὸ]ν καταπαλ-
70	Ἀχ[αρνέα]	de l'acontiste?	τ]αφέτην
			Μνησίθεον
			Μνησιθέου
			Κόπρειον
		couronne en l'honneur	[τὸν] τοξότην
		du greffier?	[Σῶνδρ]ον Κρῆτα

Pour le commentaire et la date, cf. t. II, p. 17, t. I, ch. II.

Ce texte est malheureusement très-mutilé; je ne crois pas qu'on puisse en restituer tous les détails avec certitude.

L'expression οἱ ἕτεροι οἱ ἐφηβεύσαντες me paraît pouvoir s'expliquer d'une façon très-simple. Le décret est semblable à tous ceux que nous rencontrerons par la suite, c'est-à-dire qu'il se rapporte *aux éphèbes d'une seule année*; mais, selon l'usage ordinaire, il était accompagné d'autres décrets en l'honneur des magistrats et du collége, décrets gravés, cette année-là, sur une pierre qui était placée auprès de la nôtre. Dans ces premiers décrets, on couronnait pour des services

Digitized by Google

particuliers un certain nombre d'éphèbes ; les autres reçoivent la même récompense sur le marbre que nous étudions.

L'opinion à laquelle je m'arrête serait évidente si la septième ligne ne présentait pas une lacune importante. Mais cette lacune ne doit pas autoriser des hypothèses qui ne seraient pas d'accord avec l'histoire générale du collége.

Sur la forme des lettres, en particulier sur l'omicron carré, cf. Dumont : *Notice sur un poids grec inédit, attribution de la formule* ἀγορανομοῦντος *aux villes de la Syrie et de la Propontide. Annuaire de la Société pour l'encouragement des études grecques*, 1870. Rapprochez la restitution οἱ ἕτεροι, ligne 7, des mots οἱ ἄλλοι, lig. 13, et surtout τοὺς ἑτέρους, lig. 19.

Lig. 1. Après le mot ἄρχοντος, lacune de six lettres, puis ΩΣ. Comme un archonte du nom de Nicias a précédé de très-peu le successeur de Ménéklès, il est naturel de chercher ici un de ces déterminatifs que les Athéniens adoptèrent quelquefois pour distinguer deux éponymes du même nom. On ne peut restituer une seconde fois [ἄρχοντο]ς, car ΩΣ est certain. Les précédents peuvent engager à proposer [τῆς πόλε]ως (Ross, *Dèmes*, n. 6). Mais, dans l'inscription des dèmes, le texte oppose l'archonte de la ville à celui des Amynandrides. [ἱερέ]ως, Meier, p. 72. Le nombre des lettres effacées ne permet pas de restituer le nom d'une divinité particulière. Peut-être simplement [εὐτυχ]ῶς. [Παιανιέ]ως [Φαληρέ]ως [Μελιτέ]ως. On remarquera qu'en général le démotique suit le nom et ne suit pas le titre. C. I. G., n. 270, 227 B. 425. Luc., *Indic. voca.*, 1, etc.; et Meier, *Comm.* I, p. 73. Bœckh toutefois restituait ici un démotique, *Philologus*, t. XIII. p. 207. — Köhler, *Hermès*, t. II, p. 321, ἐπὶ Νικίου ἄρχοντος ὕστερον J'ai proposé de reconnaître dans cet archonte le successeur de Ménéklès. *Fastes éponymiques d'Athènes*, p. 55.

Lig. 4. Πρυτανεία[ς, ἐκκλησία κυρία?]. Restitution naturelle, mais trop longue pour la lacune.

L. 5. Κήττ[ιος], Οἰναῖος, ou un des rares démotiques en ως de six à sept lettres.

L. 8. La restitution donne 44 lettres au lieu de 46. De plus, sur le monument original je lis ONTOΣ et non ONTEΣ. Peut-

Digitized by Google

être l'archonte Ménéklès fut-il investi d'une magistrature supérieure, comme cela arriva plus tard pour Aristion : dans ce cas, nous aurions ici la fin du titre qui lui fut donné.

L. 14. Lacune de six lettres au début de la ligne, ce qui paraît justifier la restitution que je propose. Cf. Eustratiadis, *ouvr. cité*, p. 18 et 19.

Ligne 27. Μνησίθεος Μνησιθέου Κόπρειος. Meier, *Com.* II. p. 69, Μνησίθεος Κόπρειος θεσμοθέτης, sous l'archontat d'Ergocharès. Ces deux personnages ne sauraient être identifiés avec certitude. Cf. Introduction, p. 46. Nous savons, du reste, que le même nom dans cette famille a été porté par plusieurs générations.

Lig. 43. Νικήρατος est fils également de Νικήρατος. On remarquera de plus que les mêmes noms se retrouvent souvent dans des familles différentes. Notre seule inscription en offre de nombreux exemples. Χαιρέστρατος, Ἀμεινίας, etc. Col. III, à la fin. Il n'est nullement besoin d'admettre que Τιμοκράτης et Κηφίσιος soient frères ; ils sont fils de deux personnages qui s'appellent tous les deux Κηφισόδημος (1).

(1) La transcription ci-dessus diffère beaucoup de celle qui a été publiée par M. Kirchhoff ; elle diffère de celle de M. Eustratiadis, surtout pour la longue partie du décret qu'il a donnée d'après Pittakis. — A la ligne 20 je n'ai pas hésité à écrire ΝΕΚΛΕΟΥΣ et non ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ parce qu'à la ligne 8 il ne peut y avoir de doute sur la lecture ΜΕΝ—ΛΕΟΥΣ ; il ne manque certainement que deux lettres. ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ n'est connu que par une copie de Pittakis, et cette copie pour la partie que nous pouvons vérifier est plusieurs fois défectueuse.

Digitized by Google

II.

Antiq. hell., 996 *a*. Ἐπιγ. ἀνέκδ. 1851, fig. 14. *Fac-simile.*

ΗΜΟΣ ΟΔ Σ
ΗΤΗΝ ΤΟΝΠΑΙΔΟ
ΑΣ
ΑΜΑΡΥΣΙΟΥ ΕΡΜΟΔΩΡ
ΑΧΑΡΝ

ΠΟΛΥΕΥΚ

ΛΕΠΤΙΝΗΣ
ΠΡΟΜΑΧΟΣ
ΞΑΡΧΑ

δ δ]ῆμος δ δ[ῆμο]ς
τὸν κοσμ]ητὴν τὸν παιδο[τρίβην
ας ? Ἑρμόδωρ[ον
Ἀμαρυσίου Ἀχαρν[έα

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ] Πολυεύκ[του ἄρχοντος]

Λεπτίνης
Πρόμαχος
Ἐ]ξαρχα ?..

Cf. page 20 pour la date.

Fragment de la partie de la stèle qui suivait le décret; couronne en l'honneur du cosmète et du paidotribe. Archontat; début du catalogue.

A droite et à gauche manquent les couronnes en l'honneur des éphèbes. Les éphèbes dont le marbre conserve les noms doivent appartenir à la seconde colonne du catalogue, c'est-à-dire à la cinquième tribu.

Λεπτίνης Ἐφη... Inscr. III.

Digitized by Google

III.

Ἐφημ. ἀρχ. 2481, 2482, 2483.

(2481.)

ΜΩΙ
ΩΡΟΣΝΙΚΟΔΩΡΟ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΤΟΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥΚΕΦΑΛΙ
ΚΡΑΤΗΣΘΕΟΦΙΛΟΥΕΡΜΕΙ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
/ΗΜΟΣΟΝΗΤΟΡΟΣΛΟΥΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
\ΙΗΣΙΟΥΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΙΩΝΦΑΛΑΝΘΟΥΑΘΜΟΝΕ
ΣΥΛΟΣΚΤΗΣΙΚΛΕΟΥΣΑΙΞΩ
/ΗΣΜΕΝΩΝΟΣΠΙΘΕΥΣ
ΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΛΓ ΟΥ ΙΦΑΙΕΙ

(2482.)

ΜΕΟΥΕΡΧ
ΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΚ
ΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΙΔΗΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΓΑΙΑΝ
\ΙΔΗΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΓΑΙΑΝΙ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΞΟΣΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥΚΡΩΠΙΔ
ΣΕΥΒΟΥΛΟΥΛΕΥΚΟΝΟΕ

(2483.)

ΧΑΡΙΑΣΦΙΛΟΚ
ΑΝΤΙΟ
ΓΑΝΤΑΚΛΗΣΚΕ
ΛΕΠΤΙΝΗΣΕΦΗ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ

ΒΟΥΛΗ
ΗΜΟΣ
ΑΚΟΝΤΙΣ

Digitized by Google

[Ἀντιγονίδος] Νικό]δωρος Νικοδώρο[υ
. . . . . Ἀκαμαντίδος
. . . . . Σώστρ]ατος Σωστράτου Κεφαλ[ῆθεν
[Δημητριάδος] Κράτης Θεοφίλου Ἕρμει[ος
[Ἐρεχθεΐδος] Οἰνηίδος
[Αἰγεΐδος] Φιλό]δημος Ὀνήτορος Λουσι[εύς
. . . . . Κεκροπίδος
μέου Ἐρ̣χ[ιεύς] . . . ησίου Αἰξωνεύς
.ς Ἀριστομένου Κ[ολυττεύς] ίων Φαλάνθου Ἀθμονε[ύς
ου Κ[υδαντίδης] ..ο]υλος Κτησικλέους Αἰξω[νεύς
Π]ανδιονίδος ..ης Μένωνος Πιθεύς
ίδης Ἡλιοδώρου Παιαν[ιεύς] Ἰπ]ποθοωντίδος
ίδης Ἡλιοδώρου Παιανι[εύς] . . . . . .
Λεωντίδος [Αἰαντίδος
ος Νικοδούλου Κρωπίδ[ης Χαρίας Φιλοκ..
ς Εὐδούλου Λευκονοε[ύς Ἀντιο[χίδος
Παντακλῆς Κε[ραμεύς
Λεπτίνης Ἐφη..
Καλλίστρατος...
ἡ]βουλὴ
δ]δῆμος
τὸν] ἀκοντισ[τήν.

Pour le commentaire, cf. Introduction, p. 21.

Λεπτίνης, cf. inscr. II. Si nos conjectures sont exactes, le personnage de ce nom qui figure sur l'inscription II n'appartient pas à la tribu Antiochide, mais à la tribu Léontide ou à la tribu Acamantide.

Ctésiclès, cf. Introduction, p. 23.

Digitized by Google

IV.

Ἐφημ. ἀρχ. 2462.

Nom de tribu martelé. (Tribu Antigonide).

..... Ζω[π]ύρου Λακι[άδης]
Μέν]ανδρος Φαλανθίο[υ.] Με[λιτεύς].

Nom de tribu martelé. (Tribu Démétriade).

Τ]ιμοκράτης Ἀντιφάνο[υς] Ὠα[θεν
Πολυκλῆς Λυσικλέους ἐκ Κολ[ωνοῦ
Εὐφη[μ]ίδας Φιλίνου ἐκ Κοίλης
Μνησίμαχος Ἀριστοκλέου[ς] Κοθω[κίδης
Ἀνδροσθένης Καλλίου Ξυπεταιών
Θαρρύνων Λεωσθένου Ἱππόστα[μάδης
Πρόμαχος Λεωσθένου Ἱππόστα[μάδης

Ἐρεχθεΐδος

Πυθόδημος Πυθοδώρου ἐκ Κ[ηδῶν]?
Ἀνδροκλῆς Λεωχάρου Λα[μπτρεύς

Ἱπποθ[ωντί]δος

Φρασικλῆς .....
Εὐκλῆς Θεογνήτου? ἐκ ...
Ἀγήσανδρος? Φιλίπ[που

Πανδ[ιονίδος]

Θεόδωρος Διο...

Pour le commentaire, cf. Introd., p. 23. Début du catalogue. Ligne 14, Pittakis donne Ζιλ..., démotique inconnu. Les tribus ne se suivent pas dans l'ordre ordinaire. La tribu Hippothoontide est placée avant la tribu Pandionide; la tribu Ægéide manque. Je n'ai pas retrouvé le monument original; cette transcription ne figure ici que sous toute réserve.

Digitized by Google

V.

Ἐπὶ Ληναί]ου ἄρ[χοντ]ος, ἐπὶ τῆς Πανδιονίδο[ς τ]ρίτης πρυτανε
βωνίδης] ἐγραμμάτευεν, Βοηδρομιῶνος δ[εκ]άτῃ ἱσταμέν[ου], δεκ
ρία ἐν τῷ θεάτρῳ· [τῶν π]ροέδρων ἐ[πεψήφι]ζεν Ζώπυρ[ος Ἀ]ριστεί
πρόεδροι· ἔδοξεν τῷ δήμ[ῳ· Σ]ωκράτης Ἀριστίωνος ἐξ Οἴου
ἐπὶ Ἱππάρχου ἄρχοντος θύσαντες ταῖς ἐγγραφ]αῖς ἐν τῷ πρυταν
κ]αὶ καλλιερή[σαντες μετά τε τ]οῦ κοσμητοῦ καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ
ἱ]των καὶ τῶν ἐ[ξηγητῶν, ἐπόμπευσαν τῇ] Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρ
τ]ησιν τοῖς ἱεροῖς [καὶ προέπεμψαν αὐτὰ καὶ τ]ὸν Ἴακχον ὧσαύτ
ῦ]; ἐν Ἐλευσῖνι [τῇ θυσίᾳ, καὶ αὐ]τοὶ ἐβουθύτησαν ἐν τῷ [περι
τὴν Παλλάδα Φα[ληροῖ, κἀκεῖθεν πάλιν συνει]σήγαγον μετὰ φωτ
τέλεσαν δὲ καὶ τοὺ[ς δρόμους τοὺς ἐν τοῖς ἀγῶσιν] καὶ τοῖς γυμνασ
σίαις τοὺς βοῦς εὐσχ[ημόνως, καὶ τὰς λαμπάδας] ἔδραμον [ἁπάσας
ἀπήντησαν δὲ καὶ τοῖς [φίλοις καὶ συμμάχοις το]ῦ δήμου [Ῥω]μα
τῷ Διονύσῳ ταῦρον κ[άλλιστον ὃν καὶ ἔθυσ]αν ἐ[ν τῷ ἱερῷ τοῦ θε]
γον τὸν [θ]εὸν ἀπὸ τῆς [ἐσχάρας εἰς τὸ θέατρον μετὰ πάσης εὐκοσμίας
θύσαντες ἐπὶ τούτ[οις ἐκαλλιέρησαν, ποιησάμενοι δὲ]κα[ὶ μελέτην
Θησείοις κ[αὶ τοῖς] Ἐπι[ταφίοις· ἀναπλεύσαντες δὲ καὶ ἐπὶ τρό]
Τροπαίῳ, ἐπ[όμπευσαν δὲ καὶ τῇ πομπῇ τῶν μεγά]λων θεῶν [ἐν
θυσαν καὶ [συνπομπεύσαντες καλῶς] ἐποιήσαντο τ[ὸ καθῆκον ἐξῆλ]
ρ]αν ἐν ὅπλοις, [καθὼς ἐπέταττον αὐτοῖς τὰ ψηφίσματ]α τῆς βου
ἐκκλησίαις πά[σαις ἐν ὅπλοις, ἀπήντησαν δὲ καὶ τοῖς Δι]ϊσωτηρ
Σωτείρᾳ κ[αὶ ἔθυσαν τοῖς Διογενείοις, ἔπλευσαν δὲ καὶ εἰς Σαλα]μ
τῶν [πλοίων ἀνεστράφησαν εὐτάκτως ἐφ' οἷς καὶ ἐπῃνέθησαν ὑπὸ
κ]αὶ ἐσ[τεφανώθησαν χρυσῷ στεφάνῳ ἐπὶ τῷ εὐτάκτως καὶ εὐσ
τοῖς τε προηροσίοις ἤραντο τοὺς βοῦς ἐν Ἐλευσῖνι, ἐλειτούργησαν
θυσίας τὰς καθηκούσας ἁπάσας ἔθυσαν μετά τε τοῦ κοσμητοῦ καὶ
τοῦ δήμου, [γινόμενοι δὲ ζηλωταὶ τῶν καλλίστων ἐκ τῆς πρώτης
οὖ]ντες καὶ πειθαρχοῦντ[ες τῷ τε κοσμητῇ καὶ τοῖς διδασκάλοις
μ . . . . . ἐποιήσαντο
θείας [τὴν ἀπόδειξιν τῇ βουλῇ· ὅπως οὖν ἥ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
τε ν[όμοις καὶ ψηφίσμασιν ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας· ἀγαθῇ τύχῃ],
ἕδρους εἰς τ]ὴ[ν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματί]σαι [περὶ τούτων,
μον], ὅτ[ι δοκ]εῖ τῇ] βουλῇ, ἐπαινέ[σαι τ]οὺς ἐφήβο[υς τοὺς ἐπὶ

Digitized by Google

[ίας ἧ Ἰ]σίδωρος Ἀπολλωνίου Σκαμ-
άτῃ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία κυ-
δο[υ Ἀλωπ]εκῆθεν καὶ συμ-
εῖπεν· ἐπειδὴ οἱ ἔφηβοι οἱ
είῳ ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας τοῦ δήμου
δήμου καὶ τῶν Χαρ-
α· ἐποιήσ[αν]το δὲ καὶ τὴν ὑπαπάν-
ως, [ἤραντο δὲ] καὶ τοῖς μυστηρίοις τοὺς βο-
βόλῳ τοῦ ἱεροῦ, συνε]ξήγαγον [δὲ] κ[αὶ
ὸς [μετὰ πάσ]ης εὐκοσμίας, σ[υνε-
ίοις [ἅπαντας] κ[αὶ] ἤραντο ταῖς θυ-
καὶ τὰς πομπὰς ἐπόμ]πευσαν πάσας,
ίοις, [παρήγαγον δὲ κ]αὶ τοῖς Πειραίοις
οῦ καὶ ἐξήγα-
τ]ῇ πομπῇ, καὶ
ἐν τοῖς ὅπλοις ἀπεδε]ίξαντο τοῖς
παιο[ν ἔθυσα]ν τῷ Διὶ τῷ
Μαραθ]ῶνι καὶ τοῖς θεοῖς ἔ-
θον δὲ καὶ εἰς τὴν χ[ώ-
[λῆς καὶ τοῦ δήμου] παρήδρευσαν δὲ καὶ ταῖς
[ίοις τῷ Διὶ τῷ Σω]τῆρι καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ
μῖνα τ[οῖς Αἰαντείοις κἀκεῖ ποιη]σάμενοι τ[ὴν ἄμιλλαν?. .
τῶν τὴ]ν νῆσον κατοικούντων
χημόνως πεποι]ῆσθαι τὴν ἐπιδημία[ν
δὲ ἐν τῷ ἱ]ερῷ τάς τε ἄλλα[ς
τῶν διδασκάλων τοῖς θεοῖς] καὶ τοῖς εὐεργέτα[ις
ἡλικίας] διετέλεσαν [δ]μ[ονο-
δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατ?]έβαλον δὲ καὶ το. .
δὲ κ]αὶ ἐπ' ἐξόδῳ τῆς [ἐφη-
φαίνωνται τιμῶντες τοὺς] πειθομένους τ[οῖς
δεδόχθαι τῇ βουλῇ τοὺς λαχόντας π[ρο-
γνώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δ[ῆ-
Ἱππάρχου ἄρχοντος καὶ] σ[τεφ]ανῶσαι αὐτοὺς χ[ρυ-

Digitized by Google

σῷ στεφάνῳ, [εὐτ]αξίας ἕν[εκεν ἧς ἔχοντες διετέλεσαν καὶ εὐσε
λο[τιμία]ς [τῆ]ς εἰς [τὴν β]ουλ[ὴν καὶ τὸν δῆ]μον, καὶ ἀνειπεῖν
ν ἀσ[τει τραγῳδῶν τῷ καινῷ ἀγῶνι, καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευ
τῆς δὲ ἀναγορε]ύσεως τοῦ στεφ[άν]ου ἐπιμε[ληθῆναι τοὺς στρατη
γωτικῶν·] ἐπ[αινέ]σαι δὲ καὶ τοὺς διδασκάλους, τόν [τε παιδοτρί
χον Ν]ικάδαν Μελιτέα καὶ τὸν ἀκοντιστὴν Ἱέρωνα [Ἀναγυράσιον
φέτ]ην Καλχηδόνα Περιθοίδην καὶ τὸν [γρ]αμ[ματέα αὐτῶν Μενε
πυρί]δην, κα[ὶ στεφαν]ῶσαι ἕκαστον αὐτῶν θαλλ[οῦ στ]εφάνῳ·
κατὰ πρυτ]ανε[ίαν εἰς στήλην λιθίνην] κα[ὶ σ]τῆ[σαι ἐν ἀγορᾷ· τὸ
τὸν ταμί]αν τ[ῶν στρατιωτικ]ῶν.

ὁ δῆμος ἡ βουλὴ
τὸν κοσμη[τὴν] ὁ δῆμος
Θεόχαριν τοὺς ἐφήβους
Ἑστιαίου
ἐκ Κεραμέων

Ἐπὶ Ληναίου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγεῖδος ἐνάτ[η]ς πρυτανείας,
εν, Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτῃ ἱσταμένου [ἐ]νάτῃ τῆς πρυτανείας, ἐκκλ
έδρων ἐπεψήφιζεν Ἡρακλείδης Πα[υ]σιλύπου Πειραιεὺς καὶ σ[υμ]
μῳ· Σωκράτης Ἀριστίωνος ἐξ Οἴου [ε]ἶπεν· ἐπειδὴ Θεόχαρις
τῆς ἐπὶ τοὺς ἐφήβους εἰς τὸν ἐπὶ Ἱππάρχου ἄρχοντος ἐνιαυτὸν
κατὰ τὴν ἀρχὴν καλῶς καὶ δικαίως καὶ διετέλεσε[ν] ἅπαντα πράτ
μασιν, προενοήθη δὲ καὶ τῆς τῶν ἐφήβων ε[ὐ]ταξ[ί]α[ς, ὄντ]ων
στην σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐποιήσατ[ο κ]αὶ τῆς παιδεί[ας] αὐτ
τήρησεν δὲ αὐτοὺ[ς] καὶ παρ' ὅλον τὸν ἐ[νι]αυτὸν ὁμονοοῦντας
τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ [τῶν] στρατηγῶν πα[ραγ]γελλομένοις πᾶσιν
δὲ κ]αὶ τὰς θυσίας μετ' αὐ[τῶν πάσας ὑπὲρ τοῦ δήμου τ]οῖς θεοῖς
ἀπό]δειξιν αὐτῶν ἔ[ν τε τοῖς ὅπλοις καὶ] τοῖς περὶ τὰ τακτικά, καθ'
κατὰ τὴ]ν ἀρχὴ[ν ἔδωκεν τὰς εὐθύνας] ἐν τῷ δ[ικαστηρίῳ κατὰ τὸν
κατὰ τ]ὸ καθῆκον ἀπον[έμειν αὐτ]ῷ τὰς κατα[ξίας] χάριτας, ἐστε
εἰ]κόνα, παρακαλοῦσιν ἐπιχωρῆσαι ἑαυτοῖς τόπον εἰ[ς τὴν ἀνάθ]εσιν·
ταῖς ἀρχαῖς καλῶς καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστ[ου τῆς καθ]ηκούσης
τ]ὴν ἀρχὴν καθισταμένοις δικαίως καὶ τὸν αὐτὸν [τρόπον διεξάγ]ειν,
δρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμην
κεῖ τῇ βουλῇ, ἐπαινέσαι τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων τὸν ἐπὶ Ἱππ
καὶ στεφανῶσ[αι] αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον ἀρετῆς
τ]ὸν στέφανον τοῦτον Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν τῷ καινῷ
κ]οῖς ἀγῶσιν, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι τοὺς στρατηγούς·

Digitized by Google

θείας τῆς πρὸς τ]οὺς θεοὺς καὶ [φι-
τὸν στέφανον τοῦτον Διονυσίων τῶν [ἐ-
σινίων τοῖ]ς γυμνικοῖς ἀγῶσιν·
οὺς καὶ τὸν ταμίαν τῶν στρατ[ι-
ῶ]ην Λυσικράτην..... η]ν καὶ τὸν ὁπλομά-
καὶ τὸν τοξότην Διο]κ[λῆν] Κολωνῆθεν καὶ τὸν [ἀ-
κλῆν Κυδαντίδην καὶ τὸν ὑπηρέτην [Δ]ιονύσιον Εὐ-
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γρα[μ]ματέα τὸν
δὲ γενόμενον εἰς αὐτ]ὴν ἀνάλω[μα] μερίσα[ι

[ἡ βουλ]ὴ	ὁ δῆμ[ος
τὸν κοσμητὴν	τὸν κοσμητὴν
[Θε]ό[χαρ]ιν	[Θεό]χαριν
Ἑστιαίου	Ἑστιαίου
ἐκ Κεραμέων	ἐκ Κεραμέων

ἢ [Ἰσίδωρος]? Ἀπολλωνίου Σκαμβωνίδης ἐγραμμά[τευ-
ησία κυρία ἐν τῷ θεάτρῳ· τῶν [προ-
πρόεδροι· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ [δή-
Ἑστιαίου ἐκ Κεραμέων ὁ χειροτονηθεὶς κοσμη-
ἐποιήσατο τὴν ἀναστροφὴν ἐ[ν] πᾶσιν τ[οῖς
των ἀκολούθως τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ψηφίσ-
τὸν ἀ[ριθμ]ὸν ἑκατὸν τετταράκοντα ἑνὸς, καὶ τὴν πλ[είω-
ῶν καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα φιλοτιμίας, συνε-
πρὸς ἀλλή[λου]ς καὶ εὐπειθεῖς κατεσκεύασεν
ἴσως καὶ κη[δεμο]νικῶς προσφερόμενος, ἔθυσεν
καὶ τοῖς εὐεργέταις ἐ[ν] τοῖ[ς καθήκ]ουσιν χρόνοις, ἐποιήσατο δὲ καὶ τὴ[ν
ἅπερ περὶ τού[των προ]στέτακται, καὶ περὶ πάντων τῶν
νόμον· δι[ά τε τὰ π]ροειρημένα οἱ ἔφηβοι βουλόμεν[οι
φάνωσαν [αὐτὸν], κ]αὶ προαιρούμενοι στῆσαι αὐτοῦ
ἵνα οὖν ἡ βουλὴ καὶ [ὁ δῆμος φ]αίνωνται τοὺς ἀναστραφέντας ἐ[ν
τιμῆς ἀξιοῦν[τες καὶ π]ᾶσιν ἐφάμιλλον ἧ τοῖς ἐπὶ ταύτην
τύχῃ ἀγαθῇ, δ[εδόχθαι] τῇ βουλῇ τοὺς λαχόντας προέ-
δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δο-
ἄρχου ἄρχον[τος Θε]όχαριν Ἑστιαίο[υ] ἐκ Κεραμέων
ἕνεκε[ν] καὶ δικ[αιοσύνης τῆ]ς πρὸς [τοὺ]ς ἐφήβους καὶ ἀνειπεῖν
ἀγῶνι καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων το[ῖς γυμνι-
ἐπειδὴ καὶ οἱ ἔφηβοι δι' ἣν πεποίηται εἰς [αὐτοὺς

Digitized by Google

σ]πουδὴν καὶ φιλοτιμίαν βούλονται ἀναθεῖναι αὐτοῦ εἰκόνα χαλκῆν, θ]εσιν οὗ ἂν εὔκαιρον εἶναι φαίνηται, [πλὴ]ν οὗ οἱ νόμοι ἀπαγορεύ τ]έα τὸν κατὰ πρυτανείαν εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆσαι ἐν ἀγορᾷ· τ]αμίαν τῶν στρατιωτικῶν.

Φ]ιλοκλῆς Ἡνιόχου Ποτάμιος εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ Πυθ ν]όμενοι δυσὶ πλοίοις δικρότοις ἐπὶ τὴν πομπὴν καὶ θυσίαν καὶ τὸν Λί]αντι καὶ ἔθυσαν μετά τε τοῦ ἄρχοντος καὶ τοῦ στρατηγοῦ καὶ κτ]ως καθ' ἅπερ ἦν αὐτοῖς ἁρμόττον, ὅπως οὖν τούτων αὐτοῖς ὑπά χῃ, δ]εδόχθαι τῇ βουλῇ τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν θαι τ]ῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐπαινέσαι τοὺς δὲ Ἱππάρχου καὶ τὸν κοσμητὴν αὐτῶν Θεόχαριν Ἑστιαίου ἐκ Κε καὶ ἀνει]πεῖν τὸν στέφανον τοῦτον Διονυσίων [τ]ῶν ἐν Σαλαμῖνι τρ ἐ]πιμεληθῆναι τὸν ἄρχοντα καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τοὺς ἐπιμελη ...η[ν] καὶ τὸν ὁπλομάχον Νικάδαν Νικάδα Μελιτέα καὶ τὸν τοξ να Ἡρα]κλείδου Ἀναγυράσιον καὶ τὸν ἀ[φέτην Κα]λχηδόνα Καλχ νίου Κυδαντίδην καὶ τὸν ὑπηρέ[την] αὐτῶν Διονύ[σιο]ν Θεοτείχου φανῷ· ἀναγράψαι δὲ τ[όδε τὸ ψήφισμ]α τὸν γραμματέα τοῦ δήμου γ]ραφὴν τ[ῆ]ς [στήλης μερίσαι τὸν τ]αμίαν ἐκ τῶν εἰς [τὰ κατὰ]

Οἱ ἐφ[ηβεύ]σαντε[ς ἐπ]ὶ

Ἐρεχθεΐδος.	Ἐρητυμένης Θεοδώ[ρου]..
Δι]ογένης Διονυσ[ίου	Μηνόδοτος Λάκωνος..
Σω]σίθεος Σωσιθέ[ου Περγασῆ?]θεν	Ἀνδρόλαος Τιμάνορ[ος]..
.....νετος Διογέ[νου Κηφ]ισιεύς	Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλέ[ους]..
.....ιος Δημάνθου [Λαμ]πτρεύς	Δρομοκλείδης Δρομοκλείδου..
Ἑρμο]κράτης Ἑρμοκράτ[ου Λαμπτρεύς	Θεοδόσιος Ἀλκυονέως..
Ζωΐ]λος Ζωΐλου Εὐω[νυ]μεύς	Καλλιφάν[η]ς Καλλιφάνου..
Λ]υσίμαχος Ἄρχοντο[ς] Λαμπτρεύς·	Κρίτων Ἑστιαίου Βερενικίδη[ς]
Μο]σχίων Ἐπιγένου [Λαμ]πτρεύς	Μητρόδωρος Θεοδότου Φλυεύς
Αἰγεΐδος	Νικάνωρ Ἑρμίππου Ἀφιδναῖος
Νικ]άνωρ Ἀπολ[..... Ἐρ]χεεύς	Πύρρος Πύρρου Προσπάλτιος
.....ιάριος? [Ἀρ]γήττιος	Τιμοκράτης Διοκλέους Βερενικίδης
Εὔνομος Φιλοστράτ[ου Ἀρ]αφήνιος	Χαρίδημος Ἀθηναγόρου Αἰγιλιεύ[ς]
Ἱέ]ρων Ἀριστογείτονος [Τειθρά?]σιος	Εὐκλῆς Σωκράτου Αἰγιλιεύς
Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλέους Ε..	Ποσειδώνιος Ποσειδωνίου Φλυ[ε]ύς
Εὔ]μηλος Ἀνδραγάθου Φηγα[ιεύς]	.....ονίκου Οἰναῖος

Digitized by Google

ἐπικεχωρῆσθαι αὐτοῖς ποιήσασθαι τὴν ἀν[ά-
ουσιν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμμα-
τὸ δὲ γενόμενον εἰς αὐτὴν ἀνάλωμα μερίσα[ι τὸν

έου ἄρχοντος ἐν Σαλαμῖνι, ἐν ἄστει δὲ Ἱππάρχου, παραγε-
ἀγῶνα τῶν Αἰαντείων, τήν τε πομπὴν συνέπεμψαν τῷ
τῶν ἐπιμελητῶν, ἀνεστεφάνησαν δὲ ἔν τε τῇ ἐπιδημίᾳ εὐτά-
ρχῃ ὑπόμνημα παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Σαλαμινίων, ἀγαθῇ τ[ύ-
ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμην δὲ ξυμβάλλεσ-
ἐψήφους τοὺς ἐπὶ Πυθέου ἄρχοντος ἐν Σαλαμῖνι, ἐν ἄστει
ραμέων καὶ στεφανῶσαι αὐτ[οὺ]ς χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμ[ον
αγῳδῶν τῷ ἀγῶνι, τῆς δὲ ποιήσ[εω]ς τοῦ στεφάνου καὶ ἀναγορεύ[σεως
τὰς, ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν παιδοτ[ρίβ]ην Λυσικράτην Κλειτομάχου...
ότην Διοκλῆν Ξενοπείθου Κολω[νῆ]θεν καὶ τὸν ἀκοντιστὴν Ἱερω-
ηδόνος Περιθοίδην καὶ τὸν γραμματέα αὐτῶν Μενεκλῆν Ἀπ[ολλω-
Εὐπυρίδην, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν θαλλοῦ σ[τε-
εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆσαι ἐν τῷ Αἰαντείῳ· εἰς δὲ τὴν ἀ[να-
ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ [δήμῳ.

Ἱππάρχο[υ ἄ]ρχοντος

Ἄν]δρων Ἀνδρωνος Αἰξωνεύς	Ἀ]ντιγένης Ἀντιγένου Ἀμφιτρο[πῆθεν
Ἀρι]στόδουλος Τίμωνος Μελιτ[εύς]	Φίλιππος Ἀντιμάχου Παλλην[εύς
Φιλ]ωτάδης Διονυσᾶ Συπαλήτ[τιος]	Καλλικράτης Καλλικράτου Κριω[εύς
Ἀ]λέξανδρος Ἀριστογένου Αἰξω[νεύς]	Σέλευκος Ἀνδρονίκου Ἀναφλύστ[ιος
Μάαρκος Μαάρκου Μελιτεύς	Ἱε]ρων Ἱέρωνος Παλλην[εύς]
Εὐάνωρ Εὐάνορος Συπαλήττιος	Θεόξενος Κριωεύς
Μένανδρος Μενάνδρου Αἰξω[νεύς]	Νίκ?]ανδρος Δημοφάνου Ἀλωπεκῆθ[εν
Μόσχος Φρόντωνος Μελιτεύς	Βού]παλος Εὐκ[ολ]είνου Παλληνεύς
Ἀναξίλαος Π[αύσ?]ωνος Ἀλαιε[ύς]	Ἀρ]ιστομένης Εὐβοίου Θοραιεύς
Εὐκτήμων Κηφισοφῶντος Ἀλα[ιεύς]	Τι]μοκράτης Φίλωνος Παλλην[εύς
Ξένων Ξένωνος Ἀλαιεύς	Πρω]τόμαχος.....ου Ἀναφλύστι[ος
Νικόμαχος Διοκλέου Ξυπεταιών	Ἀ[τταλίδος
Χαρίκς [Χαρ]ίου Μελι[τ]εύς	. . . . .
Φιλόδημος Φιλοδήμου [Μελι]τε[ύς]	Κά]λλιππος Πομπίδου Ἀθμ[ονεύ]ς
Τιμόθεος Τιμοθέ[ου] Ἀλαιεύς	Εὔ]βοιος Ἑρμαγόρου Προβαλ[ίσιος
Ἀθηνοφάνης Ἀ[θη]νοδώρου Αἰξωνεύς	Μητρόδωρος Ἀνδρομάχου Ἀθμον[εύς

Digitized by Google

Εὔδ]ουλος Ἀριστονίκου Ἐρχιεύς [Ἀκα]μαντίδος
Φιλό]λαος Ζωτικοῦ Φηγαιεύς Σύμμαχος [..]μάχου Θορίκιος
Ὀ]νομακλῆς ἐκ Κολωνοῦ Βάκχιος..... Ἕρμειος
Μηνόδοτος Μηνοφίλου Ἐρχιεύς Γλαῦκος [..... ἐκ Κ]εραμέω[ν]
Πανδιονίδος Πολυκλ..... Πόριος
Φιλοκλῆς Φιλωνίδου Παιανιεύς Ἡφαιστ.....ος
Ἰε]ροκλῆς Λυσικράτου Κυθήρριος Φίλων....
Δ]ιόδοτος Ἡλιοδώρου Παιανιεύς Ναυ....
Φ]ιλόθεος Ἡλιοδώρου Κυδαθηναιεύς
Λεωντίδος [Οἰνηΐδος]
Πυθόκριτος Δημαινέτου Εὐπυρίδης ..εύς
Σ]ώνικος Κηφισοδώρου Π[οτ]άμιος ..δης
Κ]τησικλῆς Δικαιάρχο[υ Δειρ]αδιώτης ...λάσιος
Ἀντίφιλος Ἀντιφίλου Ση[μαχί]δης .....Ἀριστοκράτου Ἀχαρνεύς
Ἀρχέλαος Ἀρχελάου..... ης ..έους Ἀχαρνεύς
....κος Δημη[τρίου... .υ Ὀηθεν
..Κοθωκίδης
..άσιος
...θεν

(Πτολεμαΐδος) (Κεκροπίδος)
....δης
....

Ligne 1. Le nom du greffier est certain ; le fragment qui le donne a été retrouvé. L. 3, Ἀλωπεκῆθεν; le marbre porte ΕΚΗΘΕΝ, lacune de quatre lettres. L. 14. 15, 16, restitutions conformes au sens et à l'usage sans que la rédaction primitive puisse être retrouvée avec certitude; de la ligne 15 à la ligne 30, la partie gauche du décret est très-endommagée. L. 22 ΣΩΤΗΡΑΙ ; à la fin de la ligne, l'étendue de la lacune est incertaine. L. 23. Au début de la ligne, M. Koumanoudis donne ΤΩΝΤΩΝΔ... Je n'ai pas retrouvé le fragment; com-

Digitized by Google

Ἱπποθωντίδος

Φιλήμων Φειδίου Πειραιεύς
Εὐεργέτης Ἐπιγένου ἐκ Κοίλ[ης]
Ζώπυρος Ἀριστοκράτου Ἀζη[νιεύς]
Νικόστρατος Ἡρακλείδου ἐκ..
Πόπλιος Γαΐου Πειραιεύς
Σωσικράτης Διονυσίου Πε[ιραιεύς]
Εὐνοστίδης Ἀντιδώρου Πε[ιραιεύς]

Αἰαντίδος

Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου Φαλ[ηρεύς]
Τιμο.... .ς Ἀρισ...ου Φαλ[ηρεύς]
Ἀπολ..... Φαλ[ηρεύς]
Αἰσχίνης...
Ἀπολλώνιος Θεο..
Ἄνδρων Ἄνδρων[ος
Ἡρακῶν Εὐγείτον[ος..
Ἡρακῶν Ἡρακῶντ[ος..
Μοσχίων Παρμεν..
Ἀρτέμων Εὐθυδ...
Χαρμήδης Φαντ...

Ἀντιοχ[ίδος]

Ἑρμοκλῆς Κλειδάμ[ου...

..ι...ς Κρατίππου Προβαλίσι[ος
....αρ.ος Φιλοξενίδου Ἀπολλων[ιεύς
Σ]ωσιγένης Σωσιγένου Προβαλίσιο[ς
Σ]τρατόνικος Φανίου Ἀγκυλῆθεν
Στ]ρατόνικος Λαφαίου Σουνιεύς

Ξ

.....ος [Ε]ὐφράνορος Πάριος
Σώ]στρατο[ς] Σωστράτου Σικυώνι[ος
..όδ]ωρος Ἀπο[λ]λωνίου Κερκινίτ[ης
Νουμ]ήνιος Ἀπολ.[λ]ωνίου Ἡρακλεώτ[ης
Ἀσκλ]ηπιάδης Ἀσκληπιάδου Μα..
Ἀμμ]ώνιος Ἀμμωνίου Λαοδ[ικεύς
Ἀσκ]ληπιάδης Ἀφροδισίου Σ..
....νος Κρατίνου Ἡρακλεώτης
Νικομ]ήδης Νικομήδου Βηρύτιος
....ίοτος Σαώνδου Θεσπιεύς
Ποσ]ειδώνιος Ποσειδωνίου Ἀντιοχεύς
Σατυ]ρίων Σατυρίωνος Λαοδικεύς
...αχος Διογνήτου Ἀντιοχεύς
...διος Δημοκλέους Σολεύς
. ... Πέλοπος Λαοδικεύς
....ν]δρος Μενάνδρου Ἀντιοχεύς
....ιο]ς Ποπλίου Ῥωμαῖος.

ἡ [βουλὴ]
ὁ δῆ[μος τὸν]
ἀφέτη[ν]
Καλχη[δόνα]
Περιθοί[δην]

..... ἡ βουλὴ
ὁ δῆμος
τὸν ὑπηρέτην
Διονύσιον
Εὐπυρίδην.

parez inscr. VIII et X; peut-être ΤΩΝΔ[ικρότων πλοίων]. Les exemples de lettres et de syllabes répétées par erreur ne sont pas rares. L. 50. ΕΝΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ. L. 53. ΙΠΑΡΧΟΥ. L. 76. ΤΑΝΤΕΠΟΜΠΗΝ. L. 78. ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙ. L. 79. ΤΕΙΒΟΥΛΕΙ. L. 83. ΕΠΙΜΕΔΗΘΗΝΑΙ. L. 100. ΕΡΙΚΕΣΥΣ. L. 108. Ὀνομακλῆς sans patronymique. L. 119. col. 2, ΑΡΣΤΟΚΡΑΤΟΥ. Rapprochez tout le premier décret de la première partie de l'inscription VIII.

Digitized by Google

VI.

Θ E] O

Ἐπὶ Νικ[ο]δήμου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγεΐδος τρίτης πρυτανείας, ᾗ Ἐπιγένης Ἐ
μάτευε[ν], Βοηδρομιῶνος ὀγδόῃ ἱσταμένου ἐμβολίμῳ κατ' ἄρχοντα, κατὰ θεὸν
ἐνάτῃ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ θεάτρῳ· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν
5 που Παιανιεὺς καὶ σύνεδροι· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἀφροδίσιος Ἀφρ
εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ Δημητρίου ἄρχοντος θύσαντες ταῖς ἐγγραφαῖ[ς ἐ]ν
τῆς κοινῆς ἑστίας τοῦ δήμου μετά τε τοῦ κοσμητοῦ καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ δήμου καὶ
τῶν ἐξηγητῶν κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, ἐπόμπευσαν τῇ
τέρᾳ, ἀπήντησαν δὲ καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ προέπεμψ[αν] αὐτὰ, ὁμοίως καὶ τὸν Ἴακ
10 ἐν Ἐλευσῖνι τῇ θυσίᾳ καὶ τοῖς προηροσίοις καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἄλλοις ἱεροῖς καὶ γυ
σαν, συνεπόμπευσαν δὲ καὶ τὰς πομπὰς, καὶ τὰς λαμπάδας ἔδραμον τὰς καθη
Φαληροῖ, κἀκεῖθεν πάλιν συνεισήγαγον μετὰ φωτὸς μετὰ πάσης εὐκοσμίας, εἰσή
ρας εἰς τὸ θέατρον μετὰ φωτὸς, καὶ ἔπεμψαν τοῖς Διονυσίοις ταῦρον ἄξιον τοῦ θεοῦ,
καὶ ἐστεφανώθησαν ὑπὸ τοῦ δήμου· συντελουμένης δὲ καὶ τῆς θυσίας τῇ Ἀθηνᾷ
15 νως, βοῦν συνπέμψ[αν]τες, ἣν καὶ ἔθυσαν [ἐν] ἀκροπόλει τ[ῇ] θεῷ, συνετέλεσαν
οἷς καὶ τοῖς εὐεργέτ[α]ις ἀκολούθως τοῖς [τε] νόμοις καὶ τοῖς ψηφίσμασιν, διετέλ
παραγινόμενοι καὶ τῷ κοσμητῇ πειθαρχο[ῦντ]ες, μέγιστον [δὲ νομίσ]αντες καὶ
ὑπὸ τοῦ δήμου προστεταγμένων μαθ[ημάτ]ων ἀνεγκλήτως διετέλεσαν γεγονότες καὶ
ὑπό τε τοῦ κοσμητοῦ καὶ τῶν διδασ[κάλ]ων· προσεκαρτέρησαν δὲ καὶ Ζηνοδότῳ
20 ἐν Λυκείῳ, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις [φιλ]οσόφοις ἅπασιν τοῖς τε ἐν Λυκείῳ καὶ
δὲ καὶ ταῖς ἐκκλησίαις ἐν ὅπλοις ε[ὐτάκτ]ως, ἀπήντων δὲ διὰ παντὸς τοῖς παραγ
ἐποιήσαντο δὲ καὶ τοῖς Ἐπιταφίοις δρόμ[ο]ν ἐν ὅπλοις, τόν τε ἀπὸ τοῦ πολυανδρ
δείξαντο ἐν τοῖς ὅπλοις τοῖς τε Θησείοις καὶ Ἐπιταφίοις, ἔδωκαν δὲ καὶ εἰς τὴν
καθεσταμένοις, κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, δραχμὰς ἑβδομήκοντα, καὶ προσανέθ
25 καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἀττικῆς ὅρια ἐν ὅπλοις καὶ τῆς τε χώρας καὶ τῶν ὁδῶν ἔμπειροι
ἐν οἷς διετέλουν θύοντες καὶ καλλιεροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου, παραγενόμενοι δὲ [εἰς
τοῖς κατὰ πόλεμον τελευτήσασιν ὑπ[ὲ]ρ τῆς ἐλευθερίας, παραγένο[ντο] δ[ὲ εἰς τὸ
τῶν πατέρων τοῦ ἱεροῦ [κ]υριείαν καὶ θ[ύ]σαντες ἀπῆλθον αὐθ[ημερὸν εἰς τὴν
πα[ί]ῳ κα[ὶ] τῇ πομπῇ τῶν μεγάλων θεῶν ἐποιήσαντο τὸ [καθῆκον π]εριέπλευσαν
30 νιχίᾳ ἁμ]ιλλώ[μ]ενοι, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς Διϊσωτηρίοις, ἀν[έπλευσαν δὲ καὶ ἐπὶ τὰ
σαντε]ς καὶ θύσαν[τες τῷ Αἴαντι ἐπηνέθησαν ὑπ[ὸ τοῦ δήμου τῶν Σαλαμινίω]ν
εὐσ]χημόνως πεποιῆσθαι τὴν ἐπιδ[η]μίαν· [σ]υν[ετήρησαν δὲ καὶ τὴν πρὸς ἀλλή
νοι] κατὰ τὴν τοῦ κοσμητοῦ προαίρ[εσιν, ἐποι]ήσαντο [δὲ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῇ

Digitized by Google

I

πιγένου Οἰναῖος ἐγραμ-
δὲ ἐνάτῃ ἱσταμένου,
Τίμων Θεοπόμ-
οδισίου Ἀζηνιεὺς
τῷ πρυτανείῳ ἐπὶ
τῶν Χαρίτων καὶ
Ἀρτέμιδι τῇ ἀγρο-
χον, ἤραντο δὲ καὶ τοὺς βοῦς τοὺς
μνασίοις, καὶ τοὺς δρόμους συνετέλε-
κούσας, συνεξήγαγον δὲ καὶ τὴν Παλλάδα
γαγον δὲ καὶ τὸν Διόνυσον ἀπὸ τῆς ἐσχά-
ὸν καὶ ἔθυσαν ἐν τῷ ἱερῷ τῇ πομπῇ, ἐφ' ᾧ
τῇ Νίκῃ συνεπόμπευσαν καλῶς καὶ εὐσχημό-
δὲ καὶ τὰς ἄλλας θυσίας τὰς καθηκούσας [τοῖς θε-
εσαν δὲ καὶ εἰς τὰ γυμνάσια δι' ὅ[λο]υ το[ῦ ἐνιαυτοῦ
ἀναγκαιότατον εἶναι τὴν εὐταξίαν [παρατηρ]ῆσαι τῶ[ν
πειθαρχοῦντε[ς τοῖς παραγγε]λλομένοις
σχολ[άζ]οντες [ἔν τ]ε τῷ Πτολεμαίῳ καὶ
ἐν Ἀκαδημ[ίᾳ δι' ὅλου τοῦ ἐ]νιαυτοῦ, ἐφήδρευσαν
ινομ[ένοις φίλοις] καὶ εὐεργ[έ]ταις Ῥωμαίοις,
είου καὶ το[ὺς ἄλλους] τοὺς καθή[κοντα]ς, καὶ ἀπε-
φι[άλην τῇ Μητρὶ] τῶν θεῶν τ[ο]ῖς ἐπὶ τ[α]ῦτα
ηκαν ἐτέ[ραν ἐν τῷ] ἐν Ἐλευσῖνι ἱερῷ, ἐξῆλθο[ν δὲ
ἐγένοντο, εἴς [τε τὰς θυσίας παρεγένον]το καὶ τὰ ἱερὰ τὰ κατὰ τὴν χώραν,
τὸ ἐν Μαραθῶνι?] πολυανδρεῖον ἐστεφάνωσάν τε καὶ ἐνήγισαν
Τρόπαιον? καὶ ἱ]στ[ορήσαντες] τὴν γεγονεῖαν ἐκ παλαιῶν χρόνων ὑπὸ
ἑαυτῶν χώρ]αν, ἀνέπλευσ[αν δὲ καὶ] ἐπὶ Τρόπαιον καὶ ἔθυσαν τῷ Διὶ τῷ Τρο-
δ[ὲ καὶ τοῖς Μου]νιχίοις εἰς τὸν λιμένα τὸν ἐν Μου-
Αἱ]άντεια, κἀκεῖ [ἐποιήσαντο τὴν ἄ]μιλλαν τῶν πλοίων, καὶ πομπεύ-
καὶ ἐστεφ[α]νώθησαν χρυσῷ [στεφά]νῳ ἐπὶ τῷ εὐτάκτως καὶ
λ]ους ὁμόνο[ι]αν καὶ φιλίαν ἐν ὅλῳ τῷ [ἐνιαυτ]ῷ ἀστασίαστοι γενόμε-
βου]λῇ τὴν καθήκουσαν κατὰ τὸν νόμον· φιλα[γάθως] δὲ ἔχοντες πρὸς

Digitized by Google

ἅπαντα τὰ καλὰ καὶ βου[λόμ]ε[νοι] τῇ τοῦ κοσμητοῦ [φιλαγαθίᾳ ἐπιδοῦναι ?] ἐν τε
35 την λιθοβόλον ἕνα τῶν ἀρ[χαίων ἐ]κ τῶν ἰδίων ἐθερά[πευσαν καὶ τὰ ἐλλείπον]τα
τήν τε χρῆσιν τοῦ ὀργάνου [καὶ μάθησιν] ἀνέμαθόν τε τὴν τ[ῶν ὅπλων ἄσκησιν ?]
ἀνεγκλήτως ἀναστρεφό[μενοι] καὶ φροντίζοντες τ[ῶν καθηκόντων εἰς τὰ ἱε]ρὰ τοῖς
τες τοὺς ἀξίους καὶ πειθ[αρχοῦ]ντας τοῖς τε νόμοις [καὶ τοῖς ψηφίσμ]ασιν καὶ τῷ
βουλῇ, τοὺς λαχόντας π[ροέδρου]ς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν [ἐκκλησίαν] χρηματίσαι περὶ
40 δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐπα]ινέσαι τοὺς ἐφήβ[ους τοὺς ἐπὶ Δημητρίου ἄρχο
ας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς θεοὺ]ς καὶ εὐταξίας [ἧς ἔχοντε]ς διατετελέκασιν ἐν ὅλῳ
λὴν καὶ τὸν δῆμον καὶ ἀνειπεῖν τὸν στέφανο[ν τοῦτον Διονυσίω]ν τε τῶν ἐν ἄστει
νίων τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν· τῆς δὲ ἀναγορ[εύσεω]ς τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι
τωτικῶν, ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς διδασκά[λου]ς, τόν τε παιδοτρίβην Τίμωνα Τι
45 κλείδου Κηφισιέα καὶ τὸν ἀ[κον]τιστὴν Νίκανδ[ρ]ον Δημητρίου Εὐωνυμέα καὶ τὸν
καὶ τὸν καταπαλταφέτην Καλχηδόνα Καλχ[η]δόνος Περιθοίδην καὶ τοὺς ὑπηρέ
Ἡρακλείδου Ἀναγυράσιον, Ἀθήναιον Ἰσιδώρου Ἁλαιέα, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον
φισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανεί[α]ν ἐν στή[λαις] λιθίναις δυσὶν καὶ στῆ
εἶναι φαίνηται, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθε[σιν τῶ]ν στηλῶν τὸ γενόμε
50 Ἐπὶ Νικοδήμου ἄρχοντος ἐπὶ [τ]ῆς Ἀντιοχίδος τετ[άρ]της πρυτα[ν]είας, ᾗ Ἐπὶ
τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ θε[άτ]ρῳ· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν
λῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἀφροδί[σιο]ς Ἀφροδισίου Ἀζηνιεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ διὰ παντὸς
δων ἀγωγῆς καὶ εὐταξίας, βουλόμενος, τοὺς ἐκ τῶν πα[ί]δων μεταβαίνοντας εἰς
χους καὶ προσέταξεν διὰ τῶν νόμων τῆς τε χώρας καὶ τῶν φρουρίων καὶ τῶν
55 τὴν εἰς πόλεμον ἀνήκουσαν ἄσκησι[ν ποιεῖ]σθαι, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην ἀγωγὴν κα
σεν, δι' ἣν αἰτίαν καὶ κοσμητὴν καθίστη [ἐκ] τῶν ἄριστα βεβιω[κό]των, ἐφ' οἷς καὶ
εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ Δημητρίου ἄρχοντος παραλαβὼν τὴ[ν] ἐ[γ]χειρισθεῖσαν
ἐγγραφαῖς μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας κατὰ τὰ πά[τρια], ἐπόμπευσεν δὲ
εἶναι κόσμον τῇ πατρίδι τὴ[ν] εὐταξίαν αὐτῶν καὶ ἀνδρείαν [κ]α[τ]εσκεύασεν
60 τῷ ἀγωγὴν ποιησάμενος καὶ ἀξίαν τοῦ τε δήμου καὶ αὐτῶν τῶν ἐφήβων, ἄγων
μενο[ς] αὐτῶν πᾶσι φανε[ρὰ]ν τὴν ἐπιστ[ασ]ίαν, καὶ τὸ πρέπο[ν] συντηρῶν καὶ
θαρχοῦντας τοῖς παραγγε[λ]λομένοις ὑπ[ό τε] τῶν στρατη[γῶ]ν καὶ ἑαυτοῦ καὶ
καὶ σωφροσύνης, τοῖς φιλοσόφοις αὐτοὺς παρακαθίζων [καὶ] σχ[ο]λάζων ἅπασιν
ὁμοίως δὲ καὶ τ[ῆς ἐν τοῖς γ]ράμμασιν [αὐ]τῶν ὠ[φελείας ἐφρόν]τισε σχολάζων
65 καὶ τὰς γυμνασίας· ὁμ[οίως δ]ὲ καὶ ἐν τοῖς [κατ]απαλ[ταφεσίαις εὐστο]χήμασιν
το δὲ καὶ τὰς ἐξόδους [αὐ]τῶν ἐν ὅπλο[ις ἐπί τε τὰ φρούρια καὶ] τὰ ὅρια τῆς Ἀττικῆς
τοῦ δήμου ἐπὶ τῶν κα[τὰ] τὴν χώρα[ν ἱερῶν, ἔθυσεν δὲ καὶ τ]ὰς ἄλλας θυσίας τοῖς
ὑπό τε τῆς βουλῆς καὶ τ[ο]ῦ δήμου [ἐ]πὶ ταῖς γεγονε[ίαις ἐν πᾶσι]ν εὐσεβῶς καὶ
ἦν· ἤγαγεν δὲ καὶ ἐπὶ τὸ [ἐ]ν Μ[αρα]θῶνι πολυανδρε[ῖον ἐν ᾧ ἐστεφ]άνωσαν καὶ
70 ρίας, ἤγαγεν δὲ καὶ εἰς [τὸ Τρόπαι]ον καὶ ἱστορήσαν[τες τὴν γεγονυ]ῖαν τοῦ ἱεροῦ

Digitized by Google

τῷ τῆς πόλεως συμφέροντι καὶ τῷ ἑαυτῶν [εὐσ]χήμονι καταπάλ-
προσκατασκευά[σ]αντες ἀνενεώσαντο διὰ πλε[ι]όνων [ἐτῶν
καὶ τὴν μελέτην ἐποιοῦντο, διετέλεσαν [δ]ὲ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
Διο[γενείο]ις· ὅπως οὖν ἥ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος φαίνωνται τι[μῶν-
κοσμ]ητῆ ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας, ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ
τούτ[ων, γ]νώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν
ντος κ[αὶ στ]εφανῶσαι αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ εὐσεβεί-
τῷ ἐνιαυτῷ καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τὴν βου-
καινοῖς τ[ραγ]ῳδοῖς καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσι-
τοὺς στρατηγοὺς καὶ τὸν ταμίαν τῶν στρα-
μάρχου Βουτάδην καὶ τὸν ὁπλομάχον Σάτυρον Ἡρα-
τοξότην Ἀσκληπιάδην Ἀριστοκράτου Μαραθώνιον
τας Σάτυρον Ἀπολλωνίου Ἁλιμούσιον, Ἱέρωνα
αὐτῶν θαλλοῦ στεφάνῳ, ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή-
σαι μίαν μὲν ἐν ἀγορᾷ, τὴν δ' ἑτέραν οὗ ἂν ἐπιτήδειον
νον ἀνάλωμα μερίσαι τὸν [ταμία]ν τῶν στρατιωτικῶν.
γένης Ἐπιγένου Οἰναῖος ἐγραμμάτευεν, Πυανοψιῶ[νος] ἑνδεκάτῃ, δεκάτῃ
Θεοτέλης Εὐκλείδου Θριάσιος καὶ συ[μπρόε]δροι· ἔδοξεν τῇ βου-
ὁ δῆμος τὴν πλείστην σπουδ[ὴν πο]ιεῖται τῆς τῶν ἐφή-
τοὺς ἄνδρας ἀγαθοὺς γίνεσθαι τῆς πατρίδος διαδό-
δρίων τῆς Ἀττικῆς ἐμπείρους γίνεσθαι, ἔντε τοῖς ὅπλο[ις
λλίστοις καὶ σεμνοτάτοις τροπαίοις τὴν πόλιν ἐστεφά[νω-
κατασταθεὶς κοσμητὴς Διονύσιος Σ[ω]κράτου Φυλάσιο[ς
ἑαυτῷ πίστιν ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν ἐφήβων, ἔθυσεν ἐν ταῖς
καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ, μέγιστον δὲ νομίσας
αὐτὸν ἄξιον τῆς τοῦ δήμου προαιρέσεως, πρέπουσαν ἑαυ-
αὐτοὺς δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὰ γυμνάσια κα[ὶ] ποιού-
ἀν[ε]γκλήτους αὐτοὺς πα[ρεχόμενος] ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ καὶ πει-
τῶν διδασκάλων, ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς παιδείας αὐτῶν ἐν ἅπασιν
τοῖς [μαθήμασιν καὶ ταῖς σχολαῖς εὐπρεπῶς δι' ὅλου τ]οῦ ἐνιαυτοῦ
Ζηνοδ[ότῳ καὶ τοῖς ἄλλοις φιλοσόφ]οι[ς περὶ τὰ;] μελέτας
ποιούμενος α[ὐτῶν πρόνοιαν? τῆς πρ]ὸς ἀλλήλους φιλοτ[ιμί]ας· ἐποιήσα-
[ἅπασιν εὔν]οιαν [ἀπο]δόμενος καὶ ἐκαλ[λι]έρησεν ὑπὲρ
[θεοῖς μ]ετ' αὐτῶν ἀπ[ά]σας καὶ ἐκαλλιέρησ[εν κ]αὶ ἐπηνέθη
φιλο[τίμως]? θυσίαις, ἔθυσεν δὲ καὶ τοῖς εὐεργέταις οἷς καθῆκον
ἐνήγ[ισ]αν τοῖς κατὰ πόλεμον τελευτήσασιν ὑπ[ὲ]ρ τῆς ἐλευθε-
[ἐκ παλ]αιῶ[ν] χρόνων ὑπὸ τοῦ δήμου προστασίαν, καὶ θύσαντες

Digitized by Google

ἀπῆλθον αὐθημερεὶ εἰς [τὴν ἑ]αυτῶν χώραν, ἀνέ[πλευσεν δὲ καὶ] ἐπὶ Τρόπαι[ον τῶν πλοίων ἐν ταῖς [γενομέναις ἐν τῇ Μουνυχίᾳ πομ]παῖς· ἔ[πλευσε]ν δὲ καὶ εἰς θύσας τῷ Αἴαντι ἐπη[νέθη καὶ ἐστεφα]νώθη [ὑπὸ τῶν τὴν νῆ]σον [κατοικού]ντων ἐπιδημίαν· ὑπαπήντ[ησεν δὲ καὶ τοῖς ἱε]ροῖς κα[ὶ προέπεμψεν αὐτὰ, ὁμοίως δὲ λαμπάδας, ἐποιήσατο ὁ[ὲ καὶ τοὺς] ἐν τοῖς γυμνασ[ίοις] δρόμους· [τοὶς τε φίλοις καὶ τὴν Παλλάδα Φαληροῖ, κἀκεῖ[θεν συνεισή]γαγεν μετὰ φω[τὸς, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν αις ἐν ὅπλοις, εὐτακτοῦν[τας τοὺς ἐφήβου]ς παρεχόμενος, [ἐποιήσατο δὲ καὶ τὰς θήκοντας δρόμους συν[ετέλεσε]ν, ὁμοίως δὲ ἀπ[ήντησεν καὶ τοῖς Διϊσωτ]ηρίοις, σὶνι τῇ θυσίᾳ καὶ τοῖς προ[ηρσίοις, ἦ]ρατο δὲ καὶ τοὺς [βοῦς εἰς ἄλλας θυσίας, ὧν τοῖς ἐπὶ ταῦτα καθ[εσταμέν]οις κατὰ τὸ ψή[φισμα τοῦ δήμου ὁραχμὰς ἑβδομ Ἐλευσῖνι ἱερῷ· ἀνενεώ[σατο δὲ διὰ πλειόνων ἐτῶ[ν καὶ τὴν ἐκλε]λοι[πυῖαν τοῦ πόλεως συμφέροντι κα[ὶ τῷ αὐ]τῶν ἐκείνων εὐ[σχήμον]ι θεραπεύσ[αντας] ἐκ τῶν ποντα προσκατασκευ[άσαντας] ποιεῖσθαι τὰς με[λέτας, ὁμοίως δὲ] προενο[ήθη? ἐν προσεδρεύων ἐν ὅλῳ [τῷ ἐνιαυ]τῷ καὶ συνεσχό[λασεν το]ῖς μαθήμ[ασιν καλῶς] καὶ δικαίως διεξήγαγε[ν, ἴσως κα]ὶ ὁμοίως πάντων ἄρξ[ας, διε]τήρησεν [δὲ αὐτοὺς συντηροῦντας, πατρ[ικ]ὴν ἄ[π]ασιν προσφερόμενος εὔ[νοιαν· ἀν]θ' ὧν αὐτὸ[ν] καὶ κῇ, ὄντες ἀκόλουθοι τῇ διὰ προγόνων παραδεδομέν[ῃ τοῖς] Ἀθηνα[ίοις] εὐχαρ τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ ἐνια[υτῷ] καλοκαγαθίαν καὶ εὔνοιαν, [ἀπέδωκεν] δὲ καὶ τὰς ροὶ ὧσιν τιμῶντε]ς καταξίως τοὺς φιλαγαθοῦντας τῶν κοσμητῶν καὶ ἄρχοντας [τῆς πόλεως ἀρετὴν?,] γίνωνται δὲ καὶ ἄλλοι ζηλωταὶ τῶν αὐτῶ[ν]· ἀγαθῇ τύχῃ, σαν ἐκκλησίαν χρ]ηματίσαι περὶ τού[των, γνώμην δὲ [ξυ]μβά[λλ]εσθαι τῆς [βου] μητὴν τῶν ἐφή[βω]ν τῶν ἐπὶ Δημητρίου ἄρχοντος Διονύσιον [Σ[ωκρά[το]υ Φυλ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ] δικαιοσύνης ἣν ἔχων διετέλεσεν εἴς τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον ων τε τῶν ἐν ἄστει] καινοῖς τραγῳδοῖς κα[ὶ Π]αναθηναίων καὶ Ἐ[λευσινίων τοῖς ιμεληθῆναι τοὺς στ]ρατηγούς· ἐπικεχωρῆσθαι δὲ Διονυσίῳ [ποιήσασθαι τὴν τῆς οἱ νόμοι ἀπαγορε]ύουσιν· εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλο ἀγαθὸν [εὑρέσθαι παρὰ τοῦ δή δὲ τόδε τὸ ψήφισμ]α τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στήλαις λιθίναις δυ ραν οὗ ἂν ἐπιτήδ]ειον εἶναι φαίνηται· [εἰ]ς δὲ τὴν [ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τὸν ταμίαν τῶν] στρατιωτικῶν.

	ἡ βουλὴ ὁ δῆμ[ος τοὺς [ἐφήβους]	[ἡ] βουλὴ ὁ [δῆμος] τὸν κοσμη[τὴν] Διονύσιον Σωκράτου Φυλάσιον

Digitized by Google

καὶ] ἔθυσεν [τ]ῷ Διΐ τῷ Τ[ροπ]αίῳ, ἐποιήσατο δὲ καὶ ἀμίλλας
[Σ]αλαμῖνα τ[οῖ]ς Αἰαντείοις καὶ πομπεύσας καὶ
ἐπὶ τῷ εὐτάκτω[ς] καὶ εὐσχημόνως πεποιῆσθαι τὴν
καὶ τῷ Ἰάκχῳ, συνετέ[λ]εσεν δὲ τάς τε πομπὰς καὶ τὰς
σ]υμμάχοις Ῥωμαίοις ἐποιήσατο τὰς ἀπαντήσεις, παρέπεμψε δὲ καὶ
Διόνυσο]ν συνεισήγαγ[ε]ν εἰς τὸ θέατρον, ἐφήδρευσεν δὲ καὶ [τ]αῖς ἐκκλησί-
ἀποδε]ίξεις αὐτῶν [τῇ βουλῇ ἔν τε τοῖς Θησείοις καὶ Ἐπιταφ[ί]οις, καὶ τοὺς κα-
ἐποιήσατο δὲ κα[ὶ] τὰς ἄρσεις τῶν βοῶν, ἐπαν[ιέ]ρωσέν τ[ε] Ἐλευ-
ἔδ]ωκεν δὲ μετὰ τῶν ἐφ[ήβων] κα[ὶ] εἰς τὴν φιάλην τῇ Μητρὶ τῶν θε-
ήκοντα] καὶ ἄλλην φιάλην μετ' αὐτῶν προσανέθηκεν ἀργυρᾶν ἐν τῷ ἐν
ὀργά]νου μ[άθ]ησιν καὶ χρῆσιν, προτρεψάμενος αὐτοὺς [ἕ]ν τε τῷ τῆς
ἰδίων ἕν[α τῶ]ν ἀρχαίων κατα παλτῶν καὶ τὰ ἐλλεί-
πᾶσιν δι]ατηρῆσαι τ[ὴν φιλοτι]μίαν αὐτῶν, προσκαρτερῶν [καὶ
καὶ εὐτά[κτω]ς καὶ τἆλλα τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν [καλῶς
σωζομένους καὶ ὑγιαίν]οντας καὶ τὴν πρὸς ἀλ[λ]ήλους φ[ιλίαν
οἱ ἔφηβοι ἐστεφάνω[σαν] χρυσῷ στεφάνῳ [κα]ὶ εἰκ[όνι χαλ-
ιστίᾳ [κα]ὶ ἀποδ[εικνύ]μενοι τὴν γεγο[νυῖα]ν εἰς αὐ-
εὐθύνας [κα]τὰ τὸν νόμον. [Ἵ]να οὖν καὶ ἡ βουλὴ [καὶ] ὁ δῆμος φανε-
δικα[ί]ως καὶ κατὰ το[ὺς] νόμους καὶ ἀποδε[ικ]νυμένους τὴν
δεδόχθα[ι] τῇ βουλῇ, τοὺς λαχόντας προέδρ[ους] εἰς τὴν ἐπιοῦ-
λῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐπαινέσαι τὸν κοσ-
άσιον καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφά[ν]ῳ κατὰ τὸν νόμον
καὶ ἀνειπε[ῖν τ]ὸν στέ[φ]ανον τοῦτον Διονυσί-
γυμνικ]οῖς ἀγῶσιν, τῆς δὲ ἀ[ν]αγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπ-
εἰκόνος ἀνάθεσιν, ἐπειδὴ τᾶυτη ἐστεφάνω]σαν αὐτὸν οἱ ἐφηβεύσαντες πλὴν οὗ
μου ὅτου ἂ]ν δοκῇ ἄξιος εἶναι· ἀναγράψαι
σὶν καὶ στῆσαι μ]ίαν μὲν ἐν ἀγορᾷ, τὴν δὲ ἑτέ-
τῶν στηλῶν τὸ γενό]μενον ἀνάλωμα μερίσαι

[ἡ βουλὴ ὁ δῆ]μος τὸν κοσμητὴν
Διονύσιον
Σωκράτου
Φυλάσιον
καὶ τοὺς
ἐφήβους

ἡ βουλὴ ὁ δῆμος
τοὺς
[ἐφήβ]ου[ς

Digitized by Google

Ο]ἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Δημητρίου

.Ἐρεχ]θεΐδος
. . . . . Ἀντιπάτρου Λαμπτρεύς
. . . . . .ρου ἐκ Κηδῶν
. . . . . ο)υ Λαμπτρεύς
. . . . . μίου Λαμπτρεύς
. . . . . Ἀπ]ολλωνίου Κηφισιεύς
. . . . ς Ἐπιγένου Φηγαιεύς
. . Στεφάνου Κηφισιεύς

Αἰγεΐδος
. . . χος Κραταιμένου Φιλαΐδη[ς
. . . . ος Διογένου ἐκ Κολων[οῦ
. . . . δωρος Διονυσοδώρου Ἀλα[ιεύς
. . . . . Ἄννωνος Ἰωνίδης
. . . Ἄννωνος Ἰωνίδης
. . . . . ω[ρο]ς Μητροδώρου Ἀραφή[νιος
. . . . Μητροδώρου Ἀραφήνιο[ς
. . . ίδης
. . . . δρος Εὐκλέους Ἀγκυλῆθε[ν
. . ρτος Ἀγαθίνου [Φ]ηγαιεύς

Πανδιονίδος
. . οτος Ζη[ν]οδότ[ου. . . .
. . ιος Δ. . .

Ἀθηνάδης Α. . . . δου Κυδαθηναιεύς
Ἀμύντας Μ. . . . Παιανιεύς
Ποσειδών[ιος]. . . . ικλέους. . . . . εύς
Ἐπι. . .
. . νίδης
Ἐπι. . . . . ου. .
. . ου. . .
Λ]εω[ντίδος
. . . .
. οδότου. .
. . οκλῆς Διομ. .
Ε]ὐκλῆς Ξεν. . . .
Ἡράκλειτο[ς. . .
. . σι. .
. . . . ς. .
ης
. . . ιος. .
. . . . Κλεω
. . . . ος Ε. . .
. . . . . μο. .
. . . ς. .

L. 2, ΒΟΙΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ. L. 9. ΙΑΧΧΟΝ. L. 15, ΣΥΝΓΕΜΨ. L. 18, ΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣ. L. 27, ΓΕΓΟΝΕΙΑΝ, voy. lig. 67, ΓΕΓΟΝΕ. . L. 29. ΤΗΙΓΟΜΓΕΙ; fin de la ligne, ΤΟΝΕΜΜΟΥ. L. 34, 36, restitutions conformes au sens. L. 35, ΕΘΑΡΑ. L. 44, répétition de la syllabe ΤΙΩ. L. 48, ΜΙΑΜΜΕΝ. L. 50. Πυανοψιῶνος ἐνδεκάτῃ, δεκάτῃ τῆς πρυτανείας, peut-être pour ἐνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας. L. 69, Ε]ΜΜ[ΑΡ. L. 83, ΓΡΟΝΟΗΘΗ, voy. inscr. VIII, l. 36.

Digitized by Google

ἄ]ρχ[οντ]ος

Θρασύβ[ουλος. . . . . Δ]ιονυσίου Παλλην[εύς
Καλλισ[τ. . . . . ρίωνος Σημαχίδ[ης
Ἀπολλω[ν. . . . . Δημ]ητρίου Ἀναφλύστι[ος
Μ. . . ισ. . . Κα]λλικλέους Γ. .
. . . . .
Διο . .
Κα . .

. . ς
. . . . . Κ[ολωνῆθεν
. . . . . Φλυεύς
. . . . . ς Θημακεύς Ἄροπος Ἀφροδ[ισίου. .
[Ἀχαμαντ]ίδος Ξενόδικος Λυσιμάχ[ου. .
. . . . . ονος Κεφαλῆθεν Ἵπποκλος Διογένου.ε. .

Ἀσκληπιάδην Νίκανδρον Καλχηδόνα
Μαραθώνιον Εὐωνυμέα Περιθοίδην

Σάτυρο[ν] Ἱέρω[να
Ἁλιμούσιο[ν] Ἀναγυ[ράσιον

Digitized by Google

VII.

....
θεν..... Πα]ναθην[αί
..... Ο.. ι κ]αὶ ἐν τοῖς
λῃ ἀπεδείξαντο κατὰ] τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ
ἐν τοῖς γυμνασί]οις, τιθέντων αὐτοῖς ἆθλα τῶν γυμ
καν δὲ καὶ φιάλην τῇ] Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ καὶ τῇ
τὸν [εἰς τὴν βιβλιοθή]κην [τὴν ἐφηβικ]ὴν πρῶτοι
διετέλεσαν σ]πο[υδῆ]ς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐνλείπον
τὴν πρὸ]ς ἀλλήλο[υς] ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἐν ὅλῳ τῷ
λῃ καὶ ὁ] δῆμος φα[ίν]ωνται τιμῶντες τοὺς πειθαρχοῦ
τοῖς ψ]ηφίσμασιν, [ἀγ]αθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ,
τὴν] ἐπιοῦσαν ἐκ[κλη]σίαν χρηματίσαι περὶ τούτων,
βο]υλῆς εἰς τὸν δῆ[μον], ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐπαινέ
του ἄρχοντος καὶ [στ]εφανῶσαι αὐτοὺς χρυσῷ στεφά
εἰς τοὺς θεοὺς καὶ [εὐτ]αξίας καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τὴν
ἀνειπεῖν τὸν στέ[φα]νον τοῦτον Διονυσίων τε τῶν ἐν
καὶ Παναθηναίω[ν κ]αὶ Ἐλευσινίων το[ῖ]ς γυμνικοῖς
ως τοῦ στεφάνου [ἐπ]ιμεληθῆναι τοὺς στρατηγοὺς καὶ
τικῶν· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς διδασκάλους, τόν τε παι
ραθώνιον καὶ τὸν ὁπλομάχον Ἡρόδοτον Εἶτε [αἶ]ον καὶ
δρον Εὐωνυμέ[α] καὶ τὸν τοξότην Διογένην Ἐρικειέα
Λιγιλιέα καὶ τὸν [ὑπ]ηρέτην Ἀριστοκλῆν Ἀχερδούσιον
τον Ἀγγελῆθε[ν· ἀνα]γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν
τα]νείαν ἐν στ[ήλῃ λιθί]νῃ καὶ στῆσαι ἐν [ἀ]γορᾷ,
ἄθε]σιν τῆς [στήλης τὸ γε]νόμενον ἀνάλωμα μερίσαι

Digitized by Google

. . . .
.. ινιων....
... Δ]ημή[τριος Οὐλιάδ]ου Ἀλωπεκῆ-
οι]ς καὶ επ..... καὶ παρήγαγε
Θησείοις [καὶ Ἐπι]ταφ[ί]οις καὶ τῇ βου-
τῆ[ς βουλῆς καὶ ἑκάστ]ῳ μηνὶ ἐποιοῦντο
νασι]άρχων, ἀνέθη-
Μητρὶ τ[ῶν] θεῶν, κα[ὶ βυ]θλία ἑκα-
κατὰ τὸ ψήφισμα, ὁ Θεοδωρίδη[ς] Πειραι[εὺς] εἶπεν καὶ
τες· [συ]νετήρη[σα]ν δὲ καὶ
ἐνιαυ[τ]ῷ· ὅπως οὖν ἥ τε βου-
νται[ς] τοῖς τε νόμοις καὶ
τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς
γνώμην δὲ ξυμβάλ[λ]εσθαι τῆς
σαι τοὺς ἐφήβους τοὺς ἐπὶ Μενοί-
νῳ εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς
βο[υ]λὴν καὶ τὸν δῆμον, καὶ
ἄστει καινοῖς τραγῳδοῖς
ἀγῶσ[ι]ν· τῆς δὲ ἀναγορεύσε-
[τ]ὸν ταμίαν τῶν στρατιω-
δοτρίβην Ἄρεστον Μα-
τὸν ἀκοντιστὴν Νίκαν-
καὶ τὸν ἀφέτη[ν] Καλλίαν
καὶ τὸν γραμμ[ατ]έα Ἀντίδ[ο-
γραμματέα [τὸ]ν κατὰ π[ρυ-
εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀ[ν-
τὸν ταμίαν τῶν στρα[τι-

Digitized by Google

ωτι]κῶν Δῆμον Βερενικίδην.
Ἐπὶ] Σαραπί[ων]ος ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἀτταλίδος πέμ
κλ]ῆς Δημητ[ρίο]υ Ἰφιστιάδης ἐγραμμάτευεν, Ποσιδε
ῶ]νος ἕ]κτῃ καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία ἐν τῷ θεά
Δι]οσκουρί[δ]ης Φίλωνος Παλληνεὺς καὶ συνπρόεδροι·
δ]ήμῳ· [Ἐ]ξα[κῶ]ν Ἐξ[α]κῶντος Παλληνεὺς εἶπεν·
κῆθ]εν χειροτο[νηθεὶς] κοσμητὴς ἐπὶ τοὺς ἐφήβους εἰς
αυτὸ]ν ἦρξε τὴ[ν ἀρχὴ]ν κατά τε τοὺς νόμους καὶ τὰ
τῆς εὐταξίας [τῶν ἐφ]ήβων καὶ τῆς ἐν τοῖς μαθήμα
λή]θη, ἔθυσεν δὲ [καὶ τ]ὰς θυσίας πάσας μετ' α[ὐ]τῶν
δή]μου ἐκ τῶν ἰδί[ων· ἀν]έθηκεν δὲ καὶ φιάλην [τῇ
κ]αὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἁπά[σ]αις εὐσεβῶς καὶ φιλοτ[ίμως,
φάνῳ καὶ ὑπὸ τῶν [ἐν Σκλ]αμῖνι κατοικούντων Ἀθη
δὲ καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιάν τε καὶ φιλία[ν δι'
νους πάντας διεφύλαξεν καὶ ἀφορολογήτους· ἀνθ' ὧ[ν
χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ, ἀ[πο]δεικνύμενο[ι
τα καὶ δικαιοσύνην, παρ' ὧν τὴν μ[ὲν τι]μὴν ἀπεδέ
φανον ἀπὸ χρυσῶν εἴκοσι οὐκ ἔλ[α]βε[ν], προκρίνων
τὴν παρὰ τοῖς πολίταις εὐφημ[ί]αν, ἔδωκεν δὲ καὶ τ[ὰς
καὶ ὁ δῆμος φαίνωνται τοὺς ἀγ[α]θο[ὺς τ]ῶν ἀνδρῶν
φομένους τιμῶντες ταῖς καθ[ῃ]κο[ύσαις] δωρεαῖς· ἀγ[α
λαχόντας πρ]οέδρους εἰς [τὴν ἐπ]ιοῦ[σαν ἐκ]κλησίαν
ξ]υμβάλλεσθαι τῆς βουλ[ῆς εἰς τ]ὸν δῆ[μον, δ]τι δοκεῖ
φήβω[ν Δημήτριον Οὐ[λιάδ]ου Ἀλωπεκῆθεν καὶ στε
νόμον, ἀρ]ετῆς ἕ[νεκεν] καὶ δικαιοσύνης, ἣν ἔχων δι[ε
πεῖν τὸν στέ]φανον τοῦτο[ν] Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄσ
θηναίων καὶ Ἐλευσινί]ων τοῖς γυ[μ]νικοῖς ἀγῶσιν· τῆς
μεληθῆναι τοὺς στρατηγ]οὺς· ἀν[α]γράψα[ι] δὲ τόδε
τανείαν εἰς στήλην λι]θίνην, κ[α]ὶ στῆ[σ]αι ἐν ἀγορᾷ·
τῆς στήλης μερίσα]ι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν Δῆ
λωμα· ἐπικεχωρήσ[θω δὲ αὐ[τ]ῷ ποι]ή]σασθαι καὶ
εὔκαιρον εἶναι φαίνηται, πλὴ]ν οὗ οἱ νόμοι ἀπαγο

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τ[ὸν κοσ]μητὴν Δημήτριον Οὐλιάδου Ἀλωπεκῆθεν

Ἡ βου[λ]ὴ [καὶ ὁ δῆμος [τοὺς ἐ-φή[βους]

Digitized by Google

π]της πρυτανείας, ᾗ Σοφο-
ῶνος ἐνάτῃ ἱσταμένου [δ]γδό-
τρῳ] · τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν
[ἔ]δοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ
ἐπειδὴ Δημήτριος [Ο]ὐλιάδου Ἁλωπε-
τὸν ἐπὶ Μενοίτου ἄρχοντος ἐνι-
ψηφίσμ[α]τα τοῦ δήμου, [π]ροέστη δὲ καὶ
σι[ν γιν]ομένης ἐπ[ισ]τασίας ἐπεμε-
[τοῖς θεο]ῖς καὶ τοῖς [εὐ]εργέταις τοῦ
Μητρὶ τῶν θ[εῶν, ἐλειτούρ[γησε]ν δὲ
καὶ ἐστεφα]νώθη τῷ [χρυσῷ στε-
[ναίων χρυσ]ῷ στεφάνῳ · δ[ιετήρησεν
ὅλο]υ τοῦ ἐνιαυτοῦ [καὶ σωζομέ-
αὐ]τὸν ἐστεφάνωσ[αν οἱ ἔφηβοι
τὴ]ν εἰς ἑαυτοὺς γεγο[νυῖαν ὁσιότη-
ξ[ατ]ο, κατασκευασθέν[τ]α [δὲ τὸν στέ-
δ[ιὰ παντ]ὸς τοῦ ἰδίου λυσιτ[ελοῦς
εὐθύν]ας · ὅπως οὖν ἡ β[ουλὴ
καὶ [καλῶς] καὶ δικαίως ἀν[αστρε-
θῇ τύχῃ], δεδόχθαι τῇ βο[υλῇ τοὺς
χρη[ματίσαι πε]ρὶ τούτων, γνώ[μην δὲ
τῇ βουλῇ[, ἐπαινέσα]ι τὸν κοσμητεύ[σαντα τῶν ἐ-
φη[νῶσαι αὐτὸν] χρυσῷ στεφ[άνῳ κατὰ τὸν
τέλεσεν εἰς] τοὺς ἐφήβου[ς, καὶ ἀνει-
τ[ει καινοῖς τ]ραγῳδοῖς [καὶ Πανα-
δὲ ἀν[αγορεύσεως τοῦ] στεφάν[ου ἐπι-
τὸ ψήφισμ[α τὸν γραμ]ματέα τὸν κα[τὰ πρυ-
εἰς δὲ [τὴν κατασ]κευὴν καὶ τὴν [ἀνάθεσιν
μον [Βερ]ενικίδην τὸ γε[νόμενον ἀνά-
εἰκόν[ος] χαλκῆ[ς] ἀνάθεσιν ἐν τῷ [τόπῳ ὅπου ἂν?]
ρεύουσιν.

Ὁ δῆμ[ος το]ὺς ἐφήβους
[καὶ] τὸν κο-
[σμ]ητήν

Οἱ ἔφηβοι τὸν κο[σμητὴν
[Δημήτριον Οὐλιάδου
Ἁλωπεκῆθεν]

Digitized by Google

Οἱ ἐφηβ[ε]ύσαντες ἐπὶ

Ἐρεχθ[εἰδ]ος

Τεισάνωρ Τεισάνορος Λαμπτρε[ύς]
Ἐρ]ατοκλῆς Μνησικλέους Λαμπτρε[ύς]
Διο]νύσιος [Σ]ωσικράτου Κηφισιεύς
... ογένης Ἐπιχάρου Λαμπτ[ρεύς]
.... λος [Χ]αρμύλου Λαμπτρε[ύς]
.... λης Ἀριστοκλέους Συβρί[δης]
.... ος Πάτρωνος Λαμπτρ[εύς]
..... ς Ἐπιγένους Εὐωνυμεύς
..... ίου Κηφισιεύς
.... ο[ς Φ]ιλήμονος Εὐωνυμεύς
Ἀπο]λλώνιο[ς] Διονυσίου Κηφισιεύς
Ἀ]νθ[ε]στήριο[ς Ἀ]νθεστηρίου Ἀνα[γυράσιος]
Μενεκράτης Ἀρίστωνος Εὐωνυμεύς

Αἰγεΐδος

Θοῖνος Ἀπολλοθέμιδος Ἀγκ[υλῆθ]εν
Εὐφάνης Ἀμφικράτου ἐκ Κο[λωνο]ῦ
Θεόδοτος Θεοδότου Ἀγκ[υλῆθεν]
Γλαῦκος Γλαυκίου Γαργήτ[τιος
Διονυσόδωρος Διονυσοδώρου Ἐ[στιαιό]θεν
Δημόδοτος Ἀρίστωνος Ἁλαιεύ[ς]
Θεόφιλος Ἀπολλωνίου Γαργήττιο[ς]
Νεοκλῆς Εὐθυκλέους Βατῆθεν
Μοσχίων Μενάνδρου Φιλαΐδης
Διόδωρος Διοδώρου Φιλαΐδης
Μηνόδοτος Μηνοδότου Φηγαιεύς
Εὐφρόσυνος Ἀριστίωνος Ἁλαιεύς
Μενέστρατος Δημητρίου Φηγαιεύς
Διόδοτος Νικάνορος ἐγ Μυρρινούττης
Σίμαλος Φίλωνος Ἐρικιεύς

Πανδιονίδος

.... ας Διοσκουρίδου Κυδαθηναιεύς
..... τος Δημαινέτου Κυδαθηναιεύς

[Λε[ω]ντίδος

Νικήτης Ἀθηναίου Εὐπυρίδης
Νικάνωρ Νικάνορος Λευκονοεύς
Δωσίθεος Χαρ.... Χολλείδης
Ἀγέλαος Σαρ.....
Ζήνων Ἀγ.....
[Δ]ωρόθε[ο]ς Θε..
[Νι]κόστρατ[ο]ς Δ[ιο]κλέους Φρεάρρ[ιος
Μελίτων Τιμοκράτου Ποτάμιος
Δ[η]μοχάρης Ἀθηνοδώρου Χολλείδης
Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Ἁλιμούσιος
Ἀγ[α]θοκλῆς Ἀγαθοκλέους Χολλείδης
Ἡγ..ας Βουκλ?..ου Ἁλιμούσιος
Πυθόκριτο[ς] Δημαινέτου Εὐπυρίδης
Ὀφέλ[α]νδρος Σωσάνδρου Χολλείδης

Πτολεμαΐδος

Σώπολι[ς] Ἀσπασίου Ἀφιδναῖος
Πολυφάης Πτολεμαίου Φλυεύς
Πραξιτέλης Θεογένου Φλυεύς
Φιλιστίων Δημοκλέους Ἀφιδναῖος
Σόλων Διονυσίου Ἀφιδναῖος
Νικόδημος Μουσαίου Φλυεύς
Θεόξεν[ος] Θεοξένου Φλυεύς
Ἰσίδοτο[ς] ...οδώρου Θημακεύς

Ἀχαμαν[τίδ]ος

Αἰσχύλος Αἰσχύλου [Χολ]αργεύς
Νικοκλῆς Παμφ[ίλου Κε]φαλῆθε[ν]

Digitized by Google

Μενο[ίτ]ου ἄρχοντος

Οἰνεΐδ[ος]

Δωρόθε[ος] Δωροθέου.....
Πτολε[μαῖο]ς Πτολεμ[αίου]...
Θε..... [Δι]ονυσίου..
..... ίου..
.ατρο ..
Ἀσκλη[π....] Πυθιο....
Εὔνικο[ς] Στράτωνος [Ὀ]ηθ[εν
Ἀπολλώ[ν]ιος Ἀστεί[ου Φ]υλάσιο[ς
Ἀπολλοφ[ά]νης Ἀσκλη[πιά]δου Φυλάσι[ος
Φιλόστρατος Φιλιστ .... νεύς
Ἀλέξανδρος Ἐπιγέν[ου Ὄη]θεν
Σώχαρμος Π[α]ρμόνο[υ Ὄη]θεν
Θέων Ὀρούλ[ου?] Ὄηθεν

Κεκ[ρ]οπίδος

Σόλων Διο..... Μελιτεύς
Ἀχαιὸς Βου[.... Μ]ελιτεύς
Καρνεάδης [....] πίδου Γρινεμεεύς
Ἡλιόδωρ[ος....] ρίου Μελιτεύς
Διοφα..... έους
Σω..... μο[υ] Μελιτεύς
Πα..... Ἀ]λαιεύς
..ρατ..... ωνίου Ἀλαιεύς
..... άμου Αἰξωνεύς
Διο]σκουρί[δης...] τιάδου Μελιτεύς
Ἀπολλωνίδης... τέλου Μελιτεύς
Ζήνων Ἡλιοδώ[ρου .....
Πάνθηρος Διον[υσίου Συ]παλήττιος
Θεογένης Δη.... ου Μελιτεύς
Εὐφρόνιος Ἀρι[στ]ομένου Ἀλαιεύς.

Ἱππ[ο]θωντίδος

Ἀπόληξις Α....νδρου Πειραιεύς
Καλλικ[... Με]νεκράτου Ἀμαξαντεύς

Αἰαντίδος

Φ]ίλων Φίλωνο[ς] Τρικορύσιος
.. μιος Ἑρμί[ου] Τρικορύσιος
.. ατερμνο[ς Ἀ]θηνάδου Ῥαμνούσιος
[Διογ]έ[ν]ης Διο[γέ]νου Μαραθώνιος
.....ς Φιλ...ου Ῥαμνούσιος
..... ηνίωνος Μαραθώνιος
.... Ἀ]πολλοφάνου Φαληρεύς
..... Ἀ]πο[λ]λωνίου Μαραθώνιος
..... ήμου Τρικορύσιος
Ν.....υλίδου Φαληρεύς
Χαρ..... Ι]ράτου Ῥαμνούσιος
Μενεσθ[εύς..... ούσ[ιος
Ἀγαθοκλ[ῆς.....
Φιλόχορος [Φιλο]χόρου Φαλη[ρεύς

Ἀντιοχί[δος

Μαρσύας [Θ]ήρωνος Ἀναφλ[ύστιος
Φιλίσκος Ν[ι]κάνδρου Ἀλωπεκῆθεν
Ἀντιγέν[ης] Πε[ρι]άνδρου.....
Φιλοκράτης Φιλοκράτου Σ...
Ἡρόδωρος Μενάνδρου [Ση]μαχίδης

Ἱππόνικ[ος Φι]λίσκο[υ Εἰτ]εαῖος
Ἀριστοκ..... Παλληνεύς

Ἀ[τ]ταλίδος

..... ης Ἀντιφάνου Προβαλίσιος
..... νωνος Προβαλίσιος

Digitized by Google

..... λιάδου Στειριεύς
..... οκρίτου Παιανιεύς
..... [Παια?]νιεύς
..... ιεύς
..... ιεύς

Λέων Ἡρ..... αιεύς
Εὔδημο[ς..... [Σ]φήττιος
Εὔνομο[ς.....]δης
Διόδω[ρος...] Σφήττιος
Δημήτρ[ιος].. νίου [Ἰφ]ιστιάδης
Φιλωνίδης... ογένου Ἰφιστιάδης
Δῖος Νέστ[ορο]ς Πόριος
Ἡ]ρόδωρος Μ[ητρο]δώρου? Εἰφιστιάδης
...ύνικος Φ.....[ο]υ Εἰφι[στι]άδης

[δ δῆ]μος

VIII.

Θ E O

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ Ἀγαθοκλέους ἄρχον[τος], ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος τρίτης πρυ[ταν]είας, ἐγραμμάτευεν, Βοηδρομιῶνος τετράδι ἐπὶ δέκα, τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ τῆς π[ρυ]τανεί προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἀπελλῆς Δημοφῶντος Ἀγγελῆθεν καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν Θεόδοτος Διοδώρου Σουνιεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ Ἀριστάρχου ἄρχοντος θύ πρυτανείῳ ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας τοῦ δήμου μετά τε τοῦ κοσμητοῦ καὶ τῶν ἐξηγη των κατὰ τὰ ψηφίσματα, ἐπόμπευσαν τῇ τε Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρ[ᾳ] καὶ ἀνή[νε]γκαν ἱεροῖς ἐν ὅπλοις μέχρι τῆς Ἠχοῦς καὶ προέπεμψα[ν αὐ]τὰ, [ὁμοίως καὶ τ]ὸν Ἴακχον, θηκαν ἐν τῷ ἱερῷ φιάλην ἀπὸ δραχμῶν ἑκατὸν, συνε[τέλεσ]αν δὲ καὶ τὰς λαμπάδας Ἐπιταφίοις πρὸς τοὺς ἑνους ἐφήβους, οὓς καὶ ἐ[νίκ]ων, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Παλλάδα μετὰ τῶν γεννητῶν καὶ πάλιν εἰ[σήγαγ]ον μετὰ πάσης εὐκοσμίας, εἰσήγα κ]αὶ ἀνέθηκαν φιάλην κατασκευάσαν[τες τ]ῷ θεῷ ἀπὸ δραχμῶν ἑκατὸν, ὁμοίως δὲ καὶ κατ]ὸν, ἔθυσαν δὲ καὶ τοῖς Γαλαξίοις τ[ῇ Μ]ητρὶ τῶν θεῶν καὶ ἀνέθηκαν φιάλην

Digitized by Google

Θεοφ[.....ο]υ Ἀζηνιεύς
Ἀτ.....,.. γόρου Ἀχερδούσιος
Δ[ιό]γνητος.... ίου Αὐρίδης
Δ]ημήτριος.... νου Πειρ[αιε]ύς
Δ[ημήτριος Ὀ[ν]ησιμάχου [Ἀμ]αξαντεὺς
Διονυσογέ[νης]..... ης
Νίκανδρος..... ς
Δημήτριος..... άσιος
Διονύσιος [Διονυ]σίου Ἀχερδούσιος
Εὔστροφος [....] νος Ἀχερδούσιος
Δημόφιλ[ος...] ου Ἀχερδούσιος
Μητρόδ[ωρος Λ]υσάνδρου Ἀμαξαντεύς
Ἀντιγο[ν..] Ἀζηνιεύς
Στρα[τ.....] Δεκελεύς
Κλεο.....ς Θέωνος Κόπρειος
... Διονυσίου Ἀπολλωνι[ε]ύς
[Με]νεκράτης Μενεκράτου Ἀτηνεύς
Ἀθηναγόρας Ἡρακλείδου Ἀτηνεύς

Ξένοι

Νικόδω[ρ]ος Ἀπολλωνίου Λαοδικεύς
Νικασ[ί]ων Νικασίωνος...
Εὔμηλ[ος Ἀ]ρίστωνος Μαλλώτης
Μνασ... Πύθο....ους Σικυών[ιος
Γναῖος [..... Ῥω]μαῖος
Μητρό[δω]ρος Ἀπολλωνίου.
Λεύκιος Βαλέριος Αὔλου Ῥω[μαῖος
Δημήτριος Ἀπολλωνίου Μιλήσιος
Ἀπ[ολλώ]νιος Ἀπολλωνίου Μιλήσιος
Σ[ωσί]πολις Σωσιπόλιδος Ἡρακλε[ώτης
..... λοδήμου Ἀντιοχ[εύς
.....

[I
ἦ Εὐκλῆς Ξε[νάνδρου Αἰθαλίδης
ας, ἐκκλησία κυρία [ἐν τῷ θεάτρῳ· τῶν
τῷ δήμῳ·
σαντες ταῖς ἐγγραφαῖ[ς τ]ὰ ε[ἰσιτ]ητήρια ἐν τ[ῷ
τῶν καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ τε δήμου καὶ τῶν Χαρί-
τὰ ἀριστεῖα κατὰ τὸ ψήφισμα, ὑπαπήντησαν δὲ καὶ τοῖς
ἤραντο δὲ καὶ τοὺς βοῦς εἰς Ἐλευσῖνα τῇ θυσίᾳ καὶ ἀνέ-
τὰς καθηκούσας ἑαυτοῖς, ἔδ[ρ]αμον δὲ καὶ τὴν λαμπάδα τ[οῖς
δρόμους τοὺς ἐπιβάλλοντας ἑαυτοῖς, συνεξήγαγον δὲ καὶ τ[ὴν
γον δὲ καὶ τὸν Διόνυσον ἀπὸ τῆς ἐσχάρας θύσαντες τῷ θεῷ
τῷ ἐν Πειραιεῖ Διονύσῳ θύσαντ[ε]ς ἀνέθηκαν φιάλην ἀπὸ δραχμῶν ἑ-
ἀπὸ δραχμῶν ἑκατὸν, ὑπόδειγμα καταλιπόντες τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσε-

Digitized by Google

6ε]ίας, ἐφ' οἷς καὶ ἐστεφανώθησαν [ὑπό τ]ε̣ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, ἔθυσαν δὲ
15 νε]ι, ἐξῆλθον δὲ πλεονάκις καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ἐν ὅπλοις εὐτάκτως ἕνεκεν τοῦ παρα
τὰ χωρία, περιέπλευσ[αν δ]ὲ καὶ εἰς Μουνυχίαν ἐν ταῖς ἱεραῖς ναυσὶν, ὁμοίως δὲ ἔπλευ
μον δὲ καὶ μακρὸν δ[ρ]όμον ἐξ ἑαυτῶν πρὸς τοὺς ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐνίκησαν, [καὶ]
τ]οις πᾶσιν ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Σαλαμινίων χρυσῷ στεφάνῳ· ὑπαπήντησαν [δὲ] καὶ
ξί]ας· διετέλεσαν δὲ πειθόμενοι τοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν παραγγελλομένοις, συνετελέ
20 και]νῶν, ὁμοίως δὲ καὶ καθῆλκον δι' ἑαυτῶν μετὰ πάσης εὐκοσμίας, διετέλεσαν δὲ
οι τ]οῦ τε κο[σ]μητοῦ καὶ τῶν κατασταθέντων ὑφ' ἑαυτοῦ διδασκάλων, ποιούμενοι
[ντων σταδίῳ] τῇ βουλῇ, προσήδρευσαν δὲ καὶ ταῖς ἐκκλησίαις ἐν ὅπλοις, παρεκαθί
καὶ ὁ δῆμο[ς φαίνωνται τιμῶντες τοὺς πειθαρχοῦντας τοῖς τε νόμοις καὶ ψηφίσμα
προέδρ]ους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμην δὲ ξυμβάλ
25 ήβου]ς τοὺς ἐπὶ Ἀριστάρχου ἄρχοντος καὶ στεφανῶσαι αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ εὐσεβε
κα]ὶ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον τοῦτον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄστει καινοῖς τραγῳδοῖς καὶ
τ]οῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τοὺς στρατη[γοὺς καὶ τὸν τ]αμίαν τῶν στρατιωτικῶν·
κα]ὶ τὸν ὁπλομάχον Ἡρόδοτον Εἰτε[αῖο]ν καὶ τὸν [ἀκο]ντ[ιστὴν] Διονύσιον Ἀζηνιέα
γρ]αμματέα Καλλιάδην Στειριέα καὶ τὸν ὑπηρέτην Ἐπίγονον Πειραιέα, καὶ στεφανῶ
30 μα]τα τῶν ἐφήβων τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆ
αν] τῶν στρατιωτικῶν τὸ γενόμενον ἀνάλωμα. Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ Ἀγαθοκλέους
γραμματεύεν] Πυανοψιῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δέκα, πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τῆς πρυτανείας, ἐκ
λε]ίδης? καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Θεόδοτος Διοδώρου Σουνιεὺς εἶπεν· ἐπ[ει]
τὴ]ς ἐπὶ τοὺς ἐφήβους εἰς τὸν ἐπὶ Ἀριστάρχου ἄρχοντος ἐνιαυτὸν, ἔθυσεν ἐν τῷ πρυ
35 παιδευτῶν καὶ τῶν ἐξηγητῶν, ποιησάμενος τὴν εἰς τὰς θυσίας δαπάνην ἐκ τῶν ἰδί
λῶς καὶ δικαίως καὶ διετέλεσεν ἕκαστα πράττων ἀκολούθως τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς
τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα, ὧν καὶ τὴν πλείστην σπουδὴν καὶ ἐπιμέλε
ας, συ[ν]ετήρησεν δὲ αὐτοὺς, καὶ παρ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν ὁμονοοῦντας τὰ πρὸς ἀλλήλ
παραγγελλομένοις, πᾶσιν ἴσως καὶ κηδεμονικῶς προσφερόμενος· ἔθυσεν δὲ καὶ τὰς
40 γέταις ἐν τοῖς καθήκουσιν χρόνοις, ἐποιήσατο δὲ καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν ἔν τε
καταπεσόντος δὲ τοῦ περιβόλου τοῦ Διογενείου προενοή[θη] τῆς ἐπισκευῆς αὐτοῦ,
τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔδωκεν τὰς εὐθύνας ἐν τῷ δικαστ[ηρίῳ] κατὰ τὸν νόμον· ὅθεν
μειν αὐτῷ καταξίας χάριτας ἐστεφάνωσαν αὐτὸν καὶ προαιρούμενοι ἀναστῆσαι αὐ
οὖν καὶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος φαίνωνται τοὺς ἀνεστραμμένους ἐν ταῖς ἀρχαῖς κα
45 τιμῆς ἀξιοῦντες, καὶ πᾶσιν ἐφάμιλλον ᾖ τοῖς ἐπὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν καθισταμένοις
τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώ
νέσαι τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων τῶν ἐπὶ Ἀριστάρχου ἄρχοντος Εὔδοξον Εὐδόξου
καὶ δικαιοσύνης τῆς πρὸς τοὺς ἐφήβους, καὶ ἀνειπεῖν τὸν στέφανο[ν τοῦτον Διονυσί
ων τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐ[πιμεληθῆναι τ]
50 ποίηται εἰς αὐτοὺς σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν βούλονται ἀναθεῖν[αι εἰκόνα χ]αλκῆν, ἐπι

Digitized by Google

καὶ τὰς ἄλλας θυσίας τὰς καθηκούσας ἑαυτοῖς, ὁμοίως δὲ καὶ τῷ εὐεργέτει Διογέ-
κολουθεῖν τοῖς ὁρίοις τῆς [Ἀτ]τικῆς, οὐθένα λυποῦντες τῶν ἐχόντων
σαν καὶ εἰς Σαλ[αμῖν]α καὶ ἐποιήσαντο ἅμιλλαν τῶν πλοίων, ἔδρα-
θύσαν[τες] τῷ τε [Αἴαντ]ι καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ ἐστεφανώθησαν ἐπὶ τού-
τοῖς φίλο[ις καὶ σ]υμμάχοις τοῦ δήμου Ῥωμαίοις μετὰ πάσης εὐτα-
[σ]αντο δὲ καὶ νεωλκίας τῶν ἀφράκτων καὶ ἄλλων πλοίων
καὶ ὁμ[ο]νοοῦντες τὰ πρὸς ἀλλήλους, ἐγένοντο δὲ καὶ κατήκο-
τὰς μελέτας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἐποιήσαντο ἐν τῷ πά-
ζανον δὲ καὶ σχολαῖς φιλομαθεῖν προαιρούμενοι· ὅπως ἂν οὖν ἥ τε βουλὴ
σιν καὶ τῷ κοσμητῇ· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τοὺς λαχόντας
λεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐπαινέσαι τοὺς ἐφ-
ίας ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ εὐταξίας ἧς ἔχοντες διετέλ[εσαν,
Παναθηναίων καὶ Ἐλευσι[νί]ων τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν· τῆς δὲ ἀναγορε[ύσεως
ἐπαινέσαι δὲ τοὺς διδασκάλους αὐτῶν, τόν τε παιδοτρίβην Σπουδία[ν] Ὀηθεν
καὶ τὸν τοξότην Μενέστρατον Τρικορύσιον καὶ τὸν ἀφέτην Καλλίαν Αἰγιλ[ιέ]α καὶ τὸν
σαι ἕκαστον αὐτῶν θαλλοῦ στεφάνῳ· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφ[ισμ]α καὶ τὰ ὀνό-
σαι ἐν ἀγορᾷ· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ ποίησιν τῆς στήλης [μερί]σαι τὸν ταμί-
ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Κεκροπίδος... της πρυτανείας, ἧ Εὐκλῆς Ξενάνδρου Αἰθα[λίδη]ς ἐ-
κλησία κυρία ἐν τῷ θεάτρῳ· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἡλιό[δωρο]ς Φιλωνίδου [Χολ-
δὴ Εὔδοξος Εὐδόξου Ἀχερδούσιος χειρ[οτονηθεὶ]ς κοσμη-
τανείῳ τὰ εἰσιτητήρια ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστ[ίας τ]οῦ δήμου μετά τε τῶν
ων, ἐποιήσατο δὲ καὶ τὴν ἀναστροφὴν [ἐν π]ᾶσιν τοῖς κατὰ τὴν ἀρχὴν κα-
ψηφίσμασιν, προενοήθη δὲ καὶ [τῆς τ]ῶν ἐφήβων εὐταξίας, ὄντων
ιαν ἐποιήσατο τῆς παιδείας αὐ[τῶν κα]ὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα φιλοτιμί-
ους καὶ εὐπειθεῖς κατεσκεύασεν [τοῖς ὑφ'] ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν στρατηγῶν
θυσίας μετ' αὐτῶν πάσ[ας ὑπὲρ] τοῦ δήμου τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς εὐερ-
τοῖς ὅπλοις καὶ τοῖς περὶ τὰ [τακτ]ικά, καθάπερ περὶ τούτων προστέτακται·
ἀναδεξάμενος [τὴν εἰς τ]αῦτα δαπάνην ἐκ τῶν ἰδίων καὶ περὶ πάντων
διά τε τὰ [εἰρημ]ένα οἱ ἔφηβοι βουλόμενοι κατὰ τὸ καθῆκον ἀπονέ-
τοῦ εἰ[κόν]α παρακαλοῦσιν ἐπιχωρῆσαι τόπον εἰς τὴν ἀνάθεσιν· ἵνα
λῶς καὶ ἀπὸ [π]αντὸς τοῦ βελτίστου καὶ ἀδωροδοκήτως τῆς προσηκούσης
δικαίως καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον διεξάγειν· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ,
μην δὲ [ξ]υμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐπαι-
Ἀχερδο[ύ]σιον καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον ἀρετῆς ἕνεκα
ων]τε τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν τῷ καινῷ ἀγῶνι καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινί-
οὺ[ς] στρατηγοὺς καὶ τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἔφηβοι δι' ἣν π[ε-
κεχωρῆσθαι αὐτοῖς ποιήσασθαι τὴν τῆς εἰκόνος ἀνάθεσιν οὗ ἂν α[ὐ-

Digitized by Google

τοῖς εὔκαιρον εἶναι φαίνηται, πλὴν οὗ οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν· [ἀναγράψαι δὲ τό
σαι ἐν ἀγορᾷ, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ποίησιν τῆς στ[ήλης μερίσ]αι τὸν τα
Ἀριστώνυμος Φανίου Ἐλευσίνιος εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ Ἀριστά[ρχου ἄ]ρχον
ψαν τῷ Αἴαντι, ἔδραμον δὲ καὶ τὴν λαμπάδα, ἐποιήσαντο δὲ καὶ ἄμιλλ[αν τ]οῖς πλοί
εὐτάκτως, καθ' ἅπερ ἦν αὐτοῖς ἁρμόττον, ἔθυσαν δὲ καὶ τῷ Αἴαντι, ὁμοίως δὲ καὶ
μου τοῦ Σαλαμινίων, ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τοὺς λαχόντ[ας] προέδρους
βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐπαινέσαι τοὺς ἐφήβους [τοὺ]ς ἐπ' Ἀρισ
φανῶσαι αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον, ἀνειπε[ῖν δὲ αὐ]τῶν τὸν στέφανον
στεφάνου καὶ ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι τοὺς ἐπιμ[ελητά]ς· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν
σιον Σφαίρου Ἀζηνιέα καὶ τὸν τοξότην Μενέστρατον Ἀσ[κληπιά]δου Τρικορύσιον καὶ
Καφισίου Ὀηθεν καὶ τὸν γραμματέα Καλλιάδην Ἑρμαγό[ρου Στει]ριέα καὶ τὸν
λοῦ στεφάνῳ· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέ[α τοῦ δήμ]ου εἰς στήλην λιθί
τῆς στήλης μερίσαι τὸν ταμίαν τὸ γενόμενον ἀ[νάλωμα ἐκ] τῶν κατὰ τὰ ψηφίσμα
τ[ῆ]ς Αἰαντίδος ἑβδόμης πρυτανείας, ᾗ Τελέστης Μ[ειδίου Παιαν]ιεὺς ἐγραμμάτευ
τῷ θεάτρῳ· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Στρατοφῶν [Στρατοκλέ]ους Σουνιεὺς καὶ
ὑπὲρ ὧν ἀπαγγέλλει ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Εὔ[δοξος Εὐδό]ξου Ἀχερδούσιος ὑπὲρ
ᾧ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἷς πάτριον ἦν ἐν τῇ πομπῇ τοῦ Διονύσου· ἀγαθῇ τύχῃ δε
ναι ὁ κοσμητὴς ἐν τοῖς ἱεροῖς οἷς ἔθυσεν ἐφ' ὑγιείᾳ καὶ σ[ωτηρί]ᾳ τῆς τε βουλῆς καὶ
τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, ἐπαινέσαι δὲ τὸν κοσμητ[ὴν Εὔδο]ξον Εὐδόξου Ἀχερδού
οὺς καὶ φιλοτιμίας τῆς περὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον [καὶ στε]φανῶσαι κιττοῦ στε
ία]ς καὶ προαιρούμενοι ἐπικοσμεῖν τὸν ναὸν τοῦ Διονύ[σου, ἀνατ]εθείκασιν τ[ῷ θε]
α]ς φιλαγαθείας τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς ἀπολείποντες· ἀναγ[ράψαι δὲ τόδε τὸ] ψήφισμα
Ἀγαθῇ τύχῃ ἐπὶ Ἀριστάρχου ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Κεκροπίδος ἐνδεκάτης πρυτανείας,
ἐπὶ] δέκα, ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν Διονύσου·
ἱ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Ἐπίγονος Δημητρίου Πειραιεὺς εἶπεν· ὑπὲρ ὧν
ὑπὲ]ρ τῆς θυσίας ἧς ἔθυσεν μετὰ τῶν ἐφήβων τῷ Διονύσῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἷς
μῳ] τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθαι ἃ ἀπαγγέλλει ὁ κοσμητὴς γεγονέναι ἐν τοῖς ἱεροῖς οἷς ἔθυ
ἰδ]ων καὶ γυναικῶν καὶ τῶν φίλων καὶ συμμάχων τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, ἐπαινέ
ἐφήβους εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ φιλοτιμίας τῆς πρὸς τὴν βουλὴν
καὶ προνοούμενοι τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας καὶ προαιρούμενοι ἐπικοσμεῖν τὸν
δραχμῶν ἑκατὸν, κάλλιστον ὑπόδειγμα τῆς ἰδίας φιλαγαθίας τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς ἀπο
λιθίνην καὶ στῆσαι οὗ ἂν αὐτοῖς ἐπιτήδειον εἶναι δοκῇ.

Ἡ βουλὴ ὁ δῆμος τὸν κοσμητὴν Εὔδοξον Εὐδόξου Ἀχερδούσιον καὶ τοὺς ἐφήβους.

ἡ βουλὴ ὁ δῆμος τοὺς ἐφήβους

ἡ βουλὴ ὁ δῆμος τὸν κοσμητὴν Εὔδοξον Εὐδόξου Ἀχερδούσιον

Digitized by Google

δ]ε τὸ ψήφισμ[α τ]ὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆ-
μίαν τῶν στρατιωτικῶν τὸ γενόμενον ἀνάλωμα.
τος παραγενόμενοι ἐπὶ τὴν θυσίαν καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Αἰαντείων τήν τε πομπὴν συνέπεμ-
οις, ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὴν ἐπιδημίαν εὐσχήμονα καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἀνεστράφησαν
τῷ Ἀσκληπιῷ· ὅπως οὖν ἁπάντων τούτων ὑπάρχῃ αὐτοῖς ὑπόμνημα παρὰ τοῦ δή-
εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμη[ν δ]ὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς
τάρχου ἄρχοντος καὶ τὸν κοσμητὴν αὐτῶν Εὔδοξον Εὐδό[ξ]ου Ἀχερδούσιον καὶ στε-
Διονυσίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι τραγῳδῶν τ[ῷ] ἀγῶνι· τῆς δὲ ποιήσεως το[ῦ
ὁπλομάχον Ἡρόδοτον Εἰτε[αἰ]ον καὶ τὸν ἀκοντιστὴν Διονύ-
τὸν ἀφέτην Καλλίαν Αἰγιλιέα καὶ τὸν παιδοτρίβην Σπουδίαν
ὑπηρέτην Ἐπίγονον Δημητρίου Πειραιέα, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν θαλ-
νην καὶ στῆσαι παρὰ τὴν Δημοκρατίαν, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ποίησιν
τα ἀναλισκομένων τῷ δήμῳ. Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ Ἀριστάρχου ἄρχοντος, ἐπ[ὶ
εν, Γαμηλιῶνος ἑνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία κυρία ἐ[ν
συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Ἐπίγονος Δημητρίου Πειραιεὺς εἶπε[ν·
τῆς θυσίας ἧς ἔθυσεν μετὰ τῶν ἐφήβων τῷ Διονύσῳ τῷ Π[ειραϊκ] ?
δόχθαι τῷ δήμῳ, τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθαι, ἃ ἀπαγγέλλει γεγο[νέ-
τοῦ δήμου καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ τῶν φίλων καὶ συμμάχω[ν
σιον καὶ τοὺς ἐφήβους εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς θε-
φάνῳ, ἐπειδὴ καὶ προνοούμενοι τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβ[ε-
ῷ φιάλην ἀπὸ δραχμῶν ἑκατὸν, κάλλιστον ὑπόδειγμα τῆς ἰδί-
εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆσαι οὗ ἂν αὐτοῖς ἐπιτήδειον εἶναι δοκῇ.
ἧ Τελέστης Μειδίου Παιανιεὺς ἐγραμμάτευεν, Θαργηλιῶνος ἕκτῃ
τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Στρατοφῶν Στρατοκλέους Σουνιεὺς κα-
ἀπαγγέλλει ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Εὔδοξος Εὐδόξου Ἀχερδούσιος
πάτριον ἦν ἐν τῇ πομπῇ τοῦ Διονύσου· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῷ δή-
[σε]ν ἐφ' ὑγιείᾳ καὶ σωτηρίᾳ τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καὶ πα-
σαι δὲ τὸν κοσμητὴν Εὔδοξον Εὐδόξου Ἀχερδούσιον καὶ τοὺ[ς
καὶ τὸν δῆμον καὶ στεφανῶσαι κιττοῦ στεφάνῳ, ἐπε[ιδὴ
ναὸν τοῦ Διονύσου ἀνατεθείκασιν τῷ θεῷ φιάλην ἀπ[ὸ
λείποντες· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα εἰς στήλη[ν

ὁ δῆμος Σαλαμινίων
τὸν κοσμητὴν
Εὔδοξον Εὐδόξου
Ἀχερδούσιον

ἡ βουλὴ ὁ δῆμος
τὸν κοσμητὴν
Εὔδοξον Εὐδόξου
Ἀχερδούσιον
[καὶ τοὺς ἐφήβ]ους

Digitized by Google

Οἱ ἐφηβεύ[σαντες ἐπὶ Ἀριστάρχου ἄρχ]οντος

Ἐρεχθ[εῖδος] [Ἀκαμαν]τίδος

Διονύσιος Διονυσίου... ..... Σφήττιος

Μένανδρος Πρωτογ[ένου.. ..... έους Σφήττιος

Νικόμαχος Σωσιγέν[ου.. ..... Εἰτεαῖος

Θεοδόσιος Γλαυκί[ου.. ..... υ] Ἰφιστιάδης

Νικοκλῆς Γοργί[ου.. ..... ς Ἰφιστιάδης

Σ]ώπατρος Μι.... Οἰνηΐδο]ς

Α[ἰγεῖδος ..... ένου Ἀχαρνεύς

Μνησικλ[ῆς.. ..... Νόθου Ἐπικηφίσιος.

Δίων... ..... στου Θριάσιος

Ἀρχ.... ..... Ἀριστονίκου Ὀηθεν

.... ς Λεωφάνου Λακιάδης

[Κλε]όδ]ουλος Ἀγαθοκλέους Θριάσιος

..... λος Διονυσίου Ἀχαρνεύς

Κ]εκροπίδος

[Δημ]όφιλος Δημοφίλου Ἀλαιεύς

Πόπ]λιος Λευκίου Μελιτεύς

Π]αρμενίσκος Λύσωνος

.. κκος Ἀπε..

.. .

[Πτολεμαίδος] .ε.

.α..... ος Ἀλαιεὺς

...εύς Ἀλκμὰν [Ἀλκ]μᾶνος Συβαλήττιος

.. Φλυεύς Σατυρίων Σωσθένου Συβαλήττιος

Φλυεύς Κόνων.... οκλέους Ξυπεταιών

Διόδ[ωρ]ος Διοδώρου Μελιτεύς

.... Ἀριστοβούλου Ἀφιδναῖος Ἰπ[π]θωντίδος

...ε]ύς Μνησα[γ]όρας Μνασέου Προσπάλτιος Φανίας [Κ]αλλισθένου Κειριάδης

...ε]ύς Μενεκλῆς Μενεδήμου Θημακεύς Βάκχιος Μητροβίου ἐκ Κοίλης

Κ]ριτόβουλος Ἡγησίου Ἀφιδναῖος Λέων Σωπάτρου Πειραιεύς

Μηνοφῶν Τελέστου Ἐροιάδης

Ἡ βουλὴ ὁ δῆμος Ἡ βουλὴ ὁ δῆμος Ἡ βουλὴ ὁ δῆμος

τὸν ὁπλομάχον τὸν ἀκοντιστὴν τὸν τοξότην

Ἡρόδοτο[ν] Διονύσιον Μενέστρατον

[Εἰτ]εαῖ[ον] Σφαίρου Ἀσκληπιάδου

Ἀζηνιέα Τρικορύσιον.

Digitized by Google

Μηνόφιλος Μηνοφ[λου Πειραιεύς
Ἀλκέτης Θρασυφῶντος Πειραιεύς
Ῥόδων Ῥόδωνος Ἀχερδούσιος
Ξενοκράτης Ἀσκληπιάδ[ο]υ Ἐλευσίνιος
Διονύσιος Πασιάδο[υ] Δεκελεύς.
Ξένων Ἀσκληπιάδου
Αἰαντίδ[ος
Δωσίθεος Ἀριστ..
Ἀριστέας Ἀριστ...
Τιμόξενος...
Θεόδωρ...
Ἀντιλέων...
Χρεμωνίδ[ης...
Ζωΐλος....
Ἕρμω[ν...
Τιμ...

Ἀρχεθ.....
Ἀρτεμ.....
Ἀθηνο...
Διονυσι...
Συμβουλίδ[ης...

Ἡρώδης...
Ἱέρων Ἱέρω[νος..
Δημήτριος Δωροθέου...
Φυσκίων Φυσκίωνος Φαληρεύς
Ἀπολλόδωρος Ἀπολλοδώρου Ῥα[μνούσιος
Ἀρτέμων Ἱέρωνος Ῥαμνο[ύσιος
Ἀντιοχίδος
Θήρων Νίκωνος Ἀναφ[λύστιος
Παγκράτης Πύῤῥου Κριωεύς
Ἡ βουλὴ ὁ δῆμος
τὸν ἀφέτην
Καλλίαν
Αἰγιλιέα

[Ἡ βουλὴ ὁ δῆμος
[τὸν γραμματέα
[Καλλιάδην
Ἐρ[μαγόρου
Στειρ[ιέα
[ἡ βουλὴ ὁ δῆμος
[τὸν ὑπηρέτην
Ἐπίγο]νον
Δημη]τρίου
Πει]ραιέα.

Digitized by Google

L. 14 : ΕΥΕΡΓΕΤΕΙ. L. 16 : ΜΟΥΝΙΧΙΑΝ. L. 20 : ΚΑΘΗΛΚΟΝ. L. 22 : lacune de 9 lettres et iota. L. 23 : ΠΕΙΘΑΡΧΟΥΝΤΕΣ. L. 26 : ΕΛΕΥΣΙΩΝ. L. 32 : ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΟΣ. L. 38 : ΣΥΕΤΗΡΗΣΕΝ. L. 47 : ΑΡΙ-ΣΧΑΡΧΟΥ. L. 49 : ΤΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ. L. 51 : ΓΜΗΝ. L. 61 : ΚΑΦΙΣΙΟΥ. L. 66, après Διονύσῳ, le signe Γ peut-être reste de Π. L. 77 : ΔΕΧΕΣΘΑΙΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ — ΕΘΥΟΝ. L. 94, col. 5 : ΣΥΒΟΥΛΙΔΗΣ.

Digitized by Google

IX.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ Μηδείου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Λεωντίδος τρίτης πρυτανείας, ᾗ Φιλίων Φιλίωνος Ἐλευσίνιος ἐγραμμάτευεν, Βοηδρομιῶνος ἐνάτῃ ἱσταμένου, ἐνάτῃ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ θεάτρῳ· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἐπιτέλης Ἀρεταίου Παιανιεὺς καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Νικόστρατος Δημαρέτου Λαμπτρεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ Ἐχεκράτου ἄρχοντος θύσαντες ἐν ταῖς ἐγγραφαῖς ἐν τῷ πρυτανείῳ ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας τοῦ δήμου καὶ καλλιερήσαντες μετὰ τοῦ κοσμητοῦ καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ δήμου καὶ τῶν Χαρίτων καὶ τῶν ἐξηγητῶν, ἐπόμπευσάν τε τῇ Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ ἐν ὅπλοις, ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὴν ὑπαπάντησιν τοῖς ἱεροῖς ἐν ὅπλοις καὶ προέπεμψαν αὐτὰ καὶ τὸν Ἴακχον ὡσαύτως, ἤραντο δὲ καὶ τοῖς μυστηρίοις τοὺς βοῦς ἐν Ἐλευσῖνι τῇ θυσίᾳ, κ[α]ὶ αὐτοὶ ἐβουθύτησαν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἱεροῦ, συνετέλεσαν δὲ καὶ τοὺς δρόμους τοὺς ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγῶσιν ἅπαντας καὶ ἤραντο ταῖς θυσίαις τοὺς βοῦς εὐσχημόνως καὶ τὰς λαμπάδας ἔδραμον ἁπάσας καὶ τὰς πομπὰς ἐπόμπευσαν, ἀπήντησαν δὲ καὶ τοῖς συμμάχοις καὶ τοῖς εὐεργέταις τοῦ δήμου Ῥωμαίοις, παρήγαγον δὲ καὶ τοῖς Ἐλευσινίοις βοῦς τροφίας δύο καὶ ἔθυσαν καὶ τοῖς Πειραίοις τῷ Διονύσῳ ταῦρον καὶ ἔθυσαν, τοῖς τε Διονυσίοις ἕτερον βοῦν ὡς ὅτι κάλλιστον παρήγαγον τῇ πομπῇ, ὃν καὶ ἔθυσαν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ἐκαλλιέρησαν, ποιησάμενοι δὲ καὶ μελέτην ἐν τοῖς ὅπλοις ἀπεδείξαντο τοῖς τε Θησείοις καὶ τοῖς Ἐπιταφίοις, ἐποιήσαντο δὲ καὶ τῇ πομπῇ ἅμιλλαν ἐν τῷ λιμένι, περιέπλευσαν δὲ καὶ εἰς Μουνιχίαν καὶ ἔθυσαν τῇ θε[ῷ, ἐξῆλθον δὲ καὶ ἐπὶ τὰ φρούρια καὶ τὰ ὅρια τῆς Ἀττικῆς πλεονάκις ἐν ὅπλοις, καθὼς ἐπέταττον αὐτοῖς τὰ ψηφίσματα τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ δήμου· ἔθυσαν δὲ καὶ τοῖς Διογενείοις ταύρους δύο, ἔπλευσαν δὲ καὶ εἰς Σαλαμῖνα τοῖς Α[ἰαντείοις καὶ ἔθυσαν τῷ Αἴαντι, καὶ τἆλλα καθήκοντα ποιήσαντες ἀνεστράφησαν εὐτάκτως, ἐφ' οἷς καὶ ἐτιμήθησαν ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Σαλαμινίων· προαναπλεύσαντες δὲ καὶ ἐπὶ τρόπαιον δυσὶ πλοίοις ἔθυσαν τῷ Διὶ τῷ Τροπαίῳ, τοῖς τε Προηροσίοις ἤραντο τοὺς βοῦς ἐν Ἐλευσῖνι καὶ ἐλειτούργησαν ἐν τῷ ἱερῷ εὐτάκτως, ἀνέθηκαν δὲ καὶ τοῖς μεγάλοις μυστηρίοις φιάλην τῇ τε Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ χαριστήριον ἀπὸ δραχμῶν στεφανηφόρου ἑκατὸν; τάς

Digitized by Google

τε ἄλλας θυσίας τὰς καθηκούσας ἁπάσας ἔθυσαν μετά τε τοῦ κοσμητοῦ καὶ τῶν διδασκάλων τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς εὐεργέταις τοῦ δήμου καὶ ἐκαλλιέρησαν ἐμ πάσαις· γινόμενοι δὲ καὶ ζηλωταὶ τῶν καλλίστων ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας ἠλείφοντό τε ἐνδ[ελεχῶς ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγόμενοι ὑπὸ τοῦ κοσμητοῦ καὶ ἐσχόλασαν δι' ὅλου τοῦ ἐν[ιαυτοῦ
35 τοῖς φιλοσόφοις μετὰ πάσης εὐταξίας· παρῄδρευσαν δὲ καὶ ταῖς ἐκκλησί[αις πάσαις ἐν ὅπλοις, ταῖς τε ἐν ἄστει καὶ ἐμ Πειραιεῖ· παρετύγχανον δὲ καὶ ταῖς ἀκροάσεσιν ἁπάσαις εὐτάκτως· ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὰς καθολκὰς καὶ τὰς νεωλκ[ίας, πειθαρχοῦντες τοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν παραγγελλομένοις, καὶ διετέλεσαν ὁμ[ονοοῦντες καὶ πειθαρχοῦντες τῷ τε κοσμητῇ καὶ τοῖς διδασκάλοις δι' ὅλου τοῦ ἐ[νιαυ-
40 τοῦ· ἀνέθηκαν δὲ καὶ φιάλην τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν ἀπὸ δραχμῶν στεφανηφόρου ἑ]βδομήκοντα, κατὰ τὸ ψήφισμα ὃ Διοσκουρίδης Διοσκουρίδου Φηγαιεὺς εἶπεν· ἐπο[ιήσαντο δὲ καὶ ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἐφηβείας τὴν ἀπόδειξ[ιν] τῇ βουλῇ· ὅπως οὖν ἥ τε] βουλὴ καὶ ὁ δῆμος φαίνωνται τιμῶντες τοὺς πε[ιθα]ρχοῦντας τοῖς τε νόμοις κα[ὶ ψηφίσμασιν ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας· ἀγαθῇ τύχῃ, [δεδ]όχθαι τῇ βουλῇ τοὺς λα-
45 χόντας ἐπαινέσαι το[ὺς ἐφή]βους καὶ στεφαν[ῶσαι αὐτοὺ]ς χρυσῷ στεφάνῳ εὐταξίας ἕνεκεν ἧς ἔ[χοντες δι]ετέλεσαν καὶ [εὐσεβείας τῆς πρὸς το[ὺς θεοὺς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τὴν [βουλὴν] καὶ τὸν δῆμον καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς τὸν κοσμητὴν καὶ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον [τοῦτον Διονυ]σίω[ν τε τῶν ἐν ἄστει καινοῖς τραγῳδοῖς καὶ Παναθηναίω[ν] καὶ Ἐλευσινίων τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν· τῆς δὲ ἀναγο-
50 ρεύσεως [τοῦ] στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τοὺς στρατηγοὺς καὶ τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς διδασκάλους, τόν τε παιδοτρίβην Τιμοκράτην Ἁλιμούσιον καὶ τὸν ὁπλομάχον Ἡρόδοτ[ον Εἰ]τεαῖ[ον καὶ τὸν ἀκοντιστὴν Δημόστρατον Συπαλήττιον καὶ τ[ὸν το]ξότη[ν Ζώ]πυρον Αἰξωνέα, καὶ τὸν ἀφετὴν Καλλίαν Αἰγιλιέα καὶ τὸν γραμματέ[α Ἐπίστρατ]ον Περιθοίδην καὶ τὸν ὑπηρέτην Διόδωρον Ἀζηνιέα
55 κ[α]ὶ στεφανῶσαι [ἕκαστον α]ὐτῶν θαλλοῦ στεφάνῳ· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμ[ματέα] τὸν κατὰ πρυτανείαν εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆσαι ἐν ἀγ]ορᾷ· τὸ δὲ γενόμε[νον] εἰς αὐτὴν ἀνάλωμα μερίσαι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶ[ν.

	ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τοὺς ἐ-	ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τοὺς ἐφή-	ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τὸν κοσ-	ὁ Δῆμος Σαλαμινίων τοὺς ἐφή-	[ἡ βουλὴ κ]αὶ [ὁ δῆμος]
60	φήβους καὶ τὸν κοσ-	βους	μητὴν Τίμωνα	βους καὶ τὸν κοσμητὴν	τὸν κοσμητὴν Τίμωνα
	μητὴν Τίμων[α		Βουτά-	Τίμωνα	Βουτά-
	Βου[τάδην		δην	Βουτά-	δην.
				δην	

65 Ἀγαθῇ τύ]χῃ, ἐπὶ Μηδείου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Λεωντ[ίδο]ς τρίτης πρυτανείας, ἧ Φιλίων Φιλίωνος Ἐ]λευσίνιος ἐγραμμάτευεν, Βοηδρομιῶνος ἕκτῃ [ἱστα]μένου, ἐνάτῃ τῆς πρυτανεί-

Digitized by Google

ας, ἐκκλησία κυρία ἐ]ν τῷ θεάτρῳ· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζ[εν] Ἐπιτέλης Ἀρεταίου Παιανιεὺς
καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῷ δήμ[ῳ,
Νικόστρατος Δημαρέτ]ου Λαμπτρεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ Τίμ[ω]ν Τιμαρχίδου Βουτάδης χειρ[ο-
τονηθεὶς κοσμητὴς] ἐπὶ τοὺς ἐφήβους εἰς τὸν ἐ[νι]αυτὸν τὸν ἐπὶ Ἐχεκράτου ἄρχον-
τος παραλαβὼν τὴν [ἐγ]χειρισθεῖσαν ἑαυτῷ [πί]στιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ θύσας ἐν τῷ
πρυτανείῳ ἐκ τῶν ἰδίων μετὰ τῶν ἐφήβων [ἐπὶ] τῆς κοινῆς ἑστίας κατὰ τὰ ἐψηφισμέ-
να τῷ δήμῳ, θύσας δὲ καὶ τὰς ἄλλας θυσίας τὰς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ πάσας καὶ καλ-
λιερήσας ἦρξεν τὴν ἀρχὴν κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου· διε-
τήρησεν δὲ αὐτῶν καὶ τὴν πρὸς ἀλ[λήλ]ους ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν δι' ὅλου τοῦ ἐνια[υ-
τοῦ, παρεστήσατο δὲ καὶ εἰς τὸ ε[ὐηκό]ους αὐτοὺς εἶναι πρὸς τὰ παραγγελ[λό-
μενα ὑπό τε τῶν στρατηγῶν κα[ὶ ἑαυτ]οῦ καὶ τῶν διδασκάλων· προενοή[θη
δὲ καὶ τῆς τοῦ ἐλαίου θέσεως δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ προτρεψάμενος τοὺς [πλουσίους]?
γενομένους τῶν ἐφήβων συνε[φήβοις ἐπιδ]ο[ῦ]ναι ἑαυτούς· ἐφρόντισεν δὲ ὁμοίως κα[ὶ
ὑπὲρ τῶν γενομένων δι' ὅλου ἔτους ἐφήβοις ἀργυρικῶν ζημιῶν, ἄρας αὐτὰς καὶ οὐ-
κ ἐάσας εἰς τὸ κοινὸν συνάγειν διάφορον κατ' οὐθένα τῶν τρόπων· ἐποιή-
σατο δὲ καὶ πρόνοιαν :: κὶ μάλιστα ἔσπευσεν καὶ τοῦ διατηρηθῆναι τὴν εὐφη-
μίαν αὐτοῖς, προσκαρτερῶν ἐπιμελῶς καὶ προσεδρεύων εἴς τε τὰ γυμνάσι-
α, ἄγων αὐτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῖς σχολαῖς παρακαθιζάνων· ἦγα-
γεν δὲ αὐτοὺς ἐν ὅπλοις καὶ [ἐπὶ τ]ὰ φρούρια καὶ τὰ ὅρια τῆς Ἀττικῆς πλεονάκις, κα-
θάπερ αὐτῷ προσέταττον οἵ τε νόμοι καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς τε βουλῆς καὶ
τοῦ δήμου, ἐφρόντισεν δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πλείοσιν μετὰ πάσης ὁσιότητος
καὶ διετήρησεν πάντας ὑγιαίνοντας καὶ σωζομένους· ἐποιήσατο δὲ
καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν ἐν τῇ βουλῇ ὑπὲρ τῶν κατὰ
τὴν ἀρχὴν καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ γεγονότων πάντων τοῖς ἐφ[ή]βο[ις·
ἀνθ' ὧν καὶ οἱ ἔφηβοι βουλόμενοι τιμᾶν αὐτὸν ἀξίως τῆς γεγονυίας εἰς ἑαυτοὺ[ς
εὐεργεσίας, ἐστεφάνωσαν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ· ὅπως ἂ[ν
οὖν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος φαίνωνται τιμῶντες τοὺς ἀξίους τῶν ἀρχόντων καὶ πᾶσιν ᾖ φα-
νερὸν ὅτι πᾶσι τοῖς καλῶς καὶ εὐσεβῶς ἀναστραφεῖσιν ἐστὶν τιμηθῆναι κα[ταξί-
ως τῶν πεπραγμένων· ἀγαθῇ τύχῃ· δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τοὺς λαχόντας [ἐπαι-
νέσαι τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τίμωνα Τίμ[α]ρχίδου Βουτάδην καὶ στεφανῶ[σαι
χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ δικαιοσύνης ἧς ἔχω[ν] διετέ[λ-
εσεν εἴς τε τὸν δῆμον κ[αὶ πρὸς] τοὺς ἐφήβους καὶ ἀν[ειπεῖν] τὸν στέφανον τοῦτ[ο]ν Διονυσ[ίω-
ων τε τῶν ἐν ἄστει καινο[ῖ]ς τραγῳδοῖς καὶ Π[αναθηναίων καὶ Ἐλευ]σινίων κ[α]ὶ Πτολεμαί-
ων τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν· τῆς δὲ ἀν[αγορεύσεως τ]οῦ στεφά[νου ἐ]πιμεληθῆ-
ναι τοὺς στρατηγούς· εἶναι δὲ αὐτῷ[ι καὶ ἄλλο ἀγαθὸν] εὑρέσθαι π[αρὰ τ]οῦ δήμου ὅπου
ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι· ἀναγράψαι δὲ τόδε [τὸ ψήφισμα τὸν γρ]αμματέα τὸν κ[α]τὰ πρυτανεί-
αν εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆσ[αι ἐν ἀγορᾷ.

Digitized by Google

105 Οἱ ἐφηβεύ]σαντ[ες ἐπὶ Ἐχε]κρατου ἄρχον

Ἐρεχ[θεῖδος]

...ς
...ς
..εύς
...ς

110 ..... Διονυσίο[υ.... εύς
..... ς Διονυσίο[υ Λα]μπτρεύς ....θεν
.... ρος Μηνοδώρο[υ Π]αμβωτάδης ι.. Φ]λυεύς
Ἀλέξ]ανδρος Ἐπαινέτ[ο]υ ἐκ Κηδῶν
[Δημ]οσθένης Ποσειδωνίου Λαμπτρεύς ... Χολα]ργεύς
115 [Ἔτ]αιρος Χαριδήμου Κηφισιεύς
Ἡρακλείδης Ἡρακλείδου ἐκ [Κ]ηδῶν
Ἀσκληπιάδης Μνησίου... σιεύς

Αἰγεῖδος

Θεόδωρος Θεοδώρου [ἐκ] Μυρινούττ[ης
120 Ξένων Ἑρμαγόρου Ἰ[ω]νίδης
Θράσων Καλλιφάνου Ὀτρυνεύς
Ἀλέξανδρος Ἀρχ[ι]δάμου Ἐρχιε[ύς
Φιλομείδης Βακχίου Ἀγρυλῆθε[ν
Δεινοκράτης Ἀρ[ι]στοδήμου Ὀτρυνεύς ...νο..
125 Π]ανδιονίδος Δη]μοκλ..
Δημήτριος Ἀπολλωνίου Παιανι[εύς] Θεόφιλο[ς...
[Φα]ν[ί]ας [Κ]ολώτου Στειριεύς Στράτων Ἀ...
Φιλιστίων Εἰρηναίου..... Κλεόμαχος...
Ἱέρων Καλλ[ί]ου Μυρρινούσιος Κεκρ[οπίδος]
130 Εὐθυκράτης Εὐθυκράτου Μυρρίν[ουσι]ος Μένανδρος Δ...

Λεωντίδος Σωκλῆς Ζηνί[ωνος]

Διονυσόδω[ρο]ς Κτησιφῶντος Λευκονοεύς
Πολύνικος [Δι]ονυσοδώρου Ὑβάδης
[Λε]ωφάνης Σωφάνου Δειραδιώτης Ἱπποθω[ντίδος]
135 [Ἀρί]στων Ζήνωνος Ὑβάδης Λέων Πύθωνος..
Φιλ]όμηλος Εὐμάχου Χολλείδης Φιλώνυμος Ἀ...
Διον]ύσιος Διονυσίου Σκαμβωνίδης Θεόπομπος Ἀπο..
[Ἰόλ]λας Πολυαινέτου Σκαμβωνίδης Εὐπόλεμος Ἐπινι.....ος

Digitized by Google

[τος]

Εὐβουλίδης Ἀρίστωνος Ἱ[ερων]ίδης
Σιλανὸς Εὐσθένου Κειριά[δης
Χαιρίων Φαιδρίου Ἐλαιού[σιο]ς
Ἀριστόξενος Πινδάρου Πειρα[ιε]ύς
Ποσείδιππος Ποσειδίππου Θυ[μοιτάδ]ης

Αἰαντίδος

Διότιμος Ζηνίωνος Μαραθώ[νι]ος
Θεόδωρος Χαρικλέους Φαλη[ρε]ύς
Σωσθένης Σω..... τος
..ς
...
...
...
...
...
... νι
.. νούσ-
... Φ]αλη-
.. Μαρ]αθώνι-
.. Ῥα]μνούσι-
.. Μαραθώνι-
.. ου Τρικορύσι-
..... ωνος Φαλη-

[Ἀντιοχίδος]

..... τόνου Ἀναφλύστι-
... [Ἀρ]ίστωνος Ἀμφιτρο-
.. Διον]υσίου Παλληνεύς
... πος Διονυσίου Παλλη-
... Λεπτίνου Σημαχίδη-
.. ίδης Εὐδήμου Εἰτεαῖος

Ἀττα λίδος

Ἀριστεὺς Σωσικλέους Σουνιεύς
Μηνόδωρος Διοκλέους Τυρμεί-

Digitized by Google

Πτολεμαΐδος Μένανδρος Αἰσχ[... Ἀ]ζηνιε-
....ένης Ἑρμοδώρου Αἰγιλιεύς Διονύσιος Ἀνθ[.... Πε]ιραιεύς
.....ης Ἀσκληπιά[δ]ου Ἀφιδναῖος Πόπλιος Αὔλο[υ Πειρ]αιεύς

Ξέ

..... [ἡ βουλὴ] καὶ ὁ δῆμος Σίμαλος Σιμά
[τὸν κοσμητὴν Τίμωνα Τιμαρχίδου] Ι.... θεος Σω
Βου[τάδην ἡ βουλὴ Ἐπιγένης Ἱπ
τὸν γραμ- Ζήνων Μόσχου
ματέα Βόηθος Γλαυκί
Ἡ βου[λὴ τὸν Ἐπίστρα- Μενέλαος Δημη
παι]δοτ[ρ- τον Περι- Ἀντίπατρος Ἡ
ίβην Ἡρόδο- θοίδην Ἡράκλειτος Θε
Τιμοκρά[την] τον Εἰ Σωσικράτης Μι
Ἁλιμού- τεαῖ- Ἀρ ..... Δη
σι[ον] ον [ἡ βουλ]ὴ τὸν Ἀμύν[τας Ἀμύ
ἡ βουλὴ τὸν τοξό- [ἀκοντιστ]ὴν Μάαρκος Λ[..
την [Δημόστρατον] Ἀπολλώνιο[ς..
Συπα- Ζωΐλος Λε...
Ζώπυ- Καλλί- Διόδω- λ]ήττ]ι- Λ]εύκιος Λ...
ρον Αἰ- αν Αἰ[γι- ρον Ἀ- ον Νικόδη[μος...
ξωνέ- λιέα ζηνιέα
α

L. 21. ΜΟΥΝΙΧΙΑΝ; cf. VIII, l. 16. L. 24. ταύρους δύο, ces mots paraissent avoir été martelés et récrits une seconde fois. L. 28, ΠΡΟΗΡΕΣΙΟΙΣ. L. 45. τοὺς λαχόντας [προέδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν et le reste de la formule; peut-être omission

Digitized by Google

Δάμων Ἀπολλοδώρου Ἀθμονεύς
Ἀθηνίων Ἀθηνίωνος Τυρμείδης
Σώπατρος Σωπάτρου Κορυδαλ-
Δημοφῶν Δημητρίου Τρινεμε-

νοι

λου Ταβαντῖ- Μενεκράτης Μενεκράτου Σολε-
σιγένου Τερμησ- Ἀμμώνιος Ζωπύρου Μιλή-
πονίκου Ἰουλιή- Θεόφραστος Μιλήσι-
Ἀσκαλωνί- Ἀμμώνιος Διοδώρου Κ.... εύς
ου Ἀντιοχε- Θεόδωρος Πολυξένο[υ Ἀ]ντιο-
τρίου Μιλήσι- Λεωσθένης Ὀλύμπ[ου] Μαρων-
ρακλεώτης Σῶσος Δημητρ[ίου Κ]ρηναῖο-
ζότου Ταναγρ- Θεόφιλος Ἡρακλείδου Μιλήσ-
λήσιος Διονύσιος Δ[ιονυ]σίου Μαρων-
μητρίου Μιλήσι- Νικάνωρ Ν..... ος Λαοδικεύς
ν]του Ἀντιοχεύς Ἀφροδίσιος Εὐπόρου Σινωπεύς
... Ῥωμαῖ- Θεόφρα[στ]ος Μιλήσιος
..... Δέκομ[ος Δ]εκόμου Ῥωμαῖος
... Ἀν]τιο- Διονύσ[ιος...] φίλου Νεαπολί-
...ος Αγ.....της
.....ς Τενέδιος
..... Ἰσιδώρου Κλαζομέ[-
...ος Ἀττάλου Λαοδικε-
....ς Ἀττάλου Ἀράδιο-
... Τριπολίτης
.. Τριπολίτης

du graveur, qui a passé une ligne; cf. cependant L. 95. L. 53. ΑΙΞΑΩΝΕΑ. L. 65, ligne martelée et récrite à nouveau. L. 91 ΓΕΓΟΝΕΙΑΣ.

Digitized by Google

X.

Ἐπὶ ..... ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Πανδ]ιονίδος τρίτης πρυτα
[Βοηδρομι]ῶνος ..... τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία κυ
..... καὶ συμπρόεδρ]οι
..... εἶπεν· ἐ]πειδὴ οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ Ἡρακλείτου [ἄρχον]τος
[τῷ πρυτανείῳ ταῖς ἐγγραφαῖς] ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας τοῦ δήμου
[τοῦ δήμου καὶ τῶν Χαρίτων καὶ τῶν ἐξηγητῶν, ἐπόμπευσάν
[τοῖς ἱεροῖς ἐν ὅπλοις καὶ προέπε]μψαν αὐτὰ καὶ τὸν Ἴακχον ὡσ
[τῇ θυσίᾳ καὶ αὐτοὶ ἐβουθύτη]σαν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἱεροῦ,
σίοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγ]ῶσιν καὶ ἤραντο ταῖς θυσίαις τοὺς
[σας καὶ τὰς πομπὰς ἐπόμ]πευσαν, ἀπήντησαν δὲ καὶ τοῖς συμ
[τοῖς Πειραίοις τῷ Διονύσ]ῳ ταῦρον, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς Διο
[πομπῇ ὃν καὶ ἔθυσαν ἐν τῷ ἱ]ερῷ καὶ ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ἐκαλ
[ἀπεδείξαντο τοῖς τε Θησεί]οις καὶ τοῖς Ἐπιταφίοις, ἐπόμπευ
[ον δὲ καὶ ἐπὶ τὰ φρούρια, ἔθυσαν δὲ καὶ] τοῖς Διογενείοις· ἔπλευ
[Αἴαντι καὶ προαναπλεύσαντ]ες ἀνεστράφησαν εὐτάκτως· ἐφ'
[αμινίων ..... μ]οίραις? κατὰ τὸ ψήφισμα, τοῖς τε Προηρο
ῖνι [καὶ ἐλειτούργησαν ἐν τῷ ἱερῷ εὐτάκτως, ἀ]νέθηκαν δὲ καὶ
.. σην ..... τάς τε ἄλλας θυσίας τὰς καθηκούσας
[διδασκάλων τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς εὐεργέ]ταις τοῦ δήμου καὶ ἐκαλ-
[λίστων ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας] ... ἠλείφοντο ἐνδελεχῶς ἐν τοῖς
καὶ τῶν διδασκάλων καὶ ἐσχόλασαν τοῖς] φιλοσόφοις μετὰ πά
[ἐν ὅπλοις ταῖς τε ἐν ἄστει καὶ ἐ]μ Πειραιεῖ, παρετύγχανον δὲ
εὐπ]αιθεῖς ἐν πᾶσιν ἑαυτοὺς παρέχοντ]ες τῷ τε κοσμητῇ καὶ
[καὶ φιάλην τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν ἀπὸ δρ]αχμῶν στεφανηφόρου
[Διοσκουρίδου Φηγαιεὺς εἶπεν ..... καὶ βυβλία εἰς τὴν ἐν
[ὁ Μητροφάνης] εἶπεν, [ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῇ
[μῶντες τοὺς πειθαρχοῦντας τοῖς τε νόμοις κ]αὶ ψηφίσμασι[ν ἐ]κ
τοὺς προέδρους οἳ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν εἰς τ]ὴν ἐπιοῦσαν [ἐκ
μην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ
χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐσε]βείας

Digitized by Google

νείας, [ῆ]. . . . . ης [ἐγραμμάτευεν. .
ρία ἐν [τ]ῷ θε[άτρῳ· τ]ῶν προέδρων ἐπεψήφιζε[ν. .
ἔδοξεν τῇ βου[λ]ῇ καὶ τῷ δήμῳ·
τοῦ μετὰ Ἀργεῖον θύσαντες ἐ[ν
καὶ καλ[λιερήσαν]τες μετὰ τοῦ κοσμητοῦ καὶ το[ῦ ἱερέως
τε τῇ Ἀρ[τέμιδι τ[ῇ ἀγροτέρᾳ· ἐποιήσαν[το δὲ καὶ τὴν ὑπαπάντησιν
αὐτως, ἧ[ραντο δὲ κ]αὶ τοῖς μυστηρίοις [τοὺς βοῦς ἐν Ἐλευσῖνι]
συνετέλεσ[αν δὲ καὶ] τοὺς ὁρόμου[ς τοὺς ἐν τοῖς γυμνα-
βοῦς [εὐσχημόνως]κ[αὶ τὰς λαμπάδας ἔδραμον ἀπά]-
μάχο[ις τοῦ δήμου] Ῥωμαίοις, παρήγαγον δὲ
νυσίοις ἕτερ[ον βοῦν ὡς ὅτι κάλλιστον [παρήγαγον τῇ]
λιέρησαν, πο[ιησάμενοι δὲ καὶ μελέτην ἐν τοῖς ὅπλοις
σαν δὲ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Μ[ουνιχίᾳ, ἐξῆλθ]-
σαν δὲ καὶ εἰς Σαλαμῖνα τοῖς Αἰαντε[ί]οις καὶ ἔθυσα[ν τῷ
οἷς καὶ ἐτιμήθησαν ὑπ[ὸ] τοῦ δήμου [τοῦ Σαλ]-
σίοις ἤραντο το[ὺ]ς βοῦς ἐν Ἐλε[υσ-
τοῖς μυστηρίοις φιάλην τῇ τε Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ χ[αριστήριον
ἀπάσας ἔθυσαν μετὰ [τοῦ κοσμητοῦ καὶ τῶν
λιέρησαν ἐμ πάσαις. Γινόμενοι δ[ὲ καὶ ζηλωταὶ τῶν καλ]-
γυμνασίοις ἀγόμενοι ὑπ[ὸ τοῦ κοσμητοῦ]
σης εὐταξίας. Παρήδρευσεν δὲ κα[ὶ ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις
καὶ ταῖς ἀκροάσεσιν ἁπάσαις εὐ[τάκτως
τοῖς διδασκάλοις δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, [ἀνέθηκεν δὲ
ἑβδομήκοντα κατὰ τὸ ψήφισμα ὁ Δι[οσκουρίδης
Πτολεμαίῳ βυβλιοθήκην ἑκατὸν κατὰ [τὸ ψήφισμα
βουλῆ· ὅπως οὖν ἥ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [φαίνονται τι]-
πρώτης ἡλικίας· [ἀγαθῇ τύχῃ· δεδόχθαι τῇ βουλῇ·]
κλ]ησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώ-
βουλ]ῇ, ἐπαινέσα[ι τοὺς ἐ]φήβους καὶ στεφανῶσαι αὐτοὺς
τῆ[ς εἰς] τοὺς θεοὺς καὶ φιλοτιμίας τῆ[ς εἰς

Digitized by Google

τὸν δῆμον..... καὶ ἀνε]ιπεῖν τ[ὸν στέφα
στει τραγῳδ[οῖς καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων τοῖς γυμν]ι
ως τῶν στεφάνων ἐπιμεληθῆναι τ[οὺς στρατηγοὺς] καὶ τὸν ταμίαν
κάλους αὐτῶν [τόν τε παιδοτρίβην..... κ]αὶ τὸν ἀκοντισ
35 νην..... Λαμπ[τρέα καὶ τὸν ὁπλομά
..... καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐ[τῶν
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τ[ὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτα
ἀνάλωμα εἰς τὴν στήλην μερίσαι τοὺς ἐπὶ τῇ διοικήσει.]

XI.

..
...
.....
..ν..

Début ordinaire des décrets : [Ἐπειδὴ οἱ ἔφηβοι κτλ....
ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας τοῦ δήμου μετὰ τοῦ] κοσμητοῦ καὶ τοῦ [ἱερέως
τῇ Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ] ἐν ὅπλοις, ἐποιήσαντο δὲ [καὶ τὴν ὑπα
αὐτὰ καὶ τὸν Ἴακχον ὡσαύτως, ἦρ]αντο δὲ καὶ τοῖς μυστηρίοις [τοὺς
τοῦ ἱεροῦ, συνετέλεσαν δὲ καὶ τοὺς] δρόμους τοὺς ἐν τοῖς γυμνασίοις
ταῖς θυσίαις τοὺς βοῦς εὐσχημόν]ως καὶ τὰς λαμπάδας ἔδραμον τοῖς
καὶ ἐπῃνέθησαν ὑπὸ τοῦ δήμου δι]ὰ τὴν γινομένην ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰ
.. ιν ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐτάκτως καὶ εὐσχημόνω]ς.. .....κ..
ὑπόδειγμα καταλιπόντες τῆς πρὸς τ]οὺς θεοὺς εὐσεβείας· ἀπήντησαν
ία]ς, οὐθένα προαιρούμενοι καιρὸν παραλείπειν τῆς π]ρὸς τ.....
καὶ τῇ πομπῇ ἔθυσαν ταῦρον ἐκ τῶν ἰδίων· παρήγαγον δὲ] καὶ τῇ
καὶ ἔθυσαν τῷ Διονύσῳ καὶ] τοῖς θεοῖς ἐν τοῖς ἱεροῖς ὑπέρ τε τοῦ δήμου

Digitized by Google

]νον τοῦτον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄ[-
κοῖς ἀγῶσιν, τῆς δὲ ἀναγορεύσε-
τῶν στρατιωτι[κ]ῶν, ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς διδασ-
τὴν Ἀριστοφά-
χον Τιμο-
θαλλοῦ στεφάνῳ, ἀνα-
νείαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσα]ι ἐν ἀγορᾷ, τὸ δὲ γενόμενον
.. τη. ἐπ..

ε..
ν...
....
δ..
θύσαντες ἐν ταῖς ἐγγραφαῖς].
τοῦ δήμου καὶ τῶν Χαρίτων καὶ τῶν ἐξηγητῶν, ἐπόμπευσαν]
πάντησιν τοῖς ἱεροῖς ἐν ὅπλοις καὶ προέπεμψαν]
βοῦς ἐν Ἐλευσῖνι τῇ θυσίᾳ, καὶ αὐτοὶ ἐδουθύτησαν ἐν τῷ περιβόλῳ]
κ]αὶ τοῖς λοιποῖς ἀγῶσιν ἅπαντας καὶ τὰς πομπὰς ἐπόμπευσαν καὶ ἤραντο]
τε Θησείοις [καὶ τοῖς Ἐπιταφίοις καὶ τοὺς ἄλλους δρόμους τοὺς καθήκοντας]
γυμνάσια φιλοπον[ίαν. . . . . .
. . . . . .
δὲ τοῖς φίλοις καὶ συμ[μάχοις τοῦ δήμου Ῥωμαίοις μετὰ πάσης εὐταξ-
. . . . . .
πομπῇ τῶν Δι[ο]ν[υσίων? ἐν τῷ Πειραιεῖ βοῦς τροφίας
καὶ παίδων καὶ γυναικῶ[ν καὶ τῶν φίλων καὶ συμμάχων τοῦ δήμου τῶν

Digitized by Google

Ἀθηναίων] . . . . . τὰ γινόμενα ἱερὰ τοῖς ἱερεῦ
. . . . . ἐκαλλιέρησαν ὑπὲρ τοῦ
. . . . . ην ἀπὸ τῆς τῶν θεῶν ἐπιφα
καὶ ἀπεδείξαντο ἐν ὅπλοις τοῖς Θη]σείοις, καὶ τοῖς Ἐπιταφίοις, ἀνέ
ἐποιήσαντο δὲ καὶ τῇ πομπῇ ἅμιλλα]ν ἐν τῷ λιμένι· πε[ρ]ιέ[π]λευ
τὴν γεγονυῖαν τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ] τοῦ δήμου προστ[ασίαν. . . . . ἐξῆλθον
καὶ τὰ ὅρια τῆς Ἀττικῆς πλεονάκις ἐ]ν ὅπλοις καθὼς προστέ[ταχται
ἀπήντησαν δὲ καὶ τοῖς Σωτη]ρίοις τῷ Διὶ τῷ Σω[τῆρι καὶ τῇ Ἀθηνᾷ
. . . . . λουμένης κατὰ. . . . . .
. . . . . ἔπλευσαν δὲ καὶ] εἰς Σαλαμῖνα [τοῖς Αἰ
. . . . . ο[ὺς τῇ τε θυσ[ίᾳ. . . .
. . . . . ον κα[ὶ τοῖς μεγάλοις
καὶ τῇ Κόρῃ χαριστήριον ἀπὸ ὀραχμῶ]ν στεφανηφόρ[ο]υ [ἑκατὸν,
ἔθυσαν μετὰ τοῦ κοσμητοῦ καὶ τῶν διδασκάλων [τοῖς θεοῖς καὶ
πάσαις, γινόμενοι δὲ καὶ ζηλωτ]αὶ τῶν καλλίστων [ἐκ τῆς πρώτης
γυμνασίοις ἀγόμενοι ἀπὸ τοῦ κοσμητοῦ καὶ ἐσχόλασαν δι' ὅλου τοῦ
παρήδρευσαν δὲ καὶ ταῖς ἐκκλησίαις πάσα]ις ἐν ὅπλοις ταῖς τε [ἐν
δὲ καὶ ταῖς ἀκροάσεσιν ἁπάσαις, ἐπ]οιήσαντο δὲ καὶ τὰς [καθολκὰς
τοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν παραγγελλομέ]νοις· καὶ διετέλεσ[αν ὁμο
τοῦ ἐνιαυτοῦ. . ἀν]έθηκαν δὲ καὶ φιάλην [τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν ἀπὸ
κατὰ τὸ ψήφισμα ὃ Δι]οσ[κ]ου[ρ]ίδης Φηγαιεὺς [εἶπεν καὶ βυβλία εἰς
ὃ Μητροφάνης εἶπεν, ἐποι[ήσ]αντ[ο δὲ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῇ βουλῇ
ἥτε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος] φαίνωνται τιμῶντες [τοὺς πειθαρχοῦντας
ἀγαθῇ τύχῃ· δεδόχθαι τῇ βουλ[ῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι [τοὺς
καὶ στεφανῶσαι αὐ]τοὺς χρυσῷ στ[εφάνῳ κατὰ τὸν νόμον ἀρετῆς
τοὺς θεοὺς καὶ φι]λοτιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον. . . . . [καὶ ἀνειπεῖν]
τὸν στέφανον τοῦτο]ν Διονυσίων τε τ]ῶν ἐν ἄστει τραγῳδοῖς καὶ
ινίων καὶ τοῖς γυμν]ικοῖς ἀγῶσιν, τ[ῆς τε ἀναγορεύσεως τῶν στεφά
καὶ τὸν ταμίαν τῶν στρατιω]τικῶν, ἐπαιν[έσαι δὲ καὶ [τοὺς διδασκά
.. .... ιο ... καὶ τὸν ὁπλο[μάχον. . . . . καὶ τὸν ἀκον
.. Καρύ?]στιον καὶ τ. . . . . .

Digitized by Google

σιν ἀπέδωκαν κατὰ [τὰ ψηφίσματα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου
δήμου κατὰ [τὸν νόμον.....
νείας ποι[εῖν?..
[π]λευσ[αν δὲ καὶ ἐπὶ Τρόπαιον,
δὲ καὶ εἰς Μαραθῶνα καὶ ἱστόρησαν
[σαν δὲ καὶ ἐπὶ τὰ φρούρια
αὐτοῖς τοῖς ψηφίσμασι τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου
τῇ Σωτείρᾳ
. . . . . .
αντείοις καὶ ἔθυσαν τῷ Αἴαντι κτλ.
. . . . . .
μυστηρίοις φιάλην ἀνέθηκαν τῇ Δήμητρι
τάς τε ἄλλας θυσίας τὰς καθηκούσας ἁπάσας
τοῖς εὐεργέταις τοῦ δήμου καὶ ἐκαλλιέρησαν ἐν
ἡλικίας, ἠλείφοντό τε ἐν τοῖς
ἐνιαυτοῦ [τοῖς φιλοσόφοις μετὰ πάσης εὐταξίας....
ἄστει καὶ ἐν Πειραιεῖ, παρετύγχανον
καὶ τὰς νεωλκίας πειθαρχοῦντες
νοοῦντες τῷ τε κοσμητῇ καὶ τοῖς διδασκάλοις δι' ὅλου
δραχμῶν στεφανηφόρου ἑβδομήκοντα
τὴν ἐν Πτολεμαίῳ βιβλιοθήκην ἑκατὸν, κατὰ τὸ ψήφισμα
. . . . . [ὅπως οὖν
τοῖς τε νόμοις καὶ ψηφίσμασιν ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας,
ἐφήβους τοὺς ἐπὶ... ἄρχοντος.....
ἕνεκα καὶ εὐσεβείας τῆς εἰς

Παναθηναίων καὶ Ἐλευσ]
νων ἐπιμεληθῆναι τοὺς στρατηγοὺς
λους αὐτῶν τόν τε παιδοτρίβην ....
τιστην...]

Digitized by Google

XII.

Corpus 117. La copie de Pouqueville reproduite par Bœckh ne donne que des fragments incomplets. La copie de Pittakis qui figure dans les *Antiquités helléniques* de M. Rangabé n'éclaire que très-peu le texte de Pouqueville. Les inscriptions précédentes font bien comprendre le sens général sans qu'il soit possible de proposer une restitution utile de l'ensemble. Pour les formules habituelles, consulter en particulier l'inscr. VIII. Jusqu'à la ligne 8, le marbre conserve un décret par lequel le peuple accepte les sacrifices qu'a célébrés le cosmète. A partir de la ligne 9, second décret qui énumère les actions du cosmète et le couronne. Je n'ai pas retrouvé le marbre original que M. Rangabé a aussi cherché en vain. Mention d'exercices équestres. Les pères des éphèbes rendent témoignage de la bonne administration du cosmète — orateur . .ων Ἀνθεστήριος Εἰκαριεύς — archontat de Νίκανδρος — le cosmète a conduit les éphèbes aux leçons des rhéteurs; ils ont pris part à tous les jeux sacrés. Cf. plus haut, p. 32.

XIII.

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Σωσικράτου ἄρχοντος
Ἑρμῇ ἀ[νέθηκαν]·

Διογένης Διονυσίου Ἀμφιτροπῆθεν
Αἰσχρίων Πάρμωνος Ὀῆθεν
Ἀπελλῆς Ἀπολλοδώρου Κηφισιεύς
Αἰσχύλος Χάρητος Παιανιεύς

Digitized by Google

Ἀσκληπιάδης Ἀθηνοδότου Οἰναῖος
Μητρόδωρος Μητροδώρου Μυῤῥινούσιος
Φανίας Αυσικλείδου Ὑθάδης
Σώτας Κρέοντος Μαραθώνιος
Νέανδρος Σωτάδου Ὀῆθεν
Θράσων Εὐαρχίδου Κικυννεύς
Παιδοτριβοῦντος Νέωνος Ἀφιδναίου

Copies de Pittakis et Rangabé et Ross.

Rangabé, ligne 2 : EPMEI A E H HT

Ligne 4 : Παράμονος.

Ligne 9 : Ναυσικλείδου.

Pittakis donne le même texte que Ross pour les lignes 4 et 9.

Ces éphèbes appartiennent à des tribus différentes : Diogène, Antiochide; Æschrion, Œnéide; Apelles, Érechthéide, etc. Cf. Rangabé, t. II, p. 741.

Pittakis ajoute une ligne 14 :

Κη...λ... Νεαδημ.....

XIV.

. . • σιος Γο
. . νουσίου
ἀγωνοθετή]σας Θησ[είων
ἐν τῷ ἐπὶ Ἡρ[ώδου ἄρχ[οντος
ἐνιαυ]τῷ, Ἑρμῇ, π[αιδο-
τριβοῦντ[ος Φιλί[ου τοῦ
Διοκλέους Φ]ρεαῤῥίου, [δ-
ποπαιδοτριβοῦντ]ος

Digitized by Google

Cf. la planche, Ἐπιγ. ἀνέκ. 1860, f. 14 et plus bas Inscr. XV.

Ligne 1 : l'inscription XV paraît autoriser la restitution Διονύσιος Πο[λυμνήτου; ΓΟ pour ΠΟ. Conf. toutefois l'*Ancienne Athènes*, p. 466, un gymnasiarque de cette année, Διονύσιος ΠΟσειδωνίου Φλυεύς. La rédaction des deux documents est identique. Ligne 8 : ὑποπαιδοτριβοῦντος Θεοδώρου .... Μελιτέως.

XV.

\HTI

Διονύσιος Πολυμνήτο[υ. . .
εὐς γυμνασιαρχήσας ἐν τῷ ἐ[πὶ]
Ἀριστοξένου ἄρχοντος ἐνιαυτ]ῷ
Ἑρμῇ, παιδοτριβοῦντος Φιλίο[υ
τοῦ Διοκλέους Φρεαρρίου, ὑπο[παι-
δ]οτριβοῦντος Θεοδώρου τοῦ Ι..
...ου Μελιτέως

Ligne 7 : peut-être τοῦ Γ[αΐ]ου. Cf. inscr. XIV.

Digitized by Google

XVI.

a. . . . ασκα. .
. ˙ ι Διονυσί. .
τ]εμένει καὶ τα. .
δ]πέρ τε τοῦ δήμου.
5 κ]αὶ γέγονεν. . . . . [Ἀρτέμιδι
τ]ῇ ἀγροτέρᾳ. .
κ]αὶ προέπεμψαν. . . . . [ἐπα-
ι]δεύθησαν δὲ τῷ. . . . . [δι'
δ]λου τοῦ ἐνιαυτοῦ σ. .
10 ούμενον καὶ προσει.,
β]ουλόμενοι εὐχαριστεῖν. . . . . [παρ-
ακαλοῦσι τὴ[ν βουλὴν
ἀνάθεσιν ἐν
Ἀπολήξιδ[ος. .
15 Ἁλαιέα. .
ἐπιχωρ[ῆσαι?
. . ν.

b. . . . . . ισ. . . .
. . . . . πρ]ό[ν]οιαν πο. . . .
. . . . . στων ἀνδ[ρ. . .
Ἐπὶ. . . . ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς. . . . . ης πρ]υτανείας, ᾗ Ἀν. . . .
5 . . . . . ιῶνος [δ]ευτέρᾳ μετ' εἰκάδας,
. . . . . τῆς πρυτανείας] τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν
. . . . . καὶ συμπρόεδροι]
. . . . εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἐφηβεύσαν]τες ἐν τῷ ἐπὶ Ἀπο[λήξιδος]. .
[ἐνιαυτῷ] . . . . πεποίηντα]ι τὴν ἀναστροφήν. . . .
10 . . . . . κ]αὶ τοῖς παιδευταῖς καὶ. . .
. . . . . ω. . . . ν ὅλαις καὶ ἐντ. . . .
. . . . . ἐπιμεμ]έληνται δὲ καὶ τῆς πε[ρὶ
. . . . . ἀγῶσι τῆς ἐν τοῖς ἱππικοῖ[ς

Digitized by Google

. . . . . προθυμ]ίας οὐδὲν ἐλλείποντε[ς
. . . . . εως, ἐπετελέσαντο δὲ κα[ὶ
. . . . . ω ἵνα οὖν καὶ ἡ βουλὴ
. . . . . ἀγ]ωνοθέτην καὶ προστά[τ-
ην. . . . . δεδόχθαι τῇ β]ουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ἐπα[ι-
νέσαι. . . . . καὶ στεφαν]ῶσαι χρυσῷ στ-
εφάνῳ. . . . . τῶν καλλίστω]ν ἐπιτηδευμάτων σπουδη-
. . . . . ιν. . . ἀγῶνι καὶ Παναθηνα-
. . . . . ἀν]αγορεύσεως τοῦ στεφάνου
. . . . . ι. ἐπαινέσαι δὲ [καὶ
τοὺς διδασκάλους αὐτῶν τόν τε ὁπλομάχον Μητρόδωρον Μ]υρρινούσιον
καὶ Σιμων. .
. . . . . ρι. η. . Ἀντίοχον Ἡρακ]λε. .
. . . . . πεποίηται ἀναστρο[φὴν
. . . . . λη. . τη. . . ιν. ἵνα τούτων συν-
τελουμένων]. . . . . ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλ[ικίας

a. Ligne 15 : Ἁλαιεύς. Ce démotique doit être celui de l'hypopaidotribe. Cf. inscr. XVII. Le sens est facile à comprendre; une restitution complète serait souvent hypothétique; fréquentes analogies de rédaction avec l'inscription XVIII.

Digitized by Google

XVII.

Ἀντίοχος Φαιδρίου Φλυεὺς
Ἐπιτάφια λαμπάδα νει-
κήσας ἐν τῷ ἐπὶ Ἀπολή-
ξιδος τοῦ Φιλοκράτους
ἐξ Οἴου ἄρχοντος ἐνιαυ-
τῷ Ἑρμῇ, παιδοτρι-
βοῦντος Φιλίου τοῦ) νε-
Φρεαῤῥίου καὶ Ἀπολλω-
νίδου Φρεαῤῥ[ίο]υ, ὑποπαι-
δοτριβοῦντος Δημη[τρί-
ου τοῦ Λευκίου Ἀλαιέ[ως.

Cf. Inscr. XIV, XV, XVI, et Introduction, arch. Apoléxis. — Φαιδρίου, cf. Catalogue des archontes, Φαιδρίας

Digitized by Google

XVIII.

. . . . . .

Formules finales d'un décret en l'honneur du cosmète. . . . ἀγα
τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμην δὲ]
τῇ βουλῇ ἐπαινέσαι καὶ στεφανῶσαι] χρυσῷ στεφάνῳ τὸν κο
τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος . . . . . καὶ ποι]ήσασθαι τῆς εἰ
πλὴν οὗ οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν, ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή]φισμα
τοῦ δήμου, τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στή]λην καὶ τὴν ἐπιγρα
ἵνα τούτων γινομένων φαίνηται ἡ βουλ]ὴ πρόνοιαν ποιουμένη τῆς

Second décret . . . . εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἐφηβεύσαντες ἐ]ν τῷ
διετέλεσαν ὁμονοοῦντες τὰ πρὸς ἀλλήλους καὶ πει]θαρχοῦντες τῷ τε
καὶ παρακαθιζάνοντες ταῖς σχολαῖς ἐν ταῖς γι]νομέναις [ἀκ]ροάσεσιν
τόρων . . . . . πρεσβ]υτέροις διετ[έ
. . . . . ἐπιμελή[ην
. . . . . ως καὶ φι
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
τοῦ δήμου καὶ προενοήθησαν ἑτοιμάζειν? βιβλία εἰς τὴν ἐν Πτολε
. . . . . .
. . . . . .
δεδόχθαι τῇ βουλῇ τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν
βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ ἐπαινέσαι τοὺς ἐφή
στεφάνῳ φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον καὶ
τε τῶν ἐν ἄστει καινοῖς τραγῳδοῖς καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσι
μεληθῆναι τοὺς στρατηγοὺς καὶ τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν·

Digitized by Google

. .
θῇ τύχῃ, δε]δόχθαι τῇ βου[λῇ, τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς
ξυμβάλλεσθαι τῆς βου[λῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ
σμητὴν [τῶν ἐφήβων τῶν ἐπὶ Πολυχάρμου ἄρχοντος]
κόνος τὴν ἀνάθεσιν ἐν ᾧ ἂν τόπῳ [εὔκαιρον εἶναι φαίνηται]
εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆσαι π[αρὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ κοσμητοῦ τὸν
φὴν μερίσαι τὸν ταμίαν Θε. . . [γραμματέα
τῶν ἐφήβων ἀγωγῆς κα. . .

ἐπὶ Πολυχάρμου ἄρχοντος ἐνιαυτῷ κα[τὰ τὸν ὅλον ἐνιαυτὸν
κοσμητῇ καὶ τοῖς παιδευταῖς καὶ προσεδρ[εύοντες ταῖς ἐκκλησίαις ἐν ὅπλοις
[τῶν γραμματικῶν καὶ ἐν τοῖς μαθ]ήμασι [τῶν] φιλο[σόφων καὶ τῶν ῥη-
λεσαν] . . . . . ναχθέντε[ς. . .
ται δὲ καὶ τῆς γυμνικῆς ἀσκήσεως, ἔ]τι δὲ καὶ τ[ῆς ἐν ὅπλοις φιλοπονίας
λοτίμ[ως] . . . . . τὰς ἐπὶ τη. . .
. . . τού. . . . . ης προθυ[μίας . .
. . . . . ας ἐτέλεσ[αν. . .
. . . . . δὲ τοῖς μυ[στηρίοις
. . . . . αι τὸν ἐθ[ισμόν? . . .
. . . . . ἔθυσαν. . .
. . . . . ΕΚΑΙΓΙΣΣΑΜ. . .
. . . . . ἄλλοις τ. . .
. . . . . καὶ ἐκαλλιέρησαν ἐ]μ πάσαι[ς περί τε τῆς βουλῆς καὶ
μαί]ῳ βι[βλιοθήκην, κατὰ τὸ ψήφισμα ὁ Μητ]ροφάνης [. . . . . εἶπεν,
. . . Εὐ]ριπίδ[ην. . . . . τ]ὴν Ἰλιάδα κ[αὶ Ὀδύσσειαν?
. . . ων ἐφ[ηβ . . . . . σιν φιλοτι[μ.. ἀγαθῇ τύχῃ,
ἐ]κκλη[σίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώ]μην δὲ ξ[υμβάλλεσθαι τῆς
βου]ς το[ὺς ἐπὶ Πολυχάρμου ἄρχοντος καὶ σ]τεφανῶ[σαι αὐτοὺς χρυσῷ?
εὐνοίας τῆς πρὸς τὸν κοσμητὴν καὶ ἀνειπεῖν] τὸν στέ[φανον Διονυσίων
νίων τοῖς γ]υμνικ[οῖς ἀγῶσιν, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τ]οῦ στεφ[άνου ἐπι-
ἐπαινέσαι δὲ] καὶ το[ὺς διδασκάλους αὐτῶν, τόν τε παιδοτ]ρίβην Πε...

Digitized by Google

30 . . . . . .
καὶ τὸν [ἀκοντιστὴν . . . καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐ]τῶν θαλ
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα καὶ στῆσαι] παρὰ
μένων φαίνωνται τιμώμενοι οἱ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας τ]ῶν νέων
τηδευμάτων]. . .
35

XIX.

. . . . . .
Ἀχαρνεὺς, λαμπαδα[ρ
χήσας ἐν τῷ ἐπὶ Με-
νάνδρου ἄρχοντος
ἐνιαυτῷ Μούσαις
ἀνέθηκεν.

Cf. inscr. XXXII, 64.

Nous avons la liste des éphèbes de l'archontat de Ménandros; si le lampadarque de l'inscription XIX est éphèbe, il

Digitized by Google

. . . Κο]λωνῆ[θεν καὶ τὸν ὁπ]λο[μ]άχον Μητρόδωρον Μυρρι[νούσιον,
λοῦ στεφάνῳ ἐφ' ᾗ πεποίηνται ἀναστρ[οφῇ τῶν ἐφήβων,
τὸν ἀνδριάντα τοῦ κοσμητοῦ, ἵνα τούτων [συντελου-
ἐπιδόντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπι-

οἱ ἔφ[ηβ]οι
τὸν κ[οσ]μητὴν
. . . . .

---

ne peut être que ....ητος Διονυσίου Ἀχαρνεύς: car cette année le dème d'Acharnes ne compte qu'un éphèbe dans le collége (Inscr. XX, Catalogue, colonne II, ligne 97). Cf. Inscr. XLII, Éphèbes vainqueurs aux lampadophories; XLVIII, c. lig. 3, etc.

Digitized by Google

XX.

Σῶσις Σώσιδος Ὀῆθεν ὑπὲρ τῶν [συνεφήβ
ἀγαθῇ τύχῃ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναί[ων, ἐπὶ
ντ]ος, ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος τρ[ί]της πρυτανείας, Βοηδρομ[ιῶνος]
τ]ετάρτῃ τῆς πρυταν[είας, β]ουλὴ ἐν τῷ θεάτρῳ ἡ [μεταχ?]
5 ναϊκοῦ σταδίου· τ[ῶν προέδρ]ων ἐπεψήφιζεν Δίων [. . . . .
Ἀσκληπι[άδου Ἁλιμούσιος εἶ]πεν· ὑπὲρ ὧν ἀπαγ[γέλλε]ι ὁ
Ὀλυμπιόδωρος Ὀλύμπου Ἀγνού]σιος ὑπὲρ τῆς θυσία[ς ἧς]
ταῖς ἐγγραφαῖς τῷ Διονύσῳ καὶ τοῖς ἄλλ]οις θεοῖς οἷς πάτρι[ο]
βουλῆς καὶ τοῦ δή]μου κα[ὶ παίδων κ]αὶ γυναικῶν καὶ τῶν ᾧ
10 νεν αὐτῷ τὰ ἱ]ερὰ καλὰ κ[αὶ σωτή]ρια· τύχῃ ἀ[γαθῇ, δ]εδό
θαι δέχεσθαι τὰ] γεγονότα ἐν [τοῖς ἱερ]οῖς ἅπ[ασι? ἐφ' ὑγι]είᾳ
τοῦ δήμου καὶ] παίδων καὶ γυναικῶν καὶ τῶν φίλων καὶ συμ
τὸν κοσμητὴ]ν Ὀλυμπιόδω[ρον Ὀλύμπο]υ Ἀ[γνούσιον καὶ]
σαι ἕκαστον] αὐτῶν θαλ[λοῦ στεφάνῳ ἐπὶ τῇ πρὸς τοὺς θεοὺς
15 τὸν σπουδῇ] καὶ φιλοπον[ίᾳ· ἵνα τούτ]ων [συντελουμένω]ν φα
.....της ἐπιβαλ[λο.....τ]ιμῆς. Λ[ῦσις Ἀσκλ
σοδον ποιησάμενοι π]ρὸς τὴ[ν βουλὴν οἱ ἐφη]βεύσαντε[ς ἐν τῷ
σιν τὸν κοσμητὴν Ὀλυμπιόδωρον Ὀλύμπ]ου Ἀγνούσ[ιον καλ
ποιῆσθαι ὅλον τὸ καθῆκον π]ροτρεπόμε[νον αὐτοὺς ἐπὶ τὰ κάλ
20 τα ταῖς τε τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν γρα]μματικῶν σ[χολαῖς ἐν
καὶ ὁμοίως τῆς γυμνικῆς ἀ]σκήσε[ως], ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐ[ν
ἐν τοῖς συντελουμένοις ἀγῶσιν, ἔν τε τοῖς Θησηίο[ις, ὁμοί]ως
θηναϊκοῖς Ἀντω]νίου θεοῦ νέου Διονύσου . ....ου Ἀνθεστηρ
.....δι καὶ τετελεκέναι τὴν πομπ[ὴν .....]ηκέναι,
25 ..... ἐ]ν τοῖς ὅπλοις ἐπάνδρως ἠγω[νίσθαι, τεθυκ]έναι δὲ
.....ος .....ως τοῦ γυμνασιαρ[χ.....]των
.....ιγ.....ς ἐφήβους ἐν τῷ γ[υμνασίῳ τὴ]ν λαμπά
λους φιλίαν .... ἴ]σως· διατετη[ρηκέναι δὲ αὐτ]οὺς καὶ ἐν τ
χοντας συμπ]ροτρεψάμεν[ον εἰς γυμν]ασιαρχίας, τοὺς δὲ συνμέ
30 τα τῆς εἰς ταῦτα δαπάνης, πρ]ονενοῆσθα[ι δὲ καὶ τῶν θ]υσιῶν,
.... μ]ητρι Ι [..τ]εθυκέναι δ[ὲ] μ[ετὰ τῶν ἐφήβ]ων τῇ τε

Digitized by Google

ω]ν ἀ ν έ θ η κ ε ν.
Κ]αλλικρατίδου ἄρχο-
τετράδι ἱστ[αμένου,
θεῖσα ἐκ τοῦ Πα[ναθη-
..ο]υς [κ]αὶ συνπρόεδροι. Λῦσ[ις
κοσμητὴς τῶν ἐφήβων
ἔθυεν μετὰ τῶν ἐφήβων ἐν
ν τὰ ἰσιτήρι[α] ὑπέρ τε τῆς
ίλων καὶ συμμάχων, καὶ γέγο-
χθαι τῇ βουλῇ, τὰ μ[ὲν ἀγα-
καὶ σωτηρίᾳ τῆς βου[λῆς καὶ
μάχων· ἐπαινέσαι δὲ καὶ
τοὺς ἐφήβους καὶ στεφανῶ-
εὐσεβ]είᾳ καὶ τῇ παρ' ὅλον τὸν ἐνιαυ-
ίνηται ἡ βουλὴ τειμῶσα
ηπιά]δου Ἁλιμούσιος εἶπεν· ἐπειδὴ πρό-
ἐπὶ Μ]ενάνδρου ἄρχοντος ἐνιαυτῷ ἐνφανίζου-
ὸν? καὶ φι]λότιμον εἰς ἑαυτοὺς γεγονέναι καὶ πε-
λι]στα τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ παραχαθίζον-
ταῖς] γινομέναις ἀκροάσεσι· ἐπιμεμελῆσθαι δὲ
τοῖς ὅπλοις] καὶ τῆς τῶν ἵππων γυμνασίας
δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἀντωνιήοις τοῖς πανα-
ιῶνος τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ
δμοίως δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα ἐπιμελῶς τὸν
μετὰ τῶν ἐφήβων, παραστήσαντος ΓΑΑ-
ἐπὶ μῆνας δύο ταῦρον ὡς ὅτι κάλλιστον
δα ἐπάνδρως ποιουμένων τὴν πρὸς ἀλλή-
αῖς βιωτικαῖς δαπάναις τοὺς μὲν πρώ-
τρους τῷ βίῳ κουφίσαν-
[ὥσπερ?] οἵτε ἐθισμοὶ καὶ οἱ νόμοι προσέτακτον κα[ὶ
Κληματίδι καὶ τῇ πομπῇ τοῦ Ἐλαφηβολιῶ-

Digitized by Google

νος, ἀν]εστράφθαι δὲ καὶ δι' ὅλου το[ῦ ἐνιαυτοῦ καλῶς κ]αὶ πά
πάντας] πατρικὴν εὔνοιαν προσφ[ερόμενον· δι' ὃ καὶ αὐ]τοὶ
αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ καὶ τὴν βουλὴν παρακαλοῦσιν ἐπιχω]
35 νος ἀνάθεσιν ἐν τῇ Ἀττάλου στ]οᾷ, [ὁμοίω]ς δὲ καὶ γραπτῆς
. . . . . ται· — ἀγαθῇ τύχῃ,
χωρῆσθαι τοῖς ἐφήβοις ἀναθεῖναι τὸν κοσμητὴν αὐτῶν Ὀλυμ]
τῇ πρὸς αὐτοὺς σπουδῇ καὶ φιλοτιμίᾳ χαλκοῦν?] ἐν ᾧ αἰτοῦν
γραπτῆς αὐτοῦ εἰκόνος ἀνάθεσιν ποιήσασθαι· ἵνα τούτων συντ]
40 . . . . . τῶν ἐφήβων [. . . . . ἀ]νδρ
τες ἐν τῷ ἐπὶ Μενάνδρου ἄρχοντος ἐνι]αυτῷ καλῶς [καὶ φιλ
ἐνιαυτοῦ πεποίηνται, πειθόμενοι τῷ τε] κοσμητῇ καὶ τοῖς π[α
ρων σχολαῖς καὶ ἐν τοῖς γυμν]ασίοις τὴν καθήκουσαν ἀνα[στ
κῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς ἐν το[ῖς ὅπλοις φιλοπονίας παρ' ὅλον
45 καὶ διεφύλαξαν τὰ χωρία καὶ τὰ]ς ὁδοὺς, κατὰ τὸ δυνατὸν πάν
οὐδὲν λείποντες τῆς πρὸς ἀλλήλου]ς φιλοτιμίας· διαφυλάττον
. . . . . τὰς λειτ]ουργίας ἐλειτούργησαν,
. . . . . ὡ]ς ὅτι κάλλιστα θύματα,
. . . . . .καὶ ἐκαλλιέρησαν περί τε
50 ἄγειν βιβλία εἰς τὴν ἐν Πτ]ολεμαίῳ βυβλιοθήκην κατὰ τὸ
νηται ἀποδεχομένη τ]ὴν τῶν ἐφήβων ἀρετὴν καὶ τὴν πρὸς
λῆ, ἐπαινέσαι τοὺς ἐφ]ήβους τοὺς ἐπὶ Μενάνδρου ἄρχοντος καὶ
στεφάνῳ ἐπὶ τῇ π]ερὶ τὰ κα[λ]ὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων σπουδῇ,
τε τῶν ἐν ἄστει κ]αὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων ἐν το[ῖς
55 τοῦ στεφάνου ἐπιμελ]ηθῆναι τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν κήρυκα
τὸν γραμματέα Ἄτταλον] Ἀριστείδου Κυδαθηναιέα καὶ τὸν
τὸν ὁπλομάχον Ἀντιφάν]ην Νικάδα Μελιτέα [το]ὺς παιδευτὰς
ἐπὶ τῇ εὐσχήμονι ἀνα]στροφῇ· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
συντελουμένω]ν ἡ βουλὴ φαίνηται τιμῶσα [το]ὺς ἀπὸ τῆς πρ
60 τοὺς ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτ]ηδευμάτων, γίνωνται δὲ κ[αὶ
. . . . . εἶπεν·] ἐπειδὴ πρόσοδον ποιησάμ
ἄρχοντος ἐνιαυτῷ] καὶ ὁ κοσμητὴς αὐτῶν Ὀλυμπιόδωρ[ος
θεν ἀκολουθ]οῦντα τῇ τοῦ πατρὸς ἀρετῇ φιλοδόξ[ως κ]αὶ μεγα
πρὸς πάντας καὶ ἰδίᾳ πρ]ὸς ἕνα καὶ ἕκαστον, βουλόμενον ὅσον
65 φόρους, γυμ]νασιαρχήσαντά τε αὐτὸν καὶ φυλαρχήσαν[τα καὶ
θέμενόν τ]ε τῇ μεγαλοψυχίᾳ ἀνατιθέναι καὶ τὴν στ[ήλην τὴν]
τῶν ἐ]φήβων, καὶ ταῦτα πάντα πεπραχέναι ε.....ν δύνα
διὰ ταῦ]τα παρακαλοῦσιν τὴν βουλὴν, ἐπιχω[ρῆσαι ποιήσασ

Digitized by Google

ντων αὐτῶν τὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενον καὶ πρὸς
βουλόμενοι εὐχαριστεῖν αὐτῷ ἐστεφάνωσάν τε
ρῆσαι ἑαυτοῖς ποιήσασθαι αὐτοῦ χαλκῆς εἰκό-
εἰκόνος ἀνάθ[ε]σιν ἐν ὅπλῳ
δεδόχθαι τῇ βουλῇ, ἐπιχε-
πιόδωρον Ὀλύμπου Ἀγνούσιον ἐπὶ
ται τόπῳ, ὁμοίως δὲ καὶ
ελουμένων φαίνηται ἡ βουλὴ τὴν
ῶν. Ἐπειδὴ οἱ ἐφηβεύσαν-
οτίμως τὴν] ἀναστροφὴν διὰ παντὸς τοῦ
ιδευταῖς, καὶ ἐν] ταῖς τῶν [φιλο]σόφων καὶ ῥη[τό-
ροφὴν πεποίηνται, ἐπε]με[λήθησαν δὲ] καὶ τῆς [γυμνι-
τὸ]ν ἐνιαυτὸν, [ἐξῆλθον δὲ πλεονάκις ἐν ὅπλοις
τα πράτ[τοντες μεθ' ὁμονοίας καὶ διετέλεσαν
τες δὲ καὶ τὴν Ι . . . . . .
ἔθυσαν δὲ καὶ τοῖς [θεοῖς καὶ τοῖς εὐεργέταις
ἔθυσαν δὲ καὶ τοῖς Διογεν[είοις . .
τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, [καὶ προενοήθησαν συν-
ψήφισμα. ὁ Μητροφά[νης εἶπεν· ἵνα οὖν ἡ βουλὴ φαί-
τὰ καλὰ φιλοτι[μίαν, ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι τῇ βου-
στεφανῶ[σαι ἕκαστον αὐτῶν θαλλοῦ
καὶ ἀνειπε[ῖν τὸν στέφανον Διονυσίων
γυμνι]κοῖς ἀγῶσιν· τῆς δὲ ἀναγορεύσεως
τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλ[ῆς, ἐπαινέσαι δὲ καὶ
παιδοτρίβην Θεόδωρον Δημητρίο[υ Στειριέα καὶ
καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν θαλλο[ῦ στεφάνῳ
μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν αὐτὴν στήλην· ἵνα [τούτων
ὥτης ἡλικίας τῶν νέων ἐπιδιδόντας ἑ[αυ-
ἕ]τεροι τῶν ὁμοίων ζηλωταί. — Κράτιππος Φιλοκλ[ε-
[ενοι πρὸς] τὴν βουλὴν οἱ ἐφηβεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ Μενάνδρ[ου
Ὀλύμ]που Ἀγνούσιος ἐμφανίζουσιν Σῶσιν Σώσιδος Ὀ[ῆ-
λομερῶς τὰ πρὸς αὐτοὺς ἀνεστράφθαι καὶ κοιν[ῇ
ἐφ' [ἑαυτῷ] τηρῆσαι τοὺς συνεφήβους ἀνεπιδαρήτους καὶ ἀνεισ-
ποι]ησάμενον τὴν χορηγίαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ὑπερτι-
ἔξουσαν τά τε ψηφίσματα καὶ τὴν ἀναγραφὴν
μιν τοῦ βίου τὴν φιλαγαθίαν ἐπιδεικνύμενον·
θ]αι αὐτοῦ γραπτῆς εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν τῇ Ἀτ-

Digitized by Google

τάλου στ]οᾷ· τύχῃ ἀγαθῇ δεδόχθαι [τῇ βουλῇ, ἐπαινέσαι Σῶ
ας εἰς τ]οὺς συνεφήβους [εὐνοίᾳ, ἐπικεχωρῆσθαι δὲ τοῖς συνε]
πιοδώρῳ] Ὀλύμπο[υ Ἀγνουσίῳ ἀναθεῖναι Σώσιδος εἰκόνα ἔ]χ
ἐφηβεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ Μενάνδρου ἄρχοντος ἐνιαυτῷ καὶ ὁ
νούσιος Σῶσιν Σώσιδος Ὀῆθεν τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην ἀνέθηκ
τὴν αὐτὴν στήλην]. . . . . ΓΙ....

	[Ὀλυμ-]	[ἡ βου]λὴ
	π[ιόδω-]	τοὺς
	ρο[ν Ὀλύμ-]	ἐφή-
	π[ου Ἀγ-]	βους.
	νούσ[ιον]	

Οἱ	ἐ]φηβεύσαντες	ἐπὶ Με
	Ἐρεχθεΐδος]	Πτολεμαί
	. . . . . ους Κηφισιεύς	Φιλιστίδης Ἀθ[ην]
	. . . . σ]τράτου Κηφισιεύς.	Τίτος Καισ . . . .
	. . Παμ]βωτάδης	Κριτόβουλος Με[ιλ
	. . εύς	Ἀλέξανδρος Δωσιθ
. .	. . . Λ]αμπτρεύς	Φαιδρίας . . . . ἀνδ
.	. . . ς	Βάκχιος)
.	. . σιεύς	Ἀκα[μα]ν
	Αἰγεΐδος]	Πολύσ[τ]ρατος)
. . . . .		Ξέ[νων Ν]έωνος Π
.	. . . . Βα[τῆθεν]	. . . .έας Ἀπολλων
	Πα[νδιο]νίδος	. . .οκράτης Ὀνησ
. . . .	σ]τρατος [ )] Παιανιεύς	. . . .δομος Μαρνά
Νουμέριος Γλαύκ[ο]υ Παιανιε[ύς]		. . .ιος Λικίνιος Π
	Λεωντί[δ]ος	Οἰνεΐδος
. . . . . .όδημος Πειθωνος Χολλε[ίδης]		[Σῶσι]ς Σώσιδος
Ἀπολλώνιος Τιμαρίσκου Σκαμβω[νίδης]		. . . . ητος Διονυσί
Ἀπολλωνίδης Νουμη[νί]ου Φρεά[ῤῥιος]		. . . .ωρ Ἀλεξάνδρ
Διογένης) [Παι]ονίδη[ς]		[Κε]χροπί
Διονύσιος Πρωτίωνος Εὐπ[υρίδης]		. . . . .ς Νικοφῶντ
		. . . . . .ς) Αἰξω[ν
Ἀριστείδης Λευκίου Νικ		Ἀπολλώνιος Ἀπολ
Ἀπολλώνιος Μικίωνος Ἀν		Διονύσιος Καλλιστ
Μάρκος Τερέντιος Ῥωμα[ῖος]		Ἱεροκλῆς Νικασίω

Digitized by Google

σιν Σώσι]δος Ὀῆθεν ἐφ' ᾗ ἔχει ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικί-
φήβοις αὐτοῦ καὶ τῷ κοσμητῇ Ὀλυ[μ-
ουσαν τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε· ο[ἱ
κοσμητὴς αὐ]τῶν Ὀλυμπιόδωρος Ὀλύμπο[υ Ἀγ-
αν· ἀνα]γράψαι δὲ καὶ τόδε τὸ ψήφισ[μα εἰς
ητος πρὸς φιλαγαθίαν.....
δ δῆμο[ς
.....

νάνδρου	ἄρχοντος
[δ]ος	Σώστρατος Δημ..... [Μελι]τεύς
αγόρου Φλυεύς	Κλεοξενίδης Κ.... [Ἐπιε]ικίδη[ς
Ῥοῦφος Φλυεύς	Ἱππο[θωντίδος
ί]χου Προσπάλτιος	Ἄτταλος Δημ . . . . . σιο[ς
έου Φλυεύς	Πόντιος Κ/ . . . . . εύ[ς
ρου Ἀφιδναῖος	Αἰαντ[ίδος
Ἀφιδναῖος	Ἐπίνικος) Τρικορ[ύσιος
τίδος	Εὐφορίων Κl . . .ου Φαληρ[εύς
Θορίκιος	Ἀντιο[χί]δος
όριος	Διοκλῆς Εὐ[φρ]άνορος Κριωεύς
ίου Ἑρμειος	Ἑρμοκράτης Πιστοκράτου Ἀθηναῖο[ς
άνδρου Σφήττιος	Δημήτριο[ς Ἐ]ρμίππου Ἀ[θ]ηναῖος
κου Σφήττιος	Ζώσιμ[ος Σφ]αίρου Ἀ[θ]ηναῖος
οπλίου Σφήττιος	Δωρι . . . . ιάδου [Ἀθ]ηναῖος
	Μητροφ[άνης] . . . . [Ἀθηναῖο]ς
Ὀῆθεν	Ἀσκληπ . . . . . Ἀθηναῖος
ου Ἀχαρνεύς	Τίτος) . . . . . Ἀθηναῖος
ου Φυλάσιος	Μενε.. Ἀθηναῖος
δος	Αι... Ἀθηναῖος
ος Ἁλαιεύ[ς]	Εὐ... Ἀθηναῖος
εύς	Λ... Ἀθηναῖος
λοφά[νο]υ Αἰξωνεύς	. . . . . ς
ράτου Μι[λή]σιος	. . . . . Λου
νος Μιλήσιος	. . . . . ε . . Λου

Digitized by Google

Δέξων Νουμηνίχου Τ . . . .
Βίοττος Εὐκλέους . .
Φιλόδημος Μενε . .
Ἐπαφρόδειτο[ς] . .
[Αἰ]σχίνης Ἀριζ . .
. . . ταῖος Κο . .
. . νδρο[ς] . .
. . ις . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
Ἀπολ[. . .) . . . .]ος
Ζωπυρ . . .) [Ἡρακ]λεώτης
Εὐμένης) Τιανεύς
Εὐήμερος Μενάνδρου Μιλήσιος
Νικόμαχος Μενελάου Σιδώνιος
Ἀρτεμίσιος Ἡλιοδώρου Ἀλαβανδεύς
Ἐπικράτης Ἡσύχου Σιδώνιος
Μόσχος Ἀπολλωνίου Πλαταιεύς

ἡ βουλὴ
τὸν γραμματέα

Ἄττα-
λον Κυδα-
θηναιέ-
α.

Πραξαγόρας Πραξ
Διότιμος Ἀντιόχου
Θεό]φιλος Διονυσ.
. . . . . Λεοντ. .
. . . . . .
. . . . os Ἀφροδισ
[Πόπ]λιος Γράνιος
Αἰ]σχίνης Εὐδόξου
Βίων? Σώτου Πλα
Ἀφροδείσιος Φιλοσ
Λεύκιος) Ῥωμ[α
Ἱέρων · Στράτωνος
Ἀθηνάδας Εὐτυχ.
Σωτᾶς) .
. . .ίνικος. . .
Τίτος Σ. . . .
Παράμον[ος] . . . .
. . .λι. . .ς Τ. .
. . . . .αχος Δη. .
. . . .ευς Ἀπολλοφ[
[Λεύ]κιος Ἔππιος
[Ἀπολ]λωνίδης Θ.
. . . . .ς Λευκ. . . .
. . . . . os . .

Digitized by Google

αγόρου Καρύστιο[ς] . . . . . ς Μιλήσιος
.. . . . δότου Μιλήσιος
...νιος . . . . Σιδώνιος
....ς . . . . . ου Ταναγραῖος
.... Σαλαμείνιος
ίου Μ[ι]λήσιος . . . . Μιλήσ[ιος
Ποπλίο[υ] υἱὸς Ῥω[μαῖος] . . . . ου Σαλαμείνιος
Μιλήσι[ος] . . . . ου Μιλήσιος
ταιε[ύς] . . . . Ἀ]πολλοδώρου Μιλήσιος
τράτο[υ]... . . . .Ἀν]αξιπόλιδος Μεσσήνιος
ῖος] . . νος Εὐνόστου Ὡρώπιος
Μ... . . . ανδρος Σατύρου Μιλήσιος
... . . . ς) Ῥωμαῖος
. . . . . .
. . . . , [Ῥω]μαῖος
. . . . .ιστίχου [Μιλ]ήσιος
. . . . .ης Καλλ[.... Μιλ]ήσιος
. . . . . εύς

άνου]..
..
.

ἡ βουλὴ
τὸν ὁπλομάχον

ἡ βουλὴ
τὸν παιδοτρίβην
[Θεό]- Ἀντι-
[δω]ρον φάνην
[Στ]ειρι- Με[λι-
[έ]α τέ[α.

Digitized by Google

XXI.

Ἐ]πὶ Θυμοχάρου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς ...ίδος τρ'της πρυτανε-
ίας ᾗ Σώστρατος Ἀ[ρι]στ[άρχου .... ἐγραμμάτευε, Βοη-
δ]ρομιῶνος ἕνη καὶ ν[έα ..... τῆς πρυτανεία-
ς], ἐκκλησία κυρία, τῶν προ[έδρων ἐπεψήφιζε.....
..ιππου Θριάσιος καὶ συμπρόεδροι..
ς Λαμπτρεύς, Δημότιμο[ς..
Λ]ευκονοεύς, Ἄτταβος Ο...
..ος Ἀνακαιεύς, Τεισία[ς..
Ἀλεξίων Ἀμφιχάρους Ἀζ[ηνιεύς..
..... ς καὶ ἐφηβεύσαν[τες..
.....γυμνασιαρχοῦντος τὸ....

Pittak., lig. 2 : Ἀριστάρχου Παιανιεύς.

XXII.

Ἐπὶ Ἀγνίου ἄρχον[τος, ἐπὶ τῆς ..... τρίτης πρυτα]-
νείας ᾗ Ποτάμων Διον?... [ἐγραμμάτευε,
Βοηδρομιῶνος τετράδ[ι ...
τῆς πρυτανείας, βουλὴ ἐν [β]ο[υλευτηρίῳ?, τῶν]
προέδρων ἐπεψήφισεν Σωτέλ[ης .... καὶ
συ]μπρόεδροι. Ἔδοξεν τῇ βουλῇ ...
...της Ποσ[ειδίπ]που Παιονίδ[ης εἶπεν· ἐπειδὴ
. . . . . το[ὺς] ἐφήβους τοὺς ἐπὶ
. . . . ἄρχοντος θύσαν]τας ἐν [ταῖς ἐγγραφαῖς
ἐν τῷ πρυτανε[ῳ . . . .

Ligne 9, nom du prédécesseur d'Hagnias.

Digitized by Google

XXIII.

Fragment d'un grand vase trouvé à l'Acropole. Peinture noire sur fond rouge. Benndorf, *Griechische und sicilische Vasenbilder*, pl. X. Guerrier sur un piédestal, regardant à droite, vêtu d'une tunique serrée à la ceinture, tenant de la main gauche une lance ou un bâton. La tête, qui a disparu, devait être casquée; derrière le personnage, on lit l'inscription suivante, écrite dans le sens de la longueur :

ΤΕΥΟΝΤΟΜΕΥΡΥΚΛΕΙΔΟΥ

Digitized by Google

M. Benndorf propose de restituer κοσμη]τεύοντος Εὐρυκλείδου, conjecture très-probable. Les cosmètes, à certaines époques, auraient inscrit leur nom sur les vases donnés aux éphèbes.

XXIV.

Couvercle de pyxis, musée de l'Acropole. Peinture rouge sur fond noir. Joueur de flûte, éphèbe s'exerçant au javelot, paidotribe, éphèbe lançant le disque, cinquième personnage qui paraît surveiller les jeux. On lit encore très-distinctement près du paidotribe l'inscription ΕΦ]ΕΒΟΝ (sic). Traces de lettres indéchiffrables.

XXV.

Fragment conservé dans la Pinacothèque, à l'Acropole d'Athènes. En-tête de stèle de l'époque macédonienne. Athéna debout, la main gauche appuyée sur un bouclier; sur la plinthe, reste d'inscription ΕΦΗΒΟΙΟΙΕΠΙΗ : on voit encore trace de quelques autres lettres. Il n'est pas certain que cette inscription n'ait pas été ajoutée après coup; elle est très-irrégulièrement gravée. Schöne, *Griechische Reliefs*, page 34 et figure 60.

Digitized by Google

XXVI.

Δημή
τριος Χα
ριξένου
Λαμπτρεὺς
ἱερεὺς Ἀπόλ-
λωνος
Κερκυονέως

} Dans une couronne.

Ἐπὶ.....ἄρ]χοντος, κ[οσμητεύοντος
.....λλ....ου Ἀχαρνέως

} sur la plinthe de la stèle.

Philistor, t. I, fasc. 10, 1. Fouilles de *Kaliphori*, fragment de marbre du Pentélique. En-tête d'une stèle.

Cf. inscr. XXXVIII. Sur le même marbre, décret d'éranistes et catalogue gymnastique. Inscr. L, ligne 32, avant le catalogue, ΑΠ, lettres très-visibles; peut-être reste d'une dédicace Ἀπόλλωνι. A la dernière ligne, l'étendue des lacunes engage à lire Ἀπο]λλ[οδώρ]ου.

XXVII.

..... Ν]ικόστρατος Ἀπολλοδώρου Περγασῆθεν
γόνῳ δ]ὲ Πωπλίου Ἀνγελῆθεν, ἔφηβος.

Koumanoudis, Ἐπιγρ. ἐπιτύμβιοι, n° 1030.

Digitized by Google

XXVIII.

Λαμπάδα νικήσας σὺν ἐφήβοις τήνδ' ἀνέθηκα
Εὐτυχίδης παῖς ὢν Εὐτυχίδου Ἀθμονεύς.

Maffei, *Museum Veronense*, p. 63.

XXIX.

Διονύσιος Διονυσοδώρου
Κεκρωπίδης ἐπιμελητὴς
Λυκείου Ἀπόλλωνι
γυμνασιαρχοῦντος Καλλικρατίδου
τοῦ Συνδρόμου Στειριέως.

XXX, XXX *a*, XXXI.

Ἡ]ρακλ....
Ἡρ]ακλεί...
Μιλή[σιος
παιδαγωγὸ[ς
Διονυσίο[υ]?

—

Ἀπολλόδωρος
παιδαγωγός.

—

Κτήσων
παιδαγωγός.

Koumanoudis, Ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι, nos 2158, 2602, 3083.

XXXII.

Φιλό]δημος Κλε[ιτομάχου?] εἶπεν· ἐπειδὴ
Νικ]ογένης Νίκωνο[ς Φιλαίδης χειροτονηθεὶς

Digitized by Google

ὑπὸ τοῦ δήμου ἀγωνοθέτης τῶν Θησείων εἰς τὸν ἐνιαυ-
τὸν τὸν] ἐπὶ Ἀριστοδή[μου ἄρχοντος τήν τε πομ-
πὴν ἔπεμψεν εὐσχήμονα καὶ τὴν θυσί[αν συνετέλε-
σεν τῷ Θησεῖ κ]ατὰ [τὰ π]άτρια καὶ τῆς λαμπά[δος καὶ
τοῦ γυμ]νικοῦ ἀγῶνος ἐποιήσατο τὴν ἐπιμέλει-
αν, προ]ν[ο]ηθεὶς τοῦ μηθένα τῶν ἀγωνιζομένων [ἀδι-
κήματι] περιπεσεῖν· ἔθηκεν δὲ καὶ ἆθλα τοῖς ἀγω[νι-
σαμέ]νοις, σπουδῆς οὐθὲν ἐλλείπων κατὰ τὰ ἐψηφισ-
μέ]να τῷ δήμῳ· παρεσκεύασεν δὲ καὶ ταῖς φυλαῖς
ταῖς νικώ]σαις ἆθλα τῶν τε ἱππείων καὶ τῶν ἐπιλέ-
κτων, ὁμοίως] δὲ καὶ τοῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τάγμασιν, καὶ
ταῦτ]α ἀνέθηκεν· ἔδωκεν δὲ καὶ τῇ βουλῇ καθέσιμον
δραχμὰς ΧΗΗ καὶ τοῖς πρυτάνεσιν εἰς θυσίαν Η,
ἀνέθηκεν δὲ καὶ στήλην ἐν τῷ τοῦ Θησέως τεμέ-
νει, εἰς ἣν ἀνέγραψε τοὺς νικήσαντας, καὶ εἰς ταῦ-
τα ἅπαντα ἀπολογίζεται ἀνηλωκὼς ἐκ τῶν ἰδίων
ὑπὲρ τὰς δισχιλίας ἑξακοσίας ἐνενήκοντα δραχμὰς,
καὶ περὶ ἁπάντων ὧν ᾠκονόμηκεν ἀπενήνοχεν λό-
γους εἰς τὸ Μητρῷον καὶ πρὸς τοὺς λογιστὰς καὶ τὰς
εὐθύνας ἔδωκεν· ὅπως οὖν καὶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
μνημονεύοντες φαίνωνται τῶν εἰς ἑαυτοὺς φιλοτι-
μουμένων] καὶ ἑτοίμως διδόντων εἰς τὰς ἐπιμελείας,
ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ· τοὺς λαχόντας προ-
έδ]ρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι
π]ερὶ τούτων, γνώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆ[ς βουλῆς
εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ ἐπαινέσαι
Νι[κο]γένην Νίκωνος Φιλαίδην καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν
χρυσῷ] στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον εὐνοίας ἕνε-
κεν καὶ] φιλοτιμίας, ἣν ἔχων διατελεῖ περί τε τὴν
βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, ἀναγορεῦσαι
δὲ τὸν] στέφανον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄστει καινο[ῖς
τ]ρ[αγῳδ]ο[ῖ]ς καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων καὶ Πτολε-
μαίων τ]οῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψ[ή-
φισμα τὸν γ]ραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν εἰς στήλην,
ἐν ᾗ καὶ ο]ἱ νενικηκότες·

Digitized by Google

ἡ βο
δ δῆ
Νικογ
Νίκ
Φιλ
ἐπὶ Ἀριστοδήμου ἄρ]χοντος οἵδε ἐνί
τοὺς σ]αλπ[ι]κτάς,
. . . . Ἀριστοκράτου Ἀθηναῖος.
τοὺ[ς κήρυκ]ας,
Θ]εόδωρ[ος Π]οσειδωνίου Ἀθηναῖος.
τῶν ἐπι[λέκ]των εὐαν[δ]ρίᾳ,
φυλὴ ἐνί[κα] Ἀ[ττ]αλ[ίς, τ]αξιαρχοῦντος
Ἀργείου [τ]οῦ Ἀσκλάπωνος Ἀζηνιέως.
εὐοπλίᾳ, [φυλὴ ἐνί]κα Κεκροπὶς,
τ]αξι[αρχο]ῦντος Ἀν[τιδ]ώρου τοῦ Ἀρείου.
τῶν ἐν] τοῖς ἔθνεσιν·
εὐανδρί]ᾳ, [τάγμ]α ἐνίκα τὸ Ὁμίλου.
εὐοπλίᾳ, τάγμα ἐ]νίκ[α] τὸ Δημέου.
τῶν ἱππέων εὐανδρίᾳ, φ]υλὴ ἐνίκα Αἰγεὶς,
ἱππαρχοῦντος [Ἀρατίω]νος τοῦ Σίμου.
. . . . . στει εὐοπλίᾳ,
φυλὴ ἐνίκα] Αἰγε[ὶς], φυλαρχοῦντος
. . . . . ους [τ]οῦ ἐγ Μυῤῥινούττης.
τῇ [λαμπά]δι τοὺς παῖδας ἐκ τῆς
Τι]μ[έου παλ]αίστρας, ἐνίκα λαμπαδαρχῶν
Δήμαρχος] Νίκωνος Αἰγείδος φυλῆς.
τῇ λαμπ]άδι τοὺς ἐφήβους, οἱ ἐξ ἐφήβων,
λ]αμπαδαρχοῦντος
Ἀπολλ]ωνίο[υ το]ῦ Εὐκταίου Ἀχαμαντίδος
φυλῆς. τῶν νεα]νίσκων, οἱ ἐγ Λυκείου,
[λαμπαδαρχοῦντ]ος Καιρίου τοῦ
Τέλωνος [Ἀχαμαν?]τίδος φυλῆς.
παῖ[δας δό]λιχον τῆς τρίτης ἡλικίας,
. . . . . οὐώρου Ἀχαμαντίδος φυλῆς.
παῖδας ἐκ] πάντων δολιχον,
. . . . . Δ]ρομέου Ἀθηναῖος.
ἄνδρας δόλιχον,

Digitized by Google

υλη
μος
ένην
ωνος
αἰδην.
χων τὸν ἀγῶνα τῶν Θησείων.
παῖδας δίαυλον τῆς δευτέρας ἡλικίας,
Μελέτων Στρομβυλίωνος Αἰγεΐδος φυλῆς.
παῖδας δίαυλον τῆς τρίτης ἡλικία[ς,
Ἀλέξων Ἀπολλοφάνου Πανδιονίδος φυλ[ῆς.
παῖδας ἐκ πάντων δίαυλον, Καίριος
Τέλωνος Ἀθηναῖος. ἄνδρας δίαυλον,
Ἀλέξανδρος Σάμ[ο]υ Ἀθηναῖος.
παῖδας πάλην τῆς πρώτης ἡλικίας,
Νίκων Δ[ημάρχ]ου Αἰγεΐδος φυλῆς.
παῖδας πάλην τῆς δευτέρας ἡλικίας,
Μελέτων Στρομβυλίωνος Αἰγεΐδος φυλῆς.
παῖδας πάλην τῆς τρίτης ἡλικίας,
Απολλώνιος Ἀπολλωνίου Αἰγεΐδος φυλῆς.
παῖδας ἐκ πάντων πάλην,
Ἡ[ρ]αγόρας Διονυσοδώρου Ἀθη[ναῖος.
ἄνδρας πάλην, Εὔδημος Σωιο. . [Ἀθη-
ναῖος. παῖδας πυγμὴν τῆς πρώ[της ἡλικίας,
Εὐφρέας Εὐφρέου Ἀκαμαντίδο[ς φυλῆς.
παῖδας πυγμὴν τῆς δευτέρας ἡλ[ικίας,
Παυσανίας Παυσανίου Οἰνεΐδος φ[υλῆς.
παῖδας πυγμὴν τῆς τρίτης ἡλικ[ίας,
Ἡδάκων Πείθωνος Ἱπποθωντίδος φυ[λῆς.
παῖδας ἐκ πάντων πυγμήν, Δωρό[θεος
Χάρμου Ἀθηναῖος. ἄνδρας πυγ[μήν,
Σωκράτης Δημονόμου Ἀθηνα[ῖος.
παῖδας παγκράτιον τῆς πρώτης ἡλικία[ς,
Φιλέας Φιλέου Ἀκαμαντίδος φυλῆς.
παῖδας παγκράτιον τῆς δευτέρας ἡλικίας,
Ἄβρων Καλλίου [Οἰνε]ΐδος φυλῆς· παῖδας
παγκράτιον τῆς τρίτης ἡλικίας,
Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Ἀτταλίδος φυλῆς.

Digitized by Google

. . . . . ο[ς Ἀ]ρχεστράτου Ἀθηναῖος
παῖδας] στάδιον τῆς πρώτης ἡλικίας,
[Νίκων] Δημάρχου Αἰγεῖδος φυλῆς.
παῖδας σ]τάδιον τῆς δευτέρας ἡλικίας,
Μελέτων Σ]τ[ρομβ]υλίωνος Αἰγεῖδος φυλῆς.
π]αῖδας στάδι[ον τ]ῆς τρίτης ἡλικίας,
Ἀσ]κλη[πι]άδης [Ἀρισ]τοβο[ύλ]ου Αἰαντίδος φυλῆς.
παῖδας ἐκ πάντων στάδιον,
Κ]αίριος Τέλωνος Ἀθηναῖος. ἄνδρας στάδιον,
Αἰ]σχρίων Δημητρίου Ἀθηναῖος.
π]αῖδας δίαυλον τῆς πρώτης ἡλικίας,
Ἀπ]ολλώνιος Ἐθελάνδρου Οἰνεῖδος φυλῆς.

Col. I, ligne 52, la restitution εὐοπλίᾳ n'est pas certaine; M. Koumanoudis croit lire . ΤΕΙ . . . Col. II, lig. 53, Νίκων, puis Δ ou Ν; ligne 77, ΘΗΔΩΡΙΔΗΣ.

Digitized by Google

παῖδας ἐκ πάντων παγκράτιον, Σάμος Σάμο[υ
Ἀθηναῖος. ἄνδρας παγκράτιον, Θεοδωρίδ[ης
Πουσανίου Ἀθηναῖος. ὁπλίτην, Νικόδημ[ος
Πυθοδώρου Ἀθηναῖος. ἐν ὅπλοις δίαυλον
ἐκ τῶν φυλάρχων, Ἀρατίων Σίμου Αἰγεί[δος
φυλῆς· δίαυλον ἐκ τῶν φυλάρχων, Ἀρατίων Σ[ίμου
Αἰγείδος φυλῆς. ἀκάμπιον ἐκ τῶν φυ[λάρχων,
Ἀρατίων Σίμου Αἰγείδος φυλῆς· ἵππῳ [πολε-
μιστῇ δίαυλον ἐκ τῶν ἱππέων, Ἀρ[. . .
της Ἀντιμάχου Οἰνείδος φυλῆς. δίαυλ[ον ἐκ τῶν
ἱππέων, Νικόδωρος Νικησίου Λεωντίδ[ος φυλῆς.
ἀκάμπιον ἐκ τῶν ἱππέων· Νικόδωρος Ν[ικησίου
Λεωντίδος φυλῆς. ἵππῳ λαμπρῷ, Λύανδρ[ος
Νικογένου Αἰγείδος φυλῆ[ς]. δίαυλον ἐκ πάντ[ων,
Φιλοκράτης Ἡδύλου Οἰνείδος φυλῆς. ἀκάμπιον ἐ[κ πάν-
των, Δέξανδρος Φιλίνου Ἀντιοχίδος φυλῆς. Ἀθη[ν. . .
. . . . σον. . . . . Δημητρίου. . .
. . δ. .

Digitized by Google

Digitized by Google

XXXIII.

Κόνων Κόνωνος Κειριάδης [εἶπεν· ἐπειδὴ] Μιλτιά[δης
Ζωΐλου Μαραθώνιος χειροτο[νηθεὶς ὑπὸ τοῦ] δήμ[ου
Θησείων ἀγωνοθέ[της εἰς τ]ὸν ἐνια[υτὸν τὸν ἐ]πὶ Φαιδρί-
ο]υ ἄρχον[το]ς [τήν τε πομπ]ὴν [ἔπ]εμψ[εν εὐσχήμ]ονα καὶ τὴν
θυσίαν συνετέλεσε[ν τῷ] Θησεῖ κατὰ τὰ πάτρια καὶ τῆς λαμ-
π]άδος καὶ τοῦ γυμ[νικοῦ ἀγ]ῶνος ἐποιή[σατο τὴ]ν ἐπιμέλειαν,
προνοηθεὶ]ς τοῦ μη[θένα τῶ]ν ἀγωνιζομ[ένων] ἀδικήματι περι-
π[εσεῖν· ἔθηκεν] δὲ καὶ ἄθλα τοῖς ἀγωνισα[μέν]οις, σπουδῆς οὐ[θὲ]ν
ἐλλ[είπων κατ]ὰ τὰ ἐψηφισμένα τῷ δήμ[ῳ]· παρεσκεύασε[ν δὲ καὶ
ταῖς φ[υλαῖς τ]αῖς νικώσαις ἆθλα τῶν τ[ε ἱπ]πέων καὶ τῶν ἐπ]ιλέκτων,
δημ[οσίως δὲ κ]αὶ τοῖς ἐκ τῶ[ν ἐθ]νῶν τάγμα[σιν, κ]αὶ ταῦτα ἀνέ[θηκεν·
ἔδωκ[εν] δὲ καὶ τῇ [β]ουλῇ [καθέ]σιμον δραχμὰς ΧΗΗ καὶ τοῖς πρυ-
τάνε[σιν εἰς] θυσίαν Η, ἀν[έθη]κεν δὲ καὶ στήλην ἐν τῷ τοῦ
Θησ[έως τε]μένει εἰς ἣν ἀν[έγρ]αψε τοὺς νικήσαντας, καὶ εἰς ταῦτα
ἅπ[αντα] ἀπολογίζεται [ἀν]ηλωκὼς ἐκ τῶν ἰδίων ὑπὲρ τὰς τρισ-
χιλ[ί]ας [τρ]ιακοσίας ἐνενήκοντα δραχμὰς, καὶ περὶ ἁπάντων
ὧν ᾠκο[νό]μηκεν ἀπεν[ή]νοχεν λόγους εἰς τὸ Μητρῷον καὶ
πρὸς το[ὺς] λογιστὰς καὶ τ[ὰ]ς εὐθύνας ἔδωκεν· ὅπως οὖν καὶ
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος μνημονεύοντες φαίνωνται τῶν εἰς
ἑαυτοὺς φιλοτιμουμένων καὶ ἑτοίμως διδόντων εἰς τὰς
ἐπιμελείας, ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχ[θαι] τῇ βουλῇ· τοὺς λα-
χόντας προέδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρημα-
τίσαι περὶ τούτων, γνώμην [δ]ὲ ξυμ[βάλλεσθ]αι τῆς βουλῆς
εἰς τὸν δῆμον, ὅ[τ]ι δοκεῖ τ[ῇ βο]υλ[ῇ ἐ]παινέσ]αι Μιλτιάδην
Ζωΐλου Μαραθών[ι]ον καὶ στε[φαν]ῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφά-
νῳ κατὰ τὸν νόμ[ο]ν εὐνοίας ἕν[εκε]ν καὶ φιλοτιμίας ἣν ἔχων
διατελεῖ περί τε τὴν [β]ουλὴν καὶ τ[ὸν] δῆμον τὸν Ἀθηναίων,
δεδόσθαι δὲ αὐτῷ καὶ τόπον ἀναθέσει τῆς ὁπλοθήκης ἐν τῇ
στοᾷ τοῦ Ῥωμαίου, ἀναγορεῦσαι δὲ τὸν στέφανον Διονυσίων
τε τῶν ἐν ἄστει καινοῖς τραγῳδοῖς καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευ-
σινίων καὶ Πτολεμαίων τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν· ἀναγράψαι δὲ
τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν εἰς
στήλην, ἐν ᾗ καὶ οἱ νενικ[η]κότες.

Digitized by Google

'Η βου
ὁ δῆ
Μιλ
Ζωΐ
Μαρα

'Επὶ Φαιδρίου ἄρχοντος οἵδε ἐνί
τοὺς σαλπικτάς,
Καλλίστρατος Καλλιμάχου 'Αθηναῖος.
τοὺς κήρυκας,
Θεόδωρος Θεοδώρου. . Π. . .ς
τῶν ἐπιλέκτων [εὐ]αν[δ]ρίᾳ,
φυλὴ ἐνίκα 'Ατταλὶς, ταξια[ρχοῦ]ντο[ς]
Τιμοκλέους τοῦ Τιμοκλέους 'Α. . .
τῶν ἐπιλέκτων εὐοπλ[ίᾳ],
φυλὴ ἐνίκα Αἰγεὶς, ταξιαρχοῦ[ντος]
'Απολλοδότου τοῦ 'Ηγίου Κολλ[υτέως].
τῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ε[ὐανδρίᾳ],
τάγμα ἐνίκα τὸ 'Ισιδώρου.
[εὐοπλίᾳ], τάγμα ἐνίκα τὸ Πύῤῥου.
τῶν ἱππέων εὐαν[δρί]ᾳ.
φυλὴ ἐνίκα Λεωντὶς, ἱ[ππ]αρχοῦντος
Φειδύλλου τοῦ 'Ιέρωνος Α[ἰθ]αλίδου.
τῶν ἱππέων εὐοπλίᾳ,
φυλὴ ἐνίκα Αἰαντὶς, ταραντιναρχούντω[ν]
Εὐθοίνου τοῦ Μοσχίωνος Μαραθωνίου,
Πολυνίκου τοῦ Μοσχίωνος Μαραθωνίο[υ].
τῇ λαμπάδι τῶν παίδων
ἐκ τῆς 'Αντιγένου παλαίστ[ρας],
'Αθηνόδιος Διονυσίου Λεωντίδος φυ[λῆς].
τῇ λαμπάδι ἐκ τῶν ἔνων ἐφ[ήβων],
Εὐαρχίδης 'Ανδρέου 'Αντιο[χίδ]ος φυλ[ῆς].
τῇ λαμπάδι τῶν· ε[. . .]κων εγλ? .
. . . . . ς Λύκου 'Ιπποθων[τίδο]ς φυλῆς.
τῇ λαμπάδι τῶν [ἱππ]έων.
'Εχέδημος 'Αρκέτου Παν[διο]νίδος φυλῆ:.
παῖδας δόλιχον τ[ῆς τρίτης ἡλικίας,
'Αρίστων Ξενοκράτου[Λεω?]ντίδος φυλῆς. (ou Αἰαντίδος)

Digitized by Google

λ[ῆ
μο[ς
τιάδη[ν
λου
θώνιο[ν
χων τὸν ἀγῶνα [τῶν Θησεί]ων
παῖδας πά[λην] τῆς δευτέρας ἡλικία[ς,
Σωκράτης Σωκράτ[ου Ο]ἰνεῖδος φυλῆς.
παῖδα[ς ἐκ πά]ντων πάλην,
Εὐαρχίδης Ἀ[νδρ]έου Ἀθηναῖος.
[ἄνδρας] πάλην,
Λυσ[ίας Καλλιστ]ράτου Ἀθηναῖος.
[παῖδας π]υγμὴν τῆς πρώτης ἡλικίας,
. . . . . Ἑ]ρμογένου Πτολεμαΐδος φυλῆς.
παῖ]δας πυγμὴν τῆς δευτέρας ἡλικίας,
. . . . ιος Δημαινέτου Λεωντίδος φυλῆς.
παῖδας πυγμὴν τῆς τρίτης ἡλικία:,
. . . . ιος Ὑβρίστου Πτολ[εμ]αΐδος φυλ[ῆς.
[π]αῖδας ἐκ πάντων πυ[γμ[ήν,
[Μνησί?]θεος Μνησιθέου Ἀθηναῖος.
[ἄν]δρας πυγμήν,
[Λυσίας? Κ]αλλιστράτου Ἀθηναῖος.
[παῖδας παγ]κράτιον τῆς πρώτης ἡλικία[ς,
. . . . . Ἡρακ]λείτου Πτολεμαΐδος φυλῆς.
[παῖδας παγ]κράτιον τῆς δευτέρας ἡλικί[ας,
. . . . . Ἀν]τιμάχου Αἰγεΐδος φυλῆς.
[παῖδας παγκράτιον τ]ῆς τρίτης ἡλικίας,
. . . ος Ἀριστω[νύμ]ου Κεκροπίδος φυλῆς.
παῖδας ἐκ πάν[των] παγκράτιον,
. . σωπων Κάλλωνο[ς] Ἀθηναῖος.
ἄνδρας παγκράτιον,
Δημήτριος Ἀσκληπιοδώρου Ἀθηναῖος,
Ἀναξικράτης Ξενοκράτου Ἀθηναῖος.
ὁπλομάχων τῆς πρώτης ἡλικίας ἐν ἀσπιδίῳ
καὶ δόρατι, Φιλόξενος Ἱερωνύμου Ἀκαμαντίδος φυ[λῆς.
ἐν θυρεῷ καὶ μαχαίρᾳ τῆς π[ρ]ώτης ἡλικίας,
Θράσιππο[ς] Καλλίου Αἰγεΐδος φυλῆς.

Digitized by Google

παῖδας ἐκ πά[ντων] δόλιχον,
Καλλιμέδων Φιλη[. . . Ἀθη]ναῖος.
ἄνδρας δ[όλιχον],
Χ]αρικλῆς Μεν. . . . . .
παῖδα[ς στάδιον τῆς πρώτης ἡλικίας,
Ἀπολλόδοτ[ος. . . . . ἰδιος φυ]λῆς.
π[αῖδας στάδιον τῆς δευτέρας ἡλικ]ίας
Διονυ[σ. . . . . ἰδιος φυλῆς].
[παῖδας στάδιον τῆς τρίτης ἡλικί]ας,
. . . . . ἰδιος] φυλῆς.
. . . . [παῖδας ἐκ πάντων στάδιον],
. . . . . .
. . . . ἄνδρας στάδιον],
. . . . . .
[παῖδας δίαυλον τῆς πρώτης ἡλικίας,
Αἰ. . . . . ου Ἀτταλίδος φυλῆς.
[παῖδας δίαυλον τῆς] δευτέρας ἡλικίας,
Πεισ[. . . . . Πανδιό]νίδος φυλῆς.
παῖ[δας δίαυλον] τῆς τρίτης ἡλικίας,
Δημήτριος [. . . . . Ἱπ]ποθωντίδος φυλῆς.
παῖδα[ς ἐκ πάντ]ων δίαυλον,
Σιληνὸς Λυκ[. . . . Ἀθηνα]ῖος,
ἄνδρας δ[ίαυλο]ν,
Θεόφραστος Ἡρα[κλ]είτου Ἀθηναῖος.
παῖδας πάλην τῆς πρώτης ἡ[λικίας],
Νίκανδρος Δημητρίου Ἐρεχθεΐδος [φυλῆς].

Digitized by Google

τῆς [δευτ]έρας ἡλικίας ἐν ἀσπιδίῳ καὶ δόρ[ατι,
Δη[μο]σθένης Θρασυμήδου Πτολεμαΐδος φ[υλῆς.
ἐν θυρεῷ καὶ μαχαίρᾳ τῆς δευτέρας [ἡλικίας,
Σέλευκος Μαάρκου Αἰαντίδος φυλῆς.
τῆς τρίτης ἡλικίας ἐν [ἀ]σπιδίῳ καὶ δ[όρατι,
Εὔδοξος Εὐδόξου Ἱπποθωντίδος φυλῆς.
ἀκοντίζων ἐκ τῶν ἐ[φή]βων,
Θεόφραστος Ἡρακλείτου Οἰνεΐδος φυλῆς.
ἵππῳ λαμπρῷ,
Φειδύλλος [Ἱέρωνος] Λεωντίδος φυλῆς,
. . υγει.ι. Ἐχέδημος [Ἀ]ρκέτου Πανδιονίδος φυλῆς,
. . . . . ης Ἀ[ριστοδ]ούλου Ῥ[α]μνο[ύσιος?
Ἐχέδημος Ἀρκέτου Πανδιονίδος φ[υλῆς.
[ἀκάμ]πιον, Ἐχέδημος Ἀρκέτου Πανδιονίδος φυ[λῆς.
[ἵππ]ῳ πολεμιστῇ δίαυλον ἐκ τῶν ἱππέων.
Διοκλ?]ῆς Διοκλέους Κεκροπίδος φυλῆς.
δίαυλον ἐκ τῶν ἱππέων,
[Δ]ιονύσιος Ἀγαθοκλέους Αἰαντίδος φυλῆ[ς.
ἀκάμπιον ἐκ τῶν ἱππέων,
Δεξιφῶν Καλλιφάν[ου Ο]ἰνεΐδος φυλῆς.
δίαυλον ἐκ π[άντων],
Χαρί[σ:ος Διο]κλέους Οἰνεΐδος φυλῆς.
ἀκόντιον ἐκ πάντων,
Διονύσιος Ἀγαθοκλέους Αἰαντίδος φυλῆς.
ἀφ' ἵππου ἀκοντίζων,
[Δ]ημήτριος Ὕλλου Ἐρεχθεΐδος φυλῆς.

Digitized by Google

XXXIV.

Corpus, 264. Ce texte est aujourd'hui à Cannes, villa Faustina, propriété de M. Melin. J'en dois une nouvelle copie à M. Paul Foucart.

Ligne 3 : Κ.....ΥΟΝΤ....ΛΟΚΡΑΤ. Ligne 4, à la fin, ...ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝ. Ligne 5 : ΤΟΣΑΠΟΛ. Ligne 6 : ΦΙΛΟΙΓΟ. Ligne 7 : ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΖΗΝΣ ..... ΣΙΙΛ. Ligne 9 : ΙΛΟΚΡ... Ligne 12 : ΦΟΙΕΟΣ.

La copie de M. Foucart permet de restituer, ligne 3, le nom du cosmète Φι]λοκράτης et les premières lettres du nom du paidotribe Ἀπολ[λώνιος ?] ligne 4 ; lig. 9. Φ]ιλοκράτης cf. le nom du cosmète. Le fils du cosmète, s'il était éphèbe, devait être un des principaux personnages du collége.

XXXV.

Corpus, 265. Dédicace du même genre que la précédente. Remarquez deux paidotribes qui sont les deux frères.

XXXVI.

Οἱ ἐ]φηβεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ Ζή-
νων]ος ἄρχοντος ἐνιαυτῷ καὶ ὁ
κο]σμητὴς αὐτῶν Μενεκλείδης
Τρ]οφίμου Κυδαθηναιεύς.
Ἐρεχθείδος
Φίλιπ]πος Διον[υ]σίου Κηφισιεύς

Digitized by Google

Δι]οκλῆς [Κ]λέωνος Κηφισιεύς
Πο]σίδιππ[ο]ς Πο[σι]δωνίου Λαμπτρεύς
Ἀπ]ολλώνι[ο]ς Ζωΐλου Λαμπτρεύς
Μ]ενεκρ[άτ]ης) Κηφισιεύς
. . . . . .ς] Λαμπτρεύς
. . . ς Κηφισιε[ύς
. . . .
. . Ἀγρυλῆθεν
. . . . . ς) Ἀναγυράσιος
. . . . ώνιος Ποπλίου Εὐωνυμεύς
Ῥ]οῦφος) Κηφισιεύς
Δι]όφαντος Δημητρίου Κηφισιε[ύς
Αἰγεΐδος
[Μενε]σικράτης) Φηγαιεύς
[Ἀρι?]στείδης) Γαργήττιος
Ἀλ]εξίδημος Ἀριστείδου Γαργήττιος
. . ίων Διονυσίου Φιλάδης
. . . . . ο;)? Βατῆθεν
Μνησικλῆς) Ἀραφήνιος
Δι]ονύσιος) Φιλά[ὸ]ης
Ἀσ]κληπιάδης) Ἐρχιεύς
. . λίας) ἐκ Μυρινούντης
. . ΠΓ? . . ς Δημοκλέους [Φιλ]άδης
Δι]ονύ[σι]ος Δημητρίου Φ[ι]λάδης Πυρ-
Ἐ]πίκουρος Ἀσκληπιοδώρου Γαργήτ[ιος
Ἀρι]στοφάνης Γαΐου Διομεύς
. . . . . ης) Γαργήττιος
Πανδ]ιονίδος
. . . . ω]ν) Κυδαθηναιεύς
. . . . . ος Στράτωνος Κυδαθηναιεύς
. . . . . Κλεοφῶντος Στιριεύς
. . . . . ς Κλεοφῶντος Στιριεύ[ς
. . . . .)? Σ]τ[ιρι]ύς
. . . . . γένους Στιριεύς
. . . . . εκ . . Στιριεύς
. . . . .) Στ[ιρι]εύς
. . . . . ος)? Στιριεύς·Διονυσόδωρος,

Digitized by Google

Λεωντίδ[ο]ς Παιανιεύς
. . . ox[λ]ῆς Ἀλε[ξ]άνδρου Λευκονοεύς
. . . . οτος Γοργ[ί]ου Εὐπυρίδης
Θ]εόδοτος Εὐδώρου ἐξ Οἴου
. . . ὁστρατος) Κήττιος
Δη]μήτριος Ἱερωνύμου Ποτάμιος
. . . . Ἀριστοτέλους Εὐπυρίδης
. . . α]νδρος) Ἁλιμούσιος
. . . . ος) Κολωνῆθεν
Πτολε[μ]αΐδος
. . . ος Ἀκεστοδήμου [Βερ]ενικίδης
. . . ης Φιλοξένου . . . . . ς
. . . ων) Βερε[ν]ικίδη[ς
. . . . νος Θεοφίλου [Φλ]υεύς
. . . ων Δωροθέου [Ἀ]φ[ιδν]αῖος
. . . . λο...λυ . . . . . ς
. . . ο...ωφ...[Βερεν]ικίδης
. . . . Κ . . .
. . . . . σιεο . ος
. . . . . Σ]φήτι-
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . δ . . . . . .
\ I . . ΙΛΟ . . .
Σωκ[ρ]ά[της . . . . .]ος
Ἀπολ . . . . . ο .
Αὖλος Φ . .
Μ[άρ]κος . . . . . ο
. . . . . φ
. . . . . Θ[ορ]ίκιο[ς
. . .
. . .
. . .

Lettres soignées AEΣΦΩ. Ligne 30 : ΠΥΡ certain, après Ρ reste un trait I. Ligne 38, ΣΤΙΡΙΕΙΥ[Σ ; ligne 53. le mot qui

Digitized by Google

suivait Φιλοξένου paraît avoir été martelée. Ligne 59, ΛΟ ou ΑΟ. La fin de l'inscription est presque complétement détruite; ma transcription donne quelques-unes des lettres qu'il est encore possible de déchiffrer; ces lectures, sauf pour les lignes 64, 70-74, ne sont pas certaines.

XXXVII.

Κ]αίσαρος
ἀγα]θῇ τύχῃ,
ἐπὶ Ἀν]τιπάτρου ἄρχοντος νε-
ωτέ]ρου,
κοσμητεύοντος] Κλέωνος τοῦ Μενεσθέως,
. . . . παιδο]τριβοῦντος Διοτίμου τὸ τρίτον,
. . ὁπλομάχος Ἀσκληπᾶς XX,
. . ἀν]δρος· παιδευταὶ Ἀπολλώνιος
. . ; Στεφάνου Ἀθμονεὺς
φίλους, γο]ργοὺς καὶ συνεφήβους ἀνέθηκεν·
. . ου· Δημήτριον Ποσιδωνίου
. . ος· Νέστορα), Λεύκιον Νέστορ[ος,
. . .|. Ἀγαθοκλέα), Διόδωρον Εὐκάρπου,
. . . Μάρκον), Ἀσκληπιόδωρον
Διονυ]σίου, Σωσικράτην Μηνοδώρου·
συστάτας εὐνοοῦντας ἀλλήλοις
Ἀρίμβαν ξυστάρχην, Ἀβάσκαντον,
Ἀριστέαν), Ἱλαρίωνα, Διοκλέα, Κίττον,
Κλύμενον Πυθικόν
Ἀριστόβουλον Εὐπορίωνα
Συμφέροντα Θεμιστοκλέα Δωρόθεον
Σύμμαχον Διονύσιον-Σκι.

Digitized by Google

Γραφικόν Θεμιστο- Εὔσχιον
Μενανδρίωνα [κλέ]ους Ἀφροδᾶν
Ἀπολλώνιον Κ Ζώσιμον
Εὐτυχᾶν Ἄγλαον
Εἰσᾶν νε- Ἄνθον Σοφιᾶν Τιμᾶν
Διόφαντον Δημύλ[α]ν Ὀλυμπᾶν
Ἡρακλέωγα Ἑρμᾶν Βόηθον
Ἡρακλᾶν Ποσᾶν Ἄρεστον
Ἐπαφρόδειτον Ἑρμᾶν Εἰλιάδην
Ἔσπερον Πρῖμον Λυ- Ζώσιμον
Εἰσᾶν Πρύτανιν Γάϊον
Ἰσθμικόν Κάλλην Ἀγαθᾶν
Εἴκαρον Ἐράτωνα Λημνίχον
Ἑρμάφιλον Ἀβάσκαντον Ἄθικτον
Ἀσκληπᾶν Ὀλυμπικόν Στάχυν νε-
Ἀρτεμᾶν Διονύσιον
Ἀφροδᾶν. θυρωρὸς Σπόρος
Στράτωνος Δη]μύλας
ἐπιμεληθέν- Ιμ. .
τος.

Stèle de marbre blanc, surmontée d'un fronton. Les trois premières lignes sont écrites sur ce fronton ; sur la plinthe, au-dessous de la troisième ligne, on remarque trois lettres peintes en noir : POY ou POΣ. Je suis porté à croire qu'elles ont été ajoutées assez longtemps après que le monument était achevé. L'abréviation NE, après le nom d' Ἀντίπατρος, est parfaitement claire. Voy. col. I, l. 27, et col. III, l. 37, NE dans le même sens. Lettres soignées A et Λ, E, Σ, Ω. Depuis la ligne 17 jusqu'à la ligne 25, colonne I, caractères difficiles à lire. Remarquez les formes Ἰσθμικόν, Ποσᾶν, Εὔσχιον, Τιμᾶν, Λημνίχον ; le mot Ἄθικτον n'est pas certain. Ligne 12, Νέστορ[ος]; ce mot se termine par le signe suivant ϗ, peut-être abréviation pour ρος, à moins que le signe ɔ n'indique la répétition du mot Νέστωρ. Colonne III, 40 : ΔΗ]ΜΥΛΑΣ
. . . . ΙΜ . . .
mots gravés avec peu de soin et qui paraissent avoir été

Digitized by Google

ajoutés après coup. La forme du Σ dans le premier mot est douteuse. Col. II, ligne 32, Πρῖμον ΛΥ ou ΔΥ.

XXXVIII.

Corpus, 267. Cette inscription n'est pas nécessairement éphébique. Bœckh l'admet comme telle, ce qui est probable. — Décret d'éranistes en l'honneur d'un certain Νικίας. — Catalogue de gymnasiarques.

Cf. Inscr. XXVI, décret éphébique qui commence par une couronne décernée à un prêtre d'Apollon.

XXXIX.

Corpus, 266. Liste d'éphèbes, catalogue dont la rédaction se rapproche beaucoup de celle du marbre XXXVII.

XL.

Ἄρχων Καλλι-
κρατί[δης,
κοσμη[τεύων]?
Νικο[σθένης],
παιδο[τρίβης]
Πάμφιλος,
ἡγεμον[εύων
Φιλόστρατος,

Digitized by Google

ὁπλομάχος
Νικίας Παλ[ληνεύς],
Νε[οκλῆς] Ῥα[μνούσιος
. . υ . . . . . .
. . ριος . . . .
. . . Προ[σπ]άλτιος
. . ν . . ο
Ἀ[ρι]στο[κρ]άτης
Λέων Εὐ. . .

Φίλοι Γόργοι·

Νουμήνιος
Διοκλῆς
Σ]άτυρος
Κ]αλλικλῆς
Ἡγέμων
Πυθοκλῆς
Η . . .
Γ[λύ]κων
Φ]ιλ[όλαος
Ν . . σφοι
. . γ . . .
. . σ . . .

XLI.

Καίσαρος νείκης
ἀγ]αθῇ τύχῃ, ἐ[π]ὶ Αἰολίωνος ἄρχοντος,
κοσ]μ[η]τεύοντ[ος Δ]η[μη]τρίου) Σφηττίου, π[αι]δοτριβοῦ[ντο]ς Ἀπολλωνίου τοῦ Γερτίου [Παι]ανιέως, παιδευταὶ Ἀπολλώνι[ος, Ἀλ]έξανδρος, Θρασέας, Θεμίσων, Ε Αι.ας, Θεόδωρος,

Digitized by Google

Διονύσιος. Εἰσίων Εἰσίωνος Παιανιεὺς φίλους ἰδίους καὶ συνεφήβους . . . . . ἀνέθηκεν·

		Μοσχίων
Βάσσος	Δημήτριος	Ὅμηρος)
Νεικίας)	Οἴνοψ	Κάλλιππος
Φιλήμων	Ἡραῖος	Ἡρακλᾶς
Φίλτων	Θρέπτος	
Ἀγαθοκλῆς	Διοσκουρίδης	Ἀπολλώνιος
Νεικαχράτης	Μηνοφάνης	Μητρᾶς
Ἀντίοχος Φι-	Ζώσιμος	Μενέλαος
Ἀλέξανδρος	Ἀγαθοκλῆς Πε-	
Δίδας	Ἐπίγονος	Ἀντίοχος
Ἀριστέας	Εὔδοξος	
Εὔκαρπος	Ζώσιμος	Ἀρτέμων
Εὔκαρπος	Ἐπάγαθος	Βάκχων
Λούκιος Αὔδισ-	Ξενοκλῆς	
ος Ἀλέξανδρος·	Ἡρᾶς Πειραι-	Ἐπικτᾶς
Γλαῦκος ·	Πυθᾶς	Εὔκαρπος
Ἐπικτᾶς	Εὔπορος	Ὑγεῖνος
Σκηνικός	Εὔπλους	Πάμφιλος
Στεφανίων	Θεοφᾶς	Εἰσιγᾶς
Σύντροφος		
Νεικόμαχος	Εὐᾶς	Διονύσιος
θυρωρὸς	Ἀρέσκων	Δημητρίου

Ligne 6 : παιδευταί peu nombreux. Ligne 8 : nom de celui qui a inscrit ce catalogue des éphèbes.

XLII.

Corpus, 287. Cf. *Introduction*, p. 70. Des synéphèbes couronnent plusieurs de leurs camarades.

Digitized by Google

XLII *a*. 61

Ἀγαθῇ τύχῃ Κλαυδίου Καί
ἐπὶ Θρασύλλου ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσου Ὑπάτου·
στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας τὸ ὄγδοον καὶ ἀρχιερέως
καὶ Διὸς Ἐλευθερίου ἐκ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐ[πιμε]λητοῦ
λωνος καὶ ἐπιμελητοῦ τῆς ἱερᾶς Δήλου καὶ [ἀρχι]ερέως
τῶν Ἑλλήνων καὶ νομοθέτου Τιβερ[ίου] Κλαυδίου Νου
κοσμητεύων Ἐπίκτητος] Εὐπυρίδης, τειμηθεὶς ὑπὸ τοῦ
κοσμίως αὐτόν τε βιοῦν καὶ προεστὸς (*sic*) [κ]αὶ τῆς ἀνα
δὲ παρὰ τοῦ δήμου καὶ σείτησιν ἐν Πρυτανείῳ διὰ βίου·
παιδοτριβοῦντος Ἀρίστωνο[ς] τοῦ Ἀφροδισίο[υ Ῥαμ]νου
τοῦ Νικίου Παλληνέως, γρ[αμ]ματεύοντος Ἀρείονος τοῦ
Σατύρου τοῦ Κλεομένους Φλυέως· παιδευταὶ Ἔραστος
Εὔφημος Συβαλήττιος, Γάϊος Ἀζηνιεύς, Δημήτριος Συ
οἵδε ἐγυμνασ
. . . . . Ἐπικτήτου Εὐπυρίδης, Πατρόφιλος Ἀρείονος
. . ἑυς Ἐρχιεύς, Δημοσθένης Σατύρου Φλυ
. . του Γαργήττιος, Σωκράτης Σωκράτους
. . ου Μελιτεύς, Ζωΐλος Θρασέου Ἀφιδνα
Ἀρεο]παγεῖται σὺν τοῖς γυμνασιαρχικοῖς

. . . . . ος τοῦ Ἀφροδισί[ου] . .

. . Ἀριστώνυμος) Ὀηθεν, Ἐπ
. . μιεύ[ς], Δημοκράτας Ἐρά
. . Ἀ]φ[ρο]δείσιος) Εὐπυρίδης,
. . Ἀνθεσ]τήριος Μηνοδότου Στει
. νιος Κάρητος Λαμπτ
. . ν) Ἀλαιεύς, Ἀφ
. . δημος Ἀγαθοκ
. . Λιμν]αῖ
. . δου
. . .

Digitized by Google

σαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ νείκης·
κηρυκεύοντος Θεογένους·
Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Γερμανικοῦ
τῆς πόλεως διὰ βίου καὶ ἱερέως Δηλίου Ἀπόλ-
τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν καὶ ἀρίστου
ἴου ἐξ Οἴου·
δήμου ἐπὶ τῷ καλῶς καὶ
στροφῆς τῶν ἐφήβων κοσμιότητος· εἰλῆφὼς
τούσδε παρέδωκεν ἐφήβους εἰς τὸ Μητρῷον·
σίου, ἡγεμονεύοντος Ἀρτέμωνος
Πατροφίλου Κηφισιέως, ὁπλομαχοῦντος
Βησαιεύς, Εὐτυχιανὸς Μαραθώνιος,
βρίδης, Ζωΐλος Φλυεύς.
ιάρχησαν·
Κηφισιεύς, οὗτοι καὶ συστάται·
εύς, Ὄλυμπος Σωτηρίχου Ἀγνούσιος,
Ἀφιδναῖος, Τιβέριος Ἡρακλέων ἐξ Οἴου,
ῖος...
οἵδε·

[Διον]υσίου.

ἄγαθος Εὐπόρου Ὄηθεν,
στου Βησαιεύς, Εἰσίδοτος, Βερενεικίδης,
Ζήνων Διονυσίου Ποτάμιος,
ριεύς, Φιλήμων Καλλιστράτου Ἐρχιεύ[ς,
ρεύς, Διονύσιος Κυδαθηναιεύς,
ροδείσιος Γαΐου Ἀζηνιεύς,
λέους Ἑστιαιόθεν, Νικόμαχος
ος Μυ....ου.ηθεν,
Μαρα[θώνιος....
...

Digitized by Google

Stèle. Marbre blanc. Ce texte est intéressant pour l'étude de l'alphabet grec; l'epsilon et le sigma sont lunaires : Ε C; ϺϺ et ω, bien que le marbre soit de l'année 61 après J.-C. Le B se rapproche du Θ ordinaire. Cf. p. 57, inscription éponymique de la même époque. — La gravure est négligée.

Ligne 1, après TYXHI, mot martelé dont on ne retrouve plus une seule lettre. Ligne 2, après YΠATOY, vide sous martelage. Ligne 8, ΠPOЄCTOC. Ligne 20, la ligne a été martelée; les noms inscrits à cette ligne étaient à une place d'honneur, comme l'indique un espace vide laissé avant et après. Ligne 28, lecture incertaine.

Digitized by Google

XLIII.

Sur deux faces d'un même piédestal ; marbre de l'Hymette.

A.

Κίμων Κίμωνος Ἀφιδναῖος
Ξενοκράτης Ἀρτεμιδώρου Ἐλευσίνιος
Ἀθηνίων Βιόττου Περιθοίδης
Μικροκράτης Ζωΐλου Φλυεύς
Φανόστρατος Νικομάχου Τρικορύσιος,
παιδοτριβοῦντος Δωροθέου Ὑβάδου.

B.

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Δη[μο]σ[τράτου ἄρχοντος
Ἑρμεῖ
Ξενόφιλος Ξενοφίλου . . . η . . . .
Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλέ[ους
Μένισκος Θέρσωνος Ση[μαχίδ]ιος
Βοῦλος Βούλου Λουσιεύς,
παιδοτριβοῦντος Μικυλίου Κοπρί[ου

D'après le style des lettres, l'inscription B est postérieure à l'inscription A.

A, ligne 4 : Ζωΐλου, il est de la famille d'un παιδευτής connu ; inscription XLIV, Ζωΐλος Φλυεύς.

Digitized by Google

XLIV.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπ[ὶ] αὐτοκράτορος
Οὐεσπα[σ]ιανοῦ υἱοῦ Δομε
Γερμανι[κο]ῦ Διὸς Ἐλευθε
ὁ κοσμη[τὴ]ς Στ[ράτ]ων)
ὑφ' ἑαυτ[ῷ παιδ]ευ[τὰς?
δους ἀν[έγρ]αψ[εν . . . .
χθέντω[ν ἠγωνοθέτουν Σ]τ
σιος ν̄[καὶ Μένανδρος] Στ
κηφείσιος καὶ τὴν ἐν Σ[αλαμῖνι
χουν Στράτων) Ἐπικ[ηφείσιος καὶ]
Μένανδρος Στράτω[νος Ἐπικηφείσιος Βοη-]
Ἀπελλῆς) Ἐρχιεὺς [Πυανο-]
Ἄλκιμος) Βησαιεὺς [Μαιμα-]
Ἀρτέμων Κορινθ[. . . . . Πο]σει-
Παγχάρης Ἀσκ[λη̣π . . . . . Γα]μηλ-
Γά. Ὁράριος Ἀνθεσ[τήριος]. . . . ος[Ἀνθε]στη-
Παράμονος) . . . . υεὺς [Ἐλαφ]ηβο-
Φιλήμων Σ . . . . οθέου Ε . . . . . Ις Μουνι-
Ζώ[σιμος) Σ]φήττιος Θαργη-
Σ[τρά]τω[ν καὶ] Μένανδρος Ἐ[π]ικηφείσιοι Σκιρο-
. . . . . Ἀλκίμου Βησαιεὺς Ἑκατομ-
. . . . . Ἀλκίμου Βησαιεὺς Μεταγιτονιῶνα

Π]ολεῖται	Μειλήσιοι
. . . . ος Μενάνδρου Φαλη-	Αὐφίδιος Διόδοτος
. . .) ονος [Π]αλληνεύς	Μένανδ[ρ]ος
. . . Βωσι . . . . . νεύς	Πομπών[ι]ος Κλᾶρος
Αὖ]λος Σ . . . . ανὸς Χολλεί-	Εὐτυχίδης Ἀσκληπι-
. . ρίζω[ν Ζωπ]ύρου Πειραι-	Ἰταλὸς)

Digitized by Google

Καίσαρος θεοῦ
τιανο[ῦ Σ]εβαστοῦ
ρίου [ἄρχο]ντος,
Ἐ[πικηφεί]σιος τοὺς
καὶ τοὺς ὑφ' ἑ]αυτῷ ἐφή-
. . . . .]Θησείων ἀ-
ράτων) Ἐπικηφεί-
ράτωνος Ἐπι-
ναυμαχίαν ἐνί]κων· ἐγυμνασ[ιάρ-
. . . . . Μαρα· παιδοτρίβης
. . . . . Μαρα- παιδευ[τ . . .
. . . . . ανδ . . . . ου Με . . . .
. . . . αε Χαρικλ . . . . . Διοφάν

. . . Ἀ[πολ]λώνιος Δρό[σ]ος . . . . κος Εὐτυ-
. [ὑποπαιδοτ]ρίβης Λεονᾶς Εὐδο- Ἐλευσίνιος Ἐπ-
[. . . . σ]τρατος Θε- Ζήνων Ἱερω- Ἀγάθων)
Ε . . . . λος Θεοδω- Ἑρμογένης Ἐπι- Εὐφραντίδη[ς
Ἀ[λ]έξανδρος Εἰσι- Συμφέρων Λη- Σωτήριχος
[Ἀ]σκληπιάδης) Ὑγεῖνος Νεικο- Διοκλῆς
Μένανδρος Βαθίπ- Φιλουμενὸς Α . . . .
Ποσᾶς Πρείμου Παράμονος) .
Πρῖμος) Ἀριστόβουλος)
Ζώσιμος Πρίμου Πρῖμος Ἐπικτή-
Μηνᾶς Πλοκάμου Ὀνήσιμος Ἀφρ-
Ἀθήναις Ἀπολλω- Ἀμίαντος Ἀσω-
Εὔοδος Ἡρακλεί- Μύστης Φιλιπ-
Ζώσιμος Ἡρακλ- Κλ. Ἀφροδίσιος
Ἐλευσίνιος Εὐδο- Διονύσιος Δη-

Digitized by Google

	. . υ . . . . εοκρίτου Πειραι-	Μηνόδωρος Ἰταλοῦ
30	. . . . .) Βερενεικίδης	Νικίας)
	. . . . χος) Σουνιεύς	Εὐτυχίδης
	. . . . . οδίνιος [Ε]ὐέλπιστος	Τ. Φλ. Συνέγδημος
	Α . . . . . ς) Ἀναφλύστιος	Εὐγένης Μουσέρω
	Σ]ωτισθένης Ἀν[τι]όχου Ἀναφ-	Εὔτυχος Κρίτωνος
35	Ἀφρόδειος Ζωσίμου Λαμ-	Εἰσίδωρος Εὐπόρου
	Διονύσιος Ζωσίμου Λαμ-	Σωκράτης Δημητρί-
	Ἄνθος Εὐφράνορος Λαμ-	Τ. Κλ. Φιλοκράτης
	Λήναις) Παμβωτάδης	Ἡρακλέων Διονυσίου
40	Παγκράτης Εὐαρέστου Ἀρα-	Πρωτογένης)
	Πόπλιος) Ἀγγελῆθεν	Διονύσιος Πρωτογέ-
	Μούσαις) ἐκ Μυρι-	Σκηνικὸς Ἀπελλοῦ
	Ἀρτέμων Καλλίου Γαργήτ-	Ἀσκληπιόδωρος Εὐκτη-
	Γάϊος) Γαργήττιος	Βίων Εὐκαρπίδου
45	Εὔοδος Ἑρμίου Κυδαθη-	Διονύσιος)
	Ἕσπερος Ζωπύρου Παιανι-	Τρύφων Διονυσίου
	Ἀσιατικὸς Ζωπύρου	. . . . . [Ἐ]πικτήτου
	Νουμή[νι]ος Συμμάχου . .	. . . . . ου
	Εὔ?π [ο]ρος) Εὐπυρί-	. . . . . [Γ]ραφικοῦ
50	Ἐρά[τω]ν Εὐπόρου Εὐπυρί-	. . . . . ς Παμφίλου
	Στά[σιμ]ος) Δειραδιώ-	. . . . . ὑφορος
	Φω[σφ]όρος Διονυσίου Κολω-	. . . . . τος Μοσχίω-
	Ὥλιος Λόλλιος Ἀττικὸς Ἀζη-	. . . . . κος Ἀθηνίω-
	Ἀγαθόπους Ἀφροδεισίου Σκαμ-	. . . . . σ Μνησιθέου
55	Βακχ[ύλ?]ος Νεικίου Φλυ-	. . . . . ντος Ἀπελλ-
	Πολύ[δι?]ος Φαύστου Φλυ-	. . . . . Ἀπελλοῦ
	Ζώσ[ι]μος Διονυσίου Φλυ-	. . . . .
	Ἀφρο[δ]είσιος Πολυκλείτου Θορί-	Α . . . . άδης) Λαμπτ-
	Ἀπολλόδωρος) Ἀχαρ-	Βάσσος Ἀσκληπιάδου Λαμ-
60	Διονύσιος Ἀπολλοδώρου Ἀχαρ-	Πρῖμος) Λαμπτρεύς
	Παράσιος) Φυλάσι-	Μακαρεὺς) ἐκ Μυρινο-
	Ζώπυρος) Φυλάσι-	Σώστρατος) Ἐρχιεύς
	Εὐβουλίδης Ἀφροδισίου Περι-	Δριμήτριος (*sic*) Σωτράτου (*sic*) Ἐρ-
	Ἀπολλώνιος) Ἁλαιεὺς	Πόπλιος Ἀριστίδου Φιλα-
65	Ἀσκληπιάδης Συβαλήτ-	Εὔβλαστος [Δ]ιοτείμου Γαρ-
	Ἀντίπ[α]τρος Ἀλωπε-	Ζώσιμος Ἑσπέρου Παια-

Digitized by Google

Ἀφροδείσιος)
Ἀρίστων Ληναίου
Ἀττικὸς Θεαγε-
Ἀπολλώνιος Εὐφο-
Λυσίας Εἰσιδώρου
Σώστρατος Καλλιφ-
Δαμᾶς Παμφίλου
Συμφέρων Ἄνθου
Διονύσιος Ἑρμίου
Διονύσιος Εὐ . .
Ἐπίκτητος . .
Χάρης . .
Ἀνθ[εστήριο]ς)
[Πόπ]λιος Ἑρμῆς
[Ἀπο]λλώνιος Δημη-
[Κτ]ήσων Φιλήμο-
Τερψίχορος Μοσχί-
Λύσιππος Ζήθου
Ὀνησᾶς Ἀρχελάου
Συμφέρων Ληναί-
Ἐράτων Ληναίου
Ἀντέρως Ἀσκλη-
Ἀττικὸς Φίλωνος
Ὀνησᾶς Αὔλου
Ζώσιμος Σωκρα-
Πόπλιος Βήρυλλος
Μουσαῖος Καλλιστ-
Εὐμένης Παλατίω-
Ἐλεύθερος Παλατί-
Ἀφροδείσι[ος. . . .]
Δημήτριο[ς. . . . .
Βεργίλιος. . . .
Δημήτριος . . .
Ἰούνιος Δη . .
Σωτᾶς Εὐπόρου
Πρεῖμος Καλλικλ-
Ἀπολλώνιος Ἀφρο-

Στόχυς Φαυσ-
Ὀνήσιμος Διο-
Εἰσίδωρος Λυσ-
Πάμφιλος Μ . .
Διόδωρος . .
Εὔοδος . .
Εὐ . . . . . μη
[Ἀρι]στοκλῆς
Νικίας)
Σέμνος Ἀλεξ-
Πρεῖμος
Διόδωρος Πτο-
Ἐνπορικὸς Εὐ-
Εἰρηναῖος Δείου
Σκῖρος Θεοφίλου
Πάγκαρπος Συμ-
Ἀγαθήμερος Ἡρα-
Γραφικὸς Ἀπελλ-
Ζώσιμος Νίγρο-
Πρόσδεκτος Νι-
Ζώσιμος Ἰσιδώ-
Διονύσιος Δωρο-
Κράτων Ἀριστια-
Σύμφορος Δημη-
Ἐλευσίνιος Διο-
Τρόφιμος Διοδό-
Σεραπᾶς Διοδότ-
Εὐχάριστος Λε-
Πάμφιλος Ζην-
[Διο]νύσιος Θιο-
. . . . . .
. . . .
. . .
. . .
. . .
. . .

. .
. . .
Λ . . . .
ΩΙ . . . .
Διο. . . .
Στεφ . . . .
Ἀφρεγα . .
πτος
Ὑγῖνος Νικ . . .

Digitized by Google

Ἐπίγονος Ἀλεξάνδρου Παλλη-
Καρπόδωρος) Σουνι-
Γ̓λαυκ[ί]ας Ἀφροδισίου Πει-
Κράτων) Μαρα-
Σωτᾶς Κράτωνος Μαρα-
Ἀπολλωνίδης) Τρικο-
Βίο ?τις Εὐκτήμονος Σου-
Ἀφροδείσιος Ἀλκαμένου Παια-
Ἴκεσις Ἀλκαμένου Παιανι-
Ἀττικὸς Ἀπολλοῦ Ἐρχιεύς
Παράμονος) Λαμπτρεύς
Φιλήμων Ἀμύντου Ἀναφλύστιος
Φίλω[ν] Μαραθώνιος
Εὔο[δος] Ἀραφή-
Ἡρ[ακλέ]ων] Ἀριστείδου Ῥαμνού-
Ῥόδιππος Σπόρου Χολλεί-
Στράτων Ζωσίμου Πειρ-
Ζώσιμος Ἐπικτήτου Παιο-
Ζωΐλος Ἐπικτήτου Παιο-
Διόδωρος) Φλυε[ύ]ς
Ἀντίοχος) Φλυ[εύς]
Ζώσιμος) Σφή[ττι]ος
Βάτσος Ἀφροδει[σίου Σ]ου-
Ἐλευσίνιος Μην . . . . φ-
Ἅλυς Ἡρακλέωνος Ἀζη-
Βλάστος Διονυσίου . . |
Ποσειδώνιος) Ἀν . .
Κόρινθος) Ἀναφλ-
Ἰσίδοτος) Σου-

Digitized by Google

Χαρίτων Ἀθηνίων[ος . . . .
Ἀριστόμα[χος. . . . Κ . . . .
Ἀφροδείσ[ιος] . . ει- Ι . . .
Πίστος [Λύσι?]δος . . . .
Ὀνήσιμ[ο]ς Ἐπικτ . . . . .
Φλ. Εὐέλπιστος . . .
Εἰσ[ιγᾶ]ς Βασιλε . . . . .
Ἑρμ . . .
Λι . . . ς
. . . . .

Colonne I, ligne 35, le marbre porte Ἀφρόδειος; ligne 68, ΣΩΥΝΙ; Col. II, ligne 65, Εὔδλαστος est incertain; Col. III, ligne 59, ΑΦΡΩ . . .

Digitized by Google

XLV.

Corpus, 270. L'année est intercalaire. Il doit donc y avoir treize gymnasiarchies. Nous trouvons en effet treize gymnasiarques, ligne 9 et suiv.. Mais Bœckh croit qu'à la ligne 23 commence la liste des gymnasiarques *éphèbes*, et s'étonne d'en trouver seulement douze. La ligne 23 doit s'expliquer ainsi :

Ποθεῖνος Ἡρακλείδου Ἐριχαιεὺς τῷ Ἑρμῇ.

(Potheinos, fils d'Héracleidès, du dème d'Érikeia, a dédié ce marbre à Hermès.) En effet, les deux premières lignes indiquent clairement que Potheinos a consacré la statue du cosmète Nymphodotos. Du reste, d'autres inscriptions présentent la formule ὁ δεῖνα τῷ Ἑρμῇ. A partir de la ligne 23, nous n'avons donc plus qu'une liste d'éphèbes, qui se continue colonne II.

XLVI.

Corpus, 269. Cf. *Corpus*, 376, pour le nom de l'archonte. Le texte prouve, je crois, clairement que par le mot φίλοι il faut entendre une section du collége; par le mot συνέφηβοι, une autre section. Si on n'admettait pas cette différence, on ne saurait comprendre les divisions très-précises que présente le catalogue. Les noms des φίλοι ne sont suivis du patronymique que par exception : Ἐπίκτητος Εὐκάρπου.

Digitized by Google

XLVI *a*.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ ἄρχοντος Φλαβ...
Φυλασίου, παιδοτριβοῦντος Ἀρίστ[ωνος Ἀφροδεισίου...
νίου, ὁπλομάχου Ἀσκληπιάδου Ἀζ[ηνιέως] .....[κεστρο]-
φύλακος Πυθικοῦ διὰ βίου, Ἀλκίδα[μον Ἀπολλωνίου Πειραιέα οἱ
σαντες ἀνέθεσαν· Γυ. Ἰούνιος [ἐφηβεύ]-
νεικίδης, Γυ. Ἀντώνιος Ἀπολλω..
δείσιος Ἀπολλωνίου Ἀχαρνεύ[ς,..
νθεύς, Γυ. Κλαύδιος Εὐτυχι[ανός..
χαιεύς, Γυ. Ἀριστείδης....
Κόνων) Ἰταῖος...
Διονυ..
Παιδευταί·
Ἀφροδεί[σιος].

Fragment de stèle. Marbre du Pentélique. — Lettres soignées, mais sans élégance, A, E, Σ, Ω. — L'étendue de la partie de droite est inconnue. — Le paidotribe, l'hoplomaque, le kestrophylax figurent sur d'autres monuments, *Tab. V.* Un Ἀλκίδαμος est cosmète sous l'archontat de Sylla, *Tab. VI.* L'inscription XLVI*a* est contemporaine de celle de Λεύκιος Οὐιβούλλιος Ἵππαρχος. Elle doit appartenir aux environs de l'année 109. Les lignes 12 et 13 marquent le début d'une seconde colonne à gauche de la colonne principale.

Digitized by Google

XLVII.

Corpus, 268.

Lig. 15, 16, 19, 20, 34, fils d'Εὔχαρπος.

Lig. 10, 37, fils de Ζώσιμος.

L. 11, 40, fils de Τρόφιμος, et beaucoup d'autres exemples. Je ne crois pas qu'il faille conclure de ces rapprochements que tous les éphèbes dont le patronymique est le même sont fils du même père. A ce titre, Εὔχαρπος aurait eu la même année quatre fils dans l'éphébie.

Col. II, l. 23. Deux ἀδελφοί sont fils de pères différents.

La similitude que plusieurs épigraphistes ont remarquée entre les noms des pères, sur certains catalogues, se retrouve pour les noms des éphèbes. Ainsi, sur cette inscription, quatre éphèbes portent le nom de Ζώσιμος; évidemment ils appartiennent à des familles différentes. Tout ce qu'il est permis d'en conclure, c'est que certains noms, à Athènes, étaient très-fréquents. Sur l'inscription suivante, nous trouvons au moins huit éphèbes du nom de Ζώσιμος. Je pourrais multiplier les remarques de ce genre; il suffit de lire les catalogues pour faire un grand nombre d'observations semblables.

Ligne 5. Huit gymnasiarques.

Ligne 14. Catalogue des éphèbes.

Ces gymnasiarques sont éphèbes. Cf. inscr. suiv., lig. 13 et 27. Même disposition, mais expliquée par une formule très-précise:

Si le marbre XLVII n'énumère que huit gymnasiarques, c'est que plusieurs gymnasiarchies ont été faites en commun par les huit gymnasiarques. Ainsi, sur l'inscription XLVIII, l. 22 et 25, κοινῇ οἱ γυμνασιαρχήσαντες.

Digitized by Google

XLVIII.

A.

Ἀγαθῇ τύχῃ, νείκῃ Καίσαρος·
Μ. Ἄννιος Θράσυλλος Μ. Ἀννίου
Πυθοδώρου Χολλείδου υἱὸς Χολ-
λείδης, ἐφηβεύσας ἐν τῷ ἐπὶ
Ποπλίου Αἰλίου Ἀδριανοῦ ἄρχοντος
ἐνιαυτῷ, κοσμητεύοντος Δω-
σιθέου τοῦ Ἡρακλείδου Παμβωτά-
δου, γυμνασιαρχήσας καὶ σκηναρ-
χήσας ἀνέγραψε τὸν συστάτην
καὶ συνέφηβον Τίτον Φλαούϊον
Φιλαθήναιον καὶ τοὺς ἄλλους
συνεφήβους
καθὼς ἐγυμνασιάρχησαν·
Βοηδρομιῶνα Τ. Φλ. Φιλαθήναιος Εὐπυ-
Πυανοψιῶνα Μ. Ἄννιος Θράσυλλος Χο-
Μαιμακτηριῶνα Τ. Φλ. Συνέκδημος Μα-
Ποσειδεῶνα Φαιδρίας Σωσάνδρου Ἐλε-
Γαμηλιῶνα Τιϐ. Κλ. Θρασέας Μελιτεύς
Ἀνθεστηρι-Γ. Ἰούλιος Ἡρῴδης Κολλυ-
Ἐλαφηβολ- Μ. Ἄννιος Θράσυλλος Χολλ-
Μουνιχιῶνα Τ. Φλ. Φιλαθήναιος Εὐπυρ-
Θαργηλιῶνα κοινῇ οἱ γυμνασιαρχή-
Σκιροφορ- Διόδοτος Σωσάνδρου Ἐλευ-
Ἑκατομβαιῶνα Ἐπίκτητος) Μελιτεύς
Μεταγειτ-κοινῇ οἱ γυμνασιαρχήσαν-
Τιϐ. Κλαύδιος Ἡρακλείδης Μελιτεύς
Μοσχίων) Ἀφιδναῖος
Κίμων Προσδοκίμου Ἐλεύσιος
Ὕμνος Σωστράτου Ἀθμονεύς
Ξάνθος Μνησιφίλου Μελιτεύς
Εὔπορος Διοκλέους Σφήττιος

Digitized by Google

Θαλῆς) Κυδαθηναιεύς
Νικοκράτης Κυδαθηναιεύς
Τιμόθεος Σώζοντος Ἀχαρνεύς
Πρωτογένης Μηνοδώρου Ἀχαρνε-
Ζώπυρος Διονυσίου Παιανιεύς
Ζώσιμος Θεοφίλου Μαραθώνιος
Γλαῦκος Ἀλεξάνδρου Παλληνεύς
Ἀλέξανδρος [αἰδοῖον] Παιανιεύς

Μιλήσιοι

Ζώσιμος Σπένδ[ο]ν-
Κλ. Καπίτων
Κλ. Κάλλιππος
Φίλλυς Ἕρμωνος
Ζώσιμος Ποταμ-
Καρπόδωρος Ἡνιόχ-
Ἐλπιδήφορος Ζωσί-
Φίλητος Εὐμόλπ-
Ἐπαφρόδειτος Γλυκ-
Ζώσιμος Ἀπολλω-
Ἀφροδείσιος Δωρι-
Τυχικὸς)
Διονύσιος Ἰσιγέ-
Ὀκταούϊος Εὐφραντ-
Εἰσίδοτος)
Φίλητος Ἀκάστου
Εἰσίων)
Εἰσίων Ζωσίμου
Ἶκελος Φειδίου
Ὀνήσιμος Βοήθου
Διονύστος)
Δάφνος Εἰσιδώρου
Μόσχος)
Ζώσιμος)
Ἰταλος Ἐράτωνος
Εὔπορος Ἡρακλείδου
Φίλων Μενελάου
Ἀφροδείσιος Ἐπαγά-

Ἵλαρος Πυθοκλέους
Ἀττικὸς Νεικίου
Εἰσᾶς Εὐπόρου
Ἐπίκτητος Βασιλείδ-
Ἑρμίας Μουσαίου
Ἐπιτυγχάνων Εὐπορ-
Ζώσιμος Ἀγαθημέ-
Μεγιστᾶς Μηνᾶ
Εὔτυχος)
Ἔρως Μηνοδώρου
Μηνόδωρος)
Δωρόθεος Ζωσίμου
Νίκων Ἀρίστωνος
Θάλλος Καρποδώρου
Ἀπολλώνιος Δημητρ-
Χρυσέρως Εἰσιδώρ-
Ἐράσμιος)?
Πρωτίων Ἡραίου
Εὔπορος Χρυσογ-
Ἀπολλώνιος Μοσχ-
Ἀνθοκλῆς Σεραπί-
Ἀγαθίας Νουμηνί-
Νουμήνιος Ἐπαφρᾶ
Φούσκιλλος Καλλιπ-
Τρόφιμος Ἀλεξάνδ-
Εὔγαμος Πολυαιν-
Χαρίτων Πρειμιγε-
Ἀφροδείσιος Πρειμ-

Digitized by Google

Ἑρμᾶς Ζωσίμου
Κάλλιστος Ἑρμοῦ
Ἀγαθοκλῆς)
Σωτᾶς Εἰσιδότου
Τρύφων Καλλικράτ-
Ἑρμῆς Συμφέρον-
Γάϊος Ἀλεξάνδρου
Πόπλιος Ἀφροδεισ-
Ἀρτέμων Ἡραίου
Λέων Διομήδους
Ζώσιμος Ξενοφ-
Σεραπίων Ἐλιχρύ-
Ἑρμᾶς
Ἀσκληπᾶς Γλαύκο[υ
Ζώσιμος Λευκίου
Εἰσίδοτος Φιλήμ-
Πρωτογένης)
Εἰσίων Πρωτογ-
Εὐήμερος Πρωτ-
Ἔρως)
Φίλιππος Ἔρωτ-
Ζώσιμος Ἔρωτ-
Ἰάσων

B.

παιδευταί·

ἡγεμ-Μηνόδωρος) Ἀλωπεκ-
ὁπλ-Ἰσιγένης Ἡσύχου Ἀλωπεκ-
παιδοτρ-Δημήτριος Ἰσιγένους Ῥαμ-
παιδοτρ-Ἀρίστων Ἀφροδεισίου Ῥαμ-
Τιβ. Κλ. Ἡρακλείδης Μελιτεύς
Ἀφροδείσιος Δείου Λευκονο-
Ἀφροδείσιος Ἐράτωνος Ἀθμο-
Θέων Ἑρμοφάντου Κολλυτ-
γραμμ-Σέξτος Ἄννιος Τρύφων
κεστρ-Σύντροφος Ἡλιοδώ-Μελι-
θυρ-Ἀριστέας) Μιλήσιος.

Εὐτύχου

C.

οἱ τὰ Γερμανίκεια
νεικήσαντες·

ἐνκώμιον Τι. Κλ. Θρασέας Μελι-
λαμπάδα Ἄννιος Θράσυλλος
ναυμαχίαν
Μ.] Ἄννιός Θράσυλλος Χολ-καὶ
Τ.] Φλ. Φιλαθήναιος Εὐπυρίδης.

Digitized by Google

Hermès sans tête. Αἰδοῖα martelés. Marbre du Pentélique.

A. Inscription sur la face principale.

B. Sur la face de gauche.

C. Sur la face de droite.

Εὐτύχου, dans une couronne; mot martelé, à peine lisible. Il est écrit après les παιδευταί, au milieu de ce côté de l'hermès.

Belles lettres soignées. Cependant quelques lettres sont liées; on trouve quelques exemples du sigma lunaire. Le signe Ↄ est gravé avec soin et rappelle le C retourné (Ɔ); il est parfois précédé d'un point (.Ɔ). Jusqu'à la ligne 40, presque tous les mots sont séparés par des points. Les mots abrégés comme les noms de mois sont souvent suivis d'un trait qui est un signe abréviatif.—Ligne 31 : Διοκλέους, et non Εἰσικλέους. Ligne 65 : Ἐράτωνος. Inscript. B, lign. 12 : Ἀριστέας est fils d'Ἀριστίας.

XLIX.

A.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλ[ὴ
καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸ[ν
κοσμητὴν Ἡλιόδωρον) Π[ει-
ραιέα.
Σχῆμα τόδ' Ἑρμείαο καὶ εἰκό-
νας Ἡλιοδώρου | κεστροφόροι
ξυνῷ τῷδ' ἀνέθεντο τύπῳ· |
τοῦ μὲν ἐπεὶ θεός ἐστι καὶ
εὖ[αδ]ε παισὶν ἐφήβοις, | τοῦ [δ' ὅ-
τι κο[σ]μητῶν ἔξοχον εἶλ[ε
κλέο[ς]..
ἐπὶ ἄρχ[οντος....]ίου Μητροδώρου Σουνιέως οἱ
ἔφηβοι ἀν[έγραψαν το]ὺς παιδευτὰς καὶ ἑαυτούς.

Digitized by Google

[αἰδοῖον]

παιδευτ[αί·
Πλάτων) Αἰθαλίδης. . . Ω . . . Λ . .
ἡγεμὼν Ζώσιμος) Βησαιεύς
παιδοτρίβης Δημήτριος [Εἰ]σιγένους Ῥαμνού[σιος
γραμματεὺς Ἀφροδείσιος Ἡλιοδώρου Πειραιεύς
ὁπλομάχος Διονύσιος Ἀντιπ[ά]τρου Ἀζηνιε[ύ]ς

ἔφηβοι

Χείλων Εὐκάρπου	. . ραπ. Ι . ειφι . ου
Λυσίμαχος Εὐκάρπου	. . . . . ου. .
Ἀγαθόπους Εὐκάρπ[ου	. . . . . Σ]ωζομε[νοῦ
Ἀρχιμήδης Ἀντιόχο[υ	ΛΓΙ . ΟΓΛ. . .
Ζώπυρος Ἡλιοδώρο[υ	. . . . ΒΟΣ. .
Ἀριστόβουλος Ἀριστ...	. . . . ΣΚΟ. . .
Θεόλογος Ἐράτωνος	. . . . . ΝΟ.ΟΓΟΙΓ. .
Ἡδύλος Σωζομε[ν]οῦ	Με. . . . .
Χρυσέρως Καρπ[οδώρ]ου	Λεω. . . . . Ο. . .
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου	Ἀπολλώνιος ΦειδιΑ
Ἴλαρος Εἰσιδώρου	Ἀγαθοκλῆς Καρπίω[νος
Ὑμέναιος Ἐπαφροδείτου	Τρόφιμος Μητροβίο[υ
Διοκλῆς)	Ξενικὸς Ὑμεναίου
Τρύφων Ἀσκληπιάδου	Μεγιστίων. . .

B.

ἐμνήσθη Ἀρχιμ[ήδης τῶν φίλων [καὶ συνεφήβων.

Hermès portant le buste du cosmète Héliodoros; marbre du Pentélique.

A. Sur la face principale.

B. Sur la face de droite. Longue inscription effacée.

Col. II. Cette colonne est très-peu lisible. Les lectures reproduites ici ne sont données que sous toute réserve.

Inscr. B. Ces trois lignes étaient gravées avec soin, au contraire de ce qu'on remarque d'ordinaire sur les hermès

Digitized by Google

pour les courtes inscriptions honorifiques du genre de celle-ci. Toutefois le texte est très-endommagé.

Nous ne connaissons pas le nombre des éphèbes pour cette année. Sur la face de droite, Archimédès avait inscrit les éphèbes qui étaient ses φίλοι et συνέφηβοι.

Le monument cependant n'avait pas été élevé par lui, mais par le collége; il est probable qu'Archimédès avait pris à sa charge une partie de la dépense.

Le sens de l'inscription en vers me paraît être :

« Cette représentation d'Hermès et cette image d'Héliodoros, ce sont les kestrophores qui les ont consacrées ici dans un même monument (ξυνῷ τύπῳ, au moyen d'une image qui est à la fois un hermès et un buste d'Héliodoros); Hermès est un dieu, et il a toujours été cher aux éphèbes; et quant à Héliodoros, il s'est distingué parmi les cosmètes d'une façon tout exceptionnelle. »

Voyez *Philistor*, t. IV, p. 468, remarques de M. Koumanoudis sur sa première lecture.

L. 116

A.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Ὁ κοσμητὴς ὁ ἐπὶ Φλαβίου
Μακρείνου Ἀχαρνέως ἄρχ[οντος
Μενεκράτης Μενεκράτους
Εὐπυρίδης τοὺς ἐφήβους
ἀνέγραψεν καὶ παιδευτάς.
παιδευταί·
Πόπλιος Μενεκράτους Εὐπυρίδης
Εὐέλπιστος Ἀμωμήτου Σφήττιος
Συμφέρων Ἀφροδισίου Μαραθώνιος
Γλύκων Κασσάνδρου.
παιδοτρίβης
Δημήτριος Ἰσιγένους Ῥαμνούσιος·

Digitized by Google

Τιβέριος Κλαύδιος Φιλοκλῆς Λευκονο-
εὺς γυμνασιαρχήσας Ἐλαφηβολιῶνα
καὶ ἀγωνοθετήσας τὰ Γερμανίκια·
Εὐμένης Παλατίωνος Φαληρεὺς
ἐγυμνασιάρχησεν ἡμέρας δεκαπέντε
Ἰοῦστος) Μελι[τ]εύ[ς]....
Σωσιγένης) Π[αλλ]ηνεύ[ς]....
Μειλήσιοι
Σώζων Γλαύκου ἤλ[ειψεν] ἡμέρας [π]έντε,
.....τος Πρόκλου ἤλειψε μετὰ τοῦ υἱοῦ
Κόσμου ἡμέρας πέντε,
Ζώπυρος) ἤλειψεν ἡμέρας πέντε,
Ἡρακλῆς Ἑρμίου ἤλειψεν ἡμέρας πέντε,
Παράμονος Εὐφρᾶ ἤλειψεν ἡμέρας πέντε,
Ἐπικτᾶς Διφίλου ἤλειψεν ἡμέρας πέντε,
Δημᾶς Ἀρίστωνος ἡμέρας πέντε,
Ἀγάθων Ἀρίστωνος ἡμέρας πέντε,
[αἰδοῖον]
ΑΠ
Φλάβιος Ἀθήναιος ἡμέρας πέντε.
Ῥόδων Ζωσίμου
Ζώσιμος Κορίνθου Ὀνησᾶς Ἀρχικλέους
Εὐήμερος Φιλοκλέους Τροφιμᾶς Ἀρχικλέους
Θρασέας Θεοξένου Συνίστωρ)
Ἐπάγαθος Ἰσίωνος Ζώσιμος Προθύμου
Λάχης Ἐπιγόνου Διονύσιος Ζωπύρου
Εὔκαρπος Ἀλεξάνδρου Εὔοδος Ἀφροδεισίου
Πόπλις Διονυσοδώρου Ἐπίκτητος)
Διονυσόδωρος) Ἡρακλᾶς Ἐπικτήτο[υ
Φίλων Ζωσίμου
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Πρεῖμος)
ΚΛΛ...

B.

τῷ Ἡρακλεῖ
καὶ εὐρύθμῳ

Digitized by Google

Γαύρῳ
τῷ Ἡρακλεῖ
νεανισχαρχή-
σαντι τρίτης
τάξεως πά-
λης Δείῳ
Φιλα- Ἐπινε- Θη-
δέλφει- ίκια σεῖα
α
καὶ ἄλλους πολ-
λοὺς οὓς οὐ χω-
ρ(ε)ῖ ὁ τόπος.

T
T

Hermès sans tête. — Marbre du Pentélique. — A. Inscription sur la face principale.

B. Sur le côté droit. Caractères très-grands peints en rouge. Les noms des jeux sont dans des couronnes.

Lignes 15, 16 : T. T. Commencements de dédicaces τῷ Ἡρακλεῖ.

Ligne 31 : l'αἰδοῖον marque-t-il la fin du catalogue des Milésiens? hypothèse probable, car sans cela le cosmète aurait à peine inscrit 4 éphèbes athéniens sur cet hermès.

Remarquez la ressemblance des inscriptions XLIII et L.

Inscription A, lettres Є, C, Ω; inscription B, lettres E, Σ, W. L'hermès est brisé en deux morceaux, la fracture a emporté une partie de la ligne 22. Inscription B, ligne 15 : lettres appartenant à des mots qui n'ont pas été achevés.

Digitized by Google

LI. 133

Piédestal.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ Τιβερίου Κλ.
Ἀγαθῇ τύχῃ.
Οἱ ἐπὶ Τιβ. Κλαυδίου Ἡρώ-
δου Μαραθωνίου ἄρ-
χοντος, τρίτου ἀπὸ
τῆς ἐπιδημίας τοῦ με-
γίστου αὐτοκράτορος
Καίσαρος Τραϊανοῦ Ἀδρια-
νοῦ σεβαστοῦ, ἔφηβοι, αἰ-
τησάμενοι παρὰ τῆς ἐξ Ἀ-
ρείου πάγου βουλῆς, Γν. Λι-
κίννιον Λικιννίου Ἀρρια-
νοῦ Σεργ. υἱὸν Ἀττικὸν Γαρ-
γήττιον τὸν ἑαυτῶν συν-
έφηβον καὶ ἀριστέα καὶ ἄρ-
χοντα καὶ γυμνασίαρχον
ἀνέθηκαν εὐνοίας τῆς
εἰς αὐτοὺς καὶ φιλοτειμί-
ας ἕνεκα.
Κοσμητεύοντος Ἰακχαγωγοῦ
Διονυσίου Μαραθωνίου·
Παιδοτριβοῦντος Δημητρίου
τοῦ Εἰσιγένους Ῥαμνουσίου·
Ἐκεστροφυλάκει Εὐτυχί-
δης Ἀσκληπιοδώρου
Αἰξωνεύς.

Cette inscription fixe la date de l'inscription du *Corpus*, n. 481, du stoliste Αἰμίλιος... et du zakoros Εὔκαρπος — Διονύσιος Μαραθώνιος et Εὐτυχίδης, cf. num. L.

Digitized by Google

LII.

Ἦρχε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτευε δ' ἐσθλὸς
Ἰάκχο]υ | ἱερόπολος, νυχίων μυστίπο-
λος τρι?]όδων· | Διογένης δ' ἐχάραξ' ἑτάρου
τοῦ Μ]αρκιανοῖο | τάνδε γραφὰν φιλίης
μνημόσυνον θέμενος· | τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν
Πτολεμ[α]ῖον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλῆς, |
ὁ δὲ τὸν Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.
Ἐκε]στροφυλάκει Εὐτυχίδης
Ἀσκληπιοδώρου
Αἰξωνεύς.

Philistor, t. III, fasc. I, p. 62. Plaque de marbre du Pentélique.

La stèle est surmontée d'un fronton au milieu duquel on voit un disque. Au-dessous, vase peint en rouge, couronne et palme. L'inscription est également peinte en rouge.

Le cosmète est Διονύσιος Μαραθώνιος, cf. inscr. LI. Le kestrophylax est également celui de l'inscript. à laquelle je renvoie. Ce texte est donc certainement de la même année que le précédent.

Ligne 5 : ὁ μέν ne peut pas se rapporter à Hérode qui était de la tribu Érechthéide; le cosmète de cette année appartenait à la tribu Aiantide, et non à l'Antiochide. Sur la formule ἦρχε, cf. Plut., *Themist.*, 5, *Corpus*, 221, 222, 225, etc.

Digitized by Google

LII *a*.

Sur la plinthe { ..δης Γαργήττιος ἐγυμνασιάρχησε
..ἔνδεκα

κοσμη]τὴς Σέντιος Ἀκύλα Ἀθμο[νεύς]
ἡγεμὼ]ν Χρυσέρως) Ἀθμονεύς
δπλομ]άχος Τ. Κλ. Οὐάλης Ἀθμονεύς
Ἀσκληπιάδης Ἀπολλωνίου Σφήττ.
Παιδευταί ·
Ζ]ώσιμος Ζωΐλου Ἀθμονεύς
Φί]λιππος) Ἀθμονεύς, Διοκλῆς Ἀθμον[εύς
..άριος Σοφιστικὸς Ἀγνούσιος
Παιδοτρίβης
Δημήτρ]ιος Εἰσ[ιγένους Ῥαμνούσιος

La ligne 3 est écrite ainsi : ΣΕΝΤΙΟΣΑΚΛΑΑΘΜ.

Ce marbre, postérieur à la mort du second Ἀρίστων, antérieur au paidotribat d'Abascantos, doit être classé entre l'année 111 et l'année 136. Cf. *Introduction*, chap. III et chap. IV.

Digitized by Google

LIII.

Ὁ ἐπὶ Πο. Αἰλίου Βιβουλλίου Ῥούφο[υ ἄρχοντος
κοσμη]τὴς Διονύσιος) Ἀζηνιεὺς Κ.....
θη?[.... Ἀρ]ιστοβούλου Κηφι-Ζώσιμος) Λαμ- Ἀθήναιος) Π...
Ε.....ς Ἐλευσινίου Κυδα- Ἀρτέμων Ἐλευσινίου Κυδα-[τοὺς....
ἐφ[η]βεύσαντας εὐνοίας εἵνεκεν ἀνέγραψαν, παι[δοτριβοῦντος
γυμ]να[σί]αρχοι Ἀβασκάντου Κηφισιέως

Βοη- Στάτι- Φίλων Παια-
ἀγωνοθέτης Γερμανικείων
. . . . . .
Πυαινοψι-Φο.1Pl.Ἀκύλας Θυμ-
. . . . . .
Μαιμα- Ἀπολλώνιος Εἰ-
σιδότου Εὐπυρί-
[Ποσειδεῶνα]
. . Τ . Ο . . . . . ὁδωρος
. . . Ἀδρ[ιανι]ῶνα
. . οδ . . . . Ἀλωπεκῆ-
Γ[αμηλ]ιῶνα
. . μ . . . . Λύκων Λαμ-
. . . Ἀδριανείων
Ἀν]θεστηριῶνα
. . . . Θεμίσωνος Κηφι-
Ἐλαφ]ηβο-
. . εούσιος
ὁ ἄ]ρχων
Μου]νιχιῶνα
καὶ Θαργη]λιῶνα Φίλων
. . .] μος ὁ στρατηγός
Σκει]ροφορι-
. . . ος) Ἀχαρνεύς
Ἑκα]τομβαι-
. . .] μος) Κονθυλῆ-
Μετ]αγει-
. . . ος Ὀνησικρά-

Παν̣διονίδος
Κάσσιος Μεννέας Παι-
Εἰσίδοτος) Ἑρμᾶς)
Μουσαῖος Διονυσίου Ἀνγε-
Διονύσιος) Θεογένης Σπόρου
Ἐλπίνεικος Εὐχαρίστου
Ἐπιτυνχάνων Εὐόδου
Θεμιστοκλῆς Ἀπολλωνίου
Λεοντίδος
Αἴλιος Ἀριστοκράτους Χολ-
Ἕλενος Νεικηφόρου ἐξ Οἰ-
Στράτων) Χολ-
Διοφάνης Ἀγακλέους Χολ-
Μουσώνιος Ἀγακλέους Χολ-
Διονύσιος Ἀγαθόποδος ἐξ Οἰ-
Ἡράκλειτος Ἀγαθίνου Χολ-
Ζωΐλος Παραμόνου Παιωνί-
Συμφέρων Διονυσοδώρου Αἰθα-
Ἀφροδίσιος Στάχυος Εὐπυρι-
Ἀντίοχος Ἐκτικοῦ Εὐπυ-

Πτολεμαΐδος
Τεῦκρος) Φλυεύς
Ὀκταῖος Παράμονος Φλυ-
Ἐπάγαθος) Τιτακί-
Ἐπίκτητος) Πεταλι-
Εὐβουλίδης Ἐπικτήτου Πετα-
Ἡρώδης) Φλυ-

Αἰαντίδος
Κλαύδιο[ς..
Εὐέλπιστ[ος..
Πομπώνι[ος..
Τρύφων Σ..
Ἰάσων..
Ἀντι[οχίδος
Ἀγαθοκλῆ[ς..
Ἀγαθόπο[υς..
Ἐλεύθε[ρος
Ἀττα[λίδος
Σαρπηδ[ὼν..
Δημήτρ[ιος..
Κλαύδιο[ς..
Εἰσίδοτ[ος..
Θάλλος..
Καλλιμ...
Ὑάκινθο[ς..
Σέλευκο[ς

Ἐπένγρα[φοι
Εὔπορος
Θάλλος
Ἀπολλω..
Παρδάλ[ας
Ἄντυλλος
Ἀγαθόπ[ους

Digitized by Google

Στ]ειριεὺς καὶ
ἡγων]οθέτησεν τὸν
περὶ ἀλκῆ[ς?

ἀγωνοθέται
Ἀντινοεί]ων ἐν ἄστει
. . Ζωΐλος
Ἀντινοείων ἐν] Ἐλευσῖν[ι]
. . χος) Φ
. . Ἀ]ντινοε[ίων]
Εἰσίδοτο[ς] Εὐπυ-
κα]ὶ ἐσκηνάρχη-
σαν] ἡμέρας τρεῖς
οἱ τῶν] σ[ω]φρονιστῶν υἱοὶ
. . . . . Ις) Λαμ-
. . . . ὸης Διοκλέους Λαμ-
. . . . . .
. . . Λαμ-
. . .

Lacunes, catalogues des tribus Érechthéide, Aigéide, Hippothontide.

Ἀχαμαντίδος
Ἀττικὸς) Σφήτ-
Δελφὸς) Σφήτ-
Φιλῖνος) Σφήτ-
Εὔκαρπος Φιλείνου Σφήτ-
Μένανδρος Δημητρίου Χολαρ-
Ἀλκιβιάδης Δημητρίου Χολαρ-
Δίφιλος Ζωσίμου Χολαρ-
Στράτων) Χολαρ-
Βίων Ζωσίμου Θορ-
Διονυσόδωρος Μόσχου Σφή-
Καλλίστρατος Ποσ[ι]δωνίου ἐκ Κερα-
Ποσιδώνιος) ἐκ Κερα-
Ἐλευσίνιος Εἰρηναίου Ἰφισ-
Ἀδριανίδος
Σωτήριχος Ἰκέλου Βη-
. . . . . ου Βή-
. . .
. . .
. . .
. . . . . .
Ο]ἰνίδος (*sic*)
Προ]σδόκιμος Σίμου Ἀχαρ-
. . . ἡμων Σίμου Ἀχαρ-
. . . όθεος Ἀνθεστηρί[ου] Φυ-
. . . κλείδης Ἐπικτή[του Ἱ]ππόται-
Σωτήριχος Ἑρμίου . .
Ἐπαφρόδιτος Ἑρ. . .
. . . . . ω-
. . . . . Λ-
[Κεκροπίδος]
. . . . . Μ[ελι
. . .
. . .
. . Μελι-
. . οι-
. . . .

Συμφορ. .
Ἀπολλω. .
Κυθη]ρ. .
Σοσίπατρ[ος
Εἰσίδωρος
Ἐπάγαθος Ἐ. .
Ἔρως Προ-
Ἐπάγαθ-
Φήλιξ Ε
Ἰούνιο-
Θρέπτ-
Ἐμπορικ[ός
Ἀπολλ. .
Διονυσ. .
Προσδ. .
Πρε. .
. .

Εὐτυχι[ανός
Σπόρος
Εὐπρέπης Φιλωνίδου
Σύμφορος Ἀμβρότου
Ἡράκλειτος Κλάδου
Τυχικὸς Ναρκίσσου
Ἀπολλοφάνης

Digitized by Google

Stèle. — Marbre du Pentélique.

Au haut de la stèle, bas-relief : à gauche, éphèbe que couronne un personnage vêtu d'une tunique ; à droite, troisième personnage également vêtu. — Ε, Ε, Δ, W.

Les catalogues des tribus Érechthéide, Aigéide et Hippothontide ont complétement disparu ; du reste, toute la première colonne est très-endommagée.

Je suppose sur le sixième tableau que les noms inscrits après celui du cosmète sont ceux des magistrats de cette année, mais il se peut qu'ils désignent seulement les citoyens qui ont fait les frais de la stèle. Dans tous les cas, ce ne sont pas les noms des sophronistes.

Cf. col. 2, ligne 50, etc. Le nom du paidotribe ne paraît pas avoir été suivi de l'indication des années qu'Abascantos avait passées en charge avant l'archontat de Ῥοῦφος. — Col. 1, ligne 10 : ΠΥΑΙΝΟΨΙ. Ligne 15 : ... οὐωρος? Ligne 44 : ΝΤΙ ΝΟΕ. M. Koumanoudis lit ΝΤΙΝΟΟ/ ///. Ligne 51 : M. Koumanoudis lit ΛΛΛ. Col. 3, ligne 38 : ΕΟΕΙΠΑΤΡ[ος].

LIV.

Οἱ ἐπὶ Π. Αἰλίου Φιλέου Με-
τέως ἄρχοντος ἔφηβοι
τὸν ἑαυτῶν κοσμητὴν
Σωσίστρατον) Μαραθώ-
5 νιον εὐνοίας ἕνεκεν
τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνέστησαν,
παιδοτριβοῦντος
διὰ βίου Ἀβασκάντου
τοῦ Εὐμόλπου Κηφει-
σιέως.

Hermès, portant encore le buste du cosmète.

Digitized by Google

LV. 138

Θεοῖς-Τύχῃ.

A.

Αὐτοκράτορος Καίσαρος [Τίτου]
Α]ἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνείνου
Σεβαστοῦ, εἰκοστοῦ ἑβδόμου
ἔτους ἀπὸ τῆς θεοῦ Ἀδριανοῦ πρώ-
της εἰς Ἀθήνας ἐπιδημίας,
ὁ κοσμητὴς τῶ[ν ἐφή]-
β]ων Τι. Α[ὐρ. Ξ]ενοκ[λῆς?
ἔ]γραψεν το[ὺς ὑπ' αὐτῷ
ἐφήβους.
Ἐ]πώ[νυμ]ος [ἄρχων] Τ..
ἀντικ]οσ[μ]ήτ[ης....
.. Ἑστια]ιόθεν, ἡγε[μὼν?
[ὁ δεῖνα Προ]σπάλ[τιος
Σωφρο]ν[ισταί·
π.α
νιο
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

(B).

. αθη . . .
ων Ἑστιαιόθεν, ὁπλο[μάχος Ἀν]-
τώνιος Οἰναῖος, παιδοτρίβη[ς
διὰ βίου Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου
Κηφισιεύς.
Γυμνασίαρχοι·
Βοηδρομιῶνα Ἡρακλεί-
δης Σωτέλους Ἑστιαιόθεν
ἱερεὺς Ἀντινόου Ἐφήβου,
Πυαν]οψιῶνα Ἀσκληπιάδης)

(H.)

Ἐρεχθεῖδος
Ἐπίκτητος) Συβρίδης
Θεμίσων) Κηφισιεύς
Εὔπορος) Περγασῆθ[εν
Παράμονος Διονυσίου Χ
Ὑγεινος Γλαύκου

(I.)

Αἰγεῖδος
Ἀρτέμων) Γαργήττιος
Ἔρως Σμαράγδου Ἀ[ρ]αφ
Ἀθηνόδωρος) Ἑστια[ι]όθεν
Ἀθηνόδωρος Ἑρμέρωτος Γαργ-
Παν]διονίδος
Ἀσκληπιάδης) Πᾶ.
Λεοντίδος
Κ]αλλίμαχος ..φειδ
Βά]χχιος) ἐξ Οἴ-
[Δη]μήτρ[ιος]) [Μαρα]θώνιος

(D.)

. . . . . ου Εὐπυ-
. . . . . ν
. . . . εου Εὐπ
. . . . .[Εὐπυ]ρίδης
Μητρόδωρος) Λευ[κ]ονοεύς
Γλύκων Εἰσιδώρου Λευκ-
Διονύσιος Σπόρου Χολλείδης
Πτολεμαΐδος
Εὐχάριστος Συνέτου [Κ]ολωνῆθεν
Στράτος Ποπλίου
Ἀκαμαντίδος
Ἀσκληπιάδης) Σφήττιος
Καρπόδωρος Ζωπύρου.. Α

(G.)

[Κε]κροπίδος
Ἀθηνίων Μελ-
...ιοτος Ἑρμολάο[υ
..ίφιλος Διοσκου[ρίδου Μελ-
[Διοσκ]ουρίδης) Μελ-
[Ποσε]ιδώνιος) Μελ
.....ίων Ἀνθεστηρίου

(F.)

.... σίμαχος Πιτθεύς
Ἱππο[θ]ωντίδος
Εὐοδιανὸς Ἀρτέμωνος Πειρ-
Σοτήριχος) Κύπριος
Αἰαντίδος
Πο. Εὔκαρπος) Μαραθώνιος
Ἀνδρων Ἡρακλέωνος
Ἀντιοχίδος ...ΤΑ
Ἀγάθων Ἀ[γ]άθωνος Α..
Ἀρτέμων Ἀγάθωνος Αμ-
Εἰσιγένης Χαρεισίου Αλ-
Οὐλ. Σκῦμνο[ς])? Ἀλω-

(E.)

Νεικόστρατος [Ὑγ]είνου Θορ-
Ὑγεινος) Θορ-
Σωσιμιανὸς Μ[υρ]μιδόνος Πα-
Διιτρέφης Θηβα[ῖ]ου Παλ-
Ἀτταλίδος
Συνφέρων) Ἀθμο-
Μητρόδωρος Ἐνκολπίου Ἀθμ-
Ἀβάσκαντος) Σουνιεύς
Ῥοῦφος Ερ... . Ἀγνούσιος
Ἐπαφρόδε[ιτος Π]αραμόνου Ἀπ-
Παράμονος) Ἀπολ-

Digitized by Google

Μαιμακτηριῶνα. .
Ποσιδεῶ]να. .
. . . . αλλη
Lacune d'environ dix lignes.

Δεῖος Σωκράτους Σ[φήττιος]
Ἀ[δ]ρ[ιανίδος
. . . . .
. . . . .

Ἀφροδείσ[ιος])?
Πόθεινος

Ἀπολλω. .
Ἐλευσίνιος
Ἄνδροτος
Νεικ. .
Ἐπι. . .

(C)

καὶ ἡ-
γωνοθέτησεν Ἀδριανείων,
Ἑκατομβαιῶνα
. . . ἑνης Βησαιεύς,
Μεταγ]ειτνιῶνα Κλ. . [Εὔ]-
μολπος Μαραθώνι[ος],
. . . . .
. . . . .
Θυρωρός.

(K)

ὑπ]οσω[φρονισταί·
Εὐτυχ[ίδης
Ἀβάσ[καντος]
Ἀσκλη[πιάδης]
Εἰσίδο[τος]
Ἀπέλλ[ης]
Ἑρμία[ς
Κεστρ[οφύλαξ]
Ἀσ. . . . .

Piédestal de forme triangulaire. Marbre de l'Hymette. Cette inscription se compose de deux parties : la première partie a été publiée par Bœckh, *Corpus*, n° 281; la seconde, par M. Koumanoudis, *Philistor*, II, 184. M. Neubauer a démontré que le texte donné dans le *Corpus* et celui du *Philistor* ne formaient qu'une seule inscription, *Commentationes*, p. 1 et suiv., tab. I. — A. H. G., texte du *Corpus*. B. C. D. E, texte du *Philistor*. F. I. K, parties de l'inscription données pour une moitié par le *Corpus*, pour l'autre par le *Philistor*.

Ligne 1 : Probablement Θεοῖς, τύχῃ [ἀγα]θ[ῇ; ligne 8 : nom du cosmète, Τι. Α[ὑρ]. Ξ]ενοκ[λῆς?; ligne 11 : ἐ]πώ[νυμ.]ος [ἄρχων], d'après Bœckh et Neubauer; il est rare que le nom de l'archonte soit accompagné du mot ἐπώνυμος : cf. toutefois *Eph. arch.*, n° 59, piédestal élevé à Trébellios Rouphos, le marbre énumère les titres du personnage et désigne naturellement la charge d'archonte, qu'il a remplie, par un qualificatif qui en précise le caractère. Sur un catalogue de magistrats très-développé (Meier, *Comment.*, II, 66), l'éponyme est simplement désigné par les lettres ΑΡΧ. — Il serait singulier que l'archonte d'Athènes fût inscrit à cette place, entre le cosmète

Digitized by Google

et l'anticosmète. Je crois qu'il faut renoncer à l'hypothèse de Bœckh. Nous avons probablement ici ou un simple nom propre ou plutôt un titre de fonctionnaire éphébique; cf. Num. LXI, ligne 16.

12, anticosmète. 13, Ἑστια]ιόθεν, peut-être ΗΓΕ[μων. 14, Προ]σπάλ[τιος, en acceptant le premier Σ comme certain, ou peut-être Ἀσκλη]π[ι]άδ[ης. Si on admet cette seconde restitution, l'anticosmète et l'hégémon pourraient être les pères de deux gymnasiarques éphèbes (ligne 30 et 32), ce qui serait conforme aux habitudes du collége pour cette époque. Un hyposophroniste porte le nom d'Ἀσκληπιάδης (col. II, ligne 48).

15. Sophronistes (Neub., *l. l.*).

Col. III, 14, 20, 33 : je restitue le signe) parce que presque tous les noms d'éphèbes, sur ce catalogue, sont suivis du patronymique; ligne 14 Πο.. petit o dans Π.

En tête de la colonne III, Bœckh donne Θ[εοῖς].

LVI.

Ἀγαθῇ τύχῃ αὐτοκράτορος Ἀντωνείνου.

σωφρονισταί· παιδοτριβοῦντος

Δάφνος Διονυσίου Μαρ- διὰ βίου Ἀβασκάντου Κηφεισιέως
Ἑρμείας) Φλυ- τὸ δ'.
Ζώσιμος Ἀρίστωνος Με- ὁπλομάχος Εὔλογος
Π. Φίρμος Γαργή- Σφήττιος
Στάχυς Εὐφραντίδου ἡγεμὼν Λυσίμαχος
Εὐπυρίδης *Bas-relief.* Εὐμένους Ἀζη-
Ἀλέξανδρος) Πει-

κοσ[μητεύο]ντος Ἀρχελάου τοῦ Ἀπολλ[ωνίου] Πειραιέος,
ἐπὶ ἄρχοντος Φλ. Ἀλκιβιάδου Παιανιέος

Γμ Βοηδρομιῶνα- Ἰσίδωρος Ἀφθονήτου Λευ-
Μόσχος Ἀρχελάου Πει- Μόσχος) Σκα-

Digitized by Google

Πυανοψιῶνα
Κλ. Ἐρέννιος Γαρ-
Μαιμακτηριῶνα
Ε[ὐ]φρόνιος) Φλυ-
Ποσειδεῶνα
Ἐπάγαθος) Ἀχαρ-
Γαμηλιῶνα
Ἐρ? Ἐπάγαθος Ἀζη-
Ἀνθεστηριῶνα
...Καλλιγένης Μαρ-
Ἐλα]φηβολιῶνα
...Ἀλέξανδρος Μαρ-
Μουν]ιχιῶνα
....ογένης Μα-
.Θαργη]λιῶνα
...Μηνοδώρου Σου-
Σκιροφ]οριῶνα
ΚΛ...Διονύσιος Ἀζ-
Ἑκατομβαιῶ]να
Κλ . . . . Παι-
Μεταγειτονιῶνα (*sic*) κοινῇ
πρωτέγγραφοι
Δάφνος) Μαρ-
Λ..ανι.ος) Παι-
Λ..μων Ζωσίμου Μελ-
Ζώ[πυ]ρος) Μελ-
Ἀγαθήμερος Φίρμου Γαρ-
.....έλης Γα[ῖ]ου Λαμ-
Χρυσόγονος) Φλυ-
.Φαυστεῖνος Γαρ-
Ζώπυρος Διοδώρου Φιλ-
Δημήτριος Ἀζη-
Εὐ.ιος) Σφή-
Ν...ς Ἀκούτου Φιλά-
Χρύσανθος) Φαλ-
Σ..ιος Μαρ-

Κόρινθος Ἰσιδότου Ὠη-
Λήναιος Μητροβίου Ἐστ-
Ἐπαφρίων Παραμόνου Εὐω-
Ζωσᾶς Σώτου Σου-
Εὔπορος Δημητρίου Ἀζη-
Εὐμένης Λυσιμάχου Ἀζη-
Ἀπολλώνιος) Ἐπει-
Ἀφροδείσιος) Λευ-
Ἐλευσείνιος) Λαμ-
Ποτάμων Χρυσάνθου Φλυ-
Εὐτυχίδης Ξένωνος Ἀχαρ-
Ἀνθεστήριος) Στει-
Νικίας Εὐπόρου Τρι-
Σώτας Ὀλύμπου Παι-
Χαρίτων Ἔρωτος Γα-
Διονύσιος Μύστου Βερ-
Νικηφόρος Σώτου Τριμ-
Ῥοῦφος) Πει-
Εὐέλπιστος) Πεν-
Ὀνερᾶτος)
Μουσώνιος Ῥοῦφος
Μουσώνιος Πάμφιλος
Λου- Στάτιος Ἀκύλας Λου- Στατίου Κοδράτου υἱὸς Βη-
ἐπέγγραφοι
Πρωταγόρας Ἀπολλοδώρου Ζωσιμιανός)
Κράτης Ἀσκληπιάδου Πλουτίων
Μέμ[ν]ων Διονυσοδώρου Κλ. Πρεῖμος
Ἰσίδωρος Πάλλαντος Κλ. Θάλλος
Ἡρακλῆς Εὐφρονίου Ἀντικίων)
Διονύσιος Εὐφρονίου Ζώσιμος)
Ζώπυρο[ς] Εὐφρονίου Γλαῦκος)
Ζώσιμος Εὐφρονίου Κλ. Εὔκαρπος
Εὔκαρπος Μουνίχου Λικίννιος Ἀντίοχος
Ἀγάθων Λόγου Φαῖδρος)
Ἀντέρως Κάλλωνος Ἐλεύθερος)
Ἱππόλοχος Ζω.... Ὀνήσιμος Σπόρου

Digitized by Google

....ος Μιλτιάδου	Μαρ-	Ἀφροδίσιος Ἐφήβο[υ]	Πρωτεὺς Εὐλόγου
Δημήτριος Ῥητορικοῦ	Μαρ-	Πετρόνιος Εὐήμερος	Νικίας Θεοδώρου
Κασ[σια]νὸς)	Εὐω-	Κλεῖτος Πίστου	Ἀθηνίων Ἀφροδισίου
Η..ο.ιος)	Λαμ-	Κόρινθος Πίστου	Εὐφρόσυνος Βαθύλλου
55 ....ιος)	Σκα-	Ἰούλιος Βούλωνος	Κόνων Φιλήμονος
...μος Ἀπολλωνίου	Ἐπει-	Ἐπαφρᾶς Ἀντιόχου	Εὔτυχος [Π]ρείμου
....ος Ἀπολλωνίου	Πει-	Λεονᾶς Ἀνθίμου	Πωσφόρος Ἐράτωνος
...σινος Μόσχου	Ἁλι-	Ζώσιμος Ἀνθίμου	Εὔπορος Μόσχου
Δη]μήτριος Ἐπικτήτου	Βερ-	Θρέπτος Κόνωνος	Δημήτριος...εμοκ.
60 ...μος)	Ῥα-	Νίκων Γάμου	
...στοτέλης)	Φλυ-	Στάχυς Γάμου	
Ἑρμίας)	Ἀφι-	Εὔτυχος Ἀκολάστου	
....δημος)	Κικ-	Ἀριστοτέλης Ὀνησίμου	
Μύστης)	Ἀχαρ-	Πρέπων Εὐκάρπου	

Stèle. Marbre du Pentélique. — Bas-relief endommagé, représentant le cosmète couronné par deux personnages. Sur la plinthe, au-dessus du bas-relief, ligne 1. Sur la plinthe, au-dessous du bas-relief, ligne 10. La colonne I est incomplète. Après la ligne 64, de six à sept noms d'éphèbes effacés; il n'en reste plus que quelques lettres. La colonne II paraît être complète. Col. I, depuis la ligne 41 jusqu'à la ligne 60, l'inscription est très-endommagée. Plusieurs lectures ne sont pas certaines: lign. 46, 50, 53; lign. 58, M. Koumanoudis lit [Κίσ?]σινος. — Colonne II, ligne 30, TPIM, le M est douteux.

Digitized by Google

LVII.

Corpus, 258. Dédicace en l'honneur du cosmète Archélaos, qui porte ici le titre de prêtre d'Εὐκλείας καὶ Εὐνομίας.

LVII *a*.

ΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙ
ΝΑΡΧΕΛΑΟ
ΑΡΑΘΩΝΙΟ
ΝΑΣΙΑΡΧΟ

L'inscription doit se restituer ainsi :

οἱ] ἀλειφόμενοι
Μόσχο]ν Ἀρχελάο[υ Πειραιέως
καὶ Καλλιγένην Μ]αραθώνιο[ν
τοὺς γυμ]νασιάρχο[υς ἑαυτῶν...

Corpus, 256. Inscription très-incomplète.

Cf. LVI, lig. 13 et 24. Il peut y avoir quelque doute à la seconde ligne; trois gymnasiarques de cette année étaient du dème de Marathon. LVI, 26, 28.

Digitized by Google

LVIII.

A.

Ἑρμῆν Χρυσίππου κοσμήτο-
ρος ἐσθλοὶ ἔφηβοι
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν
ἀριπρεπέως,
παιδοτριβοῦντος διὰ βίου
Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλ-
που Κηφεισιέως ἔτος
Ϛ̄
τῷ Ἡρακλεῖ Νίγερι
τῷ Ἡρα-
κλεῖ
Δ

B.

Κλ.
Δαμα-
σίας
Φλυ-
Ἀγαθῇ τύχῃ,
οἱ ἐπὶ Κλ. Χρυσίππου ἔφηβοι
φίλοι καὶ συνστάται μίναντες
Π. Ἐρέννιος Λεοντεὺς Ἀζηνιεὺς ὁ καὶ
Εὔδημος Ἀφροδεισίου Φυλάσιος Ἴων
Γ. Ἰούλιος Σαβεῖνος Παιανιεύς
Ἐπίγονος Εὐκάρπου Γαργήττιος
Ἰσίδωρος) Ἀζηνιεύς
Ζώπυρος Ἰσιδώρου Παιανιεύς
Νικήρατος Παμφίλου Φλυεύς
Λαβέριος Ὑμηττὸς Βουτάδης
Θαϊανὸς Ἑρμείου Πλωθεάθεν
Ἰσικλῆς Παραμόνου Μαραθώνιος

Digitized by Google

Hermès portant encore le buste du cosmète. Marbre du Pentélique.

Inscr. A, sur la face principale. Lig. 3. Les mots θῆκαν et ἀριπρεπέως ont été écrits sur deux mots martelés.

Lig. 9. Les mots τῷ Ἡρακλεῖ Νίγερι, gravés au-dessus de l'αἰδοῖον, assez loin de la ligne 8, sont écrits avec négligence; les caractères marqués à la surface du marbre sont peu distincts. Près de ces mots, croix ajoutée après coup.

Lig. 10. Les lignes 10 et 11 sont aussi gravées avec une grande négligence; ce sont là de véritables graffiti, ajoutés à la dédicace principale par des mains malhabiles. Lig. 11. Le Δ n'a peut-être, comme la croix gravée plus haut, aucun rapport avec le reste de l'inscription.

Inscr. B, sur le côté droit de l'hermès. Les quatre premières lignes sont dans une couronne; à droite et à gauche de cette couronne, deux palmes.

LIX.

Ἀγαθῇ τύ]χῃ,
ἐπὶ ἄρχοντος Φλ.] Ἀβριανοῦ Παιανιέος,
κοσμητ]εύοντος Ἀθηναίου,
τὸ σύ]στρεμμ' ἀνέθηκεν
ἐκ τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολ-
λοφάνης Εὐφήμου Σφήττιος·
Ἀπολλοφάνης Εὐφήμου Σφήττιος
Νούϊος Νουΐου Ἀθμονεύς
Ὑγεῖνος Πιστοκράτους Μαραθώνιος
Μενεκράτης Τελεσφόρου Φιλαΐδης
Εὐτυχίδης Τροφίμου Φηγεεύς
Γλύγερος Τειμοθέου
Καρπόδωρος Καρποδώρου Σουνιεύς
Εὐχάριστος Παραμόνου Ἐπικηίδης

Digitized by Google

Διονύσιος Παννύχου Κηφεισιεύς
Λήμνιος Ἑρμείου
Ζηνόβιος Φιλίππου
Μηνόδωρος Ἡρακλείδου.
Σωφρονιστὴς Εὔφημος Διοδώρου Σφήττιος,
Ὑποσωφρονιστὴς Συμφέρων Εὐφήμου Σφήττιος,
Παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου ἔτος ῑ.

Plaque de marbre du Pentélique.
Cf. Neubauer, *ouvr. cit.*, p. 97. Bursian, *Berichte der Kl. Sächs. Gesellsch. d. Wissensch.*, 1860, p. 225.

LX.

Ἀγα[θῇ τύχῃ,
ὁ δῆμος τὸν κοσμητὴν
Ἀ]θήναιον Ἀλεξάνδρου
Ῥαμν[ο]ύσιον, ἱερονίκην
καὶ [ξυ]στάρχην ἐν Βειθυνίᾳ διὰ βίου, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ κοσμιότητος τῆς περὶ τοὺς ἐφήβους καὶ ἐπιμελείας τῆς περὶ τὸ Διογένειον, ἐπὶ παιδοτρίβου τὸ δέκατον [Ἀβασ]κάντου τοῦ Εὐμόλπου Κηφεισ[ιέως].

Piédestal de forme tétragonale.
Pour les deux dernières lignes, cf. *Philistor*, t. IV, p. 168.

Digitized by Google

LXI.

Ἀγ]αθῇ τύχῃ,
αὐτο-
κράτορι
Ἀδριανῷ Ἀντωνείν[ῳ,
ὁ κοσμητὴς [Ἀθή]ναιος τοὺς ἐπ' αὐ[τοῦ ἐφηβεύσαντας.

γυμνασ]ίαρχοι
π]ολέμαρχος
Ἀπολλοφάνης Εὐφήμου Σφήττιος
..τριος καὶ Αι-
..... ου ἐξ Οἴου
.. Πυλάδης Τρικορύ-
ἀγων]οθέται Δημήτρι-
ος καὶ....ις Δημητρίου Γαργήτ-
ἀγω]νοθέτης Ἀδρια-
.... Μ]ενεσθεὺς Φυλά-
ἐπώ]νυμος ἄρχων
.. τριος Φυλάσιος
.. ηνας ὁ στρατη-
.. ς Γερμανικεί-
.. ς Ἀχαρνεύς
.. ς Βησαιεύς
.. ο]υ καὶ ἀγωνοθέ-
.. Φλυεύς
τῶν ἐν Ἐλε]υσεῖνι Ἀντινο-
.. σίου Ἀζηνιεύς
.. αχος Λαμπτρ-
. . Λα]μπτρεῖς
. . [Ἐρεχθεῖδ]ος
.. ους

Ἀδριανίδος
ἀγορανόμος Ἥρας) Πα-
Αἴλιος Φίλων Τρικο-
Εἰσικράτης Νικίπ- Παι-
Πρωτογένης) Ὠαθ-
Εὐτυχίδης Ἀθηνίων[ο]ς Ἀν-
Σωτή[ρ]ιχος) Φηγού-
Ἐπίκτητος Ὁρέντου Βησ-
Καλλιτέλης Πυθοκ-Φη-
Οἰνεΐδος
Κιθαιρών) Ἀχαρνεύς
Ζήνων Μοιραγένους Ἀχα-
Κλ. Ῥουφεῖνος Λουσι-
Παράσιος) Φυλάσιος
Εἰρηναῖος Ἑρμείου Κοθ-
Ἀπολλώνιος Μηνοφ. Ἐπε-
Κεκροπίδος
Σκρειβ[ώ]νιος Ἀφροδεισ- Α
ἀστ[υν]όμοι Ἀσκληπι-
ἀδη[ς κα]ὶ Εὔπορος Μελι-
Ἀθηνόδωρος) Μελι-
Μᾶρκος Ἀνθεστηρίου Με-
Εὐχάριστος Παραμόνου Ἐπ-
Πυθόδωρος Ἀπολλωνίου Ἐπι-

Digitized by Google

30 .. υκίου
. νίου
.. Κηφεισιεύς
... ς Κηφεισιεύς
. . ου Φηγαιεύς
35 ζου Ἀναγυράσι-
[Αἰγεῖδο]ς
... Μακα]ρέος ἐκ Μυρι-
.... Μα]καρέως ἐκ Μυρι-
.. ννύχου Ἐρικαι-
40 .. ου Γαργήττιος
.. Τε]λεσφόρου Φιλα-
.. του Κολλυτεύς
Πανδι]ονίδος
.. Παιανιεύς
45 άνδρου Κυδαθη-
Λεωντίδ]ος
. . υσίου ἐξ Οἴου-
. Εὐπυρίδης
.. οκλέους Ευπυρί-
50 « . . αλίδης
. . ος
. . κ]αὶ Ἐπίκτητος
. Λευκονοεῖς
Πτο]λεμαΐδος
55 Φοῖβος καὶ Ἀ[φ]ροδείσιος Φοίβου Φλυ-
Ἐπίγονος) Φλυεύς
Μηνόδωρος Γλαύκωνος Βερενεικί-
Ἀκαμαντίδος
ἀγορανόμος Νόστιμος Διονυσί-Χολαρ-
60 Ἀλέξανδρος Διονυσίου Χολαργεύς
Πομπώνιος Δε[ί]ου Σφήττιος
Σμύρνος Βίωνος Σφήττιος
Αἴλιος Ἄγγελο[ς] Σφήττιος
Εὔνομος Ἀττικο[ῦ] Χολαργεύς
65 Ἀσκληπιάδης [Διον]υσίου Κεφα-
Καλλίμαχος Ζωσί[μο[υ Κυρτεί-

Δημήτριος Ἀπολλωνίου Ἐπι-
Εὐγνώμων Εἰσιδότου Πιθ-
Ἱπποθωντίδος
Σωτᾶς Π[εί]θωνος Πειρ-
Ἡγέστρατος Πείθωνος Πει-
. [Αἰα]ντίδος
Νικι... Φαληρεύς
Ὀκταού[ίος....] ας Μαρ-
Πρῶτος..
Ἀφροδ..
Ὑγεῖνος
Ἀντιο[χίδος
Ἀλέξανδ[ρος
Ἰρηναῖος
Εὐμένης
Ἀγαθίας Πρ..
Πραξιτέλ[ης..
Ῥοῦφος Ἀγα..
Ἀφροδείσιο[ς..
Νέστωρ Φιλ..
Σύμφορος..
Εὔοδος)
Ἀσκληπιάδη[ς..
Παυσίμαχος..
Θεόγονος..
Ἀτταλί[δος
Νόυῖος..
Κλήμης..
Τρύφων Ε..
Φλ. Ἀμ..
Καρπο..
Ῥόδω[ν..

Digitized by Google

Εὔκαρπος) Κυ-
Ἐλιξ Ἕλικος Κεφ-

Stèle de marbre du Pentélique. Fronton au milieu duquel est écrit le nom de l'empereur. Inscription gravée avec soin. Lettres bien conservées. — Col. I, lig. 9, καὶ ΑΙ ou ΛΙ. Lig. 34. Φηγαιεύς, sans faute du lapicide. Lig. 35. ΙΟΥ Ἀναγυράσιος. Lig. 37. Μακαρέος pour Μακαρέως. — Col. II, lig. 11. ΑΘΗΝΙΩΝ.Σ.ΑΝ; il faut probablement lire ΑΘΗΝΙΩΝΟΣ; plus bas nous trouvons ΠΑΡΑΜΟΝ.Υ. qui est évidemment pour

---

LXII.

	Θ		Ε
	ἐπὶ Πραξαγόρου	Μελιτέως	
	τῶν ἐφήβων	Ἀθήναιος	Ἀρι
	τοὺς συνάρξαντας	καὶ τοὺς	
5	ἀντικοσμήτης	παιδοτρίβης διὰ βίου	ἔτος
	Ἀριστόβουλος Ἀθηναίου	Κηφι-	Ἀδάσκαντος Εὐμόλπου	Κηδι-
	ἡγεμὼν		δπλομάχος	
	Ἀθήναιος)	Κηφι-	Ἀλέξανδρος)	Μαρα-
	σωφρονισταί·		δποσωφρονισταί·	
10	Μέμ. Πρωτογένης	Τρικ-	Μέμ. Φιλάργυρος	Τρικ-
	Μηνόδωρος Ἀσκληπιάδου	Φλυ-	Ἀσκληπιάδης)	Φλυ-
	Ζώσιμος)	Ἀχαρ-	Φίρμος)	Γαργ-
	Δείδιος Ξάνθος	Σφη-	Εὐφρόσυνος)	Σφη-
	Διονυσόδωρος)	Σφη-	Διονυσόδωρος)	Σφη-
15	Θεόδωρος Πραξιτέλους	Σου-	Σωσιγένης Πρωτογένους	Σου-

Digitized by Google

ΠΑΡΑΜΟΝΟΥ. Lig. 23. Ἀφροδεισ. ΑΑ ou ΑΛ. Dans cette colonne, quelques exemples du signe) suivi d'un point.

LXIII.

Corpus, 262.

Cf. t. II, Introd., p. 86, pour la restitution du nom de l'archonte. Fragment en très-mauvais état.

Ο [Ι Σ

ἄρχοντος ὁ κοσμητὴς
στοβούλου Κηφισιεὺς
ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν.

$\overline{\text{ΘΙ}}$. Γυμνασίαρχοι·

Βοηδρομιῶνος		Ἐλαφηβολιῶνος	
Εἰρηναῖος Ἀθηναίου	Κηφι-	Αἴλ. Κορνήλιος	Παλ-
Πυανοψιῶνος		Μουνιχιῶνος	
Ἄρριος Ζεῦξις	Τειτ-	Αἴλ. Ἀπολλώνιος	Παλ-
Μαιμακτηριῶνος		Θαργηλιῶνος	
Κλ. Ξενοκλῆς	Παια-	Ἐρέν. Ἀθηνίων	Χολαρ-
Ποσιδεῶνος		Σκιροφοριῶνος	
Αἴλ. Ἀλέξανδρος	Φαλ-	ὁ ἀντικοσμήτης καὶ	
Ἀδριανιῶνος		Σκίρτιος Σώτας	Βουτ-
Αἴλ. Θαλῆς	Παλ-	Ἑκατομβαιῶνος	

Digitized by Google

ἀ γ ω ν ο θ έ τ α ι·

Ἁδριανείων Γερμανικείων
ὁ κοσμητής, Αἴλ. Γέλως Φαλ-
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖνι Ἀντινοείων
Φούριος Μάρκελλος Γαργ- Αἴλ. Ἀλέξανδρος Φαλ-
τοῦ π ε ρ ὶ ἀ λ χ ῆ ς
Αἴλ. Γέλως Φαλ- Εἰρηναῖος Ἀθηναίου Κηφ-
ἱερεὺς Ἀντινόου.

ἔ φ η

Ἐρεχθεΐδος Οἰνεΐδος
Εἰρηναῖος Ἀθηναίου Κηφι- Οὐεντίδιος Ζωΐλος Φυλ-
Ἰσίδωρος Θεοφίλου Ἀναγ- Ζώσιμος) Ἀχαρ-
Ἀμέθυστος Ἀφροδισίου Λαμ- Ἐλπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀχ-
Συμφέρων Ἀφροδισίου Λαμ- Κόρινθος Ἀλεξάνδρου Ἀχαρ-
Δημήτριος) Λαμ- Ἄγγελος Ξένωνος Ἀχαρ-
Γραφικὸς Πλουτάρχου Λαμ- Εὔμολπος) Ἀχαρ-
Φιλεῖνος) Εὐω- Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχαρ-
Ἀσκληπιάδης) Κηφι- Ἰσίδοτος Εὐπόρου Φυλ-
Αἰγεΐδος Ἀπολλώνιος Ἀθηνίωνος Φυλ-
Φούριος Μάρκελλος Γαργ- Συμφέρων Τιμοθέου Φυλ-
Ἀθηνίων) Γαργ- Κλ. Θεμίσων Πτε-
Ἀφροδίσιος Μυστικοῦ Γαργ- Κεκροπίδος
Μυστικὸς) Γαργ- Στέφανος Ἀφροδισίου Μελ-
Μνησίθεος Δημητρίου Ἐρχι- Θάλλος Ἀφροδισίου Μελ-
Πανδειονίδος Ἀρίστων Ζωσίμου Μελ-
Κλ. Ξενοκλῆς Παια- Εὐτυχίδης Θεοδώρου Μελ-
Διονυσόδωρος Ἀπολλωνίου Στι- Ἀλέξανδρος) Συβ-
Ἡρόξενος Ἀπολλωνίου Στι- Ἱπποθωντίδος
Ἡρώδης) Πρα- Φλά- Ἑρμογένης Ἀχερ-
Ἐπάγαθος Ζωπύρου Παια- Ἀθήναιος Ἀττάλου Πει-
Λεωντίδος Εὐτυχίδης Εὐπόρου Πει-
Διονυσόδωρος Ἰσιδώρου Εὐπ- Θεοδόσιος Ἀττάλου Πει-
Διονυσόδωρος) Εὐπ- Διονυσόδωρος Ἀττάλου Πει-
Προσδόκιμος) Εὐπ- Ἀγαθοκλῆς Σωσιβίου Πει-
Δίδυμος) Εὐπ- Κόϊντος Ζήθου Πολ-

Digitized by Google

Γαμηλιῶνος
Φούριος Μάρκελλος Γαργ-
Ἀνθεστηριῶνος
Ἀντ. Ἡλιόδωρος Ἠρε-
γραμματεὺς
Κώμαρχος) Χολα-

Οὐεντίδιος Ζωΐλος Φυλ-
Μεταγειτονιῶνος (*sic*)
Αἴλ. Γέλως Φαλ-
ἐπὶ Διογενείου
Εὔκαρπος Διονυσίου Φαλ-
ἀντιγραμματεὺς
Πατρόβιος Ἀριστοβούλου Κηφι-

6 o ι

Ῥῶμος Διονυσοδώρου
Ἰκέσιος)
Τυχικὸς Ἀπελλωῦς
Πολέμαρχος Ζωσίμου
Βησεεύς

Φιλεῖνος Ἰσιδώρου Λευ-
Ἀπολλώνιος Ἰσιδώρου Λευ-
Ἀφροδίσιος Ἰσιδώρου Λευ-
Θράσων Μητροδώρου Λευ-
55 Πάννυχος Ἐπιγόνου ἐξ Οἴ-
Ἐπίγονος) ἐξ Οἴ-
Ἀθήναιος Ἀγαθόποδος ἐξ Οἴ-
Συμφέρων Ἀριστοβούλου ἐξ Οἴ-
Τύλλιος Πόπλιος Χολλί-
60 Κοκ- Ἥρων Χολλ-
Κοκ- Εὐφρόσυνος Χολλ-
Κοκ- Πάτερκλος Χολλ-
Πτολεμαΐδος
Ἄβριος Ζεῦξις Τιτα-
65 Μάξιμος Προσδοκίμου Κλω-
Σκίρ- Σώτας Βου-
Σκίρ- Ἰάσων Βου-
Ἀσκληπιάδης Μηνοδώρ- Φλυ
Μηνόδωρος) Φλυ
70 Φαυστεῖνος Ζωσίμου Φλυ

Σατορνεῖνος Καλλιβίο- Ἀμα-
Καλλίβιος) Ἀμα-
Εἰρηναῖος Ζωσίμου Ἀζη-
Σωκράτης Ἀσκληπιάδος Ἀζη-
Σωσικλῆς Ἰσιδώρου Ἀζη-
Αἰαντίδος
Αἴλ. Γέλως Φαλ-
Αἴλ. Ἀλέξανδρος Φαλ-
Ἀντίοχος) Ῥαμ-
Μάξιμος Ἀντιόχου Ῥαμ-
Ἀττικὸς Λευκίου Μαρ-
Μᾶρκος Λευκίου Μαρ-
Λεύκιος) Μαρ-
Διοκλῆς) Φαλ-
Σώζων Σωτηρίχου Φαλ-
Ξενοκλῆς Θεοχάρους Ῥαμ-
Ἀντιοχίδος
Αἴλ. Κορνήλιος Παλ-
Αἴλ. Ἀπολλώνιος Παλ-
Αἴλ. Θαλῆς Παλ-

Digitized by Google

	Ἀριστόβουλος Ἀπολλωνίου	Φλ-	Εὐτυχιανὸς Μητροδ-	Παλ-
	Κῖλας)	Φλυ-	Ἐπιτυ[γ]χάνων)	Παλ-
	Πραξιτέλης Φιλήμονος	Φλ-	Δημήτριος)	Παλ-
	Ζώσιμος Διογένους	Βερ-	Πρειμιγένης Ἀσκλη-	Ἀνα-
75	Μέλισσος Συμφέροντος	Βερ-	Ἑρμείας Ἀφροδισίου	Ἀναφ-
	Ἐπαφρόδιτος Κρατέρου	ΑΚΥ-	Χαρείσιος)	Ἀλω-
	Διονυσόδωρος)	Εὐν-	Δίφιλος Χαρεισίου	Ἀλω-
	Ἀχαμαντίδος		Ἰσίδοτος Ἑρμέρωτος	Ἀλω-
	Ἀντώ- Ἡλιόδωρος	Ἡρε-	Μυστικὸς)	Ἐροι-
80	Ἑρέν- Ἀθηνίων	Χολα	Εὐτυχίδης Σωτηρίχου	Λευκο-
	Φίρμος Θεογένους	Σφη-	Ἐλπίνικος Σωτηρίχου	Λευκοπ-
	Χαρίτων Διονυσοδώρου	Σφητ-	Ἀπολλώνιος	
	Θάλλος Διονυσοδώρου	Σφη-	Ἐπίκτητος	
	Ξάνθος)	Σφη-	Ἀτταλίδος	
85	Φιλόστρατος Ἰουκούνδου	Σφη-	Θεόδωρος)	Σου-
	Καρπόδωρος)	Σφη-	Τέρτιος Πρείμου	Κορυ-
	Ζώσιμος Καρποδώρου	Σφη-	Εὔνομος Ἀσκληπιάδ-	Ἀθμ-
	Ἀπολλώνιος Ἐπικτήτου	Κικυ-	Αἴλ. Ἑρμείας	Ἀθμ-
	Ἐπίκτητος)	Ἡρε-	Γαΐου Νουμηνίου	Τυρ-
90	Μητρόδωρος Ἑρμείου	Ἑρμ-	Ἡρακλείδης Ἑλένου	Σου-
	Ἔραστος Νίκωνος	Χολα-		
	Τρύφων Νίκωνος	Χολα-		
	Ζώσιμος Διονυσίου	Χολα-		
	Ἀδριανίδος			
95	Μέμ- Ἀφέλης	Τρικο-		
	Δημήτριος)	Τρικο-		
	Θεόδωρος Δημητρίου	Τρικο-		
	Δομίτιος Πάννυχος	Βησαι-		
	Μουσαῖος Εὐτυχίδου	Βησ-		
100	Ζώσιμος)	Βησ-		
	Ζώσιμος Ληναίου	Παμ-		
	Φίλων Ἐλευσινίου	Δαιδ-		
	Αἴλ- Ἄνθος	Ἀντι-		
	Αἴλ- Λιγυρός	Ἀντι-		

Α, Ξ, Ε Є, Σ Ϲ ⊏, Ω; lettres de caractères variés. La plus

Digitized by Google

grande partie de l'inscription est écrite en lettres de la bonne époque; abréviations (>); ΘΕΟΙΣ sur la plinthe. Col. I, lig. 40. Πανδ Ειονιδος; lig. 65. ΚΛΩ; lig. 76. ΑΚΥ est très-probable, mais n'est pas certain. Lig. 71. ΑΠΟΛΛΟΝ̄ΙΟ. Col. II, lig. 47. Θεοδόσιος, et non Θεόδωρος; lig. 50. ΠΟΛ n'est pas douteux; grand espace entre ce mot et le mot Ζήθου; lig. 51. ΚΑΛΛΙΒΙΟ. Col. III, lig. 25-29. Ces lignes sont écrites en grandes lettres. ΑΠΕΛΛΩΥΣ et ΒΗCΕΕΥC sont certains.

Digitized by Google

LXIV.

Ἀγαθῇ
ἐπὶ] Ποπιλλίου Θεο
χον]τος, ὁ κοσμητὴς
φων] Διομήδους Πα
ἄρχοντας καὶ τοὺς
γρα

. . ης
. . ς Φλυ- παιδοτρίβης διὰ βίου ἔτος
. . . . . μων Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου
. . ς Παλ- ὁπλομάχος.. Ὀνήσιμος
σωφρονισταί· ὑποσ]ωφ]ρονισταί·

. . . . . ος Ἀπολ- Εὐπυ- Ἐπίγονος.... τικοῦ
. .πος) Φλυ- Νικόστρατος Θεοπόμπ-
....ν) Φιλα- Παρδάλας Στεφάνου
. . ς Μηνοφί- Μελ- Μηνόφιλος Ἀλκίμου
....Δ]ωροθέου Εὐπυ- Δωσίθεος...δώρ-
. . ος Διονυσ- Παια- Εἰσίδωρος [Θ]εοφίλου

πρωτ]ένγραφοι Ἀθηνίων) Φιλά-
. . ς) Φλυ- Εὐέλπιστος Συντ- Εὐπ-
.... ομ- Φλυ- Νικόστρατος) Ῥαμν-
. . πόμ- Φλυ- Γ. Βουσσηνὸς Διονυσιο- Γαρ-
. . όδου Εὐπ- Γ. Βουσσηνὸς Τυχικὸς Γαρ-
Ε]ὐόδου Εὐπ- Φανίας Δημητρίου Σφή-
. . ς Ἐκλέ- Μελι- Πλάτων Πρείμου Ἀλω-
....της Ἐγλέκτου? Μελιτεύς Ζώσιμος) Παλ-
. .ό]δωρος Θε- Παια- Κάλλης Ἑρμεί- Ἀχαρ-
. . ς) Παια- Φήλιξ Πυθοδώ- Περ-
. . ς Θεμ- Κηφ- Σύμφορος Ἀπο- Ἐπι-
. .) Ασ- Ἰφεισ- Νίκων Ἀπολ- Ἐπι-

Digitized by Google

τύχῃ,
τίμου Σουνιέως ἀρ-
τῶν ἐφήβων Τρύ-
λληνεὺς τοὺς συν-
ἐφηβεύσαντας ἀνέ-
ψεν.

Τι. Κω. Ἐπίγονος Συβρίδης
γραμματεύς.
Κ γυμνασίαρχοι ·
Κηφ- μῆ-Βοηδρο' ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀντινόου
Παλ- Διομήδης, κήρυξ Τρύφων) Παλληνεῖς
μῆ-Πυανοψι' θεσμοθέτης Πόπλιος Βησ-
μῆ-Μαιμακτη' βασιλεὺς Σύμμαχος
πολέμαρχος Δοσίθεος Γαργήττιος
Φλυ- μῆ-Ποσει' θεσμο-Καλλίφρων Δημήτριος
Φλυ- μῆ-Γαμη' θεσμο-Ἀφροδείσιος
Γαρ- Καρπόδωρος
Μελι- μῆ-Ἀνθεστη' Κλ. Ἕλενος
Εὐπ- μῆ-Ἐλαφη' ὁ ἄρχων Φλ. Λεωσθένης
Παι- μῆ-Μουνι' ὁ στρατη-Φλ. Ἀλκιβιάδης
μῆ-Θαργη' θεσμο-Μάρων Εὔχρους
μῆ-Σκειρο' Εὔοδος Ἀριστογένης
Οὐλ. Φιλέρως μῆ-Ἑκα' Φειδόστρατος Ἀρτέμων
Θεόμνηστος μῆ-Μετα' Δημήτριος
ἀγωνοθέτης ἀγωνοθέται ·
Ἀντωνείων, Ἀντινο-τῶν ἐν ἄστει Διονύσιος
ἀγωνοθέτης Ἀντινο- τῶν ἐν Ἐλευσεῖνι
Τ. Λικ. Παυλεῖ- Λούκιος Ἐπίγονος
νος Κολ- Ἀδριανείων Ἀρτέμων
τοῦ περὶ ἀλ- Γερμανικείων Ἕλενος
κῆς. χορηγοὶ Ἀγάθων Εὔοδος

Digitized by Google

35	. . . .	Κολ-	Θεόδωρος)	Κολ-
	. . δος	Κολ-	Εἴσαρχος Ἀμφ-	ἐξ Οἴ-
	. .ων Σωτ-	Ὅαθ-	Ἀμφίας)	ἐξ Οἴ-
	. ω]ν)	Ὅαθ-	Σύμφορος Ζω-	Ἀνγ-
	. ω]ν Πυθο-	Περ-	Κάλλων)	Λακκι-
40	. . . . Πρόκλος		Ῥοῦφος Παια-	Σφή-
	. Προσ]δόκιμος		Ἀθηνίων Ποσι-	Φυ-
	. Ἀγαθ]όπους	Παλ-	Σώστρατος Μου-	Εὐγ-
	Ἀπο]λλώνιος)		Κτῆτος)	Μαρα-
	. . .νος)	Ὀρτυ-	Σμάραγδος Ἀφ-	Βε- ?
45	. Ἀσκλ]ηπιάδης	Σφήτ-	Νικίας Εἰσιδώ-	Ἀζη-
	. .λεὺς Εὐφρ-	Εὐπυ-	Ἀφροδέσιος)	Εἰτ-
	Ἀφρο]δείσιος)	Ἀθμο-	Εἰσίδωρος Φιλο-	Ὅη-
	. .εος)	Φυλά-	Ζωσιμιανὸς Καλ-	Σφε-
	. .ος)	Ψαφ-	Σειλιανὸς Καλ-	Σφε-
50	. . . .μος Θαλ-	Ψαφ-	Ἀντιφάνης Νοή-	Μελι-
	. .φορος)	Ἑρμ-	Καλλίφρων Νοή-	Μελι-
	. .νικος)	Ὑπω-	Ἀλέξανδρος	Βερ-
	. .Ἐ]λπινεί-	Ὑπω-	Θαρρύνων Ἐλπι-	Πειραι-
	. .χος Σω-	Φιλ-	Μηνόφιλος Πρόκλου	
55	. . . . . σιος	Σφήτ-	Πρεῖμος Πρόκλου	
			Ὀπτά- Ἀγαθίας	Πρα-
		Μι	Ἐπιχάρης Παμφί...	Μα-
	. .ουλος Συμ-	Συμ·	Μείλητος Σατύ-	Πειραι-
	Πιθ-		Ξυστὸς Σατύρου	Πειρα-
60	. . . Ἀπολωνιεύ- (*sic*)			
			Τρόφιμος Ζω-	Εὐ-
	. .δης Ζω-	Σφή-		
	. Ἀλεξάν-	Λαμ-	Εὔοδος Ζωσί-	Εὐ-
	. Δη]μήτριος	Ἀζη-		
65				
			Σάτυρος Σου-	
			Ἰού. Πανθήρας	
			Ζώσιμος Νικο-	
70			Ἑρμεία;)	
			Εὔκαρπος Ἀσκλη-	

Digitized by Google

Φιλογένης ἐπένγραφοι
Σύμφορος Μ. Βικτωρεῖνος
Ἐπίγονος Ἀγαθόπους Ζώσιμος Πραξιτέλους
Παναθήναιος Ὀνησί- Ζωσι- Κλ. Νικόδημος
Εὐειδής Ἐπιτύχης Ὀνάσου
Ὀ]ψιγένης Νείκωνος Εὐτύχης Φλ. Κόσμος
Ἀρίστων Θεοπόμ- Ὡρείων)
Ἐπάγαθος Τρ.- Θησεὺς Ἀγαθοδώρου
Εὔπλους Ὑγείνου Εὔκαρπος Ἑσπέρου
Ἵλαρος Ὑγείνου Ζώσιμος Καρποδώρου
Ζώσιμος) Διονύσιος Ἀπολλω-
Ἀπολλώνιος) Λόλ. Κόσμος
Εὔκαρπος) Ἀμφίων Εὐκράτους
Τρόφιμος Εὐκάρ- ..Εὔκαρπος
Κάλλης) Εὐήμερος Ἀσκληπιά-
Καλλίνεικος Ἀπολ- Ἰούλ. Τρόφιμος
Πολύκαρπος Ζηνοβίου Ἀγαθόπους Εὐφραντίδου
Ζώσιμος Διομή- Ἰούλ. Ὕλλος
Πωλλίων Ἐπαφρ- Σωτήριχος Δημητρί-
Ἀρτεμᾶς Σώσου Εὐτυχίδης Ἀφροδει-
Μᾶρκος Συνέτου Ἀμίαντος Παρθενίου
Ἀθηνίων Σωσιγέ- Ἰούλι- Ἡρακλῆς
Ἀγαθόπους Φιλεί- Προσδόκιμος Ἡρακλε-
Εὔκαρπος Ὑγεί- Εὔβουλος Εὐπόρου
Σῶσις Ἀρχιμήδου Συμφέρων Ἑρμείου
Πάρθενις Παρθενίου Ἀγαθόπους Εὐφραν-
Ἀθήναϊς Παρθενίου Ἐπίκτητος Παραμό-
Σωτήριχος Παρθε- Ἄτταλος Μηνογένους
Παράμονος Ὑγει- Ἀπόλλωνις Ἀπολλωνίου
Ὑγεῖνος) Ἀσκληπιάδης Εὐτάκτου
Θησεύς) Ἀθήναϊς Ἡροδίκου
Ἐποφρᾶς) (*sic*) Κλ. Εὐκλείδης
Ἀρτεμᾶς Δημη- Λήναιος Βίκτορος
Συμφᾶς Δημη- Ἀγαπητὸς Παραμό-
Μεσσήνιος Καλ- Εἰσᾶς Παραμόνου
Ἀγάθων Ὑγείνου Τρόφιμος Διογε-
Ἀφροδείσιος Ὑγί- Οὐάριος Εὔκαρπος

Digitized by Google

... Δημοσθένης Οιο-
Εὔτυχος Μαξ-
..Z]ωσίμου Ἀφροδεῖσις Νει-
.... εύς

Stèle. — Marbre blanc. Lettres et gravure soignées. Cependant on trouve le C lunaire près du Σ de la bonne époque, les deux oméga Ω et ω, même W. Comme il arrive très-souvent pour les marbres de ce genre, la fin de l'inscription est moins bien gravée que le commencement, et nous y voyons les lettres qu'on a coutume d'attribuer à la décadence. Le signe ', employé pour indiquer une abréviation, ainsi : ΒΟΗΔΡΟ' ΚΛ'; ce signe devient même parfois un simple point. Les démotiques qui suivent les noms des magistrats sont surmontés d'un trait, $\overline{\Phi\Lambda Y}$. — Col. I, ligne 34 : ΘΕΜ, ΕΜ, lettres plus fortes; ligne 35 : même remarque pour ΑΣ;

Digitized by Google

Ἀλέξανδρος Σωτᾶ
Χαρίτων Μητρο-
Τειμόθεος Πολυ-
Ζώσιμος Διδύ-
Χαρητᾶς Συμφόρου
Φλ. Νικηφόρος
Φιλοκράτης Εὐκαρ-
Ζώσιμος Καλλι-
Σώφρων Ἀντιό-
Ζώσιμος
Μάξιμος Ζωπύρου
Φορτουνᾶτος Ἡρακ-
Ἀγαθόπους)
Γ. Οὔλ. Εὔνομος
Εὔδουλος Ἀπολλο-
Ἑρμείας)
Εὐτύχης Διοδώρου
Φάβιν)
Καπίτων Ἡρώδου

Ἐπιτυγχάνων Εὐοδ-
Κοδρᾶτος Ζωσίμου
Λέων Ζωσίμου
Κλ. Λεωνᾶς
Εἰσίων Εὐτύχου
Ἀγαθόπους Ὀνησίμου
Ἀδάσκαντος Εὐαγ-
Ἀπολλώνιος Ζωσι-
Ἀγαθόπους Ἐρα-

Εὔδημος Συμμάχου
Εἰσίων Εὐτυχ...
Ἀγαθόπους...
Λέων Ι..
Ὀνη Σ?
ΝΕ...

entre ΑΣ et ΙΦΕΙΣ les deux signes suivants : vv; ligne 30 : ΜΕΛΙΤΕΥΣ, petits caractères, mot ajouté après coup. Col. II, ligne 24 : je crois qu'il faut lire ΕΥΩ et non ΕΥΠ ; ligne 34 : le démotique ΕΠΙ est certain ; ligne 40, je lis ΠΑΡΑ et non ΠΑΙΑ ; ligne 46 : Ἀφροδέσιος et non Ἀφροδείσιος; lig. 50 et 51 : les deux démotiques ΜΕΛΙ sont certains; ligne 57 : ΠΑΜΦΙΛΙΔ ou ΠΑΜΦΙΜΑ Παμφίλ[ου] Μαραθώνιος. Col. IV, la liste des Ἐπένγραφοι ne présente pas de blanc. Ligne 16 : Δημήτριος et non Δημητρί[ου]; ligne 39 : Εὐτύχης Φλ.' Κόσμος.

Digitized by Google

LXV.

Corpus, n° 271. — Pour la date, cf. t. II, *Introd.*, p. 89. Ce marbre est une simple dédicace faite par un sophroniste; l'inscription LXVII au contraire est l'en-tête d'un catalogue. Immédiatement après l'anticosmète, sur ce marbre, nous trouvons le sophroniste Ἀθήναιος qui devait être suivi de ses cinq collègues.

LXVI.

Corpus, 425. Monument élevé par un synéphèbe en l'honneur d'un de ses camarades. Cf. *Introd.*, p. 89.

LXVII.

1°

ΤΥΧΗΙ
////ΗΜΟΝΟCΦΙΛΑΙΔΟΥ'ΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟC
////ΙΤΙΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΚΑCΙΑΝΟΥΑΠΟΛΛΩ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟCΔΙΑΒΙΟΥΑΒΑCΚΑΝΤΟΥ
///ΗΦΟΙ ΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΙCΙΕΩΣΕΤΚ
ΑΤΤΑΛΙΔΟC
ΑΙΛΙΟΣΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΘΕΝΗΣ

Digitized by Google

Fragment de stèle. — Partie droite du début. Marbre du Pentélique. Ce fragment est conservé au musée de la Société archéologique.

2°

ΑΓΑΘΗΙ
ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟC ΤΙ' ΑΥΡ ΦΙΛ
CΤΑCΑΡΑΠΙΩΝΟCΧΟΛ
ΝΙΟΥCΤΙΡΙΕΩC
ΣΩΦΡΟΝΙCΤΑΙ
Τ Η ΛΟΝΤΟC

Ἐφημ. ἀρχ. 2596, 3223. *Rheinisches Museum*, XXI, p. 237. Neubauer, *Commentationes*, ch. XIV.

Ἀγαθῇ τύχῃ,
ἐπὶ ἄρχοντος Τί- Αὐρ- Φιλήμονος Φιλαίδου, κοσμητεύοντος
Στα[τίου] Σαραπίωνος Χολ-, [ἐν]τικοσμητεύοντος Κασιανοῦ Ἀπολλωνίου Στιριέως, παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου
[Ἔφ]ηβοι τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως ἐτ- κ[γ].
Σωφρονισταί· Ἀτταλίδος
[Ἀθήναιος Σπέν]δοντος [Ἐλευσίνιος Αἴλιος Λόγισμος
. . θένης

Digitized by Google

LXVIII.

Corpus, 272 B. Début de la stèle 272 A. Cf. ligne 5. Remarquez les noms de ceux qui ont élevé la stèle ; formule fréquente. Le marbre portait le catalogue général des éphèbes pour cette année, cf. Σωφρονισταί : ils sont au nombre de 6 ce qui est une preuve concluante. Gymnasiarques, il en manque au moins 9. De plus, la première colonne devait contenir les éphèbes des tribus Érechthéide et Aigéide, et le début du catalogue de la Pandionide : ce qui donne la mesure des lacunes : première colonne, 9 gymnasiarques et environ 30 éphèbes, lacune de quarante lignes. Deuxième colonne, catalogue des tribus Ptolémaïde, Acamantide, Hadrianide et Oinéide. Troisième colonne, catalogue des tribus Aiantide, Antiochide et Attalide. Le nombre des Ἐπέγγραφοι était donc considérable.

LXIX. 163

Ἀγαθῇ τύχῃ,
ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Κλ. Ἡρακλεί-
δης Μελιτεύς, ἄρχοντος Φιλιστείδου,
ἀνέγραψεν τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐφήβους καὶ
τοὺς συνάρχοντας. ἔφηβοι·
Αἴλ- Γέλως Φαλ-Αἰλ- Γέλωτος τοῦ ἄρξαντος
τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ κηρυκεύσαν-
τος τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου βουλῆς υἱός.
γυμνασίαρχοι· ἀντικοσμήτης Λεωνίδης
Φλϐ- Ἀριστοκλῆς Χολ-μῆ-δ Ἡρώδου Χολλείδης
καὶ ἠγωνοθέτησεν Γερμα- παιδοτρίϐης διὰ βίου Ἀϐά-
Ἡλιόδωρος Ἀθηνοδώρου Ἀντι-μῆ-ᾱ σκαντος Εὐμόλπου Κηφεισι-
ἔτος κη
Ἐλεύθερος) Κυρτείδ-μῆ-ᾱ σωφρονισταί·

Digitized by Google

Συμφέρων Πολυδεύκους-Λαμ-μῆ-ᾱ
Αἴλ- Δωριεὺς Βησαιεὺς μῆ-ᾱ
Αὐρή- Δημοσθένης Φηγ-μῆ-ᾱ
καὶ ἠγωνοθέτησεν Ἀδριανεί-
Αἴλ- Φιλωνίδης Πειραι-μῆ-ᾱ
καὶ ἱεράτευσεν Ἀντινόου
καὶ ἠγωνοθέτησεν τῶν τε
ἐν ἄστει καὶ Ἐλευσεῖνι Ἀντι-
νοείων καὶ Γερμανικείων,
Αὐρ- Ἐπαφρόδι[τ]ος Σ.. Γαρ-μῆ-ᾱ
Μένανδρος Ἐπιτυγχάνο[ν]τος
Ἀχερδούσιος ἡμέρα[ς]·
Κάλλιστος Ἀσκληπίδου Ἀλωπε-
κῆθεν ἡμέρας ī,
ὁπλομάχος Ἡλιόδωρος)
Πιθεύς,
Ἐλεύθερος) Κυρτείδης
Πραξιτέλης) Μαραθώνιος
Ἐπέραστος Φίρμου Γαργήτ-
Πό- Ἀρκεσιλάου Δαιδαλίδης
Προσδόκιμος Φιλαΐδης
Ἀθηνίων Ὑγίνου Ἰταῖος.
ὑποσωφρονισταί·
Εὐέλπιστος Συντρόφου Εὐων-
Φαῦστος Ὀρέντου Λουσιεύς
Κλέων Παραμόνου Σφήττιος
Ἐπαφρίων Ποπλίου Δαιδαλίδ-
Λύκος Ἐλευθέρου Πειραιεύς
Ἡρώδης Ἀλέξιδος Σκαμβω-
ήγεμ-Δέκμος Γηρεστράτου
γραμματ-Καρνεάδης) Μαραθ-
ὑπογραμματ-Ὀνήσιμος Διομήδ-

διδάσκαλος ἐφήβων τῶν ἀσμάτων θεοῦ Ἀδριανοῦ

Στράτων Εὐνόμου Παιανιεύς,

κεστροφύλαξ Αἴλ. Ἐπαφρόδειτος Ἀντινοεύς.

[Αἰδοῖον]

ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν ἐδόθη ἐν Πλαταιαῖς τῷ δι-
αλόγῳ διανομὴ τοῖς ἐφήβοις καὶ τοῖς περὶ τὴν ἐπιμέ-
λειαν αὐτῶν τεταγμένοις καὶ εἰς θυσίας ὑπὲρ τῆς νί-
κης τῶν αὐτοκρατόρων καὶ ὑγείας τῶν ἀρχιερέων, καὶ
εἰς τὸν ἐνδεήσαντα χρόνον ἐξ αὐτῶν ἐγυμνασιαρχήθ[η]
καὶ ὑδρία ἀνετέθη τοῖς ἀεὶ ἐσομένοις ἐφήβοις.

Ἐρεχθεΐδος

Ῥουφεῖνος) Λαμπτρεύς
Διοφάνης Ὕμνου Κηφεισ-
Ἀφροδείσιος Ἀλεξάνδρου Φηγού-
Σωτύλος Ὀλύμπου Λαμπτ-
Ὄλυμπος Ἀπολλωνίου Λαμ-
Ἀγαθόπους Ἀττικοῦ Κηφει-
Κάσιος Κασίου Φηγούσ-

Αἰγεΐδος

Εὐτυχίδης Προσδοκίμου Φιλα-

Ἀδριανίδος

Μάξιμος Ποπλίου Δαιδα-
Ἀγαθοκλῆς Ἀθηνίωνος Ἰταῖος
Φίλων Ἀλέξιδος Σκαμβ-
Ἑρμείας) Βησαι-
Κλ. Λέων Βησαι-
Γλύκων Ἀλεξάνδρου Θριά-
Ἑρμείας) Ὤαθεν

Οἰνεΐδος

Χείλων ὁ καὶ Εὐφρόσυνος Ἀχαρ-

Digitized by Google

Μένανδρος Ἐπεράστου Γαργήτ-
Φίρμος) Γαργήττιος
Κλ- Ὀπτᾶτος Κολλυτεύς
Στράτων Ἐπιγόνου Γαρ-
Ἀρίσημος Καρποδώρου Γαρ-
Ζώσιμος Καρποδώρου Γαργ-
Ἄλεξις Καρποδώρου Γαρ-
Εὐφράνωρ Ἀνθεσφόρου Γαρ-
Πριμιγένης Νικίου Γαργ-
Διονυσόδωρος Πρίμου Γαρ-
Μυστικὸς Σατύρου Γαρ-
Ἑρμογένης) Γαργ-
Ἑράκων Ἑρμογένους Γαρ-
Ζώσιμος Ἑρμογένους Γαρ-
Πομπώνιος Μενεκλῆς Γαρ-
Εὔπορος Διοκλέους ἐκ Μυρρι-

Πανδιονίδος

Εἰσίδοτος Μηνοξότου Στειρ-
Λεύκιος) Κυθήριος
Ἀθηνίων Ἐπαφροδίτου Παι-
Ἀγάθων) Παια-
Βίων Ἐπαφροδίτου Κυδαθ-

Λεοντίδος

Εὔκαρπος Ἀχωρίστου Παιω-
Ἀχώριστος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Παι-
Στάτιος Κόρινθος Χολλ-
Εὐφρόσυνος Δωροθέου Χολ-
Σωσίπατρος) Κολωνῆθεν

Πτολεμαΐδος

Στλήτος Συνέρως Βερ-
Ἡρακλείδης Κίλα Φλυ-
Τρύφων Συνέτου Κολω-
Ἑρμόδωρος) Βερ-
Δά[φν]ος Νόμου Σημα-

Ἀχαμαντίδος

Ε]ὐφρόσυνος) ὁ καὶ Μιλ-
Εἰ]σίδοτος Ἐπιγόνου Σφήτ-
Κλ. Αἰνείας Ἀχαρ-
Κλ. Σωτήριχος Ἀχαρ-
Εὐπραξίδης Ζωσίμου Ἀχα-
Ἡρακλέων Ζωσίμου Ἀχαρ-
Ἐπιγένης Ἀχαρ-
Φιλάδελφος Ὠαθ-
Ἀνδρέας Ὑλα Ἀχαρ-
Σώστρατος Θεοδώρου Ἀχαρ-

Κεκροπίδος

Ἀθήναιος Εὐόδου Μελι-
Προσδόκιμος Ἡρακλείδου Με[λι-
Φιλήμων Διονυσίου Ἀλαι-
Ἐπάγαθος Θεοξώρου Μελι-
Διονυσόδωρος Ῥούφου Πιθ-

Ἱπποθωντίδος

Εὐκαρπίδης Μελπομενοῦ Ἀζ-
Μηνογένης Ἀζηνι-
Θεόφιλος Βείθυος Πειρ-

Αἰαντίδος

Πραξιτέλης) Μαρα-
Θησεὺς) Μαρα-
Εὔκαρπος Θεοδοσίου Φαλη-
Νικηφόρος Χρυσάνθου Εὐων-
Φιλέρως Εἰσιγένους Ῥαμνο-
Δάφνος Ἱέρακος Φαλη-
Κλ. Ἀθηνίων Κυκαλεύς

Ἀντιοχίδος

Οὔλπιος Ἐπάγαθος Ἀλωπ-
Εἰσίδωρος Ζωσίμου Ἀναφ-
Θεόδωρος Νεοκύδους Παλ-

Ἀτταλίδος

Αἴλιος Πατρικὸς Οἰόθ-
Σάλβιος Εὐκάρπου Σου[ψ-
Ἀρτεμίδωρος Εὐκάρπου Σουν-

Digitized by Google

Ἀν]τώνιος Πρεῖσκος Ἡρε- Διονύσιος Μαξίμου Ἀγνούσ-
Ἀντώνιος Θάλλος Κυρτί- Ἐπίκτητος Ἀθηνοδώρου Τυρμ-
Πόπλιος Ἑρμείου Ἕρμειος Ἀφροδίσιος Σειδῶνος
Διονῦτις) ἐκ Κ- Ἐπέγραφοι
Φλ. Βουκόλος Κλεωνᾶς Ἐπαγάθου
Νυμφίος) Μένιππος Ἀσκληπιάδου
Φλ- Ἐπάγαθος Ἐπάγαθος Ἑρμογένους
Μυστικὸς Ἡρακλέωνος Εὐέλπιστος Ἀσκληπιάδου
Ὕλας Β[ε]νούστου Εὐβουλίδης Ἐπικτήτου
Τρόφιμος) Ἡρακλᾶς Εὐγάμου
Νίκων [Ἐρ]μείου Φιλόλογος Δημέου
Συμφέ[ρω]ν) Ἀπολλώνιος Μάρκου
Δημοκ[ρά]της Ἔρωτος Ἐπαφρίων Ζωσίμου
Τρ]όφιμ[ος] Καρποδώρου Ὀνησίφορος Νικίου
Ε]ὐέλπι[στο]ς Εὐτυχίδου Ἀθηνίων Λυκαρίωνος
Ἀλέξανδρος Γαΐου Εὐτυχίδης Ὀλύμπου
Κύθηρος) Ἐπάγαθος Ἐπικτήτου
Φήλιξ) Τελέσφορος Ἐλευθέρου
Εἰσίων Εὐκάρπου Ἐλπίνικος Ὑμεναίου
Θόας) Ὑγεῖνος Δωροθέου
Κᾶρος Εἰρη[να]ίου Εὔτυχος Ὀλύμπου
Θεότιμος Φι[λ]ώτα Σώζων)
Ἀρίστων) Τυχικὸς)
Μένανδρος) Τρόφιμος)
Ὄλυμπος)

Ὑποπαιδοτρίβης Τελέσφορος
Ἀβασκάντου Μιλήσιος.

Hermès, marbre du Pentélique. Belles lettres soignées. Quelques lettres liées : NI, ΓΑΡ, ΓΗ ; exemples d'epsilon lunaire. Col. I, ligne 90 : Κ̇. Col. II, ligne 27 : ΓΗΡΕΣΤΡΑ-ΤΟΥ ; Γ et Η lettres liées.

Digitized by Google

LXX.

Ἀγαθῇ
τύχῃ,
ἐπὶ ἄρ- κοσμητεύ-
χοντος Φιλι- οντος Κλ. Ἡρακλεί-
στείδου Πειραιέος, δου Μελιτέως,
Αὐρ. Δημοσθένης Σφήτ-καὶ Ἐλεύθερος) Κυρ-ἀνέγραψαν τὰ ἴδια συστρέμ-
Σύστρεμμα > Αὐρ. Δημοσθένους, γυμνασιαρχήσαντος μ̄ Θαργη- καὶ ἀ-
γωνοθετήσαντος Ἀδριανείων καὶ βασιλεύσαντος·
Εὔκαρπος Ἀχωρίστου Παι- Σύστρεμμα Ἐλευθέρου) Κυρ-
Ἐπάγαθος Θεοδώρου Με- γυμνασιαρχήσαντος μ̄ Ποσει-
Οὔλπιος Ἐπάγαθος Ἀλωπ- δεῶνα καὶ κηρυκεύσαντος· Ἐπίκτητος
Ὄλυμπος) Λαμπτρεύς Σώστρατος Θεοδώρου Ἀχαρ-
Ἀγαθοκλῆς Ἀθηνίωνος Ἰταϊ- Κλ. Λέων Βησαιεύς
Ἐπιγένης) Ἀχαρ- ἐστεφανώθη Εὐτυχίδης Προσδοκίμου Φιλα-
ΑΔΟνος Ἱέρακος Φαλη- Αὐρ. Δημοσθένης Μυστικὸς Σατύρου ἐκ Μυβρι-
Ἀφροδείσιος Ἀλεξάνδρου Φ- Ἀντινόεια τὰ Εἰσίδοτος Ἐπιγόνου Σφήτ-
Ἀγαθόπους Ἀκτίου Κηφι- ἐν ἄστει ἐγκώ- Ἀντώνιος Πρεῖσκος Ἡρεσίδης
Ἀρίσημος Καρποδώρου Γαρ· μιον, Ἀντινό- ΑΔΡΕΙΟΣ Εὐνόμου Σημαχ-
Ζώσιμος Καρποδώρου Γαρ- εια τὰ ἐν Ἐλευσῖ- Ἀρτεμίδωρος Εὐκάρπου
Ἄλεξις Καρποδώρου Γαρ- νι πάλην, Γερμα- Ἑρμείας) Ὥαθεν
Σωφρονισταί· νίκεια πάλην· Θεότιμος Μιλήσιος
Ἀθηνίων Ὑγείνου Ἰταῖος Ἐπάγαθος Ἀντινό- Τελέσφορος Μιλ-
Κλέων Παραμόνου Σφήτ- εια δόλιχον, Λεῶναξ Μιλ-
Ἡρώδης Ἀλ[ξ]ιδος Σκαμβ- Ἀδριάνεια, Γερμα- Σωφρονισταί·
Κλ. Στέφανος νίκεια· Ἐλεύθερος) Κυρ-
Ἀχώριστος Ἀντινό- Ἐπαφρόδειτος
εια στάδιον, ἐν Ἐ- Εὐέλπιστος Συντρόφου Εὐω-
λευσῖνι στάδιον· Προσδόκιμος) Φιλα-
Εὔκαρπος ποίημα Ἀντινόεια, ὁ αὐτὸς ποίημα Γερμ-
Ἄρίσημος δόλιχον Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖνι·

Digitized by Google

ἐστεφανώθη Ἐλεύθερος Ἀδριάνεια ἐγκώμιον, Ἀδριάνεια πάλην,
ἐγκώμιον Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖνι · Σώστρατος Ἀδριάνεια κηρ-
Ἀδριάνεια παγκράτιον, Ἀντινόεια παγκράτιον τὰ ἐν Ἐλευσῖνι ·
ΕΠΗονος στάδιον Ἀντινόεια τὰ ἐν ἄστει, Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖ-
νι στάδιον, Ἀδριάνεια στάδιον, στάδιον τὰ ἐν ἄστει ·
Μυστικὸς Ἀντινόεια τὰ ἐν ἄστει δίαυλον, Ἀδριάνεια δίαυλ-,
Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖνι δίαυλοῦ ·
Λέων πάλην Γερμανίκεια · Ἑρμείας Ἀντινόεια ·
σαλπικτῶν τὰ ἐν ἄστει
Διονύσιος.

Stèle. Fronton. Bouclier dans lequel on lit : ΑΓΑΘΗΙ ; à
ΤΥΧΗΙ
gauche, nom de l'archonte ; à droite, nom du cosmète. Au bas de la stèle, barque portant six personnages. — Α, Ε, Σ, Ω. La stèle est gravée avec peu de soin.

Digitized by Google

LXXI.

Corpus, 273. Archontat de Κλ. Ἡρακλείδης Μελιτεύς, Ἀττικός... étant cosmète, catalogue partiel de φίλοι et de συστάται.

LXXI *a*.

Corpus, n° 283. Marbre très-mutilé. Catalogue de vainqueurs.

Lignes 2 et 3 :

ΕΚΑ.ΚΟΣΜ
ΜΕΤΑ.ΑΤΤΙΚΟ

Bœckh restitue ὁ κοσμητὴς.... ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ δεῖνα τοῦ μετὰ Ἀττικόν. Aucun archonte du nom d'Ἀττικός n'est connu jusqu'ici. Nous voyons dans les *Fastes* Τι6. Κλ. Βραδούας Ἀττικός et Ἡρώδης Ἀττικός, qu'on n'eût pas désigné par le simple surnom Ἀττικός. Un cosmète du nom d'Ἀττικός figure au contraire sur les stèles à l'époque à laquelle nous devons attribuer cette inscription (ligne 10, jeux d'Adrien; ligne 19, jeux germaniques, etc.). Je crois donc qu'il faut restituer ὁ κοσμητὴς.... ὁ μετὰ Ἀττικὸν, ce qui attribue notre marbre à l'année qui suivit l'archontat d'Héracleidès.

Digitized by Google

LXXI *b*.

Corpus, n° 284. Catalogue. Aucun nom de magistrat, si ce n'est ceux du cosmète et de l'anticosmète.

Le cosmète est Ἀλκαμένης. Ce personnage fut éphèbe l'année qui suivit l'archontat d'Héracleidès; il eut un rôle important dans le collége dont il fut archonte (*Corpus*, n° 283, lig. 14 et 20.

Le n° 284 doit donc être postérieur de dix à quinze ans au n° 283, que nous avons attribué à l'année qui suivit l'archontat d'Héracleidès.

LXXII.

Ἀγαθῇ [τύχῃ,
ἐπὶ νίκῃ τῶν θειοτάτων αὐτο[κρατόρων Μ. Αὐρηλίου καὶ Λ. Βήρου Σεβαστῶν Ἀρμενιακῶν Παρθικ[ῶν Μεγίστων, ἐπὶ ἄρχοντος Σέξτου Φαληρέως, ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφή[βων Λ. Ἐρέννιος Κορνήλιος ὁ καὶ Ἀττικὸς Ἀζηνιεὺς ἀνέγραψεν το[ὺς ὑπ' αὐτῷ ἐφηβεύσαντας τοὺς πρώτους λευκοφορήσαντας διὰ τ[ῆς χαρίτος καὶ εὐεργεσίας? τοῦ κρατίστου ἀρχιερέως Τιβ. Κλ. Ἡρώ[δου Ἀττικοῦ... ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος· ὅτῳ δοκεῖ λευκο[φορεῖν... τοὺς ἐφήβους τῆς ἡμέρας ἐν ᾗ πρὸς τὴν Ἐλευσῖνα ἡ σ[τολὴ? στέλλεται, ὅτῳ μή· οὐδεὶς ἐπῆρεν· Ἡρώδης εἶπεν· ὦ [ἔφηβοι, ἐμοῦ παρόντος χλαμύδων λευκῶν οὐκ ἀπορήσετε.
Κοσμητὴς ἐφήβων Λ. Κορνήλιος [ὁ καὶ Ἀττικὸς Ἀζηνιεύς]
ἀντικοσμητὴς Μόσχος Ἑρμέρωτος. .
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου [τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως

Digitized by Google

σωφρο[νιστ]αί·
Αἰλ. Παίων Παλληνεύς
Δημήτριος) Χολλείδης
Θεόδωρος) Στειριεύς
Λέων Μιλίχου Βησαιεύς
Ἀμάραντος Σωτηρίχου Φαλη-
Ἡρακλέων) Φλυεύς
ὑποσωφρονισταί·
Κλ. Σωκράτης Μαραθώνιος
Ἀφροδίσιος) Ἀθμονεύς
Κλ. Νικόστρατος
Μίλιχος) Βησαιεύς
Σωτήριχος) Φαληρεύς
Ἴ]σίδοτος) Σουνιεύς
ἡγεμὼν
. . . . ονος) Πειραιεύς
. . . δ]πλομάχος
. . . . . ς Διομήδους Παλ-
γραμμα]τεὺς καὶ ὑπογραμ-
. . . καὶ Ἡρακλέων Τι-
. . Θορίκιος
. . ος

[Ἐρεχθεί]δος
. [Κ]ηφ-
Κ]η-
. . . . . .
ισίου. . .
. . Δ]ιονυσίου Κ[ηφ]
. . . Ῥούφου Λαμ-
Αἰγεί[δος]
. . . . . Γαργήτ-
. . . ίου Γαργήτ-
. . ΜΑΙΕΥΣ
. . . ου Φιλά-
. . σίου Φιλά-
Διονυσίου Φιλ-

Εὐσχήμων ΕΙ. .
Νίκων Σατύρο[υ. .
Δημήτριος ΕΙ. .
Ἀττικὸς Γαργ[ήττιος
Ἀλκαμένης. .
Ἄνθιμος Ἀφρ[οδ. .
Μαρκιανὸς Ζ. .
Πανδει[ονίδος
Φλ. Μένανδ[ρος
Θεόδωρος ΣΙ. .
Πολυδεύκης. .
Τύραννος Σωσ. .
Λεωντί[δος
Δημήτριος.. .
Κλ. Θεμίσων. .
Εἰρηναῖος). .
Εἰρηναῖος Μ. .
Φιλοκράτης). .
Διοκλῆς Ἀττικ[οῦ
Εὐτυχίδης Ἀττι[κοῦ
Ὀνήσιμος Εὐ. .
Τύραννος ΠΙ. .
Ζώσιμος) ἐξ Ο[ἴου
Μεγιστόδωρο[ς. .
Ἐπάγαθος Θαλ. .
Πρωτογένης). .
Δωσίθεος Μεν. .
Ἕλενος Διονυ. .
Ζώ]σιμος Μενα. .
Δ[ιονύσ]ιος Μύρω[νος.
. . . .
Π[τολεμαΐδος]?
Μ. . . .
Εἰσ. . .
Διον. . .
ΣωφΝ. .
Διονυσ[ίου]

Digitized by Google

	. . . ων	Ἀπολλω. . .
	. . υ Γαργήτ-	Μηνοδώ[ρου]
	υ ἐκ Μυρι-	Θεμιστοκ. . .
	σφόρου Γαργή-	Χρύσιππος
55	. . υ	
	μαι-	Ὑποπαιδοτρίβης
	Γαργήτ-	Μ
		ἐ]πέγγ[ραφοι]
	. . πος	Φιλοκλῆς Διο
60	Εἰρηναίου	Ὀλυμπικός
	. . .	Πομ. Ἀντίγονος
	. . .	
63	ου	

Plaque de marbre sans ornement. Cf. Neubauer, *Comment. epig.*, ch. VI.

Ligne 1. Le marbre porte ΝΙΚΗ et non ΝΕΙΚΗ. Ligne 9; la ligne se termine par les lettres ΗΣ, et non ΙΗΣ ou ΗΙΕ; il ne faut donc pas restituer ἡ ἱερὰ πομπὴ πέμπεται. Cf. Philostr., *Herodes Atticus*, ch. 5. Les lignes 45-63 sont écrites sur un fragment qui appartenait à cette stèle : même épaisseur du marbre, même style des lettres. De la ligne 38 à la ligne 44, tribu Érechthéide; de la ligne 45 à la ligne 57, tribu Aigéide. La colonne II contenait les tribus Pandionide et Léontide, et peut-être le commencement du catalogue de la tribu Ptolémaïde. Il manque au moins deux des colonnes de la stèle. Les Ἐπέγγραφοι étaient inscrits au-dessous des listes par tribus.

Digitized by Google

LXXIII.

Ἐπ]ὶ ἄρχοντος Σέξ-
τ]ου, κοσμητεύον-
τος] Ἐρεννίου Κορνηλ-
ί]ου Ἀζηνιέως,
Φλ]άβιος Πρόκλος
γυ]μνασιαρχήσας
τ]ὸν Ἀνθεστηριῶν[α
τ]ὴν λαμ[π]άδ[α? ἀνέθ-
ηκε], παιδοτριβοῦν-
το]ς Ἀβασκά]ντου.

Ross, *Demen*, n° 29; Neubauer, *Comm. epig.*, ch. VI.

Le nom seul d'Abascantos peut donner lieu à quelque hésitation. La copie de Ross porte :

..Ε/ ϽΛΓΙΟ ΝΤΟΥ

Ross restitue Δ[ι]ο[φά]ντου. Cf. inscr. LXXII.

La première lettre Ε est la fin du mot παιδοτριβοῦντος. Nous trouvons ensuite un des jambages de l'A ; la boucle inférieure du B ; un second A ; deux traits du sigma Ϲ ; IO est pour Κ, et avant le N il reste un intervalle pour un troisième A. La lecture ABAϹΚΑΝΤΟΥ est donc certaine. C'est ce qu'a très-bien vu M. Neubauer (cf. *l. l.*, p. 92).

Lig. 7 : Ross restitue à tort Ἀνθεστηρίων. Neubauer, p. 93 ; *Dittenb.*, p. 41, note 3. Ligne 8 : la copie de Ross porte :

ΝΛΑΜΙΑΔ . ΑΝΕΘ

Digitized by Google

LXXIV. 168

A.

Ἀγαθῇ τύχῃ,
Εἰσίδοτον Καρποδώρου Φυ-
λάσιον οἱ ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν κο-
σμητήν· ἀντικοσμήτης Τρόφι-
μος Ζωσίμου Εὐπυρίδης ἐπὶ τοῦ
μετὰ Τινήϊον Ποντικὸν ἄρχον-
τα ἐνιαυτοῦ.

γυμνασίαρχοι·

Βο]ηδρομιῶνα Εἰσίδοτος
Φυλάσιος καὶ ἠγωνο-
θέτησεν Ἀντινοείων
τῶν ἐν Ἐλευσῖνι,
Πυανοψιῶνα Φλά. Μαί-
ορ (*sic*) Ἀθμονεύς,
Μαιμακτηριῶνα Αἴλιοι
Μαρκελλεῖνος καὶ Εἰσί-
δωρος Ἀγνούσιοι,
Ποσειδεῶνα Ἦχος) Κηφι-,
Γαμηλιῶνα οἱ παῖδες τῶν
σωφρονιστῶν Εὔπυ-
ρος Ἕλενος Χαρίτων
Δημήτριος Μιλτιάδης,
Ἀνθεστηριῶνα Ἐράτων Εὐ-
μένους καὶ Ἑρμείας Εὐμέ-,
Ἐλαφηβολιῶνα καὶ Μουνιχιῶ-
να ὁ ἄρχων τῶν ἐφήβων
καὶ ἀγωνοθέτης τῶν Φι-
λαδελφείων Φιλότιμος
Ἀρκεσιδήμου Ἐλευσίνιος,

σωφρονισταί·

Ἡρακλείδης) Σφήττιος
Ἄνθος Παραμόνου Παλληνεύς
Ἰούλ. Δόναξ Κυδαθηναιεύς
Δημήτριος Μιλτιάδου Μαραθώνι-
Ἴακχος)
Δημήτριος) Ἁλαιεύς.

Ὑποσωφρονισταί·

Ἑρέννιος Χρυσέρωτος Ἀθμονεύς
Ἰούλ. Μοντανός
Δόναξ Κυδαθηναιεύς
Εὔοδος Ἀγνούσιος
Σωφάνης Μελιτεύς
Εὐφραντίδης Δημητρίου Ἁλαιεύς
παιδοτρίβης διὰ βίου
Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφι-
σιεὺς ἔτος ΔΔ

ἡγεμὼν

Μείλιχος Βησαιεύς
ὁπλομάχος
Εὐκράτης Ἐπικ-
διδάσκαλος ἐφήβων

Digitized by Google

Θαργηλιῶνα Ὀρφ- Κρίτων Σφή- Ἀπελλῆς) Φλυεύς
καὶ ἠγωνοθέτησεν Ἀντινο- γραμματεὺς
εἰων τῶν ἐν ἄστει, Διονυσόδωρος) Κολωνῆθεν
Σκειροφοριῶνα Πομ- Μάγνος
Βερενικίδης καὶ ἠγωνοθέ-
τησεν Ἀδριανείων,
Ἑκατονβαιῶνα Κλ. Πάτροκλος
Μαραθώνιος,
Μεταγειτνιῶνα Κλ. Εὔμολ-
πος Μαραθώνιος,
Γερμανίκεια οἱ ἔφηβοι, Ἐπινίκια ὁ ἀντικοσμήτης
Τρόφιμος Ζωσίμου Εὐπυρίδης.

[αἰδοῖον]

Ἐρεχθεΐδος Ἐπίκτητος) Τρικορύσιος
Ἦχος) Κηφισιεύς Ὀνόμαστος Ζωσίμου Σκαμ-
Θεόφιλος) ἐκ Κήδων Εἰσίων Ἀλεξάνδρου Θριάσι-
Πραξᾶς Μυστικοῦ Λαμ- Οἰνεΐδος
Μουσαῖος) Ἀναγυράσιος Εἰσίδοτος) Φυλάσιος
Ἀφθόνητος Ἀπολλωνίδου Κη- Ἀθηνίων Διονυσίου Φυλάσι-
Ἀλέξανδρος) Λαμπτρεύς Κλ. Ῥόδιππος Ἀχαρνεύς
Φοιβιανὸς ΠειρΕῶις Λαμπ- Κλ. Χαρήσιος Ἀχαρνεύς
Πρωτογένης) Λαμπτρεύς Λούκιος) Ὄηθεν
Ὄλυμπος Ἡλιοδώρου Κηφ- Ἴακχος ὁ καὶ Διονυσόδωρος
Τελέσφορος Συμφόρου Κη- Κεκροπίδος
Αἰγεΐδος Χαρίτων Σωφάνους Μελι-
Ἐλευσίνιος Προσδοκίμου Δημήτριος) Ἁλαιεύς
Ἑρμείας Ζωσίμου ἐκ Μυρ- Λεωχάρης Εὐπόρου Ἁλαι-
Πανδειονίδος Ἀπολλώνιος Ζωσίμου Ἐπη-
Εὔπορος Δόνακος Ζώσιμος) Ἐπεικίδης
Ὀνησικράτης Φιλέρωτος Παι- Ἱπποθωντίδος
Αἴλ. Ἐπίκτητος Παιανιεύς Ἐράτων Εὐμένους Ἀζηνιεύς
Διονυσοδώρου Ἀγάθωνος Παι- Ἑρμείας Εὐμένους Ἀζηνιεύς
Ἀλέξανδρος Ζωσίμου Κυδα- Κρατεῖνος Δαιδάλου Ἀζηνιεύς
Ῥόδων Στιριεύς Σωσίπατρος Δαιδάλου Ἀζηνι-
Ἰουλιανὸς Ὀνησίμου Παιανι- Γενέθλιος Ἐλευσινίου ΠειρΕ-
Λεωντίδος Εὐπραξίδης Φιλείνου ἐκ Κ-
Ἀλέξανδρος Κίττου Αἰθαλίδης Πρεῖμας) Πειραιεύς

Digitized by Google

Ἀρχιγένης Ἀριστοκράτ- Χολ- Δημοσθένης Ἀσκληπιάδου Ἀζ-
Εἰσίδωρος Ἰαναρίου Εὐπυρίδης Ὀλυμπιόδωρος ὁ καὶ Ἀλέξανδ-
Ἄννιος Διονύσιος Χολλεί- Αἰαντίδος
Διονύσιος Ἑρμείου ἐξ Οἴου Κλ. Εὔμολπος Μαραθώνιος
Ἀφροδείσιος Λευκονοεύς Κλ. Πάτροκλος Μαραθώνιος
Ἀγαθόδωρος) Κήττιος Μιλτιάδης Δημητρίου Μαρα-
Τρόφιμος Θεμιστόκλεους Εὐ- Ζώσιμος Σατύρου Μαραθώ-
Εὐφρόσυνος Εὐπόρου ἐξ Οἴου .ράτων) Φαληρεύς
Πτολεμαΐδος Καρπόδωρος) Μαραθώνιος
Πομ. Μάγνος Βερενικίδης Ἀλκαῖος Πρείμου Μαραθώ-
Δομέστιχος (*sic*) Λευκίου Βερ- Ἀντιχίδος (*sic*)
Θεμίσων Εὐελπίστου Πεντε- Δημοσθένης Ἄνθου Παλλη-
Σεραπίων Δημονίκου Φλυ- Ἀττικὸς Ἄνθου Παλληνεύς
Ἀκαμαντίδος Ζώσιμος ὁ καὶ Ἑρμεῖας Πα-
Ὀρ]φ- Κρίτων Σφήττιος Θεόφι[λ]ος Κάλλωνος Παλ-
]Αενος? Ἡρακλείδου Σφήτ- Νεικόστρατος Λογίσμου
Εὔκαρπος Ἔρωτος Κεφα- Εὔοδος) Ἐργαδεύς
Ἀττικὸς Εὐδόξου Σφήτ- Ἀτταλίδος
Ἀθηναῖς Ἀπολλωνίου Πόρ- Αἴλ. Μαρκελλεῖνος Ἀγνού-
Ἀδριανίδος Αἴλ. Εἰσίδωρος Ἀγνούσιος
Φιλότιμος Ἀρκεσιδήμου Ἐλε- Φλ. Μαῖορ (*sic*) Ἀθμονεύς
Δημήτριος ὁ καὶ Γλαῦκος Τερψίλαος Ἀντιφῶντος
Δαιδαλίδης Εὔοδος) Ἀγνούσιος
ὑποπαιδοτρίβης Τελέσφορος Ἀβασκάντου Μιλήσιος.

B.

ἐπέγγραφοι.

Ἡρακλείδης Εἰσιδ- Ἐπίγονος)
Πάνκαρπος Φιλοπ- Ζωσιμίων)
Μαϊαμμᾶς Φίλωνος Ὀνησᾶς Εὐρώτα
Κλ. Νάρκισσος Τρόφιμος Ἀσκληπιάδου
Ἰούλ. Σίνων Σύμφορος
Τυχικὸς) Εἰσᾶς Ὀνησίμου
Ἀγαθόπους) Σωτᾶς Φιλήτου
Μύρων Συμφέρον- Κόρινθος Ὀνησίμου

Digitized by Google

Ἔρως)
Εὔκαρπος Ἔρωτος
Ἰούλ. Εὔθυμος
Ὀρφι- Ἐλευσίνιος
Ὑάκινθος Μενεκρ-
Καρείνας Διονυ-
Ἀθήναιος Ἀττά-
Θάλλος Ἀντιόχου
Ἀφροδείσιος)
Εὔκαρπος Εὐφροσύ-
Φιλοκύριος Ζωσι-
Ἀφροδᾶς Νίκωνος
Ἕλενος Θάλλου
Ὀνήσιμος Ἐπιγόνου
Εὐτύχης Ἐπαγάθου
Μ]ούσονος Ἐπαγάθου
Παναθήναϊς Θεοφίλου
Φιλουμενὸς Πλουτί-
Ὄνασος Ἔρωτος
Μάρκελλος Ζωσᾶ
Παράμονος Κόσμου
Ἀφροδίσιος) Πρ-
Ὑγεῖνος Ἀλεξάνδρου
Ζώσιμος Πειρεῶς
Εὐτύχης Τρύφωνος
Ἑρμῆς Τειμοθέου
Καλλικράτης Εὐφράστου
Εὔκαρπος Μελίσσου
Εἰσίων)
Πύθης)
Ἑρμῆς Φιλέρωτος
Γλαῦκος Καρπίωνος
Ἐλπιδηφόρος)
Μέμ- Τελέσφορος
Ζώσιμος Ἡρακλείδου
Εὐάγγελος)
Ῥουστικὸς Ἀθηναίου
Ἐλπίνικος Ὀνησίμου
Θράσων)
Ἀπολλοφάνης Ὀνάσου
Μενεκράτης Ἀφθονήτου
Ἄμβροτος Ζωσίμου
Ζοΐλος Συμφόρου
Δεῖος Διονυσοδώρου
Εὐήμερος Συμφόρου
Κλ. Ἀχιλλεύς
Σωκράτης Μάρκου
Σύμμαχος)
Ζωσιμιανὸς Ζωσίμου
Ἀρίστοβις Ζωσίμου
Ἀθήναϊς Ζωσίμου
Εὐφρόσυνος)
Ὀνησᾶς)
Ζώσιμος Ἐπαγάθου
Εὐτυχᾶς)
Δημύλος Ζωσίμου
Ἐπαφρόδειτος Ἑρμείου
Ἐπάγαθος Ἀθηνοδώρου
Σαυφήϊος Ζώσιμος
Μηνόφαντος)
Ἐπαφρόδιτος Ἔρωτος
Διονυσόδωρος)
Λέων Εὐφροσύνου
Ἐπίκτητος Ἀρίστωνος
Ἀφροδίσιος Εὐκλέους
Νικηφόρος Νικοστράτ-
Κλ. Εὐτυχιανός
Ἴλαρος)
Ἀρκόλυκος)
Κόσμος)
Ζώσιμος Ἀγαθόποδος
Διονῦσις)
Διονῦσις)
Φίλων Διονυσίου

Digitized by Google

Εὐφραντίδης Ἀθηνό-
Αἰφίδιος Χρυσόγονος
Ἀλέξανδρος Ἀνταίου
Τ. Φλα. Διαδουμενός
Ἀντῶνις Μενάνδρου
Ἑρμείας Τυχικοῦ
Ἀγαθοκλῆς)
Λεωνίδης)
Ζώσιμος Ἐπαφροδίτου
Σύμφορος Ζωσίμου
Σεκοῦνδος Διονυσίου
Ἡρακλείδης Φιλοδή-
Δωσίθεος Εὐτυχίδου
Κλάδος Ἀρισταινέτου
Εὔπλους)
Ἐπίγονος)
Εὐφρᾶς Εὐφροσύνου
Ἀπολλώνιος Σπόρου
Εὐκαρπᾶς Ἐλευσινίου
Κ. Λάκων
Μηνόφιλος Σωκρα-
Ἀφροδίσιος Ἀττάλου
Φιλόστοργος Ἱερο[π?]ει-
Ἐπίγονος Ἀπολλο-
Ἀρίστων Ἑσπέρου
Ἀνέγκριτος Ἀνεγκλή-
Τρύφων Ἀσκληπιά-
Διονύσιος)
Χρῆστος Ἔρωτος
Ἀρτεμίδωρος)
Ἀφροδᾶς Ὑγείνου
Σωκράτης Ἀσκληπιά-
Πωσφόρος Ὑγείνου
Ἀφροδίσιος Ὑγείνου
Ἀντώνιος Μενάνδρου
Καλλικράτης Αἰθάλου
Ὀνησᾶς)

Τελέσφορος Παρθενίου
Ἰουλιανὸς Ἀσκληπιάδου
Σαβεῖνος Ἐπαφρᾶ
Ῥοῦφος Πρείμου
Ζώσιμος Καλλιμάχου
Μητρόδωρος)
Εὔπορος)
Ἰούλ. Θεμιστοκλῆς
Διονύσιος Λευκίου
Ζώσιμος Εἰσιδώρου
Τρόφιμος Εὐτύχους
Μέλισσος Εἰσιδώρου
Νίκων Εἰσιδώρου
Εὔπορος Μηνοφίλου
Ἐπίκτητος Ἀγάθωνος
Εὔπλους Μηνοφίλου
Ἤλεις Θεοδώρου
Αἴλ. Διόφαντος
Ἀστράγαλος Ζωσίμου
Καρπίων Πριμίωνος
Πρώταρχος Διονυσίου
Σωτᾶς Φιλήτου
Ἐλευσίνιος Ῥούφου
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Ἀπολλώνιος)
Ἀφροδίσιος Τυχικοῦ

κεστροφύλαξ Ἀφρο-
δείσιος Προβαλεί-
σιος

ἐπὶ Διογενίου (sic)
Ἀβάσκαντος
Εἰσιδότου.

Digitized by Google

Ζώσιμος Εὐκάρπου
λεντιᾶρις Ἕλενος Θάλλου Μιλήσιος.

Hermès sans tête. Inscript. A, sur la face principale. Inscr. B, sur la face de gauche. Les lettres étaient peintes en rouge. Nombreuses traces de cette couleur, en particulier sur le côté droit. Lettres assez soignées. Quelques lettres liées : ΠΡ pour ΠΡ; Ι surmonté du tréma : ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΟΣ, ΤΙΝΗΪΟΝ.

Inscript. A, col. I, le texte donné par le *Philistor* omet les lignes 60 et 70, col. II, également lign. 60 et 70. Erreur d'impression, car les numéros placés à la marge supposent la présence de ces lignes. Lig. 15. M. Koumanoudis lit ΑΙΓΙΟΙ; je propose ΑΙΛΙΟΙ; lig. 76. Λευκίου et non Νικίου. Lig. 81. ΜΙΑΕΝΟΣ, peut-être pour ΕΛΕΝΟΣ. Col. II, lig. 57. ΙΩΣΙΜΟΣΙΕΠΕΙΚΙΔΗΣ; lig. 76. ΑΝΤΙΧΙΔΟΣ.

Inscript. B. Le *Philistor* omet, col. I, la ligne 114; col. II, la lig. 113. — Col. II, lig. 111, ΑΙ ΙΣΙΟΒΙΣ. Col. II, lig. 139. Τ. ΦΛΑ, lig. 158. ΙΕΡΟ ΓΕΙ. Lig. 168. ΠΩΣΦΟΡΟΣ.

LXXIV *a*.

. . . .
ΩΝΤΩΝΕ
ΤΑΤΙΝΗΙΟΝ
ΑΡΧΟΝΤΑΕΝΙ
ΗΤΕΥΟΝΤΟC
ΕΙCΙΔΟΤΟΥ
ΥΦΥΛΑCΙΟΥ
ΗΤΗΝΚΑΙCΥC
ΧΗΝΚΑΙΑΓΩΝΟ
ΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ

Digitized by Google

? [ὁ ἄρχων τῶν ἐφήβ]ων τῶν ἐ-
πὶ τοῦ με]τὰ Τινήϊον
Ποντικὸν] ἄρχοντα ἐνι-
αυτοῦ, κοσμ]ητεύοντος
Εἰσιδότου
Καρποδώρο]υ Φυλασίου,
τὸν ἀντικοσμ]ήτην καὶ συσ-
τρεμματάρ]χην καὶ ἀγωνο-
θέτην] Ἐπινικίων
[Τρόφιμον Ζωσίμου Εὐπυρίδην].

Fragment d'Hermès. Marbre du Pentélique.

L'inscription est brisée à gauche.

Restitution certaine, sauf pour la première ligne. Cf. l'inscription précédente, lignes 2, 5, 40, etc. La première lettre de la huitième ligne paraît être un X.

LXXV.

Corpus, 263. Le décret en l'honneur du cosmète est rendu avec l'autorisation de l'aréopage.

LXXVI.

A.

Λεὼς ἐφήβων τόνδε κοσ-
μητὴν θέτο,
Ὄνασον, Ἑρμάωνι κυδήνας
ἴσον·

Digitized by Google

ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ
τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ-
Αυσιάδου ἄρχοντος
Ὄνασον Τροφίμου Παλλη-
νέα, γραμματεύσαντα
τοῦ συνεδρίου.
(αἰδοῖον) Τ

B.

Ἀσκληπιάδης Λύκου Πε-
ιρα[ιεύς]

Ν
Ι
Λ Β
τῷ Ἡρακλεῖ [Ἀπελλᾶ.]
τ
ΤΙ
τῷ Ἡρακλεῖ Ἀλεξάν-
δρῳ.

Hermès portant encore le buste du cosmète. Marbre du Pentélique. A sur la face principale, B sur le côté droit.

Les deux vers ïambiques du début sont réguliers.

L. 11. T gravé au milieu de l'hermès, au-dessous de l'αἰδοῖον; *graffito* comme on en trouve beaucoup sur les monuments de ce genre. Cf. insc. LVIII.

Inscr. B. Les lettres Ν, Ι, Λ, Β, sont des *graffiti* qui n'ont sans doute aucun sens. Même remarque pour ligne 7, ΤΙ, peut-être Π.

L. 6 et 9 : exemples fréquents de semblables dédicaces.

Lig. 8. M. Koumanoudis donne Π....Ι. Lig. 3, 4, 5; sa copie est moins complète que celle de M. Rossopoulos.

Digitized by Google

LXXVI *a*.

. . ος
Γαμηλιῶνα,
Τ]ιτιανός,
Ἀνθεστηριῶνα
Ἀσκληπιόδοτος,
Ἐλαφηβολιῶνα Ε..
Κλ. Λυσιάδης, Αϭ...
Μουνιχιῶνα ο..
Διονύσιος. Αὐρ.
Συστρεμματάρχαι· Αὐρ.
Κλ. Λυσιάδης Μ
Ζώσιμος [Ζωσ]ίμου Βησαιεύ[ς
Τιτιανός Γελ..
Φιλαθήναιος Αὐρ.
Ἀσκληπιόδοτος
Ζώσιμος, Αὐ
Ἀγαθοκλῆς.
Ἐρεχθεῖδος
Κλᾶ. Καρπίων
Φιλοκλῆς Εὐπυρ..
. .ΟΛΕ Ι

Fragment d'Hermès?

Ε, Σ, Ω. Ce fragment se rapporte à l'année où Κλ. Λυσιάδης fut éphèbe, gymnasiarque et systremmatarque. Τιϭ. Κλ. Λυσιάδης fut archonte éponyme (inscription LXXVI), cosmète (inscription LXXVII), dadouque d'Éleusis (*Corpus*, n° 385). On remarquera qu'ici il est inscrit comme premier systremmatarque. Il est impossible de déterminer avec précision la date de ce texte. Il doit être antérieur de vingt ans environ à l'inscription LXXVI.

Digitized by Google

LXXVII.

Ἀγαθῇ τύχῃ,
ἐπὶ Φλαβίου Στράτωνος ἄρχοντος,
κοσμητεύοντος Τ. Κλαυδίου Δαδούχου Μελιτέως,
συστρεμματάρχης Ἀθηνίων) ἐξ Οἴου γυμνασιαρχήσας·

	Μελίτων	Ἀτείμητος
10	Ἀπολλώνιος	Ὕλλος
	Ἀσκλήπας	Εὔκαρπος
	Μέλισσος	Ἀφρόδας
	Ὀνήσιμος	Νείκων
	Εὔγαμος	Ἑρμῆς
15	Διονύσιος	Εὔπορος
	Καρπίων	Δορύφορος
	Ἄλκιμος	Διαδουμενός
	Ἐλεύσας	Ἀγαθόπους
	Ἐπίκτας	Ἀλέξαδρος (*sic*)
20	Παιδέρως	Προσήνης
	Προσδόκας	Ἡρακλέων
	Εὔκαρπος	Ἡρακλείδης
	Εὔοδος	Ἀπολλών[ιος
	Ἀφροδᾶς	Εὐχάριστ[ος
25	Δ]ιονύσιος	Πανδώ[ν
	Σ]ώζων	

Stèle de marbre du Pentélique; dimensions exceptionnelles, haut. 0m,40; larg. 0m,20; fronton : à droite, vase et palme; à gauche, barque et éphèbes. Bas-relief très-peu saillant. Au milieu du fronton, bouclier entre ΑΓΑΘΗ et ΤΥΧΗ. Lettres bien conservées, Ε, C, Ω. Col. II, lig. 7, ΕΞΟΙΟΥΓΥΜΝΑCΙ,

Digitized by Google

ligne martelée et écrite à nouveau. Lig. 19. ΑΛΕΞΑΔΡΟC. Lig. 25. ΠΑΝΔΩ...

LXXVII *a*.

...ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΤΡΑ
ΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣΑ
ΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣ Μ
ΙΣΙΔΟΥ
ΕΚΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΕΠΑΝΔΡΟΣ
ΤΙΚΟΥ
ΕΥΧ.

Ἐφη. ἀρχ. n. 241 et n. 1850.

Fragment en très-mauvais état. Les deux copies de Pittakis ne sont pas d'accord entre elles.

Ἐπὶ ἄρχοντος Στρά[τωνος]... Si la copie donnée sous le n° 241 est exacte, tout indique que nous avons ici une inscription qui appartient à la même année que le marbre précédent. Cf. toutefois le début de la copie donnée sous le n° 1850: ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ.

LXXVIII.

Ἐν ἄρχοντι Σύλλᾳ,
Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος, ἔφηβοι

Ἐρεχθεΐδος Φλ. Κλειτιανὸς Φλ. Εὔοδος)
Διονύσιος Ὀνάσου Ἀγρυ- Ἀθηναγόρας Ἀττικοῦ Φλ. Κεκροπίδος
Κάρπος) Λαμπ- Ἀφροδείσιος) Φλ. Ὕλλος Αἰξωνεύς

Digitized by Google

Ἐπίκτητος Ἀφροδεισίου
Εἰσίδωρος Ἀφροδεισίου
Ζώσιμος Ἀντιόχου
Αἰγείδος
Ζώσιμος Γοργίου Διομ-
Ἐλπίνικος Ἀρτέμωνος Φι-
Κλ. Νείκων
Κλ. Ἀσκληπιάδης
Βερυλανὸς Σωστράτου
Πανδειονίδος
Φλ. Φωκίων Παιαν-
Φίλιππος) Κυδα-
Κλ. Γαλάκτικος
Ἐπαφρόδειτος)
Ἀγάθων Νικίου
Λεωντίδος
Αἰλ. Θεμιστοκλῆς Χολλ-
Αἰλ. Ἀλκίδαμος Χολλ-
Ἐπίκτητος) ἐξ Οἰ-
Ἐγ· Φρόντων
Πρῶτος) Εὐπυ-
Πολλίων Ὀκταίου Εὐπυ-
Λεωνίδης Ἡρώδου Χολ-
Εὔοδος)
Ἀγαθήμερος Διονυσοδώρου
Πτολεμαΐδος
Ἀσκληπιάδης Ἡρακλείδου Βε

Λόγγος Ἑρμείου
Θεμιστοκλῆς Γραφίκου
Συμφέρων Καλλιστράτου
Ἀκαμαντίδος
Εὔφημος Σφήττιος
Γραφικὸς Χάρητος Κεφα-
Λήναιος Εὐθυδόμου
Κόσμος Ἀγαπήτου
Ἀδριανίδος
Κλ. Ἀκυλεῖνος Βησαι-
Ἐπιτέρπης Ζωσίμου Βησαι-
Φίλητος Ζωσίμου Βησαι-
Νεικίας)
Φίλητος Εὐτάκτου
Νούμμιος Βάλης
Οἰνίδος (*sic*)
Σουλπίκ. Μακαρεὺς Ἀχαρ-
Σουλπί. Ἐπίμαχος Ἀχαρ-
Μαντίας) Φυλάσιος
Δημήτριος Κριτοβούλου Φυλ-
Βάκχιος) Ἀχαρ-
Διονύσιος Ἐπαφροδείτου Ἀχαρ-
Διονύσιος)
Μᾶρκος)

Ἀσκληπιάδης Χρήστου Μελ-
Ζώσιμος Φιλιστίδου Ἀλα-
Πίστος Πολυνίκου
Πραιτώριος Νικοκλῆς
Εὐτυχίδης Σπόρου
Διονυσόδωρος Ὀνησίμου
Ἱπποθωντίδος
Ἀγαθοκλῆς) Ἀζηνιεύς
Ἄχαρνος Ἀζην-
Ὁστίλιος Μάξιμος Πειραι-
Ὀλυμπικὸς Σωσιγένους Πει-
Οὐεντίδιος Εἰσίων
Εὔπορος Εἰσιδώρου
Ζώπυρος Εἰσιδότου
Φρόντων Δαιδάλου
Αἰαντίδος
Εὐτυχίδης Ζωσίμου Μαρα-
Θεογένης Διονυσοδώρου Ῥαμν
Σωκράτης Μαρα-
Ἡρακλείδης)
Ἀπολλώνιος Ληναί-
Θάλλος Διονυσοδώρου
Ἀντιοχίδος
Ἅγνος Ἐπιγόνου Παλ-
Ζώσιμος) Ἀναφλ-
Εὔοδος Ἀσκληπιά- Παλ-
Ἡρακλέων Δημητρι- Ἀναφλ-
Δημοχάρης) Ἀναφλ.
Δημοσθένης Δαφν-
Σεραπίων Ὀνησί-
Ἀγαθάγγελος Ἀθη-

Πρώτης
τάξεως ὑπο-
τάκτῃ Δάφνῳ
Ἐλπιδηφόρου
καὶ νεικήσαντι
Φιλαδέλφεια

Ἀτταλίδος
Εἰρηναῖος Πωλλίωνος Ἀγν-
Σωτήριχος Σουνιε-
Τυχικὸς Μενάνδρου
Νικόστρατος Μενεστράτου
Μέλισσος Εὐτύχου.

ΤΗ Χ
τῷ Ἡρα-
κλεῖ Κω-
πωνίῳ
Φιλέρωτι

Digitized by Google

Le catalogue des éphèbes est inscrit dans un bouclier; le nom de l'archonte se lit au-dessus de ce bouclier; les deux dédicaces finales sont au-dessous. — Remarquez : 1° que fréquemment le patronymique et le nom sont le même; 2° que nombre d'éphèbes portent le même nom. — Col. I, ligne 15, ΒΕΡΥΛΑΝΟΣ. Col. II, ligne 22, ΟΙΝΙΔΟΣ. Col. III, dédicace finale, on lit ΤΗ//// Χ////, aucune autre lettre n'est lisible, la ligne n'a pas été achevée ou a été effacée en partie. Le nom du cosmète est certainement ΑΛΚΙΔΑΜΟΣ.

LXXIX.

Κοσμητ]ε[ύοντ]ος Ἀλκιδάμ[ου,
οἱ] ἔφηβοι
Αἰλ.]? Θεμιστοκλῆς καὶ [Αἰλ.]
Ἀλκίδαμος οἱ Ἀλ-
κιδάμου υἱε[ἱ]ς Χολ-
λεῖδαι ἀνέθεσαν
Διὶ
Σωτῆρι ἐφήβων
ἐπὶ Σύλλα [ἄρχοντος]...

Corpus, t. I, p. 360, colonne II.

Cette restitution est justifiée par l'inscription précédente. Cf. aussi les éphèbes de la tribu Léontide.

A la seconde ligne et à la troisième, les mots ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ et . . ΙΗCΜΟC faisaient partie d'une autre inscription. — Ligne 1, ΙΕ . . . ΟΔ. Δ faute du copiste pour Σ; il restait sans doute sur la pierre ⊿.

Neub., p. 112. Ἀλκίδαμος, cf. Inscr. LXXX, ligne 36.

Digitized by Google

LXXX.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ
μος ὁ Ἀθηναίων τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφή
λωνα Πειραιέα ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς εἰς
τοὺς ἐφήβους φιλοτιμίας.

Μεγ χαῖρε
Ἐπὶ ἄρχοντος Βιησίου Πείσωνος Μελιτέως,
ραιεὺς τοὺς συνάρχοντας καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυ
ἀντικοσμήτης Μητρόδω- σωφρονισταί·
ρος Φλυεύς, Τρύφων) ἐξ Οἴου
παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Σαβεῖνος Ἑρμέρωτος Γαργήτ-
Λευκίου τοῦ καὶ Μάρκου Ἀχώριστος Παραμόνου Παιο-
Μαραθωνίου ἔτος γ. Πομ. Εὐάγγος Μαραθώνιος
γυμνασίαρχοι· Στέφανος Κορυδαλλεύς
Βοηδρομιῶνα Αὐρ. Φίλων Πει- Ζώπυρος Μητροδώρου Λευκ-
Πυανοψιῶνα Πόπλιος Γαΐου Διο- ὑποσωφρονισταί·
Μαιμακτηριῶνα Στά. Ἀχαϊκὸς Χολ- Εἰρηναῖος Τρύφωνος ἐξ Οἴ-
Ποσειδεῶνα Ἐμπορικὸς) Οἰό- Ἀθηνόδωρος Ἑρμέρωτος Γαρ-
Ἀδριανιῶνα Μάρκ. Διονυσόδω- Ἀλέξανδρος Ἀχωρίστου Παι-
ρος Χολ- Πομ. Ἀπελλῆς Μαραθώνιος
Γαμηλιῶνα Χαιρίων Πρείσκου Φυ- Βενοῦστος) Πειραιεύς
Ἀνθεστηριῶνα Σαβεῖνος) Γαρ- Σκάμανδρος Μητροδώρου Λευ-
Ἐλαφηβολιῶνα Φλ. Σωσιγένης Παλ- ἡγεμὼν Κλ. Σωκράτης Μαρ-
Μουνιχιῶνα Ἀρτέμων) Σου- γρ. Σωτᾶς ὁ καὶ Νικόδαμος Φλυ-
Θ]αργηλιῶνα Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέ- ὑπογρ. Ἐπίκτητος Φίλωνος Φε-
φαλος Ἀθμο- δοπλομάχος Κλ. Φίλητος Φλυ-
Σ]κειροφοριῶνα Κλ. Φίλιππος Μαρ- κεστροφύλαξ Ἀγαθόδωρος Φρε-
Ἑ]κατομβαιῶνα Φλ. Διονύσιος Φυ- ὑποπαιδοτρίβης Ἡρακλέων
Μ]εταγειτνιῶνα Μητρόδωρος Φλυ- Σωτέλους Ἐστιαιόθεν

Digitized by Google

τῶν Φ καὶ ὁ δῆ-
δων Αὐρ. Φί-
τὰ συνέδρια καὶ τὸν δῆμον καὶ

καλέ.

ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Αὐρ. Φίλων Π[ει-
τὸν ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψε.

Ἀσκληπιόδοτος Ῥούφου	Π-	Εἰσίων Ὀνησίμου
Φίλητος Παύλου	Με-	Ἀπολλόδωρος Κλαδί-
Ἀπολλώνιος Ἑρμογένους	Α-	Μάρκος Εὐημέρου
Ἱπποθοωντίδος		Τρύφων Σαβείνου
Αὐρ. Φίλων	Πει-	Ὀνήσιμος Εὐτύχου
Ἄτταλος)	Πει-	Τρόφιμος Σώλωνος
Δημήτριος)	Πει-	Ἀφροδείσιος Πίστου
Μουσικὸς)	Πει-	Εὔτυχος)
Ἐλπίνεικος)	Πει-	Ἀπόλλωνις)
Φρόντων Διοδότου	Ἀζη-	Ἀριστόβουλος Ζω-
Ζώσιμος Κτή[τ]ου	Ἀζη-	Ἀρτεμίδωρος Ἀσ-
Θεόκριτος)	Πει-	Ἀσκληπιάδης Βοή-
Τυχικὸς Εὐφροσύνου	Κο-	Ἀθηνόδωρος)
Ἀθηνόδωρος Κτήτου	Ἀζη-	Ἀγάθων Ἀττικοῦ
Αἰαντίδος		Ἀπολλώνιος Εὐ-
Κλ. Φαυστεινιανὸς	Μα-	Αἰγίαλος Εὐτ-
Κλ. Κλήμης	Μα-	Αἰσχίνης)
Κλ. Φίλιππος	Μα-	Ἀρέσκων Σωτᾶ
Στέφανος)	Φα-	Ἀβάσκαντος)
Ζωσᾶς Ζωσίμου	Ῥα-	Μέμ. Εὔπορος
Καπίτων Ῥούφου	Μα-	Ἑρμείας)

Digitized by Google

ἀγωνοθέται·

Ἀντινοείων τῶν ἐν ἄστει Αὐρ. Φίλων Πειραιεύς
Ἀ]δριανείων Αὐρ. Φίλων Πειραιεύς
Ἀντινοείων τῶν ἐν Ἐλευσεῖνι Αὐ]ρήλιος Φίλων Πειραιεύς
Φιλαδελφείων Γάϊ-) Διομαιεύς
Γερμανίκεια Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέφαλος
Ἐ]πινείκια Φλά- Σωσιγένης Παλ-

Ἐρεχθείδος

Π]ερικλῆς) Κηφ-
Ἐλευθερίων Παμφίλου Λαμ-
Ἀπολλώνιος Εὐκάρπου Κηφ-
Δημήτριος) Λαμ-
Ζώσιμος Ἀφροδεισίου Λαμ-
Ὀνήσιμος Ἀφροδείσιος Λαμ-
Ἀττικὸς Διοδότου Λαμ-
Διονυσόδωρος Ἑκαταίου Φηγ-
Εὐέλπιστος Ζωσίμου Λαμ-
Ἀθηνόδωρος Ζωσίμου Λαμ-
Μουσικὸς) Λαμ-

Αἰγεΐδος

Γάϊος) Διο-
Πόπλιος Γαΐου Διο-
Γέμελλος Διονυσίου Φιλά-
Ἀθηνόδωρος) Γαργήττιος
Καρπόδωρος Διονυσίου Φι-
Π]ίστος Εἰσιδώρου Κολυ-
Τ]ρόφιμος Ζωπύρου Γαργή-
Ἀ]ντωνεῖνος Φιλουμενοῦ Γαρ-
Σαβεῖνος) Γαρ-
Μονήτιος Ἡρακλέους Διομ-
Μονήτιος Πόπλιος Διομ-
Βακχύλος) ἐκ Μυρ-
Ἐπαφρίων Χρυσίππου Γαρ-
θυρωρὸς Ἀσκληπιάδης Φίλωνος Π-
Αἴλιος Θρέπτος Παιανιεύς
Μητρόδωρος Εὐτυχίδου Πα-

Λεωντίδος

Στάτιος Ἀχαϊκὸς Χολ-
Μάρ. Διονυσόδωρος Χολ-
Εὐπραξίδης Τρύφωνος ἐξ[Οἰ-]
Ὀλυμπικὸς Ἀχωρίστου Πει-
Αἰσχίνης) ἐξ Οἰ-
Διονύσιος) Λευκ-
Χρύσιππος Ἀγαθοστράτου
Ἀσκληπιάδης Ἐλευσεινίου Φ-
Πολλίων Παρδάλα Λευ-
Δημήτριος Ἑρμείου ἐξ [Οἰ]
Ζώπυρος) Λευ-
Δημήτριος Κορνηλιανοῦ
Παράμονος Πλουτάρχου

Πτολεμαΐδος

Μητρόδωρος) Φλυεύς
Σμάραγδος Μητροδώρου Φ-
Ἐπίγονος Νεικοστράτου Φ-
Νεικόμαχος) Φλυ-
Ἀθήναϊς Ἀφροδεισίου Φλ-
Ἀθηνίων Φίλωνος Φλυ-
Κλεόβουλος Εὐτυχίδου Π-
Ὀνήσιμος Εὐχαρίστου Κο-
Μουντανὸς) Φλυ-
Διονύσιος Ὀνάσου Εὐ-
Ἀντίοχος Εἰρηναίου Φλ-

Ἀκαμαντίδος

Ζώσιμος) Σφ-

Οἰνεΐδος

Χαιρίων Πρείσκου Φυ-
Φλ. Διονύσιος Φυ-
Κοδρᾶτος Γραφικοῦ Ἰτε-
Ἀφροδείσιος Εἰσιδώρου Ἀχ-
Παλαμήδης) Ἀχα-

Digitized by Google

Ἐράτων) Μα-
Ἐπόπτης Στρατονείκου
Ἀθήναϊς Νυμφοδότου Φα-
Διονύσιος ὁ καὶ Εὐκαρπίδης Μα-
Κτησίβιος Γαΐου Μα-
Ἀπελλῆς) Μα-

Ἀντιοχίδος

Φλ. Σωσιγένης Πα-
Εὔοδος Εὐνόμου Παλ-
Ἀφροδείσιος Ξενοκλέους Πα-
Χρῆστος Ξενοκλέους Πα-
Φιλουμενὸς Εἰσιδότου Σ?
Σωτήριχος)? ΔΕ?
Εὔκαρπος Ἀριστονείκου Π-
Εὐτυχίδης Πραξιτέλους Π-

Ἀτταλίδος

Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέφαλος Ἀθμ-
Ἀρτέμων) Σου-
Διονύσιος Στεφάνου Κορ-
Ἀρτεμείσιος Κλινίου Ἀγν-
Κλ. Φιλώτερος Ἀγν-
Ἀθηνόδωρος Ἐλευσινίου Τυρ-
Σωτηρίδας Ὑγείνου Ἀγν-
Νυμφόδοτος Γερμανοῦ Οἰό-
Ἐμπορικὸς) Οἰόθ-

Ἐπέγγραφοι

Παράμονος Ἐπαγά-
Διογένης Ἀγα-
Ἀπολλώνιος)
Ἀθηνίων
Ἀθηνίων Εὐθ- Φιλ-
Ἄδμητος)
Ἀττικὸς Ἀρτ-
Γάϊος)

Ἐπίγονος)
Κλά. Κῦρος
Κτήσιππος
Κόϊντος
Κένταυρος
Κράτιστος
Κάρπος
Κάλλων
Κῶμος
Κέρδων
Λεύκιος
Λήναϊς
Μένανδρος
Μάρων
Νείκων
Νεικήτης
Νυμφόδωρος
Νεικασίων
Νεικήτης)
Νέων Ἀπο-
Νείκων Διο-
Ὀνησᾶς Ἀτ-
Ὀνήσιμος Διν-
Παρθενότος ?
Παράμονος Πρεί-
Περίανδρος
Οἰνεύς
Διείφιλος
Διονυσόδωρος
Δημήτριος
Διονύσιος Μη-
Δάρδανος
Διογένης Δη-
Εἰσίδοτος
Εὔπλους
Εὐτύχης Μι-
Ἑρμείας)

Digitized by Google

Πανδειονίδος
Νεικίας) Στειριεύς
Σ]αρπηδὼν) Παι-
Ἄτταλος Σαρπηδόνος Παι-
Ποθουμενὸς) Παι-

Κεκροπίδος
Καρπόφορος Φιλέρωτος Με-
Διονύσιος Πραξιτέλους Με-
Διονυσόδωρος Ἀρίστωνος Με-
Μηνόφιλος) Μελ-

Suite de la liste des Ἐπέγγραφοι.

Πυθόδωρος
Πρόκλος)
Πρεῖμος Ἐρω-
Πρεῖμος Ἀλε-
Εἴκελος Μη-
Σωκράτης Ατ-
Σωτήριχος Νι-
Σεραπίων Δη-
Σεβῆρος Νι-
Στράτων Ἀσ-
Αἴσωπος
Τρύεντος Ἐν-
Τύραννος Λε
Κλ. Γαῦρος
Τρύφων Κρα-
Τρόφιμος Ζω-
Τατιανὸς Κρυ-
Φιλέταιρος
Φιλόμουσος
Φωκᾶς)
Φοῖνιξ)
Φίλων)
Φίρμος)

Digitized by Google

Διοφάνης Εὔοδος)
Εὐτύχης ΔΙΝΕΙΚΥ Εἰρηναῖος)

Χρυσέρως)
Ἑρμογένης
Ζώσιμος)
Θάλλος)
Θρέπτος
Θεόφιλος
Εὔοδος Εὐχ-
ΕΛ? Σώτας
Εὔπορος Θε-
Εὐτυχᾶς Ἀσ-
Ἐπίγονος ΕΙ?
Εὐτύχης
Εὐτυχιανὸς Ε
Ἐλευσείνιος Ζω-
Ζώσιμος Εὐ-
Ζωτικὸς Εὐ-

Digitized by Google

LXXX *a*.

Partie disparue.

. . . Σωφ]ρονισταί·
. . ος) Μαραθώ-
. . . τητος Φίλωνος Φηγ-
. . . ίσιος)
. . διππος Παλλη-
παιδοτρίβης Μάρκος
ποπαιδοτρίβης Ἡρακλέων Ἐστ-
γραμματεὺς Τεῦκρος
προστάτης.....
ὁπλομάχος Δαφνοφ..
διδάσκαλος Ἀπελλῆς) Φλυε-
ήγειμὼν Δίφιλος
κεστροφύλαξ Φιλέας
θυρωρὸς Εὐρ[υπί] δης

αι. οι..
ς Ἄτταλος
. . . νδρος
Ἀπολλοφάνης Γοργίου
Καρεῖνας Δι. . άδης
Κλ. Μένιππος
Ἀντώνιος Κλαυδιανός
Ἄτταλος Ῥούφου

(Αἰδοῖον)

Ἐρεχθεΐδος
Πρόκλος Περικλέους
. . ποσης Περικλέους
Φιλόπονος) Λαμ-
Κλ. Ἀττικὸς Ἀναγ-
Κλ. Μηνογένης) Ἀναγ-
Σειδώνιος Φαύστου

Πτολεμαΐδος
Ἀντ. Κλαυδιανός
Σύντροφος Ἐπικτήτου
Αἰλ. Ἑρμείας
Νεικόστρατος Ἀγγέλου
Χρῆστος Ζωσίμου
Ὀνήσιμος Ξενοκλέους

Digitized by Google

Ἀθηνίων) Σουβρί- Ἀχαμαντίδος
Εἰσίδοτος) Σφήττ-
Τ.υ. .λεύς?

Αἰγεΐδος
'Ροῦφος 'Ερμολάου
Χαρείνας Δημάδης
Ζωσιμιανὸς Τελ-(?)
. . Υ. . .

Hermès. Marbre du Pentélique. Fragment.

Second marbre daté par le paidotribat de Μάρκος. Cf. tab. VII. L'hypopaidotribe 'Ηρακλέων. est également en charge sous l'archontat de Πείσων.

LXXXI.

Corpus, n°. 283, col. I. Catalogue de φίλοι. Cf. inscr. suiv. Copie défectueuse ; il faut restituer ainsi :

Lig. 1. ἐπὶ τῆς [Φ]λ. [Σωσι]γένους Παλλ[η]νέως ἀρχῆς
Lig. 2. κοσμητεύοντος ἱερέως; [βουτ]ύπου [Λα]κρατείδου
Lig. 3. τοῦ Εὐ[τυχί]δο[υ] Ἀζ[η]ν[ιέ]ως οἱ σ[υστρεμμα]τάρχαι...

Cf. Neubauer, p. 123.

Digitized by Google

LXXXII.

Ἀγαθῇ τύχῃ,

ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων ἱερεὺς βουτύπος
Λακρατείδης Εὐτυχίδου Ἀζηνιεὺς τοὺς ἐπὶ Φλ.
Σωσιγένου ἄρχοντος ἐφήβους ἀνέγραψε.

Ἐρεχθεΐδος — Ἐπέγραφοι·

Θεόφιλος) Ἀναγυ-
Ὀνερᾶτος) Κρατερὸς Φιλουμε-
Ὀνήσιμος) Κηφ- Πό. Αἰλ. Σώτας
Ἵλαρος Ὀνησίμου Κηφ- Ἐπάγαθος Παράλου
Ἡρακλείδης Ὀνησίμου Κηφ- Ἐπικράτης Ἀθηναίου
Θρ]έπτος) Ὀνησᾶς Ἐλευσᾶ
Δέκι]μος Θρέπτου Ἐπαφρόδειτος Δημητρί-
[Ἀλέ]ξανδρος Ζωσίμου Φιλέταιρος Εὐπόρου
Εἰσ[ί]δοτος Μενάνδρου Κηφ· Λικίνιος Ὄρτυξ
Ἐπίκτητος Πολυδεύκους Λαμ- Λικίνιος Ἀρχεσίλαος
Ζώσιμος Τρύφωνος Σουβρί- Αικίνιος Φιλέταιρος
Μηνόφιλος) Ἑρμᾶς Ὑγείνου
Γαμίων Συμφόρου Ζώσιμος) Cx
Τύχαρος Μουσαίου Ζώσιμος) Αγρ
Εὔφημος Μουσαίου Κορ. Ζώσιμος
Καλόκαιρος)

Αἰγεΐδος — Κάλλιππος Ζωσίμου
Στέφανος)

Ἀγαθοκλῆς) Ἑστιαιόθεν Κρήσκης)
Εὔκαρπος Εὐαγγέλου Γαρ- Μαρ. Ὑγεῖνος
Εἰσίδω]ρος Σ]κύμνου Γαρ- Ἀγαθόνεικος)
Κάρπος)

Digitized by Google

Παν δ[ι]ονίδος

Π. Αἴ. Νεικοκράτης Παιανιεύς
Μάξιμος Σα...ου Παι-
Λῦκος Ἐπαφροδείτου Κυδ-
Καλλιγένης Εἰσιδότου Κυθή-
Πολύμνηστος Καλλίου
Αευ-

Λεοντίδος

Ἀπολλώνιος Ἀφροδεισίου
Διονύσιος Ἀφροδεισίου Λευ-
Εἰσίδωρος Ἀφροδεισίου Λευ-
Ἀπολλώνιος Ἀντιόχου Χολ-
Εὐφρόσυνος)
Θεαγένης) Λευκο-

Πτολεμαΐδος

πάλ-
Τελέσφορος Σωτηρίδου Προσ-
Ὀκτάβιος Φαυστεινιανός
Ἴστλης? Ἀθήναιος Βερ-
Ἑρμογένης) Φλυ-
Ζωσᾶς Ἑρμογένου Φλυ-
Ἀλκιβιάδης Φαυστείνου Φλυ-
.... εἶνος Φλυ-
.. νιηγλιανὸς? Κον-
. ι ενος
.. ΑΚ..

Ἀχαμαντίδος

Ἀττικὸς Στράτωνος Σφήτ-
Διονύσιος) Ἡρε-
Κράτων)
Φιλόξενος) Θορί-
Ἐπίκτητος Ζωσίμου
Ἀβάσκαντος Νείκωνο-
Ἀπολλων.. [Ἡρακ]λείδο-
Μεγιστόδωρος Ἡρακλείδο-
Ἀντίοχος Μεγιστοδώρο-
Σωτίων Διονυσίου
Ῥαδανὸς)
Ἀπολλώνιος)
Ἑρμᾶς)
Εὔπορος Ἀρισταίου
Ἀριστᾶς)
Καρπόδωρος
Ὑγεῖνος Ἀφροδεισίου
Σπένδων Ἀσιατικοῦ
Κλ. Πλήρεσις
Εὔκαρπος)
Ὡρά. Παναθήναιος
Εἰσίων Διονυσίου
Μάξιμος Προσδοκίμο-
Εὔνους Ἐράτωνος
Ἀντώνι[ος] Ὀνησύλος
Ξύστος Ἀττικοῦ
Διονύσιος Ζωσίμου
Μάριος Ἀφροδείσιος
Δῶρος)
Φειδίας)
Ἀλέξανδρος)
Εὔπορος)
Θεό[δωρ]ος Διονυσίο-
Ἀριστόβουλος Ἑρμε...
Φίλων Ὑμνίων[ος

Ἀθηνόδωρος)
Εὔγαμος)
Ἰάσων)
Ἑρμέρως Ῥαδινοῦ
Ἑρμῆς Ἀπολλωνίο[υ
Ἀγάθων Εἰσιδώ[ρου

Digitized by Google

55 [Σ]ουλ- Εὔπορος Πό. Αἰλ. Θησεύς
Κόρινθος Γυμνικοῦ Δημήτριος)
Ἀντίγονος Ἀσκλ...
[Ἀ]δριανίδος Ἀλέξανδρος Ε...
Κότυς Πρεισ[κ...
Ἀγρίππας Ἀρτεμιδώρου Ἰται- Ἀγαπητὸς Ζω...
Ἀρτεμίδωρος) Ἰται-
60 Ἐλε]υσείνιος) Δαιδα- Σωσίβιος Βασιλε...
Ἐπ]άγαθος Ἀττικοῦ Παμ- Σωζομενὸς)
..υστόδωρος Εἰρηναίου Σκαμ- Εὐφρόσυνος Σωζ...
Παράμονος Ζωσίμου Παμ- Γέλως Ζωσίμο[υ
Μ]ηνόφιλος Εὐοδιανοῦ ΦηΛΙ? Δωριεὺς Ψάλμο[υ
65 Σύμφορος Ἀγαθίου Οἰναῖ- Εἴτωνος Σωτυ..
Ἀριστᾶς)
Οἰνείδος Γάϊος Ἰούλιος Πλ.

..νοκράτης Εὔνοος Ἀχαρ- Λούκιος ΣΚουδι...
..νων) Ἀχαρ- Φρόντων Εὔτυχ..
Βά]κχιος) Ἀχαρ- Σκείπων Ἀμεθ[ύστου
70 Εὐ]φράνωρ) Περιθοί- Ζώσιμος Κελάδο[υ
Σκ]άμανδρος Σωκράτου Ὀνη- Κλ. Βρέμων
.. υστος Ποσειδωνίου
Πο]σειδώνιος) Τροφιμᾶς Εἰσιδ...
Ἔρως Αυσ...
Κεκροπίδος
Ἑρμείας Ἀρτέμων[ος
75 ....ος Ἀσκληπιάδου Μελι- Εὐκαρπίδης Καλλικράτους
....σιος Ἀσκληπιάδου Μελι- Ἀγαθᾶς Μουσικοῦ
Πολύκ[τητος] Μελιτεὺς Ἀγαθόπους)
...ος Πολυκτήτου Μελι- Εὔτυχος Ἐπιγόνου
....ν Φιλέου Μελι- Ἐπίκτητος Εὐκάρπου
80 . . . . . Ἐπικτᾶς Συνφᾶ
Εὔπορος Ζωσίμου
Ἱπποθωντ]ίδος Εὐτύχης Ἀθηνοδώρου
Εὐφρᾶς Εὐπα...
Διον[υσόδ]ωρος Συνφε- Πειρ- Εὐέλπιστος Ἀβασκάντου
Ἀφροδείσιος Ἀσκληπιάδου Ἑρμίας)

Digitized by Google

Δαίδαλος) Ἀζη-
Εὔκαρπος Δαιδάλου Ἀζη-

Αἰαντίδος

Ἀθηνόδωρος
Ὑγεῖνος ὁ καὶ Λάμπρος Μαρα-
Εὐκλείδης Σώζοντος Φαλη-
Ἀγάθων) Μαραθώνιος
Τιτιανὸς Εἰσίωνος Φαλ-
Ἀττικὸς Ἀχάρνου Μαρα-
Ἀγάθων) Φαληρεύς
Κλ. Πολύκαρπος
Μιλτιάδης Σατύρου
Φιλήμων Ἀγαθοκλέους

Ἀντιοχίδος

Μάξιμος Ἀφροδείου
Κῶμος Ἀλεξάνδρου Ἀλω-
Ἀρτέμων) Σημαχί- Παλ-
Ἡρακλείδης Ἀσκληπιάδου
Μάρκος Ἀσκληπιάδου
Διονυσόδωρος) Ἀλω-
Ἀπολλώνιος) Θορα-
. . . . ων) Λευκ-

Ἀτταλίδος

Ἀθμο-
Ἀσκληπιάδης Διονυσίου
. . . . . ωτί[ω]ν[ο]ς
. . . . . Ἀσκλη]πιάδου Ἀθμο-
. . . νος Ἀγνου-
. . υ
. . .

Ἑρμίας) Πρ-
Ζώσιμος Φιλοσεράπιδος
Ζώσιμος)
Ζώσιμος Ἀγαθημέρου
Ζώσιμος Χρυσάνθου
Θρασέας Νουμηνίου

Μύρων Καρεῖνα
Μ. Αὐρ. Συνέρως
Μουν. Μύστης

Μυστικὸς)
Νουμήνιος)

Π. Αἴλ. Τρόφιμος

Σεκοῦνδος Εὐφρ[άν]ορο[ς
Συ. .
. . .

Stèle peu endommagée; il manque seulement une ou deux

Digitized by Google

lignes à la partie inférieure. Les lettres Ε, Ϲ et ω sont lunaires; toutefois on trouve par exception la forme Σ et peut-être Ω. Les démotiques ne sont inscrits que par exception, notre transcription en donne un très-petit nombre; tous ceux qui furent gravés au moment où on éleva la stèle sont encore visibles. Remarquez la fréquence du signe). Le signe que nous plaçons à la suite des démotiques abrégés n'est pas toujours sur la pierre.

Colonne 1, ligne 16: Σουδρι, parfaitement lisible.

Ligne 41 : ΙΣΤΑΗ, puis espace vide.

Ligne 46 : ΝΙΗΓΑΙΑΝΟϹ; le premier N est douteux.

Ligne 64 : ϕΗΛΙ ou ϕΝΑΙ ; ligne 94 : Κλ est surmonté d'un trait; ligne 110. Ἄγνου.., Υ dans O.

Colonne II. Les formes Ἐλευσᾶ, Ὄρτυξ, Πλήρεσις, Ὀνησύλος, Ὑμνίων, Σκείπων, Συνφᾶ, sont certaines; lignes 18 et 19, CX et ΑΓΡ, abréviations, mêmes caractères que le reste de l'inscription; ligne 79 : ΕΠΚ pour ΕΠΙΚ...

Ligne 29 : le P dans ΡΑΔΑΝΟϹ n'est pas certain.

Ligne 55 : Πό.; l'omicron est écrit au-dessus de Π.

Digitized by Google

LXXXIII.

Eph. arch., 3240. Cf. *Introduction*, p. 101, Neubauer, p. 124.

Inscription très-mutilée; il faut restituer:

Ἐπὶ ἄρχοντος Φλα]βίου Σωσιγένους Παλ[ληνέως, κοσμητεύον-]
τος ἱερέως βου]τύπου Λαχρατείδου Εὐ[τυχίδου Ἀζηνιέως].

LXXXIV.

Corpus, n° 246, col. II, l. 20 à 35. Cf. *Introd.*, p. 101, et Neubauer, p. 114-121.

LXXXV.

Corpus, n° 245. Cf. *Introd.*, p. 101, et Neubauer, ch. XV, p. 122.

LXXXVI.

Eph. arch., n° 2600. Cf. *Introd.*, p. 101, et Neubauer, ch. XV, p. 122.

Digitized by Google

LXXXVII. 189

Ἀγαθῇ

Deux lignes

ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφ[ήβων ἐπὶ ἄρχοντος]
Μαραθωνίου Ἀλέξα[νδρος Μαραθώνιος]
καὶ τοὺς ὑπ' α[ὐτὸν ἐφηβεύσαντας]

ἀντικοσμήτης — Ἐρεχθ[εἰδος]
Μάρκιος Διονυσόδωρος Χολ- — Ζώσιμος...
ἡγεμὼν — Ἀρτέμων Α..
Ἀλέξανδρος Ἀχωρίστου Παι- — Συμφέρων..
παιδοτρίβης διὰ βίου — Διονυσόδω[ρος..
Ἐπίκτητος Φιλέρωτος Σφήτ- — Ἀπατίων Θε..
γραμματεὺς διὰ βίου — Αἰγεῖδος
Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρ- — Ἀκουσίλαος Ο..
σωφρονισταί· — Νικοκράτης..
— Καρπόδωρ[ος..
Κλ. Ἑρμείας Μαρ- — Ἑρμέρως Α..
Ἀθήναιος Εὐόδου Ἀχαρ- — Σάλδιος Ἀθ..
Ἀπολλώνιος Εὐτυχίδου Ἀλι- — Σωτηρίδας
Διονύσιος Σωσιστράτου Μαρ- — Πανδι[ονίδος]
Ἐλευσίνιος Σίττου Αἰθ- — Πρεῖμος .
Μηνόδωρος Ἐπαφροδείτου Ἀλαι- — Λεωντ[ίδος]
— Ἑρμείας Ἐλ[ευσι]νίο[υ]
ὑποσωφρονισταί· — Ζώπυρος Ἀ[πολλ]ων[ίου
Εἰσίδωρος Σωσιστράτου Μαρ- — Διονύσιος Ἀ[πολ]λωνί[ου
Γλαῦκος Εὐόδου Ἀχαρ- — Εὐμένης)
Ζώσιμος Φιλήμωνος Λαμ- — Φειδίας) Ε..

Digitized by Google

τύχῃ,

martelées.

Τι. Κλ. Βραδούα Ἀτ[τιχ]οῦ
το]ὺς ἰδίους συνάρχοντας
ἀνέγραψ]εν.

Ἔκλεκτος Πρειμιγένους
Ἄνθιμος Διαδουμενοῦ
Ζώσιμος)
Ζώσιμος Διομάνδρου
Νέων Ἡροκλέο[υ]ς
Θ]ορικίων Θεο..ου
[Ζ]ωτικὸς)
. . . ΛΛας)
. . . . ρος. . . υλίου
. . . . . Εἰσιδώρου Φαληρεύς
. . . . . Ἀ]γαθόποδος
. . . . α. .

. . . ος.
. . νικος
[Ῥοῦ]φος Ἀγαθ. .
. . μ. Καλλιπ. .
[Δ]ιονύσιος) ·
Ἄλυπος Γλύπτο[υ
Ἰούλιος Φώκυς. .
Πασίνεικος Καλ. .

Digitized by Google

Α[ὐ.] Ἀπολλωνίδης Βουτ- Ἀφροδείσιος..
Ἑρμείας Εἰσιδώρου Βησ- Εἰσίδωρος Ἀφ..
... Δη]μήτριος) Εὐπ- Καλλίστρατ[ος..
Ἴακχος ὁ καὶ Μ..
δι]δάσκαλος Ζώσιμος Λαμ- Ἐκτικὸς Δημ..
ὑπο]παιδοτρίβης διὰ βίο[υ Ἀπφιανὸς..
[Νι]κόστρατος Ἰλάρου [Πα]λ- Νικάνωρ)
ὑ]πογραμμ[ατεὺς] Φίλητος Νι..
Κιθ]αιρ[ὼν.... Ἀχαρ- Ζοΐλος Σπ..
..... Πτολεμ[αΐδος]
.....Ἀθ]ηνοδώρου Ἑκα- Σπένδων
ὁπλομάχος Μηνόδωρος....ωνίδου
Νικάνωρ.... μου ἐξ Οἴ- Εὔνους Ἀπο....[ο]υ
θυρωρὸς Ε[ὐκα]ρπίδης) Κορ. Τελέσ[φορος]
Ἐπίνεικο[ς]....
γυμνασίαρχοι· Εὐφρόσυνο[ς....]σσου?
Βυη-Ἀλέξανδ[ρος Μαρ-συνστρεμ- Ἀσκληπιάδη[ς.Ἀθη]ναίου
Πυα-Ἀφροδείσι[ος Κολ-ματάρχης Ἐπίκτητος Μ[ενά]νδρου
Μαι-Ὕλλος) Αἰξ- Ἀλέξανδρος Ε[ὐελπίστου
Πο-Λ. Κ. Δημοκράτης Ἀγν-συνστρε- Φιλάδελφος
Γαμ-Κλ. Χρύσιππος Φλυ-συνστρε- Κλήμης Διο[νυσίο]υ
Ἀν-Κλ. Φωκᾶς Μαρ-συνστρε- Ἀχαμαντίδος
Ἐλα-Κλ. Χρύσιππος Φλυ- Λείβερτος....ίου
Μου-Κλ. Φωκᾶς Μαρ- Ἡρακλέω[ν].....ου
Θαρ-Κλ. Χρύσιππος Φλυ- Ἑρμείας..
Σκι-Κλ. Φωκᾶς Μαρ- Ζώσιμος...ου
Ἑκα-Κλ. Χρύσιππος Φλυ- Φιλεῖνος Ε..
Μετ-Κλ. Φωκᾶς Μαρ- Θάλλος Λσ?.
Ἐπαφροδ...οντος
ἀγωνοθέται· Διογέν[ης
Ἀδρια[νίδος]
Κομμοδείων Μαρ- Εὔνους Ἐπι...ου
Ἀλέξανδρος) Σάγαρις)
Γερμανικείων Μαρ- Ῥῶμος Ζωτ..
Ἀλέξανδρος) Ἀττικὸς Ε
περὶ ἀλκῆς Καλλιγένη[ς..
Ἀλέξανδρος) Μαρ- Ἀριστείδης
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖνι

Digitized by Google

Κλαύδιος Φιλήμ. .
Ἐπιτυγχάνων Φιλ. .
Ἔρως Βάρου
Ἐπίγονος Νικίου
Σεκοῦνδος Φιλοπάπ[που
Ἐλπιδιανὸς Σπερχει[οῦ
Ἑρμείας Διονυσίου
.ς Σειληνὸς Εὐπόρου
.τευς Κλ. Ἑλίκων
.ου Ἀλεξίκακος Γλαύκου
.ου Κλ. Βωμίδης
.ώρου Νόστιμος)
Ἰούλ. Σω[σί]βιος
Α... Παραμόνου Εὐτυχᾶς Ἑρμείου
Π.....κίδου Νικόμαχος Ἑρμείου
Κο.... Νεικίδου Χαρίτων Δειφίλου
Ἐλπ[ίδιο]ς Ἀττικοῦ Ἐπίκτητος Ἑρμαίο[υ
Ἐλπ[ίδιο]ς Εὐπόρου Τυχαρίων Λευκίου
Δημ[ογέ]νης Φιλοιτίου Ζωτικὸς Παραμόνο[υ
Εἰρηναῖος ὁ καὶ Μουσικός Δημήτριος Σαγαρ[ίου]
Διονύσιος Εἰρηναίου. Ἀπολλώνιος Με..
Νάρκισσος Χρυ[σ..

Ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν Ζώσιμος Ζην..
ἐδόθη ἐν Πλαταιαῖς τῷ Εἰσίων Ομι..
διαλόγῳ διανομὴ τοῖς Δημήτριος ....ώρου
ἐφήβοις καὶ τοῖς περὶ τὴν Ζώσιμος Στεφάνου
ἐπιμέλειαν αὐτῶν τετα- Πρεῖμος)
γμένοις καὶ εἰς θυσία[ς] Ἡγέστρατος [Μ]ύρωνος
ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτο[ρος] Θάλλος)
τῆς ὑγείας καὶ εἰς σπονδὰς Αἰθάλης Διονυσίου
ἐδόθη τ. . . . . λοιπὰ τοῖς Εὐτυχᾶς Δημητρίου
περὶ τ[ὸ Δ]ιογένειον. Σωτὴρ Μάρκ[ο]υ
Ἐπικτᾶς Θάλλου?

ἐπένγραφοι
Ἀθήναιος Καλλικράτους Βάκχιος? Πυθαγόρου
Διόμανδρος Καλοκαίρου Ἀσκληπιάδης)
Πρόσδεκτος Χρήστου

Digitized by Google

Ὕλλος) Αἰξω- Ὀνήσιμ..
Εὐφ.....νος
Ἐπινικίων ... τρε-
Κλά. Φωκᾶς Μ[αρ]- . . . . . νάνδρου
Ἀντινοείω[ν ἐν ἄστει] . . Ἀσκληπιάδης
Δεκυ. . . του
. . . . . [ό]λπου
. . . . . [ο]υ
. . . . . .

Stèle. Belles lettres, en général soignées. Α Ε Σ Ω. Lig. 5, la restitution Μαραθώνιος est très-probable, cf. lig. 60 et suiv. Col. I, lig. 21, Σωσιστράτου et non Σωστράτου. Lig. 27, Γλαῦκος. Lig. 28, Φιλήμωνος. Lig. 29, Ἀπολλωνίδης; ces mots se lisent distinctement. Lig. 31, le démotique Εὐπ- ne peut faire

---

LXXXVII *a*.

. . . . . .
τοὺς ἐφήβ]ους ἀνέγ[ραψε. . . .
ἀντικοσμήτης Ζώπυρος. . .
ἄρχων Αἰσχίνη[ς
στῆσαν κοσμητὴν Ἀφροδεισ[ιον
παιδοτρίβης Ἐπίκτητος Φιλ[έρωτος Σφήττιος]. . . .
ὑποπαιδοτρί- Σωφρονισταί·
Νείκων Εἰσιδότου Ἀχ-
Φιλοκλῆς Βουλῶνος Φ-
Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχ-
Πόπλιος) Σφήττ-
Δώνατος ὁ καὶ Ἐπιγ-
Φλυ-
ὁπλομάχος Ζώσιμος Εἰσ[ειδότου? Λαμπτρεύς]
ἡγεμὼν Ἐπαφρόδειτος Ἀρτεμιδ-
γραμματεὺς Φιλήμων) Κυδαθηναιεύ[ς

Digitized by Google

Ἀντίοχος Ἀγαθοκλέους Κάσ. Ξύστος Μεννέο[υ
Ἐλπίνεικος. . ι . ανοῦ Σωτέας Εὐτύχου
Μείλανος. . . . . νους Σωτήριχος)
Μάρκιο[ς. . . . Ῥόδων Ἀσκληπιάδου
Δημο. . . . ένους Στέφανος Βασιλείδου
Χρυση. . . . . .
Μον. . . ἄρχων Κλ. Χρύσιππος
Σερῆ[νος. . .
Ἀρτ. . . . . .ο]υ- στρατηγὸς
Ἀλέξανδρος) Μαρ-
κήρυξ Κλ. Φωκᾶς.

l'objet d'aucun doute ; le nom propre Δημήτριος est suivi du signe). Lig. 49, Πο. Λ-Κ, et non ΛΛ. Lig. 60, le mot Κομμοδείων a été martelé. Lig. 72, ΔΕΚΥ. — Col. II, lig 58, Ἐπαφροδ. . . . . οντος, lacune de huit ou neuf lettres au moins. — Col. IV, lig. 10, Ζώσιμος est parfaitement lisible.

ὑπογρα- θυρωρὸς
Μύρων) Διονύσιος)
. . . . . κιστροφύλαξ. .

Fragment d'hermès, marbre du Pentélique. Ε Є, Σ, Ω. Ἐπίκτητος, paidotribe, et Ζώσιμος, hoplomaque. Cf. tableau VII. Marbre contemporain de l'archonte Βραδούας. Cf. inscription LXXXVII. Au-dessous de la ligne 18, colonne II, on lit : ΚΑΙΕΚΠΑΝ//////// ΛΗΝΙΟΥΟΥΘЄ//// et plus bas le titre du catalogue des agonothètes, ἀγωνοθέται.

LXXXVIII.

Corpus, n° 276. Cf. *Introduction*, p. 102 et 104.

Digitized by Google

LXXXIX.

ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβω[ν]
ἐπὶ ἄρχοντος Γ. Ἐλβι[ου]
τούς τε συνάρχοντας κα[ὶ]
Ἀντικοσμήτης Πό. Αἴλ[ιος]
ἄρχων καὶ γυμνασίαρ[χος]
ὃι' ὅλου ἔτους
Φιλιστείδης) Π[όπλιος]
στρατηγὸς
Πό. Αἴλ. Κορνήλιος Π[όπλιος]
κήρυξ
Φλά. Μαρεῖνος Π[όπλιος]
βασιλεὺς
Π. Αἴλ. Φείδιμος Π[όπλιος]
ἐπετέλεσεν τὸν ἀγῶνα
τῶν Ληναίων καὶ εἱστίασε
τοὺς συνεφήβους καὶ
τοὺς περὶ τὸ Διογένειον
πάντας.
πολέμαρχος
Αὐρ. Διονυσόδωρος Ἀγ[ρυλῆθεν]
ἀγορανόμοι
Διονυσοδώρος) Β[ησ]
Μηνόδωρος Εὐόδου Ἀγ[ρυλῆθεν]
ἐπετέλεσαν τοὺς Κύθρους.
ἀγωνοθέται
Ἀντινοείων ἐν ἄστει

5 Παιδοτρίβης διὰ βίου
Νικόστρατος Ἱλάρου
γραμματεὺς διὰ βίου
ἱερεὺς Στράτων Ἀχαρ- τὸ δ[ε]
σωφρονισταί·
10 Ἡρακλέων) Φλυ-
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου Βησ-
Ἐλευσείνιος Σόφου Κηφ-
Σώτας Σώτου ἐξ Οἰ-
Ἀφροδείσιο[ς Ἐπ]αφρο- Στει-
15 Ἐλπίνεικο[ς]) Μυρι-
ὑποσωφ[ρονι]σταί·
Ἰσίδοτος) Σουνι-
Ἀπελλῆς) Ἀντι-
Ἀθηνόδωρο[ς Ἀθηνοδώρου] Ἐκάλ-
20 Διονύσιος Σ[ώτ]ου? ἐξ Οἰ-
Λεωνίδης Σ...ωνος Ἀθμ-
Παράμονος [Ῥαδι]νοῦ Ὠαθ-
προστάτ[ης]
Πό. Αἴλιος Παιδ[έ]ρως Παλ-
ἡγεμὼν
25 Ἀθηνόδωρος Ἀθηνοδώρου Ἀθμο-

Digitized by Google

ῃ ,

[illegible]

. . . . . .

ούν]δου Παλληνέως ἀνέγραψε
᾽ αὐτῷ ἐφηβεύσαντας.
ου]σος Παλληνεύς.

	Ἐρεχθεΐδος		Ἀδριανίδος	
ισι]μος ὁ καὶ Ἐλευσείνιος	Κηφ-		Εὔπορος Ἀπολλωνίου	Βησ-
λευσεί]νιος ὁ καὶ παῖ[ς]? Ἐλευσεινίου	Κηφ-		Ζώσιμος Ἀρίστωνος	Βησ-
ἴπορ]ος)	Κηφ-		Ἡδιανὸς)	Φηγαι-
ὄπυ]ρος? Εὐπόρου	Κηφ-		Μένανδρος Ἡδιανοῦ	Φηγ-
πίκ]τητος Δημητρίου	Λαμ-		Ῥαδινὸς)	Ὠαθ-
ώσι]μος Δημητρίου	Λαμ-		Ἀγαθόπους Εἰσιδώρου	Ἀφι-
όφο]ς)	Κηφ-		Νεικήφορος Γλύκωνος	Βησ-
πο]λλώνιος Σόφου	Κηφ-		Οἰνεΐδος	
]λιος Ἐπιγόνου	Κηφ-		Χαρίτων Φιλήτου	Ἀχαρ-
. ιγένης Θάλλου	Φηγ-		Γαργήττιος Φιλήτου	Ἀχαρ-
μήτριος Ὀνησίμου	Κηφ-		Αἴλ. Φιλωνίδης	Ἀχαρ-
.....ης Ζωπύρου	ἐκ Κη-		Στράτων Ὀρθαγόρου	Φυλα-
	Αἰγεΐδος		Ἀθήναιος Φιλοστράτου	Ἀχαρ-
γαθοκλῆς Ἀττικοῦ	Γαρ-		Κεκροπίδος	
....ν Ἐπικουριανός	Γαρ-		Φιλήμων)	Τριπε-
	Πανδιονίδος		Ἰσόδοτος Φιλήμονος	Τριπε-
Επ]αφρόδειτος Ἀφροδει[σίου]	Στει-		Εὐοδιανὸς)	Αἰξω-
ιἴ]λιος Λούκιος	Ἀγγε-		Ἀθήναιος Στεφάνου	Ἐπεικ-
Ὀκ]τάβιος Ἐλπινείκου	Μυρι-		Ζώσιμος Πολυκτήτου	Μελι-
Ἐλπίνεικος)	Μυρι-		Ἱπποθωντίδος	
Ιουσώνιος Ἡρῳξένου	Στει-		Πιστοκράτης Πιστικοῦ	Πειρ-

Digitized by Google

ὁπλομάχος
[Ζω]ΐλος Εἰρηνα[ί]ου Φλυ-
δ[ιδ]άσκαλος
Ζώσ[ιμ]ος Ἀλεξάνδρου Λαμ-
ὑποπ[α]ιδοτρίβ[ης]
Εὐτυχιανὸς Ὑακίν[θου] Σφήτ-
ὑπογραμματεὺς
Πό. Αἴλιος Ἄνθος [Ἐ]ρεσι-
κεστροφύλαξ
Κάρπος). Ἀ[ρ]αφ-?
Ἐκ τῶν σεβαστοφορικ[ῶ]ν
ἐδόθη τοῖς ἐφήβο[ι]ς π[ᾶ]σι ἐ[ν]
Πλαταιαῖς τῷ δ[ι]αλόγῳ
ἑκάστῳ ✻Γ (δηνάρια τρία) καὶ ὑπὲ[ρ] τῆς
ὑγείας τοῦ αὐτοκράτορος
εἰς θυσίας τοῖς περὶ τ[ὴ]ν
ἐπιμέλειαν αὐτῶν τε[τ]α-
γμένοις ἑκάστῳ ✻Ε (δηνάρια πέντε)
καὶ ἐκ τῶν περισσῶν
ἐπετελέσθη ὁ ἀγὼν τῶ[ν]
Ἀθηναίων.

Ἀπολλώνιος) Πε-
Ἀδριανείων
Αἴλ. Ἐρωτιανὸς Φλ-
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖνι
Νεικόστρατος Νείκωνος Γε-
Θησείων
Περικλῆς Προσδέκτου Κε-
Φιλαδελφείων
Αὐρ. Διονυσόδωρος Ἀχ-
τοῦ περὶ ἀλκῆς
Πό. Αἴλ. Κορνήλιος Πε-
Φλά. Μαρεῖνος Πα-
Γερμανικείων
. . . . . .
Ἀθήναια
ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν.
Ἐπινεικίων
Πό. Αἴλ. Φείδιμος Πα-
τὸ]ν ἀγῶνα ἐπιτελέσας
ὁμο[ῖ]ον τῷ περὶ ἀλκῆς
εἱστί[ασ]ε τοὺς συνε-
φήβο[υς κ]αὶ τοὺς περὶ τὸ
Διογένειον.

Φιλιστεί[δης) Πειρ]αιεὺς καὶ Πό. Αἴλ. Κορνήλιος Παλ-
ναυμαχ[ήσαντ]ες Μουνίχια συνεστεφανώθησαν.

Bas-relief.

Digitized by Google

ος Ἡροξένου Στει- Διονύσιος Γενεθλίου Πειρ-
ένης Σπόρου Κυδα- Διονύσιος Ἰσιδότου ἐκ Κοί-
ς) Κυθ- Ἑρμείας Ζωσίμου Πειρ-
Λεωντίδος Φιλοκράτης Γενεθλίου Πειρ-
ας) ἐξ Οἰ- Αἰαντίδος
ρος] [Σώτ]ου? ἐξ Οἰ- Κλαύδιος Ἕλενος Μαρα-
ος Διον]υσίου ἐξ Οἰ- Ἰούλιος Ἀγρίππας Μαρα-
. . . . . Παιο- Αὐρήλιος Λυκοῦργος Μαρα-
μος Γ]ειμοκράτους Λευκ- Ἰούλιος Διόσκορος Μαρ-
κὸς Φ]ιλήτου Εὐπυ- Κράτων Διονυσίου Φαλη-
λάδι]ος) ἐξ Οἰ- Ἀρίστων) Ψαφι-
Πτολεμαΐδος Ἀντιοχίδος
κλέ]ων) Φλυ- Κλαύδιος Ῥουφεῖνος Παλ-
ναι]ος Ἡρακλέωνος Φλυ- Πομπηϊανὸς Εὐνόμου Παλ-
ύσι]ος Φιλοστράτου Βερ- Ἑρμείας Κλεωνύμου Φυρν-
έμ]ων) Φλυ- Φίλων) Ἰτεα-
νό]δωρος Ἀρτέμωνος Φλυ- Ἀτταλίδος
οῦ]νδος Ῥητορικοῦ Βερ- Γοργίας Ἡρακλείδου Σουνι-
Ἀκαμαντίδος Μόσχος Κορνηλιανοῦ Ἀγν-
μας Προσδέκτου Κηφ- Βακχύλος Εὐκάρπου Ἀπολ-
. Ἀττικός Πόρι-
ρ]άμονος Μόσχου Πόρι-
ν]υσόδωρος Μόσχου Πόρι-

Ἐπέγραφοι

δαίμων Ἀφροδεισίου Αὐρήλιος Σωτήριχος
αύδιος Σύνφορος Πραξιτέλης)
[ί]σχολος Σωσιπάτρου Δομετιανὸς Μαρκέλλου
ρμ[ι]ανὸς Πειρίωνος Ἀρέσκων)
αύδιος Ἑρμείας Μηνόφιλος Σώτου
άδιος Νεικήτης Ζώσιμος Αὐγαίου
τικὸς Μητροδώρου Ἵππεὺς Εἰσᾶ
αύδιος Ἐπίκτητος Παράμονος)
τυχιανὸς Περσέ[ω]ς Εὔτυχος Ἀσκληπιάδου
[ι]λοσέραπις Ζωσίμου Ζώσιμος Ἀντωνείνου
ριστοκλείδης Ἀττικὸς Ἰκέλου
. λαιος Νηρέως Ἀντίπας Νείκωνος
Ἐπιχάρης Εἰσιδώρου Στρατοκλῆς Πρείμου

Digitized by Google

65

70

Stèle brisée en un grand nombre de morceaux. Une moitié de la stèle a été publiée par Bœckh (*Corpus*, n° 275); l'autre moitié par le *Journal arch. d'Athènes* (nouv. série, n° 199). Les deux parties ont été réunies par M. Neubauer, *Comm. epig.*, tab. II, p. 29 et suiv. Je n'ai revu sur le marbre que la partie de la stèle conservée à Athènes.

Au haut de la stèle, bas-relief. Éphèbe nu portant une

Digitized by Google

ὀσιμος Χρυσίωνος
ικήφορος Ζωσίμου
]έλως)
λυμπος Ἀγαθημέρου
ύτυχος Ὀνησίμου
άμφιλος)
φηβος)

Δάφνος)
Ἀγαθόπους Εὐφήμου
Ἐπαφρόδειτος Εὐφήμου
Αὐρήλιος Ἥρᾶς
Εὐήμερος Ἀπολειναρίου
Νεικήφορος Διονυσίου

θυρωρὸς Κορνήλιος Δημήτριος
λεντιάριος Μέλισσος Διοφάντου.

torche; deux éphèbes luttant; éphèbe demi-nu. Au-dessous de l'inscription, Φιλιστείδης Φιλιστείδου κτλ. barque montée par trois éphèbes. Col. II, ligne 15, le marbre porte ΕΣΤΙΑΣΕ, mais la ligne 46 porte ΕΙΣΤΙ..Ε. Ligne 39, au-dessous du mot Γερμανικείων, lacune; cette ligne n'a jamais reçu d'inscription.

Digitized by Google

XC.

Corpus, n° 286. Fragment; le greffier est Στρατων Κιθαιρῶνος. A la ligne 1, il faut restituer le nom du paidotribe Νεικόστρατος Ἰλάρου Παλληνεύς, comme l'indique le tableau VII. L'erreur de Bœckh est démontrée par l'inscription LXXXIX. — Catalogue des tribus Érechthéide, Aigéide, Akamantide, Hadrianide et Antiochide.

Digitized by Google

XCI.

A. *Face principale.*

Ἐλευσείνιον γόνῳ με
παῖδα Μακαρέως
στήσαντο παῖδες
εὐκλεᾶ κοσμήτορα,
Φοίβου προφήτην,
Οἰνέως ἐπώνυμον.
[Αἰδοῖον]

Ἄρχοντος Γ. Κασ. Ἀπολλωνίου Στειριέως,
γυμνασίαρχοι ὅλου τοῦ ἔτους·

Φλ. Ἀττικὸς
Γναῖ. Κορ. Ὀνόμαρχος
Μακαρεὺς Ἐλευ-
Ἀμφίας)
Ἀρκεσίδημος Στρα-
Πλουτιάδης Δημη-
Κλ. Μέμνων
Ἐπαφρόδειτος Ζήνωνος
καὶ Βρόμιος).

ἀντικοσμήτης ἱε-
ρεὺς Ἀρχίτειμος
παιδοτρίβης διὰ βίου
Τελέσφορος Μενε-
κράτους Φιλάδης
γραμματεὺς διὰ βίου
ἱερεὺς Στράτων Κιθαι-
ρῶνος Ἀχαρνεύς.

ἀγωνοθέται·

Ἀντινοείων Κλ. Ἡρώδης
Ἀδριανείων Ἀμφίας)
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευ-
Ἐπίμαχος Ἐλευ-
Θησείων Εὐτυχίδης [καὶ]
Θεσπιάδης οἱ Εἰσιδότου
Γερμανικείων Ἀρκεσί-
δημος Στρα-
Ἐπινεικείων καὶ Φιλα-

σωφρονισταί·

Διονυσόδωρος Κασίου
Φηγούσιος
Ταξικλῆς Πρωτογένου
Σουνιεύς
Ἰούλιος Εἰσίδωρος
Φιλάδης Μενεσθεύς
Στάχυος Εὐπυρίδης
Ζώσιμος) Λαμπτρεύς
Σπένδων) Φρεάριος
ὑποσωφρονισταί·

Digitized by Google

δελφείων Πλουτιάδης Σπένδων Μουσικοῦ
Σεβηρείων καὶ Ἀντωνεί- Σουνιεύς, Μάγνος
ων Φλά. Ἀττικός. Ἀμμωνίου Ἀγνούσιος
Ἀρίστων Χαρησίου
Τοῦ περὶ ἀλκῆς οἱ παῖδες Σφήττιος, Ἀγάθων)
τοῦ κοσμητοῦ Μακαρεὺς Μαραθώνιος
καὶ Ἐπίμαχος Χρυσόγονος) Φλυεύς
Κομοδείων καὶ Ἀθη- Ἀθηνόδωρος) Εὐπυρί-
ναίων ὁ κοσμητής: ὑποπαι-Εὐτυχιανὸς
Ὑακίνθου Σφήττιος
ὁπλομά-.....
ὑπογραμμα- Αἴλ. Εὐχάρι-
στος Φαλ-
ἠγεμὼν Τειμαγένης.

B. *Côté gauche.*

Ἀγαθῇ τύχῃ,
Ἐρεχθεῖδος
Κάσιος Διονυσοδώρου
Ζώσιμος)
Νεικόστρατος)
Παράμονος Ζωπύρου
Ὄνασος Ἀσιατικοῦ
Ζώσιμος Ἐπαφροδείτου
Αἰγεῖδος
Κορ. Ὀνόμαρχος
Ἀγαθοκλῆς)
Ἰούλ. Εἰσίδωρος
Πανδιονίδος
Κλ. Ἡρώδης
Ἀσκληπιάδης Συμφέρον-
Θαλῆς Ὑμηττοῦ
Λεωντίδος
Ἀμφίας)
Στράτων Μενεσθέως
Κίττος Ἀλεξάνδρου

Digitized by Google

Ἀσκληπιάδης)
Ἀχαμαντίδος
Πολλίων Ἀρίστωνος
Ζωσιμιανὸς Φιλλυ-
Ἑρμόδωρος Εὐμένους
Πειρίθους Σωκράτους
Ἰούλιος Ἀριστείδης
Ὀνησᾶς Σωτῆρος
Ἔσπερος Ἀθηναίου
Ἀθήναιος)
Ἀδριανίδος
Ἀρχεσίδημος Στρατολάου
Τρύφων)
Εὔκαρπος)
Ζώσιμος Σώζοντος
Εὐπόριστος Ματρέου
Ῥόδων Ματρέου
Οἰνείδος
Μακαρεὺς Ἐλευσινίου
Ἐπίμαχος Ἐλευσινίου
Δημύλος Τειμοθέου
Ἐπαφρόδειτος Ζήνωνος
Στέφανος Φιλουμένου
Ἐράτων Ἀγαθόποδος
Κεκροπίδος
Ἀγαθόδωρος)
Θεοπείθης Ἀγαθοδώρου
Σειγηρὸς Εὐτυχιανοῦ
Ἀριστείδης Ἀρτέμωνος
Ἀρτέμων)
Εἰσιγένης Ἀρτέμωνος
Ἡλιόδωρος Ἀρτέμωνος
Βρόμιος)
Εὐπάτωρ Δημητρίου
Δημήτριος Πυθαγόρου
Ἱπποθωντίδος
Ὀνήσιμος Φιλοκράτους

Digitized by Google

Δίκαϊς)
Ζωσιμιανὸς Τειμοθέου
Εἰσίδωρος Τειμοθέου
Πρέπων Εὐτυχίδου
Αἰαντίδος
Φλά. Ἀττικός
Κλ. Μέμνων
Ἀρτέμων Ῥητορικοῦ
Κοκ. Λειβιανός
Ἀντιοχίδος
Θεσπιάδης Εἰσιδότου
Εὐήμερος Ἀσκληπιάδου
Εὐτυχίδης Εἰσιδότου
Διονυσόδωρος Ἀρτέμω-
Ἀτταλίδος
Πλουτιάδης Δημητρί-
Πρωτογένης Ταξικλέους

Ἐπένγραφοι

Κλ. Βάκχιος
Μάρκος Ζωσίμου
Ζοίλος Παμφίλου
Ἀσλᾶς Νεικίου
Πύραμος)
Κλ. Κορνοῦτος
Κάλλιστος Διονυσίου
Ἀγαθήμερος Ἀγαθαγγέ-
Ἀλέξανδρος)
Ὀρέστης Γράπτου
Στράτων Ζωσίμου
Οὐαλ. Ἐπαφρᾶς
Ἐλπιδήφορος Κάρπου
Ἐπαφρόδειτος Κάρπου
Αὐρ. Τρωΐλος
Παράμονος Παρέδρου
Ἐλευσείνιος)
Νείκανδρος Σεραπίω-
Ῥουφεῖνος Φιλουμε-
Μυστικὸς)
Ἐπιτύγχανος Ἐλευ-
Ὑγεῖνος Ἀβασκάν-
Πρεῖσκος Ἀλεξάν-
Ζώσιμος)
Ζώσιμος Προθύ-
Ἀρτέμων Προθύ-
Θεόφιλος Προθύ-
Ἀσκληπιάδης Ζωσι-
Αἴλ. Δαναός.

C. *Sur le côté droit.*

ΛΕ

τῷ Ἡρακλεῖ

Digitized by Google

93 Ἀρτέμων Φαιδρίωνος Λεωνίδῃ.
Ἀκίνδυνος Εὐκάρπου Κ
Εὔκαρπος).

Hermès sans tête. Marbre du Pentélique. Lettres soignées, Ε, Σ, Ω. Cependant on trouve Є; côté droit, ΛЄ; face principale, ligne 25, ЄΙΟΙΔΟΤΟΥ; toutefois ce mot a été ajouté après coup, probablement pour ЄΙϹΙΔΟΤΟΥ. Côté gauche, ligne 84, Ἀγαθήμερος, et non Ἀθήναιος.

La face de droite portait sans doute une inscription plus étendue que celle qui subsiste aujourd'hui. Au-dessous des lettres ΛЄ, deux barres à la couleur noire. La syllabe ΛЄ est au milieu de l'hermès; Τῷ Ἡρακλεῖ κτλ. à la partie inférieure. Il y a traces de quelques autres lettres indéchiffrables; cependant Κ, au-dessous du mot Λεωνίδῃ, est certain.

Les iambes du début (*Inscr. A*) sont réguliers, sauf le premier où les noms propres, paraît-il, n'ont pu se prêter aux exigences de la prosodie.

Digitized by Google

XCII.

A.

[ὃ]Ον βασιλῆς ἔστεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βιότοιο
καὶ σταδίοις ἱεροῖς στῆσαν ἀεθλοθέτην
ξυστάρχην Κεκρόπεσσι καὶ ἀθλητῆρσι Τρύφων[α
πάτρη κοσμητὴν παισὶν ἑοῖς ἔθετο,
κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικυδέος ἕρμα πόλη[ος
σωφροσύνης παίδων ῥύτορα καὶ βιότου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαΐου Κυίντου Ἰμέρτου Μαραθωνίου
τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου
Ὑβάδην οἱ υἱοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα κα[ὶ
Ἀπολλώνιος Θεοφίλου τὸν θεῖον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν
παρέστησα τῷ ἰδίῳ κοσμητῇ Ῥούφῳ) Ἐλευσινίῳ.

Γυμνασίαρχος δι' ὅλου ἔτους Μ. Ἰούλ. Πίος Παπειριανὸς
Ἀσκληπιάδης Εὐρυτίδας Ἰούλιος Θορίκιος καὶ ἄρχων
ὁ αὐτός, στρατηγὸς Αἴλιος Ἀρτέμων, κήρυξ Ἀπολλώ-
νιος Θεοφίλου, βασιλεὺς Σάτυρος Τρύφωνος
Ὑβάδης, πολέμαρχος Τίτος Οὐάριος Ἐλευσείνιος

ἀγωνοθέται· Φλυεύς.
Ἀντινοείων ἐν ἄστει Σάτυρος Τρύφωνος Ὑβάδης,
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσεῖνι Θεόφιλος Τρύφωνος
Ὑβάδης, Ἀδριανείων Αὐρ. Ἐπιγένης καὶ Αὐρήλ.
Ἀλέξανδρος Μαραθώνιοι, Φιλαδελφείων
Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑβάδης, Σεβηρείων Αἴλ.
Ἀρτέμων Σημαχίδης, Ἀντωνείων Μ. Ἰούλ. Πίος
Παπειριανὸς Ἀσκληπιάδης Εὐρυτίδας Ἰούλιος,
Κομοδείων Ἄννιος Σφάλλων Παλληνεύς,
Ἀθηναίων Τύλλιος Μητρόδωρος Μαραθώνιος,

Digitized by Google

Ἐπινικίων Αἴλιος Ζήνων Βερενεικίδης,
Θησείων ὁ κοσμητὴς, Ἀμφιεράων Κλ. Ἄπερ
Μαραθώνιος, Γερμανικείων Λ. Πουστούμιος
Πόπλιος Μαραθώνιος, τοῦ περὶ ἀλκῆς Οὐάριος
Ἐλευσείνιος Φλυεύς·

(Αἰδοῖον)

ἀντικοσμήτης Ἐλευσείνιος Κίττου Αἰθαλίδης
ἡγεμὼν διὰ βίου Γά. Τυρ. Τειμαγένης Σφήττιος
παιδοτρίβης διὰ βίου Τελέσφορος Μενεκράτους Φλυ-
γραμματεὺς διὰ βίου ἱερεὺς Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρ-

σωφρονισταί·

Εὐτυχίδης Πραξιτέλους Παλ-
Φοιβιανὸς Πειραιέως Λαμπτ-
Ἐπίκτητος Εἰσιδώρου Ἀζηνι-
Ἀγάθων Φιλέρωτος Παιανιε-
Ἀφροδείσιος Ἀβασκάντου Ἀχαρ-
Μνησίθεος Δημητρίου Ἑρμει-

ὑποσωφρονισταί·

Εὐτυχιανὸς) Ἐπεικίδης
Ζώσιμος Ἀρίστωνος Βησα-
Νικόμαχος Ἀπολλωνίου
Διονυσόδωρος) Παιανι-
Προσδόκιμος) Παλλη-
Μηνόδωρος Ἀγαθοκλέ-

Ἐρεχθείδος

Εἰσίδοτος Φοιβιανοῦ Λαμ-
Δημήτριος) Λαμπτρεύς
Σωτηρίδας Σωτηρίχου Κηφ-
Φίλιππος Συμφόρου Κηφ-

Αἰγεῖδος

Ἀφροδείσιος Μειστοδώ-Γαρ-
Μνησίθεος) Ἐρχιεύς
Δημήτριος Μνησιθέου Ἐρχ-
Εὔοδος Μνησιθέου Ἐρχι-
Λικίν. Καλλιστόμαχος Γαρ-

Πανδειονίδος

Περγασίδης Ἀγάθωνος Παι-
Ζώσιμος Ἀγάθωνος Παια-
Ὄνασος Ἀντιόχου Κυθή-
Εὐτύχης Ληναίου Κυθή-

Λεοντίδος

Σάτυρος Γρύφωνος Ὑδά-

Ἀδριανίδος

Αἴλ. Ἐπαφρόδειτος Ἀντι-
Αἴλ. Διονύσιος Ἀντινο-
Καλλίγαμος Διονυσίου

Οἰνεΐδος

Ἀφροδείσιος) Ἀχαρ-
Εὔπορος Ἀφροδεισί- Ἀχα-
Προσδόκιμος) Ἀχαρ-
Κλ. Μαριανὸς Ἀχαρ-

Κεκροπίδος

Χαρμίδης Ἀμφιαρ- Μελ-
Πυθόδωρος) Ἐπι-
Ἐφέσιος Πυθοδώρ-Ἐπι-
Αἰθάλης Στράτωνος

Ἱπποθωντίδος

Ξενοκράτης Νικίου Ἀ..
Νικίας) Ἀζηνιεύς
Ἀντίοχος Νικίου Ἀ...

Digitized by Google

Θεόφιλος Τρύφωνος Ὑβά-
Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑβ-
Εὐμένης) Χολλείδης
Στάτιος Ἀβάσκαντος Χολ-
Στάτιος Κόρινθος Χολλεί-
Εἰσίδωρος Ἀφθονήτ-Λευκο-
Διονυσόδωρος Ἑρμεί-Λευκο-
Πτολεμαΐδος
Αἴλ. Ζήνων Βερενικίδης
Οὐάριος Ἐλευσείνιος Φλυε-
Σωτήριχος Στρατονίκου Φλ-
Ζοΐλος Ἀρκεσιλάου Φλυεύ-
Θεόφιλος Θηραμέν-Σημα-
Ἀκ[αμαντ]ίδος
Μ. Ἰούλ. Ἀσκληπιάδης Εὐρ-Θορ-
..ιν.ος Στράτων Ἕρμειος
.....Εὔδημος Ἕρμειο-
Θαλῆς Ἀσκληπιάδου ἐκ Κ-
Χρῆστος Μοσχιανοῦ Κεφ-
Ἀρίστιππος) Κυρτείδης
Ἀγάθων) Κυρτείδης
Φλάβ. Ἀμφικλῆς Σφήτ-
Καρπόδωρος Σωστρά-Ἡφαι-
Ζηνόδοτος Ξύστου Ἡφαι-
ὑποπαιδοτρίδης
Εὐτυχιανὸς Ὑακίνθου Σφή-
ὑπογραμματεὺς Αἴλ.
Εὐχάριστος Σφήττιος
διδάσκα-διὰ βίου
Εὔπορος Ἐπιγέ-
νους Ἀχαρνεύς.

Ἐπίκτητος) Ἀζην-
Νικίας Ἐπικτήτου Ἀ...
Ἀπολλώνιος) Πε...
Κράτερος Ἀπο...
Τρύφων)
Αἰαντ[ίδος
Τύλλιος [Μητρόδωρος Μαραθ-
Μ. Αὐρ. Ἐπι[γένης Μαρ-
Μ. Αὐρ. Ἀλ[έξανδρος Μαρ-
Α. Πουσ[τούμιο]ς Μα-
Κλ. Ἀπ[ερ Μαρ]αθώνι-
Πορφύρ[ιος)] Μαραθώ-
Κλ. Εὐτύ[χ]ης Μαρα-
Θάλλος Σωτηρίχου Μα-
Ζώσιμος) Μαραθώ-
Ἀντιοχίδος
Α]ἴλ. Ἀρτέμων Σημαχί-
Ἀν]νιος Σφάλλων Παλ-
Ζώσιμος Εὐτυχίδου Πα-
Εὔπορος Εὐτυχίδου Πα-
Θάλλος Καλλικράτους
Παράμονος) Ἀμφι-
Ἀτταλίδος
Αἴλ. Λόγισμος Ἀγνού
Πό. Αἴλ. Ζοείλος Ἀγν.
Σωσικράτης Ἐπικτήτου
Πρεῖμος Ἐπικτήτου
Ἴλαρος) Ἀθμονεύς
Ἐπαφρόδειτος Ἰάσον-

B

ὁπλομάχος Διονύσιος Νεικομάχου Φαλ-
διδάσκαλος Εὔπορος Ἐπιγέ-Ἀχαρ-
κεστροφύλαξ Χρυσόγονος) Φλυεύς

Digitized by Google

ἐπὶ Διογενείου Κλ. Ξενοφῶν
καψάριος Μέλισσος.

Ἐπέγγραφοι

Πολύκαρπος Ἑρμεία
Ἀθήναιος Πολυδεύ-
Ἐπάγαθος Ἀφροδει-
Οἶμος)
Φίλητος Φιλοστόργου
Κλύμενος)
Περιγένης Ἑρμείου
Διονύσιος Δημητρίου
Ζώσιμος Ἀναξιλάου
Ὑγεῖνος Ὀρεστείνου
Μουσαῖος Εὐτυχᾶ
Θησεὺς Προσδοκίμου
Μηνᾶς Εὐδούλου
Χρηματῖνος
Κλ. Ἡρακλέων
Κλ. Διονύσιος
Κονδιανὸς Μενίππου
Μένιππος)
Καλλίστρατος Μενίππου
Τύλλιος Ἐπίκτητος
Διονύσιος Δημητρίου
Ἑρμῆς Εὐτυχᾶ
Ἀντέρως)
Φιλουμενὸς Ἀντέρω-
Διονύσιος Εὐτυχᾶ
Φαῦστος Εὐτυχᾶ
Θησεὺς Σωτηρίχου.

Hermès, sans tête. Inscription A sur la face principale; inscription B sur le côté gauche. Lettres soignées, A, E, Σ, Ω; lettres liées, ΜΕ, $\overset{H}{\Phi}$ pour ΦΗ. Ligne 12, γυμνασίαρχος et non γυμνα-

Digitized by Google

σιάρχης; lig. 29 et 70, ΠΟΥΣΤΟΥΜΙΟΣ; ligne 36, le marbre porte ΥΠΟΣΩΦΡΩΝΙΣΤΑΙ. ligne 51, ΜΑΡΙΑΝΟΣ peut-être pour Μαριανός. Col. I, 73 à 80, morceau que je n'ai pas retrouvé. Col. II, 69 à 79, morceau enlevé depuis la transcription de M. Koumanoudis ; pour ces deux lacunes je reproduis la copie du *Philistor*. Ligne 102, ΦΙΛΟΣΓΟΡΓΟΥ ou ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥ.

Les vers du début, aussi médiocres que tous ceux que nous avons vus jusqu'ici sur les marbres éphébiques, peuvent se traduire littéralement: « Celui que des rois ont couronné pour la justice de sa vie, et qu'ils ont établi préfet des stades sacrés, xystarque (chef de gymnase) des descendants de Cécrops et des lutteurs, Tryphon, sa patrie (Athènes) l'a donné pour cosmète à ses enfants : Tryphon le plus illustre appui de la ville-glorieuse des fils de Cécrops, gardien de la sagesse et des mœurs de la jeunesse. »

Les sens des lignes 10 et 11 est que le cosmète Tryphon, de l'archontat d'Himertos Marathonios, a placé son hermès près de celui de Rouphos qui était cosmète l'année où Thyphon était éphèbe.

Nombreuses variétés d'orthographe, par ex.: Ζωΐλος, Ζοΐλος, Ζοεΐλος.

Digitized by Google

XCIII.

Ἀγαθῇ] τύχῃ,
Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβ]ων ἱερεὺς Εἰρήναιος Εἰρηναίου Μαραθ[ώνιος
καὶ ὁ ἀντικοσμήτ]ης ἱερεὺς Ἀρχίτειμος Διονυ[σίου . . . . . .
. . . . τοὺς τε συνάρ]χοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαν[τας
τοὺς ἐπὶ τοῦ] μετὰ Γάϊον Κύϊντον Ἰμέρτον [ἄρχοντα
ἐνιαυτοῦ ἀνέγραψ]αν, παιδοτριβοῦ[ντ]ος διὰ βίου [Τε-
λεσφόρου Μεν]εκράτους Φιλα[ἰδ]ο[υ, γ]ραμματεύ[οντος
διὰ βίου ἱερέως Στ]ράτωνος [Κ]ιθαιρῶνος Ἀχαρνῶς (*sic*).
Ἄρχων ἐφήβων Πρα]ξαγόρας Μελ[ιτεὺ]ς καὶ γυμνασίαρχος
. . . . . καὶ ἀγων]οθέτης τῶν [Με]γάλων Σεβηρείων
καὶ . . . . .]καὶ συστρεμματάρχης.
Ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν εἰς θυσίας ὑ]πὲρ τῶν μεγίστων καὶ θειο-
[τάτων αὐτοκρατόρων
τῆς ὑγείας καὶ εἰς σπονδὰς ἐδόθη] καὶ [ἐγ]υμ[ν]α[σι]αρχή[θη εἰς τὸν
[ἐνδε]ήσαντα [χρόνον].

Φηστιανὸς Εἰρηναίου Μαρα[θώνιος]
Φιλαδελφείων
. . . . . των Γαργήττιος
οἱ σωφρονισ[ταί·]
. . . . . .

Digitized by Google

XCIV.

Οἱ ἔφηβοι
Ὁ κοσμ-
τής

Bas-

Dans une couronne.

Ἀγαθῇ
ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Αὐρ. Δωσίθεος
τάδης καὶ ὁ ἀντικοσμήτης Αὐρ. Ἀλέξαν
χοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας σὺν τῷ κρα
κλητικῷ ἐπὶ ἄρχοντος Αὐρ. Διονυσίου
παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Τελεσφόρου τοῦ
γραμματεύοντος διὰ βίου ἱερ. Στράτω

σωφρονισταί·

Αὐρ. Ξύστος Πρωτογένους Πειρ-
Αὐρ. Φρόντων Διοδότου Ἀζηνιεύς
Αὐρ. Βειτάλιος Διονυσίου Λαμπ-

Αὐρ. Σερῆνος Εἰσιδώρου Μαρα-
Αὐρ. Ἐρασεῖνος Ἀσκληπιάδου Μαρα-
Αὐρ. Ἐλπίνεικος Εὐπόρου Ἀθμον-
ὑποσωφρονιστής·

Αὐρ. Ἀφφιανὸς Δημητρίου Μαρα-
Αὐρ. Ἀμέθυστος ὁ καὶ Σωσιγένης
Ζωσίμου Ἀντινοεύς
Μάρκος Ποπίλλιος Ἰωνικὸς Ξυπεταί[ων]
Λούκ. Κορν. Τελέσφορος Πεντ..
Αὐρ. Ὀνήσιμος Εὐόδου Μαρ..

Βοηδρομιῶνα Αὐρ.
βω:άδης καὶ ἀγω
ἄστει καὶ συνστ
Πυανοψιῶνα Αὐρ.
Ἀχαρ-καὶ ἀγωνο

Μα[ι]μακτηριῶνα
καὶ Ἐρασεῖνος)
Ποσειδεῶνα Ἀσκλη
καὶ Αἰγίαλος Κώ
Γαμηλιῶνα Ἀρτε
Ἀγνούσιοι καὶ
Ἀνθεστηριῶνα Φλ
Σεραπίων καὶ
Ἐλαφηβολιῶνα Ἰο
στρεμματάρχης,
[Μ]ουν[υ]χιῶνα Ἀν

Digitized by Google

relief.

τὸν κοσμη-
τήν.
τοὺς ἐφή-
βους.
Dans une couronne.

τύχῃ,
ὁ καὶ Θαλῆς Δωσιθέου Παμβω-
δορος) Μαρα- τούς τε συνάρ-
τίστῳ Φλα- Δρυαντιανῷ συν-
τοῦ) Ἀχαρνέως ἀνέγραψαν
Μενεκράτους Φιλάδ-
νος τοῦ Κιθαιρῶνος Ἀχαρ-

γυμνασίαρχοι·
Ἡρακλείδης Θάλητος Παμ-
νοθέτης Ἀντινοείων τῶν ἐν
ρεμματάρχης.
Ἀπολλώνιος Φιλουμένου
θέτης Γερμανικείων,

στρατηγοὶ
Αὐρ. Φοιβιανὸς), Αὐ. Κτησίας Φοιβιανοῦ
κήρυκες
Αὐ. Κῦρος Δότου, Αὐ. Εὐτυχιανὸς
Μιλιτιάδου
βασιλεὺς

Ἀριστείδης Βειταλίου Λαμ-
Μαρα-,
πιάδης Σειρήνου Μαρα-
μου Σουνιεύς,
μᾶς) καὶ Διονύσιος Ἀρτ...
συνστρεμματάρχαι,
άδιος Πολυδεύ[κης καὶ..
συνστρεμματάρχαι,
ύνιος Εἰσιδώ[ρου καὶ συν-

Αὐ. Ζώσιμος) Οἰόθεν
π[ολέμαρχος
Αὐ. Ξύσ[τος...

θος Τείμωνος καὶ συν-

Digitized by Google

Αὐρ. Εὐφρόσυνος Εὐπορ.. στρεμματάρχης,
προστάτης Θαργηλιῶνα Ἐπά
Τιϐ. Κλ. Νίγρος ὁ καὶ Λε.. οἱ Μηνογένους
ὑποπα[ιδοτρίβης] Ἀντωνείων καὶ
Αὐρ. Εὐτυχι..... ου Σφήτ- Σκειροφοριῶνα Αὐ
. . . . . τος Παμβωτά
.ΙΙ . . . . χίδου Φυλάσ- Ἀντινοείων ἐν
. . . . .ος Ἑκατομβαιῶνα Αὐ
Μάρ. Αὐρ. [Διονύ]σιος Νεικοστράτου Φαλ- δης οἱ Θάλητος
[δι]δάσκαλος Ἐπινεικε[ί]ων
Αὐρ. Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχαρ- Μεταγειτο[ν]ιῶνα
ὑπογραμματεὺς καὶ ἀγῶν[ε]; Θή
Ἰούλιος Ἀριστείδης Ἀχαρ- Σεβηρείων ἀγωνο
ἐπὶ Διογενείου κεστροφύλαξ Ἀμφιεράων ἀγωνο
Αὐρ. Διονύσιος Ἡρεσίδης ταλίου Λαμπ-
ἐπὶ Διογενείου συνστρεμματάρχης
Αὐρ. Διονύσιος ὁ καὶ Εὐκαρπίδης Μαρ- συνστρεμματάρχης

οἱ ὑπόλοιποι τῶν πολειτῶν

Ἐρεχθείδος Κεκρο
Αὐ. Νυμφόδοτος) Περγ- Αὐ. Νικόστρατ
Αὐ. Καλλίνεικος Τυχάρου Ἀνα- Αὐ. Εὐοδιανὸς
Αἰγείδος Ἱππο
Παυδιονίδος Αὐ. Εἰσίδοτος
Αὐ. Νηρεὺς Ζωσίμου Ἀνγ- Αὐ. Ἐπίκτητο
Αἰαντ
Αὐ. Εἰσίδωρος Εὔπλοος Ἀνγ- Αὐ. Ἡλεις Κο
Λεωντίδος Αὐ. Ὀνήσιμος
Αὐ. Μένανδρος Μάρκου Εὐπ- Αὐ. Ἀσπασιαν
Αὐ. Φιλοκράτης) Εὐπ. Αὐ. Ἀρίστων
Αὐ. Μινουκιανὸς Φιλοκράτους Εὐπ- Ἀττικὸς Σ
Αὐ. Τρύφων) ἐξ Οἴου Αὐ. Ξενικὸς)
Αὐ. Εὐφρόσυνος) ἐξ Οἴου Αὐ. Σύμφορος
Αὐ. Μηνόφιλος Χρήστου ἐξ Οἰ- Αὐ. Νάρκισσος
Πτολεμαΐδος Ἀβίδιος Θεηκόλος
Αὐ. Δημόκριτος) Βερ- Ἀττα
Αὐ. Νέων Ἀριστοτέλους Αὐ. Πεισίστρα

Digitized by Google

νοδος καὶ Πίστο[ς
Κυρτεῖδαι καὶ ἀγωνοθέ[τ]α[ι]
Ἁδριανείων,
ρ. Δωσίθεος Θάλη- Τ..
δης καὶ ἀγωνοθέτης
Ἐλευσεῖνι,
ρ. Δωσίθεος Ἡρακλεί- Γ..
Παμβωτᾷ- καὶ ἀγωνοθέται β' ΕΙΣ..
καὶ Κομοδείων,
ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν ΒΟ..
σια καὶ Ἀθήνεα ΕΤ..
θέτης Εὔτακτος Μηνογένους, ΤΑΥ...
θέτης Αὐρ. Σέμνος Βει- Π..

Ἀρτεμᾶς Μηνογένους Κυρτεί- ΘΙ..
Ἱεροκλῆς Μηνογένους Κυρτεί- ΙΟ..

κατὰ φυλὴν ἔφηβοι

πίδος
ος Νείκωνος Με[λ- Αὐ. Ἴλαῦκος Εὐελπίστου
Νείκωνος Μελ- Αὐ..
θωντίδος
Ζωσίμου Ἀζη-
ς Φιλήτου Ἀζη-
ίδος Α[ὐ..
ιτωνικοῦ Μαρ- Α[ὐ..
) Μαρ- Α[ὐ..
ὸς Ὀνησίμου Μαρ- Αὐ..
Φροντείνου Μαρ- Αὐ..
οβάρου Μαρ- Αὐ..
Μαρ- Α[ὐ..
) Φιλ-
Θεαγένους Μαρ-
Μαρ-
λίδος
τος Ἀρέσκοντος Ὀι-

Digitized by Google

	Αὐ. Νεικηφόρος Ἀριστοτέλους	Αὐ.	Σόφος Πει
	Ἀχαμαντίδος		Ἐπέν
	Αὐ. Εὐτυχίδης Νείκωνος Χολαρ-	Αὐ.	Ἀγαθήμερ
70	Αὐ. Ἀθήναιος Ἑσπέρου Σφήτ-	Αὐ.	Ἀφροδείσι
	Αὐ. Ῥητορικὸς) Ἕρμειος	Αὐ.	Ἀρτεμίσιο
	Αὐ. Ζώ]σιμος) Θορίκ-	Αὐ.	Ἀντέρως
	Αὐ. Ὑγεί[νο]ς Ζωσίμου Θορίκ-	Αὐ.	Ἀδάσκαντ
	Αὐ. Στράτων [)] Χολ-	Αὐ.	Ἀθήναιος
75	Αὐ. Χρυσέρως Σ[τρά]τωνος.. Λ-	Αὐ.	Ἀφροδείσι
	Αὐ. Διονύσιος) Λ?..	Αὐ.	Ἀττικὸς Π
	Ἀδριανίδος	Αὐ.	Ἀλέξανδρ
	Αὐ. Εἰσίδοτος Ὑλλου Βησ...	Αὐ.	Ἀρτεμίδω
	Οἰνείδος	[Αὐ]	Ἀγαθοκλῆ
80	Αὐ. Ἑρμηδίων Κορίνθου Ἀχα-	[Αὐ.	Αἰσ]χρίων
	Αὐ. Καλλίστρατος Ποσειδωνίου	Αὐ.	Αἰ....
	Αὐ. Καλλίστρατος) Φυλά-		οἱ [να]
	Αὐ. Δωσίθεος Θάλη-	Αὐ.	Ἡρακλείδ
85	τος		
	Bas-relief.		*Bas-*

Stèle de marbre du Pentélique. — Elle se divise en trois parties : 1° l'en-tête, qui porte un bas-relief (cosmète en pieds couronné) ; des deux côtés du bas-relief, couronne ; *les éphèbes ont couronné le cosmète, le cosmète a couronné les éphèbes.*

2° Sophronistes, hyposophronistes, gymnasiarques, magistrats éphèbes. Les noms sont écrits sur trois colonnes. La troisième colonne a presque entièrement disparu. Un fragment important de la première était perdu quand la stèle fut publiée pour la première fois ; il a depuis été retrouvé.

3e partie. Elle a pour titre l'inscription suivante qui s'étend dans toute la largeur du marbre :

Οἱ ὑπόλοιποι τῶν πολειτῶν κατὰ φυλὴν ἔφηβοι.

Trois colonnes, dont deux seulement sont assez bien conservées, donnent, avec les éphèbes athéniens, une partie du

Digitized by Google

ρέως Χολαρ-
γραφοι
ος Καλπουρν[ίου]
ος Ἡέρακος
ς Εὐρυμέδοντο[ς

ος)
Φοιβιανοῦ
ος Καλλη-
εργάμου
ος Εὐόδου
ρος Βικτορ . .
ς Ζωσίμ[ου
Ζωσ[ίμου
ος Ἀντιπά[τρου

υ[μάχοι
ης Θ[άλητος

relief.

catalogue des ἐπίνγραφοι; d'après la disposition des colonnes dans cette troisième partie de l'inscription, je suis porté à croire qu'il y avait à droite une quatrième colonne.

Au bas de la stèle; il reste deux bas-reliefs qui représentent l'un et l'autre une barque montée par deux éphèbes. Au-dessus de la première, on lit : Αὐ. Δωσίθεος Θάλητος; au-dessus de la seconde : Αὐ. Ἡρακλείδης Θ[άλητος.

Lettres gravées avec soin : Ε et Є, Ω Ѡ Ш, С, Ξ.

Col. I, ligne 51, Τυχάρου, ligne 80, Ἑρμηδίων, sont certains; même remarque, col. II, ligne 31, Ἐπάνοδος, ligne 60, Σοβάρου; ligne 41, Θήσια et Ἀθάνεα.

Col. II, ligne 43, Αὐρ. Σέμνος Βειταλίου Λαμπ-, ces mots sont écrits sur une seule ligne qui a été martelée.

Digitized by Google

XCV.

		. . .
		. . . νιστων
		. . . Ἐπιθυμητοῦ
		Φίλητος
5	. . .	Ἀβάσκαντος
	. . λέου	Τιθωνός
	Ἱππ]οθωντίδος	Καλόκαιρος
	. . . ιος Φιλοκράτους	Ἀσκληπιάδης
	[Θ]εοδόσιος Φιλοκρατ-	Εὐοδιανός
10	Μαρκιανὸς) Ἀζηνι-	Εὐτύχης
	Ἐπίγονος) Ἀμυμ-	Εὐφρᾶς
	Αἰαντίδος	Ἀγάθων
	. . . ς	Συμφέρων
	.... Κλαυδιανὸς Εὐπυρί-	Πρεῖμος
	Ἐλευσείνιος) ἐξ Οἴου	Κέρδων
15	Θεόδωρος Ἀρποκρατίωνος Εὐ-	Συνέκδημος
	Φιλοκράτης Τειμοκράτους	Βάναυσος
	Πτολεμαΐδος	Ζώσιμος
	Ἀπολλωνίδης Μηνοδώρου Βου-	Εὐτύχης
	Σπόρος Μηνοδώρου Βου-	Εὔκαρπος
20	Φίλητος Νικοκλέους Φλυ-	Ἐλπίνικος
	Χαβρίας Νικοκλέους Φλυ-	Εὐτυχιανός
	Ζώσιμος Ἀνδρομάχου Βου-	Ζώσιμος.
	Πόσης Γαλατίωνος Φλυ-	
	Ἀκαμαντίδος	
25	Ἀττικὸς Στράβωνος Σφήτ-	
	Ζώσιμος Στράβωνος Σφήτ-	
	Στράτων) Σφήτ-	
	Οἰνείδος	
	Κλ. Τρύφων	
30	Μουσαῖος ὁ καὶ Ἀττικός	

Ἐπένγραφοι

	Δεκριανός	
	Ζώσιμος Ἀσκληπιάδου	
	Ἀττικός	
	Πρεῖμος	ὁπλο- διὰ βί- Διονύσιος
	Ἀσκληπιάδης	ὑποπαι- διὰ β- Εὐτυχιανός
	Ἑρμογένης	ὑπογρ- Ἀριστοφῶν Λου-
	Γλαυκίας	διδάσ- διὰ β- Εὔπορος Ἐπιγ-
	Θεόδωρος	κεστροφύλαξ
	Τυχικός	ἐπὶ Διογ- διὰ β- Διονύσιος
		λεντιάριος Ζώσιμος.

Digitized by Google

Plaque de marbre du Pentélique. Le début de l'inscription manque. Sigma lunaire, C. Quelques lettres liées; gravure soignée et bien conservée. Col. I, ligne 13, Εὐπυρί et non Εὐπυ. Ligne 19, le nom Σπόρος est certain. Col. II, devant ἐπέγραφοι, le signe suivant, . Col. III, lig. 25, les mots abrégés sont suivis de points (.) et de virgules (,); ligne 27, ΥΠΟΓΡ, ensuite mot martelé, probablement ΔΙΑΒ.

XCVI.

A.

. . . . . .
Ἐπίγον[ος. . .
Ἔκλεκτος Στειριεύς
γυμνασίαρχοι·
Βοηδρομιῶνα
Στάτιος Γλαῦκος
Πυανοψιῶνα
φίλοι | Κλα. Ἀφροδείσιος
αὐτ. . | Μεμακτηριῶνα
λυκτ. . | Μέμμιος Ἐπίκτητ[ος
Ποσειδεῶνα
Μέμ[μ]ιος Ἀττικός
[Ἀδ]ριανιῶνα
Γ... ΤΛ....

Digitized by Google

B.

. . . .
Στ]άτιος Ι. . .
Γερμαν[ικείων
Φ]ίλερως Πα. . .
Ἀθήναιος Μι. . .
Ἀδριανείω[ν
Μέμμιος Ἀφρο[δ. . .
Στάτιος Μένανδρο[ς
Σεβηρείων
Φιλεῖνος καὶ Καρπο..
Ἐπινεικίων
Πάμφιλος ·
Λαμίσκος Βησεεύς
Θυμόσοφος Τρινεμεεύς
Ἐλπιδήφορος Ἀμυμω[νεεύς
ὁπλομάχος
Διονύσιος Φαληρεύς
[ἡγ]εμὼν
Πα.... ιος Φυλάσιο[ς
[ὑπο]γραμμα[τεὺς
Ὀν[ήσιμ]ος ΕΙ
. . Κ. .
. . . . .

C.

. . . .
. . . . εύς
. . . . . τεύς
. . . . . τεύς
. . . . . τεύς

. . .
. . . λης,
. . κλιανός
. . . Τ. Σωζομενός
Ἀρτεμίδωρος Τυχικοῦ
Εὐτύχης
Μάγνες

Digitized by Google

. . . . . M]ελιτεύς
Ἱπποθωντί]δος
. . . . Ἀμυ]μωνεεύς
. . . . . Ἀ]μυμωνεεύς
. . . . . Ἐλ]ευσείνιος
. . . . . .

Ἀλκιβιάδης Εὐφραντᾶ
Εὐάριστος Εὐαρίστου
Ἀλκιβιάδ-

Sept morceaux d'une stèle; ils forment trois groupes, A. B, C. E, Σ, Ω. A, lig. 9, ΜΕΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ. B, lig. 12, ΒΗΣΕΕΥΣ. C, lig. 6, Μαγνες est certain, probablement pour Μάγνης.

Digitized by Google

XCVII.

. . . . .

Αὐρ. Ἴλαρος
Αἰγεῖδος
Αὐρ. Ἀγαθήμερος
Αὐρ. Ἀφροδείσιος
Αὐρ. Διονυσόδωρος
Αὐρ. Ἀρίστων Διονυσοδ-
Αὐρ. Σωτήρ
Ἰού. Ἰοῦστος
Αὐρ. Ζωσιμιανός
Αὐρ. Εἰσιγένης Ζωσιμ-
Πανδειονίδος
Αὐρ. Μουσώνιος
Αὐρ. Διονυσοκλῆς Μουσ-
Αὐρ. Εὔπορος
Αὐρ. Ἐπίκτητος
Αὐρ. Εὔπλους
Αὐρ. Νύμφιος
Αὐρ. Ὀνήσιμος
Αὐρ. Φίλων

. . .
[Ἀδρι]ανίδος
Αὐρ. Προσδόκιμος
Αὐρ. Στρατόνεικος Γάμου
Αὐρ. Φάληρος)
Αὐρ. Ζώσιμος
Αὐρ. Εἰρηναῖος
Αὐρ. Ἀφροδείσιος
Αὐρ. Κελερεῖνος
Αὐρ. Σωσίδημος
Οἰνεῖδος
Αὐρ. Ζήνων Θεομνήστ-
Αὐρ. Ἀφροδείσιος
Κεκροπίδος
Αὐρ. Χαρμίδης
Αὐρ. Ἐλπιδηφόρος
Ἱπποθεωντίδος (*sic*)
Αὐρ. Φίλων)
Αἰαντίδος

Τ[ὰς δ]ὲ σεβαστοφορικὰς νομὰς πάσας τὰς διὰ Πανελληνί[ρι τὸ Διο]γένειον θύσαντες καὶ σπείσαντες ἐν τῷ Διογε ο[ὑδε]νὶ δὲ ἄλλῳ συνετέλεσαν οἱ ἔφηβοι ἢ κατὰ τὸ ἀναγκ

Stèle; la partie supérieure manque. Lettres bien gravées: Ε, Μ, Ω.

Colonne I, ligne 1, ΙΛΑΡΟϹ; ligne 13, ΜΟΥϹ en petits caractères, mal gravés; mot ajouté. Col. II, lig. 17, ΙΠΠΟ·

Digitized by Google

. . . .
Αὐρ. Εἰσίδοτος
Αὐρ. Ἀπολλώνιος
Ἀτταλίδος
Αἴλ. Νεοπτόλεμος
ὁ πανεύρυθμος
Αὐρ. Θεόμνηστος
Αὐρ. Εὐπόριστος
Αὐρ. Σύμμαχος
Αὐρ. Στράτων
Αὐρ. Ποτάμων
Αὐρ. Νάρκισσος
Αὐρ. Τειμόξενος
Αὐρ. Παιδέρως
Αὐρ. Νεικασίας
Αὐρ. Ἀθηνόδωρος
σωφρονισταί·
Ποσείδιππος
Πρέπων

. . .
. . . . . [Εὐ-
τύχης . . .
ανός, Εὐ[. .
ανός, Ἀπολλων... [Πα-
τρόφιλος, Εὐπορ...
λων, Βορέας, Εὐτυχ..
Ζωσᾶς, Εὐτύχης, Αρμ...
ος, Ἀττικίων, Γλύκερος,
Καλόπους, Εὐπόριστος,
Διονύσιος, Δημήτριος,
Ζώσιμος, Κόσμος, Καλ-
λικράτης, Δωρᾶς, Εὐτυχιανός·
τάξεις ἐν Διογενείῳ·
ὑποπαιδ- Εὐτυχιανός, ὁπλομ-
Διονύσιος, γραμ- Σύντροφος,
ὑπογραμ- Ὀνήσιμος, κε-
στροφ- Ζωσιμιανός, διδαος (*sic*)
Εὔπορος, ἡγεμ- Πάρασις,
θυρωρὸς Εὔτυχος.

ων ἐπίσης οἵ τε ἔφηβοι καὶ οἱ πε-
νείῳ τὰ ἐξιτήρια εὐωχήθησαν,
αἴων τῷ καψαρίῳ μόνῳ.

ΘΕΩΝΤΙΔΟC; Є bien marqué. Col. IV, lig. 17, ΔΙΔΛΟC, abréviation pour Διδάσκαλος; lig. 19, après Εὔτυχος, ✱A; lig. 22, à la fin, les deux signes ⟆.

Digitized by Google

XCVII *a*.

Ἀγαθῇ τύχῃ,
ἐπὶ ἄρχοντος Φιλιστείδου
τοῦ) Πειραιέως, κοσμη-
τεύοντος Ἀβασκάντου τοῦ)
Κηφισιέως, οἱ συνέφηβο[ι
τοῦ Τ[ελεσφ]όρου συνσ[τρεμμα-
ταρχ[ήσαν]τες ἑαυ[τοὺς τιμή-
σαντες τὸν θεὸν καὶ ἑαυτοὺ[ς
ἀνέγραψαν·
Τελεσφόρος Ἀσκληπιοῦ
Προσδόκιμος Δημητρίου Σου-

XCVII *b*.

Ἀγαθῇ θε
Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων] ἐπὶ ἄρχοντος
. . . . . τους ἰ]δίους συνάρχοντας
[Πτο]λεμαΐδος
Lacune. .....δης δ καὶ Μηνο- Φλ-
..ος Ζωσίμου Φλ-
..ος Γλύκωνος Βερ-
. . . . . Μελαι-
[Ἀ]καμαντίδος
...ς Ἐπιγόνου Σφήτ-
.. Ἐπιγόνου Σφήτ-

Digitized by Google

Σωτᾶς Ἀγελιανοῦ
Ἀντᾶς Ἐπιγόνου
Πάνφιλος) Βερενικίδης
Κλ. Φιλωνίδης
Ἀθηνόδωρος)
Σοφιανὸς Ζωσίμου
Ζώσιμος)
Ἡρακλέων Ἀττικοῦ Πει-
Ἐπιτυγχάνων Θεοκρίτου Πει-
Φιλήμων Νικοστράτου Σφήτ-
Ποπίλλιος Ὀνησικράτης.

Petite stèle; lettres grossièrement gravées, ϵ, ϲ, ω. Ligne 12, Ἀγελιανοῦ, lecture certaine; ligne 13, Ἀντᾶς, même remarque.

οἱ τύχῃ·
Γ' Πειναρίου Πρόκλου Ἀγνουσίου Τι. Φλ-
καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ ἐφήβους ἀνέγραψεν.

Ἐπαφρόδειτος Εὐπόρου
Μεγιστόδωρος), Εὐτύχης)
Ἀττικὸς Ἑρμεία, Ἐπάγαθος)
Ἰσίδοτος Ἑρμεία, Ποτάμων)
Ἀθήναιος Μέμνονος
Ἐπίγονος Μόσχου
Σύμφορος Μόσ[χου]
Νο[υμ]ήν[ι]ος..

γ τάξ-στάδι-Διογένης Ἀχωρίστου· δίαυ-
Ἀ[δ]. Φαρνάκης· α τάξ-πάλ-Ἐπέραστος
κ[αὶ] Ζωσιμιανός· β τάξ-πάλ-Κάρπος)·
[γ τά]ξ-πάλ-Ἰούν-Ἐπειός· α τάξ-παγκρ-
[Πρό]σδεκτος Μοδέστου· β τάξ-παγκ-
[Σερα]πίων Ἀσκληπιάδου· γ τάξ-παγκ-
[Πείς]? ανδρος)· ὅπλον Ἀθήναιος).
[Φιλα]δέλφ-]? κήρυκ[ας] Ἀπολλώνιος Δημητρί-

Digitized by Google

		.. ς)	Σφήτ-
		.. ς)	Θορί-
		.....[Σω]τηρίχου	ἐκ Κερ-
15	[γυμνασίαρχοι·]	.. ς)	ἐκ Κερ-
		.. ος Μοδέσ-	Κεφα-
		...)	Κεφα-
		.... δης)	ἐκ Κερ-
20			
	Θ[αργ-]...		
	Σκει-Πολυ..		
	Ἑκα-δ κοσμ[ητὴς]...		
	Μετα-Ἀ[τ]τικ[ὸς Ἑρμεία].		
25	Ἀγωνο[θέται]·	..... φορ-	
	Ἀντινο-ἐν ἄστει δ [κοσμητὴς]	.. ος Ἀλε-	
	καὶ οἱ σωφρονισ[ταί]	.. ος	
	Ἀντινο- ἐν Ἐλευσε[ῖνι	.. που	
	Πείσανδρος [ ]] Γαργήτ-	.. ένους	
30	Στέφανος [ ]] ΕΓ?..	[Ἀ]ντιόχου	
	Ἀδρια- Μύρων Καλλίσ[του]	.... [Ἀ]ντιόχου	
	Φιλαδελ- Καλλίφρων [Προτείμου]	.. ίου	Μα-
	Θησεί- Φλ. Ἡλιόδωρος [καὶ Φλ-	[Ἀντιο]χίδος	
	Μηνοχάρης Χολ[λεῖδαι?]	.....[Π]αμφίλου	Λευ-
35	τοῦ περὶ ἁλκ. Αὐρ-Ἀλκα[μένης]	.. [Π]αμφίλου	Λευ-
	Κομοδείων Καλλίφ[ρων Ἀθη-]	.. ύκου	Παλλη-
	ναίου καὶ Κάσ-Σπένδ[ων]	.. ύκου	Παλλη-
	Ἐπινι-δ κοσμητ-καὶ ο[ἱ ἔφη-?]	.. θίμου	Παλλη-
	Ἀθηναίων δ κοσμη[τής]	.. ίωνος	Ἀναφλ-
40	Γερμανικείων οἱ ἔφηβο[ι.	.. ομάχου	Ἀλωπε-
		[Ἀτταλίδ]ος	
	Ἄρχων Αὐρ- Ἀλκαμένη[ς]	.. λωνος	Ἀγνου-
	στρατη-Στά- Ἀθηνογέν[ης]		Ἀγνού-
	κήρυξ Καλλίφρων [Προτείμου]	.. γένους	Ἀγνού-
45	β[α]σιλεὺς Ἐπέραστος Με[νάνδρου]		Ἀγνού-
	πολέμαρχος [Κάρπ]ος)·	.. α]φροδι-	Σουνι-
	θεσμοθέται·	... όξου	
	Ἀθήναιος) Ἀχαρ-		

Digitized by Google

ΟυΛ..
Εὐ..
Σ..
Γ..

[ου · ἐγκώ-Στ]ά-Ἀθηνογένης · ποίη-
[μα Ζώσιμος ?] Ἀπολλωνίου · δόλιχ-Ζώ-
[σιμος Ἀ]πολλωνίου · α τάξ-στάδ-Τατια-
[νὸς Τρο]φίμου · β τάξ-στάδ-Ἡρακλέων
[Ἰσάρχου] · γ τάξ-στάδ-Ἀβί-Φαρνάκης · δί-
[αυλ-Ἄφρο]δείσιος Ἀγαθοκλέους · α τάξ-
[πάλ-Ἐπέρ]αστος Μενάνδρου · β τάξ-
[πάλ-Στέφ]ανος) καὶ Ἐπίκτητος Ἀπολ-
[λο- γ τάξ-] πάλ- Κλ- Πολύνικος · α τάξ-
[παγκ-Νικ?]ίας) · β τάξ-παγκ- Ἀβί-Φαρνάκης ·
[γ τάξ-παγ]κ-Ἰούν-Ἡπειός · ὅπλ-Κάρπος.
[Θήσεια? · κήρυ]κας Ἀπολλώνιος
[Δημητρί]ου · ἐγκώ-Στάτιος Ἀθηνογένης ·
[ποίη- Πρω]τογένης καὶ Κάστωρ · δόλιχ-
[Ζώσιμος Ἀ]πολλωνίου · α τάξ-στάδι-
[Ἐπάγαθο]ς) · β τάξ-στάδι-Κλ- Κορνηλια-
[νός · γ τάξ-] στάδι-Διογένης Ἀχωρίστου ·
[δίαυλ- Σώσι]μος Ἀπολλωνίου · α τάξ-πάλ-
[Ἐπέραστος] Μενάνδρου · β τάξ-πάλ-Στέ-
[φανος) · γ τάξ-]πάλ-Κλ-Πολύνεικος · α τάξ-
[παγκ]ρ-... Φίλωνος · β τάξ-παγκ-
..... ς · γ τάξ-παγκ-Ἀρίστων
... καὶ Σω]τήριχος · ὅπλον Κλ. Θε-
..... Κομόδεια ·] ? κήρυκας
[Ἀπολλώνιος] Δημητρίου · ἐγκώ-Στά-
[Ἀθηνογένης · π]οίη-Ἀβ-Ὀκταβιανός · δόλιχ-
ΤΕΙ [Ζώσιμος Ἀπολλω]νίου · α τάξ-στάδ-Ἐπάγαθος ·
[δ τάξ-στάδ-Κορν]ηλιανός · γ τάξ-στάδ-
ΤΩΚ... [Διογένης ·] ? δίαυλ-Ἀπολλώνιος
[... α τάξ-πάλ-Ἐπ]έραστος Μενάνδρου ·
[β τάξ-πάλ-Σεραπίων Ἀσκλη]πιάδου · γ τάξ-πάλ-
..... τείδης · α τάξ-παγκ-
[..... β τάξ-παγκ-Ἀπο]λλώνιος Γλυ-
[.. γ τάξ-παγκ.....χ. ὅπλ]ον Ἀθήν[αι-
[ος) ..... Δ]ημητρ[ι..
[Ἐπινίκεια · ? κήρυκας] Ἀπο[λλώ[νος....
Ἀπ.. (ἐγκώ- ποίη- δόλιχ- κτλ.)

Digitized by Google

Σεραπίων Ἀσκληπιάδου [Ἐπένγραφ]οι
Πολύκλειτος ὁ καὶ Ποσειδ... .. ίου
Κλ. Πολύνικος Εὐπυρί[δης? .. σίου
Τρόφιμος Ἀθηνοδώρου. ... ου

Ἀγορανόμοι· .. οδος
Ἐπάγαθος) ἐξ Οἴου ..... Παρα]μόνου
Χαρίτων Ἐπαγάθου ἐξ [Οἴου] .. κου
ἀστυνόμοι· .. ιος
Ἀβίδιος Φαρνάκης .. ου
Ἀβίδιος Ὀκταβιανός. .. ρου

Ἐρεχθεΐδος .. ευς
Ἀπολλώνιος Δημητ[ρίου] .. σου
Μένανδρος Δημητρ[ίου] ... ου
Ἐπ]ίκτητος Ἀπολλοφ[άνους
Ἡρα]κλέων Ἰσάρχου
... ιστος)
... Διοφάνους .. ος Πριμ–
.. ος) Λα
.. [Αἰγεΐδ]ος
ε ι....
.. νων

.. ς)
.. του
.. ονος)
.. Διρνυ
.. Ε]ὐχάριστος
.. ου
.. Νικασίω

.. Ἀφρο]δεισίου

Digitized by Google

Οἵδε ἐνίκησαν τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐφήβων · τὸν πρὸς Ἄγρας ὁρόμον ἅπαντες οἱ ἔφηβοι · — Ἀντινόει[α ἐν ἄστει · κήρυκας Νική[τη]ς Γλαύκου · ἐγκώμιον Στάτιος Ἀθηνογένης · πο[ί]ημα Πρωτογένης Ἀπολλωνίου · ὁλιχ- Ζώσιμος Ἀπολα τάξ-στάδι-Διονύσιος Ἐπιγόβ τάξ-στάδι-Ἀβί-Ὀκταβιανός · γ τάξ-στάδι-Ἀβί-Φαρνάκης · δίαυλ-Ἀφροδείσιος Ἀγαθοκλέα τάξ-πάλην-Ἐπέραστος Μενάνδρου · β τάξ-πάλ-Στέφανος) · γ τάξ-πάλ-Ἰούν- Ἤπειός · α τάξπαγ- Ἰούνι-Σέμνος · [β] τάξ-παγ-Ἀβί-Φαρνάκης · γ τάξ-παγ-Κλ-Πολύνικος · ὅπλον Πολύκλιτος. Ἀντινόεια ἐν Ἐλευσῖνι · κήρυ-Νικήτης Γλαύκου · ἐγκώμ-Στάτι-Ἀθηνογένης · ποίημα Πρωτογένης Ἀπολλωδόλιχ-Ζώσιμος Ἀπολλωνίου · α τάξ-στάδι-Τατιανὸς Τροφίμβ τάξ-στάδι-Ἡρακλέων Εἰσάρχγ τάξ-στάδι-Ἀφροδείσιος Ἀγαδίαυ-Ἀβίδι- Φαρνάκης · α τάξ-πάλ-Ἐπέραστος Μενάνβ τάξ-πάλ-Κάρπος) καὶ Ἡρακλέων Εἰσάρχου · γ τάξ-πάλ-Κλ-Πολύνικος · α τάξ-παγ-Ἐλπίνικος Παμφίλ-β τάξ-παγ-Πραίσης Εὐφροσύνου · γ τάξπαγ-Ἰούν-Ἤπειός · ὅπλον Χαρίτων Ἐπαγάθου.
Ἀδριάνεια · κήρυκας Νικήτης Γλαύκου · ἐγκώμ-Στά- Ἀθηνογένης · ποίη-Πρωτογένης καὶ Κάστωρ · ὁλιχ- Μύρων) · α τάξστάδιον Ἐπάγαθος) · β τάξστά-Ἡρακλέων Εἰσάρχου · Ἡρα[κλέων Ἰσάρχου · β τάξ- στάδ-Διογέν[ης Ἀχωρίστου · γ τάξ-στάδ-... ος Δη[μητρίου · α τάξ-πάλ- Ἐπέραστος Μενάνδ]ρου · β τάξ- πάλ- Ἡρακλέων Εἰσάρχου · [γ τάξ- πάλ-..... α τάξ-πάγκ-..... β τάξ- παγκ-Σεραπίων [Ἀσκληπιάδου · γ τάξπάγκ-Σεραπ[ίων Ἀσκληπιάδου · ὅπλον Ἀθήν[αιος).

Οἵδε ἐναυμάχ[ησαν..
Πρωτογένης Ἀπ[ολλωνίου, Ζωσι-]
μιανὸς Ἀφροδε[ισίου · Ἀθηνο-?]
γένης ἐνίκα ΟΝ..
ἐπὶ τοῖς ἥρωσι ΛΑΔ
δωρος · τὸν ἐπὶ ΓΑΙ [..... λαμπάδι Α. Φλ. Μηνοχάρης [καὶ Φαρνάκης · λαμπάδι Ἀν? Ἐπά[γαθος] καὶ..... Ἀθήναιος Ἀλεξάνδρου · [λόγους προτρεπτικοὺς εἶπον Καλλίφ[ρων Πρτείμου καὶ Στά- Ἀθηνογένη[ς · τοῖς? Ἀλώοις τῶν ἐφήβων λόγο[υς εἶπον.... Φλ- Ἡλιόδωρος, Φλ-Μηνοχ[άρης, Καλλίφρων Προτείμου, Στά-[Ἀθηνογένης · τῷ περὶ ἀλκῆς

Αὐρήλιος Ἀλκαμένης.

Θησεῖδαι	Ἡρακλεῖδαι
Φλ-Ἡλιόδωρος	Σεραπίων Ἀσ[κλ-
Φλ-Μηνοχάρης	Ἡρακλέων
Ἀθήναιος	Ἰούνι- Σέμνος
Ἐπέραστος Μεν-	Ἕλιξ)
Κλ-Πολύνικος	Ἀθηνίων)
Ζωσιμιανὸς Ζωσι-	Σόφος Χαιρη-
Διονύσιος Ἐπιγό-	Ἐπίγονος Γλαυ-
Ἀπολλώνιος. Δημ-	Ἀριστείδης)
Ἀλέξανδρος)	Νικίας Ἀφροδι-

Digitized by Google

90 .. ανου

Stèle. L'inscription était écrite sur quatre colonnes. — 1re colonne. Il manque le début de la première colonne (gymnasiarchies, jusqu'au mois de Thargélion, etc.); le catalogue des tribus. Colonne II. Il ne reste plus que quelques fragments de noms propres. Colonne III. Le catalogue des ἐπέγγραφοι n'est pas complet, mais il ne descendait pas jusqu'à la ligne 49. Après la liste des ἐπέγγραφοι, espace vide occupé par un ou deux noms propres que l'éphébie voulait particulièrement honorer; il reste de ces noms les six lettres TE/ TΩK. Vient ensuite la liste des victoires remportées dans les différents jeux. Colonne IV, très-endommagée; suite de la liste des victoires. De la ligne 45 à la ligne 59, lacune.

Le mot ΘΕΟΙ est écrit dans un bouclier. Lettres liées, par exemple, ΜΗ, ΜΕ; gravure peu soignée; prédominance du sigma de la bonne époque, Σ, bien qu'on trouve le sigma et l'oméga lunaires, C, ω.

Col. I, ligne 36. Κομοδείων, lettres gravées plus profondément que les autres. Col. II, ligne 8, devant le mot Μελαι, espace vide qui n'a jamais été rempli; lig. 55, en face du mot Παραμόνου, la signe ⌔. La restitution Ἐπένγραφοι, lig. 49, est très-probable. Ligne 71, ΝΩΝ ou ΛΩΝ.

Digitized by Google

Κάσι-Σπένδων Ἰσίδοτος Ἑρμ-
Μύρων Καλλι- Ἀθηνόδωρος).

Col. III. Les chiffres A, B, Γ, tantôt surmontés de trait, tantôt sans trait; les abréviations Κλ, Ἀδί, etc., sont en général surmontées d'un trait.

Col. IV, lig. 34. La moitié de la ligne a été martelée. Lig. 74, Αὐρήλιος Ἀλκαμένης, lettres négligées, plus grandes que les autres.

Parmi les différences très-légères que présente la lecture ci-dessus et celle qui a été publiée par M. Koumanoudis, remarquez, colonne II, lig. 32, 38; le texte porte certainement les six démotiques qu'omet M. Koumanoudis. Col. III, lig. 57, il faut lire δόλιχ- Ζώσιμος et non δόλιχον Σῖμος. Voir du reste plus bas, ligne 72. Col. IV, lig. 8. L'abréviation Ἰούν- est certaine; ligne 27, le prénom de Κορνηλιανός est indiqué par l'abréviation Κλ-; ligne 36, il ne faut pas écrire en entier le mot Στάτιος; il est écrit ainsi, ΣΤΑ ; un trait indique qu'il est abrégé.

Cette inscription contient le fragment du *Corpus*, n° 283, que j'ai donné à tort sous le numéro LXXI *a*. La restitution proposée pour les lignes 2 et 3, page 288, est donc fausse. Par suite, le numéro LXXI *b* doit être classé après le numéro XCVII *b*.

Digitized by Google

XCVIII.

. . . .
[Δι]ονύσιος Εὐκλείδου
Ἀδριανείων
. . .
. ος Αἰλ. Ἀρητιανός
. νος Ἀντινοείων
θ]εσμοθέται· ἐν Ἐλευσεῖνι
Αὐρ. Ἀριστόβουλος) Αὐρ. Ἀριστόβουλος)
Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Lacune. Ἡρακλείδης Εὐκλείδου
Ἐπινικίων
Αὐρ. Πάτροκλος Καλλίφρο-
Σεβηρείων
Προκλιανὸς
καὶ Μαρκιανός
σωφρονισταί· Ἀμφιαιρείων
Ἀπολλώνιος Μοι- Φυλα- Πραξιτέλης)
Εὐτυχίδης Σωσιπάτρου .υ- Γερμανικείων
Κέλαδος Τρυφ- Κυδ- Κλ. Τειμασίθεος
Ἀφροδείσιος) Φιλ- συστρεμματάρχαι·
Μιλτιάδης) Πει- Μέμ. Σῶσπις
Αὐρ. Ἴλαρος Γαργ- Καλλίφρων)
ὑποσωφρονισταί· Πάτροκλος
Αὐρ. Καλόκαιρος Ἡρεσί- Ἀρητιανός
Αὐρ. Ἀττικὸς Στράτωνος Σφ- Ἀριστόβουλος)
Αὐρ. Ἀφροδείσιος) Χολα- Ἀγαθόπους
Κλ. Ζώσιμος Βαλιανός
Αὐρ. Μόδεστος) Κεφ- Σώσανδρος
Αὐρ. Ἀφροδείσιος. Πραξιτέλης)
ὁπλομάχος Ξενοκράτης)
Αὐρ. Διονύσιος Ζώσιμος.
ὑποπαιδοτρίβης εἰσαγωγεῖς·
Αὐρ. Πωλλίων Κλ. Ὠκεανὸς)
ἡγεμὼν Αὐρ. Εὐτυχιανός

Digitized by Google

. . . . .
Ο...
Κλ. Παλλαδι.ΔΙ..
Νικοκλῆς Εἰσιδ-
Ἀθήναιος Μητροδ-
Αὐρ. Φιλόμουσος Ο

Θηλιμίθρης

Ἀκαμαντίδος
Μόδεστος) Κεφα-
Ἀφροδείσιος) Χολα-
Ἀλέξανδρος Ἀφρο-Χολ-
Ἀκυλανὸς Καλοκαίρου
Ἀττικὸς) Σφή-
Εὐτυχιανὸς Ἐπαφρ-
Ἐπίκτητος Διονυ-
Νίκων Ζοΐλου
Ἀδριανίδος
Αὐρ. Ἐπίγονος Ἐπιγόνου
Κάρπος
Εὐτύχης)
Αὐρ. Εὔχρους)

Ἴλαρος Μελπο-

Ἀφροδείσιος νεανι-
σκαρχήσας
Οἰνεΐδος

Κλ. Δ...
Κλ. Τυχικὸ[ς. . .
Ἰού. Ὀνήσι[μος..
Εὐ-
Κλ. Δημήτριος
Ἐλευσείνιος Φαλ...
Πον. Πηγάσιος
Λεσβιανὸς Σεραπίωνος
Πολύκαρπος Τελ-

Ἀριστόβουλος
Ἑρμῆς)

Ἀντιοχίδος
Ἀρητιανός
Θεμίσων)

Προσδόκιμος)

Τρυφωνιανὸς Προσ-
Ἐλπιδιανὸς Προσ-

Εὔτακτος

Digitized by Google

Γέλλιος Μουσαῖος ὑπογραμματεὺς
35. Ὀ]νήσιμος Εὐκ]αρπίδου ἐκ Κ-
ὀποζ]άκορος
...Ἐ]πίκτητος..
διδάσκαλος δ[ιὰ βίου]?
40 .... Παλαμήδης
Ῥοῦ?]φος Ἀρτεμείσιος
.. νο.
45 .....
Ἐρε]χθεῖδος
.. κράτης Ἀρτεμ-
Ἀρτε]μίδωρος
50 .. Θεόδοτος
Φιλόμ]ουσος Σερα-
.. ος Σερα-
.. ρή?λιος
55
.... ιδος
.. Καλλίφρων
60 .. Πάτροκλος
. . . .

Ἐπαφροδείτου
Περίλαος)
Ἀντίοχος Ζωσι-
Ἴσθμος Ἀφροδ-
Φαυστεῖνος Ἀφρο-
Ἀφροδείσιος)
Σωκράτης Σωτῦ
Σωτῦς)
Φλάβι- Συμφέρων
Πανδιονίδος
Ἀρτεμείσιος ὁ καὶ Διονῦσις Κελάδου
Τρύφων Κελάδου)
Αἴλιος Κλέανδρος)
Εὐφράτης Στρατον-
Αἴλ. Εὐτυχιανός
Ἀγάθων Ζωσι-
Ἡρακλείδης Ζωτι-

Stèle. La partie supérieure a disparu. Les noms de ce catalogue sont écrits avec une grande irrégularité. Nombreux espaces vides. Col. I, lig. 16, ligne martelée et écrite à nou-

Digitized by Google

Μοιραγένης Ἀπολ-
Ὠῆθεν Φιλοκράτης Φαρνά-
κου
Βοίωτος)
Ὀλυμπιόδωρος)

Εὐοδιανὸς Παλαμ-
Διογένης Ἀθην-
Κεκροπίδος
Σῶσπις
Βαλιανὸς)
Διονύσιος

Διονύσιος Ἀθηνοδώ-
Νεικίας
Ὄλυνπος
Ἀλέξανδρος
Ἐπιτύγχανος
Ἀτικὸς Ζωσίμου

Ἀτταλίδος
Εὐτυχίδης)
Μεμμιανός
Σωτᾶς Συμφέ-
Ἀττικὸς)

Αὐρ. Παντάγαθος
Αὐρ. Ἑρμῆς
Ἰουλιανὸς Ἀφρ-
Ὠκεανός
Ὠκεανὸς)
Αὐρ. Ῥηγεῖνος

Αὐρ. Βειτάλιος

ἐπένγραφοι

Αὐρ. Νεικηφόρος
Διονύσιος Ναρ-
Τρύφων Σ..
Φλά. Προκλιανός
Φλά. Μαρκιανὸς ΙΙΡΠΟ
Αὐρ. Επ....

Αὐρ. Ἀπολλώνιος
Ἱππο[θωντίδος
. . . . .

veau. Col. II, lig. 14. ΑΜΦΙΑΙΡΕΙΩΝ. Col. IV, ligne 35, Ὄλυνπος est certain. Ligne 38, ΑΤΙΚΟΣ.

Digitized by Google

XCIX.

Ἀγαθῇ
ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων
πτρεὺς καὶ ὁ ἀντικοσμή
πτρεὺς ἀνέγραψαν το[ὺς]
περὶ τὸ Διογένειον το[ὺς]
ἄρχοντος, παιδοτρι[βο]ῦν
τοῦ καὶ Κράτωνος Πα[ι]αν
Λεωσθένους Μελιτέως, γρ
ἱερέως Συντρόφου τοῦ Εὐ
διδασκάλου διὰ βίου Αὐ[ρ.

στρατ[η]γὸς
Μ. Αὐρ. Διονύσιος Λαμπτρεύς
βασιλεὺς
Κλώδ. Ὀνήσιμος

ἄρχων
Ο[ὐαλ.] Κεχαρισμένος
πολέμαρχος
Κλ[ώδ.] Ζήνων

σωφρονισταί·
Αὐρ. Ἄτταλο[ς...τε...ος Φλυ-
Αὐρ. Εὐκατάλ[λ]ακτος
Κλ. Νεικόσ[τρατος]
Αὐρ. Μητρόδ[ωρος]
Αὐ[ρ].....
. .
. .
. .
. .
. .
. .

γυμνασίαρχοι·
Βοηδρομιῶνα
καὶ Ποιανεψιῶνα
Μ. Αὐρ. Διονύσιος Λαμπτρεύς
Μεμακτηριῶνα
Σωσικράτης
Ποσειδεῶνα
Αὐρ. Φιλοκράτης
Γαμηλιῶνα
Γορβίδιος Ἀρέσκων
Ἀνθεστηριῶνα
Μάρκος) Παιανιεύς

Digitized by Google

τύχῃ,
Μ. Αὐρ. Κάλλιππος Λαμ-
τῆς Μ. Αὐρ. Θεόξενος Λαμ-
ὑπ' αὐτοὺς ἐφήβους καὶ τοὺς
ἐπὶ ἱερέως Φλάβ. Ἀσκληπιάδου
τος διὰ βίου Αὐρ. Σεραπίωνος
ιέως, προστατοῦντος Τιβ. Κλ.
αμματεύοντος διὰ βίου
καρπίδου ἐκ Κοίλης,
Π]αλαμήδους ἔτος Θ.

κήρυξ
Οὐα. Ἡρακλέων Ὑβά-
Ὑβα-
ἀγωνοθέται·
Ἀντινοείω[ν ἐν Ἐλε]υσε[ῖνι
Μ. Αὐρ. Διονύσιος Λαμπτρεύς
Ἀντινοείων ἐν ἄστει

Αὐρ. Φιλοκράτης
Ἀντωνείων
Αὐρ. Ἀττικός
Ἀθηναίων
Αἴλ. Ἀπολινάριος
Γερμανικείων
Οὐαλέριος Κεχαρισμένος Ὑβά-
Ἀδριανείων
Οὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά-
Γορδιανείων
Οὐαλέριος Κεχαρισμένος Ὑβά-πρ-

Digitized by Google

Καὶ Ἐλεύθερος Μάρκου
Ἐλαφηβολιῶνα
ὁ κράτιστος Οὐετούριος
Κυϊντιανός
Μουνιχιῶνα
Οὐαλέριος Κεχαρισμένος Ὑβά-
Θαργηλιῶνα
[Ο]ὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά-
[Σ]κειροφοριῶνα
[Πρ]εῖμος καὶ Ἀριστόβουλος
Ἑκατονβεῶνα
[Ἀ]ντίγονος καὶ Πάτερκλος
Μεταγειτνιῶνα
[Οὐ]αλέριος Κεχαρισμένος Ὑβά- πρ-
[Παν]διονίδ[ο]ς
... τικὸς...
... Αιος Ἐρωτικοῦ
Ἀσκλ]ηπιάδης Εὐτύχους
.... ελφος Εὐτύχους
.... ς)
.... ος Μάρκου
.... νος Μάρκου
.... ος)
.... ιος Πρόξενος
...ό]δωρος Τειμοθέου
... Ῥωμανός
....ς Προσδέκτου
.. [όδ]ωρος Ἰουλίου
... οντεὺς)
[Λεω]ντίδος
[Οὐ]αλέριος Κεχαρισμένος Ὑβά-πρ
[Οὐ]αλέριος Κεχαρισμένος Ὑβά-
Οὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά-

..... ιο...
ὑπογρα]μματ[εὺς] :
.... ος Ε...
... ο...
..... ης
ἐπὶ Διογ]ενίου
Κλαδ....
χεσ[τρο]φύλαξ
..... ιος
Ἀγα[θόπ]ους
....εως
Ἐρε[χθε]ίδος
Μαρ. Αὐρ. Διονύσιος Λαμπτρεύς
Αὐρ.? Φιλόδη[μος]
Φλά. Ἰόβας
Φλά. Ἀριστείδη[ς]
Αἴλ. Ἀπολινάρ[ιος
..... ιος Κ
Π..μο... Ἀνθ..

Digitized by Google

συστρεμματάρχαι·
Μάρ. Αὐρ. Διονύσιος Λαμπτρεύς
Οὐαλέριος Κεχαρισμένος Ὑβά-
Οὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά-
Οὐαλέριος Κεχαρισμένος Ὑβά-πρ-
Αὐρ. Ἀρχεκράτης
Ἴλαρος ὁ καὶ Εὐτύχης
[Αὐρ.] Φιλοκράτης Ἰού. Σέμνος
Α[ὐρ]. Λέων
Εὐφρόσυνος Ἀδριαν-
Αὐρ. Σωτήρ
Αὐρ. Χρύσιππος
Αὐρ. Πρε[ί]μος
Αὐρ. Ἐλπίνεικος

Ἀκαμαντίδος
Φιλότειμος)
Αὐρ. Πρόκλος
Δείφιλος Ἀφροδεισίου
Ῥόδιππος Εὐκαταλλάκτου
Εὐκατάλλακτος)
Ἰούλ. Παλατεῖνος
Ἀρίστιππος Ὑακίνθου
Δείφιλος Ἐπιτυνχάνοντος
Ἐπιτυνχάνων Ἐπιτυνχάνοντος
Φιλάγαθος)
[Ἀγ]αθοκλῆς
Διονύσιος Ἀγαθοκλέους
[Π]ωλλίων Ἀγαθοκλέους
Εὐφρόσυνος Ἑλένου
Ἕλενος)
Ἐπάγαθος Ἀριστοβούλου
Κλαύ. Ἀσκληπιάδης
Ἐρέννιος Φιλαθήναις
Αὐρ. Μάξιμος

Ἱπποθεοντίδος
Σύντροφος ὁ καὶ Ὑγεῖνος
Χειλιαρχιανὸς Δημητρίου
Σωτᾶς Δημητρίου
Ἐπίγονος)
Μεγιστόδωρος Ἐπιγόνου
Αἰλ. Μύρισμος
Εὔνους Ἐπικτήτου
Δωρόθεος Ἀθηνοδώρου
Λού. ὁ καὶ Ἐπάγαθος
Σωτέας Ἡρακλείδου
Ἑρμείας Ζωσίμου
Ἀρισταίνετος Ἀφροδεισίου

Αἰαντίδος
ὁ κράτιστος Οὐετούριος Κυϊντιανός
Ἀλέξανδρος Ἀθηναίου
Γάϊος)
Προσδόκιμος Γαΐου
Εὔφημος Πρείμου
Εὔοδος Ἰάσονος
Ἰάσων)
Ζώσιμος) Μαρ-
Ἑρμείας Ἡρακλείδου
Μιλτιάδης)
Ἀττικὸς Εὐκάρπου
Φλ. Νεικοπολιανός

Digitized by Google

Ἀφροδ[ᾶς Ε]ὐανθί[ωνος]
Εὐανθίων Εὐανθίωνος
Κλ. Ἀφροδείσιος Λαμπ[τρεύς]
Κλ. Πρωτογένης
Κλ. Νεικόστρατος
Κλ. Μουσαῖος
Αὐρ. Γαϊανός
Ῥωμανὸς)
Ἀρέσκων Ῥωμανοῦ
Ζώσιμος Ἀρ[τ]έμωνος
Σωτήριχος Κηφεισιεύς
Θεόδοτος Ἐπαφροδείτο[υ]
Μηνογένης Φιλοπόνο[υ]
Ἀγαθοκλῆς Εἰσιδώ[ρ]ου
Ἐπαφρόδειτος
Εὐπορᾶς Καλλίππου
Εἰσίδωρος Συντ[ρόφου]

Αἰγ[εἰδο]ς
Φιλέα[ς]....
Ἐμπ[ορικὸς]..
Ζώσ[ιμος]..
Ἀσκ[ληπι]ό[δ]ο[τος Ζωπ]ύρου
Μο.....
Ζώ[σιμ]ος)
..... ιος ὁ καὶ Πανιάλιος
..... ίδης)
.. Ἐπ]αφρόδειτος
.. Κορνήλιος νεανισκ-
... ιμος)
Πωλλιανὸς)

Στράτων Εὐπόρου
Μενεσθεὺς Εὐπόρου
Διονύσιος Εὐφροσύνου
..... ος ὁ καὶ Χρύσης
.... κράτης Ἀρχικράτους
..... ης ὁ καὶ Περιγένης
..... ικὸς Στράτωνος
..... [Δ]ιονυσοδώρου
..... ος)
.....
..... Κε[χα]ρισμένου
.....
..... σεινίου
..... Ζωσίμου
..... ος)
..... ς)
..... Φιλοκράτους
..... Νεικηφόρου
Τ... ος Νεικηφόρου
Α... ος)
Κ... Τερτίου
Πλ....ος)
Ἰού. [Τρ]όφιμος
Διόδ[ω]ρος)
Ἀθην[ό]δωρος)
Ἀνθε[ῖ]νος Ἀθηνοδώρου
Πτολεμαΐδος
Εὔπορος Εὐτυχιανοῦ
Μάξιμος Εὐτυχιανοῦ
Νομανδριανὸς Βασιλείδου
Ἀλεξανδρίων Βασιλείδου
Μύρων Εὐτυχίδου
Ἄτταλος Ἀττάλου
Βαλεριανὸς Ἀττάλου
Μητρόδωρος)
Διονύσιος Μητροδώρου
Θεόκτιστος Πολυκράτους

Digitized by Google

Φλ. Μηνογένης
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Ἀλέξανδρος Μαρκιανοῦ
Λουκιλλιανὸς Σωστράτου
Κόσμος)
Διόσκορος Κόσμου
Εὔνους)

Ἀδριανίδος

Αὐρ. Ὀνησίφορος
Διογένης Ἐπαφροδείτου
Αὐρ. Σωτήρ
Γορβίδιος Ἀρέσκων
Κλώ. Ζήνων
Κλώ. Ὀνήσιμος
Κλώ. Ἀθήναιος
Αὐρ. Ἀμμώνιος
Φιλέας)
Ἰούλιος Κάλλιστος
Κλώ. Ἀπρ[ίλιο]ς?
Πολύμνηστος Δωροθέου
Δωρόθεος)
Φλ. Ἡρκλανός
Αὐρ. Σμινθεύς
Ἀττικὸς Πρείμου
Οὐάριος Ἀγαθόδωρος
Οὔαρος (*sic*) Ἀντίοχος
Βάναυσος Ζωσίμου
Αὐρ. Ἔρως
Αὐρ. Ἀρτεμίδωρος
Αὐρ. Εἰσίδωρος ὁ καὶ Ἀπολινάριος Βησεεὺς καὶ Ἀλεξανδρεύς.

Οἰνείδος

Εὔκαρπος)
Νουμ. Λυκαρίων
Αὐρ. Νεμέσιος)?
Γραικήϊος Ζώσιμος
Γραικήϊος Εὔκαρπος
Εὐφρόσυνος Ἀδριανοῦ
Ἀφροδείσιος)
Πρωτόδουλος Διονυσοδώρου
Ζοείλος)

Ἀντιοχίδος

Ἐπάγαθος)
Διονύσιος)
Εὐκαρπᾶς Ἑρμογένους
Εὔκαρπος Ἡρακλείδου
Στέφανος Κλαυδιανοῦ?
Ἡρακλείδης)
Λούκιλλος Παραμόνου
Ἀθηνόδωρος Παμφίλου
Μάρων Παμφίλου
Διονυσόδωρος Τροφίμου
Τυχικὸς)
Παῦλος Ἀγάθωνος
Εὐτυχιανὸς Ἀριστοβούλου
Αὐρ. Θεοδώρητος
Αὐρ. Καλλιγένης
Αὐρ. Ἄριστων

Ἀτταλίδος

Αὐρ. Κῦρος
Ἀθηνίων Ἀθηνοδώρου

Digitized by Google

Χρήσιμος)
Ἀριστόβουλος Εὐφροσύνου
Σόσσιος Λύκος
Εὔκαρπος Εὐτύχους
Ἀγαπητὸς Καλλίστου
Βάθυλλος ὁ καὶ Ὕψιστος
Πελάγιος Ἐπιποδίου
Ἐπιπόδιος)
Ἐπίκαρπος Εὐτύχου

Δίων Μητροδώρου
Ἀφροδείσιος Ὀνήτορος
Εὐτυχᾶς Πιστοκράτους
Εἰσίδωρος Πιστοκράτους
Εὔδωρος)
Ὅλαρος Εὐτύχους
Καλλίγονος)
Τύραννος Ἑρμείου
Ἀμφιχάρης)
Ἐπαφρόδειτος Ἀνφιχάρους
Ἀσκληπιάδης)
Ἀμμώνιος)
Λὐρ. Ζωσιμιανός
Αὐρ. Φοῖνιξ
Κλά. Δεῖος

Stèle. Fronton au milieu duquel est un bouclier. Les lettres de cette inscription présentent les styles les plus différents : Ε ϵ, Σ C ⊏, Ω ω, etc. Β se rapprochant du Θ. L'entête, qui est gravé avec soin, offre de belles lettres de l'é-

Digitized by Google

Αὐρ. Πομπωνιανός
Μελίτων Ἀθηνοδώρου
Μένανδρος Μελίσσου
Χρυσέρως)
Θεοδόσιος Χρυσέρωτος
Κεκροπίδος
Διονύσιος Ἀφφιανοῦ
Γερμανὸς Ἱπποκράτους
Αὐρ. Συμφέρων
Λέων Κλάδου
Ἥλαρος)
Ἰούλ. Σέμνος
. . . .
Ἀρτέμων Ἀρτέμωνος
Ἀγαθόπους Ἀρτέμωνος
Διονύσιος Νηρέως
Γαϊανὸς Ἀγαθόποδος
Δημήτριος Ἀφροδεισίου
Ἐλπίνεικος)
Αὐρ. Ἀττικός
Αὐρ. Ἀλέξανδρος
ὁ καὶ Ἀμυντιανός

poque macédonienne. Le nom Οὐαλέριος Κεχαρισμένος est suivi d'un monogramme ΠΡ, πρ. Dans la troisième colonne, les deux dernières lignes de la tribu Hadrianide sont écrites en grands caractères.

Digitized by Google

C.

Ὁ κοσμ[ητὴς τῶν ἐφή
Μέστρι[ος . .
ἀνέγραψ[εν τ]οὺς ὑπ᾽
θεύσαντ[ας] καὶ τοὺ[ς
νειον ἐπὶ ἀγωνοθέτ[ου
λων Πανελληνίων Ἁλ
ἄρχοντος Αὐρ. Λαυδικιανοῦ·
Τ. Δομίτ. Προμηθεὺς Ὠα
βίου Αὐρ. Σεραπίων ὁ καὶ
στρατηγὸς κήρυξ
Τιβ. Μέστρι-Σωκράτης Τιβ. Μέστρι- Κυέστωρ
σωφρονισταί· γυμνασίαρχοι ·
Μ. Αὐρ. Τέρτιος Μέσ. Σωκράτης
Αὐρ. Κλεῖτος Βησαι- μῆ- Βοηδρομιῶνα
Αὐρ. Εἰκαδικὸς Γαργήτ- Πυανοψιῶνα
Αὐρ. Ἡραῖος ὁ καὶ Πανκράτιος Μέσ- Κυέστωρ
Αὐρ. Ἑρμιανός μῆ- Ἑκατομβαιῶνα
Αὐρ. Ἴκελος Μεταγειτνιῶνα
ὑποσωφρονισταί· Αὐρ. Σωκράτης Καλπ-
Αὐρ. Φιλήμων Ἑλαφηβολιῶνα
Κλα. Ζήνων Δομ. Προμη[θεύς]
Αὐρ. Εἰσίδο[τ]ος
Αὐρ. Νέρω[ν]
Αὐρ. Ἀδρια[νός] ΤΟ . .
Αὐρ. Ζωτ[ικός].
οἱ διὰ β[ίου] Η . .
ἡγε[μὼν]
. . . . . .
[ὁπλομάχος]
. . . . . .
ὑπο[παιδοτρίβης]
Αὐρ. Εὐ . . .
διδάσκ[αλος]
Αὐρ. Παλαμ[ήδης]

Digitized by Google

Ϭων Τιϐέριος

αὐτῷ ἐφη-
περὶ τὸ Διογέ-
τῶν μεγά-
. .
ἀ[ντικοσμήτης
θεν· παιδο[τρίϐης διὰ
Κράτων·

Αὐρ. . .
  l . . .
Δομ . .
Ἐναγ . .
Μέστ[ριος . . .
  ἀγ[ωνοθέται
Μέστρι[ος. . . .
  Ἀντιν[οείων
Αὐρ. Σω[κράτης
  Φ. . .

Digitized by Google

ὑπογραμμ[ατεὺς]
Αὐρ. Ὀνήσιμος
κεστροφύλαξ
Λὐρ. Ἀφροδείσιος

ἰατρὸς
Αὐρ. Ἀρτεμείσιος
ἐπὶ Διογενείου
Αὐρ. Κλαδίων
λεντιάριος
Ἀγαθόπους.

Ἐρεχθεῖδος

Τελεσφόρος Τερτίου
Εὐτύχης Ἱλάρου
Ἡρακλείδης Ἱλάρου
Ἀρτεμείσιος Ἱλάρου
Αὐρ. Ἀγαθήτυχος
Χαρίτων Μενάνδρου

..ος
... Χρύσης
Αὐρ. Διονύσιος
Αὐρ. Ζωσᾶς
Αὐρ. Φαῖδρος
Αὐρ. Ἑρμείας
Αὐρ. Εὐοδίων
Αὐρ. Νυμφαρίων
Αὐρ. Πωλλίων
Αὐρ. Πρωτογένης
Αὐρ. Μεγιστίων
Ἐρέ. Μοσχίων
Αὐρ. Καλλίστρατος
Πανδιονίδος
Αὐρ. Εὐτύχης
Ἔρως)
Αὐρ. Ἀσκληπιάδης
Εὔπορος)
Αὐρ. Ἡρακλέων
Αὐρ. Ἀριστοκράτης
Αὐρ. Νεικέρως
Λεωντίδος
Αὐρ. Νεικηφόρος

Αὐρ. Πίστος
Αὐρ. Μοσχίων
Στάτ. Ἐπίκτητος
Ἰού. Ἀφροδείσιος
Αὐρ. Συμφέρων
Αὐρ. Ζώσιμος
Αὐρ. Ἐπίκτητος
Σωκράτης
Αὐρ. Ἀρτεμίδωρος
Αὐρ. Ξάνθος
Αὐρ. Ἀθηνίων
Αὐρ. Θεόφιλος

Digitized by Google

..ις

Αὐ[ρ] . . . . .
Αὐ[ρ. . . . . .
Αὐ[ρ. . . . .
Αὐρ . . . . .
Αὐρ . . . . .
Χρυ[σ . . . . .
Κλ . . . . . .
Εὐπορ . . . . . .
Αὐρ. Πα . . . . .
Αὐρ. Εὐφ[ρόσυ]νος
Αὐρ. Διον[ύ]σιος
Αὐρ. Κα . .

. . . . τητος ὁ καὶ Σύμ-
ψελις.

Αὐρ. [Φα]ῦστος
Αὐρ. Φο[ρτ]ουνᾶτος
. . . . . ίδης
. . . . πιδος
. . . . Ε]ἰσίδω[ρ]ος
. . . . Διονύσ[ι]ος
[Λυ]σίμαχος
[Α]ὐρ. Φιλόστ[ρα]τος

Digitized by Google

Πτολεμαΐδος
Αὐρ. Βασιλικὸς Ἡραιο. .
Ολ. Ἀμφικλῆς
Αὐρ. Εὐτυχιανός
..Ζώσιμος
..Ἀρτεμιδωρ . .
Α[ὐρ. Ἀσ]κληπι . .
Αὐρ.....ης
Ἀ[ὐρ].....ων
Αὐ[ρ].....τίδης
Αὐ[ρ]...ανδρος

Stèle très-incomplète. Il en reste 12 morceaux. Col. I, ligne 54 : ΑΓΑΘΗΤΥΧΟΣ. La fin de la colonne II est en très-mauvais état. Des points d'interrogation indiquent les doutes principaux; peut-être les noms Ζώσιμος et Ἀρτημιδωρ..

CI.

Πα]ναθη
λ̄
ἀγαθῇ
ἐ]πὶ ἄρχοντος Λ. Φλα.
τ]ου Στειριέως, κοσ
Γα.] Καλπουρνίου Πρ
οἱ] συνστρεμματάρχ
ἀ]ναστήσαντες τόν τε
καὶ τοὺς συνάρχοντ
τοὺς περὶ τὸ Διογέν
συνεφήβους ἀνέγρα
κοσμητὴς Γά. Καλπούρν[ι]ος Πρό
της Αὐρ. Εὐπραξίδης Εὐπόρου Μελ
ἄρχων ἐφήβων Ἑρέννιος Πτολεμαῖ
σωφρονισταί· γυμνασίαρχοι·
Αὐρ. Εὐκαρπίδης Ἀφρ-Σκαμβ- Ἑρέν. Πτολεμαῖος Ἑρμ-

Digitized by Google

Ἵππαρχος Ἀγαθήμερος
Ἡλιόδωρος Αὐρ. Σωτήρ.
Αὐρ. Ζωτικὸς

étaient-ils précédés de prénoms. A droite de la colonne III, restes de quelques noms gravés hors rang et jusque sur le rebord de la stèle. Le nom de l'anticosmète sur ce marbre est Τ. ΔΟΜΙΤ⁴ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ναῖδι
ε
τύχῃ
Φιλοστρά-
μητεύοντος
όκλου Ἑρμείου,
αι τὴν στήλην
κοσμητὴν
ας αὐτοῦ καὶ
ειον καὶ τοὺς
ψαν·
κλος Ἕρμειος, ἀντικοσμή-
ιτεύς
ος Ἕρμειος· ἡνίοχος Παλλάδος
Καλπούρνιος Πρόκλος

συνστρεμματάρχαι·

Digitized by Google

Αὐρ. Κυκλόβολος Ἰζωει-?Μελι-!
Αὐρ. Νάρκισσος Χρυσίππου
Αὐρ. Λεοντεὺς Ζωσίμου
Αὐρ. Ἐλπίνεικος Ἑρμείου Ὑδά-
Αὐρ. Ἀττικὸς)·
ὑποσωφρονισταί·
Ζωτικός
Κλα. Ἐπαφρόδειτος
Αὐρ. Εὔκαρπος Εὔπλο-
Αὐρ. Εὐτυχιανός
Σενπρ. Ἐπάγαθος
Θρασυκλῆς·
οἱ διὰ βίου·
παιδοτρίβης Κράτων
γραμματεὺς Κλ. Ἀντίλοχος
ὁπλομάχος Αὐρ. Κλαυδιανός
προστάτης Ἀθήνεος) ἐτ-α
ἡγεμὼν Χρυσόγονος
ὑποπαιδοτρίβης Πωλίων
ὑποζάκορος Εὐτυχίδης) Ἀθμο-ίτος-ηι
διδάσκαλος Συμπόσιος
ἰατρὸς Ἑρμογένης
ὑπογραμ- Αὐρ. Ἐλευσείνιος) Παι-
κεστροφύλαξ Αὐρ. Εὐτυχιανός
καψάριος Ζώσιμος
ἐπὶ Διογενείου Καλλίων.
Ἔφηβοι· Ἐρεχθεῖδος
Ἴλαρος) Κηφ-
Ζώσιμος Εὐπόρου Κηφ-
Εὐσέβης Ζωπύρου Εὐω-
Ζώπυρος) Εὐω-
Ἀρχέλαος Πεμπτεί-Λαμ-
Ἔκλεκτος Εὐωνυμ-
Ἀθήνεος Ἀττικοῦ
Δημόστρατος Ζωσίμου
Ἰταλὸς)
Ἡρακλείδης Εὐτυχιανοῦ

Ἑρέν. Δέξιπ[πο]ς Ἑρμ-
Καλπ. Πρόκλ[ος]
Στάτ. Θεόδωρ[ος]
Αὐρ. Ζώσιμος [Εὐπ]ραξ-
Αὐρ. Δημήτριο[ς]
Αὐρ. Προσδόκιμ[ος]
Αὐρ. Ἀφροδείσιο[ς] Φλ-
Ἀβίδ. Εὐάρεστος
Αὐρ. Ἀπολλώνιος
Κλα. Ἐπαφρόδειτος)
Διονύσιος Κύρου·
ἀγωνοθέται·
Κέλσος Γερμανικείων
Πρόκλος Ἀντινοείων ἐν Ἐλ-
Πτολεμαῖος Ἀσκληπείων
Δέξιππος Ἀντωνείων ἐπιμα-
Ἴλαρος Ἀθηναγόρας Ἀντι-
νοείων ἐν ἄστει
Τρόφιμος Ἐπινεικίων
Νεμεσιανὸς Ἀθήναια (*sic*)
Στατ. Θεόδωρος Ἀδριανίων
Κλέων Ἐπινικίων
Ἐπιθύμητος καὶ
Ἀγάθων Θησείων·
Ἀφροδείσιος Φιλ-
Ἐπαφρόδειτος)
Ἀλέξανδρος Ἀντω-
Ἐλεύθερος)
Ἐπαφρόδειτος
Δομ. Διογένης
Ἀχιλλεὺς Φιλαθη-
Φίλων Ἀδριανοῦ
Μητρᾶς Ἐπικάρ-

Digitized by Google

Ἐρέν. Πτολεμαῖος Ἕρμ-
Ἐρέν. Δέξιππος Ἕρμ-
Καλπ. Πρόκλος Ἕρμ-
Στάτ. Θεόδωρος Χολ-
Αὐρ. Ἀφροδεί̈σιος Φλυ-
Αὐρ. Δημήτριος
Αὐρ. Ζώσιμος Εὐπραξίδ-
Αὐρ. Προσδόκιμος)
Αὐρ. Κέλσος Εὐκαρπίδου
Ἀδίδι. Θεόδοτος)
Αὐρ. Τρόφιμος

Ἐπίκτητος)
Ἀττικὸς Ἐπικτή-
Αὐρ. Εὔπορ—ος
Ἀρισταῖος Ἐπικτή-
Ἑρμίας Λουκίου
Αὐρ. Ἀρτεμᾶς)
Μουσαῖος Παραμ-
Σωτήριχος Σωσι-
Ζωσιμίων Ζωσιμ-

Οὐα. Εὐτύχης

Αὐρ. Γυμνάσιος	Ἐπένγραφοι
Ἀγήσανδρος Ὑγεί-	Ζώσιμος
Ἀρτεμείσιος Ἀρτε-	Ἐπικ-
Λούκιος Διονυσοδ-	Ῥουφεῖνος
Δημήτριος Ἀλκιβι-	Καλόπους
Εὐτυχιανὸς Δημο-	Κένταυρος
Διονύσιος	Ζώσιμος
Σωτὴρ Διονυσίου	[Λ]εωνίδη[ς
Ἀρτεμίδωρος Διον-	*Fracture.*
Ἀσκληπιάδης Εὐπό-	Ε]ἰσίδ . . .
	Θεοφ . . . .

Digitized by Google

Αὐρ. Φιλέρως
Εὔκαρπος Ἀφροδεισίου
Εὐρύνους)
Αὐρ. Στέφανος
Εὐτυχίδης)
Λεωνίδης Εὐτυχίδου
Εὐτυχίδης)
Ὀλύμπις Φίμου
Ἀγάθων)
Πολύκτητος
Λὐρ. Διονύσιος
Ζώσιμος Διωνίδου
Αἰγειδος
Δημήτριος Ἀπολ-
Ἑρμείας Μοσχίω-Εὐων-
Αὐρ. Ἐπάγαθος
Σερτώ. Εὐάριστος
Αὐρ. Λεοντεὺς)
Σεραπίων
Ἀσκληπιάδης Λεοντέ-
Προτάκιος Ἀλέξανδρος
Νεικίας Ζωσίμου
Ἀσκληπιάδης
Χρήσιμος) Σερτω- Ἀραβια-
Μυρῖνος Χρησίμου
Δημοκράτης Ἀγαθημέ-
Καικί-Διονύσιος
Ἑρμεῖνος
Αὐρ. Ἐπικτᾶς
Ἐπαφρᾶς Εὐτύχους
Αὐρ. Ἐπικτᾶς Νεικίου
Εὔτυχος)
Αὐρ. Ὀνήσιμος Ἰαργήτ-
Πανδετονίδος
Εὐτυχιανὸς)
Φιλωνίδης Εὐτυχιαν-
Αὐρ. Ἐπάγαθος)
Ἀθήναιος)
Κριτόβουλος Συμ-
Συμφέρων)
Ζώσιμος Συμφέ-
Εἰσᾶς Συμφέρον-
Εὐτυχιανὸς)
Αὐρ. Χάρμος
Ἀκαμαντίδος
Ἑρέν. Πτολεμαῖος Ἑρ-
Ἑρέν. Δέξιππος Ἑρμ-
Καλ. Πρόκλος Ἑρμ-
Εὐτύχης)
Ἀσκληπιόδοτος)
Αὐρ. Ζώσιμος
Αὐρ. Νυμφέρως
Αὐρ. Ἀσκληπιάδης
Ἀντίθεος Σερήνου
Ἀγο-? Νεμεσιανός
Εὔπορος Ἀγαθόπο-
Σωζομενὸς Ἀγαθόπο-
Ἔλπιστος Ἀττικοῦ
Ἐπιτύγχανος)
Ἀγάθων Ἐπιτυγχά-
Χαρητᾶς Συμφόρου
Τρύφων Ἀρτεμιδώ-
Ἐπαφρόδειτος Ἀρτε-
Ἀφροδείσιος Ζωσί-
Εὐέρπιστος Ζωσί-
Χαρίτων Φιλίνου
Κράτιστος Τροφί-
Ἀθηναγόρας)
Βακχυλᾶς Ἀθηναγ-
Ζωσᾶς Ἀρτεμᾶ
Κριτόλαος Βασιλί-
Μέλισσος)
Σύντροφος)
Αὐρ. Ἐπίκτητος

Digitized by Google

Αὐρ. Καλλίστρατος
Ἀγαθόπους
Μάρ. Ζωσίμου
Κάλλιστος
Ἐπάγαθος) Μελιτεύς
Ἐπαφρόδειτος Μελ-

Ἱπποθοωντίδος

Κλα. Ἐπαφρόδειτος
Ἐλπιδιανὸς Ναρκίσ-
Σωκράτης Λευκίου
Συμφέρων Ζηνοφί-
Κάσιος Ἰταλοῦ
Σωτήριχος Ἰταλοῦ
Εὔδωρος) Αὐρ. Κουινισ-?
Ἡράκλειτος Ἐλπι-
Αὐρ. Γενεθλιακός
Εὔκαρπος Εὐπόρ-
Εὔπορος)
Ζώπυρος Ἀσκλη-
Μαρκιανός
Χρυσόγονος Ἐπα-
Αὐρ. Τρύφων
Ἡραῖος Ξενοφῶν-

Αἰαντίδος

Ζώσιμος
Ἄλυπος)
Σατορνεῖλος)
Κλα. Δαφνιανός
Διονύσιος ὁ καὶ Νει-
Κάρπος)
Ἐλπιδηφόρος Φιλη-
Φίλιππος Εὐημέρ-
Ἀγαθοκλῆς)
Εὔπορος Ἀγαθοκλέ-
Δομί. Διδυμίων
Ἀνείκητος Ἑρμοδ-

Θεόδοτο[ς
Εὐκαρπίδη[ς
Πρωτόκτη[το]ς
Εὐτυχιανός
Ζώσιμος
Ἀνείκητος
Ῥουφεῖνος
Νεικήτης
Ἐπίκτητος
Ὑγεῖνος
Μύρων
Εὐ[άρα]τος?
Ἀλεξικλῆς
Χαρίτων
Ἰλαρίων
Ἀσκληπιάδης
Ζώσιμος
Ζοΐλος
Ἀσκληπιάδης
Αὐξάνων
Κούρ[η?]ς
Εὐτύχης
Ἀλέξανδρος
Εὔκαρπος
Ἐλευσείνιος
Ζώσιμος
Διόσκορος
Ἀφροδείσιος
Κουπέριος
Φιλουμενός
Εὐπόριστος
Ἀρτεμᾶς
Χαρίτων
Εὔκαρπος
Εὐτύχης
Διοκλῆς
Ὀνησίφορος

Digitized by Google

Ἀρχιμήδης
Ζώσιμος Ἡλιοδώρου
Σεντρώ. Πρισκιανός
Ἀγάθων Ζωσίμου
Ἀγάθων Χαρικλέους
Μύρων Ζωσίμου
Ἱλαρίων Ζωσίμου
Ἡλιόδωρος
Αὐρ. Τέρτιος
Αὐρ. Ζώσιμος
Θεότειμος
Συμφέρων)
Δημήτριος Ἀττικ-
Κάλλιστος)
Γέλως Καλλίστου
Ἀσκληπιάδης Ἐσπέ-
Σατορνεῖλος Ἐσπέ-
Εὔπορος)
Ἀλκηνστιανὸς Μαρεί-
Διονύσιος Δημητρίου
Ἐπίγονος Ζωσίμου
Αὐρ. Καλανδίων
Διονύσιος Διονυσοδ-
Αὐρ. Κάλλιστος
Αὐρ. Δωρίων
Αὐρ. Νεικίας
Αὐρ. Εὐτυχίδης Δωρ-
Αὐρ. Χάρμος
Αὐρ. Σατορνεῖλος
Λεωντίδος
Στά. Θεόδωρος Χολα-
Αὐρ. Εὐκαρπίδης Ἀφρ-
Φιλουμενιανὸς Εὐκαρ-
Ζώσιμος)
Κίσσος
Αὐρ. Σύμφορος Εὐπυ-
Νεμεσιανὸς Πίστου
Εὐφραντίδης)
Βάσσος Ἀριστω-
Ἀβίατος Ζωΐλου
Αὐλ. Ἀρτεμᾶς
Φιλουμενός
Εὔπορος Ζωσίμ-
Ἀσκληπιάδης
Ἀδριανίδος
Ξενοφῶν Εὐκαρπ-
Μελπομενὸς Φρον-
Εὔτυχος Ἐπικτή-
Δράκων)
Εὐκαρπίδης Δρά-
Εὐτυχιανὸς Εὐγν-
Ἕλενος Εὐγνώ-
Γλύκερος Ἀθηναί-
Σύμφορος)
Ὀνήσιμος Καλλι-
Διονύσιος Ἀρτε-
Ἀρτέμων)
Δημύλος Εὐκαρπί-
Ἀσκληπιάδης Εὐκαρ-
Ἀπολλώνιος Εὐφ-
Εἰσίδοτος Ζωσίμο-
Αὐρ. Μενεκράτης
Καικίλ. Λούκιος
Καικί. Ῥουφεῖνος
Καικί. Ῥοῦφος
Αὐρ. Πτολεμαῖος
Οἰνείδος
Ἀβίδι. Εὐάρεστος
Ἀβίδι. Θεόδοτος
Ἀκίνδυνος)
Κλέων Ἀπολλωνί-
Αὐρ. Τρόφιμος
Ἰούλιος Χρυσοκον- (*sic*)
Ἰούλ. Ζώπυρος

Digitized by Google

Ζώσιμος)
Σωκράτης)
Διονύσιος Ἐπαγάθ-
Πολύκτητος Ἐπα-
Φαυστίων
Εὐοδιανὸς Ὀνησί-
Στρύμων Εὐτύχου
Ἀθηνίων Εὐτύχου
Εὐτύχης Ἀγησάν-
Ἀβάσκαντος)
Ἀθήναιος Φοίβου
Ἐρωτίων
Εὐτύχης Εὐφροσύ-
Φαῦστος)
Ἐπάγαθος Ἰάσον-
Διονύσιος Εὐρε-
Δημήτριος Ζωτι-
Σεκοῦνδος Ἀνει-
Αὐρ. Ἀλέξανδρος
Ἀθήναιος Φοί-
Ἀντιοχίδος
Ἀρχιμήδης
Ἔρως Ξανθίου
Θεόκτιστος Λεον-
Ἀττικὸς Ἱέρου
Ζώπυρος Μαρκέλ-
Εὔπλους Ὑγείνου
Μέγιστος Ἑσπέρου
Πάμφιλος Ὀνησί-
Αὐρ. Μουσώνιος
Αὐρ. Εὐπόριστος
Θεόμνηστος
Εὐτυχιανὸς)
Διονύσιος Εὐπόρου
Ἀτταλίδος
Ἀπολλώνιος Εὐπόρου
Διονύσιος Κύρου
Στέφανος
Σύντροφος
Πολυδεύκης
Κλαδίων
Συμφορίων
Ἑστίδιος
Ζώπυρος
Ἐπίκτητος

Digitized by Google

Γλύκερος Ἐρπινείκου (*sic*)
Αὐρ. Ἐπιθυμητὸς Ἐπιτ-
Αὐρ. Μάρκελλος Ἐπιτ-
Σωκράτης Ἀρτεμιδώ-
Θεμιστᾶς Ῥόδωνος
Εὐθάλης Δημοκρά-
Σπόρος Δημοκρά-
Αὐρ. Ἐπάγαθος
Φειδίας)
Εὐτυχιανὸς Παρα-
Στά. Λούκιος
Θεόδουλος Εὐτυχ-
Αὐρ. Εὔθυμος
Ἐπίκτητος Θεσσάλ-
Αὐρ. Ἡλιόδωρος
Εὐγνώμων Θεοδώ-
Φλά. Ἐπίκτητος
Ἑρμείας Λικιννίο-
Μάρ. Αὐρ. Ἰταλικός
Αὐρ. Κέλερ Χολλεί-
Αὐρ. Φίλιππος
Ἐπαφρόδειτος)
Πτολεμαῖς
Αὐρ. Ἀφροδείσιος
Προσδόκιμος)
Κέλσος Εὐκαρ-
Σαβεῖνος Εὐοδ-
Εὐτυχιανὸς Σω...
Ἔλεγχις Δωρᾶ
Μουσαῖος Δωρᾶ
Ἐπαφρόδειτος

Δημήτριος Σωκρά-
Μυρτιφῶν Δημη-
Ζωτικὸς)
Εὐτύχης Συνσυνεφ-
Ἀρτεμᾶς Εὐτυχι-
Αὐρ. Εὐτρόπιος
Αὐρ. Χρῆστος
Αὐρ. Ἀφροδείσιος
Αὐρ. Εἰρηναῖος
Ἀρτεμᾶς Εὐφροσύ-
Αὐρ. Σωσιγένης
Κεκροπίδος
Ζώσιμος Εὐπραξί-
Κυκλόβολος)
Φιλουμενὸς Κυκλο-
Ἐπάγαθος Μελιτεύς
Νεικηφόρος Εὐπρα-
Ζήνων Πολυχρο-
Φιλότειμος Ἐλπιν-
Πολυχρόνιος)
Ἀμμιανὸς Ἀππελλᾶ
Ἀπελλᾶς ὁ καὶ Κεκρο-
Ἀττικὸς Ζωσίμου
Αὐρ. Ἀσκληπιόδοτος
Ἀλέξανδρος Κρα-
Ἀσκληπιάδης Ἀπο-
Φιλότειμος Ἐλπ.
Ἐπίγονος Στρ-
Μάρκος Στρα-
Τυχικὸς Εὐφροσύ-

Stèle : fronton sur lequel est sculptée une tête de Minerve casquée regardant à gauche. Au bas de la stèle, éphèbe dans une barque; au-dessous, ναυμάχος κτλ... Lettres gravées avec soin Ε, rarement Є; Ϲ, Ω. Signes d'abréviation ΑΦΡ̄, ΕΡΜυ, ΑΥΡ.) ΚΕΦυ.

Digitized by Google

Θρασυκλῆς)
Μεγιστίων Θρασυ-
Διονύσιος Εὐοδ-
Αὐρ. Εὔτυχος
Αὐρ. Παρχ̣μονος
Πραπιδεύς
Δωρόθεος Λεον-
Εὐφρόσυνος)
Δημοχάρης
Αὐρ. Ὀνήσιμος
Αὐρ. Ποιμένιος
Εὐέλπιστος

ναυμάχος Ἐρέννιος
Δέξιππος.

Col. 1, ligne 17 : ΙΞΩΕΙ sans signe abréviatif, mais les signes manquent souvent. — Ligne 20 : le démotique Ὑθά-est certain ; ligne 21, bien que le signe) sur cette inscription soit quelquefois pris comme marque d'abréviation, il a ici le sens

Digitized by Google

ordinaire. Ligne 33 : ΑΘΗΝΕΟΣ, voy. ligne 50, autre exemple de cette orthographe. Ligne 36, le signe) indique le nom du père, ΑΘΜΕΤΗΙ Ἀθμονεὺς ἔτος η̄ι; ligne 39, ὑπογραμ- et non ὑπογρ-; lignes 46 et 47, le lapicide a écrit ΕΥΣΕΒΗΣ, ΙΩΠΥΡΟΣ. Ligne 50, je lis Ἀττικοῦ; ligne 61, je lis Ὀλυμπιε ΟΛΥΜΠΙΣ; lign. 65, ΔΙΩΝΙΔΟΥ ou ΛΕΩΝΙΔΟΥ; lign. 74, ΠΡΟΤΑΚΙΟΣ; ligne 77, ΣΕΡΤΩ)ΑΡΑΒΙΑ; ligne 80, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ; ligne 89, ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

Col. II, ligne 51 : ΦΙΛΑΣ; ligne 55, ΣΥΙΙ; ligne 71, ΑΓΘ, le Θ n'est pas certain; ligne 81, ΕΥΕΡΠΙΣΤΟΣ; ligne 93,

---

CII.

. . . . . .
Ἑστια[ιόθεν? . . . . . .
κοσμητὴ. . . . . .
δοτρίβην διὰ [βίου . . .
φεισιέα καὶ τὸν ΙΙ . . . . .
Βερενεικίδην τιμήσ[α . . .

γυμνασίαρχοι·

Βοη- ὁ στρατηγὸς Διονύσιος Φιλοτίμου Λευκον[οεύς
Πυα- Συμφέρων Ἀριστοβούλου Πειραιεύς
Μαι- Κλ. Σύντροφος Ἀχαρνεύς
Ποσι- Ἀβάσκαντος) Ἀχαρνεὺς ὁ καὶ Αἰλ. Ἰσοκράτης
Γαμ- Διονύσιος) Παιανιεὺς καὶ ἱερεὺς Ἀντινόου καὶ ἀγωνοθέτης τῶν ἐν Ἐλευσῖνι Ἀντινοείων
Ἀνθε- ὁ πολέμαρχος Ἔκπαγλος Εὐκάρπ[υ] Βερενικίδης
Ἐλα- ὁ ἄρχων Ἰούλ. Ἀπολλό[δ]οτος Μελιτεύ[ς]
Μου- Μηνόδωρος Ἐπιγό[νου] Γαργήττιο[ς]
Θαρ- Ἀθηνιανὸς Ἡρακλέωνος Εὐπ- καὶ ἀγωνοθέτης Γερμανι-
Σκι- ὁ βασιλεὺς Ἀθηνάδης Μοσχύλου Θοραιεὺς καὶ ἀγωνοθέτης τῶν ἐν ἄστει Ἀντινοείων
Ἑκα- ὁ κήρυξ Λυκομήδης Φιλοτίμου Λευκονοεύς

Digitized by Google

ΑΒΙΑΤΟΣΙΩΙΛΟΥ ; ligne 122, Ἀδίδι-, lecture certaine; ligne 126, ΧΡΥΣΟΙΣΟΝ, le Κ ainsi ΙΣ; ligne 131, ΣΥΝΣΥΝΕΦ, probablement faute pour ΣΥΝΕΦ.

Col. III, ligne 34, Εὔπορ—ος, lettres martelées; ligne 67, ΙΤΑΛΟΥ ; ligne 68, ΚΟΥΙΝΙΣ///, peut-être pour ΚΟΥΙΝΤΟΣ; ligne 133, ΠΟΑΠΙΔΕΥΣ, la deuxième lettre est douteuse.

Col. IV, ligne 96, ΕΣΤΙΔΙΟΣ.

. . . . . .
. . . . . [παι-
. . . . . Κη-
. . . . . .
. ἀνέγραψ . ν

I. .

Φιλ. .

Εὐκλεί. .
Ἰτέαθ[εν
Θεοδόσιος. .
ὑποσωφρον[ισταί·
Γαλέριος Ἀρίστω[ν. .
Πρωτογένης Θ. .

Digitized by Google

Μετ- ὁ στρατηγὸς Διονύσιος Φιλοτίμου Λευκονοεύς
καὶ ἀγωνοθέτης τοῦ περὶ ἀλκῆ[ς] ἀ[γ]ῶνος
ἀγωνοθέτης Ἀδριανίων .....ς Κω-
μάρχου Χολαργεύς. . . . . εὑς
Ἡρακλείδης Ἀγάθωνο[ς] . . . . . Στειριεύς
Φίλων) [Φ]ηγαιεύς, Μην[....]είδου [Ἰ]τέαθεν
Εὐκλείδ[ης]) καὶ Δημοσθέ[νης ...]ου Πειραιεύς
ἀγορανο[μος] Μηνόφιλος) Πα
ἀστυν[όμος] Ἰσίδωρος) Ἀζη[νιεύς]
Ζω.....οφίλου Εὐωνυμ[εύς]
Ἀ[..... κ]αὶ Μηνόδω[ρος...] λάου Φλυεῖς
.. Σφήττιος -[μ]αχίδαι
..... Ἐπιτυγ]χάνοντος καὶ Ἐπιτυγ[χάνω]ν) Ση-
. . κα]ὶ Φλ. Ἀπολλώνιος Μαρα[θ]ώνιοι
. . Μαρα]θώνιος, Ἀ[λ]έξανδρος Μαραθώνι-
. . ε[ύς, Ἀγαθοκλῆς) Λαμπτρεύς
. . Ἀρτέμωνος Πειραιεῖς
. . ο] Σφήττιος, Σαβεῖνος Ἑρμέρω-
Ὀν]ήσιμος καὶ Ἡλιόδωρος
. . η]θεν, Δημήτριος Σεραπί-
. . γένης Ἀφθονήτου Λευκονοεύς
. . λου Βερνεικίδης, Πάμφιλος
. . ης, Σώστρατος Ἀλεξάνδρου Φλ-
. . ς, Φρόνιμος Εὐτυχίδου
. . Μ]ελιτεύς, Νεικήφορος Διον..
. . ων) Ξυπεταιών, Ἀντιο..
. . εύς, Ἀγαθόδωρος Ἀριστω-

. . ων) Πρασιεύς, Ἄλκιμος
. . α]νδρος) Φηγούσιοι, Ὀνη[σ]..
..Δημ]ήτριος, Φιλέας Ξενοχ..
. . Ἀ]φροδείσιος Τροφίμου...
. . πύρου Παιανιεύς,...
. . ἐ]ξ Οἴου, Διογένης Θεο-
Ἀφρο]δείσιος Ἀπολλωνίου Ἑρμ-
) Κεφαλῆθ-, Ἄνθιμος
. . Ἀρτέμων) Φηγαιεύς

Digitized by Google

ου Λαμπτρεύς	
Ἀρίστων) Μελιτεύς	
Σωκράτης) Σκαμβων[ίδης	
Ὀνήσιμος) Περγασῆθε[ν	
Κράτερος) Ἀχυαιεύς·	Ο. .
ἐπένγραφοι	Κε. .
Ὀνήσιμος Ὀνησίμου	
Νεικηφόρος Ζωσίμου	Ζώσιμος. .
Βλάστος)	Ζώσιμος)
Πατρᾶς Εὐπόρου	Ἐπικτᾶ; Ζω. .
Μανιάκης Παίονος	Στάτιος Ὀλυ. .
Παράμονος Ἰσιδότου	Τυχικὸς Θε. .
Σεραπίων)	Σπόρος Λε. .
Ἀγαθόπους)	Ζώσιμο[ς. .
Στέφανος Νικίου	Χρῆστο[ς. .
Ζώσιμος Διογνήτου	Σίμνος. .
Γα. Πομπώνιος Βκλη-	Διογύσιος Μουσαί[ου
Ζώπυρος)	Ζώσιμος Ἐλευσεινίου
Ζώσιμος	Ἐπίκτητος Ἰσικράτου[ς
Ἀφροδείσιος Ἡρακλεί-	Σ....ος Ἰσικράτους
Ζώσιμος	. . νος Ἀριστείδου
Τρόφιμος Ἀπ.... [Ἀσκλ?]-	[Ἐλευσ]είνιος Ζωπύρου
ηπᾶς Λυ. .	....ος Ζωπύρου
Ἐπαφρόδιτος Ἰσιδότο[υ]	Ζώσιμος Εὐνόμου
Δό[κι]μος Μοσχᾶ	Ἀθηνίων Νυμφοδότου
Λούκιος)	Σώστρατος Μύστου
Νάρκισσος Ἰωνικοῦ	Εὐτυχιανὸς Διονυσίου
Ἀγαθόπους Μητροδώρου	Εὐλίμενος Ὀνησίμου
Δημήτριος)	Ἕσπερος Εὐμόλπου
Ἔραστος Τροφίμου	Ἀφροδείσιος Εὐπραξίδου
Τρόφιμος)	Ἀσκληπιάδης Ζωσίμου
Ἀμφείων Ἑσπέρου	Ἀγαθόπους Σπόρου
Μύρων)	Στράτων Σιμωνίδου
Εὔκαρπος Φίλωνος	Εὔπορος Ληναίου
Γράπτος Νικίου	Εὐκαρπίδης Κάρπου
Εὔφημος Ἀρέσκοντος	Διονύσιος Ἀφροδεισίου
Σεξίλιος Σώφρονος	Ζώσιμος Ἀσύλου

Digitized by Google

. . δ]ωρος Ἰσιδότου Ἀχαρνεύς

. . . . . .

60

65

70

74

Stèle. Col. I, lig. 45, ΕΞΥΠΕΤΑΙΩΝ. Col. II, lig. 12, ΦΙΛ et ΕΥΚΛΕΙ en grands caractères. Lig. 24, ΑΚΥΑΙΕΥΣ,

Digitized by Google

Ἑρμέρως Κ...ου
[Σ]τέφανος Π[α]γχάρου
.. ων Νεικηφόρου
.. Διοδώρου
. . . .

Φλά. Ζώπυρος
Ἐπίκτητος)
Κάρπος Ἐλευσεινίου
Ζώσιμος Εὐφροσύνου
.. δοτος Ἑρμίου
... στίων Νεικίου
.. Ἰσιδώρου
ος Γάμου
.. Ἀ]σιατικοῦ
.. Ὀν]άσου
...
. . μος
...
.. ου
...
.. υ
...

lecture certaine. Cf. *Philistor*, t. IV, p. 464. Lig. 47, le mot Μητροδώρου est écrit sur une ligne martelée. Col. III, lig. 38, ΙΣΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Digitized by Google

CIII.

A

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΗΤΗΝ ΤΙΒ
ΚΛΗΛΙΟΔΩΡΟΝΑΧΑΡ
ΟΙΠΑΙΔΕΣΤΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΙ
ΧΑΡΝΕΥΣ

B

ΤΟΒΟΥΛΟ
ΤΑΡΧΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΕΡΑΣΤΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ

Hermès, marbre du Pentélique. Deux fragments A et B qui se rejoignent.

Ligne 7, quelques traits, restes du mot ΑΧΑΡ]ΝΕΥΣ.

Ἀγαθῇ τύχῃ,
τὸν κοσμητὴν Τιβ.
Κλ. Ἡλιόδωρον Ἀχαρ-
[νέα] οἱ παῖδες τὸν
[πατέρα], Αὐρήλι[οι
.... Ἀ]χαρνεύς
Ἀρισ]τόβουλο[ς Ἀχαρ]νεύς
Ἀρίσ]ταρχος Ἀχαρνεύς
Ἡλιόδωρος Ἀχαρνεύς
Ἔραστος Ἀχαρνεύς.

Nous connaissons un cosmète du nom d'Ἡλιόδωρος, mais il est du dème du Pirée. Cf. inscr. XLIX. Pour le fragment A, cf. *Éphém. arch.*, n° 2595.

Digitized by Google

CIV.

Fragment d'hermès; marbre du Pentélique.

. . . . . .
οἱ] συνέφ[ηβοι...
..ν, κοσμ[ητεύοντος]
Αἰλίου Φιλο...
Μαραθωνίου

CV.

. . . . .

Partie supérieure d'un hermès; marbre du Pentélique.

Ἀγαθ[ῇ τύχῃ,
Ἀντώνιο[ν Ἕ-
λενον Μα-
ραθώνιον
5 ἀντικοσ]μή-
την]....

A la ligne 5, la lacune est trop grande pour autoriser à restituer κοσμητήν.

Digitized by Google

CVI.

/////ΟΣ .
////ΟΥ
////ΟΥ partie décorative
////ΟΥ

5 //// ί ΔΑΥΤΟΥ κοσμητεύοντος

..... γυμνασιαρχήσας Μουνιχιῶ[να
.. . μήσας ἀνέγραψε
.... Ἑρμείας Σώτου
.... τὸ]ν κοσμητὴν.....

En-tête de stèle; partie de droite; marbre du Pentélique. Lig. 1-4, fins de noms propres. Lig. 7, ////ΨΗΣΑΣ.

CVII.

ΚΟ///
ΑΥΡ· Μ///
ΥΠΑΥ///
ΤΟΥΣ///
5 ΑΝΤΙ///
ΠΑΙΔΟΤ///
ΓΡΑΜΜΑ///

Ὁ] κο[σμητὴς τῶν ἐφήβων ἐπὶ ἄρχοντος...]
Αὐρ. Μ..... [τοὺς]
ὑπ' αὐ[τὸν ἐφηβεύσαντας καὶ
τοὺς [ἰδίους συνάρχοντας ἀνέγραψεν·
5 ἀντι[κοσμήτης...
παιδοτ[ρίβης...
γραμματεὺς....

Marbre du Pentélique; fragment de stèle, côté gauche; épaisseur, 0m,04.

Digitized by Google

CVIII.

		. . . . .	. .νιος
		ιπος	Ὡρίων
		Ἑρμείας	Εὐτύχης
	ος	Πολυκλῆς	Ἔρως
5	. .νεικος	Εὔκαρπος	Δῶρος
	. .χιανός	Παρθενόπαι-	Ἐπίκτητος
	Θεόφραστος	Πολυδεύκης	Ζωσιμᾶς
	Πρωτόκτητος	Ἐπαφρόδειτος	Εὐφρόσυνος
	Ὀνήσιμος	Φιλουμενός	Παιανιεύς
10	Διονύσιος	Ἀχαϊκός	Διονύσιος
	Ἀγαθοκλῆς	Ἀττικός	Ἀλυπιαν[ός
	Εὔοδος	Εὔπορος	
	Φιλότεχνος	Ἀχιλλεύς	
	Εὔθυμος	Νεικόμαχος	
15	Εὐτυχιανός	Εὐτυχᾶς	
	Ῥουφεῖνος	Ἐλπίνεικος	
	Λούκιος	Θησεύς?	
	Ἀτείμητος	Φιλάδελφος	
	Ἀπολλώνιος	Τελεσφόρος	
20	Ἀ]θηνίων	Ζώπυρος	
	. .ιανός	Φιλάδελφος	
	. . .τος	Προσδόκιμος	
	. .δειτος	Ἀντιωχιανός	
		Ἀφροδείσιος	
		. .Ἡλα]ρος	
		. .ανης	
		. .νος	
		. .ς	

Marbre du Pentélique. Fragment de stèle, côté droit; épaisseur, 0m,10; bordure, 0m,07. A, E, C, Ω. Col. III, le dernier mot est écrit légèrement à la pointe.

Digitized by Google

CIX.

		. . . .
	..ϛχος	Νείκων
	..ς	Λεύκιος
	..τις	Ἑρμῆς
	..ιμος	[Λε]ωνίδης
5	..σιδης	Εἰσίδοτος
	///////	Εὐέλπιστος
	..νος	Νυμφικός
	..ουμενος	Ἐπιφάνης
	..λης	Δῶρος
10	..σιμος	Ἑρμείας
	...ρ.	Δ..ων
	..ρπας	Ἑρμείας
	..ρος	Ἀπολλώνιος
	..ος	Δείφιλος
15	..τος	Θεόδωρος
	..ρος	Ποσειδώνιος
	..ο;	Ὄλυμπος
		Φλάβιος
		Χρυσέρως
20		Ἀπολλώνιος
		Ζώσιμος
		Πυθικός
		Ἀθήναιος
		υχος
25		Ἀφ]ροδείσιος
		....ιοχος
		....ιστος

Fragm. marbre du Pentélique, A, E, C, Ω. Partie droite d'une stèle; épaisseur, 0m,10; largeur de la bordure, 0m,07. Selon toute vraisemblance, suite de l'inscription précédente. Les inscriptions CVIII et CIX ne sont pas de toute certitude éphébiques, mais elles ont été trouvées avec un grand nombre de fragments qui se rapportent au collége.

Digitized by Google

CX.

Δόξαν συνε[φή-
βοις χρηστότητ[ος
εἵνεκεν | Κάλλιπ-
πος Ἀντιφῶν τε
τὸν κο]σμήτορα
. . . . . .

Fragment d'hermès. Marbre du Pentélique. Début de l'inscription.

CXI.

Παῖδες Ἀθην[αίων κοσμήτ]ορα
κλεινὸν [ἔθεντο|
κυ]δαίνοντές [μιν καὶ πα]ρεοῦσι
χάρ[ιν|
οὕνεκα πάντεσ[σιν σώους
διεσώσατο [πά]τρῃ|
καὶ πόρεν ἄμμι [καλὸν κτῆμ]α
σαοφροσ[ύ]νην.|

Hermès. Marbre du Pentélique.

Digitized by Google

CXII.

. . . . . .
καὶ οἱ σ[υνέφηβοι
τὸν συν[στρεμματάρχην M. A[ὐρ. Σύμφορον Τερτίου K[ηφισιέα κοσμιότητο[ς
πάσης ἕνεκεν.
(αἰδοῖον)
Τελεσφόρος τὸν ἑαυτοῦ σωφρονιστήν.
Δῆμος Ἐρεχθείδης με
Νέρωνα δὶς εἴσατ' ἐφήβων|
σωφροσύνης ἄρχοντα, κλέος τέ μοι ὤπασεν ἐσθλόν,|
στέμμασιν ἰφθείμοισιν ἐπασσυτέροισι πυκάσσας.

Hermès brisé à la partie supérieure. — Marbre du Pentélique. Le marbre porte πυκάσσας.

Digitized by Google

CXIII.

Ἡρακλείδης) Ἑστιαιόθεν
φίλους καὶ συμβιωτὰς ἀνέ-
γραψε·
Ἡρακλέων
Κυκλόβολος
Διονύσιος
Θάλλος
Νείκων
Τυχικός
. . . .

Fragment d'hermès; marbre du Pentélique. Κυκλόβολος, cf. *Eph. arch.*, n. 2600, et plus haut inscr. CI, p. 388.

CXIV.

///ΕΦΗΒΩΝΕΥΚΑΡΠΙΔ///
///ΕΚΠΑΓΛΟΥΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗ////
///ΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥΤ?....|///////

Début de stèle; l'étendue des lacunes est incertaine; je propose la restitution suivante :

ὁ κοσμητὴς τῶν] ἐφήβων Εὐκαρπίδ[ης
ὁ καὶ.....]Ἐκπάγλου Βερενικίδη[ς
παιδοτριβοῦ]ντος διὰ βίου Τ[ελεσ]φ[όρου?

Famille d'Εὐκαρπίδης, cf. inscr. CII, l. 13. Un examen attentif de l'estampage me porte à restituer Τ[ελεσ]φ[όρου, paidotribe connu, sans qu'il y ait certitude.

Digitized by Google

CXV.

. . . . . .
. . . Ὑδάδο[υ συνέφη-
δοι καὶ συμβιωτ[αί.
Θεὸς Τελεσφόρος
Αὐρ. Γλαῦκος) ἀγωνοθέ-
Αὐρ. Ἀθήναιος γυμνασί-
Αἴλι. Τερτιανός
Αὐρ. Ἐπάγαθος νεῖ *dans une*
Αὐρ. Ἡρακλείδης) και *couronne.*
Αὐρ. Τιμόθεος
Αὐφί. Ὀνησικράτης Παν[αθ- *dans une*
Αὐρ. Καλλίνεικος τ[ὰ μεγ. *couronne.*
Αὐρ. Δημοσθένης
Αὐρ. Ἀττικός·
σωφρονιστα[ί· . .

Petite stèle; haut. 0m,18, long. 0m,20, ép. 0m,06; marbre du Pentélique. Dédicace particulière de synéphèbes. Παλιγγενεσία, 2 octobre 1865. — Ε, Ϲ, Ω.

CXVI.

. . . . . .
Διονύσιος)
Πολλίων Νεικίου Πραξιτέλης
Νεικόμαχος Ζωσίμου Σωκράτης
Λεωνίδης Θεοφράστου Πίστος
Πανδιονίδος Ἐπι . . .
Κλαύδιος Μένιππος Φλ. . .
Ἀπολλώνιος Ἀρτεμιδώρου Τ. . .
Ἀρτεμίδωρος)
Εἰσίδωρος Θεοδ-

Digitized by Google

Μόσχος Θεοδ-
Δωρόθεος)
Πίθανος)
Μύρων)
Εὔβουλος Ἐπ. .
Ἀφθόνητος
. . . .

Fragment d'hermès? Marbre du Pentélique. Є, C, Ω.

CXVII.

. . . νεικσ;
. λιππος) Λλ-
. . . . ολβανός
Αὐ]ρ. Διονυσόδωρο[ς
Αὐρ. Κάλλιστος)
Αὐρ. Ἀσκληπιάδης
Αὐρ. Ἡρώδης
Ἑρμείας Εὐτυ-
Αὐρ. Ἀρτεμᾶς Ἀπο-
Ἐπικίδαι
Στέφανος)
Ἱπποθοωντί[δος
Πειραιεῖς
Αὐρ. Ἀξίοχος Ἀξιο-
Αὐρ. Μάρκος Μαρ-
Αὐρ. Φιλοκράτης
Ἐπάγαθος Στρα-
Αὐρ. Τρύφων)
Μάξιμος Τρυ-
Αὐρ. Διονύσιος
Αὐρ. Εὐτύχης
Ἀζηνιεῖς

10 . . ιτος
. . . ος)
Παμβ]ωτάδαι
Ἀλέ]ξανδρος
15 Ἀν]τινοεῖς
Ἀφροδίων?
Αὐρ. Τελεσφόρος
Αὐρ. Ὕμνος)
Ἰταῖοι
20 Αὐρ. Ἀυσίας
Οἰνεῖδος
Φυλάσιοι
Οὐεν. Ζωΐλος

Digitized by Google

Οὐεν. Νεικοκράτης Λεύκιος Λεωκ-
Αὐρ. Καλλίστρατος) Χρύσιππος Λε[υ-?
Ἀχαρνεῖς Ἐλευσείνιοι
Αὐρ. Πυθαγόρας) Αὐρ. Εὐφρόσυνο[ς
Αὐρ. Νεμέσιος Πυθαγόρου Αἰαντίδος
Πρειμιγένης Νικίου Μαραθ[ώνιοι
Αὐρ. Μύρισμος Δο. . .
Αὐρ. Μακαρε. .
. . . Λουσ. .

Fragment de la même stèle.

Αὐρ. . . . .
Αὐρ. Ἀφ. . . .
Δομ. Λυκο. . . .
Ἀντιοχίδος
Παλληνεῖς
Ἀρτέμων Ἀρίστωνος
..ιος Ἀρίστων)
Καλλικράτης Χρησ-
Ἐργαδεῖς
. . . . . .

Fragment de stèle, marbre du Pentélique; épaiss. 0,045; A, E, Z, Ω.

Remarquez la disposition des démotiques. Ce catalogue pourrait ne pas être éphébique.

CXVIII.

Ἡ ἐξ Ἀρείου
πάγου βου-
λὴ τῶν Φ καὶ
ὁ δῆμος ὁ Ἀ-
θηναίων

Digitized by Google

Εἰσίδωρον)
Μα]ραθώνιον ἀρετῆς ἕνεκεν.
(αἰδοῖα)

Hermès sans tête. Les 6 premières lignes sont écrites avec soin et en beaux caractères A, Ω, E, Σ. — La ligne 7 est gravée avec négligence, lettres longues, trop serrées.

Hermès semblable à ceux que dédiaient les éphèbes. — Trouvé dans les fouilles qui ont donné la plus grande partie des inscriptions éphébiques. Toutefois ce document n'est pas certainement éphébique.

CXIX.

A.

. . ις
. . . ου Κυρ-
. . . ενους Κυ-
Λαχι?..
. . . ονος Χολ-
. . . ου
. . Ἀθήναϊς
. . ἐκ Κερ-
. . . Δ]ιονυσίου
. . . της...

B.

. . . ράτης . .
. . μος Θεοπ..

[Σύν]τροφος Ἀλεξάνδρ[ου
Ἀθήναϊς Χρύσου
Σύνφορος Ἑρμοῦ. . . Ο.
Λούκιος Εὔπλοος Νει. . .
Μύρων Διοφάντου Ἱεροι. . .

Digitized by Google

Ἀβράστης Ἑρμεία Ἡρακλει. . .
Αυδίας Χάρητος Ζηνόδιος
Δώρητος Συμφέροντος Ζώπυρος Μην ?.
Ἐπαφρᾶς Ζωσίμου Μουσαρίων Μο. .
Φιλήμων Κορίνθου Πρεῖμος Εἰσίωνος
Εὔκαρπος Τελεσφόρου Ἐλευσείνιος)
Εἰσίδοτος Ὑγείνου Τολμίδης Γλαύκου
Ζώπυρος) Ἱέρα[ξ])
Μουσικὸς Μηνοφίλου Σύμμαχος Μητροδώρ-
Ζώσιμος Διονυσίου Σωσίβιος Ἀφροδισίου
Διονυσόδωρος, Ζωσιμαντᾶς Διονυσίου
. . υνδίκιος, Θάλαμος, Ἰωνικὸς Εἰσίωνος
. . . . ος Εὐέλπιστος, Βένυστος. .
. . . . . Θάμυρ[ις] . υμφότου

Fragment d'hermès, marbre du Pentélique. A, sur la face principale catalogue des πρωτέγγραφοι gravé avec soin; Ε, C, Ω. B, col. I, lignes 8 et 9, lectures douteuses; col. III, lig. 17, ΑΦΡΟΔΣΙΟΥ; ligne 20, ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ ou ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΥ.

CXX.

. . ενου Παλλ-
δπλομά]χος
. . . ιος Βερνεικίδης (*sic*)
ὑπογραμ]ματεὺς Φλ' Αν . . . . .
δ]ιδάσκαλος
. . . άδης) Φλυεύς·
ἔφηβοι
. . . πήρατος Ἑρμείου
Ν]υμφικὸς Μητροδώ-
Ὀν]ήσιμος Εὐγάμου
. . . ἐμων Ἐπιτυγχάνοντος
. . τελος Σωτηρίχου

Digitized by Google

Σχήμων Κελάδου
Πασει. . Ἡμέρου
ιος Πρείμου
ιος Σωτηρίχου
. . . φορος
. . .κου
. . . ος Στεφάνου
. . ερωτο. .

Fragment de stèle, côté droit; épaisseur 0m,04. Ligne 4, je crois lire ΦΛ'ΑΝΟΙΛ///; lig. 6, ΛΛΗC. Le marbre est très-endommagé.

CXXI.

A.

Il manque la moitié du côté gauche de la stèle.

.. οπύρου τοῦ Διονυσίου Ἀγρυλῆθεν
.. ος Ἀλέξανδρος Διονυσίου Σουνιεύς

Sur la stèle.

... ου — Ἀλέξανδρος Διονυσίου Σουνιεύς

Bas-relief.

Εὐήμερος Ἀπολλωνίου
Ἑρμείας Εὐελπίστου
Ζώσιμος Εὐελπίστου
Ἀγαθάγγελος Ἀττάλου
Ἐπίκτητος Ζωσίμου
Λέων Καλλιβίου
Ἐπίγονος Ἀττικοῦ
Δράκων Ὀρέστου?
Ἀπολλώνιος Σωκράτου
Λεωνίδης)
Προσδόκιμος Πυθικοῦ
Σ]τέφανος Ἀπολλωνίου
. . ιος Ζωσίμου
. . δης Ὀνησίμου
. . . Ζωσ]ίμου
. . . . . ίτου
. . . . . ίτου

Digitized by Google

B.

Fin de la première colonne de gauche.

Ὄνασος. . .
Διόδοτος Α
Αἴλιος Ἀμειν . .
Ἐπίκτητος). .
Φίλιππος) Βησα-
Ζώσιμος Ἴσθμου Ολ.
Θεότειμος Γραπτοκρείων? . .
Ἀντίοχος) Εὐωνυ-
Εἰσίδωρος Ἀχάρνου Μαρα-
Νεικόμαχος Ἀφροδεισίο-
Φλυ-
Εὐφρόσυνος Ἐπαγάθου Τ-
Σεραπίων) Χολλεί-
Ἀπολλώνιος) Σφήττι-
Φλω.. ς Νεικηφόρου [ἐξ] Ὀ..
Ἀμάραντος Σωτηρίχου Φαλ-
Γλαῦκος) Κηφει-
Ἀθήναιος Ἀγαθοκλέους
Στεφήφορος Ἄγγου Αἰξ-
Ἀφροδείσιος Κηφι-
Σώζων Θεοδοσίου Λαμ-
. έντης Γαΐου Γαρ-
Θεόφραστος) Γαρ-
Χαιρέας) Γαρ-
Σωκράτης Ἐλευσινίου Γαρ-
Καρπόδωρος Εἰσιδότου Α..?
Πρεῖμος) Παιανι-
Δημήτριος) Χολλεί-
Σατορνεῖλος Σώτου ἐξ Οἴ-
Θεοδόσιος Ἐπικτήτου Ε-
Ἀφροδείσιος Δάφνου
Ζώσιμος) Λευκο . . . .
Αὐφίδιος Θράσων..
Εἰρηναῖος Τεισα-

Digitized by Google

Γοργίας Χρυσάνθ-
Ἀλέξανδρος).
Ἀμίαντος Ἀφροδει-
Ζωΐλος Θρασυβούλου
Ἡρακλέων Φ. . . .

C.

Fragment du côté droit.

Ε]ὐτύχ[ης
Οἰλητος
Θεόκριτος Ζ. .
Πρωπινᾶς Ει. . .
Ἐλευσίνιος Αι . .
Εὔτυχος Ζο . .
Ἀθηνίων)
Σωτήριχος Ἐλευσεινίο[υ
Τρόφιμος)
Ἀ]γαθόπους Ἀσκληπιάδου
Ζώσιμος Στεφάνου
Κλ. Διονύσιος
Φειδίας Εὐβουλίδου
Ἀπολλώνιος
Ἐνκόλπιος Ζωσίμου
Ἐπίγονος Ἀγαθόποδος
Ἀγάθων Ἐπικτήτου
Ἀρίστων Ἀσκληπιάδου
Νεικήτης Ἐπαγάθου
Εὐβουλίδης
. . Λαῦρος
Ἀγαθόπους. . .

A. Le bas-relief représente un éphèbe vêtu de la chlamyde; il tient une palme de la main gauche et étend le bras droit vers un personnage disparu. C'est à lui que se rapporte la ligne 3. B, l. 22, la première lettre est douteuse; je vois I. C, l. 1, 2 et 4, lectures incertaines. — Στεφήφορος, sur sa famille, cf. *Corpus*, n. 185.

Digitized by Google

CXXII.

κλι-
.....ων..... μυ]στηρι-
.....τατ̣τ̣... .... Εὐμο]λπιδῶν
.... ι ὅπως αι ειη τὰ ἱερὰ
Ἐλευσῖνι ἄστεως Ἐ-
λευσινά]δε· ἀγαθῇ τύχ[ῃ, δεδόχθαι] τῷ δήμῳ προστάξαι] τῷ κοσμητῇ τῶν [ἐφήβων κ]ατὰ τὰ ἀρχαῖα νόμιμα ἄγ]ειν Ἐλευσινάδε τοὺ[ς ἐφήβ]ους τῇ τρίτῃ ἐπὶ δέκα τ]οῦ Βοηδρομιῶνος με[τὰ το]ῦ εἰθισμένου σχήματος] τῆς ἅμα ἱεροῖς πομπ[ῆς, ἵ]να τῇ τετράδι ἐπὶ δέκα παραπ]έμψωσιν τὰ ἱερὰ μέ[χρι] τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῇ π]όλει, ὡς ἂν κόσμ[ος] τε πλείων καὶ φρουρὰ μείζων περὶ] τὰ ἱερὰ ὑπάρχο[ι], ἐπειδὴ καὶ ὁ φαιδύντης τοῖν θεοῖν] ἀγγέλλει κ[α]τὰ τὰ πάτρια τῇ ἱερείᾳ τῆς Ἀθηνᾶς ὡς ἥκει τὰ] ἱερὰ κ[αὶ] ἡ παραπέμπουσα στρατία· κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τῇ ἐν]άτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Βοηδρομιῶνος προστάξαι] τῷ κοσμητῇ τῶν ἐφήβων ἄγειν τοὺς ἐφήβους πάλιν] Ἐλευσινάδε μετὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος [παραπέμπ]οντας τὰ ἱερά, μέλειν δὲ τούτου τῷ κατ' ἐν[ιαυτὸν κοσμητῇ, ὅπως μηδέποτε τοῦτο ἐκλε[ιφθείη μηδὲ κ- | ατολιγωρηθείη ποτὲ τὰ τῆς εὐσεβείας [τῆς πρὸς τὸν θεὸν, παραπέμπειν δὲ τοὺς ἐφήβους π.....
τὴν πανοπλίαν, ἐστεφανωμέν[ους μυρρίνης στεφάνῳ, βαδείζοντας ἐν τάξει· ἐπ[άναγκες δὲ εἶναι τοῖς ἐφήβοις τὴν τοσαύτην ὁδοιπορῆσαι [ὁδὸν καὶ χωρειῶν? καὶ θυσιῶν καὶ σπονδῶν καὶ παιάνων τῶ[ν κατὰ τὴν ὁδὸν μεθέξειν, ὡς ἂν τά τε ἱερὰ μετὰ φρουρᾶ[ς... τέρας καὶ πομπῆς μακροτέρας ἄγοιτο, οἵ τε ἔφ[ηβοι παρακολουθοῦντες τῇ περὶ τὸ θεῖον τῆς πόλε[ως θεραπείᾳ καὶ ἄνδρες εὐσεβέστεροι γείνοιντο· μεθέξουσιν δ[ὲ] καὶ οἱ ἔφηβοι πάντες τῶν τε ἄλλων, ὧν ἂν παρέχ[ῃ τ]οῖς Εὐμολπίδαις ὁ ἄρχων τοῦ γένους, καὶ τῆ[ς, ὀι[αν]ομῆς· γενέσθαι δὲ τὴν γνώμην ταύτην φα[νερ]ὰν καὶ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ βουλ[ῇ] τῶν

Digitized by Google

Φ καὶ τῷ ἱεροφάντῃ καὶ τῷ γένει τῶν Εὐ[μο]λπιδῶν·
ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο τὸν [τα]μία[ν] τοῦ γένους τῶν Εὐμολπιδῶν ἐν τρισὶν [στήλ]αις καὶ στῆσαι τὴν μὲν ἐν Ἐλευσινίῳ τῷ ὑπὸ τῇ πόλει, τὴν δὲ ἐν τῷ Διογενείῳ, τὴν δὲ ἐν Ἐλευσῖνι ἐν τῷ ἱερῷ πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου.

Philistor, t. II, p. 238; *Corpus*, n° 118; Dittenberger, *Hermès*, 1866, p. 405.

CXXIII.

Corpus, n° 440. Fragment d'un second exemplaire du même décret. Voyez la restitution de M. Dittenberger, *Hermès*, p. 407.

CXXIV.

1°

Ἀ[γαθῇ τύχῃ],
ἐπὶ ἄρχον[τος
Καπ[ί]τωνος
οἱ ἔφ[η]βοι τ[ὸν ἑαυτῶν
κοσ]μ[ητήν. . . . .
. . . . . .

Hermès, marbre du Pentélique, *Philistor*, t. III, p. 285; cf. Neubauer, p. 161. M. Neubauer rapproche de l'inscription de Καπίτων le marbre suivant (piédestal, marbre de l'Hymette), découvert dans le théâtre de Dionysos, à Athènes. *Philistor*, t. III, p. 564.

Digitized by Google

2°

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου
καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ δῆμος Κόϊντον Πομπήϊον
Κοίντου υἱὸν Κολλείνα Καπίτωνα ποιη-
τὴν Περγαμηνὸν, τὸν καὶ Ἀθηναῖον....
. . . . παντὶ μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ τὴν μεγα-
λοφυῆ τῆς ποιήσεως ἀρετὴν ἐπιδειξά-
μενον καιρικαῖς ἀπαγγελίαις, διά τε
τὴν ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι ὑπεροχὴν καὶ τὴν
περὶ τὰ ἤθη σεμνότητα.

Ligne 8, le marbre porte ἀπαγγελίαιΕ, E pour Σ, faute assez fréquente. *Corpus*, n° 342, personnage du nom de Καπίτων, envoyé en ambassade auprès d'Adrien. De la comparaison de ces deux marbres, M. Neubauer conclut qu'il faut restituer, inscription I, lignes 2 et 3 :

ἐπὶ ἄρχον[τος Κοίντου Πομπηίου
Καπίτωνος

Cette restitution n'est, je crois, qu'une hypothèse inadmissible; cf. inscr. CXXV.

CXXV.

////ΝΙΟΥΚΑΠΙΤΩΝΟCΕ///
ΗΤΕΥΟΝΤΟCΜΕΜ////Ι///////
ΙΡΕΩ·ΣCΥΝCΤΡΕΜ/////////
ΠΑΜΒΩΤ/////////
ΨΕΝ//////////

Fragment, début de stèle; ligne 2, espace entre M et I.

Digitized by Google

Ἐπὶ ἄρχοντος....]νίου Καπίτωνος Ε...
κοσμ]ητεύοντος Μεμ....
...ιρέως συνστρεμ[ματάρχας
ὁ δεῖνα] Παμβωτ[άδης
ἀνέγρα]ψεν.....

Ou l'archonte de l'inscription CXXIV n'est pas Κόϊντος Πομπήϊος Καπίτων, ou l'archonte Καπίτων du marbre CXXIV n'est pas le même que celui du marbre CXXV. L'opinion la plus vraisemblable, c'est que les deux marbres sont du même archontat, mais que l'éponyme Καπίτων est différent de Κόϊντος Πομπήϊος Καπίτων. Par suite, les éléments nous manquent pour fixer avec précision la date de cet archonte.

CXXVI.

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΤΙΤΟΥ///
///ΤΕΥΟΝΤΟΣΙΕΡΕΩΣ//
///ΛΟΞΕΝΤΟΙΣΕΦΗΒ//
////////ΤΟΝΠΡΟΤΙ?/////

Fragment de stèle; marbre du Pentélique.

Ἐπὶ ἄρχοντος Τίτου...
κοσμη]τεύοντος ἱερέως
ἔ]δοξεν τοῖς ἐφήβ[οις
. . . . .

Fastes éponymiques, p. 51.

Digitized by Google

CXXVII.

. . .
γραμματ]εὺς
. . ψίων
Δη]μητρίου
Φαληρεύς
ἡγεμὼν
Διονυσόδωρος
Διονυσίου
Ἀναφλύστιος
ὁπλομάχος
Σ[ώστ]ρατος
. . . . .
. . . εύς
χεστροφ]ύλαξ
. . .νης
. . .εύς
. . . .

Le Bas, n° 515. *Corpus*, n° 280.

CXXVIII.

////ΛΟΣΘΕ
///ΞΜΗΤΕΥ
ΟΥΤΟΥΔΙ
ΟΥΠΑΙΔΟ
ΟΥΤΟΥ)ΜΑ
ΟΙΓΟΡΓΟΙ
ΑΙΚΑΛΛΕΧΡΟΣ
ΛΙΝΟΣΟΛΒΙΟΥ
///ΣΛΕΟΝΤΟΣ

Digitized by Google

ΟΣΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΜΒΩΝΠΟΘΙ
///ΝΟΦΙΑΟΥ

Le Bas, n° 543. — Bien que les noms des magistrats ne puissent être restitués en entier, ce texte est intéressant; il se rapporte à un paidotribat inconnu jusqu'ici.

. . . .
χοσ]μητεύ[οντος
. . ου τοῦ Δι. . .
. . . ου, παιδο[τριβοῦντος
. . . ου τοῦ) Μα[ραθωνίου. . . .

Vient ensuite une liste de γοργοί· cf. inscr. XL. Le paidotribe porte le même nom que son père; il est de plus du dème de Marathon. Ces deux conditions ne se rencontrent jusqu'ici, me semble-t-il, pour aucun des paidotribes qui figurent dans les listes.

CXXIX, CXXX.

Corpus, n° 277. Ἐπέγγραφοι et Σωφρονίσται.
Corpus, n° 278. Fragment d'un catalogue de tribus.

Digitized by Google

CXXXI.

Corpus, n° 248. — Sous le cosmétat de Πλούταρχος Ἀχαρνεύς, Ἀχώριστος) Εὐπυρίδης a élevé une stèle. Il a été agonothète des jeux suivants : Ἀδριάνεια, Σεβήρεια, Ἀντινόεια, Ἀντωνίνεια, Κομμόδεια.

Le *Corpus*, n°s 288-308, contient des fragments de catalogues, pour la plupart éphébiques; de même le recueil de Le Bas, n° 569-588. Nous avons rappelé ou reproduit ceux de ces fragments qui conservent des noms de magistrats ou de fonctionnaires.

Dans l'*Éphéméride* de Pittakis, il y a lieu de remarquer, malgré l'intérêt secondaire qu'ils présentent, les marbres suivants, pour lesquels nous n'avons que des copies très-défectueuses.

278, 279, agonothètes et catalogues.

282, 2460, fragment de décret où il paraît être fait mention des éphèbes.

2600, cf. inscr. LXXXVI.

3035, fragment de dédicace; ΕΦΗΒΟΝ.

276, 280, 392, 3161, probablement catalogues éphébiques.

3202, catalogue.

3204, fragment de dédicace.

3241, greffier Μένανδρος, hoplomaque Νίγρος.

3250, Θυρωρὸς Αἴλ. Ἀλκιβιάδης et catalogue.

3329, fragment du n° du *Corpus* 268.

3330, *Corpus*, n° 268.

Digitized by Google

ADDENDA.

I *a*.

[δοκεῖ τῇ βουλῇ... ..... στεφανῶσαι]
....
.....
αὐτοὺς χρυσ[ῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον εὐταξίας ἕνεκεν καὶ φι-
λοτιμίας ἣν ἔχ[οντες διατελοῦσιν πρὸς τὸν δῆμον ἐπαινέ-]
σαι δὲ καὶ τὸν παιδ]οτρίβην.....
καὶ τὸν ἀκοντιστήν..... [καὶ τὸν
ὁπλομάχην Χαρίσανδ[ρον..... καὶ τὸν καταπαλταφέ-
την Ἀριστόδημον..... [καὶ σ-
τεφανῶσαι ἕκαστον [θαλλοῦ στεφάνῳ· ἀναγράψαι δὲ [ταμεί-
τ]ὸ ψήφισμα καὶ ὄνομα[τα τῶν ἐφήβων τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυ-
αν ἐν στήλῃ λιθίν[ῃ, τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα εἰς τὴν στήλην μερί-
ἐπὶ τῇ διοικήσει. [σαι τοὺς

ἡ βουλὴ [ὁ δῆμος
ὁ δῆμος τὸν κοσμητήν]
τοὺς ἐφ[ήβους ....κλέους
Εὐ]ωνυμέα
οἱ ἐφηβεύσαν[τες ἐπ]ὶ Φιλον...? [ἄρχοντος]

[Ἀντιγονίδος] Φιλωνίδη[ς
Χαιριγένης Κτησικλ[έους Ἀ[χαμαντίδος
Τιμοκράτης Τιμοκράτ[ους Μενεσθεύ[ς...
Παράμυθος Δημοχάρο[υς Εὐριπίδης

Digitized by Google

[Δημητριάδος] Εὔνικος Α.
...ακος Φωκίνου Ἴσαρχος Σι
.....οστρά[του Οἰνεΐδος
. . . .

Fastes éponymiques d'Athènes, p. 5. Fragment de stèle. Ce fragment doit être classé entre la CXVIII[e] olymp., 2, et la CXXVIII[e] olymp., 3. Pour le texte en caractères épigraphiques et le commentaire, voir le *mémoire cité*.

VIII *a*.

La liste des éphèbes de l'archontat d' Ἀρίσταρχος doit être lue ainsi qu'il suit :

Ἐρεχθεΐδος
Διονύσιος Διονυσίο[υ Ἀναγ]υράσιος
Ἀρχέδημος Πολυεύκτ[ου Κηφ]ισιεύς
Μέν]ανδρος Πρωτογέν[ου] Λαμπτρεύς
Νικόμαχος Σωσιγέν[ο]υ Λαμπτρεύς
Θεοδόσιος Γλαυκ[ί]ου Παμβωτάδης
Νικοκλῆς Γοργίου Κηφισιεύς
Σ]ώπατρος Μη[τρ]οδώρου Φηγούσιος
Αἰγεΐδος
Μνησικ[λ]ῆς Μνησικλέους Γαργήττιος
Δίων [Ἀ]λκιμένου Φιλαΐδης
Ἀρχ[ί]ας Διονυσίου Φηγαιεύς
[Ἀπο]λλώνιος Ἀρ[χ]ελάου Ἀγκυλῆθεν
. .ων Ἀπολλωνίδου Ὀτρυνεύς
Μενεσθεὺς Μενεσθέως Ἀγκυλῆθεν
Χ]ρέμης Φιλωνίδου Κολλυτεύς
Πανδιονίδος
Σ]ωσίας Ἀρτέμωνος Παιανιεύς
Κ]αλλικρατίδης Συνδρόμου Στειριεύς

Digitized by Google

Θεωρικὸς Συνδρόμου Στειριεύς
Φίλων Ζηνοδότου Κυδαθηναιεύς
Ἀρτεμίδωρος Νικάνορος Στειριεύς
Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου Στειριεύς
Ἰ]ατροκλῆς Ἰατροκλέους Π...εύς
. . . . .ίλου Σ[τειριε]ύς
. . . . . .
Λεωντίδος
Σωτίων Σωτίωνος Φρεάρριος
Κλεοκράτης Κλεοκράτου Χολλείδης
Τιμοκράτης Εὐδήμου Αἰθαλίδης
Τιμησίων Καλλιθέμιδος Ὑβάδης
Ἄγρων Θεμιστοκλέους Κολωνῆθεν
Ἀπολλωνίδης Χαρίνου Εὐπυρίδης
Ἱππόνικος Ἱππονίκου Κρωπίδης
Σωσίπατρος Σωσιπάτρου Σκαμβωνίδης
Φιλοκλῆς Ζωπύρου Χολλείδης
Εὔδημος Ἀπολλωνοδότου Φρεάρριος
Πτολεμαΐδος
Τίμαρχος Σιμάλου Φλυεύς
Σπαρτοκίων Ἀπολλωνίου Βερενικίδης
Δημήτριος Σώσου Βερενικίδης
Σωσίβιος Θερσιλόχου Βουτάδης
Ἀμφίλοχος Ἀμφιλόχου Βερενικίδης
Ἀσκληπιάδης Λυσιμάχου Φλυεύς
Κλεόδωρος Κλεοδώρου Φλυεύς
Φίλων Δημητρίου Φλυεύς
Καρπόδωρος Εὐβιότου Φλυεύς
Διονύσιος Ἀπολλοδώρου Φλυεύς
Πάμφιλος Ἀριστοβούλου Ἀφιδναῖος
Μνησαγόρας Μνασέου Προσπάλτιος
Μενεκλῆς Μενεδήμου Θημακεύς
[Κ]ριτόβουλος Ἡγησίου Ἀφιδναῖος
Ἀχαμα[ν]τίδος
Ἀθηναγόρας Ἀσκληπιά[δου] Σφήττιος
Ἀπολλοφάνης Ἀριστοκλέους Σφήττιος
Δαμόκριτος Βουθήρου Εἰτεαῖος

Digitized by Google

Δίφιλος Μενίππου Ἰφιστιάδης
Μητροφάνης Διονυσίου Ἰφιστιάδης
Οἰνεΐδος
Δημήτριος Θεοξένου Ἀχαρνεύς
Νυμφόδωρος Δημονόθου Ἐπικηφίσιος
Αἰσχύλος Εὐδ[ι]ότου Θριάσιος
Ἀριστόνικος Ἀριστονίκου Ὀῆθεν
Ἡλιόδωρος Λεωφάνου Λακιάδης
Ἀριστόβουλος Ἀγαθοκλέους Θριάσιος
Θεόφιλος Διονυσίου Ἀχαρνεύς
[Κ]εκροπίδος
Δη[μ]όφιλος Δημοφίλου Ἁλαιεύς
Πό[π]λιος Λευκίου Μελιτεύς
Παρμενίσκος Λύσωνος Αἰξωνεύς
. . . . . .λέ[ους]Αἰξωνεύς
Γλαυκ . . . . . .ος Ἁλαιεύς
Ἀλκμὰν Ἀ[λκμ]ᾶνος Συβαλήττιος
Σατυρίων Σωσθένου Συβαλήττιος
Κόνων Ἀγα[θ]οκλέους Ξυπεταίων
Διόδ[ωρος] Διοδώρου Μελιτεύς
Ἱπ[ποθ]ωντίδος
Φανίας Κ[α]λλισθένου Κειριάδης
Βάκχιος Μητροβίου ἐκ Κοίλης
Λέων Σωπάτρου Πειραιεύς
Μηνοφῶν Τελέστου Ἐροιάδης
Μηνόφιλος Μηνοφίλου Πειραιεύς
Ἀλκέτης Θραυφ[ῶ]ντος Πειραιεύς
Ῥόδων Ῥόδωνος Ἀχερδούσιος
Ξενοκράτης Ἀσκληπιάδ[ο]υ Ἐλευσίνιος
Διονύσιος Πασιάδ[ο]υ Δεκελεύς
Ξένων Ἀσκληπιά[δ]ου Ἐλαιούσιος
Αἰαντίδος
Δοσίθεος Ἀρισ[τ]έου Μαραθώνιος
Ἀριστέας Ἀρισ[τ]έου Μαραθώνιος
Τιμόξενος [Ἀσ]κληπιάδου Μαραθώνιος
Θεόδωρ[ος] Θεομένου Ῥαμνούσιος
Ἀντιλέων Ἀντιλέοντος Μαραθώνιος

Digitized by Google

Χρεμωνίδης Φιλοκτήμονος Μαραθώνιος
Ζωΐλος . . .γόνου Μαραθώνιος
Ἕρμ[ων Ἑ]ρμοδώρου Φαληρεύς
Τιμαγόρας Δικαιΐδου Ῥαμνούσιος
Θεαρίων Ἀριστομάχου Φαληρεύς
Ἀριστόνους Θεοφάνου Ῥαμνούσιος
Ἀπολλωνίδης Ἀπολλωνίδου Ῥαμνούσιος
Διόδωρος Τιμησίωνος Ῥαμνούσιος
Ἡρώδης [Μ]ίκκου Ῥαμνούσιος
Ἱέρων Ἱέρ[ωνο]ς Ῥαμνούσιος
Δημήτριος Δωροθέου . . . .
Φυσκίων Φυσκίωνος Φαλη[ρε]ύς
Ἀπολλόδωρος Ἀπολλοδώρου Ῥα[μνούσ]ιος
Ἀρτέμων Ἱέρωνος Ῥαμνο[ύσιος]

Ἀντιοχίδος

Θήρων Νίκωνος Ἀναφ[λύστιος]
Παγκράτης Πύῤῥου Κρι[ω]εύς
Ἀρκέ[θ]ων Μηνοδότου Παλληνεύς
Ἀρτέμων Ἀπολλωνίου Ἀναφλύστιος
Ἀθηνό[δωρ]ος? Λύσιδος Σημα[χί]δης
Διονύσιος Θήρωνος Ἀναφλύστιος
Εὐβουλίδης Ἀνδρονίκου Σημαχίδης
Νικίας Νικάνδρου Θοραιεύς
Διοσκουρίδης Φίλωνος Παλληνεύς
Δημήτριος Ἀρτέμωνος Ἀναφλύστιος

Ἀτταλίδος

Τιμοκράτης Θεοδότου Σουνιεύς
Διοκλῆς Δίου Ἀθμονεύς
Σκάμανδρος Ποσειδωνίου Ἀτηνεύς
Ἀνδρόνικος Ἀνδρονίκου Ἀγρυλῆθεν
Χαίριππος Σίμου Σουνιεύς
Γ[ε]ροντίδης Κρατίππου Προβαλείσιος
Νικό[δ]ουλος Καλλιξένου Ἀτηνεύς
Κτησικλῆς Κτησικλέους

Ξένοι

Λεύκιος Ποπλίου Ῥωμαῖος
Ἱεροκλῆς Τιμοθέου Ζμυρναῖος

Digitized by Google

Φιλοποίμην Ἱπ[π]ίου Ἀδραμυτηνός
Λεύκιος Αὔλου Ῥωμαῖος
[Ἀτ]ταλος Μηνοδώρου Ὀροανδεύς
Ἰσίδωρος Ἰσιδώρου Νεαπο[λίτης]
Διονύσιος Διονυσίου Ἀπαμεύς
Νουμήνιος Ἀετίωνος Ταρσεύς
Γλ[αῦ]κος Ἀγάθωνος Βηρύτιος
Ἀπολλώνιος Ῥόδωνος Ἡρακλεώτης
Δημήτριος Κρατεροῦ Ἀντιοχεύς
Νικάνωρ Βρομίου Ἡρακλεώτης
Φιλό[χο]ρος Κρίτωνος Λαοδικεύς
Στρά[τ]ων Ἀφροδισίου Ἀντιοχεύς
Πόπλιος Ποπλίου Ῥωμαῖος
Ζήνων Εἰρηναίου Βηρύτιος
Ἀριστόδημος Ἀνθεστηρίου Μιλήσιος
Στράτων Στράτωνος Ἀντιοχεύς
Θεόφιλος Φίλωνος Καρθαιεύς
Ἀνδρότιμος Λευκίου Ῥωμαῖος
Γοργίας Δρόμωνος Ὀπούντ[ιος
Παρμενίσκος Παρμενίσκου Ἀντ[ιοχεύς
Σαραπίων Ἐπιγόνου Μιλήσιος
Αὖλος Αὔλου Ῥωμαῖος.

Éph. arch., nouv. sér., n° 436. Cette partie de la stèle se compose de treize fragments, six découverts en 1861, sept en 1871. Voyez Koumanoudis, *Éph.*, p. 454. L. 115, Συβουλίδης; l. 127, le démotique a été omis.

XXVIII *a*, XXVIII *b*.

Corpus, n° 244. Liste de vainqueurs à la course au flambeau : Οἱ νεικήσαντες τὴν λαμπάδα, Ἀσκληπιάδης, κτλ.

Corpus, n° 250. Victoire d'Ὡράριος Ἡρα.. aux lampadophories; monument Ἑρμείᾳ καὶ Ἡρακλεῖ. Cf. encore n° 257, mention d'une lampadophorie. *Éph. arch.*, 2031, 2032, victoires d'Ἐράτων) Αἰξωνεύς.

Digitized by Google

XXXIII *a*.

Corpus, n° 232. Fragment de catalogue du même genre que le n° XXXIII. Cf. encore Rangabé, *Antiquités helléniques*, n. 962-969.

XXXIV *a*.

Corpus, n° 254. *Mus. Veron.*, p. XLIX, 7. Ἐπὶ Θέωνος ἄρχοντος, κοσμητοῦ Διονυσίου, Μάρκος Ἀναφλύστιος γυμνασιαρχήσας. Date incertaine. Cf. p. 123, au nom de Θέων.

XLV *a*.

Εἰ]κόνα κοσμητοῦ
Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος
Ἡρακλέους ἱερῆος
ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Philistor, t. I, p. 428.
Hermès; restes d'une tête. Marbre du Pentélique. Conf. inscr. XLV. Cosmète fils d'Ἑρμιος Φυλάσιος. Pour la formule de la dédicace, cf. inscr. XLVII.

XLVI *b*.

..κοσμητεύοντος Εὐκράτους)
Φυλασίου,
οἱ συνέφηβοι τὸ[ν συνέ-
φηβον Ἰδαῖον ΠαΙ. . .

Philistor, t. I, p. 478. Fragment de stèle, marbre du Pentélique. Bas-relief, marbre contemporain de l'archonte Λεύκιος Οὐιβούλλιος Ἵππαρχος; toutefois le cosmète de l'inscription XLVI est Εὐκράτης Ἑρμείου, et sur l'inscription de Οὐιβούλλιος Ἵππαρχος, nous ne trouvons pas d'éphèbe du nom d' Ἰδαῖος.

Digitized by Google

XLVI *c*.

Au milieu

Ἀγαθῇ
τύχῃ,

Sur la

Αὐτ]οκράτορα Τ[ραιανὸν] Καίσαρα
ὁ κ]οσμητὴς τῶν [ἐφή]βων Εἰρηναῖος

Sur la

ἐπὶ ἄρχοντος Π]ανταίνου Γαρ[γηττίου, κ]οσ
παιδοτριβοῦντο]ς Ἀρίστωνος [Ἀφροδεισί]
ἀ]νέ[γρα]ψαν τοὺς συνεφήβους. Γυμνασίαρχοι · Λεύ
βασιλ-Πυαινο-Λεύκιος κήρυξ Μαιμακτη-
[Γαμηλ-]Διοσκουρίδης Ζωσίμου Βερεν-Ἀν
Γλαυκίας Ἀχαρνεύς Μεταγει-Πρωτένγρα
... Ἡρακλέωνος Εὐπυρί-Νουμήνιος Ἀττικοῦ ἐξ
Κη]φισι-Ἡφαιστίων Λαμπτ-Ἐπίγονος Κηφει-
..των Γαργήτ-Κάρπος ἐκ Μυρ-Μένανδρος) Γαρ
...ης Ἀραφήνι-Ζώσιμος) Στειρι-Ἀσιατικὸς Παι
..νοος Κυδαθη-Θεόφιλος) Στειρι-Ζώσιμος ἐξ-Οἴ-Ε
ἐξ Οἴ-Διό[τι]μος Εὐπυρί-Εἰσίδωρος) Εὐπυρί-Κορνήλιος Βερεν-Σωκρά
Βερεν-Μόσχος Σφήττι-Πόπλιος .....νε-Τρόφιμος

Διονύσιος Ἀ[ριστόβουλος]?

Εἰσίδοτος Ἀλαι-
Ἀπολλώνιος) Ἀλα-
Ζώσιμος; Αἰξω-
Σέλευκος) Ἀζην-
Ἀντίοχος) Πειρα-
Ἀφροδείσιος ἐκ Κο-

Bas-relief représentant le cos
à sa droite sont deux éphèbes,
à sa gauche, deux autres éphè

Digitized by Google

du fronton

plinthe :

Σεβαστὸν Γερμαν[ικὸν]
Λευκίου Κυδαθ[ηναιεύς,

plaque :

μητεύοντος Εἰρηναίου τοῦ Λευκίου Κυδαθηναιέως,
ου, Λεύκιος καὶ Ἀριστόβουλος Εἰρηναίου Κυδαθηναιεῖς
κιος Εἰρηναίου Κυδαθηναιεύς
Ἀριστόβουλος βασιλ-Ποσιδε-Ἀπολλοφάνης
θεστ-Τ. Φλ. Γλαυκίας Ἀχαρνεὺς στρατηγὸς Ἐλαφη-
φοι Ὀνόμαστος Διονυσίου ἐξ Οἴου, Ἡρακλέων)
Οἴου, Ἡρακλείδης Ἐράτωνος Ἀζηνι-Κλ. Θύρσος, Εὔοδος)
Σόφος Κηφει-Δέκμος) Εὐων-Ὀνήσιμος) Ἀγρυλῆθεν,
γήτ-Σωτίων Γαργήτ-Γάϊος Γαργήτ-Οὐιψάνιος Γαργ-
ανι-Ἐλευσίνιος) Κυδαθην-Ἀρτέμων Κυδαθη-Φιλοκλῆς
ὔκαρπος) ἐξ Οἰ-Ἡρώδης Σκαμβω-Ἀσκληπιάδης Λευκο-Μένανδρος
της Βερεν-Ἑρμίας Φλυεύς, Θεόπομπος Φλυεύς, Διονύσιος
Ἀχαρν-Αὐφίδιος Ἀχαρνεύς, Τύχος) Φυλάσι-Ἀττικὸς Μελιτεύς.

Λεύκιος Γλαυκίας

mète ;
Διονύσιος et Ἀριστόβουλος ;
bes, Λεύκιος et Γλαυκίας.

Digitized by Google

Δρόσος) Πειρ-
Σεκοῦνδος)
Ἀζηνιεύς
Πρόξενος
Μαραθώνι-
Ἀμυνόμα-
χος Μαρα-
Ἡλιόδωρος)
Φαληρ-
Πολέμων
Μαραθώνιος
Εὔκαιρος Μαρα-
Ἀνθεστήριος Φαλη-
Εὐτυχιάδης? Βησαι-
.....ος) Παλλη-
.....λης Παλλη-
.....ις?

Φιλ]έρως Ἀγνού-
ἐπέ]νγραφοι
..λωνιος
..νδρος
..μος
..ος

Stèle. *Fastes éponymiques*, p. 24, pour le texte épigraphi-

LII.

A l'inscription LII, M. Keil propose les variantes suivantes, *Philologus*, Supplément, 1863, p. 591 :

L. 2 et 3. Εἰροπόλος νυχίων μυστιπό[λων συν]όδων.

L. 3 et 4. Διογένης δ' ἐχάραξ' ἑτάρου [ὄνομα Μ]αρκιανοῖο.

L. 7. Ἄλλος δ']Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.

Digitized by Google

Au-dessous du bas-relief :

Ἀντίοχος) Ἀθμο-	Παράμονος Ἀθμον[εύς
Ζώσιμος	Ἀλέξανδρος
Κλεωνᾶς	Ξύστος)
Εὔπορος)	Αυ...
..ος	

que et les commentaires; marbre qui doit être classé entre la CCXIX[e] Olymp. 1 et la CCXXII[e] Olymp. 3.

LII *b*.

...ΘΗΤΥΧΗΝΙΚΗΚΑΙCΑΡΟCΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΕΥCΑΝΤΕCΕΝΤ.ΕΠΙΜΕΜΜΙΟΥ
ΦΡΟΥΚΟΛ.....ΑΡΧΟΝΤΟC
ΕΤΑΡ.....ΗCΠΡΩΤΗ
ΟΥΜ .....ΤΟΚΡΑ

En-tête de stèle. Le marbre est brisé à gauche; lacune importante au milieu.

Ἀγα]θῇ τύχῃ, νίκη Καίσαρος Ἀδριανοῦ,
οἱ ἐφηβ]εύσαντες ἐν τ[ῷ] ἐπὶ Μεμμίου

Digitized by Google

....φρου Κολ[ωνῆθεν] ἄρχοντος
ἐνιαυτῷ, τ]ετάρ[του ἀπὸ τ]ῆς πρώτη[ς ἐπι-
δημίας τ]οῦ μ[εγίστου αὐ]τοκράτ[ορος
[Καίσαρος Τραιανοῦ Ἀδριανοῦ]. . .

Fastes éponymiques, p. 25. J'ai rapporté ce marbre à la troisième année de la CCXXVI^e^ Olympiade.

LII *c*.

A.

Ἐπάγαθος
Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ ἄρχοντος Δομετιανοῦ
Φού. Ἡράκλειτος Γαρ-
Παρδαλᾶς Στεφά· Γαρ-
Δημήτριος Μαξί-
Φιλουμενὸς Μαξί-
Βεῖθυς Ἀρχε- Πειρ-
Ἀβάσκαντος Ἀρχε- Πειρ-
Ἀφροδείσιος Σκιο-
Πομ. Ἐπέραστος Γαρ-
Διονυσόδωρος Ἀγίου
Ἐλευσείνιος Ὀῆθεν
Ἐπίγονος Ἰκέλου Βησεεύς.

B.

Αὐτοκράτορα
Ἀδριανὸν Ὀλύμπιον
Ἀπολλώνιος Ἀφρο-
δισίου Ἀχαρνεὺς
ὁ κοσμητὴς τῶν ἐπὶ
Κλ. Δομετιανοῦ ἄρχον-
τος ἐφήβων ὑπὲρ
τῶν ἐφήβων.

Digitized by Google

C.

Εὐκαρ- Ἀθήναϊς
πίδης Συνέρως
Λέων οἱ πιστοὶ φίλοι
Μένανδρ[ος
Ἀλέξανδρος
.ΑΖΑΣ.. Γάϊε νεα-
.ΗΡΑΙΔΗΣ νίσκε
ἄριστε.

D.

Εὐκαρπίδης
Εἰσίδωρος
Σωτήριχος φίλοι
Ἰσι-
Σωτήριχος

Cf. *Fastes éponymiques*, p. 30, pour le commentaire; Koumanoudis, Χρυσαλλίς, 1866, p. 412. Je classe ce marbre entre les années 129-135.

LIII *a*, LIII *b*.

Le Bas, n° 528. *Corpus*, t. I, p. 910, n° 274 *b*. Archontat de Τιβ. Κλ. Ἄτταλος Σφήττιος, κοσμητεύοντος ἱερέως θεοῦ καὶ θεᾶς Εἰρηναίου Παιανιέως; marbre en l'honneur du cosmète, des sophronistes, du paidotribe, et de l'hypocosmète Χάρης Χάρητος Γαργήττιος. Φλ. Στρατόλαος Φυλάσιος est gymnasiarque pour toute l'année. Mention des jeux Γερμανίκεια et Ἀδριάνεια.

Corpus, 274, même archontat, marbre en l'honneur du fils du cosmète Διονύσιος Εἰρηναίου et de Φλ. Στρατόλαος. Ἐγένοντο ἔφηβοι διακόσιοι καὶ δύο. La date de l'archonte Ἄτταλος n'est pas fixée. M. Neubauer propose l'époque d'Adrien, *Commentaires*, p. 158.

Digitized by Google

LVIII *a*.

...νεανισκαρχ...
σταδίου ὑστέρας..
σταδίου δίαυλον κηρύκων παν...
τὴν δευτέραν τάξιν πάντα τ' ἀγῶνα..
καὶ Ἀπολλωνίῳ Ἀρκάδι.
Τῷ Ἡρακλεῖ Πολυνείκῃ
καὶ πάλῃ καὶ πανκρατίῳ
νεανισκαρχήσαντι τῶν
ἐφήβων.
Τ]ῷ Ἡρακλεῖ
Δ]εινομένει

Éph. arch., nouv. série, n° 215; hermès sans tête; marbre du Pentélique. Inscription gravée avec peu de soin. Lig. 1, ENINE.... Lig. 4, ΤΑΣΙΝ. Époque incertaine.

LXIX-LXX.

LXIX. — L. 16. Il faut corriger Δημοσθένης Σφητ.; cf. LXX, l. 6; l. 45, Ἀγαθόπους Ἀττικοῦ, c'est le personnage qui est appelé Ἀγαθόπους Ἀκτίου, inscr. LXX, l. 17, sans qu'il soit possible de décider où est la faute; l. 60, Μυστικὸς Σατύρου Γαρ-; l'inscr. LXX, l. 15. le donne ἐκ Μυρρι. — M. Neubauer propose, l. 16, de lire Στέφανος et non Ἐπέραστος, parce que le sophroniste Στέφανος doit figurer sur le marbre LXIX, et lig. 24, Ἐπαφρόδειτος au lieu d'Ἐπαφρίων, pour la même raison. Le marbre ne permet pas ces corrections. *Commentationes*, p. 101.

LXX. — Ligne 9. M. Neubauer, p. 99, suppose qu'à cette ligne ou à la ligne précédente le sculpteur a omis Ἀχώριστος Ἀχωρίστου Παι-, qui, figurant sur le marbre LXIX, doit se retrouver sur le marbre LXX. M. Neubauer identifie ce person-

Digitized by Google

nage avec Ἀλέξανδρος Ἀχωρίστου Παι-, qui est hyposophroniste sous Βιήσιος Πείσων (inscr. LXXX), et avec un fonctionnaire du même nom qui est hégémon sous Τι6. Κλ. Βραδούας (inscr. LXXXVII). Φιλιστείδης (inscr. LXIX) est, d'après mes calculs, de l'année 163, Πείσων des environs de l'année 165, Βραδούας de l'année 189. L'opinion de M. Neubauer est donc vraisemblable. Voyez *Fastes éponymiques*, aux noms des archontes.

L. 15, il faut lire Δάφνος; Ἱέρακος, cf. insc. LXIX, l. 75.

L. 34. Il faut probablement restituer Ἐπιγένης, nom qui se retrouve ligne 14.

L. 18, col. 3, le nom ΑΔΡΕΙΟΣ est celui qu'on trouve incomplet, inscr. LXIX, l. 83, et que j'ai restitué Δά[φν]ος. Je crois que, ligne 83, il faut lire Δαρεῖος. Dans tous les cas, les deux inscriptions doivent donner le même nom, puisque dans la tribu Ptolémaïde il n'y a cette année qu'un éphèbe, Σημαχίδης.

LXXIV. *b*.

Ἀγα]θοκ[λῆς
. . . νος Ὄνη. .
Σ]ίδυμος Ἀπολλω. .
Κρατερὸς Ἡρακλείδου
Αἰαντίδος

Εἰρηναῖος Ἐράτωνος Μα[ραθώνιος
Ἥιος Τερτίου Φαληρεύς
Ἑρμίας) Μαραθώνιος
Ζώπυρος Ἀφροδισίου Μαραθώνιος
Σωτήριχος Ἐράτωνος Μαραθώνιος
ὑποπαιδοτρίβης Τελε[σφόρος
Ἀβασκάντου Μιλήσιος . . .

Ζιν?. .
Κλε. . .
Ζώπυρος
Καλλιστράτης
Ὑάκινθος

Éph. arch., n° 3200; Neubauer, p. 105. Hypopaidotribat de Τελεσφόρος; par suite, ce marbre doit être classé aux environs de l'archontat de Τινή̈ος Ποντικὸς Βησαιεύς.

Digitized by Google

LXXV *a*.

A.

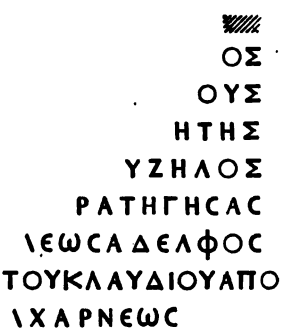

Partie supérieure d'un hermès, marbre du Pentélique. Ce monument a été scié en deux morceaux; nous avons ici la fin des lignes qui ne donnent aucun sens. Il faut rapprocher de cette inscription le fragment suivant, conservé également au musée du *Varvakéion*.

B.

Même marbre; même disposition des lignes; même style des lettres. Le texte était gravé avec une extrême négligence.

Digitized by Google

Ἐπὶ ἄρ[χοντ]ος
Αὐρ. Φιλ[οκλέ]ους
Πιρεέως [ὁ κοσμ]ητὴς
Κλαύδιος[Πολ]ύζηλος
Ἀχαρνεὺ[ς στ]ρατηγήσας
τῆς Π[ό]λεως, ἀδελφὸς
ἱεροφ[άν]του Κλαυδίου Ἀπο-
λλ]ιναρ[ίου] Ἀχαρνέως.

Fastes éponymiques, p. 34, pour le commentaire. Ce marbre doit appartenir aux environs de la CCXXXVII[e] Olympiade.

LXXV *b*.

Κατὰ τ[ὸ ἐπερ]ώτημα
τῶν [συνεδ]ρίων
Τιϐ. Κλ. [Πολύζ]ηλον
Ἀχαρνέα [ἄρ]χοντα
τῶν [ἐφή]δων καὶ
ἀγων[οθέτη]ν Φιλα-
δελφ[είων] Τιϐ. Κλ.
Ἀπολλ[ώνιος] Ἀχαρ-
νεὺς [τὸν ἴδιο]ν υἱόν.

Philistor, t. III, p. 382; *Fastes éponymiques*, p. 34.

Digitized by Google

LXXV *c*.

ΟΙΕΠΙΑΡΔΥΟ . . ΡΧΟ
ΕΦΗΒΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚ
ΝΣΩΤΕΛΗΝΒΑΤ
ΟΥΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝΤΟΝΚΑ
ΠΟΝ

Οἱ ἐπὶ Ἄρδυο[ς ἄ]ρχο[ντος·
ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν κ-
οσμητή]ν Σωτέλην Βα . .
. . .ου Ἑστιαιόθεν τὸν κα . .
. . . πον. .

Partie supérieure d'un hermès; marbre du Pentélique. *Fastes éponymiques*, p. 35.

LXXXVII *b*.

[Καίσαρος] Κομ[μό]δου
τ[ύχῃ ἀγαθῇ],
δευτέρας τ[άξεως
ἐνείκα Φι[λαδέλ-
φε[ι]α, Γε[ρμανίκεια παγ-
κρατίου, Ἀν[τινόεια,
Ἀδριάνεια, Ἀν[τινόεια ἐν Ἐλευσ-
εῖν-- Γερμανί[κεια
. . . . . Ἐπι[νίκια
σταδίου, Γε[ρμανί-
κεια καὶ Φιλ[αδέλφεια
καὶ τρίτης [τάξεως τῶν
ἀλειπτῶ[ν παγκρατί-?
ου Ἀφ[ρο]δείσ[ιος Ἀ-
φ[ρ]οδ[ει]σ[ίου. . . . . .
Κλ[αύδι]ος Βρα[δούας Ἀττικό-

Digitized by Google

ς ἦρ[χ]ε, κοσ[μητεύον-
τος Ἀλεξάνδρου Μαραθω-
νίου..

Corpus, n° 246; Pittakis, l'*Anc. Athènes*, p. 475, 2; Neubauer, p. 114, archontat de Κλαύδιος Βραδούας Ἀττικός. — L'inscription LXXXVII *b*, placée ici pour la facilité de la mise en pages, devrait se trouver régulièrement page 440.

LXXVIII *a*.

A.

. . . . . .
Ἐραίων? ἐκ Μυρ-
Ἀπολλώνιος Ἀντιν-
Ζωΐλος Φαληρεύς.
Παιδοτρίβης διὰ βίου
Ἀδάσκαντος Εὐμόλπου
Κηφ-
ἡγεμὼν
Πρωτογένης Σουν-
δπλομάχος
Ἰούλ. Εὐσχήμων) Ἑρμ-?
γραμματεὺς
Φοῖβος Ἀλεξάνδρου Πει-
ραι-
ὑπογραμματ-
Σωκράτης Σκαμβω-
γυμνασίαρχοι ·
Κλ. Δαμασίας Φλυεὺς
καὶ ἀγωνοθέτ-Γερμα-
Φλ. Γαϊανὸς Παλ.- καὶ
ἀγωνοθέ-Ἀδρ-
Φλ. Ὄνασος. . .
. . . . . .
Φίλητος? Νικοκλέου[ς
Νικοκλῆς) Ῥοῦφος
Ἰσίδοτος).....ου
Ἰσίδοτος Γλύκων
Μητρόδωρος Κιλ...
Στάτιος? Χρυσογον..
Φιλουμενὸς Παιδε...
Εὐτυχίδης) Ἀκυλ...
Κρατερὸς) Ἀκυ..
Λαδερ. Ὑμήττιο[ς]?
Λεωνίδης)
Ἀθηνίων ΑΙ..
Λεύκιος Μ..
Ἀχαμαντ[ίδ]ος
Εὔκαρπος
Σωκράτης
Ἀπο..?
Ἄγαθο[ς
Ευμ..
Ε...

Fragment de stèle, marbre du Pentélique; épaiss., 0m,10.

Digitized by Google

B.

Ἀγωνοθ-Ἀντινο-ἐν Ἐλευ-
Ἀντω-Διόφαντος Σου...
καὶ ἀγωνοθ-Α ΙΝΘ
Ἐρέν. Λεοντεὺς Ἀζην-
Ξενοκράτης Κολω-
Αἰλ. Σοσσιανὸς Προς-
Νικήρατος Παμφίλ-Φλυ-
Πάμφιλος) Φλυ-
Πρωτέας Εἰρηναίου Λαμ-
Γάϊος Εἰρηναίου Λαμ-
Εὔδημος Ἀφροδεισίου Φυλ-
Θεόδωρος Ζωΐλου
Φαληρ-

Ἐρεχθεΐδος

Ἐπίκτητος Διονυσίου Λαμ-
Γραφικὸς Θεοδοσίου Λαμ-
Θεογένης) Κηφεισι-
Δημήτριος Ἀγρυλ-
Ἑρμείας ἐκ Κηδῶν
Αἰγεΐδος Γαργήτ-
. . . . . ου

. . . . Α
. . . . Α . . . . . ΜΥΝΙΟΥ?
Οἰνόφιλος)
Ἀσκληπιάδης Οἰνοφίλου
Ἰσίδοτος)
Φρασίνικος Τρύφωνος
Νικόστρατος Ζωσίμου
Μεμ. Πόθος Θορίκιος
Πίστος ἐκ Κεραμέ-
Ὅμηρος Ἀφροδεισίου Ἑρμί-
Νίκων) Χολαργεύς
Ἐπαφρόδιτος Νίκωνος Χολ-
Ἀπολλόδωρος Ἀπολλω-Χολ-
Ὀνήσιμος Ἰφιστιάδης

Ἀδριανίδος

Αἰλ. Γλύκων Ἰταῖος
Φλ....γυρος) Ἰταῖος
Ἀξιόπιστος) Βησαιεύς
Ἀξιόπιστος) Βησαιεύς
Θ....ένης Εὐπόρου Ἀφιδ-
Ἀπολλώνιος) Ἀντινο-
Ἀττικὸς) Οἰναῖος

Οἰνεΐδος

Κλ. Φαῦστος Πτελ-
Γύμνιτος Χρήστου?.. ΦΓ.?
Σωκράτης Βίωνος Δα...

Κεκροπίδος ΝιεΑ...

Δημοσθένης Ἐιον... ΘΟΥ
Σωκράτης Ἐπιγό[νου ΟΥ
Φιλουμενὸς Τρο.. ΜΟΥ

Digitized by Google

CIAIA

. ΡΙΟΔ... Ἀφροδεισίου
Ἀττικὸ[ς. . ιος)
. . ρειτος)
Μέγιστ[ος
Ἄγαθ[ος Ἀγαθ]οδώρου Ἀντι-
Εὔοδος. . .
Ἀπολλ... Ζωσίμου
Προς...ώνιος Ἀσκλη-
Εὐφ... [Δ]όκιμος
Ἐπ...μος Δημητρίου
Εὐ...ητυς Ἀσκληπια-
. . . οσονος)
. . . . ους Ἀπολλοδώρου
οπος Ὑγείνου
... Ἀγαθονόου
[Ἰσί]δοτος
λης Θεογένους
ων)
υφων Ζωσίμου
Σύμφορος Ἀττάλου
Ὄλυμπος Τέρπνου
Ἀττικὸς Ἔρωτος
Ποσῆς Ἀφροδεισίου
Νουμ- Ἀντέρως
Διονύσιος Σωσάνδρου
Ἐλβίδιος Μάξιμος
Ἄγαθος Διονυσοδώρου
Τιμόθεος Ἀντιγένους
Διονύσιος Εὐνόμου

Παμ..λος
Διονύσιος Ὀνησίμου
Ἐπαφρόδειτος Δημητρ-
Ζώσιμος Ὀνησίμου
Σύμφορος Συμμάχου
Σεραπίων Δωσιθέου
Ζώσιμος Ἰσιδότου
Ἡδύλος Σεραπίωνος
Εὔοδος Θεοφίλου
Ἀντώ. Ἡρακλείδης
Μύρων Ἰσιδότου
Εὔκαρπος Γραφικοῦ
Ἀρτεμίδωρος Θεοφρα-
Κάλλιστος Ἐπιγένους
Διονύσιος Κάρπου.

Ὑποσωφρονισταί ·
Ἀσκληπιάδης Τροφίμου
Μαραθ-
Ἀπολλώνιος) Ἀζη-

Digitized by Google

Θεοδόσιος)
Κλ. Νίσυρος ΠΙΟ
Ἐπάγαθος Ασ.. ΕΥ)

Même marbre, même épaisseur; le fragment B me paraît être la suite du fragment A; les colonnes nos 1 et 2 du texte

---

LXXXII.

Cf. p. 314. Ligne 17, lisez Ἑρμῆς; l. 39, Σωτηρίδα; l. 45, ... εἶνος) Φλυ-, p. 316, col. II, l. 4, Ἀλέξανδρος Εὐν-; l. 5, Πρεί-σκου; l. 6. Ἀγάπητος Ζωσίμ[ου]. Voyez p. 436, insc. LXXXVII *b*.

LXXXVII *c*.

Ἀγ[αθῇ
τύχ[η.
Τὸν περὶ ἀλκῆς. . . . . .
ὁ κ]οσμητὴς τῶν ἐφήβων Γ. Ἰο[ύλιος. . . . .
τοῦ Παλλαδίου καὶ ὁ ἀντικ[οσμήτης. . . . .
ος Μουσώνιος τούς τε συνάρχ[οντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντ-
ας ἐπὶ ἄρχοντος Κλ. Δαδ[ούχου. . . . . [πτιδο-
τριβοῦντος διὰ βίου Νικοστράτου το. . . . . [γραμματεύοντ-
ος διὰ βίου Στράτωνος τοῦ Κιθαίρ[ωνος
[ὑποπαι]δοτρίβης Εὐτυχιανὸς Ἰακιν[θίου. . .
Ἄρχων Γυμνασίαρχοι·
Ἰούλιος Κάσιος Βοηδρομιῶνα

Digitized by Google

Σωζομενὸς Θάλλου
Ἀζηνίων)
Ἱέρων Ἑρμείου
Ἄγνος Δημο-
..μαχος)

B correspondent aux mêmes colonnes du texte A. Ce marbre appartient au paidotribat d'Abascantos. Inscription en mauvais état et d'une lecture souvent difficile.

στρατηγὸς
Μουν. Ἀνδρόμαχος
κήρυξ
Ἀ]λήϊος Σεκοῦνδος.
Σ]ωφρονισταί·
Εὐ]τυχίδης Θεοδώρου Μελ-
. . . . ος Θεοδώρου Μελ-
. . . ν] Ἐργα-

Ἰούλ. Κάσιος
Πυκ[ν]οψιῶν[α
Μουν. Ἀνδρόμα[χος]
Μαιμακτηριῶνα
Μουν. Βαλερια[νός]
Ποσειδεῶνα
Ἀλήϊος Σεκοῦ[νδος
Γαμηλιῶνα
Εἰρηναῖος
Ἀνθεστηριῶ[να]
Σπένδων
Ἐλαφηβολι[ῶνα
Ἰούλ. Κάσιος
Μ]ουνυχιῶ[να]
. . . . . .

Fastes éponymiques, p. 37. Fragment de stèle, marbre du Pentélique. L'hypopaidotribe Εὐτυχιανός, le greffier Στράτων et le paidotribe Νικόστρατος sont connus. L'archonte Κλ. Δαδοῦχος doit être classé entre l'olympiade CCXLII et l'olympiade CCXLV.

Digitized by Google

LXXXVII *e*.

Οἱ] ἔφηβοι
καθὼς ἐγυμνασι-
ἀρχησαν
Α. Κορ. Ἀττικὸς ὁ καὶ
Κλέων Ἀζηνιεύς
Α. Νούμμιος Νίγρος
Α. Κορ. Ἀττικὸς καὶ [ὁ
Μενεσθεὺς Ἀζηνι[εύς
Λυσιμαχίδης) Σφητ-
Στράτων Ἰάσονος
Ἀγνούσιος
Ἀπολλώνιος Ἰάσονος
Ἀγνούσιος
Διόφαντος Ἰάσονος
Ἀγνούσιος
Πεινάριος Πρόκλος
Γ. Μ. Στράτων
Γ. Μ. Καλλίμαχος
Γ. Μ. Γλαύκων
Α. Νούμμιος Μῆνις
Κο]πώνιος Μάξι[μος..

Fastes éponymiques, p. 43; fragment de stèle.

Ligne 20, il ne reste que le jambage de droite du Λ; il autorise à restituer la lettre entière.

Cette inscription permet de retrouver le nom d'un archonte,

Digitized by Google

A. Νούμμιος Μῆνις, donné, mais incomplétement, par un marbre que j'ai publié dans les *Fastes*, sous le n° 50.

L'inscription LXXXVII *c* doit appartenir à la CCXLI^e^ ou à la CCXLII^e^ olympiade.

LXXXVII *f*.

Ἑρμᾶν Ἀλέξανδρός με
Ἀλεξάνδρου πατρὸς
ἔστασ' ἐφήβων
Εὐκλέα κοσμήτορα.

Ce texte doit être rapproché de l'inscription LXXXVII, sans que nous puissions reconnaître ici avec certitude le cosmète Ἀλέξανδρος Μαραθώνιος.

LXXXIX *a*.

Διδάσκα-
λος Ζώ-
σιμος
Ἀλεξάν-
δρου Λαμ[πτρεὺς
διὰ βίου.

Éph. arch., nouv. série. n° 204 ; plinthe d'hermès ; marbre du Pentélique. Ce marbre appartient à l'époque comprise entre l'archontat de Κλ. Βραδούας et celui de Γ. Ἑλβίδιος Σεκοῦνδος ; cf. tab. VII.

Digitized by Google

XC*a*.

Ἀγαθῇ
ὁ κοσμητὴς [τ]ῶ[ν
ἐπὶ ἄ[ρχ]οντος Φα.
θωνί[ο]υ Μα. Διονυ
δης [το]ὺς ἰδίους
τοὺς [ἐ]π' αὐτῷ

Ἀντικο[σμήτ]ης
Ἀλέξα[νδρος Μα]ρα-
προσ[τάτης]
Ἀλέξ[ανδρος].
[Σωφρονισταί]·
. . . . . .
Ἀπολ. .
Ἀριστ.
Δοναt. .
Μεσ. .
Ἀριστόβ[ουλος. .
Ὑποσ[ωφρονισταί·
Πρῶτος
Βασιλείδης
Εἰσίδωρος
Ἐλπίνεικος
Ὀνήσιμος
Φιλοκράτης
Παιδοτρίβ[ης. . .
γραμματε[ὺς
ἡγεμὼν Τε. . .
ὁπλομάχος . .
ὑποπαιδοτρ[ίβης. .
διδάσκαλο[ς. .
ὑπογραμμα-. .
κεστροφύλα[ξ. .
θυρω· Εἰρη[ναῖος. .
ἄρχω.ν [τῶν ἐφήβων. .

Ἀγωνοθεσία
τῶν μεγάλων
Σεβηρείων
Ἀντωνείων
Φιλαδελφείων

Fastes éponymiques, p. 41; stèle. Φάβ. Δαδοῦχος est archonte

Digitized by Google

τύχῃ,
ἐ]φηβο[ύ]ντων
Δαδούχου Μαρα-
σόδωρος Χ[ολ]λ[εί-]
συνάρχοντας καὶ
ἐφήβους ἀνέγραψεν.

Κεκροπίδος	Φιλογένης Μην-
Εὔτυχος Ἐλπινείκ[ου	Εὐτυχιανὸς Ῥουφ-
Ἐλπίνεικος)	Ἀγαθίας)
Ἰουλιανὸς Ἀφροδη[σίου	Ζώσιμος Διογε-
Ἀλκ...Εἰσιγένο[υς	Φλ. Συνάρχων
...χος Θυρ..	Σεμπρώ. Ἀλέξανδρος
. . . . .	Ἀττικός
Ἱπποθων]τίδος	Ἀλκιμέδων Ἐπαφρο-
	Αὐτομέδων Ἐπαφρο-
	Νεῖλος)
	Ἁρμόδιος Νείλου
	Δημήτριος Ῥύσου?
	. . ονὸς . .
	. . αθισίος? Λεον-
	. . . αζ . .
	. . . ιδου
	. . . ιομ?. . .

aux environs de la CCXLIVe olympiade.

Digitized by Google

XCII *a*.

Λεοντίδος

[Σάτυρο]ς [Τρύφωνος Ὑδάδ-]
[Θεόφιλ]ος [Τρύφωνος] Ὑδάδ-
[Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑ[δ]άδ-
[Εὐμέν]η[ς)] Χολ[λ-]
[Στάτιος Ἀβάσκαντ]ος Χολ[λ-]
[Στάτιος Κορίνθι]ος Χολ[λ-]
[Εἰσίδωρος Ἀ]φθ[ο]νήτο[υ Λευκθ-]
[Διονυσόδ]ωρος Ἑρμ[είου] Λ[ευκο-]

Πτολεμαΐδος

[Αἰλ. Ζήν]ων Βερνι-
[Οὐάριος Ἐ]λευσίνιος Φλυε-
[Σωτήρι]χο[ς Σ[τρ]ατονικ- Φλυε-
[Ζοΐλο]ς Ἀρ[κ]εσ[ι]λάο[υ] Φλυε-
[Θεόφι]λος Θηραμε[ν- Σημα-]

[Ἀ]καμαντίδος

[Μ. Ἰούλ.] Ἀσκληπιάδη[ς] ὁ καὶ
[Εὐρ]υτίδας Θορί-
.... Στράτων Ἑρμ-
.... Εὔδημος Ἑρμ-
[Θάλλης] Ἀσκληπια- Ἐκ Κ-
[Χρῆστ]ος Μοσχια- Κεφ-
[Ἀρίστι]ππος) Κ[υρτειδ-]
[Ἀγάθ]ων) Κυρ-
[Φλάβ. Ἀ]μφικλῆς Σφ[ήτ-]
[Καρ]πόδωρος Σω[σ]τρά- Ἡ[φαι-]
[Ζ]ηνόδοτος Ξύστ[ου] Ἡ[φαι-]

Ἀδριανίδος

[Α]ἰλ. Ἐπαφρόδιτος Ἀν-
Αἰλ. Διονύσιος Ἀν-
Καλλίγαμος Διονυ- Ἐλε-

Οἰνεΐδος

Ἀφροδείσι[ος)] Ἀχ[αρ-]

Digitized by Google

Εὔπορος Ἀφροδι- Ἀ[χα-]
Προσ[δό]κι[μ]ος) [Ἀχαρ-]
Κλ. Α[ὐ]ρ. Μαριανὸς [Ἀχαρ-]
Κεκροπίδος
[Χαρμίδης] Ἀ[μφιαρ- Μελ-]
[Πυθόδ]ωρ[ος) Ἐπι-]

Éph. arch., nº 3160, Neubauer, p. 78. Cf. plus haut, p. 107; les numéros XCII *a* et XCVII *a* doivent être modifiés ainsi : XCVII *a*, XCVII *b*.

XCII *b*.

Ἀγωνοθέται·
Ἀν]τινοείων ἐν[ἄστει Σάτυρος Τρύφωνος Ὑδάδης
Ἀν]τινοείων ἐ[ν Ἐλευσῖνι Θεόφιλος Τρύφωνος Ὑδάδης
Ἀδ]ριανείων [Αὐρ. Ἐπιγένης καὶ Αὐρ. Ἀλέξανδρος Μαραθώνιοι
Φιλ]αδελφείων [Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑδάδης
Σε]βηρείων Α[ἴλ. Ἀρτέμων Σημαχίδης
Ἀντω]νείων Μ. Ἰούλ. Πῖος Παπειριανὸς Ἀσκληπιάδης Θορίκιος
Κο]μμοδείων Ἄν[νιος Σφάλλων Παλληνεύς
Ἀθ]ηναίων Τύλλ[ιος Μητρόδωρος Μαραθώνιος
Ἐ]πινικίων Αἴλι[ος Ζήνων Βερενικίδης
Θ]ησείων ὁ κο[σμητής
Ἀ]μφιαράων Κ[λ. Ἄπερ
Γ]ερμανικείων [Λ. Πουστούμιος Πόπλιος Μαραθώνιος
Γ]οῦ περὶ ἀλκῆς [Οὐάριος Ἐλευσίνιος Φλυεύς
ἀντικοσμή[της Ἐλευσίνιος Κίττου Αἰθαλίδης.

Éph. arch., nº 1030; *Ancienne Athènes*, p. 347; Neubauer, p. 81. Cf. XCII, l. 17 à 32, et tout le commentaire de M. Neubauer.

Digitized by Google

XCIV *a*.

Ἐπὶ ἄρχοντος. . . . .
Ἀγαθῇ τύχῃ,
τὸν κοσμητὴν. . .
Αἴλιον Σεπτίμ[ιον
Στειριέα, ἀγορανομ[ήσαντα
καὶ κηρυκεύσαντα
δήμου καὶ τοὺς συνάρχοντας
αὐτῷ καὶ τοὺς συν[εφήβους
ἀνέγραψε Αἴλιος [Σεπτίμιος
Ἑρμογένης Στειριεύς·
ἀντικοσμήτης Μοιραγένης
παιδοτρίβης διὰ βίου Τελεσφόρος
προστάτης διὰ βίου Κλ. . .
γραμματεὺς διὰ βίου
Σύντροφος·
ἄρχων στρατ[ηγὸς
Σεπτίμ. Ἑρμογένης [Στειριεύς
γυμνασίαρχος δι' ὅλου [ἔτους·
σωφρονισταί·
Σαλούσ- Δημόστρατος
Εἰσίδωρος Μηνοδώρ[ου
Φλ. Ἀττικὸς Σουνιεύς
Σάνκτος Ναταλίου
Ἑρμογένης)
Αὐρ. Χρῆστος·
δ]ποσωφρονισταί·
Lacune de six lignes.
ὑποπαιδοτρί]βης διὰ βίου
. . . . . .
ὁπλομάχος
Διονύσιος Ι. . . . .
[ἡγεμὼν]
Ἀβράβιος Εὐτυχίδου Φυλάσιος

Digitized by Google

ὑπογραμματεὺς
'Ονήσιμος Εὐκαρπίδου ἐκ Κοί-
διδάσκαλος διὰ βίου
Εὐτυχιανὸς Εὐπόρου Ἀχ-
ἐπὶ Διογενείου
Διονύσιος ὁ καὶ Εὔκαρπος
κεστροφύλαξ
. . . . . .
Ἐρεχθεΐδος
Στ]ρατο[κ]λῆς? Ζω-
Στράτων Ζωσίμου
Εὐτυχιανὸς Διο-
Αἰγεΐδος
Δαμοκράτης. . . . ι
Ἡρακλέων
. . ια . . [Ἀθ]ηναί-
. θ?εο. . . ος Φι-
. · λυμ Φυ . ο
Πανδιονίδος
Σεπτ. Ἑρμ[ογένης
Μηνόδω[ρος. . .
Ἑταῖρος . . .
Ζωΐλος)
Θεμιστοκλῆς
Ἰούλ. Νουμή. . . .
Ῥο]ῦφος Ὄλυμ. .

Fragment de stèle, Ε, Σ et Ϲ. Lignes 54-56 très-endommagées. La plupart des fonctionnaires de cette inscription sont connus, cf. le tab. VII.

Ce marbre est contemporain du texte XCIV daté par l'archontat d'Αὐρ. Διονύσιος Ἀχαρνεύς.

Digitized by Google

XCIV *b*.

Corpus, n° 261; Le Bas, n° 524. Dédicace faite au cosmète Θαλῆς par l'éphèbe Δρυαντιανὸς Καλλαίσχρου. Même année que l'inscription XCIV.

XCVIII *a*.

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΣΙΑ
ΝΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ
. . . . ΡΙΕΩΣΠΑΝΑΘΗ
. . . . . ΚΘΟΔΙΕΤΟΥΣ
. . . . . ΟΣΚΑΙ
. . . . . ΩΝ

Ἐπὶ ἄρχοντος Κασια-
νοῦ ἱεροκήρυκος
Στει]ριέως, Παναθη-
ναΐδος] κθ', ὃ δι' ἔτους
γυμνασίαρχ]ος καὶ
κοσμητὴς τῶν ἐφήβ]ων...

Koumanoudis, Παλιγγενεσία, 24 août 1865; *Fastes éponymiques*, p. 49. Marbre de l'année 239 ou de l'année 245. Voyez dans les *Fastes*, p. 50, un second marbre daté par l'archontat de Κασιάνός.

Digitized by Google

XCVIII *b*.

A.

Ἀγαθῇ τύχῃ,
ἐπὶ ἄρχοντος Ἀ]φφιανοῦ Μαραθω[νίου,
τοὺς ἐφηβεύσαν]τας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ [συν-
άρχοντας, παιδοτριβοῦντος Ἐ]πικτήτου Ἀχαρνέως,
ὁ κοσμητὴς Χρῆστος Ἐπικτήτο]υ Φηγαιέως [ἀνέγραψε.]
ὁπλομα. Αὐρ. Δι]ονυσίου Ἀχαρνέως
προστ. Τιβ. Κλ. Λεωσθέν]ους Μελιτέως ἔτος κε
γραμματεύοντος Συντρό]φου Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης
. . . . . ς Φίλιππος Στειριεύς.
. . Ἐπέγγραφοι
. .πολύτηρως? Εὐτάκτου
Αὐρ. Ἀριστόβουλος
Αὐρ. Ἀγαθόπους
Αὐρ. Ζωΐλος
Αὐρ. Ἀμμώνιος
Αὐρ. Ἄγαθος
Αὐρ. Θεοδόσιος
Αὐρ. Σωσικλῆς
Αὐρ. Ἐπίκτητος
Αὐρ. Νίκανδρος
Αὐρ. Ἀρτεμείσιος
Εὐτύχης Δημητρίου
Ἔρως Στεφάνου
Παυσανίας)
Ἡλιόδωρος Ὑγείνου
Αὐρ. Εὔλογος
Αὐρ. Μαρκιανός
Εὔπορος)
Ζώσιμος)
Αὐρ. Μάρκελλος
Αὐρ. Παράμονος
Εὐπόριστος Ζωσίμου

Digitized by Google

Σύμφορος Ἑλένου
Αὐρ. Ἐπίκτητος
Πρεῖμος
Αὐρ. Εἰσίδωρος
Ζώσιμος Ἀγαθόποδος
Ζώσιμος)
Αἰσχρίων Ἀντιγόνου
Αὐρ. Ἀθηνόδωρος
Αὐρ. Ἀγαθόπους
Αὐρ. Ἀσκληπιόδοτος
Ζώσιμος Φιλαδέλφου
Εἰσίδοτος Ῥούφου
Αὐρ. Διονυσόδωρος
Εἰσίδοτος)
Αὐρ. Ἀλέξανδρος.....
Ἀφροδείσιος)
Κρίτων Σωτηρίχου
Διονύσιος Ἀθηναίου
Ἀθηνίων)
Τειμόθεος)
...μος Τειμοθέου
.....κληπᾶς
.....

Stèle. Marbre du Pentélique. Pour le commentaire, *Fastes éponymiques*, p. 47.

B.

Α...
κ[ήρυξ
Αὐρ. Α...
βασιλ[εὺς
Αὐρ. Ἀπολλ...
πολέμαρχ[ος
Σάτυρος Ζωΐλ[ου
θεσμοθέτης
Τρύφων Ζωΐλου.
Σωφρονισταί·

Α.....
Ασ.....
Ἐλπι....
Ὁμη.....

Digitized by Google

Αὐρ. Φιλοκράτης) Πει-
Αὐρ. Ἀντίοχος
Αὐρ. Εὐφρόσυνος
Αὐρ. Φιλήμων
Αὐρ. Ἐπαφρόδειτος
Αὐρ. Ζώσιμος ·
ὑποσωφρονισταί ·
Αὐρ. Ἄμεμπτος
Αὐρ. Τρόφιμος
Κλ. Ξενοφῶν
Αὐρ. Ἀρτέμων
Αὐρ. Ἀρτεμᾶς
Αὐρ. Νεικηφόρος.
Ἀγωνοθέται ·
. . . . . .
Αὐρ. Φιλότιμος
Γερμανικείων
Κασιανὸς Φίλιππος
Ἀδριανείων
Ὀνήσιμος καὶ Ἐλπιδιανός
Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Φλά. Ἀλέξανδρος
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσεῖνι

ὁ κοσμητὴς Χρῆστος
Σεβηρείων
Αὐρ. Πάπος
Ἀντωνίων
Αὐρ. Ἀμμιανός
Φιλαδελφείων
Ἐλεύθερος καὶ
Θεόδοτος καὶ . . .
Ἀθ]ηναίων
Παρδαλᾶς καὶ
. . . . . .
. . . . . .

Βασι . . . . .
Ἀγησίλαος
Μέμμ. Ἀγαθ . . .
Ἀττικὸς Διομ . .
Αὐρ. Εὐτυχιανό[ς
Αὐρ. Ἐλευθερίων
Διονύσιος Ἀρτεμ . . .
Τρόφιμος)
Αὐρ. Φιλόφρων
Αὐρ. Φιλοκύνηγος
Αὐρ. Ἀγαθόδωρος Στράτος?
Ἀπολλώνιος)
Ἱεροκλεῖδης)

Αἰγεῖδος

Πάπος Θεοφίλου
Αὐρ. Ἀριστείδης
Αὐρ. Ἐπαφρόδειτος
Ἀθήναιος)
Δημήτριος)
Εὔπορος Γέλωτος
Αὐρ. Σεκοῦνδος
Ἰούν. Ὀλυμπιόδωρος
Ἰούν. Ἀντίγονος
Ἀσκληπιάδης Ἀπολλω-
Ἐπαφρόδειτος)

Πανδιονίδος

Κασιαν-Φίλιππος ΑΥΡ
Ἰούλ. Θεότιμος ΑΥΡ.
Ἐλευσείνιος)
Μέμμ- Φιλομήτωρ
Γέλλ. Βαλέριος
Μέμμ. Ἑρμῆς Γ
Θεόκτιστος Φιλέου Ι
Μέμμ. Πηγάσιος Α
Σπόρος Ἀθηνοδώρου
Μέμνων)
Ζώσιμος Κογνίτου Φ

Digitized by Google

. . . . . Κόγνιτος)
ων Αὐρ. Πρωτόκτητος Λ
μεινος Αὐρ. Διονύσιος Ι
. . . Αὐρ. Εὐχάριστος Α
. . . Ζώσιμος Ἀγάθωνος Δ
. . .ος Ἰούλ. Διόσκορος Π

Λεωντίδος

Φλ. Ἀλέξανδρος
Νεικέρως) Ὀλυμπιανὸς Εὐ-
Αὐρ. Σεραπίων
Αὐρ. Ἀγαθόπους
Ἐπαφρόδειτος
Αὐρ. Ἀδριανός
Αὐρ. Μηνόφιλος
Δὐρ. Διονύσιος
Εὐφρόσυνος)
Φειδίας Εὐφροσύνου
Ἀπολλώνιος)
.. Ζώπυρος
Ἐυ]γνόμων....
μος Εὐγνώμονος
ος Εὐσεβιανοῦ
. . . νος)
. . . ητος
Σεκούνδου
. . . . τος Σεκούνδ-
. . ήτου
. . . μητου)...

Marbre du Pentélique. Fragment de stèle contenant la fin des deux premières colonnes. Je crois qu'il faut rapprocher ce fragment de celui qui est daté par l'archontat d'Aphianos. L'épaisseur du marbre est la même; les bordures ont la même largeur. Il manquerait donc de cette stèle : 1° le haut des deux premières colonnes; 2° le bas de la troisième.

Digitized by Google

XCVIII *c*.

.*. . . . . .
ὁπλομάχος
Αὐρ. Διονύσιος
ἡγεμὼν
Γέλλιος Μουσαῖος
ὑποπαιδοτρί[βης
Αὐρ. Πολλίων
ὑπογραμματεὺς
Αὐ[ρ.] Ὀν[ήσιμος...

Le Bas, n° 514. *Corpus*, n° 279. Ce sont les magistrats de l'inscription XCVIII, mais dans un autre ordre.

XCIX *a*.

ΟΚΟΣ..ΙΗΙ
ΛΑΣΙΟΣΤΟΥΣ
ΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΑΨΕΑΝΤΙΚΟΣ
ΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣ
-ΕΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΣΤΑΤΟΥ
ΕΤΟΣ

Ὁ κοσ[μη]τὴ[ς..
Φυ]λάσιος τοὺς [συνάρχοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσ-
αντας ἐ]πὶ ἄρχοντος..
ἀνέγρ]αψε· ἀντικοσ[μητεύοντος
.. ου τοῦ Διονυ[σίου..... παιδοτριβοῦντος
Αὐρ. Σ]εραπίωνος....
.....
ἔτ[ους..

Fragment; paidotribat de Σεραπίων.

Digitized by Google

C *a*.

Τ. Δομίτ. Προμθέα
Ὕαθεν παράδοξον
περιοδονείκην
τὸν ἀντικοσμήτην
Τ. Δομίτ- Προμθεὺς
Ὕαθεν καὶ Τ. Δομί-
Νά]ρκισσος τὸν
πα]τέρα.

Ὀλύμπια	Πύθια	Ἴσθμια	/////
A	B	A	....
couronne	*couronne*	*couronne*	*couronne*

Ἄλλοτε [μὲν σταδίοις με κατέ]στεφεν Ἑλλὰς ἄ[ριστον]
Ἄρματι νικήσαντα Δ[ιὸς] Πεισαῖον ἀγῶνα·
Ἀλ]λ[ο]τε δ' ἐν Νεμέῃ Πυθοῖ[τε καὶ ἴσχ]ον ἐν Ἰσθμῷ
[Εὐμ]όχθ[ου] νείκης ἆθλα [φέ]ρον τ[ε π]άτρῃ,
[Ἑξ]ήκονθ' [ἱερ]ῶν ὧν ἔ[λ]αβον στεφάνων
[Ἐν] πλείστοις ἱεροῖς οἷς [θέ]μα κεῖτο μόνον.

Γ

La restitution de la partie métrique est de M. Miller, *Revue archéol.*, 1872, p. 333. L'inscription est contemporaine de l'archonte Λαυδικιανός; cf. Tab. VIII et insc. C.

« Tantôt la Grèce me couronnait dans le stade, moi très-habile, ayant triomphé à la course des chars dans le combat de la Pise de Jupiter; tantôt, à Némée, à Pytho et dans l'Isthme, je remportais le prix d'une laborieuse victoire, et je dédiais à ma patrie soixante des couronnes que j'ai obtenues dans la plupart des fêtes où une seule récompense était proposée. »

Digitized by Google

SUPPLÉMENT

A

L'ESSAI SUR LA CHRONOLOGIE DES ARCHONTES ATHÉNIENS

POSTÉRIEURS A LA CXXII^{e} OLYMPIADE.

Les *Fastes éponymiques d'Athènes* (1), *nouveau mémoire sur la chronologie des archontes postérieurs à la CXXII^{e} olympiade* contiennent des faits qu'il est indispensable de connaître pour l'intelligence des documents réunis dans le présent ouvrage et surtout des *Addenda*.

Je me borne ici à un résumé qui avertit le lecteur des questions pour lesquelles il doit recourir aux *Fastes éponymiques*.

Ἐπὶ Φιλον..., *Fastes*, p. 5, et plus haut, p. 419; de l'olympiade CXXII à l'olympiade CXXVIII.

Πασίας, *Fastes*, p. 6, nom dont j'ai donné dans l'*Essai* une lecture incertaine; archonte postérieur de peu d'années à l'Olympiade CXXII.

Ἑρμογένης, *Fastes*, p. 7, aux environs de l'olymp. CXXIX.

Σύμμαχος, *Fastes*, p. 8; premier quart du troisième siècle avant notre ère.

Τιμησιάναξ, *Fastes*, p. 9, même époque.

Διονύσιος, *Fastes*, p. 9; seconde moitié du troisième siècle.

Τύχανδρος, *Fastes*, p. 10; olymp. CXLV, 4 à CLV, 3.

Εὐπόλεμος, *Fastes*, p. 10; fin du second siècle?

(1) Imprimerie nationale et chez Thorin, libraire-éditeur.

Digitized by Google

Ἀθηνίων ὁ Διονυσίου, *Fastes*, p. 11; deuxième siècle avant notre ère.

Κτησικράτης, *Fastes*, p. 12; même époque.

Ἀριστόξενος,

Ἀρισταῖος,

Θεόφημος,

Ἡρώδης,

Λεύκιος,

Καλλιφῶν,

Διοκλῆς,

Κόϊντος,

Ἀριστόδο[υλος],

Ζήνων,

Fastes, p. 13; aux environs de la CLXXIXe olympiade; corrections à l'*Essai*.

Ἡρώδης ὁ Πιτθεύς ou ὁ Πιτθέως, *Fastes*, p. 16, probablement postérieur à la CLXXXe olympiade.

Ἐπικλῆς, CLXIIIe olymp, 2.

Εὔγαμος, CLXVe olymp., 2.

Καλλίστρατος, antérieur à la première année de la CLIIIe olympiade.

Πασιάδης, id.

Ἀλέξανδρος, id.

Ξενοκλῆς, peu après la CLIIIe olympiade.

Νικομένης, id.

Ἀρίσταιχμος, CLIIIe olympiade, 2.

Φαιδρίας, vers la CLIVe olympiade.

Ἀγνόθεος, vers la CLVIIIe olympiade.

Νικόμαχος, id.

Fastes, p. 17 à 21.

Νικίας, *Fastes*, p. 21, vers la CXLVe olympiade. Correction à l'*Essai*, p. 128.

Δημόστρατος, *Fastes*, p. 22, entre les olymp. CXLVIII et CLII, correction à l'*Essai*, p. 118.

Ἀπολλόδωρος, *Fastes*, p. 22; olymp. CLXXIII-CLXXV.

Γλα[ύκιππος, postérieur à l'olymp. CXVIII, époque macédonienne, *Fastes*, p. 51.

Digitized by Google

A ces archontes antérieurs à l'ère chrétienne, il faut ajouter Εἰσιγένης et Τηλοκλῆς, éponymes connus par des inscriptions découvertes et publiées en 1874.

Ἡ σύνοδος τῶν μελανηφόρων τὸν ἑαυτῆς εὐεργέτην Δημήτριον Ἑρμησίωνος Μαραθώνιον ἱερέα γενόμενον ἐν τῷ ἐπὶ Εἰσιγένου ἄρχοντος ἐνιαυτῷ Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι.

Je n'aï aucun élément pour déterminer la date précise de cet éponyme, non plus que celle du suivant (1).

Ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ Τηλοκλέου[ς ἄρ]χοντος ἀνέθ[η]κεν·
τούςδε ἐστεφά[νωσεν ὁ δῆμο]ς
κρίνας ἄριστα βε[βουλευκ]έναι·
Φίλιππον Ἱμεραῖον Νικοκράτην ὁ δῆμος
Ἀστυγένου Βόωνος [Ἀρχε]μάχου τὴν βου[λ]ήν.
Θυμαιτάδην Εἰτεαῖον [Φηγαέα]
Ἡ βο]υλ[ὴ ἡ ἐπὶ] Τηλοκ[λέου]ς ἄρχοντος ἀνέθ[ηκεν·
το[ύς]δε ἐ]στεφά]νωσεν ὁ δῆμος
κρίνας ἀρι[στα β]εβουλευκέναι·
Φίλιππον [Ἱμεραῖον] Νικοκράτην ὁ δῆμος
Ἀστυγένου Βό[ωνος] Ἀρχεμάχου τὴν βουλήν.
Θυμαιτάδην Εἰτε[αῖον] Φηγαέα.
στρατηγοῦντος [Ἀρισ?]τείδου Λαμπτρέως,

Ἀθηναῖον, 1874, p. 270.

Δημοκράτης, *Fastes*, p. 22. Premier siècle de notre ère.

Ἀρίστων, *Fastes*, p. 23. Premier ou deuxième siècle de notre ère.

Πάνταινος Γαργήττιος, *Fastes*, p. 23, et plus haut, p. 426, olymp. CCXIX-CCXXII.

Μέμμιος, olymp. CXXVI. 3.

Πραξαγόρας Τειμοθέου Θορίκιος, olymp. CXXIX, 2; discussion sur l'ère d'Adrien, *Fastes*, p. 25.

(1) *Bullet. de l'Inst. de Corresp. arch.*, 1874, p. 105.

Digitized by Google

Δομετιανός, *Fastes*, p. 29, et plus haut, p. 430. Olymp. CCXXVII, 1, à CCXXVIII, 3.

Τι. Φλάβιος Φλαβίου Λεωσθένους υἱὸς Ἀλκιβιάδης, olympiade CXXIX, 3.

Τι. Φλαούιος Τι. Φλαουίου Ἀλκιβιάδου υἱὸς Ἀλκιβιάδης, olymp. CXXXI, 2. *Fastes*, p. 30. Corrections à l'*Essai*, p. 85.

Αὐρ. Φιλοκλῆς, postérieur à l'olymp. CCXXXV, 1. *Fastes*, p. 34, et plus haut, p. 435.

Ἄρδυς, vers l'olymp. CCXXXVII. *Fastes*, p. 35, et plus haut, p. 436.

Κλ. Δᾳδοῦχος, vers l'olymp. CCXLII. *Fastes*, p. 36, et plus haut, p. 440.

Ἀγαθοκλῆς,

Φλ. Ἅρπαλος,

Ἐπαφρόδειτος, *Fastes*, p. 38. Deuxième siècle de notre ère.

Φά. Δᾳδοῦχος Ξενοκλῆς Μαραθώνιος, vers l'olymp. CCXLIV. *Fastes*, 40, et plus haut, p. 444.

Λ. Νούμμιος Μῆνις, même époque. *Fastes*, p. 42, et plus haut, p. 442.

Ἀραβιανὸς Μαραθώνιος,

Γάϊος Κύϊντος Κλε... Μαραθώνιος,

Τιβέριος Κλαύδιος Πάτροκλος Λαμπτρεύς. Ces trois éponymes appartiennent au début du troisième siècle. *Fastes*, p. 44.

Ἀφφιανός, vers CCLIV. *Fastes*, p. 45, et plus haut, p. 451.

Κασιανός, olymp. CCLV ou CCLVI. *Fastes*, p. 450, et plus haut, p. 49.

...νιος Καπίτων. Correction à l'*Essai*, p. 125; *Fastes*, p. 50, et plus haut, p. 413.

Ἑρμογένης, 386 ap. J.-C. *Fastes*, p. 52 (1).

(1) Corrections au chapitre II de l'*Essai*, inscription de l'Ἐφημ. ἀρχ. 3793, *Fastes*, p. 52. Autres corrections : p. 7, ligne 9, *lisez* Dittenberger; p. 16, la date de la dissertation de M. Eustratiadis est 1856; p. 46, Ὀῆθεν; p. 61, 45 *ap.* J.-C., 49 *ap.*, etc...; p. 62, l. 7, *reformer* et non réformer; p. 77, l. 9, Μακρεῖνος Ἀχαρνεύς; p. 78, l. 4, ajoutez l'archonte Σεκοῦνδος; p. 85, sur la famille d'Ἀλκιβιάδης, cf. *Fastes*, p. 30; ligne 21, Παιαν- et non Φαλ-; p. 100, l. 8, 163 *ap.* J.-C.; p. 102, après « *Inscription LXXXVI* » supprimer C. I. G; p. 103, l. 1, n. 275; p. 107, changer ainsi les numéros des

Digitized by Google

A ces archontes il faut ajouter Αὐρήλιος Σωκράτης, qui est connu depuis longtemps, et qui a été omis par erreur dans les *Fastes*.

Ὁ ἐπώνυμος ἄρχω[ν
καὶ ἀγωνοθέτης τῶν
Σεβαστῶν Αὐρ[ή]λιος
Σ]ωκράτης Ῥοδοκ[λῆν
τ]ὸν πρόπαπ[π]ον ἀ[ν-
ε]σκεύασεν.

Eph. arch., n° 2355. Neubauer, *Commentationes*, p. 106. Époque antonine, sans que la date précise puisse être fixée.

inscriptions : XCVII *a*, XCVII *b* ; p. 109, l. 8, *didaskal* et non *greffier* ; p. 110, l. 11, *lisez* 257 et non 157 ; p. 111, l. 1, *lisez* 126 et non 131 ; p. 115, Ἀριστόδημος, *lisez* jeux Théséens ; p. 116, supprimez le second Φλ. Ἀσκληπιάδης ; Ἄτταλος, cf. t. I, p. 47 ; p. 117, après Βόηθος, *lisez* Τιβ. Κλ. Βραδούας, κτλ. ; p. 120, l. 43, *lisez* cf. p. 103 ; l. 14, *lisez* 53 et non 253 ; p. 121, l. 9, *lisez* p. 120 et non p. 20 ; p. 124, l. 11, Θεαγένους ; p. 125, dernière ligne, 3328 et non 2328 ; p. 126, l. 24, Ανσιθείδης ; p. 127, Μητροφάνης, « je fixe » et non « il fixe ».

Page 145, l. 28, πειθαρχοῦντες ; l. 33, τῇ βουλῇ ; p. 185, l. 4, ἐγγραφαῖς et plusieurs points ; l. 8, κ[αὶ τοῖς ; p. 186, l. 39, τῇ βουλ]ῇ ; l. 42, τ[ῶν ἐν ; l. 44, καὶ τοὺς ; p. 187, l. 20, περιέπλευσαν ; l. 21, au début supprimez σαν. Inscr. XV, l. 4, ἐνιαυτ[ῷ ; inscr. XIX, l. 1, Ἀχαρνεύς ; p. 288-289, inscr. LXXI *a*, LXXI *b* cf. p. 363 ; inscr. LXXIII, l. 10, Ἀδασκ[ά]ντου.

FIN.

Digitized by Google

Digitized by Google

APALTAPHÉTÈS.	GREFFIER.	TOXOTÈS.
—	—	—
Μνησίθεος	Ἑρμογένης	Νέανδρος
Μνησιθέου		Κρῆς
Κόπρειος		

ΟXOTÈS.	APHÉTÈS.	HYPÉRÉTÈS.	GREFFIER.
—	—	—	—
]κυρος	. . . . .	. . . . .	Ἐπίστρατος
]ξων[εύς	Nom disparu.	Un seul serviteur.	Περιθοίδης

XOTÈS.	APHÉTÈS.
—	—
. . .	. . . . .
]αμπτρεύς	

Digitized by Google

Digitized by Google

PALTAPHÉTÈS.	GREFFIER.	TOXOTÈS.
—	—	—
Μνησίθεος	Ἑρμογένης	Νέανδρος
Μνησιθέου		Κρῆς
Κόπρειος		

OXOTÈS.	APHÉTÈS.	HYPÉRÉTÈS.	GREFFIER.
—	—	—	—
]κυρος	. . . . .	. . . . .	Ἐπίστρατος
]ξων[εύς	Nom disparu.	Un seul serviteur.	Περιθοίδης

OXOTÈS.	APHÉTÈS.
—	—
. . .	. . . . .
]αμπτρεύς	

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

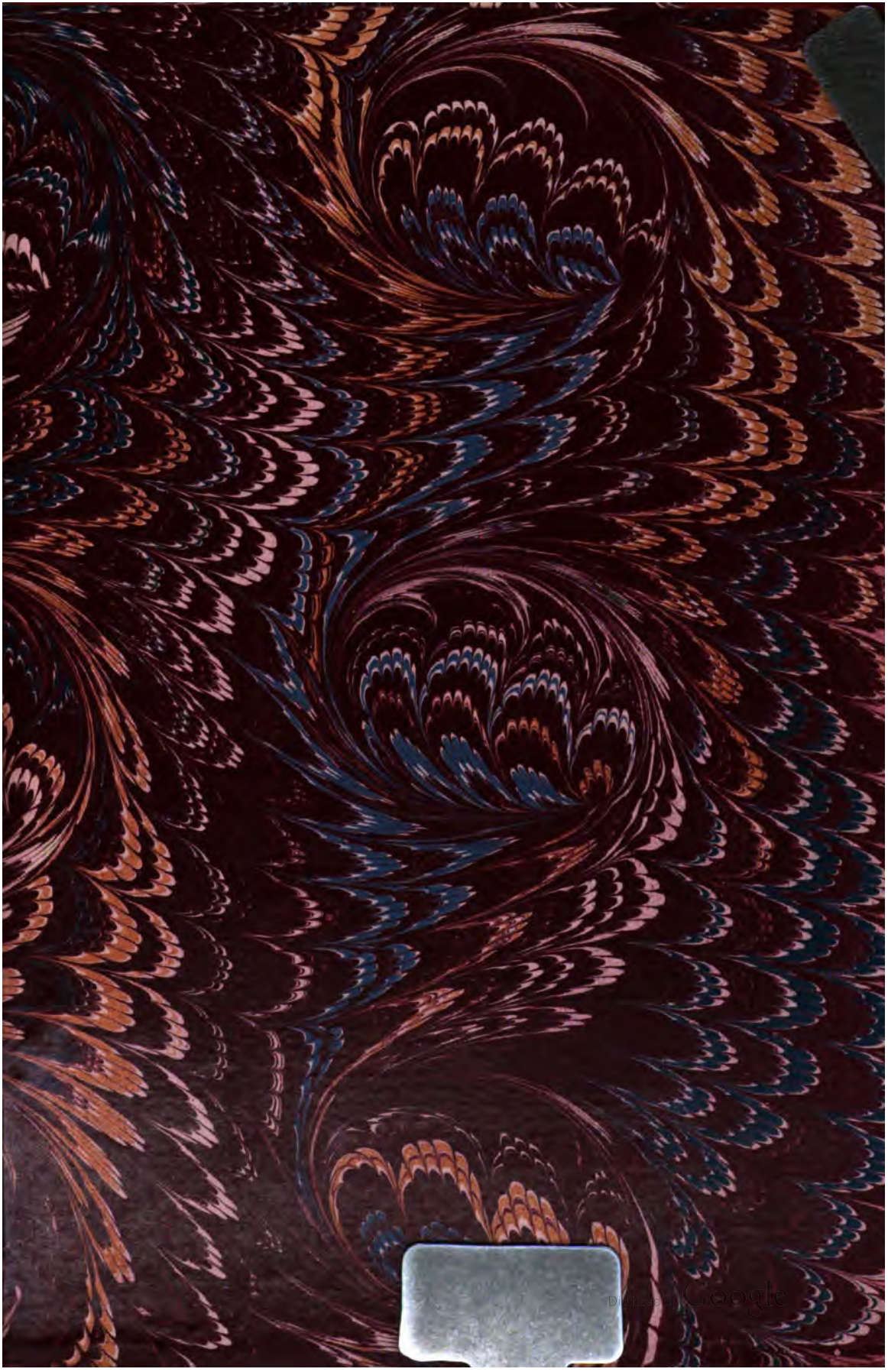
Digitized by Google

Digitized by Google